Koranen

på svenska

Innehåll

1 Al-Fatihah (Ingressen) 7
2 Al-Baqarah (Kon) 7
3 Al 'Imran ('Imrans ätt) 25
4 An-Nisa' (Kvinnor) 35
5 Al-Ma'idah (Den himmelska måltiden) 46
6 Al-An'am (Boskap) 54
7 Al-A'raf (Urskillning) 64
8 Al-Anfal (Krigsbyte) 74
9 At-Tawbah (Ånger) 78
10 Yunus (Jona) 86
11 Hud 92
12 Yusuf (Josef) 98
13 Ar-Ra'd (Åskan) 104
14 Ibrahim (Abraham) 107
15 Al-Hidjr 110
16 An-Nahl (Biet) 112
17 Al-Isra' (Den nattliga resan) 118
18 Al-Kahf (Grottan) 124
19 Maryam (Maria) 129
20 Ta Ha 132
21 Al-Anbiya' (Profeterna) 137
22 Al-Hadjdj (Vallfärden) 141
23 Al-Mu'minun (De troende) 145
24 An-Nur (Ljus) 149
25 Al-Furqan (Måttstocken) 153
26 Ash-Shu'ara' (Poeterna) 156
27 An-Naml (Myrorna) 160
28 Al-Qasas (Berättelsen) 164
29 Al-'Ankabut (Spindeln) 169
30 Ar-Rum (Bysantinerna) 172
31 Luqman 175
32 As-Sadjdah (De faller ned i tillbedjan) 177
33 Al-Ahzab (De sammansvurna) 178

34 Saba' (Saba) 182
35 Fatir (Himlarnas och jordens skapare) 185
36 Ya Sin 187
37 As-Saffat (I sluten ordning) 190
38 Sad 193
39 Az-Zumar (Skarorna) 196
40 Ghafir (Han som förlåter) 200
41 Fussilat (En fast och klar förkunnelse) 204
42 Ash-Shura (Samråd) 207
43 Az-Zukhruf (Guld) 210
44 Ad-Dukhan (Rök) 213
45 Al-Djathiyah (På knä) 214
46 Al-Ahqaf (Sanddynerna) 216
47 Muhammad 218
48 Al-Fath (Segern) 220
49 Al-Hudjurat (De inre rummen) 222
50 Qaf 224
51 Adh-Dhariyat (De som virvlar upp) 225
52 At-Tur (Sinai berg) 227
53 An-Nadjm (Stjärnan) 228
54 Al-Qamar (Månen) 229
55 Ar-Rahman (Den nåderike) 231
56 Al-Waqi'ah (Det som måste komma) 233
57 Al-Hadid (Järnet) 234
58 Al-Mudjadalah (Hon som vädjar) 236
59 Al-Hashr (Mönstringen) 238
60 Al-Mumtahanah (Den som skall förhöras) 239
61 As-Saff (I slutna led) 241
62 Al-Djumu'ah (Fredagsbönen) 241
63 Al-Munafiqun (Hycklarna) 242
64 At-Taghabun (Då vinnarna och förlorarna byter plats) 243
65 At-Talaq (Skilsmässa) 244
66 At-Tahrim (Förbudet) 245
67 Al-Mulk (Herravälde) 246

68 Al-Qalam (Pennan) 247
69 Al-Haqqah (Sanningens stund) 248
70 Al-Ma'aridj (Vägarna upp till gud) 249
71 Nuh (Noa) 250
72 Al-Djinn (Osynliga väsen) 251
73 Al-Muzzammil (Du som täcker över dig) 252
74 Al-Muddaththir (Du som sveper in dig) 253
75 Al-Qiyamah (Uppståndelsen) 254
76 Al-Insan (Människan) 255
77 Al-Mursalat (De som sänds ut) 256
78 An-Naba' (Tillkännagivandet) 257
79 An-Nazi'at (De som stiger över horisonten) 258
80 'Abasa (Med bister min) 259
81 At-Takwir (När solen lindas in) 259
82 Al-Infitar (När himlen rämnar) 260
83 Al-Mutaffifin (De som snålar med mått och vikt) 260
84 Al-Inshiqaq (När himlen brister i stycken) 261
85 Al-Burudj (Stjärnbilderna) 262
86 At-Tariq (Den nattliga Besökaren) 262
87 Al-A'la (Den högste) 263
88 Al-Ghashiyah (Det som skall överskugga allt) 263
89 Al-Fadjr (Gryningsljuset) 264
90 Al-Balad (Landet) 264
91 Ash-Shams (Solen) 265
92 Al-Layl (Natten) 265
93 Ad-Duha (Det klara morgonljuset) 266
94 Ash-Sharh (Har vi inte öppnat ditt bröst?) 266
95 At-Tin (Fikonträdet) 266
96 Al-'Alaq (Grodden) 267
97 Al-Qadr (Allmaktens natt) 267
98 Al-Bayyinah (Det klara vittnesbördet) 267
99 Al-Zalzalah (När jorden skälver) 268
100 Al-'Adiyat (Stridshästarna) 268
101 Al-Qari'ah (Det dundrande slaget) 268

102 At-Takathur (Tävlan i rikedom) 269
103 Al-'Asr (Den flyende tiden) 269
104 Al-Humazah (Baktalaren) 269
105 Al-Fil (Elefanten) 270
106 Quraysh 270
107 Al-Ma'un (Den minsta hjälp) 270
108 Al-Kawthar (Det goda i överflöd) 270
109 Al-Kafirun (Sanningens förnekare) 271
110 An-Nasr (Guds hjälp) 271
111 Al-Masad (Ett tvinnat rep) 271
112 Al-Ikhlas (Den rena tron) 271
113 Al-Falaq (Gryningens herre) 272
114 An-Nas (Människornas herre) 272

1 Al-Fatihah (Ingressen)

Mekka-perioden

1:1 I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

1:2 Lov och pris tillkommer Gud, världarnas Herre, 1:3 den Nåderike, den Barmhärtige, 1:4 som allsmäktig råder över Domens dag! 1:5 Dig tillber vi; Dig anropar vi om hjälp. 1:6 Led oss på den raka vägen – 1:7 den väg de vandrat som Du har välsignat med Dina gåvor; inte de som har drabbats av [Din] vrede och inte de som har gått vilse!

2 Al-Baqarah (Kon)

Medina-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

2:1 Alif lam meem.

2:2 DENNA Skrift – här råder inget tvivel – är en vägledning för dem som fruktar Gud och ständigt har Honom för ögonen, 2:3 dem som tror på [existensen av] det som är dolt för människor, dem som förrättar bönen och som ger åt andra av vad Vi har skänkt dem för deras försörjning 2:4 och dem som tror på det som har uppenbarats för dig och på det som har uppenbarats före din tid och som har förvissningen att det eviga livet [väntar]. 2:5 Det är de som följer Guds vägledning – dem skall det gå väl i händer. 2:6 MEN FÖR dem som framhärdar i att förneka sanningen är det likgiltigt om du varnar dem eller inte – de vill inte tro. 2:7 Gud har förseglat deras hjärtan och deras öron och täckt över deras ögon; ett strängt straff väntar dem.

2:8 Det finns människor som säger: "Vi tror på Gud och på den Yttersta dagen", medan de [i själva verket] inte tror. 2:9 De försöker bedra Gud och de troende, men de bedrar inga andra än sig själva – och inser det inte. 2:10 Deras hjärtan är sjuka av tvivel och Gud låter det onda förvärras, och ett plågsamt straff väntar dem för deras ständiga lögner. 2:11 Och när de manas att inte störa ordningen och sprida sedefördärv på jorden, svarar de: "Vi vill bara förbättra och ställa till rätta." 2:12 Nej, det är de som stör ordningen och sprider sedefördärv men det inser de inte. 2:13 Och när de uppmanas att tro som andra människor tror, svarar de: "Skall vi tro som dessa enfaldiga stackare?" Nej, det är de som är enfaldiga stackare, men det vet de inte. 2:14 Och när de möter dem som har antagit tron, säger de: "Vi är [också] troende"; men när de är ensamma med sina onda ingivelser, säger de: "Visst följer vi er – vi ville bara skämta med dem." 2:15 Gud skall straffa dem för deras skämt; men Han låter dem hållas en tid i sitt trotsiga övermod, snubblande än hit än dit i blindo. 2:16 De har bytt bort [Guds] vägledning mot villfarelse och de har inte vunnit på sin byteshandel och är [nu] helt utan vägledning. 2:17 De kan liknas vid en [man] som tänder en eld, och då elden lyser upp [alla] som står omkring, tar Gud ifrån dem deras ljus och lämnar dem i mörker så att de ingenting kan se – 2:18 döva, stumma och blinda finner de ingen väg tillbaka. 2:19 Eller vid [dem som råkar ut för] ett våldsamt oväder med regnmoln som förmörkar himlen, åska och blixtar. De sätter fingrarna i öronen för [att inte höra] åskans mullrande, i rädsla för döden – men Gud har uppsikt över dem som förnekar [Honom]. – 2:20 De är nära att bländas av blixtarna,

men när de lyser upp [mörkret] tar de några steg och stannar upp då mörkret [åter] sluter sig omkring dem. Om Gud ville kunde Han helt beröva dem hörsel och syn; Gud har allt i Sin makt.

2:21 MÄNNISKOR! Tillbe er Herre, som har skapat er och dem som levde före er – kanske skall er gudsfruktan [fördjupas] – 2:22 Han som har skapat jorden som en viloplats för er och rest himlen som ett valv och låtit vatten strömma från skyn och därmed frambringat frukter för er försörjning. Sätt därför inte medgudar vid Guds sida, då ni vet [att Gud är utan like]. 2:23 Och om ni tvivlar på något av det som Vi steg för steg har uppenbarat för Vår tjänare, kom då fram med en sura som kan jämföras med detta och kalla på era vittnen – andra än Gud – om ni talar sanning. 2:24 Om ni inte gör detta – och ni kommer inte att göra det – frukta då Elden, vars bränsle är människor och stenar och som hålls i beredskap att ta emot dem som förnekar sanningen.

2:25 [Muhammad!] Ge dem som tror och lever rättskaffens det glada budskapet att lustgårdar, vattnade av bäckar, väntar dem; var gång de förses med frukt därifrån skall de säga: "Detta är vad vi försågs med i forna dagar" – de kommer nämligen att få sådant som påminner om det [förgångna]. Och [deras] hustrur skall vara med dem i dessa [lustgårdar], renade från [all jordisk] orenlighet, och där skall de förbli till evig tid.

2:26 Gud tvekar inte att framställa en liknelse om en mygga eller något ännu oansenligare. De troende vet att dessa [liknelser] är sanningen, [uppenbarad] av deras Herre, men de som inte vill tro säger: "Vad kan Gud ha velat säga med denna liknelse?" Därmed leder Han många vilse och ger även vägledning åt många; men Han leder ingen vilse utom dem som förhärdats i synd, 2:27 som bryter förbundet med Gud, stadfäst [i människans natur], och som åtskiljer vad Gud befallt skall vara sammanfogat och som stör ordningen och sprider sedefördärv på jorden. Dessa är förlorarna. 2:28 Hur kan ni förneka Gud? Då ni var döda gav Han er livets gåva; efter detta skall Han låta er dö, och därefter skall Han låta er uppstå till nytt liv, och till Honom skall ni föras åter. 2:29 Det är Han som för er har skapat allt vad jorden bär och som, vänd mot himlavalvet, formade det till sju himlar. Han har kunskap om allt.

2:30 OCH SE, din Herre sade till änglarna: "Jag skall tillsätta en ställföreträdare på jorden." [Änglarna] sade: "Skall Du tillsätta någon som stör ordningen där och sprider sedefördärv och [till och med] utgjuter blod, medan det är vi som sjunger Ditt lov och prisar Ditt heliga namn?" [Gud] svarade: "Jag vet vad ni inte vet." 2:31 Och Han gav Adam kunskap om alla tings namn; sedan visade Han dem för änglarna och sade: "Nämn deras namn för Mig, om det är så som ni har sagt." 2:32 De svarade: "Stor är Du i Din härlighet! Vi äger ingen annan kunskap än den som Du har gett oss; Du är den Allvetande, den Allvise." 2:33 [Då] sade Han: "Adam! Nämn deras namn för dem." Och när [Adam] hade nämnt namnen för dem, sade [Gud]: "Jag sade er ju att Jag känner allt som är dolt i himlarna och på jorden och att Jag vet vad ni kan säga öppet och vad ni håller hemligt."

2:34 Och när Vi befallde änglarna att falla ned på sina ansikten inför Adam föll de ned utom Iblees som vägrade, full av högmod, och blev en av dem som förnekar sanningen. 2:35 Och Vi sade: "Adam! Tag, du och din hustru, er boning i denna lustgård och ät som ni har lust till av dess [frukter]; men närma er inte detta träd; då kan ni hemfalla åt synd!" 2:36 Men Djävulen kom dem att överträda detta [förbud] och orsakade så deras fall. Och Vi sade: "Bort, alla, härifrån! Fiender skall ni vara inbördes! Under en tid skall ni ha er boning och ert uppehälle på jorden." 2:37 [Sedan] nåddes Adam av ord från sin Herre och Han tog emot [Adams] ånger – Han är Den som går den

ångerfulle till mötes, den Barmhärtige. 2:38 Ja, Vi sade: "Bort, alla, härifrån! Men vägledning skall helt visst komma er till del, och de som följer Min vägledning skall inte känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem. 2:39 Men de som förnekar sanningen och påstår att Våra budskap är lögn har Elden till arvedel, och där skall de förbli till evig tid."

2:40 ISRAELITER! Minns Mina välgärningar mot er och uppfyll ert löfte till mig, så skall Jag uppfylla Mitt löfte till er. Och stå i bävan inför Mig! 2:41 Tro på vad Jag [nu] har uppenbarat med bekräftelse av de [uppenbarelser] som ni [tidigare] fick ta emot och gå inte i spetsen för dem som förnekar sanningen. Sälj inte Mina budskap för en ynklig slant. Och frukta Mig! 2:42 Klä inte ut det sanna med lögn och göm inte undan sanningen mot bättre vetande. 2:43 Förrätta bönen och ge åt de behövande och böj era huvuden med de andra som böjer sina huvuden [i bön]. 2:44 Uppmanar ni andra till fromhet medan ni själva glömmer era [plikter], och samtidigt läser ni Skriften? Vill ni inte använda ert förstånd? 2:45 Sök med tålamod [Guds] hjälp i bönen! Det är förvisso en svår [väg] utom för de ödmjuka, 2:46 de som vet att de är kallade att möta sin Herre, att de skall återvända till Honom.

2:47 Israeliter! Minns Mina välgärningar mot er och hur Jag visade er sådan nåd som Jag inte har visat något annat folk. 2:48 Och frukta den Dag då ingen kan gottgöra vad en annan har brutit, då alla förböner kommer att avvisas och ingen lösen skall tas emot och ingen hjälp skall ges. 2:49 Och [minns] att Vi befriade er från Faraos män, som tillfogade er svåra lidanden, dödade era söner och [enbart] skonade era kvinnor – detta var en tung prövning som er Herre lade på er – 2:50 och [minns] hur Vi klöv havet framför er och räddade er och dränkte faraonerna inför era ögon, 2:51 och hur Vi kallade Moses till Oss [på Sinai berg] under fyrtio nätter och hur ni i hans frånvaro tog er för att dyrka [den gyllene] kalven och så begick en svår synd. 2:52 Men ändå efterskänkte Vi därefter er skuld, så att ni [borde ha] känt tacksamhet.

2:53 Och [minns] att Vi uppenbarade Skriften för Moses och en måttstock varmed rätt kan mätas och skiljas från orätt så att ni fick vägledning, 2:54 och att Moses sade till sitt folk: "Ni har sannerligen, mitt folk, tillfogat er själva en svår orätt då ni tog er för att dyrka [den gyllene] kalven. Vänd därför åter till er Skapare och visa ett förkrossat sinnelag; det är vad er Skapare finner vara bäst för er." Och Han tog emot er ånger – Han är Den som går den ångerfulle till mötes, den Barmhärtige. 2:55 Och [minns] att ni sade: "Moses! Vi tror dig inte förrän vi med våra egna ögon får se Gud"; och så drabbades ni där ni stod av [straffets] blixtar. 2:56 Men Vi återgav er livet, sedan ni varit [som] döda, så att ni [borde ha] känt tacksamhet. 2:57 Och Vi lät molnen skänka er skugga och gav er manna och vaktlar [till föda och uppmanade er:] "Ät av de goda ting som Vi har skänkt er för ert uppehälle." Och de vållade Oss ingen skada [med sina synder] – de skadade enbart sig själva.

2:58 Och [minns] Våra ord: ”Gå in i detta land och ät som ni har lust till av dess [frukter], men fall ned på era ansikten vid inträdet och be: 'Befria oss från bördan av vår synd!' [Då] skall Vi förlåta er era synder och därtill rikligt belöna dem som gör det goda och det rätta.” 2:59 Men de som framhärdade i synd satte andra ord i stället för det som de uppmanats att säga, och Vi lät ett straff från ovan drabba [dessa] syndare på grund av deras trots och olydnad.

2:60 Och [minns] att Moses bad om vatten för sitt folk och Vi sade: "Slå med din stav på klippan!" – och då vällde tolv källor fram ur den, så att var och en visste var han skulle dricka. [Och Moses sade:] "Ät och drick av det som Gud har gett er för ert uppehälle, men sprid inte sedefördärv och annat ont på jorden." 2:61 Och [minns] att ni sade: "Moses, vi kan inte fördra att

alltid få en och samma föda. Be därför din Herre att Han av det som jorden alstrar ger oss sådant som kryddväxter, gurka, vitlök, linser och lök", [varpå Moses svarade:] "Vill ni byta det bättre mot det sämre? Vänd då tillbaka till [slaveriet i] Egypten! Där kan ni få det ni begär." De drabbades av skam och elände men de hade förtjänat Guds vrede, eftersom de inte upphörde att förneka sanningen i Guds budskap och dödade profeterna mot all rätt; ja, de trotsade ständigt [Gud] och kränkte [Hans] bud.

2:62 DE SOM tror [på denna Skrift] och de som bekänner den judiska tron och de kristna och sabierna – ja, [alla] som tror på Gud och den Yttersta dagen och som lever ett rättskaffens liv – skall helt visst få sin fulla lön av sin Herre och de skall inte känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem. 2:63 OCH [MINNS] hur Vi slöt Vårt förbund med er med Sinai berg som vittne [och sade]: "Håll med all kraft fast vid det som Vi [nu] har uppenbarat för er och lägg dess ord på hjärtat – så att er gudsfruktan [fördjupas]!" 2:64 Men ni vände om [från denna väg]! Och om inte Gud i Sin nåd hade förbarmat Sig över er skulle ni helt säkert ha stått som förlorare; 2:65 ni vet att det bland er fanns sådana som kränkte sabbatshelgden och att Vi uttalade [denna dom] över dem: "Bli [som] apor, föremål för [allas] hån och förakt!" 2:66 Vi gjorde detta för att ge ett varnande exempel för samtid och eftervärld och en allvarlig erinran till de gudfruktiga.

2:67 OCH [MINNS] att Moses sade till sitt folk: "Gud befaller er att offra en ko" [och] de svarade: "Driver du med oss?" [Moses] sade: "Gud bevare mig för att göra något så dåraktigt!" 2:68 De sade: "Be din Herre i vårt namn att göra klart för oss vad slags ko det är fråga om." [Moses] svarade: "[Herren] säger att det varken skall vara ett gammalt djur eller en ung kviga utan något däremellan. Gör nu som ni blivit befallda." 2:69 De sade: "Be din Herre i vårt namn att göra klart för oss vilken färg den skall ha." [Moses] svarade: "[Gud] säger att kon skall vara gul, av en kraftig gul färg som gläder ögat." 2:70 De sade: "Be din Herre i vårt namn att göra klart för oss hur den skall se ut; för oss är nämligen den ena kon den andra lik; om Gud vill, skall vi då göra rätt." 2:71 [Moses] svarade: "[Herren] säger att det skall vara en ko som inte har använts som dragdjur, för plöjning eller bevattning, felfri och utan teckning." [Då] sade de: "Nu har du gett oss [hela] sanningen!" Och så offrade de kon [till sist], något som de hade varit nära att lämna ogjort. 2:72 [Minns, israeliter, att] ni efter att en människa hade dödats anklagade varandra för dådet – men Gud uppenbarar det som ni vill dölja. – 2:73 Då sade Vi: "Slå [kroppen] med ett stycke av denna [ko]!" Så ger Gud de döda liv och visar er Sina tecken – kanske skall ni använda ert förstånd. 2:74 Efter [allt] detta förhärdades era hjärtan och blev som stenar – hårdare än stenar. Det finns klippor som låter källådror springa fram och klippor som, när de rämnar, lösgör vatten. Och det finns klippor som störtar i djupet i bävan inför Gud. Gud förbiser ingenting av vad ni gör.

2:75 HOPPAS NI att de skall tro på er, fastän [ni vet att] flera av dem, efter att ha lyssnat till Guds ord och förstått det, med vett och vilja förvanskade det? 2:76 När de möter dem som har antagit tron, säger de: "Vi är [också] troende." Men när de är ensamma säger några [av dem till de andra]: "Talar ni om för dem vad Gud har uppenbarat för er, så att de kan utnyttja det som argument [mot er], när ni tvistar med dem inför er Herre? Hur använder ni ert förstånd?" 2:77 Vet de inte att Gud känner deras hemligheter lika väl som det som de öppet tillkännager? 2:78 Bland dem finns också sådana som inte kan läsa och som utan kunskap om Skriften [tolkar den] efter sitt eget huvud och sina lösa antaganden. 2:79 Olyckliga de som med sina händer skriver ned [vad de säger vara ur] Skriften och påstår att det är från Gud för att därmed uppnå en ynklig vinst! [Det skall gå dem] illa på grund av det som deras händer har skrivit och på grund av vad de [därmed] har vunnit! 2:80 De säger: "Eldens straff skall inte drabba oss mer än ett begränsat antal

dagar." Säg: "Har Gud lovat er det – för Gud sviker inte Sina löften – eller påstår ni om Gud något som ni inte kan veta?" 2:81 Nej! De som har begått onda handlingar och är helt omslutna av sin synd, har Elden till arvedel och där skall de förbli till evig tid. 2:82 Men de som tror och lever rättskaffens har paradiset till arvedel och där skall de förbli till evig tid.

2:83 MINNS, ISRAELITER, att Vi slöt Vårt förbund med er [enligt vilket ni lovade] att inte dyrka någon utom Gud, att visa godhet mot era föräldrar och anhöriga och mot de faderlösa och de nödställda, att ha ett vänligt ord för alla människor och att förrätta bönen och ge åt de behövande. Men ni vände er ifrån [det som ni åtagit er], alla utom ett fåtal, eftersom ni är ett motsträvigt släkte. 2:84 Och i det förbund Vi slöt med er lovade ni att inte spilla en broders blod och att inte jaga bort honom från hans hem; sedan bekräftade ni [förpliktelserna enligt] förbundet och har vittnat om detta. 2:85 Ändå är det ni som dödar varandra och jagar bort några av era egna från deras hem och ni hjälper varandra i dessa syndiga och fientliga företag. Och om ni tar några av dem [som ni förföljer] till fånga, tar ni lösen för dem, fastän det var förbjudet för er att jaga bort dem. Tror ni på vissa delar av Skriften och förnekar andra? Vilken lön förtjänar de bland er som begår sådana handlingar om inte skam och vanära i denna värld? Och på Uppståndelsens dag skall de utlämnas till de strängaste straff. – Gud förbiser ingenting av vad ni gör. 2:86 De som byter bort den eviga glädjen mot det [goda] i detta liv, för dem skall straffen inte lindras och ingen hjälp skall nå dem.

2:87 VI GAV Moses Skriften och lät [andra] sändebud följa honom. Och Jesus, Marias son, skänkte Vi klara bevis och stärkte honom med helig ande. Men är det inte så att varje gång ett sändebud kom till er med [budskap] som inte behagade er, var ni för stolta [för att lyssna till honom]? Några kallade ni lögnare och andra slår ni ihjäl! 2:88 De säger: "Våra hjärtan är tillslutna!" Nej, det är Gud som har utestängt dem från Sin nåd på grund av deras förnekelse; de tror bara på få ting. 2:89 När de får ta emot en [ny] uppenbarelse från Gud som bekräftar de [sanningar] som [redan] är i deras hand – förr brukade de be om seger över dem som förnekade tron – när de [nu] får höra det som är dem välbekant, avvisar de detta. Men Guds fördömelse skall drabba dessa förnekare. 2:90 De har sålt sina själar i en usel byteshandel när de förnekar vad Gud har uppenbarat, rasande över att Gud har visat den Han vill av Sina tjänare Sin nåd. Så har [Guds] vrede drabbat dem gång på gång; straff och vanära väntar [alla] förnekare. 2:91 När någon säger till dem: "Tro på vad Gud har uppenbarat", svarar de: "Vi tror på det som har uppenbarats för oss" och de avvisar allt därutöver. Och ändå är detta sanningen som bekräftar det som [redan] är i deras hand. Säg: "Varför dödade ni då i gångna tider Guds profeter, om ni [som ni säger] var troende?" 2:92 Moses kom till er med klara vittnesbörd och i hans frånvaro tog ni er för att dyrka [den gyllene] kalven och begick så en [svår] synd.

2:93 Och [minns] hur Vi slöt Vårt förbund med er med Sinai berg som vittne [och sade]: "Håll med all kraft fast vid det som Vi har uppenbarat för er och lyd [dess föreskrifter]!" [Då] sade de: "Vi hör men vi lyder inte." Till följd av deras brist på tro hade [tanken på den gyllene] kalven helt bemäktigat sig deras hjärtan. Säg: "Om ni kallar er troende, är det sannerligen avskyvärt, det som er tro bjuder er att göra!" 2:94 Säg: "Om de eviga boningarna hos Gud är er förbehållna och alla [andra] är utestängda därifrån, borde ni önska er döden – om [era ord] är uppriktiga." 2:95 Men de kommer aldrig att önska sig [döden] på grund av det som deras händer har sänt före dem [till Domen] – Gud känner de orättfärdiga. 2:96 Säkert finner du att de hänger fast vid livet mer envist än någon annan, ja, mer än de som sätter medhjälpare vid Guds sida. Var och en av dem skulle vilja leva i tusen år, men hur långt hans liv än blir, undgår han inte straffet – Gud ser vad de gör.

2:97 SÄG [Muhammad]: "Den som är fiende till Gabriel – som på Guds befallning låter [uppenbarelsen] sjunka in i ditt hjärta med bekräftelse på det som ännu består [av äldre tiders uppenbarelser] och ger de troende vägledning och ett budskap av hopp – 2:98 den som är Guds fiende och fiende till Hans änglar och Hans sändebud och till Gabriel och Mikael [skall veta att] Gud är fiende till dem som förnekar sanningen." 2:99 Vi har nu gett dig klara budskap, vars sanning ingen utom de trotsiga syndarna förnekar. 2:100 Är det inte så att varje gång de ingick ett förbund, förkastades det av några av dem? Nej, de flesta av dem har alls ingen tro.

2:101 När nu ett sändebud från Gud har kommit till dem med bekräftelse av det som [redan] är i deras hand, förkastar några av dem Guds skrift – den uppenbarelse som de förr fick del av – som om de inte visste [dess innehåll]. – 2:102 Däremot lyssnar de till vad onda väsen berättar om Salomos välde. Det var dock inte Salomo som hädade Gud utan dessa demoner, vilka undervisade människorna i trolldom och i det som hade uppenbarats för de två änglarna i Babylon, Harut och Marut. Men dessa två undervisade ingen utan att först säga: "Vi är bara en prövning och en frestelse; förneka därför inte [Guds välgärningar]!" Demonerna lärde sig av dem hur man sår missämja mellan en man och hans hustru, men de kan inte utan Guds vilja skada någon med detta; och vad de lärde sig skadade dem själva utan att vara dem till någon nytta. Och ändå hade de fått veta att den som förvärvar denna [kunskap] inte blir delaktig av den eviga glädjen. I sanning en ödesdiger byteshandel, i vilken de sålde sina själar! Om de bara hade vetat...! 2:103 Om de hade haft tro och fruktat Gud, skulle Gud helt säkert ha gett dem en bättre lön. Om de bara hade vetat...!

2:104 TROENDE! Säg inte [till Profeten]: "Hör på oss!" Säg hellre: "Ha tålamod med oss" – och lyssna [till hans ord]; ett plågsamt straff väntar dem som förnekar sanningen. 2:105 Varken de som förnekar sanningen bland efterföljarna av äldre tiders uppenbarelser eller de som dyrkar avgudar ser med blida ögon att er Herre skänker er något av Sitt goda. Men Gud utmärker den Han vill med Sin nåd; Guds nåd är en outsinlig källa. 2:106 Varje vers [uppenbarelse] som Vi upphäver eller överlämnar åt glömskan ersätter Vi med en bättre eller en lika god. Vet du inte att Gud har allt i Sin makt? 2:107 Vet du inte att Gud äger herraväldet över himlarna och jorden? Ni har ingen beskyddare och ingen hjälpare utom Gud. 2:108 Eller vill ni rikta en sådan begäran till ert Sändebud som den som en gång riktades till Moses? Den som byter bort tro mot förnekelse har helt övergett den raka vägen. 2:109 Många efterföljare av äldre tiders uppenbarelser önskar, [innerst drivna] av avund, att de kunde förmå er att förneka den tro som ni har antagit, och detta sedan sanningen klargjorts för dem. Men förlåt dem och ha tålamod med dem, till dess att Gud tillkännager Sin vilja! Gud har allt i Sin makt. 2:110 Förrätta bönen och ge åt de nödställda! Det goda ni sänder framför er [till Domen] skall ni återfinna hos Gud; Gud ser vad ni gör.

2:111 OCH DE säger: "Ingen skall stiga in i paradiset som inte är jude" – eller "kristen". Det är vad de önskar och hoppas. Säg: "Lägg fram era bevis, om det ni säger är sant." 2:112 Nej, så förhåller det sig inte! De som med hela sitt väsen underkastar sig Guds vilja och som gör det goda och det rätta skall få sin fulla lön av sin Herre och de skall inte känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem. 2:113 Och judarna säger: "De kristna står på osäker grund", och de kristna säger: "Judarna står på osäker grund." Men alla läser de Skriften. Det som de säger är vad alla som saknar kunskap har sagt. Men på Uppståndelsens dag skall Gud döma mellan dem i [allt] det som de var oense om.

2:114 Vem är mer orättfärdig än den som förbjuder åkallan av Guds namn i Hans hus och vars mål det är att jämna dem med marken? De har inte rätt att stiga in där, om de inte fruktar

[Honom]. De skall utstå skam och vanära i denna värld och hårda straff i det kommande livet. 2:115 Öst och väst tillhör Gud och vart ni än vänder er [finner ni] Guds anlete. Gud når överallt och Han vet allt.

2:116 Och de säger: "Gud har avlat en son." Stor är Han i Sin härlighet! Nej, allt i himlarna och på jorden tillhör Honom och allt böjer sig för Hans vilja. 2:117 Himlarna och jorden är Hans verk och när Han beslutar att något skall vara säger Han endast till det: "Var!" – och det är. 2:118 OCH DE som saknar kunskap säger: "Varför talar inte Gud till oss eller ger oss ett tecken?" Så sade deras föregångare; deras ord och deras hjärtan liknar varandra. Men Vi har gjort budskapen klara och tydliga för dem som [vill] övertygas. 2:119 Vi har förvisso sänt dig [Muhammad] med sanningen, som förkunnare av ett glatt budskap om hopp och som varnare, och du skall inte hållas ansvarig för dem som har helvetet till arvedel. 2:120 Men du kommer inte att vinna vare sig judarnas eller de kristnas välvilja, om du inte följer deras väg. Säg: "Guds vägledning är den enda sanna vägledningen." Sannerligen, om du skulle foga dig efter deras önskningar sedan du fått all den kunskap som kommit dig till del, skulle ingen kunna skydda dig mot Gud och ingen skulle komma till din hjälp. 2:121 [Några av] dem som Vi har skänkt Skriften läser den som den bör läsas; de har den [sanna] tron. Och de som förnekar den, de är förlorarna.

2:122 ISRAELITER! Minns Mina välgärningar mot er och hur Jag visade er sådan välvilja som Jag inte har visat något annat folk. 2:123 Och tänk på den Dag då ingen kan gottgöra vad en annan har brutit och ingen lösen kommer att tas emot och då alla förböner skall avvisas och ingen hjälp skall ges. 2:124 Och [minns att] Abraham sattes på prov av sin Herre och [att han] fullgjorde alla Hans befallningar. [Gud] sade: "Jag skall göra dig till ett föredöme för människorna." Abraham frågade: "Och mina efterkommande?" [Gud] svarade: "Mitt löfte omfattar inte syndarna."

2:125 OCH [MINNS att] Vi gjorde Helgedomen till en samlingsplats för människorna och en fristad [för förföljda]. Välj därför platsen där Abraham [en gång] stod för er bön. Och Vi gav Abraham och Ismael uppdraget att rena Helgedomen för dem som skall vandra runt den, och för dem som där skall dra sig tillbaka i stillhet, och för dem som skall böja rygg och knän och falla ned på sina ansikten [i tillbedjan]. 2:126 Och då Abraham bad: "Herre, gör detta till ett tryggt land och ge dess folk – de bland dem som tror på Gud och den Yttersta dagen – de frukter de behöver för sitt uppehälle", sade [Gud]: "Och den som förnekar tron, honom skall Jag skänka välstånd under någon tid; sedan skall Jag överlämna honom åt Eldens straff – ett i sanning fasansfullt slut!"

2:127 Och när Abraham och Ismael lade grunden till Helgedomen [bad de:] "Herre! Tag nådigt emot vår [möda]! Du är den som hör allt, vet allt. 2:128 Herre! Gör att vi underkastar oss Din vilja och gör våra efterkommande till ett samfund av [människor] som underkastar sig Din vilja. Lär oss att förrätta vår andakt och tag emot vår ånger; Du är Den som går den ångerfulle till mötes, den Barmhärtige! 2:129 Herre! Låt ett sändebud uppstå bland dem, [en man] ur deras mitt – som framför till dem Dina budskap och undervisar dem i Skriften och i [profeternas] visdom och som renar dem [från avgudadyrkans synd]. Du är den Allsmäktige, den Allvise."

2:130 Vem utom den tanklöse, den lättsinnige, vänder ryggen åt Abrahams tro? [Abraham] som Vi har utvalt och upphöjt i denna värld och som i det kommande livet helt visst har sin plats bland de rättfärdiga. 2:131 När hans Herre sade till honom: "Underkasta dig Guds vilja!" svarade han: "Jag underkastar mig Guds, världarnas Herres vilja." 2:132 Och han gav sina söner, liksom [senare] Jakob, denna maning: "Söner! Gud [själv] har valt er tro; underkasta er därför Guds vilja innan döden överraskar er."

2:133 Ja, ni är själva vittnen till att Jakob, när han kände döden nalkas, sade till sina söner: "Vem skall ni dyrka när jag är borta?" Och de svarade: "Vi skall dyrka din och dina fäders, Abrahams, Ismaels och Isaks Gud, den Ende Guden, och vi underkastar oss Hans vilja." 2:134 Deras tid är förbi. De skall lönas efter vad de har gjort och ni skall lönas efter vad ni har gjort. Ni skall inte ställas till svars för deras handlingar.

2:135 OCH DE säger: "Bli jude" eller "Bli kristen, för att få rätt vägledning!" Säg: "Nej, [vi följer] Abrahams rena, ursprungliga tro, han som inte hörde till dem som dyrkar avgudar." 2:136 Säg: "Vi tror på Gud och på det som har uppenbarats för oss och det som uppenbarades för Abraham och Ismael och Isak och Jakob och deras efterkommande och det som uppenbarades för Moses och Jesus och för [de andra] profeterna av deras Herre; vi gör ingen åtskillnad mellan dem. Och vi har underkastat oss Hans vilja." 2:137 Och om de tror på det som är föremål för er tro, då har de i sanning funnit rätt väg; men om de vänder om [och går en annan väg], då är de söndrare och sektbildare och Gud skall skydda dig mot dem. Han är Den som hör allt, vet allt. 2:138 Gud [själv] har färgat [vår tro] och vem ger färg bättre än Gud? Det är Honom vi tillber [och ingen annan].

2:139 Säg [till judarna och de kristna]: "Vill ni tvista med oss om Gud, Han som är vår Herre likaväl som er Herre? Våra handlingar är våra och era handlingar är era. Vi tillber Honom med uppriktig tro. 2:140 Påstår ni att Abraham och Ismael och Isak och Jakob och deras efterkommande var judar eller kristna?" Säg: "Är det ni eller Gud som vet bäst? Vem är mer orättfärdig än den som undertrycker det vittnesbörd som han fått från Gud? Gud förbiser ingenting av vad ni gör." 2:141 Deras tid är förbi. De skall lönas efter vad de har gjort och ni skall lönas efter vad ni har gjort. Ni skall inte ställas till svars för deras handlingar.

2:142 TANKLÖSA människor skall säga: "Vad har förmått dem att ändra den böneriktning som de har följt till nu?" Säg: "Öst liksom väst tillhör Gud. Han leder den Han vill till den raka vägen." 2:143 Och Vi har gjort er till ett mittens samfund, för att ni skall stå som vittnen mot alla människor och Sändebudet vara vittne mot er. Den böneriktning som du [Muhammad] förut iakttog gav Vi dig enbart för att skilja dem som följer Sändebudet från dem som vänder honom ryggen. Detta har varit en svår [prövning] utom för dem som [i allt] vägleds av Gud. Det är rätt och rimligt att Gud inte låter er tro bli utan belöning; Gud är barmhärtig och ömmar för människorna. 2:144 Ofta har Vi sett dig [Muhammad] vända ansiktet mot himlen [i väntan på ledning], och Vi skall låta dig vända dig i en böneriktning som skall göra dig nöjd. Vänd alltså nu ditt ansikte mot den heliga Moskén; ja, var ni än befinner er, vänd era ansikten mot denna [Moské]. De som [förr] fick ta emot uppenbarelsen vet säkert att detta är ett sant [påbud] från deras Herre. Och Gud förbiser ingenting av vad de gör. 2:145 Men även om du gav dem som [i äldre tid] fick ta emot uppenbarelsen alla bevis, skulle de inte följa din böneriktning; du skall inte heller följa deras böneriktning. Några av dem iakttar en böneriktning, andra en annan. Ja, om du skulle foga dig efter deras önskningar, sedan du fått ta emot den kunskap som [nu] har kommit dig till del, skulle du sannerligen höra till de orättfärdiga. 2:146 De till vilka Vi [tidigare] skänkte uppenbarelsen vet detta lika noga som de känner sina barn, men det finns några bland dem som mot bättre vetande döljer sanningen. 2:147 Sanningen [är vad du har tagit emot] från din Herre; låt inga tvivel uppstå [om detta]! 2:148 Var och en har en riktpunkt som han vänder sig mot [i bönen]. Tävla därför med varandra om att göra gott. Var ni än befinner er skall Gud samla er [på Domens dag]; Gud har allt i Sin makt.

2:149 Var du än har börjat din färd, vänd därför ditt ansikte mot den heliga Moskén – detta är din Herres sanna ord. Gud förbiser ingenting av vad ni gör. 2:150 Ja, var du än har börjat din färd, vänd ditt ansikte mot den heliga Moskén. Var ni än befinner er, vänd er mot denna [Moské], så att inga människor får anledning att tvista med er – utom de som har onda avsikter. Oroa er inte [för vad de har i sinnet]; nej, frukta Mig! Då skall Jag ge er Min fulla välsignelse så att ni skall kunna följa den raka vägen. 2:151 Och så har Vi [gett er Vår välsignelse] när Vi sände till er ett sändebud ur er egna led, för att framföra Våra budskap till er och rena er [från avgudadyrkan och all annan synd] och undervisa er i Skriften och [profeternas] visdom och lära er vad ni inte visste. 2:152 Och bevara Mig i minnet, så skall Jag minnas er; var Mig tacksam och förneka Mig inte!

2:153 TROENDE! Sök med tålamod [Guds] hjälp i bönen! Gud är sannerligen med de tålmodiga, de som håller ut. 2:154 Och säg inte om dem som stupar [i strid] för Guds sak: "De är döda." Nej, de lever, fastän ni inte är medvetna om detta. 2:155 Vi skall helt visst låta er utstå prövningar genom fruktan, hungersnöd, förlust av egendom och liv och frukten [av ert arbete]. Förkunna för de tålmodiga och uthålliga ett glatt budskap – 2:156 för dem som när de drabbas av olycka och motgång säger: "Vi tillhör Gud och till Honom skall vi återvända" – 2:157 [förkunna för dem] att deras Herre skall välsigna dem och innesluta dem i Sin nåd; det är de som är rätt vägledda.

2:158 As-Safa och Al-Marwah hör till Guds symboler. Den som beger sig till Helgedomen för den större eller den mindre vallfärden och då vill vandra fram och tillbaka mellan dem gör därför ingenting klandervärt. Och den som av fri vilja gör en god handling utöver vad plikten bjuder [skall finna att] Gud, som har kunskap om allt, erkänner [Sina tjänares] förtjänster. 2:159 DE SOM döljer de vittnesbörd och den vägledning som Vi genom uppenbarelser har gett dem och som Vi har klargjort för människorna i Skriften, skall förbannas och fördömas av Gud och [alla] som kan döma skall förbanna och fördöma dem, 2:160 dem undantagandes som visar ånger och gör bot och bättring och klarlägger [sanningen]; deras ånger vill Jag ta emot – ja, Jag är Den som går den ångerfulle till mötes, den Barmhärtige. 2:161 Men de som envist förnekar sanningen och dör som förnekare, över dem faller Guds och änglarnas och alla människors fördömelse. 2:162 Under denna [fördömelse] skall de förbli; deras straff skall inte lindras och de skall inte beviljas uppskov.

2:163 ER GUD är den Ende; det finns ingen annan gud än Han, den Nåderike, den Barmhärtige. 2:164 I skapelsen av himlarna och jorden, i växlingen mellan natt och dag, i skeppen som plöjer haven [lastade] med det som är till nytta för människorna, i regnet som Gud sänder ned och därmed ger nytt liv åt den jord som varit död och låter djur av alla de slag befolka den och i vindarnas och molnens rörelser, drivna mellan himmel och jord i bestämda banor – [i allt detta] ligger förvisso budskap till dem som använder sitt förstånd. 2:165 Ändå finns det människor som sätter upp medgudar vid Guds sida och ägnar dem en sådan kärlek som [bör] ägnas Gud. Men de troendes kärlek till Gud är starkare. Om bara dessa syndare kunde se – som de skall se när de står [inför] straffet – att all makt tillhör Gud och att Gud straffar med stränghet! 2:166 De som hade efterföljare skall då ta avstånd från efterföljarna och [dessa] kommer att se straffet [framför sig] och banden mellan dem har slitits; 2:167 och efterföljarna skall säga: "Om vi ändå kunde finna en väg tillbaka! Då skulle vi ta avstånd från dem liksom de nu tagit avstånd från oss." Så skall Gud låta dem se sina handlingar [i deras rätta ljus] och de skall känna [ånger och] grämelse. Men de kan inte rädda sig undan Elden.

2:168 MÄNNISKOR! Ät av det som jorden ger och som är tillåtet och hälsosamt, och följ inte i Djävulens spår; han är sannerligen er svurne fiende. 2:169 Han uppmuntrar er [att begå] onda och

skamlösa handlingar och [uppmanar er] att påstå om Gud sådant som ni inte kan veta något om. 2:170 Men när de uppmanas att följa de [regler] som Gud har uppenbarat, svarar de: "Vi följer dem som våra förfäder följde." – Men om deras förfäder inte använde sitt förstånd och saknade vägledning? 2:171 De som vägrar att lyssna till sanningen kan liknas vid [får] som hör [herdarnas] rop utan att förstå vad de betyder. Eftersom de inte använder sitt förstånd [förblir de] döva, stumma och blinda. 2:172 Troende! Ät av de goda ting som Vi skänker er för ert uppehälle och tacka Gud, om det är Honom ni [vill] dyrka. 2:173 Vad Han har förbjudit er är kött av självdöda djur, blod och svinkött och sådant som offrats åt en annan än Gud. Men den som [av hunger] tvingas [att äta sådant] – inte den som av trots överträder [förbuden] eller som går längre [än hungern driver honom] – begår ingen synd. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.

2:174 DE SOM döljer något av Guds uppenbarelser och säljer det för en ynklig slant fyller bara sin buk med eld. Gud skall inte tala till dem på Uppståndelsens dag och inte rena dem [från synd]. Ett plågsamt straff väntar dem. 2:175 Dessa är de som har bytt bort vägledning mot villfarelse och förlåtelse mot straff. Vilken iver visar de inte att pröva på Eldens plåga! 2:176 [De skall straffas] därför att det är Gud som i Skriften uppenbarar sanningen, och de som sätter sin mening emot Skriften har drivit sitt motstånd [mot Gud och Profeten] för långt.

2:177 Fromheten består inte i att ni vänder ansiktet mot öster eller väster. Sann fromhet äger den som tror på Gud och den Yttersta dagen och änglarna och uppenbarelsen och profeterna och som ger [av] det han äger – vilket pris han än sätter på detta – till de anhöriga, de faderlösa och de behövande, till vandringsmannen och tiggarna och för att friköpa människor ur fångenskap och slaveri och som förrättar bönen och erlägger allmoseskatten och som håller sina löften och som med tålamod bär lidande och motgång och som håller stånd i farans stund. De har visat att deras tro är sann; de fruktar Gud.

2:178 TROENDE! I fall av blodsutgjutelse skall [regeln om] rättvis vedergällning gälla för er: den frie mannen [skall stå till svars] för [dråp på] en fri man, slaven för [dråp på] en slav, kvinnan för [dråp på] en kvinna. Och om en broder till honom vill efterskänka en del [av gärningsmannens skuld], skall en uppgörelse ingås i vederbörliga former och frågan om erläggande av skadestånd lösas i godo. Denna [regel] är en nåd från er Herre för att lätta era bördor. Den som hädanefter bryter lagen har därför ett plågsamt straff att vänta. 2:179 I [stadgandet om] rättvis vedergällning har ni fått [ett skydd för ert] liv; [lägg märke till detta] ni som har förstånd! – Kanske fruktar ni [och tackar] Gud.

2:180 NÄR NÅGON bland er känner döden nalkas och han efterlämnar förmögenhet, skall han upprätta testamente till förmån för föräldrar och anhöriga enligt god sed; detta är en plikt för alla som fruktar Gud. 2:181 Om [testamentet] ändras efter att ha blivit uppläst, faller skulden för detta uteslutande på dem som gjort ändringen. Gud hör allt, vet allt. 2:182 Men om någon, som tror att testamentsgivaren av misstag eller avsiktligt avvikit från vad som är rätt och rimligt, då får till stånd en förlikning mellan arvtagarna, begår han ingen orätt. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.

2:183 TROENDE! Det är en plikt för er att fasta, liksom det var en plikt för dem som levde före er – kanske skall ni frukta Gud. 2:184 [Fastan skall vara] ett begränsat antal dagar. Men den av er som är sjuk eller på resa [skall fasta senare] under motsvarande antal dagar och de som har möjlighet skall som offer ge en nödställd att äta. Och den som självmant gör gott utöver vad plikten bjuder, [skall finna att] detta kommer honom själv till godo. Och fastan är för ert väl –

om ni visste [hur mycket gott den tillför er]! [2:185] För att ge människorna vägledning [inleddes] i månaden Ramadan uppenbarelsen av Koranen i vilken vägledningen klargörs och en måttstock ges med vilken rätt kan mätas och skiljas från orätt. Den av er som ser månens nytändning skall fasta månaden ut. Men den som är sjuk eller [stadd] på resa [skall fasta därefter] under motsvarande antal dagar. Gud vill göra det lätt – inte tungt – för er. Håll [fastan under den föreskrivna] perioden och prisa Gud som har väglett er – kanske skall ni visa [Honom] tacksamhet. [2:186] NÄR MINA tjänare frågar dig om Mig då Jag är nära; Jag besvarar den bedjandes bön, när han ber till Mig. Och uppmana dem att svara när Jag kallar och att tro på Mig – kanske skall de ledas på rätt väg.

[2:187] NATTETID under fastan är det tillåtet för er att komma nära era hustrur. De är en klädnad för er och ni är en klädnad för dem. Gud vet att ni här misstog er och Han vänder Sig till er i Sin barmhärtighet och befriar er från denna börda. Det är rätt om ni ligger hos dem och söker det som Gud har anvisat åt er; och ni får äta och dricka till dess den vita strimman av gryningsljuset kan urskiljas mot nattens mörker. Återuppta då fastan och håll den tills natten faller på. Men undvik beröring med dem då ni drar er tillbaka till moskén för meditation. Dessa är de gränser som Gud [har fastställt]; håll er på avstånd från dem. Så klargör Gud Sina budskap för människorna – kanske fruktar de Honom. [2:188] INKRÄKTA inte utan fog på varandras egendom och erbjud inte domarna förmåner för att med orätt, i fullt medvetande [om vad ni gör], tillskansa er något av andras egendom.

[2:189] DE FRÅGAR dig om innebörden av månens nytändning. Säg: "Den visar människorna tidpunkten då [vissa skyldigheter skall fullgöras] och [tiden för] vallfärden." Det är inte fromhet att stiga in i ett hus genom [en dörr på] dess baksida; nej, fromhet visar den som fruktar Gud. Stig därför in i husen genom [den främre] dörren och frukta Gud – kanske skall det gå er väl i händer. [2:190] KÄMPA för Guds sak mot dem som för krig mot er, men var inte de första som griper till vapen; Gud älskar sannerligen inte angripare. [2:191] Och döda dem då var ni än möter dem och fördriv dem från de platser varifrån de har fördrivit er; ja, förtryck är ett värre ont än döden. Kämpa inte mot dem i den heliga Moskéns närhet, om de inte själva tar upp striden där; men kämpar de mot er [där], så döda dem. Det är förnekarnas lön. [2:192] Men om de lägger ned vapnen [skall de se att] Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. [2:193] Och kämpa mot dem till dess allt förtryck upphör och all dyrkan kan ägnas Gud. Om de då slutar [strida] skall alla fientligheter upphöra utom [mot] de orättfärdiga [som vill kämpa vidare]. [2:194] Kämpa [likaså] under den helgade månaden om ni blir angripna – vid brott mot gudsfreden skall [lagen om] rättvis vedergällning tillämpas. Om därför någon angriper er, har ni rätt att angripa honom så som han har angripit er; men frukta Gud och var förvissade om att Gud är med de gudfruktiga. [2:195] Ge ert bidrag [till kampen] för Guds sak och låt inte era egna händer medverka till er undergång. Och gör gott – Gud älskar dem som gör det goda och det rätta.

[2:196] OCH FULLGÖR vallfärden, såväl den större som den mindre, till Guds ära; men om omständigheterna hindrar er [att fullfölja den], ge då vad ni har möjlighet att ge som offergåva. Och raka inte huvudet förrän offret har skett; men för den av er som är sjuk eller har en huvudskada, får offret bestå i fasta, allmosor eller [annan] religiös handling. Den som inte är i fara [och är frisk] och som vill ta tillfället i akt att efter den mindre vallfärden fullgöra den större, skall ge vad han förmår som offergåva; och den som inte ser sig i stånd [till detta] skall fasta tre dagar under vallfärden och sju efter hemkomsten, inalles tio fulla [dagar]. Allt detta gäller dem som inte

är bosatta i den heliga Moskéns närhet. Och frukta Gud! Ni skall veta att Guds straff är ett strängt straff.

2:197 Vallfärden [skall fullgöras under] de kända månaderna. Den som då beger sig i väg skall så länge vallfärden varar avhålla sig från intim samvaro med kvinnor, grovt tal samt trätor och tvister. Gud vet det goda ni gör. För med er det som ni kan ha behov av, men den bästa vägkosten är gudsfruktan. Och frukta Gud, ni som har förstånd! 2:198 Om ni [under vallfärden] önskar med er Herres nåd uppnå någon fördel, kan ni inte klandras för detta. Och när ni skyndar fram från Arafat i den stora strömmen [av pilgrimer], åkalla Gud [då ni gör halt] på den helgade platsen och minns hur Han gav er vägledning, då ni hade gått vilse. 2:199 Gå därefter vidare med människoströmmen och be om Guds förlåtelse för era synder. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. 2:200 Och när ni har fullgjort de [föreskrivna] riterna, minns då Gud liksom ni minns era fäder, ja, minns Honom med djupare, innerligare känsla. Det finns människor som ber: "Herre! Ge oss det goda i detta liv!" och de skall inte ha någon del i det eviga livets goda. 2:201 Och det finns de som ber: "Herre! Ge oss det goda i detta liv och det eviga livets goda och förskona oss från Eldens plåga!" 2:202 De skall få sin del [av det eviga livets goda] efter vad de har förtjänat med sina handlingar. Gud är snar att kalla till räkenskap.

2:203 Och prisa Gud under de [tre] fastställda dagarna; men den som beger sig iväg efter två dagar begår ingen synd och om någon stannar längre begår han [heller] ingen synd, om han fruktar [Gud i allt]. – Ja, frukta Gud [ni alla] och var förvissade om att ni skall samlas åter till Honom. 2:204 DET finns den typ av människa vars tal om jordiska ting du gärna [lyssnar till]; han tar Gud till vittne på sitt hjärtas [goda uppsåt], men han är den hätskaste motståndare i tvister. 2:205 När han lämnar [dig] ägnar han sig åt att störa ordningen på jorden och sprida sedefördärv och att skövla gröda på rot och frukterna av [människornas] mödor. – Och Gud är inte vän av oordning och sedernas fördärv. – 2:206 Och när någon uppmanar honom att frukta Gud, driver hans högmod honom ut i ytterligare synd. Helvetet är gott nog för honom – detta eländiga vilorum! 2:207 Det finns också den människa som är beredd att offra sig själv för att vinna Guds välbehag. – Gud ömmar för Sina tjänare. 2:208 Troende! Ge er hän åt Gud i hel och full underkastelse [under Hans vilja] och följ inte i Djävulens fotspår – han är er svurne fiende. 2:209 Men om ni skulle förlora fotfästet sedan ni fått se de klara vittnesbörden, skall ni veta att Gud är allsmäktig, vis.

2:210 Vill de kanske vänta till dess Gud visar Sig för dem med änglarna under molnens tronhimmel? Men [när detta sker] har Guds plan fullbordats och allt har gått tillbaka till Gud. 2:211 Fråga Israels barn hur många klara budskap Vi har gett dem! Om någon förvränger de budskap som Gud i Sin nåd har skänkt honom, [skall han få erfara att] Gud straffar med stränghet. 2:212 Förnekarna av sanningen, som gör narr av de troende, har fått se det jordiska livets lockelser i ett förskönande ljus. Men de gudfruktiga skall ha rang högt över dem på Uppståndelsens dag. Gud ger Sitt goda i överflöd till den Han vill. 2:213 MÄNNISKORNA utgjorde en gång ett enda samfund, [men då splittring uppstod] sände Gud profeterna som förkunnare av ett glatt budskap om hopp och som varnare, och med dem [sände Han] uppenbarelsen med sanningen för att avgöra de frågor som människorna blivit oense om. [Uppenbarelsens] mottagare blev oense om dess innehåll först sedan de hade nåtts av de klara vittnesbörden – av inbördes ovilja och avund. Men Gud vägledde de troende i det som de med Hans tillåtelse hade kommit till skiljaktiga meningar om – Gud leder den Han vill till en rak väg.

2:214 Tror ni att ni skall få stiga in i paradiset utan att först ha gått igenom detsamma som de som levde före er? Olycka och motgång drabbade dem och skakade dem i grunden, så att sändebudet och de som följde honom i tron utropade: "När skall hjälpen [komma] från Gud?" Men Guds hjälp är [alltid] nära! 2:215 DE FRÅGAR dig vad de bör ge åt andra. Säg: "Det goda ni vill ge skall ni ge till era föräldrar och närmaste anhöriga och till de faderlösa och de behövande och till vandringsmannen. Gud har kännedom om det goda ni gör."

2:216 DET ÄR en plikt för er att strida och detta är förhatligt för er. Men det kan hända att något är er förhatligt och [ändå] är detta ett gott för er; och det kan hända att ni älskar något och [ändå] är detta ett ont för er – Gud vet, men ni vet inte. 2:217 De frågar dig om [det är tillåtet] att strida under den helgade månaden. Säg: "Att strida under denna månad är en svår [synd]. Men inför Gud är det en ännu svårare [synd] att spärra vägen till Gud [för andra] och att förneka Honom och [att vägra människorna tillträde till] den heliga Moskén och att jaga bort de troende därifrån. Förtryck är ett värre ont än döden." Och de kommer att fortsätta att kämpa mot er för att förmå er att avsvära er er tro – om de kan. Men skulle någon av er avsvära sig sin tro och dö som förnekare, skall hans strävanden gå om intet [och bli utan frukt] i detta liv och i det kommande; dessa människors arvedel är Elden och där skall de förbli till evig tid. 2:218 De som har blivit troende och har övergett ondskans rike och som strävar och kämpar för Guds sak [har skäl att] hoppas på Guds barmhärtighet – Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.

2:219 DE FRÅGAR dig om rusdrycker och spel om pengar. Säg: "Det ligger svår synd i bådadera men [också] något som kan vara människan till nytta. Det onda de medför är dock större än den nytta de kan ge." Och de frågar dig vad de bör ge åt andra. Säg: "Det som överstiger vars och ens behov." Så klargör Gud [Sina] budskap för er för att ni skall tänka över [dem] 2:220 vad gäller både detta liv och det eviga livet. Och de frågar dig hur [de bör handla gentemot] de faderlösa. Säg: "Att göra det som är till deras nytta är det bästa." Och om ni förvaltar deras egendom tillsammans med er egen, [minns då att] de är era bröder; Gud skiljer mellan den som försämrar och den som förbättrar och om Gud så ville, kunde Han lägga på er tunga bördor. Gud är allsmäktig, vis.

2:221 TAG inte till hustrur kvinnor som dyrkar avgudar förrän de blivit troende – en troende [Guds] tjänarinna är helt visst bättre än en som dyrkar avgudar, hur tilldragande ni än finner henne. Och gift inte bort era döttrar med män som dyrkar avgudar förrän de blivit troende – en troende [Guds] tjänare är helt visst bättre än en avgudadyrkare, hur förträfflig ni än finner honom. Sådana [människor] inbjuder till Elden, men Gud inbjuder till paradiset och att genom Hans nåd söka syndernas förlåtelse. Och Han klargör Sina budskap för människorna för att stämma dem till eftertanke.

2:222 OCH DE frågar dig om [kvinnans] månadsblödning. Säg: "Detta är ett ömtåligt och smärtsamt tillstånd. Håll er därför borta från kvinnorna under deras period och kom inte nära dem förrän de är rena; men när de har renat sig ta dem då till er, så som Gud har befallt er." Gud älskar dem som vänder tillbaka till Honom i ånger [om de har syndat] och Han älskar dem som vill rena sig. 2:223 Era hustrur är för er [som] en åker; beträd därför er åker, när och som ni önskar – men sörj [först] för era själar. Frukta Gud och var förvissade om att ni skall möta Honom. Och förkunna för de troende hoppets budskap.

2:224 GÖR INTE Gud till måltavla för era eder så att ni [i Hans namn] hindrar er själva från att göra gott och frukta Gud och att medla i tvister mellan människor. Gud hör allt, vet allt. 2:225

Gud bestraffar er inte för obetänksamma eder, men Han ställer er till svars för ert innersta [uppsåt]. Gud är mild och överseende. 2:226 Den som [vill skiljas från sin hustru och] går en ed att han inte skall komma nära henne, skall iaktta fyra månaders väntetid. Om han [bryter eden och] går tillbaka [till hustrun], är Gud förlåtande, barmhärtig. 2:227 Men vidhåller han beslutet att skiljas [bör han tänka på att] Gud hör allt, vet allt. 2:228 I fall av skilsmässa skall kvinnan iaktta en väntetid omfattande tre månadsblödningar [innan hon får ingå nytt äktenskap] och det är inte tillåtet för henne – om hon tror på Gud och den Yttersta dagen – att dölja vad Gud har skapat i hennes sköte. Mannen har full rätt att låta [skilsmässan återgå och] hustrun återvända, om han önskar förlikning. Hustrun har, som sig bör, rättigheter [mot mannen] motsvarande [dem han har] mot henne; hans [rätt] ligger dock ett steg framför hennes. Gud är allsmäktig, vis.

2:229 Skilsmässa [får återkallas] två gånger; därefter skall makarna återuppta samlivet i hedersamma former eller äktenskapet upplösas i godo. Det är inte tillåtet för er att återta något av det ni har gett er hustru om inte båda parterna fruktar att inte kunna iaktta de av Gud [fastställda] gränserna. Om ni alltså fruktar att inte kunna iaktta de gränser som Gud [fastställt], kan inget klander riktas mot någon av makarna, om hustrun för att göra sig fri avstår något [till mannen]. Överträd inte de gränser som Gud [har fastställt] – de som överträder de av Gud [fastställda] gränserna är syndare. 2:230 Om mannen [oåterkalleligen] skiljer sig från sin hustru, är det sedan inte tillåtet för honom att ta henne tillbaka, om hon inte först ingått äktenskap med en annan man. Skiljer sig denne därefter från henne, kan klander inte riktas mot någon av parterna [i det första äktenskapet] om de återgår till varandra, såvida de tror att de kan iaktta de av Gud [fastställda] gränserna. Dessa är Guds gränser som Han klargör för de insiktsfulla.

2:231 Då ni har skilt er från er hustru och hennes vänteperiod närmar sig slutet, skall ni antingen ta henne tillbaka eller också ge henne fri, allt enligt god sed. Men ni får inte hålla henne kvar mot hennes vilja för att skada henne. Den som handlar så begår orätt mot sig själv. Tro inte att Guds budskap är något ni kan skämta om! Minns Guds godhet mot er och vad Han har uppenbarat för er av Skriften och visdomen i Hans varningar. Frukta därför Gud! Ni skall veta att Gud har kunskap om allt! 2:232 Om någon har skilt sig från sin hustru och hennes väntetid har löpt ut, får ingen hindra henne att återgå till sin man, om de kommit överens om detta enligt skick och sed. Detta är en varning till dem av er som tror på Gud och den Yttersta dagen. På detta sätt visar ni ett rent och hederligt sinnelag. Gud vet, men ni vet inte [vad som är bäst för er].

2:233 Modern skall ge sina barn di under två hela år, om [föräldrarna] önskar en full amningsperiod. Och barnets fader är skyldig att svara för moderns uppehälle och kläder enligt skick och sed. På ingen skall läggas en tyngre börda än han kan bära. Barnet skall inte bli en förevändning för att skada vare sig modern eller barnets fader. Samma [skyldigheter vilar] på [faderns] arvinge. Föräldrarna skall inte klandras om de i samråd beslutar att skilja barnet från modern. Och om ni beslutar lämna era barn till en fostermor skall ni inte klandras för detta, förutsatt att ni sörjer som sig bör för barnets säkerhet och välfärd. Och frukta Gud och tänk på att Gud ser vad ni gör.

2:234 När någon av er dör och efterlämnar hustrur, skall de iaktta en väntetid av fyra månader och tio dagar [innan de får ingå nytt äktenskap]. När denna period löpt ut, [råder de sig själva och] ingen skall klandras för vad de företar sig inom ramen för vad som är god sed. Gud är väl underrättad om vad ni gör. 2:235 Ni kan inte klandras om ni låter [sådana] kvinnor förstå att ni vill ingå äktenskap med dem eller om ni i tysthet hyser [sådana avsikter] – Gud vet vad ni vill säga dem – men ingå inga tysta överenskommelser med dem och säg inte till dem annat än vad som är

passande och hedersamt. Men fatta inte beslut om äktenskapskontraktet före utgången av den föreskrivna [väntetiden]. Var förvissade om att Gud känner era innersta tankar och var på er vakt! Men ni bör veta, att Gud är mild och överseende.

2:236 Ni gör ingenting klandervärt om ni skiljer er från en kvinna, om ni ännu inte har rört henne och inte heller bundit er för brudgåvan. Men ge henne skälig ersättning – den förmögne vad han förmår och den som lever i små omständigheter vad han förmår. Detta är en plikt för dem som vill göra det goda och det rätta. 2:237 Och om ni skiljer er från en kvinna som ni inte har rört men brudgåvan redan har fastställts, ge henne då hälften av det fastställda beloppet, om hon inte avstår [från sin rätt] eller den som har äktenskapskontraktet i sin hand avstår [från att kräva sin rätt]. Att avstå [från att kräva sin rätt] ligger gudsfruktan nära. Och glöm inte att ni bör vara frikostiga mot varandra. Gud ser vad ni gör. 2:238 FÖRRÄTTA regelbundet [de dagliga] bönerna och [särskilt] den bön som har en central plats och res er i from ödmjukhet inför Gud. 2:239 Om ni hotas av fara kan bönen förrättas under marsch eller ritt, och när ni åter är i säkerhet, åkalla då Gud så som Han lärde er när ni var okunniga.

2:240 OM NÅGON av er vid sin död efterlämnar hustrur skall de i testamentariskt förordnande tillförsäkras försörjning [ur kvarlåtenskapen] under ett år med rätt för dem att under denna tid bo kvar [i hemmet]. Om de [ändå] lämnar det skall ingen klandras för vad de företar sig inom ramen för vad som är god sed. Gud är allsmäktig, vis. 2:241 Även frånskilda kvinnor har rätt till skäligt underhåll. Detta är en plikt för de gudfruktiga. 2:242 Så klargör Gud Sina budskap för er; kanske skall ni använda ert förstånd.

2:243 HAR DU inte hört om dem som i tusental flydde från sina hem för att undkomma ett dödligt hot? Gud lät döden skörda dem, men därefter återkallade Han dem till livet. Ja, Guds nåd flödar sannerligen över människorna, men de flesta människor är otacksamma. 2:244 Kämpa därför för Guds sak; ni skall veta att Gud hör allt, vet allt. 2:245 Vem ger Gud ett lån av goda gärningar, som Han återbetalar med mångdubbla värdet? Gud tar och Gud ger och till Honom skall ni föras åter.

2:246 DU HAR nog hört om de äldste i Israel efter Moses tid, som sade till en av sina profeter: "Låt oss få en konung, så skall vi kämpa för Guds sak." Profeten sade: "Kanske skulle ni neka att kämpa om ni fick [en sådan] befallning." De svarade: "Varför skulle vi inte kämpa för Guds sak, vi som har fördrivits från våra hem och [skilts] från våra barn?" Men när de befalldes att kämpa, drog de sig undan – alla utom ett fåtal. Gud vet vilka de orättfärdiga är. 2:247 Deras profet sade till de äldste: "Gud har nu sänt Saul som skall vara er konung." De svarade: "Hur skulle han kunna härska över oss? Vi har bättre rätt till makten än han; och dessutom saknar han rikedomar." Profeten svarade: "Gud har valt honom framför er och har skänkt honom omfattande kunskaper och stor fysisk styrka. Gud ger Sin makt åt den Han vill; Gud når överallt och Han vet allt." 2:248 Och deras profet sade till dem: "Tecknet på hans [rättmätiga] makt är att [förbundets] ark skall återlämnas till er med en gåva från er Herre av djupt inre lugn och det som ännu består, buret av änglarna, av det som Moses och Aron och dem som stod dem nära har efterlämnat. Helt visst ligger det för er ett tecken i detta, om ni är troende."

2:249 Och när Saul drog ut med sin armé sade han: "Gud kommer att sätta er på prov vid [övergången av] en flod; den som dricker av flodens vatten skall inte höra till de mina, men den som avhåller sig från att smaka det skall räknas till de mina; och den som bara dricker en handfull skall inte [avvisas]." Men de drack [sitt lystmäte] av vattnet, alla utom ett fåtal. När Saul och de

som var med honom i tron hade gått över floden, sade de andra: "I dag är vi inte starka nog [att kämpa] mot Goliat och hans män." [Men] de som trodde på mötet med Gud [i nästa liv], sade: "Hur ofta har inte en liten skara besegrat en stor armé med Guds vilja! Gud är med dem som står fasta [i prövningen]." 2:250 Och när de stod öga mot öga med Goliat och hans styrkor, bad de: "Herre! Ge oss kraft att hålla stånd och gör oss stadiga på foten och låt oss segra över dessa förnekare av sanningen!" 2:251 Och med Guds vilja besegrade de dem och drev dem på flykten. Och David dödade Goliat och Gud gav honom makt och visdom och all den kunskap Han ville. Och om Gud inte höll tillbaka [vissa] människor med andra [som redskap], skulle jorden helt visst fördärvas. Men Gud låter nåden flöda över hela Sin skapelse.

2:252 ALLT detta är Guds budskap som Vi förmedlar till dig och med dem sanningen; ja, helt visst är du en av [Våra] utsända. 2:253 Några av dessa sändebud [om vilka Vi har berättat för dig] har Vi gett företräde framför de andra. Bland dem finns den som Gud [själv] talade till, och några har Han satt ännu högre. Jesus, Marias son, skänkte Vi klara bevis och Vi stärkte honom med helig ande. Om Gud hade velat skulle de släkten som följde dem inte ha stridit med varandra efter att ha nåtts av dessa klara bevis. Men de kom att omfatta skilda meningar – några trodde, andra framhärdade i otro. Om Gud hade velat, skulle de inte ha stridit med varandra; men Gud gör vad Han vill.

2:254 TROENDE! Ge av vad Vi har skänkt er för er försörjning innan en Dag kommer då allt köpslående är förbi, då ingen vänskap [består] och inga förböner [tas emot]. De som förnekar sanningen är svåra syndare. 2:255 GUD – det finns ingen gud utom Han, den Levande, skapelsens evige Vidmakthållare. Slummer överraskar Honom inte och inte heller sömn. Honom tillhör allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär. Vem är den som vågar tala [för någon] inför Honom utan Hans tillstånd? Han vet allt vad [människor] kan veta och allt som är dolt för dem och av Hans kunskap kan de inte omfatta mer än Han tillåter. Hans allmakts tron omsluter himlarna och jorden. Att värna och bevara dem är för Honom ingen börda. Han är den Höge, den Härlige.

2:256 TVÅNG skall inte förekomma i trosfrågor. Vad som är rätt handlande är nu klart skilt från fel och synd. Den som förnekar de onda makterna och som tror på Gud, har sannerligen vunnit ett säkert fäste som aldrig ger vika. Gud hör allt, vet allt. 2:257 Gud är de troendes Beskyddare. Han leder dem ut ur mörkret till ljuset. Men de som förnekar sanningen har onda makter till beskyddare som leder dem ut ur ljuset till mörkret. De har Elden till arvedel och där skall de förbli till evig tid.

2:258 HAR DU inte hört om den man som tvistade med Abraham om hans Herre? – Gud hade skänkt honom kunglig makt och myndighet. – Och Abraham sade: "Min Herre är Den som skänker liv och skänker död." [Kungen] svarade: "Jag skänker liv och jag skänker död!" Då sade Abraham: "Gud låter solen gå upp i öster; låt den då gå upp i väster!" Och [kungen], som förnekade sanningen, blev förstummad av häpnad. – Gud vägleder inte de orättfärdiga.

2:259 Eller [– ett annat exempel på dem som förnekar Guds Allmakt –] om mannen som färdades förbi en stad som hade jämnats med marken och utropade: "Hur skulle Gud kunna ge liv åt denna [döda stad]?" Och Gud lät honom dö och förbli död i hundra år. Därefter väckte Han honom till liv och frågade: "Hur länge har du varit borta?" Han svarade: "Jag har varit borta en dag eller en del av en dag." [Gud] sade: "Nej, du har varit borta i hundra år. Men se på din mat och din dryck, som inte har fördärvats, och se på din åsna – Vi har velat göra dig till ett

tecken för människorna – och se [nu] hur Vi ger liv åt de döda benen och sedan klär dem med kött." Och när allt detta stod klart för honom, sade han: "[Nu] vet jag att Gud har allt i Sin makt."

2:260 [Minns också] Abraham som sade: "Herre! Visa mig hur Du återuppväcker de döda." [Gud] frågade: "Tror du då inte?" [Abraham] svarade: "Jo, jag tror, men jag vill att mitt hjärta skall få ro." [Och Gud] sade: "Tag fyra [slag av] fåglar och lär dem att känna din röst. Sätt så ut dem, några på varje berg [runt omkring], och ropa sedan på dem, så skall de genast återvända till dig. Och var förvissad om att Gud är allsmäktig, vis."

2:261 DE SOM ger av vad de äger för Guds sak kan liknas vid sädeskorn som ger sju ax och vart ax bär hundra korn. Gud mångdubblar avkastningen för den Han vill; Gud når överallt och Han vet allt. 2:262 De som ger av vad de har för Guds sak och som inte låter gåvan följas av [stora ord om] frikostighet eller [uttryck] som sårar, skall få sin lön av sin Herre och de skall inte känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem. 2:263 Ett vänligt ord och förståelse [för tiggarens elände] är bättre än en gåva, följd av förolämpningar. Gud är Sig själv nog och [behöver inte gåvan]; Han är mild och överseende. 2:264 Troende! Beröva inte era gåvor deras värde genom [tal om] frikostighet eller genom [ord] som sårar, som den som ger av vad han äger för att ses [och berömmas] av människor och som inte tror på Gud och den Yttersta dagen. Han kan liknas vid en berggrund täckt av [ett tunt lager] jord; ett slagregn faller och sköljer bort allt inpå nakna berget. [Sådana människor] uppnår ingenting med det som de har åstadkommit. Gud leder inte dem som förnekar sanningen. 2:265 Men de som ger av vad de äger för att vinna Guds välbehag och för att stärka sin själ kan liknas vid en trädgård, anlagd på en kulle, som om ett slagregn drabbar den ger dubbel skörd och om den undgår slagregn [får glädjas åt] milt duggregn. Gud ser vad ni gör. 2:266 Skulle någon av er önska att han hade en trädgård med dadelpalmer och vinstockar, vattnad av bäckar, [en trädgård] som ger honom alla slag av frukter, och att han, redan böjd av ålder och omgiven av minderåriga barn, [måste uppleva att] den drabbades av en glödhet virvelstorm och helt förbrändes? Så förtydligar Gud för er [Sina] budskap för att stämma er till eftertanke.

2:267 Troende! Ge av de goda ting som ni förvärvar och av det som Vi låter jorden frambringa åt er, och leta inte fram – för att ge bort det – det sämsta som ni själva inte skulle ta emot annat än med förbundna ögon. Ni bör veta att Gud är Sig själv nog och att allt lov och pris tillkommer Honom. 2:268 Djävulen hotar er med fattigdom och uppmanar er att begå skamlösa handlingar, men Gud lovar er Sin förlåtelse och Sin nåd. Gud når överallt och Han vet allt. 2:269 Han skänker visdom åt den Han vill, och den som har fått visdom har fått den dyrbaraste gåva. Men ingen ägnar detta eftertanke utom de som har förstånd. 2:270 Gud har full kännedom om det som ni ger åt andra och det som ni [högtidligen] lovar att ge. Och de orättfärdiga [som inte bistår de behövande] skall ingen hjälpa [att undkomma straffet]. 2:271 Om ni ger så att andra ser det är det gott och väl; men om ni hjälper de fattiga i tysthet är det bättre för er – med detta kan ni nämligen få göra bot för några av era dåliga handlingar. Gud är väl underrättad om allt vad ni gör. 2:272 Det är inte din uppgift [Muhammad] att förmå människor att följa den raka vägen. Nej, Gud vägleder dem Han vill. Allt det goda ni ger är för ert eget bästa, såvida ni ger det enbart för att vinna Guds välbehag. Ja, för det goda ni ger skall ni få fullt vederlag, och ingen orätt skall tillfogas er. 2:273 [Ge] till de behövande som så ger sig hän åt arbetet för Guds sak att de inte har möjlighet att gå ut i världen [för att söka sitt levebröd]. På grund av deras försynta uppträdande kan den tanklöse tro att de inte lider brist. Men du skall känna igen dem på deras sätt: de besvärar inte andra med efterhängset tiggeri. Gud har full kännedom om det goda som ni skänker dem.

2:274 De som ger av vad de äger, nattetid eller under dagen, i tysthet eller öppet i allas åsyn, skall få sin lön av sin Herre och de skall inte känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem. 2:275 DE SOM livnär sig på ocker skall uppstå [till Domen] lika ostadiga på benen som den som Djävulen med sin beröring slagit med vansinne. De säger nämligen: "Handel är inte annorlunda än ocker." Men Gud har förklarat handel lovlig och förbjudit ocker. Den som efter att ha fått kunskap om Guds allvarliga varning upphör att bedriva ocker får behålla vad han dessförinnan vunnit, men Gud skall fälla den slutliga domen över honom. Och de som faller tillbaka i denna synd har Elden till arvedel och där skall de förbli till evig tid. 2:276 Gud utplånar vinsten av ockret men låter allmosornas värde växa. Gud är inte vän till dem som framhärdar i förnekelse och synd. 2:277 De som tror och lever ett rättskaffens liv och förrättar bönen och hjälper de behövande skall helt visst få sin lön av sin Herre och de skall inte känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem. 2:278 Troende! Frukta Gud och avstå, om ni är [sanna] troende, från utestående ockervinst. 2:279 Gör ni inte det skall ni veta att ni befinner er i krig med Gud och Hans Sändebud. Men om ni ångrar vad ni har gjort har ni rätt [att återfå] ert kapital; ni skadar ingen och lider själva ingen skada. 2:280 Och om [den skuldsatte] är i ett trängt läge, ge honom då anstånd till dess han med lätthet kan betala. Men det är bättre för er att efterskänka [skulden] – om ni visste [vilken förtjänst som ligger i detta]! 2:281 Och frukta den Dag då ni skall föras åter till Gud! Då skall var och en fullt ut erhålla den lön som han förtjänat, och ingen skall lida orätt.

2:282 TROENDE! När ni sinsemellan träffar avtal om lån med fastställd förfallotid, teckna då ned avtalet i skrift. Låt en skrivare noggrant skriva ned [vad som avtalats] mellan er. Ingen skrivare får undandra sig att skriva, såsom Gud har lärt honom. Låt honom alltså skriva och låt låntagaren diktera och, om han fruktar Gud, sin Herre, inte dra ifrån något [från sitt åtagande]. Om låntagaren är svag till förståndet eller sjuklig eller [annars] inte i stånd att diktera, låt då den som tillvaratar hans intressen diktera och undvika partiskhet. Och tag två av era män till vittnen; finns inte två män till hands, tag då en man och två kvinnor bland dem ni godkänner som vittnen – om någon av dem begår ett misstag kan då den andra påpeka det för henne. De som kallas till vittnen får inte undandra sig [sin plikt]. Tveka inte att skriva ned allt, både det mindre viktiga och det viktiga, och ange förfallotiden. Det är vad Gud [i Sin vishet] finner riktigast och skäligast, mest ändamålsenligt som bevis och bäst ägnat att bespara er all tvekan och osäkerhet [i framtiden]. Men om det är fråga om direkt överlåtelse från den ene till den andre av färdiga varor utan mellanhand, gör ni inte fel om ni underlåter att upprätta skriftligt avtal. När ni köper och säljer, låt det ske i vittnens närvaro, men varken skrivare eller vittnen får [utsättas för påtryckning eller] tillfogas skada – gör ni detta, begår ni en svår synd. Frukta Gud, som är er lärare. Gud har kunskap om allt. 2:283 Om ni befinner er på resa och ingen skrivare är till hands, kan ni ta emot pant [som säkerhet]. Men om ni visar varandra förtroende [och inte kräver pant], skall den som fått förtroendet fullgöra sin skyldighet och frukta Gud, sin Herre. Undanhåll inte vad ni har bevittnat. Den som undanhåller vittnesmål syndar i sitt hjärta. Gud vet vad ni gör. 2:284 Gud tillhör allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär. Vare sig ni visar vad som rör sig i ert innersta eller döljer det, kommer Gud att ställa er till svars för det. Och Han förlåter den Han vill och Han straffar den Han vill. Gud har allt i Sin makt.

2:285 SÄNDEBUDET tror på vad hans Herre har uppenbarat för honom och de troende med honom. De tror alla på Gud och Hans änglar och Hans uppenbarelser och Hans sändebud – utan att göra åtskillnad mellan Hans sändebud – och de säger: "Vi hör och vi lyder. Herre, [ge oss] Din förlåtelse; Du är målet för vår färd!" 2:286 Gud lägger inte på någon en tyngre börda än han kan bära. Det goda han har gjort skall räknas honom till förtjänst och det onda han har gjort skall

läggas honom till last. Herre! Ställ oss inte till svars för glömska eller oavsiktliga fel. Herre! Lägg inte på oss en sådan börda som den Du lade på våra föregångare. Herre! Lägg inte på oss [bördor] som vi inte har kraft att bära. Utplåna våra synder och ge oss Din förlåtelse och förbarma Dig över oss. Du är vår Beskyddare! Låt oss segra över förnekarna av sanningen!"

3 Al 'Imran ('Imrans ätt)

Medina-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

3:1 Alif lam meem.

3:2 GUD – det finns ingen annan gud än Han, den Levande, skapelsens evige Vidmakthållare. 3:3 Steg för steg uppenbarar Han för dig denna Skrift och med den sanningen och bekräftelse av det som ännu består [av äldre tiders uppenbarelser]; det är Han som uppenbarade Tora och Evangeliet 3:4 i äldre tid, till vägledning för människorna och det är Han som har uppenbarat den måttstock med vars hjälp rätt kan mätas och skiljas från orätt. Ett strängt straff väntar dem som förnekar [sanningen i] Guds budskap – ja, Gud är allsmäktig och hämnden är Hans. 3:5 För Gud är ingenting dolt vare sig på jorden eller i himlen. 3:6 Det är Han som formar er i moderlivet enligt Sin vilja. Det finns ingen annan gud än Han, den Allsmäktige, den Vise. 3:7 Det är Han som har uppenbarat för dig denna Skrift, där det finns fast och klart formulerade budskap – de utgör dess kärna – och andra som är framställda i bilder. Men de vilkas hjärtan har farit vilse går efter sådant i Skriften som har framställts i bild, när de försöker så split och förvirring genom [godtycklig] tolkning av dess innersta mening – dess innersta mening känner ingen utom Gud. – De vilkas kunskap är fast och djupt rotad säger: "Vi tror på denna [Skrift]; allt är från vår Herre." Men ingen ägnar eftertanke åt [och tar varning av] detta utom de som har förstånd. 3:8 [De ber:] "Herre! Låt inte våra hjärtan fara vilse sedan Du har väglett oss. Och förbarma Dig i Din nåd över oss. – Du är Den som alltid ger! 3:9 Herre! Du skall samla alla människor [inför Dig] en Dag [vars ankomst] står utom varje tvivel; Gud sviker helt visst inte Sitt löfte."

3:10 DE SOM framhärdar i att förneka sanningen – ingenting av vad de äger på jorden och inte heller deras söner skall kunna skydda dem mot Gud. De skall bli bränsle för Elden. 3:11 [Det skall gå för dem] som det gick för Faraos män och för deras föregångare; de påstod att Våra budskap var lögn och Gud straffade dem för deras synder; Gud straffar med stränghet. 3:12 Säg till förnekarna av sanningen: "[En dag] skall ni bli besegrade och då skall ni föras samman i helvetet – en eländig rastplats!" 3:13 Ni har redan fått ett tecken i de två härarna, som möttes [på slagfältet], varav en stred för Guds sak och den andra [bestod av] dem som förnekade sanningen. De [troende] såg med egna ögon att de andra var två gånger så talrika som de. Men Gud ger Sin hjälp åt den Han vill. I detta ligger helt visst en lärdom för de klarsynta.

3:14 KVINNORS kärlek, söner [i mängd], skatter av guld och silver, hästar av ädel ras, boskap och åkerjordar har utmålats för människorna [som det mest åtråvärda i livet]. Allt detta hör till de glädjeämnen som står till buds i denna värld, men återkomsten till Gud är det högsta goda. 3:15 Säg: "Skall jag berätta för er om det som är förmer än dessa [glädjeämnen]? Lustgårdar, vattnade av bäckar, väntar de gudfruktiga hos deras Herre, där de skall förbli till evig tid, och hustrur renade från [all jordisk] orenlighet, och Guds välbehag." Gud förlorar ingen av Sina tjänare ur

sikte: 3:16 de som säger: "Herre, vi tror; förlåt oss våra synder och förskona oss från Eldens straff!", 3:17 de tålmodiga och uthålliga, de sanningsenliga, de som ödmjukt böjer sig under Hans vilja, de som ger av sitt åt andra och som i den tidiga gryningen ber om Guds förlåtelse för sina synder.

3:18 GUD [SJÄLV] vittnar – och [så gör] änglarna och de som har kunskap – att det inte finns en annan gud än Han, Upprätthållaren av rättvisa och jämvikt; ingen annan gud finns än Han, den Allsmäktige, den Vise. 3:19 För Gud är [den sanna] religionen underkastelse under Hans vilja; de som [tidigare] tog emot uppenbarelsen kom att omfatta skilda meningar först efter att ha fått [all] kunskap och av ovilja och avund mot varandra. Och den som vill förneka sanningen i Guds budskap [bör minnas att] Gud är snar att kalla till räkenskap. 3:20 Om de vill tvista med dig [Muhammad], säg då: "Jag har helt och fullt underkastat mig Guds vilja och även de som följer mig [har underkastat sig Hans vilja]." Och fråga dem som [i äldre tid] fick ta emot uppenbarelsen och de okunniga: "Har [också] ni underkastat er Guds vilja?" Om de underkastar sig, då har de funnit vägledning, men om de vänder dig ryggen [skall du lämna dem i fred]; din plikt är enbart att framföra budskapet. Gud förlorar ingen av Sina tjänare ur sikte.

3:21 De som förnekar sanningen i Guds budskap och som mot all rätt dödar profeterna och dödar dem av folket som talar för rättvisa – kungör för dem att de har ett plågsamt straff [att vänta]. 3:22 Dessa människors strävanden skall gå om intet [och bli utan frukt] i detta liv och i det kommande, och de skall inte finna någon hjälpare. 3:23 Har du inte sett hur några av dem som fick ta emot en del av uppenbarelsen, [när] de uppmanas att låta den gudomliga Skriften döma mellan dem i deras tvister, vänder sig bort – ja, de är [sådana] som går emot [sanning och rätt]. 3:24 De har nämligen sagt att Elden inte skall plåga dem mer än ett begränsat antal dagar? Men de lögner som de tänkte ut har gjort dem blinda för vad deras religion [föreskriver]. 3:25 Hur [skall det gå för dem] när Vi en Dag samlar dem – [att den Dagen kommer] står utom allt tvivel – och var och en till fullo skall få den lön som han förtjänat och ingen skall lida orätt?

3:26 SÄG: "Gud, all makts Herre! Du skänker makten åt den Du vill och Du tar makten från den Du vill. Du upphöjer den Du vill och Du förnedrar den Du vill. I Din hand ligger det goda och Du har allting i Din makt. 3:27 Du låter natten smyga in i dagen och dagen smyga in i natten. Du låter livet spira ur det som är dött och låter döden stiga fram ur det levande. Och Du skänker Ditt goda i överflöd åt den Du vill."

3:28 DE TROENDE skall inte ta förnekare av sanningen snarare än sina trosbröder till bundsförvanter – den som gör så skär av banden till Gud – om inte ert syfte är att med detta [skydda er] mot ett hot. Men Gud uppmanar er att inte ta lätt på Hans varningar; Gud är målet för er färd. 3:29 Säg: "Vare sig ni döljer det som rör sig i ert innersta eller visar det, vet Gud det. Han vet allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär. Och Gud har allt i Sin makt." 3:30 Den Dag då människan skall ställas inför allt det goda som hon har gjort och allt det onda som hon har gjort kommer hon att önska att den [Dagen] hade varit oändligt avlägsen. Därför uppmanar Gud er att inte ta lätt på Hans varningar; Gud ömmar för Sina tjänare. 3:31 Säg [Muhammad]: "Om ni älskar Gud, följ mig och Gud skall älska er och förlåta er era synder. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig." 3:32 Säg: "Lyd Gud och Sändebudet." Men om de vänder ryggen till [skall de veta att] Gud inte är vän till dem som förnekar sanningen.

3:33 GUD har utvalt Adam och Noa och Abrahams ätt och `Imrans ätt [och upphöjt dem] över världens alla människor; 3:34 de stammar [alla] från varandra. Gud hör allt, vet allt. 3:35 Och `Imrans hustru bad till Gud och sade: "Herre! Jag viger vad jag bär i mitt sköte åt Din tjänst. Tag

emot mitt [offer], Du som hör allt, vet allt. 3:36 Och då hon fött barnet sade hon: "Herre, jag har fött en dotter – fastän Gud noga visste vad hon hade framfött; ett gossebarn är inte som ett flickebarn – och jag har gett henne namnet Maria och jag ber Dig skydda och bevara henne och hennes efterkommande mot Djävulen, den utstötte." 3:37 Och hennes Herre tog nådigt emot henne och lät henne växa upp och arta sig väl och uppdrog åt Sakarias att vaka över henne.

Var gång Sakarias besökte henne i helgedomen, fann han henne försedd med föda. Och när han frågade henne: "Maria, varifrån har du fått detta?" svarade hon: "Det är från Gud; Gud skänker Sitt goda i överflöd till den Han vill." 3:38 Där [i helgedomen] bad Sakarias till Gud: "Herre! Låt mig, som en gåva från Dig, få en [son], sund till kropp och själ! Du bönhör den som ber." 3:39 Och änglarna ropade till honom medan han stod i helgedomen, försänkt i bön, och sade: "Gud kungör för dig det glada budskapet om [en son] Johannes, som skall bekräfta ett ord från Gud och [bli] en ledare [för sitt folk], en renlevnadsman och en profet, en av de rättfärdiga." 3:40 [Sakarias] sade: "Herre, hur skulle jag kunna få en son? Jag har ju uppnått hög ålder och min hustru är ofruktsam." [Ängeln] sade: "Så [skall det bli]; Gud gör vad Han vill." 3:41 [Sakarias] sade: "Herre! Ge mig ett tecken." [Ängeln] svarade: "Det tecken [du får är] att du under tre dagar inte skall tala till människor annat än med gester. Och åkalla din Herre utan att förtröttas och prisa Honom morgon och afton."

3:42 [MINNS] änglarnas ord till Maria: "Gud har utvalt dig och renat dig [och upphöjt] dig över alla världens kvinnor! 3:43 Maria! Förrätta din andakt inför din Herre med ödmjukhet; fall ned på ditt ansikte [inför Honom] och böj ditt huvud tillsammans med dem som böjer sina huvuden [i bön]." 3:44 Detta hör till de [för dig, Muhammad] okända ting, som Vi [nu] uppenbarar för dig; du var inte med dem när de kastade lott om vem som skulle ha ansvar för Maria; och du var inte med dem när de tvistade [om detta] med varandra.

3:45 Och änglarna sade: "Maria! Gud tillkännager för dig det glada budskapet om ett ord från Honom [varigenom du skall föda den] vars namn skall vara Kristus Jesus, Marias son, ärad och lovprisad i denna värld och i det kommande livet och en av dem som skall vara i [Guds] närhet. 3:46 Han skall tala till människorna i vaggan och i mogen ålder och han skall vara en av de rättfärdiga." 3:47 Maria sade: ”Herre! Hur skulle jag kunna få en son, då ingen man har rört mig?” [Ängeln] sade: ”Så [skall det bli]; Gud skapar vad Han vill. Om Han vill att något skall vara, säger Han endast till det: 'Var!' – och det är. 3:48 Han skall undervisa din son i Skriften, [skänka honom] visdom och [ge honom] Tora och Evangelium 3:49 och [sända honom] till israeliterna som Sitt sändebud." [Och Jesus sade:] "Jag har kommit till er med ett tecken från er Herre. Jag skall forma åt er i lera något som liknar en fågel och jag skall andas på den och med Guds tillåtelse skall den bli en fågel. Och jag skall bota de blinda och de spetälska och med Guds vilja skall jag väcka de döda till liv. Och jag skall säga er vad ni äter och vad ni lägger upp som förråd i era hus. I detta ligger ett tecken för er – om ni är [sanna] troende. 3:50 Och [jag har kommit] för att bekräfta vad som ännu består av Tora och för att förklara tillåtet något av det som var förbjudet för er. Och jag har kommit till er med ett tecken från er Herre. Frukta därför Gud och följ mig. 3:51 Gud är min Herre och er Herre; det är därför Honom ni skall dyrka! Detta är en rak väg."

3:52 När Jesus märkte deras ovillighet att tro [på honom], sade han: "Vem vill hjälpa mig [att kalla människorna] till Guds väg?" De vitklädda sade: "Vi är Guds medhjälpare! Vi tror på Gud; vittna du att vi har underkastat oss Hans vilja! 3:53 Herre! Vi tror på det som Du har uppenbarat och vi vill följa Sändebudet; räkna oss därför bland [sanningens] vittnen." 3:54 Och de [som inte

ville tro] smidde onda planer [mot Jesus], men [även] Gud smed planer – ingen smider bättre planer än Gud.

3:55 Och Gud sade: "Jesus! Jag skall kalla dig till Mig och Jag skall upphöja dig till Min [härlighet] och Jag skall rena dig från [de beskyllningar som] förnekarna av sanningen [riktade mot dig]. Och Jag skall sätta dem som följer dig högt över dem som förnekar [dig] ända till Uppståndelsens dag; då skall ni alla vända tillbaka till Mig och Jag skall döma mellan er i allt det som ni var oense om. 3:56 Vad beträffar förnekarna av sanningen, skall Jag ge dem ett strängt straff i denna värld och i det kommande livet; och de kommer inte att finna någon hjälpare." 3:57 Och Han skall ge dem som tror och lever ett rättskaffens liv deras fulla belöning. Gud är sannerligen inte de orättfärdigas vän.

3:58 DETTA SOM Vi framför till dig [Muhammad] är en del av [Våra] budskap och den visa Påminnelsen. 3:59 Inför Gud är Jesus till sin natur att likna vid Adam. Han skapade honom av jord och sade till honom: "Var!" och han är. 3:60 [Det är] sanningen från din Herre; hys inte minsta tvivel om detta! 3:61 Om någon vill tvista med dig om detta, sedan du tagit emot den kunskap som har kommit dig till del, säg då: "Låt oss kalla våra söner och era söner, våra kvinnor och era kvinnor, ja, låt oss alla samlas och ödmjukt be Gud att Han avkunnar Sin dom, och låt oss nedkalla Guds fördömelse över alla som ljuger." 3:62 Ja, detta är sanningen – det finns ingen gud utom Gud, och Gud är förvisso den Allsmäktige, den Vise. 3:63 Och om de vänder er ryggen [bör de veta att] Gud har full kunskap om dem som vill störa ordningen på jorden och sprida sedefördärv. 3:64 Säg: "Efterföljare av äldre tiders uppenbarelser! Låt oss samlas kring en regel, gemensam för oss och för er – att vi inte skall dyrka någon utom Gud och inte sätta något vid Guds sida och inte erkänna andra människor som våra herrar och beskyddare i Guds ställe." Och säg, om de vänder er ryggen: "Vittna då, att det är vi som har underkastat oss Hans vilja."

3:65 VARFÖR tvistar ni efterföljare av äldre tiders uppenbarelser om Abraham? Tora uppenbarades ju inte – och inte heller Evangeliet – förrän efter hans tid. Vill ni inte använda ert förstånd? 3:66 Här tvistar ni [med varandra] om det som ni känner till; varför vill ni tvista om det som ni är helt okunniga om? Gud vet, men ni vet inte. 3:67 Abraham var [till sin tro] varken jude eller kristen – han sökte och fann den rena, ursprungliga tron och underkastade sig Guds vilja; och han vägrade att ge avgudarna sin dyrkan. 3:68 De människor som står Abraham närmast är helt visst de som följer hans exempel, såsom denne Profet och [hans skaror av] troende. Och Gud är de troendes Beskyddare.

3:69 Bland efterföljarna av äldre tiders uppenbarelser finns de som vill leda er på villovägar. De kan bara vilseleda sig själva – men det inser de inte. 3:70 Ni, efterföljare av äldre tiders uppenbarelser! Varför avvisar ni Guds budskap fastän ert eget vittnesbörd [bekräftar deras sanning]? 3:71 Efterföljare av äldre tiders uppenbarelser! Varför klär ni över det sanna med lögn och gömmer mot bättre vetande undan sanningen? 3:72 Några av efterföljarna av äldre tiders uppenbarelser säger [till de andra]: "[Förklara er] tro på det som har uppenbarats för de troende vid dagens början och avvisa det övriga; kanske skall de då vända om. 3:73 Tro inte på någon som inte bekänner sig till er religion!" Säg: "Den [sanna] vägledningen är Guds vägledning; [är ni rädda] att andra skall få del av sådana [uppenbarelser] som ni har tagit emot? Eller att de skall tvista med er inför er Herre?" Säg: "Guds nådegåvor är i Hans hand; Han skänker dem till den Han vill. Gud når överallt och Han vet allt, 3:74 och Han förbarmar Sig över den Han vill. Guds nåd är en outsinlig källa."

3:75 OCH BLAND efterföljarna av äldre tiders uppenbarelser finns de som, om du anförtror dem en skatt av guld, [villigt] återlämnar den; och det finns de som, om du anförtror dem en enda dinar, vägrar återlämna den om du inte ansätter dem med ideliga påminnelser. De påstår nämligen: "Vi har inte blivit ålagda [att hålla våra löften], när det gäller dessa okunniga människor"; så säger de om Gud, trots att de vet bättre, det som inte är sant. 3:76 Nej, det förhåller sig tvärtom! [Gud känner] dem som är trogna förbundet med Honom och fruktar Honom; Gud älskar de gudfruktiga. 3:77 De som för en ynklig vinst förnekar förbundet med Gud och de eder som de har svurit, skall inte få del av det eviga livets goda och på Uppståndelsens dag skall Gud varken tala till dem eller se på dem, och Han skall inte rena dem [från synd]; ett svårt lidande väntar dem. 3:78 Bland dem finns helt visst de som lindar sina tungor om Skriften för att ni skall tro att [deras förvrängda ord] är hämtade ur Skriften, fastän de inte är hämtade ur Skriften; och de säger: "Detta är från Gud", fastän det inte är från Gud. Och så säger de om Gud mot bättre vetande det som inte är sant.

3:79 Det är otänkbart att en människa, som Gud har gett uppenbarelsens gåva och visdom och kallat till profet, därefter skulle säga till människorna: "Tillbe mig vid sidan av Gud." Nej, [vad han skulle säga är:] "Bli Guds hängivna tjänare som undervisar [andra] och fördjupar sin egen kunskap i Skriften." 3:80 Inte heller [skulle han] befalla er att betrakta änglar och profeter som [himmelska] beskyddare. [Eller tror ni att han skulle] uppmana er att återfalla i otro sedan ni har underkastat er Guds vilja?

3:81 [EFTERFÖLJARE av äldre tiders uppenbarelser! Minns att] Gud erbjöd er Sitt förbund genom profeterna. [Han sade:] "Jag har låtit er få del av uppenbarelse och visdom. [En gång] skall ett sändebud komma till er med bekräftelse av den sanning som [redan] är i er hand; då skall ni tro på honom och stödja honom." [Och Han] sade: "Är det ert beslut att ingå förbund med Mig på denna grund?" De svarade: "Ja, det är vårt beslut." [Och Gud] sade: "Vittna då om detta; Jag skall vittna med er. 3:82 De som efter detta drar sig ifrån [sin plikt] är de som har förhärdat sig i trots och olydnad." 3:83 Önskar de en annan [religion] än den som Gud har gett dem? [Gud] som alla i himlarna och på jorden underkastar sig av fri vilja eller nödda och tvungna, och till vilken de skall återbördas.

3:84 Säg: "Vi tror på Gud och på det som har uppenbarats för oss och det som uppenbarades för Abraham och Ismael och Isak och Jakob och deras efterkommande och det som uppenbarades för Moses och Jesus och för [alla de övriga] profeterna av deras Herre; vi gör ingen åtskillnad mellan dem. Och vi har underkastat oss Hans vilja." 3:85 Om någon vill anta någon annan religion än Islam kommer detta att vägras honom, och i nästa liv skall han stå bland förlorarna. 3:86 Skulle Gud vägleda dem som förnekar tron efter att ha antagit den och vittnat att Sändebudet i sanning [är Guds utsände] och som fått se klara bevis? Nej, Gud vägleder inte de orättfärdiga. 3:87 Guds och änglarnas och alla människors fördömelse skall bli deras lön. 3:88 Under denna [dom] skall de förbli; deras straff skall inte lindras och de skall inte beviljas uppskov. 3:89 Men de som i ånger vänder åter [till Gud] och gör bot och bättring [skall inte straffas] – Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. 3:90 De som förnekar sanningen efter att ha antagit tron och som därefter förhärdas i sin förnekelse – deras ånger skall inte godtas; nej, de har övergett den raka vägen [utan återvändo]. 3:91 De som förnekar sanningen och dör som förnekare skall inte få köpa sig fria, om de än erbjöd allt guld i världen. Ett svårt lidande väntar dem och de skall inte finna någon hjälpare. 3:92 [TROENDE!] Ni kommer inte att uppnå sann fromhet, förrän ni ger åt andra av det som ni [själva] värdesätter; Gud har full kännedom om vad ni ger.

3:93 ALL FÖDA var [i äldre tid] tillåten för Israels barn utom de förbud som Israel själv pålade sig före uppenbarelsen av Tora. Säg: "Tag fram Tora och läs högt ur den, om ni håller på sanningen." 3:94 Och de som hädanefter sätter ihop lögner om Gud drivs av ont uppsåt. 3:95 Säg: "Gud har [i uppenbarelsen] sagt sanningen. Tro därför med Abrahams rena, ursprungliga tro, han som vägrade avgudarna sin dyrkan." 3:96 Det första tempel som restes för människornas bruk var helt visst Helgedomen i Bakkah, en välsignelse och en ledstjärna för hela världen. 3:97 Den förmedlar klara budskap [och där finns] den plats där Abraham en gång stod; den som stiger in där är i trygghet. Vallfärden till denna Helgedom är en plikt gentemot Gud för var och en som har möjlighet att genomföra den. Och den som förnekar sanningen [skall veta att] Gud är Sig själv nog och inte behöver [någon eller något i] Sin skapelse. 3:98 SÄG: "Efterföljare av äldre tiders uppenbarelser! Varför förnekar ni sanningen i Guds budskap, fastän [ni vet att] Gud är vittne till allt vad ni gör?" 3:99 Säg: "Efterföljare av äldre tiders uppenbarelser! Varför vill ni hindra dem som antar tron från att följa Guds väg och få den att framstå som krokig, fastän ni själva vittnar [att den är rak]? Ingenting av vad ni gör går Gud förbi."

3:100 Troende! [Det finns de] bland dem som [förr] fick ta emot uppenbarelsen som, om ni går dem till mötes, kommer att göra allt för att ni skall förneka den tro som ni har antagit. 3:101 Hur skulle ni kunna förneka er tro, som hör Guds budskap läsas och har Hans Sändebud mitt ibland er? Den som vill hålla sig till Gud leds till en rak [och säker] väg. 3:102 Troende! Frukta Gud så som det åligger er att frukta Honom och underkasta er Hans vilja, innan döden överraskar er! 3:103 Och grip alla med ett fast grepp om Guds räddningslina och låt er inte splittras! Minns Guds välgärningar mot er: fiendskap hade rått mellan er, men Han lät [viljan till] försoning tränga in i era hjärtan och med Hans välsignelse blev ni bröder. Ja, Han räddade er från randen av en flammande avgrund! Så klargör Gud Sina budskap för er för att ni skall få vägledning 3:104 och bli till en gemenskap av människor som uppmanar varandra att göra gott och anbefaller det som är rätt och förbjuder det som är orätt. Dem skall det gå väl i händer. 3:105 Följ inte dem som splittrades [i sekter] efter att ha nåtts av de klara vittnesbörden [om sanningen]. De har ett hårt straff att vänta 3:106 den Dag, då [någras] ansikten skall stråla av ljus och [andras] skall mörkna. Och till dem vilkas ansikten har mörknat [skall sägas:] "Ni förnekade ju tron efter att ha antagit den? Smaka då straffet för er förnekelse!" 3:107 Men de vilkas ansikten strålar av ljus skall inneslutas i Guds nåd och skall så förbli till evig tid. 3:108 Detta är Guds budskap, som Vi låter framföra till dig [Muhammad] med sanningen – Gud vill ingen i Sin skapelse något ont. 3:109 Gud tillhör allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär. Och allt går [sist och slutligen] tillbaka till Gud.

3:110 NI UTGÖR det bästa samfund som fått uppstå [bland och] för människorna: ni anbefaller det som är rätt och förbjuder det som är orätt och ni tror på Gud. Om efterföljarna av äldre tiders uppenbarelser hade trott [på denna], skulle det helt visst ha varit bäst för dem. Fastän det finns bland dem de som tror, har de flesta av dem förhärdat sig i trots och olydnad. 3:111 De kan inte vålla er mer än obetydlig skada och om de ger sig i strid med er, kommer de att vända ryggen till [och fly] och till sist skall de stå helt utan hjälp. 3:112 Var de än påträffas skall de utstå skam och vanära, om de inte [söker skydd i] förbundet med Gud och [återupprättar] banden till människorna; de har ådragit sig Guds vrede och störtats i djupt elände, eftersom de framhärdade i att förneka Guds budskap och dödade profeterna mot all rätt, trotsade ständigt Gud och överträdde [Hans bud]. 3:113 Alla är inte av samma sort. Bland efterföljarna av äldre tiders uppenbarelser finns [även] redbara människor, som under nattens timmar läser högt ur Guds budskap och faller ned på sina ansikten [i tillbedjan]. 3:114 De tror på Gud och på den Yttersta

dagen och de anbefaller det som är rätt och förbjuder det som är orätt och de tävlar om att göra gott. De hör till de rättfärdiga [3:115] och vad gott de gör skall inte frånkännas dem; Gud vet vilka de är som fruktar Honom.

[3:116] De som framhärdar i att förneka sanningen – ingenting av vad de äger på jorden skall ge dem skydd mot Gud och deras söner skall inte [kunna försvara dem]. Deras arvedel är Elden och där skall de förbli till evig tid. [3:117] Vad [människor] ger ut för [ting] som hör till detta liv kan jämföras med de orättfärdigas gröda som förhärjas av en frostig vind. Gud har inte gjort dem orätt – nej, [med sina handlingar] gör de orätt mot sig själva.

[3:118] TROENDE! Sök inte förtrogna vänner bland dem som står utanför er [gemenskap]! De sparar ingen möda för att så förvirring i era led och önskar att ni skall plågas av olyckor och elände. Hatet flödar redan över deras läppar, men vad de bär i sitt inre är långt värre. Vi har låtit er se tecknen – [drag slutsatsen] om ni har förstånd. [3:119] Det är ni som visar dem tillgivenhet; de hyser däremot inga varma känslor för er, fastän ni tror på uppenbarelsen hel och hållen. När de möter er säger de: "Vi tror." Men när de är ensamma, biter de sig i fingertopparna i ursinne. Säg: "Måtte ni gå under i ert ursinne! Gud vet vad som rör sig i människans innersta." [3:120] Om det går er väl blir de besvikna, och de gläder sig när ni drabbas av en motgång. Men om ni bär [allt detta] med jämnmod och fruktar Gud, kan deras onda anslag inte i något avseende skada er. Gud har full uppsikt över [dem och] deras företag.

[3:121] MINNS [Muhammad] att du en tidig morgon lämnade ditt hem för att gruppera de troende till strid; Gud hör allt, vet allt. [3:122] Två grupper bland dina män var nära att förlora modet, trots att de stod under Guds beskydd – det är till Gud som de troende måste lita. [3:123] Och Gud skänkte er segern vid Badr, då ni var en oansenlig skara. Frukta därför Gud – kanske skall ni tacka [Honom]. [3:124] [Och minns] dina ord till de troende: "Är det inte nog för er [att veta] att Gud skall låta tretusen änglar stiga ned och förstärka era led? [3:125] Ja, om ni håller stånd och fruktar Gud och om [fienden] i denna stund går till angrepp skall er Herre sända femtusen änglar som stormar fram till er hjälp." [3:126] Gud lät detta [sägas] enbart för att inge er nytt hopp och stilla oron i era hjärtan – segern kan inte komma från någon annan än Gud, den Allsmäktige, den Vise – [3:127] [och] för att låta några av sanningens förnekare smaka döden eller nederlagets förödmjukelse och se sina förhoppningar grusas. [3:128] Det ankommer inte på dig [Muhammad] att bestämma om [Gud] skall ta emot deras ånger eller straffa dem – de är orättfärdiga människor. [3:129] Allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär tillhör Gud. Han förlåter den Han vill och Han straffar den Han vill. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.

[3:130] TROENDE! Livnär er inte på ocker som fördubblar och mångdubblar [vinsten]. Frukta Gud – kanske skall det gå er väl i händer. [3:131] Och frukta Elden, som är beredd att ta emot dem som förnekar sanningen. [3:132] Och lyd Gud och Sändebudet – kanske erfar ni [Hans] barmhärtighet. [3:133] Och tävla med varandra om er Herres förlåtelse och ett paradis, lika vidsträckt som himlarna och jorden, som står berett att ta emot de gudfruktiga, [3:134] de som ger åt andra såväl i välfärdens dagar som i tider av brist och som lägger band på sin vrede och förlåter sina medmänniskor – Gud älskar dem som gör det goda och det rätta – [3:135] de som, om de begår en skamlös handling eller [på annat sätt] tillfogat sig själva orätt, minns Gud och ber Honom om förlåtelse för sina synder – vem kan förlåta synderna utom Gud? – och som inte fortsätter att begå sådana handlingar mot bättre vetande. [3:136] Den lön [som väntar] dem skall vara deras Herres förlåtelse och lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid – en härlig belöning för dem som arbetat och strävat!

3:137 FÖRE ER tid har [andra] seder och levnadsmönster varit förhärskande [och i sin tur avlöst dem som tidigare rådde]. Gå därför ut i världen och se [spåren som visar] hur slutet blev för dem som påstod att sanningen är lögn. 3:138 Detta är en klar fingervisning till alla människor och en vägledning och en varning för de gudfruktiga. 3:139 Tappa inte modet och glöm er sorg! Står ni fasta i tron kommer ni att vinna överhanden. 3:140 Om ett hårt slag har drabbat er, har [era fiender avgudadyrkarna] också drabbats av ett hårt slag. Vi låter människorna, de ena efter de andra, uppleva sådana [svarta] dagar för att de troende skall få ge Gud bevis [på sin tro] och för att Han skall utse dem bland er som skall få vittna som martyrer [för sin tro] – Gud är ingalunda de orättfärdigas vän – 3:141 och för att sätta de troende på prov och låta förnekarna av sanningen gå under. 3:142 Tror ni att ni får stiga in i paradiset utan att [ha visat] Gud vilka av er som vill kämpa [för Hans sak] och som kan hålla ut [i farans stund]? 3:143 Innan ni hade mött döden ville ni dö [för er tro]; nu har ni mött den ansikte mot ansikte.

3:144 MUHAMMAD är ingenting mer än ett sändebud och [andra] sändebud har kommit och gått före honom. Om han dör eller stupar i strid, kommer ni då att göra en helomvändning? Den som vänder helt om vållar inte Gud någon skada. Men Gud skall belöna dem som visar tacksamhet. 3:145 Ingen människa får dö annat än i enlighet med Guds vilja och vid en fastställd tidpunkt. Den som vill lönas med detta livets goda, honom skall Vi ge något av detta; och den som önskar lönas med det eviga livets goda, honom skall Vi ge något av detta. Och Vi skall belöna dem som visar tacksamhet. 3:146 Hur många profeter har inte måst kämpa [för tron], följda av skaror av män som vigt sina liv åt Gud. De fällde inte modet inför de [prövningar] de måste utstå för Guds sak; de sviktade inte och gav inte vika [för fienden] – Gud älskar dem som håller stånd. 3:147 Och [när de bad] sade de bara: "Herre, förlåt oss våra synder och om vi har gått till överdrift [eller brustit] i uppfyllandet av vår plikt! Gör oss stadiga på foten och låt oss segra över dessa förnekare av sanningen!" 3:148 Och Gud gav dem som lön [både] denna världens goda och det högsta goda, ett evigt liv – Gud älskar dem som gör det goda och det rätta.

3:149 TROENDE! Om ni går sanningens förnekare till mötes kommer de att förmå er att vända om [och överge tron] och då står ni som förlorare. 3:150 Men Gud är er Beskyddare och Han är den bäste Hjälparen. 3:151 Vi skall göra så att [blodet i] förnekarnas ådror isas av skräck [när de tänker på] att de [vågade] sätta medhjälpare vid Guds sida utan att Han någonsin gett [dem något] bemyndigande. Elden skall bli deras tillflykt – denna syndarnas fruktansvärda boning! 3:152 GUD höll sannerligen Sitt löfte till er, då ni med Hans vilja var nära att i grund slå [era fiender], till dess modet svek er och ni blev oense om innebörden av den order [ni hade fått] och bröt mot den, då Han redan hade låtit [segern] hägra för er syn. Det fanns de bland er som inte hade annat än denna världens [goda] för ögonen och det fanns de som såg mot evigheten. Därefter lät Han er dra er undan [fienden] för att sätta er på prov. Men Han har nu utplånat er synd – ja, Guds nåd flödar över de troende. 3:153 [Minns] hur ni flydde uppför [bergets sida] utan att se er om, fastän Sändebudet långt bakom er ropade er tillbaka. Och Gud lät er känna sorg och grämelse [i gengäld] för den sorg och grämelse [ni vållade Profeten] och för att [lära er att] inte sörja över det [byte] som ni gick miste om, inte [ens] över det [nederlag] som ni led. Gud är väl underrättad om vad ni gör.

3:154 Och efter denna bittra erfarenhet lät Han ett stort lugn sänka sig över er, så att några bland er fick vila, medan andra som främst bekymrade sig om sitt eget väl tänkte oriktiga [och hädiska] tankar om Gud, [tankar som hade sin rot] i avgudadyrkans okunnighet, och de frågade [sig]: "Hade vi över huvud taget någon del i beslutet?" Säg [Muhammad]: "Det var till alla delar

Guds beslut." De gömmer något i sitt inre som de inte vill visa dig [när] de säger: "Om vi över huvud taget hade haft någon del i beslutet skulle vi inte här ha lidit dessa förluster." Säg: "Även om ni hade stannat hemma, skulle de vilkas död stod skriven ha begett sig till den plats där de skulle falla." [Allt detta skedde] därför att Gud ville pröva vad ni bar inom er och rensa ut orenheterna ur era hjärtan. – Gud vet vad som rör sig i människans innersta. [3:155] De bland er som gjorde helt om den dag de två härarna möttes, kunde förledas till detta av Djävulen enbart på grund av [ett fel] som de hade begått. Men Gud har nu utplånat deras synd – Gud är mild och överseende.

[3:156] Troende! Säg inte som förnekarna av sanningen säger om sina bröder som [dött] under resa i fjärran land eller [fallit] i strid: "Om de hade blivit kvar hos oss, skulle de inte ha dött eller dödats." – Gud [låter dem tänka dessa tankar], så att deras hjärtan skulle känna ökad sorg och grämelse, eftersom det är Gud som skänker liv och skänker död. Gud ser vad ni gör. [3:157] Och om ni stupar [i kampen] för Guds sak eller dör, är Guds förlåtelse och Hans barmhärtighet helt visst bättre än allt vad människorna kan lägga på hög; [3:158] vare sig ni dör eller dödas, är det till Gud ni skall samlas åter.

[3:159] I Sin barmhärtighet lät Gud dig visa dem mildhet; om du hade varit sträng och hård och tillslutit ditt hjärta [för dem], skulle de helt säkert ha dragit sig ifrån dig. Glöm därför nu [deras fel] och be Gud förlåta dem. Inhämta deras råd i de angelägenheter [som är av vikt] och när du väl har fattat ditt beslut, sätt då din lit till Gud; Gud älskar dem som sätter sin lit till Honom. [3:160] Om Gud hjälper er kan ingen besegra er; men om Gud överger er, vem kan sedan hjälpa er? Förmana därför de troende att sätta all sin lit till Gud!

[3:161] DET ÄR en orimlig tanke att en [Guds] profet skulle bedra [sina medmänniskor]; bedragaren skall på Uppståndelsens dag stiga fram med sitt bedrägeri i handen och då skall var och en fullt ut erhålla den lön han har förtjänat och ingen lida orätt. [3:162] Kan den vars strävan det är att vinna Guds välbehag jämföras med den som ådrar sig Guds vrede och vars tillflykt skall bli helvetet – detta jämmerliga mål? [3:163] [Nej,] hos Gud har de var och en sin [givna] plats i en rangordning [av salighet och fördömelse]. Och Gud ser vad de gör.

[3:164] Gud visade sannerligen de troende [en stor nåd], då Han lät ett sändebud komma till dem, [en man] ur deras egna led, för att framföra Hans budskap till dem och rena dem [från synd] och undervisa dem i Skriften och [profeternas] visdom; innan dess var de helt uppenbart på orätt väg. [3:165] OCH NÄR ni nu har drabbats av ett hårt slag, efter att ha tillfogat [era fiender] ett två gånger hårdare [slag], frågar ni kanske: "Hur har detta kunnat ske?" Säg: "Det som har skett har sin rot inom er själva." Gud har allt i sin makt. [3:166] Det som ni måste utstå den dag då de två härarna möttes, skedde enligt Guds vilja och för att det skulle stå klart vilka de sanna troende var, [3:167] och stå klart vilka de var som hycklade tro. [När] de sistnämnda fick uppmaningen: "Kom och kämpa för Guds sak!" eller "Försvara er!", svarade de: "Bara vi säkert visste [att det skall bli] strid, skulle vi gå med er." Den dagen var de otron närmare än tron, när de yttrade ord som inte kom från hjärtat, fastän Gud väl visste vad de ville dölja – [3:168] de som sade om sina bröder, där de satt [i trygghet]: "Om de hade lyssnat till oss, skulle de inte ha dödats." Säg: "Håll då döden borta från er själva, om det ni säger är sant."

[3:169] Och betrakta inte dem som fallit i kampen för Guds sak som döda. Nej, de lever [och] Gud sörjer för dem. [3:170] De gläds åt vad Gud i Sin nåd har skänkt dem och de gläds över [budskapet] att de som [ännu] inte har följt dem utan blivit kvar inte skall känna fruktan och att

ingen sorg skall tynga dem. 3:171 De gläds över Guds välgärningar och Hans nåd och [löftet] att Guds belöning till de troende inte skall utebli, 3:172 [belöningen] till dem som besvarade Guds och Sändebudets kallelse efter att ha drabbats av det svåra slaget. De bland dem som gjorde det goda och det rätta och fruktade Gud har en rik belöning [att vänta]. 3:173 De som kände sin tro växa, när de varnades att [styrkor] hade dragits samman mot dem och att de borde vara på sin vakt, och svarade: "Vi behöver ingen annan hjälpare än Gud. Var finns en mäktigare beskyddare?" 3:174 Och de återvände [styrkta av] Guds välsignelse och Hans nåd; det onda hade inte rört vid dem. Deras mål var att vinna Guds välbehag och Guds nåd är en outsinlig källa. 3:175 Djävulen [ingav dem att varna er]; han vill injaga [i er] fruktan för sina förbundna. Ni skall inte frukta dem – frukta Mig, om ni är troende!

3:176 Sörj inte över dem som tävlar om att förneka sanningen; de kan på intet sätt skada Gud. Det är Guds vilja att inte ge dem del av det eviga livets goda, ja, ett plågsamt straff väntar dem. 3:177 De som har bytt bort tron mot förnekelse kan på intet sätt skada Gud och ett svårt lidande väntar dem. 3:178 Låt inte förnekarna av sanningen tro att den frist Vi beviljar dem är till deras fördel. Vi ger dem denna frist så att de kan hopa synd på synd; ett förnedrande straff väntar dem. 3:179 Det är otänkbart att Gud skulle låta de troende [leva] i de former som ni [förnekare] lever, längre än till dess Han skilt mellan de onda och de goda. Men Gud låter er inte få insikt i det som är dolt för människor; [för detta] utser Gud den Han vill bland Sina sändebud. Tro därför på Gud och Hans sändebud; om ni tror [på Gud] och fruktar Honom, väntar er en rik belöning. 3:180 DE SOM girigt behåller för sig själva det som Gud i Sin nåd har skänkt dem skall inte tro att det blir till deras bästa. Nej, det kommer att vara ett ont för dem. På Uppståndelsens dag skall de bära det som de så girigt höll fast vid hängande om halsen. – Arvet efter himlarna och jorden skall tillfalla Gud. Och Gud är väl underrättad om vad ni gör.

3:181 Gud har hört dem som säger: "Gud är fattig – vi är rika." Vi skall teckna ned vad de säger, liksom [Vi tecknade ned] deras rättsstridiga dråp på profeterna, och [på Uppståndelsens dag] skall Vi säga till dem: "Pröva eldens straff – 3:182 följden av det som era händer har sänt framför er [till domen] – Gud låter inte Sina tjänare lida orätt!" 3:183 Och de som påstår: "Gud har ålagt oss att inte tro på en profet som inte [föreskriver] brännoffer" – säg [till dem]: "Före mig har profeter kommit till er med klara vittnesbörd och med det ni säger. Varför dödade ni dem då, om det som ni [nu] säger är sanning?" 3:184 Och om de kallar dig lögnare, har profeter före dig kallats lögnare när de kom med klara vittnesbörd och upptecknad visdom och uppenbarelser fyllda av [Guds] ljus. 3:185 Varje människa skall smaka döden. Men först på Uppståndelsens dag skall ni få er fulla lön. Den som då rycks bort från Elden och förs till paradiset har sannerligen vunnit en stor seger. – Livet i denna värld [skänker] bara bedräglig glädje. 3:186 Ni skall helt visst få utstå prövningar i vad avser er egendom och er själva, och ni skall få höra många skymford från dem som fått ta emot uppenbarelser före er och från dem som sätter medhjälpare vid Guds sida. Men om ni bär allt med jämnmod och fruktar Gud [har ni bestått provet]; detta [kräver] fasthet i föresatsen!

3:187 NÄR GUD slöt förbund med dem som fick ta emot uppenbarelsen tog Han löfte av dem [med orden]: "Dölj inte detta utan kungör det för människorna!" Men de kastade löftet bakom sig och sålde det för en usel slant – ja, ynklig är deras vinst av denna byteshandel! 3:188 Tro inte att de som gläder sig åt det som de [anser sig ha] uträttat men också gärna vill få beröm för vad de inte har gjort – tro inte att straffet för dem skall utebli; nej, ett svårt lidande väntar dem.

3:189 GUDS ÄR herraväldet över himlarna och jorden och Gud har allt i Sin makt. 3:190 I skapelsen av himlarna och jorden och i växlingen mellan natt och dag ligger helt visst budskap till dem som vill använda sitt förstånd; 3:191 de som minns Gud när de står, när de sitter och när de lägger sig till vila, och som, när de begrundar himlarnas och jordens skapelse [ber med dessa ord]: "Herre! Du har inte skapat [allt] detta i blindo. Stor är Du i Din härlighet! Förskona oss från Eldens straff! 3:192 Herre, över den som Du utlämnar åt Elden har Du helt visst [förut] hopat skam och vanära. Och de orättfärdiga skall inte finna någon hjälpare. 3:193 Herre! Vi har hört rösten som kallar [oss] till tron: – 'Tro på er Herre!' – och vi har blivit troende. Herre! Förlåt oss våra synder och utplåna våra dåliga handlingar och låt oss dö med de fromma, de som gör det goda och det rätta! 3:194 Skänk oss, Herre, det som Du har lovat oss genom Dina sändebud och låt oss inte stå där med skammen på Uppståndelsens dag! Aldrig sviker Du Ditt löfte!" 3:195 Och Gud svarar dem: "Jag skall inte låta någon av er som arbetar och strävar, vare sig man eller kvinna, se sin strävan gå förlorad – ni är [alla] av samma rot [och skall lönas på samma sätt]. De som övergav sina hem för att fly undan det onda, eller drevs bort därifrån och led annan oförrätt för Min skull och de som kämpade [för Min sak] och stupade, för dem alla skall Jag utplåna deras dåliga handlingar och föra dem till lustgårdar, vattnade av bäckar – en belöning från Gud själv; ja, den bästa belöningen väntar hos Gud."

3:196 LÅT DIG inte vilseledas av att de som förnekar sanningen kan på jorden vältra sig i nöjen och njutningar. 3:197 Deras glädje är kortvarig; därefter skall helvetet bli deras tillflykt – ett eländigt vilorum! 3:198 Men på de gudfruktiga väntar lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid som Guds ärade gäster. Och det bästa för de fromma är det [som väntar] hos Gud.

3:199 Bland mottagarna av äldre tiders uppenbarelser finns helt visst de som tror på Gud och på det som har uppenbarats för er och det som uppenbarades för dem; de ödmjukar sig inför Gud och de säljer inte Guds budskap för en ynklig slant. De skall få sin belöning av sin Herre – Gud är snar att kalla till räkenskap. 3:200 Troende! Uthärda allt – ja, tävla om att ge prov på tålamod och uthållighet och var alltid beredda att kämpa [för tron] och frukta Gud! Kanske skall det gå er väl i händer.

4 An-Nisa' (Kvinnor)

Medina-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

4:1 MÄNNISKOR! Frukta er Herre som har skapat er av en enda varelse och av denna har skapat dess make och låtit dessa två [föröka sig] och sprida sig [över jorden] i väldiga skaror av män och kvinnor. Frukta Gud, i vars namn ni innerligt och enträget ber varandra [om hjälp], och [visa aktning för] de nära släktskapsbanden. Gud vakar över er. 4:2 Återställ till de faderlösa deras egendom och sätt inte ting av lägre värde i stället för de goda ting [som tillhör dem] och förbruka inte deras egendom, sammanblandad med er egen. Detta är en mycket svår synd. 4:3 Om ni är rädda att inte kunna behandla de faderlösa med rättvisa, tag då [andra] kvinnor som är tillåtna för er till hustrur – två eller tre eller fyra; men [begränsa er till] en enda om ni inte tror er om att kunna behandla dem alla lika – eller [vänd er till] någon av dem som ni rättmätigt besitter. Detta

gör det lättare för er att undvika partiskhet. 4:4 Ge kvinnorna som en ren skänk deras brudgåva; men om de frivilligt avstår något av den, får ni ta emot och njuta det med gott samvete.

4:5 Låt inte dem som [ännu] inte har förstånd få råda över egendom som Gud har anförtrott åt er för [deras] uppehälle, men använd den för att förse dem med vad de behöver av mat och kläder och ha [alltid] ett vänligt ord för dem. 4:6 Och sätt de faderlösa [som ni har i er vård] på prov fram till dess de når giftasvuxen ålder, och om ni finner dem förståndiga, överlämna då deras egendom till dem; slösa inte bort den innan de vuxit upp. Den förmögne skall inte röra [sådan egendom], men den fattige får [i mån av behov] dra fördel av den med måtta. Och när ni överlämnar deras egendom till dem, gör detta i närvaro av vittnen; men Gud håller bäst räkning på allt.

4:7 MÄN HAR rätt till en andel av vad föräldrar och nära anhöriga efterlämnar och kvinnor har rätt till en andel av vad föräldrar och nära anhöriga efterlämnar, vare sig det är litet eller mycket – en andel föreskriven [av Gud]. 4:8 När arv skiftas i närvaro av anförvanter, faderlösa och behövande, ge dem då något därav för deras behov och ha vänliga ord för [alla]. 4:9 [De som skiftar arvet] bör tänka på den oro de själva måste känna om de vid sin död efterlämnade minderåriga barn. Därför skall de frukta Gud och [till de faderlösa och de behövande] säga de rätta orden [av tröst och uppmuntran]. 4:10 De som med orätt tillägnar sig de faderlösas egendom fyller [redan i detta liv] sin buk med eld; de kommer att plågas i ett flammande bål!

4:11 GUD föreskriver följande om [arvsrätt för] era barn: sonens [lott] är lika med två döttrars lott; om döttrarna är fler än två, är deras lott två tredjedelar av kvarlåtenskapen, och om endast en dotter finns, skall hon ärva hälften. [Den dödes] föräldrar skall ärva en sjättedel var av kvarlåtenskapen om han efterlämnat barn; men om han inte efterlämnar barn och föräldrarna är enda arvtagare, är moderns lott en tredjedel. Har han efterlämnat bröder, är moderns lott en sjättedel efter [avdrag för] legat och skulder. Ni vet inte vem som är er närmast, era föräldrar eller barn, genom det som de har gjort för er – Gud har nu gett Sina föreskrifter; Gud är allvetande, vis. 4:12 Av kvarlåtenskapen efter era hustrur är er andel hälften om de inte efterlämnar barn; men om de efterlämnar barn är den en fjärdedel efter [avdrag för] legat och skulder. Era hustrurs andel i er kvarlåtenskap är en fjärdedel, om ni inte efterlämnar barn; men efterlämnar ni barn, är den en åttondel efter [avdrag för] legat och skulder. Om en man eller en kvinna dör utan att efterlämna barn eller föräldrar men en bror eller syster är i livet, ärver vardera en sjättedel; men om syskonen är fler än två ärver de alla tillsammans en tredjedel efter [avdrag för] legat och skulder utan att [därigenom arvingarnas] intressen skadas. Detta är vad Gud har föreskrivit. Gud vet allt och Han har överseende [med era brister]. 4:13 Dessa är de gränser som Gud [har fastställt]. Gud skall föra den som lyder Honom och Hans Sändebud till lustgårdar, vattnade av bäckar, där han skall förbli till evig tid. Detta är den stora, den lysande segern. 4:14 Men den som trotsar Gud och Hans Sändebud och överträder de gränser Han [har fastställt] skall föras till Elden och förbli där till evig tid – ett förnedrande straff väntar honom.

4:15 OM NÅGON av era kvinnor begår en grovt oanständig handling, tillkalla då fyra bland dem av er som har bevittnat handlingen, och om de vittnar [att de har sett den], stäng då in henne i hennes hem till dess döden befriar henne eller Gud visar henne en väg. 4:16 Om två begått en sådan handling, straffa dem båda. Men lämna dem i fred, om de ångrar sin handling och bättrar sig. Gud tar i Sin barmhärtighet emot den ångerfulles ånger. 4:17 Men vägen tillbaka till Gud genom ånger är öppen enbart för dem som av oförstånd begår en dålig handling och sedan ångrar [den], innan deras tid är ute. Gud vänder Sig till dem och innesluter dem på nytt i Sin nåd; Gud är allvetande, vis. 4:18 Ångerns väg är inte öppen för den som [ständigt] begår dåliga

handlingar och först då döden når honom säger: "Nu känner jag ånger", och inte heller för dem som dör som förnekare av sanningen; för dem har Vi ett plågsamt straff i beredskap.

4:19 TROENDE! Det är inte tillåtet för er att ärva [andras] hustrur mot deras vilja; och ni får inte utsätta [era hustrur] för hård behandling för att [förmå dem att begära skilsmässa och på så sätt kunna] återta något av vad ni har gett dem, såvida de inte bevisligen har gjort sig skyldiga till grovt oanständiga handlingar. Och lev med era hustrur i vänskap och samförstånd; om ni fattar motvilja mot dem är det möjligt att ni vänder er ifrån det som Gud skulle ha gjort [till en källa] till rik välsignelse [för er]. 4:20 Om ni önskar lämna en hustru och i hennes ställe ta en annan, tag då ingenting ifrån den första, även om ni har gett henne de dyrbaraste gåvor. Eller vill ni ta [gåvorna] tillbaka genom att rikta falska anklagelser mot henne och därmed begå en klar synd? 4:21 Hur skulle ni kunna göra detta efter det att ni har kommit varandra nära och sedan hon har fått ert högtidliga löfte?

4:22 NI FÅR inte ta till hustru den som varit er faders hustru – dock, det som har skett, har skett – detta var ett skamlöst beteende, en ond och avskyvärd sed. 4:23 Ni får inte ta till hustru er moder, er dotter, er syster, er faster eller er moster, er brorsdotter eller er systerdotter, den kvinna som har ammat er eller er disyster, er svärmoder eller er styvdotter – dotter till er hustru, med vilken ni har fullbordat äktenskapet och som ni har i er vård; men om ni inte har fullbordat äktenskapet begår ni ingen synd [genom att ta styvdottern till hustru]. Inte heller [får ni ta till hustru den som varit] er köttslige sons hustru eller samtidigt ha två systrar [som hustrur]; dock, det som har skett, har skett. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. 4:24 [Ni får inte närma er] gifta kvinnor utom sådana som ni rättmätigt besitter – detta är vad Gud föreskriver för er. Med dessa undantag får ni vända er till varje kvinna, som ni vill leva samman med i ett regelrätt äktenskap, inte i ett löst förhållande, och erbjuda henne något av er egendom. Och liksom ni vill njuta av vad [er hustru] skänker er skall ni ge henne den föreskrivna brudgåvan; men ni kan inte klandras om ni efter att ha fullgjort vad som är föreskrivet kommer överens om något [vid sidan därom]. Gud är allvetande, vis.

4:25 De av er som inte har råd eller möjlighet att ta till hustrur fria troende kvinnor bör ta en troende slavinna. Gud har full kännedom om er tro; ni är alla komna av samma rot. Tag dem alltså till hustrur med medgivande av deras närmaste, och ge dem på vanligt sätt deras brudgåva såsom anständiga, inte lösa kvinnor eller sådana som gärna inleder hemliga förbindelser. Gör de sig, efter att ha ingått äktenskap, skyldiga till grovt oanständiga handlingar är straffet för dem hälften av det som stadgas för fria kvinnor. Detta [att få ta slavinnor till hustrur är ett medgivande] för dem av er som är rädda att råka i svårigheter. Det bästa för er är att ge er till tåls. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. 4:26 Gud vill klargöra [allt] för er, visa er de vägar som era föregångare följde och vända Sig till er och innesluta er i Sin nåd. Gud är allvetande, vis. 4:27 Ja, Gud vill vända Sig till er och innesluta er i Sin nåd, men de som går dit deras begär driver dem vill leda er bort [för alltid från den raka vägen]. 4:28 Gud vill lätta era bördor, eftersom människan är skapad svag.

4:29 TROENDE! Tillskansa er inte varandras egendom med orätt – inte heller [under sken av] regelrätta köpeavtal – och konkurrera inte ihjäl varandra! [Glöm inte att] Gud har visat er stor nåd! 4:30 Den som av fiendskap begår sådan orättfärdighet skall Vi låta plågas i ett flammande bål. Detta är lätt för Gud. 4:31 Om ni, som ni befallts, undviker de svåraste synderna skall Vi utplåna era dåliga handlingar och föra er in [i evigheten] genom en äreport. 4:32 Kasta alltså inte begärliga blickar på det som Gud har skänkt några av er i rikare mått än andra – män skall få en andel [av

detta], så som de förtjänat med sina handlingar, och kvinnor skall få en andel [av detta], så som de förtjänat med sina handlingar – be Gud att ge er något av Sitt goda. Gud har kunskap om allt. 4:33 Vi har utpekat arvtagare till vad var och en efterlämnar: föräldrar och nära anhöriga och dem som ni har bundit er vid med ed. Ge därför åt var och en hans andel; Gud är vittne till allt.

4:34 MÄNNEN SKALL ha ansvar för och omsorg om kvinnorna med [den styrka och] de andra företräden som Gud har gett dem, och i egenskap av [kvinnornas] försörjare. Rättfärdiga kvinnor förrättar ödmjukt sin andakt [inför Gud] och döljer [för andra] det som Gud har dolt. Om ni ser tecken på illvilja hos dem, förmana dem då och varna dem och [om detta inte hjälper] håll er borta från deras nattläger och [som sista utväg] tillrättavisa dem handgripligen. Om de sedan visar sig medgörliga, sök då inte sak med dem. Gud är upphöjd, stor [i försvaret av de svagare]. 4:35 Om ni är rädda för oenighet mellan en man och hans hustru, utse då en skiljeman ur hans familj och en skiljeman ur hennes familj; om båda [innerst inne] vill försonas, skall Gud återställa det goda förhållandet mellan dem. Gud har kunskap om allt, är underrättad om allt.

4:36 TILLBE GUD och sätt ingenting, vad det än kan vara, vid Hans sida. Och visa godhet mot era föräldrar och nära anförvanter, mot de faderlösa och de behövande, mot grannen som står er nära och grannen som är främling, mot vännen vid er sida och mot vandringsmannen och mot dem som ni rättmätigt besitter. Gud älskar inte de högmodiga och skrytsamma 4:37 [och inte] girigbukarna, som förmanar andra att hålla hårt om penningpåsen och gömmer undan vad Gud i Sin nåd har skänkt dem. Och för dem som framhärdar i att förneka sanningen har Vi ett förnedrande straff i beredskap. 4:38 [Inte heller älskar Han] dem som ger av sin rikedom så att människor ser [och berömmer deras frikostighet] och som inte tror på Gud eller den Yttersta dagen. Och den som har valt Djävulen till sin förtrogne har verkligen fått en usel förtrogen. 4:39 Vad skulle de förlora på att tro på Gud och den Yttersta dagen och ge [till de behövande utan baktankar] av det som Gud har gett dem för deras försörjning? Gud känner dem väl. 4:40 Gud låter [ingen] lida ens så mycket som ett stoftkorns vikt av orätt. Och [varje] god handling fördubblar Han [i värde] och i Sin godhet skänker Han den som utfört den en rik belöning. 4:41 Hur [skall det gå för dem den Dag], då Vi låter ett vittne från varje samfund stiga fram och även dig [Muhammad] vittna mot dem? 4:42 Den Dagen skall förnekarna av sanningen och de som inte lydde sändebudet önska bli uppslukade av jorden; och de kommer inte att kunna dölja för Gud något av det som de har sagt [eller gjort].

4:43 TROENDE! Gå inte till bön om ni befinner er i omtöcknat tillstånd, [utan vänta] till dess ni vet vad ni säger. [Gör det] inte heller i ett tillstånd av stor rituell orenhet, utan skölj först hela kroppen; undantagna är de som befinner sig på resa. Om någon av er är sjuk eller befinner sig på resa eller just har förrättat sina behov eller haft beröring med kvinnor och inte finner vatten, skall han ta ren jord och stryka över ansikte och händer. Gud utplånar och förlåter mycken synd.

4:44 HAR DU inte sett hur de som [tidigare] fått ta emot något av uppenbarelsen byter bort den mot villfarelse och vill att [också] ni far vilse. 4:45 Men Gud känner era fiender väl och ni behöver ingen annan beskyddare, ingen annan hjälpare än Gud. 4:46 Bland de judiska trosbekännarna finns de som förvränger uppenbarelsens ord och bryter ut dem ur sitt sammanhang, och de säger "Vi har hört, men vi lyder inte" och "Hör vad ingen har hört!" och "Du skall höra på oss!" – allt är ordvrängningar för att förlöjliga tron. Om de [i stället] hade sagt "Vi har hört och vi skall lyda" och "Lyssna och ta hänsyn till oss", hade det varit bättre för dem och mer passande. Men Gud har fördömt dem för deras vägran att lyssna till sanningen; deras tro gäller bara få ting.

4:47 Efterföljare av äldre tiders uppenbarelser! Tro på vad Vi [nu] har uppenbarat med bekräftelse av den [sanning] som [redan] är i er hand, innan Vi utplånar anletsdragen [hos de främsta] och förvisar dem bakerst [i ledet] eller fördömer dem som Vi fördömde sabbatsbrytarna. – Vad Gud vill måste ske. 4:48 GUD FÖRLÅTER inte dem som sätter medhjälpare vid Hans sida, men Han förlåter den Han vill hans mindre synder; den som sätter medhjälpare vid Guds sida har sannerligen gjort sig skyldig till en oerhörd synd. 4:49 Har du inte lagt märke till dem som [påstår att de] är rena? Men Gud [ensam] skänker renhet, [skänker den] åt den Han vill; men [ingen] skall få lida ens så mycken orätt som ryms på en tråd. 4:50 Se hur de sätter ihop lögner om Gud – detta är i sig en uppenbar synd. 4:51 Har du inte lagt märke till hur de som [tidigare] fått ta emot något av uppenbarelsen nu tror på allehanda mysterier och trolldom och hyllar ondskans makter? De säger att de som förnekar sanningen har fått bättre vägledning än de troende. 4:52 Gud har fördömt dem och för den som Gud har fördömt finner du ingen hjälpare. 4:53 Har de kanske del i [Guds] herravälde? Om så vore, skulle de ändå inte ge [andra] människor ens vad som [kunde fylla] skåran i en dadelkärna. 4:54 Kanske avundas de andra det som Gud i Sin nåd har skänkt dem? Ja, Vi har skänkt Abrahams efterkommande uppenbarelse och visdom och Vi har gett dem stor makt. 4:55 Det finns bland dem de som håller fast vid honom men också de som har vänt honom ryggen. Helvetets högt flammande eld är het nog [för dem]. 4:56 Vi skall låta dem som påstår att Våra budskap är lögn brinna i denna eld – i den takt som deras hud förbränns, skall Vi ersätta den med ny hud, så att de får pröva straffet helt och fullt. Gud är allsmäktig, vis. 4:57 Men de som tror och lever ett rättskaffens liv skall föras till lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid. Och där skall [deras] hustrur vara hos dem, renade från [all jordisk] orenlighet och Vi skall låta dem smaka den fullaste lycka.

4:58 GUD befaller er att till den rättmätige ägaren återlämna det som ni fått er anförtrott och att, när ni dömer mellan människor, döma rättvist. Gott, ja, förträffligt är det som Gud förmanar er till. Gud hör allt, ser allt. 4:59 Troende! Lyd Gud och lyd Sändebudet och dem bland er åt vilka myndighet och ansvar anförtrotts; och om ni råkar i tvist om något, överlåt då avgörandet åt Gud och Sändebudet, om ni tror på Gud och den Yttersta dagen. Detta är bäst och det [gynnar] en riktig och lycklig utgång. 4:60 HAR DU inte lagt märke till dem som säger sig tro på det som har uppenbarats för dig och det som uppenbarades före din tid, hur de villigt underkastar sig onda makters dom, fastän de har uppmanats att förneka dem? Men Djävulens avsikt är att driva dem till syndens yttersta gräns. 4:61 Och när någon säger till dem: "Kom, låt oss samlas kring det som Gud har uppenbarat och kring Sändebudet", ser du [dessa] hycklare vända sig bort fulla av ovilja. 4:62 Och om de drabbas av en motgång på grund av sina [egna] handlingar, kommer de till dig och försäkrar vid Gud: "Vi ville bara göra gott och jämka samman [olika åsikter]". 4:63 Gud vet vad dessa människor döljer i sitt innersta. Håll dig därför ifrån dem, men varna dem och tala allvarligt med dem om deras själar.

4:64 Om Vi sänder ett sändebud är det för att han med Guds hjälp skall göra sig åtlydd. Men om de kommer till dig efter att ha gjort sig själva orätt [med sin synd] för att be om Guds förlåtelse, och om Sändebudet ber om förlåtelse för dem, skall de finna att Gud i Sin barmhärtighet tar emot den ångerfulles ånger. 4:65 Nej, vid din Herre! De är inte [sanna] troende förrän de sätter dig [Muhammad] som domare att döma mellan sig i alla sina tvister och därefter inte i sitt inre har någon invändning mot dina beslut utan underkastar sig dem helt och fullt. 4:66 Om Vi befallde dem att ge sina liv eller att överge sitt land, skulle bara ett fåtal av dem göra det; men det skulle vara för deras eget bästa om de gjorde vad de uppmanas att göra, och det skulle stärka deras tro. 4:67 Då skulle Vi helt visst i Vår nåd ge dem en rik belöning 4:68 och leda dem på

den raka vägen. [4:69] De som lyder Gud och Sändebudet skall få en plats vid sidan av dem som Gud välsignar med Sina gåvor – profeterna och de sanningsenliga och de som [med sina liv] vittnat om sanningen och de som gjorde det goda och det rätta – en ädel skara! [4:70] Detta är Guds nåd! Ingen kunskap [om de troendes förtjänster] behövs utöver Guds vetande.

[4:71] TROENDE! Var på er vakt när ni går ut till strid; gå därför i små förband eller i samlad trupp. [4:72] Det finns helt säkert den bland er som vill dröja sig kvar för att, om en svår motgång drabbar er, säga: "Gud har varit mig nådig som har förskonat mig från att stupa som martyr tillsammans med dem!" [4:73] Men om Gud skänker er framgång kommer han – som om det aldrig hade rått vänskap er emellan – säkert att säga: "Om jag ändå hade fått vara med dem! Då hade jag fått delta i en lysande seger!" [4:74] Låt då dem kämpa för Guds sak som är villiga att ge upp detta jordiska liv för att vinna evigheten! Vare sig han stupar eller segrar, skall Vi skänka den som kämpar för Guds sak en riklig belöning. [4:75] Varför skulle ni inte kämpa för Guds sak och för de försvarslösa män, kvinnor och barn, som ropar: "Herre! För oss ut ur detta land av förtryck och sänd oss i Din nåd en beskyddare, ja, sänd oss i Din nåd en hjälpare!" [4:76] De troende kämpar för Guds sak, men förnekarna av sanningen kämpar de onda makternas kamp. Kämpa därför mot dessa Djävulens bundsförvanter; Djävulens list är [enbart] svaghet.

[4:77] HAR DU inte sett hur de som blivit tillsagda: "Upphör med ert våld, förrätta bönen och erlägg allmoseskatten", [beter sig] när de får befallning att kämpa? Några av dem visar sådan fruktan för människorna som skall visas Gud – ja, större fruktan – och de säger: "Herre! Varför har Du befallt oss att kämpa? Ge oss ett kort uppskov!" Säg: "Livets fröjder är få; evigheten har mer att bjuda den som fruktar Gud och [ingen] skall få lida ens den orätt som ryms på en tråd. [4:78] Var ni än befinner er kommer döden att hinna ifatt er, även om ni skulle [fly upp] i höga torn." När något gott kommer människorna till del, säger de: "Detta är [en gåva] av Gud"; men när något ont drabbar dem, säger de: "Detta är ditt [verk]." Säg: "Allt är från Gud." Hur är det fatt med dessa människor som knappt förstår [någonting av] det som sker? [4:79] Det goda som du får del av är från Gud, och det onda som drabbar dig kommer av dig själv. OCH VI har sänt dig [Muhammad] som budbärare till människorna – [om detta] behövs inget annat vittne än Gud. [4:80] Den som lyder Sändebudet lyder Gud; och den som vänder honom ryggen [bör veta att] du inte är sänd att vaka över dem. [4:81] De säger att de lyder dig; men när de lämnar dig överlägger några av dem i nattens mörker om helt andra ting än det som du anbefaller; men Gud skriver ned vad de överlägger om under natten. Håll dig därför på avstånd från dem och sätt din lit till Gud. Utöver Gud behöver [du] ingen beskyddare.

[4:82] Ägnar de ingen eftertanke åt det som Koranen [innehåller]? De skulle säkert ha funnit många motsägelser i den, om den inte varit från Gud. [4:83] OCH NÄR ett [rykte] som gäller fred eller krig kommer till deras kännedom, skyndar de sig att sprida det. Om de [i stället] genast underrättade Sändebudet och dem i deras gemenskap åt vilka anförtrotts myndighet och ansvar skulle de bland dem som [sysslar med att] utforska sanningen kunna klarlägga [ryktets betydelse]. Om inte Gud i Sin nåd hade förbarmat Sig över er skulle ni helt visst ha slutit er till Djävulen, alla utom ett fåtal.

[4:84] Kämpa därför [Muhammad] för Guds sak – du svarar bara för dig själv – och ingjut lugn och dödsförakt hos de troende. Kanske hejdar Gud förnekarnas framfart; Guds slag faller hårdast och Hans straff är av exemplarisk stränghet. [4:85] Den som ingriper i och stöder en god sak får dela dess [goda följder], och den som ingriper i och stöder en orättfärdig sak får bära [en del av] ansvaret för dess [onda följder]. Gud har allt i Sin hand. [4:86] När någon riktar en hälsning till er,

besvara den då med en hövligare hälsning eller med samma ord. Gud håller räkning på allt. [4:87] Gud – det finns ingen gud utom Han – skall helt visst samla er åter på Uppståndelsens dag; det står utom allt tvivel. Vems ord är sannare än Guds?

[4:88] Hur är det möjligt att ni kan ha skilda meningar om hycklarna, som Gud har låtit återfalla [i öppen otro] på grund av deras ogärningar? Vill ni leda dem som Gud har låtit gå vilse? Den som Gud låter gå vilse kan du aldrig leda på rätt väg. [4:89] De skulle vilja att ni förnekade sanningen, liksom de har förnekat den, så att ni blir jämställda. Tag dem inte till bundsförvanter förrän de överger ondskans rike för att tjäna Gud; och om de återgår [till sin tidigare hållning], grip dem och döda dem, var ni än finner dem. Tag inte någon av dem till bundsförvant och sök inte hjälp hos någon av dem, [4:90] om de inte ansluter sig till en grupp som står i förbund med er eller kommer till er, bekymrade över att [tvingas] kämpa antingen mot er eller mot sitt eget folk. Men hade det varit Guds vilja kunde Han helt visst ha gett dem makt över er och då skulle de [också] ha kämpat mot er. Drar de sig tillbaka och vill undvika strid med er och erbjuder er fred, ger Gud er inte rätt att gå till angrepp mot dem. [4:91] Ni kommer att se att det finns andra, som [på samma gång] vill hålla sig väl med er och med sina egna; var gång de frestas [att svika er], faller de för frestelsen. Om de inte drar sig tillbaka och erbjuder er fred och hejdar sina händers [våld], får ni gripa dem och döda dem var ni än träffar på dem; mot dem ger Vi er en klar fullmakt [att kämpa].

[4:92] EN TROENDE dödar inte en annan troende, om det inte sker oavsiktligt. Den som av misstag har dödat en troende skall befria en troende slav och betala blodspengar till den dödes närmaste, om de inte i en anda av försoning avstår från sin rätt. Om [den döde], fastän själv troende, tillhörde en stam som är i krig med er, [är boten enbart] att befria en troende slav; men tillhörde han en stam som står i förbund med er, [skall gärningsmannen betala] blodspengar till den dödes närmaste och [dessutom] befria en troende slav. Den som inte är i stånd till detta skall fasta två månader i följd. Detta är den bot som Gud har föreskrivit; Gud är allvetande, vis. [4:93] För den som avsiktligen dödar en troende är straffet helvetet, och där skall han förbli till evig tid; han skall drabbas av Guds vrede och Gud skall fördöma honom och utlämna honom åt det svåraste lidande. [4:94] Troende! När ni går ut för [att kämpa för] Guds sak, säg inte till den som hälsar er med fredshälsningen, utan att ha förvissat er [om rätta förhållandet]: "Du är inte en av de troende" – i förhoppning om att göra en lättfången vinst. [Tänk på att] många vinster väntar hos Gud. En gång befann ni er själva i sådant [läge] men Gud visade er stor nåd. Förvissa er därför [om rätta förhållandet]. Gud är väl underrättad om vad ni gör.

[4:95] DE AV de troende som utan att lida av sjukdom eller lyte stannar hemma kan inte jämställas med dem som med sina ägodelar och livet som insats kämpar för Guds sak. Gud har gett dem som kämpar med sina ägodelar och livet som insats rang långt över dem som stannar hemma. Gud har lovat dem alla det högsta goda, men åt dem som kämpar för Hans sak har Gud gett företräde framför dem som stannar hemma och [lovat dem] en rik belöning, [4:96] graderad [efter förtjänst], och [Sin] förlåtelse och [Sin] nåd. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.

[4:97] När änglarna samlar in [själarna från] dem som ännu i dödsögonblicket begår orätt mot sig själva, skall de fråga: "Hur var er belägenhet?" Och då de svarar: "På jorden var vi svaga och förtryckta", skall [änglarna] säga: "Var inte Guds jord vid nog så att ni kunde överge ondskans rike?" Helvetet skall bli dessa [människors] sista hemvist – ett i sanning eländigt slut! [4:98] Till dem skall inte räknas de svaga och förtryckta – män, kvinnor och barn – som inte kunde bryta upp och som var osäkra om vägen; [4:99] för dem finns hoppet om Guds förlåtelse – Gud utplånar och

förlåter mycken synd. [4:100] Och den som lämnar ondskans rike med dess förtryck för att kunna tjäna Gud skall på sin färd finna många vägar [till en säker tillflykt] och han kommer att få rika tillfällen [att sörja för sitt uppehälle]. Och den som överger sitt land för att tjäna Gud och följa Hans Sändebud men överraskas av döden [innan han når fram], på honom väntar belöningen hos Gud – Han är ständigt förlåtande, barmhärtig.

[4:101] NÄR NI går ut [för att kämpa], är det inte fel av er att förkorta bönen, om ni befarar ett anfall från dem som förnekar sanningen; förnekarna är helt visst era svurna fiender. [4:102] När du befinner dig hos de troende och leder dem i bön, låt då en grupp stå upp tillsammans med dig och låt dem behålla sina vapen. När de har avslutat bönen, låt dem ge er betäckning och låt en annan grupp, som ännu inte har förrättat sin bön, stiga fram och be med dig. Men de bör vara på sin vakt och ha vapnen i beredskap, eftersom förnekarna av tron skulle önska att ni lade ifrån er era vapen och er utrustning för att då rikta ett [förödande] slag mot er. Men ni gör inte fel, om ni lägger av vapnen därför att ni är rädda att de skall skadas genom regn, eller på grund av sjukdom. Men var på er vakt. För dem som förnekar sanningen har Gud i beredskap ett förnedrande straff. [4:103] Och minns Gud efter bönens slut – när ni står upp, när ni sitter och när ni lägger er till vila. Och när ni åter är i trygghet, förrätta då bönen [på föreskrivet sätt]. Bönen är alla troendes plikt, knuten till bestämda tider. [4:104] Låt inte er iver mattas när ni förföljer fienden. Om ni måste utstå smärta, måste de utstå den liksom ni. Och ni kan hoppas få av Gud det som de inte kan hoppas på. Gud är allvetande, vis.

[4:105] VI HAR uppenbarat Skriften med sanningen för dig [Muhammad], för att du skall döma mellan människorna med [stöd av] Guds uppenbarelse. Men försvara inte dem som sviker [alla förtroenden som de får], [4:106] men be Gud förlåta [dem]. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. [4:107] Och tala inte till förmån för dem som bedrar sig själva; Gud är inte bedragares och förhärdade syndares vän. [4:108] De försöker gömma sig för människorna, men de kan inte gömma sig för Gud; Han är med dem när de överlägger i nattens mörker om lögnaktiga utsagor, som Han inte godkänner. Ja, Gud har full uppsikt över allt vad de företar sig. [4:109] Här är det ni som tar dem i försvar i frågor som gäller det jordiska, men vem skall försvara dem på Uppståndelsens dag inför Gud? Vem skall vara deras talesman? [4:110] Den som begår en dålig handling eller [på annat sätt] syndar mot sig själv och som därefter ber Gud förlåta honom, skall finna att Gud är förlåtande, barmhärtig. [4:111] Den som syndar, skadar nämligen bara sig själv. – Gud är allvetande, vis. [4:112] Men om någon begår ett fel eller en synd och sedan skjuter skulden för [den] på en oskyldig, bär han [ansvaret för] förtal och en uppenbar synd.

[4:113] Om inte Gud i Sin nåd hade förbarmat Sig över dig [Muhammad] skulle några av dessa [bedragare] ha försökt leda dig vilse; men de leder ingen vilse utom sig själva. Och de skall inte kunna skada dig på något sätt; Gud har nu uppenbarat Skriften för dig, skänkt dig visdom och lärt dig vad du inte visste. Gud har visat dig stor nåd. [4:114] HEMLIGA överläggningar medför sällan något gott, om inte deras syfte är välgörenhet eller ett annat vällovligt och nyttigt företag eller att få till stånd förlikning mellan människor; den som verkar för sådana ändamål för att vinna Guds välbehag skall Vi skänka en riklig belöning. [4:115] Men den som sedan vägledningen har klargjorts för honom sätter sig upp emot [Vårt] Sändebud och vill gå en annan väg än de troende, honom låter Vi gå dit han vill gå och [därefter] låter Vi honom brinna i helvetet – vilket jämmerligt mål!

[4:116] GUD FÖRLÅTER inte den som sätter medhjälpare vid Hans sida, men Han förlåter den Han vill hans mindre synder; den som sätter medhjälpare vid Guds sida har drivit synden till dess

yttersta gräns. [4:117] Vad de anropar i Hans ställe är avgudabilder utan liv – ja, de anropar [i själva verket] Djävulen, den upproriske, [4:118] som Gud fördömde när han sade: "Av Dina tjänare skall jag sannerligen ta min ranson, [4:119] och jag skall leda dem på villovägar och inge dem [bedrägliga] förhoppningar och jag skall befalla dem att skära öronen av boskapen och jag skall befalla dem att förvanska [och fördärva] Guds skapelse." Den som väljer Djävulen till beskyddare i Guds ställe har gjort en uppenbar förlust. [4:120] Han ger dem löften och väcker deras förhoppningar; men det som Djävulen lovar dem är bara bedrägliga illusioner. [4:121] Helvetet skall bli deras slutliga hemvist, och därifrån kan de inte fly. [4:122] Men Vi skall föra dem som tror och lever ett rättskaffens liv till lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid – det är Guds sanna löfte och vems ord är sannare än Guds ord? [4:123] Här är det inte fråga om vad ni önskar eller vad efterföljarna av äldre tiders uppenbarelser önskar och hoppas. Den som gör ont skall straffas för detta och han skall varken finna beskyddare eller hjälpare vid sidan av Gud. [4:124] Men den som gör gott och har tron – man eller kvinna – skall stiga in i paradiset och de skall inte lida ens så mycken orätt som [kunde fylla] skåran i en dadelkärna. [4:125] Vem uppfyller religionens krav bättre än den som i allt underordnar sin vilja under Guds, som gör det goda och det rätta och följer Abrahams rena, ursprungliga tro? – Abraham, som Gud utvalde till Sin förtrogne. [4:126] Allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär tillhör Gud och Gud har uppsikt över allt.

[4:127] DE BER dig om ett klarläggande av de regler som gäller kvinnor. Säg: "Gud [själv] klargör för er vad som gäller dem; och [därtill] det som blir uppläst för er i Skriften om faderlösa flickor, till vilka ni inte vill ge [de brudgåvor] som är föreskrivna för dem, trots att ni önskar ta dem till hustrur, och om de värnlösa barnen och om er plikt att behandla de faderlösa med full rättvisa. Och Gud har full kännedom om det goda ni gör."

[4:128] Och om en kvinna fruktar hård behandling från mannens sida eller att han skall vända sig ifrån henne, kan ingen av dem klandras för att de söker förlikning; en uppgörelse i godo är bäst. I människans natur ligger [något av] snikenhet; [men sträva att] göra rätt och frukta Gud – Gud är väl underrättad om vad ni gör. [4:129] Det är inte möjligt för er att ge era hustrur lika behandling i allt, hur uppriktigt ni än önskar det; men ge inte era känslor [för en] så tydliga uttryck att ni lämnar den [andra] i ovisshet [om vad ni känner för henne]. Men om ni lägger till rätta det som ni har brustit i och fruktar Gud [skall ni se att] Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. [4:130] Och om man och hustru [likväl] går skilda vägar, skall Gud i Sin rikedom ge dem båda ersättning [för deras förlust]; Gud når överallt och Hans vishet är oändlig. [4:131] GUD tillhör allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär.

Vi uppmanade dem som fick ta emot Skriften före er, liksom [Vi uppmanar] er, att frukta Gud. Om ni förnekar sanningen [kan ni inte skada Honom]. Allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär är Hans. Gud är Sig själv nog och allt lov och pris tillkommer Honom. [4:132] Gud tillhör allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär; [ni] behöver ingen beskyddare utöver Gud. [4:133] Om Han ville, kunde Han låta er, människor, försvinna och låta ett nytt släkte uppstå. Gud har makt att göra detta. [4:134] Den som begär sin lön i detta liv [bör tänka på att] Gud belönar både i detta och i det kommande livet. Gud hör allt, ser allt.

[4:135] TROENDE! Slå vakt om rätten och rättvisan som Guds vittnen, även om det skulle vara till skada för er själva eller era föräldrar och nära anförvanter. Vare sig det gäller en rik man eller en fattig stackare är Gud närmast [att döma] såväl den ene som den andre. Låt därför inte era känslor [för eller emot någon] påverka er; då är det fara att ni avviker [från rättens väg]. Och om ni förvanskar sanningen eller undandrar er [att vittna], är Gud väl underrättad om vad ni gör. [4:136]

Troende! Håll [fast vid] er tro på Gud och Hans Sändebud och på den Skrift som Han har uppenbarat för Sitt Sändebud och på det som uppenbarades i äldre tid; [tänk på att] den som förnekar Gud och Hans änglar och Hans uppenbarelser och Hans sändebud och Domens dag har drivit synden till dess yttersta gräns. [4:137] De som antar tron och sedan förnekar den, därefter återvänder till tron, sedan [på nytt] förnekar den och slutligen hårdnar i sin förnekelse, dem skall Gud inte förlåta och inte heller leda på rätt väg. [4:138] Låt dessa hycklare veta att de skall få utstå ett plågsamt straff.

[4:139] Hoppas de som tar förnekare till bundsförvanter hellre än troende [att bli mottagna] av dem med ärebetygelser? Nej, all makt och all ära tillkommer Gud. [4:140] Det har uppenbarats för er i Skriften att ni inte bör söka sällskap med dem som ni hör förneka och skämta om Guds budskap, om de inte övergår till andra samtalsämnen. Annars blir ni lika dem. Gud skall samla förnekarna i helvetet och med dem hycklarna – [4:141] de som vill invänta era fortsatta öden för att säga, om Gud ger er segern: "Stod vi inte på er sida?" och, om det skulle gå förnekarna väl, säga: "Var vi inte starkare än ni och tog er i försvar mot dessa troende?" Men Gud skall döma mellan er på Uppståndelsens dag och Gud kommer inte att låta förnekarna triumfera över de troende.

[4:142] Hycklarna tror sig överlista Gud, men det är Han som överlistar dem. Och då de reser sig för att be, reser de sig i sakta mak för att ses och berömmas av människorna men har sällan Gud i tankarna. [4:143] De vacklar [mellan olika ståndpunkter] och följer varken den ena eller den andra [gruppen]. Men den Gud låter gå vilse kan du aldrig leda på rätt väg. [4:144] Troende! Välj inte förnekare snarare än era trosbröder till bundsförvanter. Eller vill ni ge Gud klara bevis [på att ni är hycklare]? [4:145] Hycklarnas plats är den eviga Eldens djupaste avgrund och för dem kan du inte finna någon hjälpare. [4:146] Men de som vänder om i ånger och gör bättring och [på nytt] söker styrka hos Gud och ägnar Honom en uppriktig dyrkan skall skonas; [på Uppståndelsens dag] skall de stå bland de troende och Gud skall ge de troende en rik belöning. [4:147] Varför skulle Gud vilja straffa er [för gamla synder], om ni visar [Honom] tacksamhet och tror [på Honom]? Gud, som har kunskap om allt, erkänner [Sina tjänares] förtjänster. [4:148] Gud vill inte att syndiga handlingar och skamlöshet omtalas öppet annat än av den skadelidande. Gud hör allt, vet allt [4:149] [såväl när] ni öppet visar det goda [ni gör som när ni] håller det hemligt eller förlåter [ont som ni har lidit]; Gud utplånar [synd], fastän Han har [makt att straffa].

[4:150] DE SOM förnekar Gud och Hans sändebud och vill skilja mellan [tron på] Gud och [tron på] Hans sändebud och säger: "Vi tror på några men vi avvisar andra" och försöker gå en medelväg [mellan tro och otro] – [4:151] dessa [människor] har förnekat sanningen och för förnekarna har Gud i beredskap ett förnedrande straff. [4:152] Men de som tror på Gud och på Hans sändebud och inte gör åtskillnad mellan dem skall få sin [fulla] lön. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.

[4:153] EFTERFÖLJARNA av äldre tiders uppenbarelser begär att du [Muhammad] skall utverka att en [ny] Skrift uppenbaras för dem. Ännu oerhördare är vad de begärde av Moses, när de sade: "Låt oss få se Gud med våra egna ögon", och en blixt slog dem som straff för deras orättfärdighet. Sedan tog de sig för att tillbe [den gyllene] kalven, efter det att bevisen [om sanningen] hade nått dem. Men Vi utplånade denna [synd] och gav Moses en otvetydig bekräftelse [på hans kallelse]. [4:154] Och Vi tog Sinai berg [som vittne] till Vårt förbund med dem och sade till dem: "Gå in [i detta land], men fall vid inträdet ned på era ansikten"; och Vi förmanade dem: "Bryt inte mot sabbatsbudet!" Och Vi tog emot deras högtidligaste löfte. [4:155] [Men Vi straffade dem] därför att de bröt sitt löfte och förnekade Guds budskap och dödade

profeterna mot all rätt, och på grund av deras [självbelåtna] ord "våra hjärtan är tillslutna" – nej, det är Gud som har förseglat deras hjärtan till följd av deras ständiga förnekande av tron; de tror bara på få ting – [4:156] och [Vi straffade dem] för deras förnekelse och de oerhörda, kränkande lögner som de yttrade om Maria, [4:157] och för deras ord: "Vi har dödat Kristus Jesus, Marias son, [som påstod sig vara] Guds sändebud!" Men de dödade honom inte och inte heller korsfäste de honom, fastän det för dem tedde sig så. De som är av annan mening är inte säkra på sin sak; de har ingen [verklig] kunskap om detta utan stöder sig på antaganden. Det är med visshet så att de inte dödade honom. [4:158] Nej, Gud upphöjde honom till Sin [härlighet]; Gud är allsmäktig, vis. [4:159] Och bland efterföljarna av äldre tiders uppenbarelser finns ingen som inte före sin död tror på honom [som Guds Profet] och han skall vittna mot dem på Uppståndelsens dag. [4:160] Vi nekade dem som bekänner den judiska tron goda ting som de förut kunde njuta av, på grund av den orätt som de begick och deras många avvikelser från Guds väg [4:161] och därför att de bedrev ocker, som hade förbjudits dem, och orättmätigt tillskansade sig andras egendom. De av dem som envist framhärdar i att förneka sanningen, för dem har Vi i beredskap ett plågsamt straff. [4:162] Men de av dem vars kunskap är fast och djupt rotad tror med de troende på det som har uppenbarats för dig och på det som uppenbarades före din tid, och de som regelbundet förrättar bönen och hjälper de behövande och tror på Gud och den Yttersta dagen – alla dessa skall Vi ge en rik belöning.

[4:163] VI HAR gett dig Vår uppenbarelse liksom Vi gav Noa och de profeter som följde efter honom Vår uppenbarelse, och liksom Vi gav Abraham och Ismael och Isak och Jakob och deras efterkommande Vår uppenbarelse, och Jesus och Job och Jona och Aron och Salomo, och liksom Vi skänkte David en Skrift fylld av visdom, [4:164] sändebud som Vi redan har berättat för dig om och sändebud som Vi inte har berättat om – och Moses som Gud talade med utan förmedling – [4:165] sändebud som förde med sig ett glatt budskap om hopp och varnande ord, för att människorna, efter [att ha hört] sändebuden, inte skall kunna skylla på [okunnighet] inför Gud. Gud är allsmäktig, vis. [4:166] Men Gud själv vittnar med det som Han har uppenbarat för dig [att] Han har uppenbarat det med Sitt vetande; ja, även änglarna vittnar, men det behövs inga andra vittnen än Gud. [4:167] De som förnekar tron och vill spärra Guds väg för [andra] har drivit synden till dess yttersta gräns. [4:168] De som framhärdar i förnekelse och orättfärdighet kan inte vänta förlåtelse av Gud och ingen vägledning [4:169] utom till vägen till helvetet; där skall de förbli till evig tid. Detta är lätt för Gud.

[4:170] Människor! Sändebudet har nu kommit till er med sanningen från er Herre; tro därför för ert eget bästa! Men om ni framhärdar i att förneka sanningen [minns då att] allt i himlarna och på jorden tillhör Gud. – Gud vet, Gud är vis. [4:171] EFTERFÖLJARE av tidigare uppenbarelser! Gå inte till överdrift i [utövningen av] er religion och påstå inte om Gud annat än det som är sant! Kristus Jesus, Marias son, var Guds Sändebud och Hans ord förkunnat för Maria och ande av Hans [ande]. Tro därför på Gud och Hans sändebud och säg inte: "[Gud är] tre." Upphör för ert eget bästa! Gud är den Ende Guden. Stor är Han i Sin härlighet, fjärran från [tanken] att Han skulle ha en son! Honom tillhör allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär. Ingen behöver en ytterligare beskyddare utöver Gud. [4:172] Kristus har inte hållit sig för god att vara Guds tjänare, inte heller änglarna som har sin plats i Hans närhet. [På den Yttersta dagen] skall Han inför Sig samla dem vars högmod hindrade dem att tjäna Gud. [4:173] Då skall Han ge dem som hade tron och levde rättskaffens deras fulla lön och i Sin nåd ge dem mer, men de högmodiga skall Han låta utstå ett plågsamt straff och de skall varken finna beskyddare eller hjälpare vid sidan av Gud.

4:174 MÄNNISKOR! Ni har tagit emot bevis [för sanningen] från er Herre och Vi har gett er ett klart ljus [som skall lysa er]. 4:175 Dem som tror på Gud och söker styrka hos Honom skall Han innesluta i Sin nåd och Sin barmhärtighet; ja, Han skall leda dem till Sig på en rak väg.

4:176 DE BER dig om ett klarläggande [av reglerna för arv]. Säg: "Gud klargör för er vad som gäller om någon dör utan att efterlämna arvingar i rätt uppstigande eller nedstigande led: Om en man dör barnlös och efterlämnar en syster, ärver hon hälften av kvarlåtenskapen; likaså ärver han henne, om hon dör barnlös. Finns två systrar, ärver de en tredjedel var av vad han efterlämnar; om både bröder och systrar överlever honom, ärver en broder detsamma som två systrar." Gud klargör [detta] för er för att ni skall undvika misstag. Gud har kunskap om allt.

5 Al-Ma'idah (Den himmelska måltiden)

Medina-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

5:1 TROENDE! Fullgör [era förpliktelser enligt] de avtal som ni har ingått! Tillåten föda för er är [kött av] alla växtätande djur utom det som [här] skall meddelas er. Iakttag förbudet mot jakt, då ni befinner er på vallfärd. Gud föreskriver vad Han finner för gott. 5:2 Troende! Vanhelga inte de riter och symboler som Gud har instiftat, inte heller den [åt vallfärden] helgade månaden eller de bekransade offerdjuren, och visa respekt för dem som beger sig till Helgedomen för att söka Guds nåd och Hans välbehag. När ni lägger av vallfärdsdräkten får ni [på nytt] ägna er åt jakt. Och låt inte hat mot dem som spärrade vägen för er till den heliga Moskén driva er till angreppshandlingar, utan samarbeta för att befrämja fromhet och gudsfruktan, och slut er inte samman för att befrämja synd och fiendskap. Och frukta Gud! Gud straffar med stränghet.

5:3 FÖRBJUDET för er är kött av självdöda djur och blod och svinkött och sådant [kött] som har slaktats i ett annat namn än Guds; [vidare kött av] djur som strypts eller kvävts eller dödats genom ett hårt slag eller [som] fallit utför ett stup eller stångats ihjäl eller rivits av ett rovdjur – om ni inte har slaktat djuret på föreskrivet sätt [medan det var vid liv] – och djur som slaktats på hedniska offeraltare. [Förbjudet är även] att genom teckentydning försöka utforska vad framtiden bär i sitt sköte; detta är ett ogudaktigt företag. Förnekarna av sanningen har nu misströstat om [att kunna göra slut på] er tro. Oroa er därför inte för dem – frukta Mig! Denna dag har Jag fullbordat det religiösa regelverket för er och skänkt er Min välsignelse i fullaste mått. Jag har beslutat att Islam skall vara er religion. Om någon drivs [att bryta mot förbuden ovan] av hunger, inte av lust att överträda dem, [skall han finna] Gud ständigt förlåtande, barmhärtig.

5:4 De frågar dig vad som är tillåtet för dem. Säg: "All god, hälsosam föda är tillåten för er." [Tillåtet är] också vad sådana djur fångar åt er som ni dresserar för jakt och lär något av det som Gud har lärt er; men uttala Guds namn över det och frukta Gud – Gud är snar att kalla till räkenskap. 5:5 Denna dag har all god, hälsosam föda blivit tillåten för er; och födan hos dem som fick del av uppenbarelsen [i äldre tid] är tillåten för er och er föda är tillåten för dem. [Ni får ta till hustrur] ärbara kvinnor bland de troende och ärbara kvinnor bland dem som före er fick del av uppenbarelsen, sedan ni gett dem deras brudgåva, för att leva med dem i ett regelrätt äktenskap, inte i ett löst förhållande eller en hemlig förbindelse. Om någon förnekar tron skall alla hans strävanden gå om intet och i det eviga livet kommer han att stå som förlorare.

5:6 TROENDE! När ni går till bön, två då ansikte och händer samt armarna upp till armbågarna och stryk med [de våta] händerna över huvudet och [två] fötterna upp till fotknölarna. Och om ni befinner er i ett tillstånd av stor rituell orenhet, skall ni rena er [genom att skölja hela kroppen]. Den som är sjuk eller befinner sig på resa eller som just har förrättat sina behov eller haft beröring med kvinnor och inte kan finna vatten, skall ta ren jord och stryka över ansikte och händer. Gud vill inte lägga på er tunga bördor, men [Han] vill rena er och fullkomna Sin nåd mot er – kanske känner ni tacksamhet. 5:7 Minns Guds välgärningar mot er och att Han knöt er till Sig med Sitt förbund och att ni svarade: "Vi hör och vi lyder." Och frukta Gud – Gud vet vad som rör sig i människans innersta.

5:8 TROENDE! Stå fasta på Guds sida som vittnen för rätt och rättvisa och låt inte avoghet mot människor förmå er att avvika från rättvisans väg. Gör rätt – det ligger gudsfruktan närmast; Gud är väl underrättad om vad ni gör. 5:9 Gud har lovat dem som tror och lever rättskaffens förlåtelse [för deras synder] och en rik belöning. 5:10 Men de som förnekar sanningen och påstår att Våra budskap är lögn – deras arvedel är helvetet.

5:11 Troende! Minns Guds välgärning mot er när Han höll tillbaka dem som ville tillfoga er skada. Och frukta Gud – till Gud skall de troende lita!

5:12 GUD TOG [också] löften av Israels barn, då Vi sände ut deras tolv huvudmän och sade: "Jag skall vara med er; om ni förrättar bönen och hjälper de behövande, tror på Mina sändebud och håller dem i ära och ger Gud ett lån av goda gärningar, skall Jag helt visst förlåta era dåliga handlingar och föra er till lustgårdar, vattnade av bäckar. Men den av er som efter detta förnekar sanningen har helt förlorat den raka vägen ur sikte." 5:13 När de sedan svek sina löften, fördömde Vi dem och lät deras hjärtan hårdna. De förvränger [uppenbarelsens] ord och bryter ut dem ur deras sammanhang och de har glömt en del av det som de förmanades att lägga på minnet. Och du kommer om och om igen att möta trolöshet och svek från deras sida, utom hos ett fåtal, men förlåt dem och glöm [vad de gjort]. Gud älskar dem som gör gott [mot andra]. 5:14 [I Vårt förbund] med dem som säger "Vi är kristna" tog Vi löften [också] av dem och även de har glömt en del av det som de förmanades att lägga på minnet. Därför har Vi låtit fiendskap och hat uppstå bland dem [och så skall det fortgå] till Uppståndelsens dag. Gud skall [en gång] låta dem veta vad deras handlingar [var värda].

5:15 Efterföljare av äldre tiders uppenbarelser! Ett Sändebud från Oss har kommit till er [med budskap] som klargör för er mycket av det som ni har dolt [för er själva] i Skriften; mycket [annat] har förbigåtts. Gud har skänkt er ett [nytt] ljus och en klar Skrift; 5:16 med den visar Han dem som söker Hans välbehag till räddningens vägar och leder dem enligt Sin vilja ut ur mörkret till ljuset och till en rak väg. 5:17 De förnekar sanningen som säger: "Gud är Kristus, Marias son." Säg: "Vem kan hindra Gud, om Han vill låta Kristus, Marias son, hans moder och alla på jorden förgås? Guds är herraväldet över himlarna och jorden och allt som finns däremellan. Han skapar vad Han vill. Han är allsmäktig." 5:18 Judarna säger liksom de kristna: "Vi är Guds barn som Han älskar." Säg: "Varför straffar Han er då för era synder? Nej, ni är människor liksom [alla andra] som Han har skapat. Han förlåter vem Han vill och Han straffar vem Han vill. Guds är herraväldet över himlarna och jorden och allt som finns däremellan och Han är målet för [allas] färd." 5:19 Efterföljare av äldre tiders uppenbarelser! Efter ett avbrott i budbärarnas rad har Vårt Sändebud kommit till er för att klargöra [sanningen] för er, så att ni inte skall kunna säga: "Till oss har ingen budbärare kommit med ett hoppets budskap och ingen varnare." Nu har en förkunnare av ett glatt budskap om hopp och en varnare kommit till er; Gud har allt i Sin makt.

5:20 OCH MOSES sade till folket: "Minns Guds välgärningar mot er, mitt folk, hur Han lät profeter uppstå bland er och gjorde er till herrar i eget hus och skänkte er det som Han inte har skänkt något [annat] folk i världen! 5:21 Gå in i det heliga landet, som Gud har bestämt för er, mitt folk! Och vänd inte tillbaka – då har ni förlorat allt!" 5:22 De svarade: "Moses! I detta land bor ett folk av jättar och där kan vi inte gå in förrän de har lämnat det; men om de lämnar det skall vi gå in. 5:23 Då sade två av dem, [sant] gudfruktiga män som vunnit Guds välbehag: "Gå in rakt emot dem genom stadsporten; om ni går in denna [väg], är det ni som får överhanden. Och lita till Gud, om ni är sanna troende!" 5:24 [Men] de sade: "Moses! I detta [land] går vi aldrig in så länge [jättarna] är kvar där. Gå, du och din Herre, och kämpa [mot dem]! Vi stannar här." 5:25 [Och Moses] bad: "Herre! Jag har inte makt över någon utom mig själv och min bror [Aron]; skilj oss från detta syndiga och trotsiga folk!" 5:26 [Gud] svarade: "Detta [land] skall under fyrtio år vara förbjudet för dem och [under denna tid] skall de vandra omkring på jorden utan mål; men sörj inte över sådana trotsiga syndare."

5:27 LÅT DEM höra berättelsen om Adams två söner, så som allt verkligen gick till – de bar fram var sitt offer [till Gud] och den enes [offer] togs nådigt emot men inte den andres. [Denne] sade: "Jag svär att jag skall döda dig." [Och brodern] svarade: "Gud tar inte emot offer av andra än dem som fruktar Honom. 5:28 Även om du lyfter din hand för att döda mig, skall jag inte lyfta min hand mot dig; jag fruktar Gud, världarnas Herre. 5:29 Men jag vill att du skall bära min synd i tillägg till din egen synd, och att Elden skall vara din arvedel; sådan är de orättfärdigas lön." 5:30 Men den andre, driven av sin [hetsiga] natur, tvekade inte inför brodermordet, och han dödade honom och blev så en av förlorarna. 5:31 Och Gud sände en korp, som krafsade i jorden och visade honom hur han kunde dölja broderns nakna kropp. [Och] han utropade: "Har jag, eländige stackare, blivit så svag att jag inte kan göra som denna korp och dölja min broders lik?" Och han greps av ånger. 5:32 Av denna orsak föreskrev Vi för Israels barn att om någon dödar en människa, som inte själv har dödat någon eller försökt störa ordningen på jorden och sprida sedefördärv, skall det anses som om han hade dödat hela människosläktet. Och om någon räddar ett människoliv, skall det anses som om han hade räddat hela människosläktet. Trots att Våra sändebud har kommit till dem med klara vittnesbörd, fortsätter många bland dem att begå ohämmat övervåld på jorden. 5:33 De som kämpar mot Gud och Hans Sändebud och vars strävan det är att störa ordningen på jorden och sprida sedefördärv skall utan förskoning dödas eller korsfästas eller få hand och fot på motsatta sidor avhuggna eller förvisas från [sitt] land. Denna förnedring skall de utstå i detta liv och i det kommande livet skall de få utstå ett outsägligt lidande; 5:34 dock skall de som visar ånger innan ni har fått makt över dem skonas. Ni skall veta att Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.

5:35 TROENDE! Frukta Gud och sök det som kan föra er närmare Honom, och sträva och kämpa för Hans sak för att det skall gå er väl i händer. 5:36 Om de som förnekar sanningen ägde allt på jorden och lika mycket därtill och med detta ville friköpa sig från straff på Uppståndelsens dag, skulle detta vägras dem; för dem finns ett plågsamt straff [i beredskap]. 5:37 De vill komma bort från Elden, men de kan inte komma bort; deras lidande är utan slut.

5:38 MANNEN SOM stjäl och kvinnan som stjäl skall som straff för detta brott få handen avhuggen; [denna föreskrift] är en sträng varning från Gud. Gud är allsmäktig, vis. 5:39 Men den som efter att ha begått brottet ångrar sig och gör bot och bättring [skall se att] Gud tar emot hans ånger; Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. 5:40 Vet du inte att Gud äger herraväldet över himlarna och jorden? Han straffar den Han vill och förlåter den Han vill; Gud har allt i Sin makt.

5:41 SÖRJ INTE, du Sändebud, över dem som tävlar med varandra om att förneka sanningen – några är sådana som har tron på sina läppar, men inte i sina hjärtan, några är bekännare av den judiska tron som gärna lyssnar till lögner [och] lyssnar till andra människor, som inte har kommit till dig, och som förvränger [innebörden av de uppenbarade] orden genom att ta dem ur deras sammanhang och säger: "Om detta är vad ni har fått höra, kan ni godta det; i annat fall bör ni vara på er vakt!" Och om Gud vill sätta någon på prov genom frestelse till det onda, kan du inte uppnå någonting till hans förmån av Gud. Dessa [människors] hjärtan vill Gud inte rena; förnedring skall drabba dem i denna värld och i det kommande livet väntar dem ett hårt straff – 5:42 de som ivrigt lyssnar till lögner och frossar i förbjudna ting. Om de nu kommer till dig [och ber dig döma], har du [valet att] antingen döma mellan dem eller att vända dig ifrån dem. Om du vänder dig ifrån dem, [skall du veta att] de inte kan vålla dig skada; men om du [väljer att] döma, döm då mellan dem med rättvisa. Gud älskar dem som gör rättvisa. 5:43 Men de som har Tora med de regler som har fastställts av Gud – varför ber de dig att döma över dem – och vänder [dig] sedan ryggen? Dessa [människor] är inte sanna troende. 5:44 Vi har uppenbarat Tora med vägledning och ljus. Profeterna, som underkastade sig Guds vilja, dömde på dess grundval mellan dem som bekände den judiska tron och [så gjorde] deras skriftlärda och rabbiner, eftersom de hade anförtrotts att vaka över det som Gud hade uppenbarat och vittnade [om dess sanning]. Frukta således inte människorna! Frukta Mig! Och sälj inte Mina budskap för en ynklig slant! De som inte dömer i enlighet med vad Gud har uppenbarat, de är [i sanning] förnekare. 5:45 Och i denna [Tora] föreskrev Vi för dem att ett liv [skall tas] för varje liv [som spills] och ett öga för ett öga och en näsa för en näsa och ett öra för ett öra och en tand för en tand och för varje sår ett motsvarande sår. Men den som för Guds skull vill förlåta [och avstå från hämnd] kan få förlåtelse [för egen synd]. Ja, de som inte dömer i enlighet med vad Gud har uppenbarat begår orätt mot sig själva.

5:46 Efter [dessa profeter] sände Vi Jesus, Marias son, med bekräftelse av allt det som ännu bestod av Tora och Vi skänkte honom Evangeliet, som gav vägledning och ljus och bekräftade det som ännu bestod av Tora – där fanns vägledning och förmaningar till de gudfruktiga. 5:47 Låt därför dem som följer Evangeliet döma i enlighet med vad Gud där har uppenbarat; de som inte dömer i enlighet med vad Gud har uppenbarat är syndare som trotsar Gud.

5:48 [Muhammad!] Vi har uppenbarat Koranen för dig med sanningen, som bekräftar det som består av [äldre tiders] uppenbarade Skrifter och vars uppgift det är att vaka över det. Döm mellan dem [som följer dessa Skrifter] på grundval av det som Gud har uppenbarat [för dig] och ge inte efter för deras önskningar [som står i strid] med den sanning som du har fått ta emot. För var och en av er har Vi fastställt en lag och en levnadsregel. Om Gud hade velat hade Han helt visst gjort er till ett enda samfund, men det var Hans vilja att sätta er på prov genom det som Han har skänkt er. Tävla därför med varandra om att göra gott! Till Gud skall ni alla vända åter och Han skall upplysa er om allt det som ni var oense om. 5:49 Du skall därför döma mellan dem, stödd på det som Gud har uppenbarat [för dig, Muhammad], och inte foga dig efter deras önskningar; och var på din vakt så att de inte lockar dig bort från något av det som Gud har uppenbarat för dig. Och om de drar sig undan skall du veta att det är Guds vilja att straffa dem för några av deras synder; ja, många människor är sannerligen förhärdade i synd och trots! 5:50 Vill de kanske dömas efter den hedniska tidens lagar? Men för dem som har visshet [i tron] finns ingen bättre domare än Gud.

5:51 TROENDE! Välj inte judar och kristna till era bundsförvanter – de stöder och skyddar varandra – och den av er som söker deras stöd och skydd blir en av dem. Gud vägleder inte de orättfärdiga. 5:52 Du ser att de vilkas hjärtan är sjuka av tvivel har bråttom att söka vinna deras [gunst]. De säger: "Vi fruktar att vår lycka skall vända sig." Men det kan hända att Gud skänker [de troende] segern eller ger Sin vilja till känna [på annat sätt], och då måste dessa människor [med sjuka sinnen] ångra sina [hemliga] tankar. 5:53 Och de troende säger: "Är dessa [verkligen] samma människor som svor sina heligaste eder vid Gud att de stod på vår sida? Alla deras strävanden har gått om intet och [nu] står de som förlorare!"

5:54 Troende! Om någon av er avsvär sig sin tro, skall Gud [i deras ställe] sätta människor som Han älskar och som älskar Honom, anspråkslösa gentemot [andra] troende, omutligt fasta mot förnekarna av sanningen, [människor] som strävar och kämpar för Guds sak utan att bekymra sig om andras ogillande. Detta är en nåd från Gud, som Han skänker åt den Han vill. Gud når överallt, vet allt. 5:55 Era beskyddare är inga andra än Gud och Hans Sändebud och de [övriga] troende – de som förrättar bönen och betalar allmoseskatten och som böjer rygg och knän [inför Gud]. 5:56 De som söker skydd hos Gud och Hans Sändebud och de troende, dessa Guds trogna är det som [till sist] skall vinna seger.

5:57 Troende! Välj inte till bundsförvanter dem som gör er tro till föremål för hån och skämt, vare sig de hör till dem som mottog uppenbarelsen före er tid eller till förnekarna – men frukta Gud, om ni är sanna troende – 5:58 de som, när kallelsen till bön ljuder, hånar och gör narr av den, därför att de är människor som inte använder sitt förstånd. 5:59 Säg: "Ni, efterföljare av äldre tiders uppenbarelser, har ni ingenting annat emot oss än detta att vi tror på Gud och på det som har uppenbarats för oss och på det som uppenbarades i äldre tid, medan ni [själva] – de flesta av er – är förhärdade i trots och olydnad?" 5:60 Säg: "Skall jag säga er vad som inför Gud förtjänar ett hårdare straff än detta? [Det är vad de gjorde] som, därför att de dyrkade onda makter, drabbades av Guds fördömelse och Hans vrede och som Han förvandlade till apor och svin. Deras läge var sämre och de hade förirrat sig ännu längre bort från den raka vägen."

5:61 När [hycklarna] kom till er sade de: "Vi har antagit tron", men [i själva verket] hade de då redan beslutat förneka den, och med förnekelse i sinnet lämnade de er. Men Gud har full kunskap om vad de ville dölja. 5:62 Och du ser hur många av dem skyndar att begå synd och övervåld och att göra sig otillåtna vinster. Ja, skamligt är deras beteende! 5:63 Varför förbjuder dem inte deras andliga ledare och deras rabbiner att komma med syndiga [och osanna] påståenden och att göra sig otillåtna vinster? Ja, de begår de skamligaste handlingar! 5:64 Judarna påstår: "Guds händer är bundna." Deras händer skall bindas och de skall fördömas för dessa ord. Nej, Hans händer är tvärtom utsträckta. Han fördelar [Sina gåvor] som Han vill. Och det [uppenbarelsens ljus] som är din Herres gåva till dig [Muhammad] skall helt säkert göra många av dem ännu övermodigare och förhärda dem i deras otro. Vi har låtit fiendskap och hat uppstå bland dem [och så skall det vara] till Uppståndelsens dag. Var gång de tänder krigets eldar, låter Gud dem slockna. Deras hela strävan är att störa ordningen på jorden och att sprida sedefördärv – och Gud är inte vän av dem som stör ordningen på jorden. 5:65 Om efterföljarna av äldre tiders uppenbarelser ville tro [helt och fullt] och frukta Gud, skulle Vi helt visst förlåta dem deras dåliga handlingar och föra dem till lycksalighetens lustgårdar. 5:66 Om de i alla delar ville följa Tora och Evangeliet och det som har uppenbarats för dem av deras Herre [med denna Koran], skulle de få njuta himmelens och jordens alla gåvor. Bland dem finns sådana som följer en rak kurs utan överdrifter eller avvikelser, men många av dem begår förkastliga handlingar.

5:67 FÖRKUNNA, du Sändebud, allt vad din Herre har uppenbarat för dig! Gör du inte det, har du inte förmedlat Hans budskap. Gud skall skydda dig mot människorna; Gud vägleder inte förnekarna av sanningen! 5:68 Säg: "Ni står inte på [fast] grund, efterföljare av äldre tiders uppenbarelser, så länge ni inte [i allt] följer Tora och Evangeliet liksom det som er Herre [nu] har uppenbarat för er." Men det som din Herre [nu] har uppenbarat för dig [Muhammad] gör helt säkert många av dem ännu övermodigare och förhärdar dem i deras otro. Men sörj inte över förnekarna! 5:69 De som tror [på denna Skrift] och de som bekänner den judiska tron och sabierna och de kristna – ja, [alla] som tror på Gud och den Yttersta dagen och som lever ett rättskaffens liv – skall förvisso få sin fulla lön av sin Herre och de skall inte känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem.

5:70 VI SLÖT Vårt förbund med Israels barn och Vi sände sändebud till dem. Var gång ett sändebud kom till dem med [budskap] som inte föll dem i smaken [vände de honom ryggen] – några kallade de lögnare och andra slår de ihjäl. 5:71 De trodde att inga prövningar skulle drabba dem och så slöt de ögon och öron [för sanningen]. Gud tog därefter emot deras ånger, men sedan slöt många av dem ögon och öron [på nytt]. Gud ser vad de gör. 5:72 De som säger: "Gud är Kristus, Marias son" förnekar sanningen; Kristus sade [själv]: "Israeliter! Dyrka Gud, min Herre och er Herre." Gud utestänger den från paradiset som sätter medhjälpare vid Guds sida och Elden skall bli hans sista hemvist. För [dessa] syndare finns ingen hjälpare.

5:73 De som säger: "Gud är den tredje av ett tretal" förnekar sanningen – ingen annan gud finns än Gud, den Ende. Och om de inte upphör med sina påståenden, kommer de bland dem som yttrar dessa hädelser förvisso att drabbas av ett plågsamt straff. 5:74 Varför ångrar de sig inte och ber om Hans förlåtelse? Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. 5:75 Ett sändebud, varken mer eller mindre, var Kristus, Marias son. [Andra] sändebud föregick honom och hans moder var en sanningsenlig kvinna. Båda åt [jordisk] föda. Se hur Vi klargör [Våra] budskap för dem – hur förvirrade är inte deras begrepp! – 5:76 Säg: "Vill ni i Guds ställe dyrka vad som varken kan skada er eller gagna er? – Gud är Den som hör allt, vet allt." 5:77 Säg: "Efterföljare av Evangeliet! Överskrid inte sanningens gränser i utövningen av er religion. Och rätta er inte efter önsketänkandet hos dem som förut gick vilse och drog många med sig och som helt har förlorat den raka vägen ur sikte."

5:78 FÖR DERAS trots och deras ständiga överträdelser [av Guds bud] förbannade David och Jesus, Marias son dem som förnekade sanningen bland Israels barn. 5:79 Den ene försökte inte avhålla den andre från att begå de onda handlingar som de begick; ja, de handlade förkastligt! 5:80 Du ser hur många [judar i Profetens stad] sluter sig till förnekarna och de onda handlingar som de har sänt framför sig [till Domen] har upptänt Guds vrede mot dem; deras straff skall vara i evighet. 5:81 Om de trodde på Gud och på sin Profet och på vad som har uppenbarats för honom skulle de inte ha tagit dessa [avgudadyrkare] till bundsförvanter; men många av dem är förhärdade i trots och synd.

5:82 Helt visst skall du finna att bland alla människor är judarna och avgudadyrkarna de hätskaste fienderna till dem som tror [på denna Skrift]. Och du skall helt säkert finna att de som kommer dem närmast i vänskap av alla människor är de som säger "Vi är kristna"; det finns nämligen bland dem präster och ordensfolk, som sällan visar högmod. 5:83 Och när de får höra det som har uppenbarats för Sändebudet, får du se hur deras ögon tåras [av rörelse], därför att de i detta känner igen en del av sanningen [och] de säger: "Herre, vi tror! Räkna oss bland vittnena. 5:84 Skulle vi inte tro på Gud och på [all] sanning som vi har fått ta emot, när vår djupaste önskan

är att vår Herre skall låta oss stiga in [i paradiset] med de rättfärdiga?" [5:85] Och för vad de har sagt skall Gud belöna dem med lustgårdar vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid; detta är lönen till dem som gör det goda och det rätta. [5:86] Men de som förnekar sanningen och påstår att Våra budskap är lögn, de har helvetet till arvedel.

[5:87] TROENDE! Neka er inte de goda ting [i livet] som Gud har gett er rätt att njuta av, men gå inte utöver [de gränser som Gud har fastställt] – Gud är inte överträdarnas vän. [5:88] Njut således av alla tillåtna goda ting som Gud har skänkt er för er försörjning och frukta Gud, målet för er tro. [5:89] GUD STÄLLER er inte till svars för eder som ni har svurit av obetänksamhet, men Han ställer er till svars för allvarligt menade eder. Ni skall sona [edsbrott] genom att utspisa tio nödställda med mat jämförbar med den ni ger er familj eller förse dem med kläder eller genom att befria en människa ur slaveri; den som inte är [i stånd till detta] skall fasta under tre dagar. Detta är boten för de [allvarligt menade] eder som ni svor [men inte höll]. Håll därför era eder. Så klargör Gud Sina budskap för er; kanske skall ni tacka Honom.

[5:90] TROENDE! Rusdrycker och spel om pengar, alla hedniska bruk och spådomskonst är ingenting annat än Djävulens skamliga påfund; håll er borta från allt sådant, för att det skall gå er väl i händer. [5:91] Djävulen vill med hjälp av rusdrycker och spel om pengar framkalla fiendskap och hat mellan er och få er att glömma Gud och plikten att förrätta bönen. Vill ni inte upphöra [med allt detta]? [5:92] Lyd Gud och lyd Sändebudet och var på er vakt! Och om ni vänder om [och går en annan väg] skall ni veta att Vårt Sändebuds enda plikt är att klart framföra det budskap [som han anförtrotts]. [5:93] De som tror och lever rättskaffens skall inte göra sig förebråelser för vad de [förut] har ätit och druckit, om de fruktar Gud och [håller fast vid] tron och lever ett rättskaffens liv; låt det sägas än en gång: [de har ingenting att förebrå sig om de] fruktar Gud och [håller fast vid] tron – ja, ännu en gång: [de skall] frukta Gud och [sträva efter att] göra det goda och det rätta. Gud älskar dem som gör det goda och det rätta.

[5:94] TROENDE! Gud skall sätta er på prov genom det vilt som ni under jakt kan fånga med era händer och fälla med era spjut, så att [ni får visa] Gud vem som fruktar Honom, trots att Han inte kan ses eller förnimmas. Den som hädanefter bryter mot [detta påbud] har ett plågsamt straff att vänta. [5:95] Troende! Döda inte vilt då ni befinner er på vallfärd. Den av er som [då] med avsikt nedlägger vilt [skall utge] bot i kreatur, motsvarande [i värde] vad han har dödat, vilket skall fastställas av två rättsinniga män ibland er, en offergåva att överlämnas till Ka`bah; som botgöring kan han i stället ge de behövande mat eller fasta i motsvarande mån, så att han får erfara följderna av sin handling. Gud utplånar det som har varit, men den som återfaller [i denna synd] undgår inte Guds straff. Gud är en mäktig hämnare. [5:96] Det som fiske i hav [och andra vatten] kan ge och allt ätligt som kan hämtas därifrån är tillåtet för er, till nytta och glädje för er och för dem som befinner sig på resa, medan jakt till lands är förbjuden för er under pågående vallfärd. Och frukta Gud – det är till Honom ni skall samlas åter.

[5:97] Gud har låtit uppföra helgedomen Ka`bah som ett stöd för människorna [i fullgörandet av deras religiösa och världsliga plikter]; och [gett er] den helgade månaden och de bekransade offerdjuren, [symboler som lär er] att Gud känner allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär och att Gud har kunskap om allt. [5:98] Ni skall veta att Gud straffar med stränghet och [likväl] är Gud ständigt förlåtande, barmhärtig. [5:99] Sändebudets enda uppgift är att framföra det budskap [som blivit honom anförtrott] – men Gud vet vad ni öppet tillkännager och vad ni vill dölja.

5:100 Säg: "Även om du [människa] lockas av det onda på grund av dess rikliga förekomst, kan det inte ställas sida vid sida med det goda. Frukta därför Gud, ni som har förstånd; kanske skall det gå er väl i händer." 5:101 TROENDE! Fråga inte om saker som, om de förklarades för er, kan leda till att [ytterligare] bördor läggs på er; ställer ni frågor medan uppenbarelsen av Koranen pågår, skall de nämligen klargöras för er. [Men] Gud har förlåtit er [om ni har ställt sådana frågor] – Gud är ständigt förlåtande, mild och överseende. 5:102 Människor som levde före er ställde sådana frågor, och resultatet av detta blev att de [till sist] förnekade sin tro. 5:103 BRUKET ATT skilja ut djur ur era hjordar och undanta dem från allt arbete har inte instiftats av Gud; men förnekarna av sanningen sätter ihop lögner om Gud och de flesta av dem använder inte sitt förstånd. 5:104 Och när de hör uppmaningen: "Kom och slut upp kring det som Gud har uppenbarat och kring Profeten", svarar de: "För oss räcker det som var våra förfäders tro." Men om deras förfäder inte använde sitt förstånd och saknade all vägledning. 5:105 Troende! Era själar är ert ansvar. Om ni är rätt vägledda, kan de som har gått vilse inte skada er. Till Gud skall ni alla samlas åter och Han skall låta er veta vad era handlingar [var värda].

5:106 TROENDE! När någon bland er känner döden nalkas och vill förordna [om sin kvarlåtenskap, skall han tillkalla som] vittnen två av era rättsinniga män eller – om han befinner sig på resa och tror att döden är nära – två andra utanför [ert samfund]. Håll dem kvar efter bönen och om ni tvekar [om deras trovärdighet] låt dem svära vid Gud: "Vi skall inte göra oss någon vinst av detta, inte ens [till förmån] för en nära anförvant, och vi skall inte undanhålla vad vi på Guds befallning har bevittnat – i annat fall skulle vi sannerligen höra till förbrytarna och syndarna." 5:107 Och om det visar sig att de två [vittnena] gjort sig skyldiga till [sådan] synd, då skall två andra som står närmast till bland dem vars rätt har kränkts träda i deras ställe och de skall svära vid Gud: "Vårt vittnesbörd är sannare än deras och vi har inte överträtt [Guds bud] – i annat fall skulle vi sannerligen höra till de orättfärdiga." 5:108 Detta [tillvägagångssätt] ökar sannolikheten att sanna vittnesbörd avges; vittnena måste annars vara rädda att [andras] eder därefter ställs mot deras eder. Frukta därför Gud och lyd [Hans befallningar]; Gud vägleder sannerligen inte trotsiga syndare.

5:109 DEN DAG då Gud samlar sändebuden och frågar: "Vilket gensvar fick ni?" – kommer de att svara: "[Om det] vet Vi ingenting; Du [ensam] känner det som är dolt för människor." 5:110 Då skall Gud säga: "Jesus, son av Maria! Minns Mina välgärningar mot dig och din moder – hur Jag stärkte dig med helig ande [och lät dig] tala till människorna både i vaggan och i mogen ålder och hur Jag delgav dig uppenbarelsen och visdom och Tora och Evangeliet och hur du ville med Min tillåtelse forma något liknande en fågel i lera och andas på den för att den med Min tillåtelse skulle bli en fågel och hur du med Mitt tillstånd botade de blinda och de spetälska och hur du väckte de döda till liv med Mitt tillstånd och hur Jag höll tillbaka israeliterna [som ville döda dig] när du kom till dem med klara bevis, och de av dem som förnekade sanningen sade: "Detta är helt uppenbart ingenting annat än bländande och förhäxande vältalighet!" 5:111 OCH [MINNS] hur Jag ingav de vitklädda tron på Mig och Mitt Sändebud [så att] de förklarade: "Vi tror; var du därför vårt vittne att vi har underkastat oss Guds vilja."

5:112 Och de vitklädda sade: "Jesus, son av Maria! Kan din Herre låta ett bord [dukat till måltid] sänka sig ned till oss från himlen?" [Och Jesus] svarade: "Frukta Gud, om ni har sann tro!" 5:113 De sade: "Vi vill smaka [en sådan måltid], så att våra hjärtan får ro och vi får veta att det som du har sagt oss är sanningen, och så att vi kan vara dina vittnen." 5:114 Och Jesus, Marias son, sade: "Gud, vår Herre! Låt en måltid från himlen sänka sig ned till oss; den skall bli en högtid för

oss, för den förste och den siste, och ett tecken från Dig. Och försörj oss [med det som vi behöver]! Du är den bäste Försörjaren." [5:115] Gud svarade: "Ja, Jag skall låta denna [måltid] sänka sig ned till er, men om efter detta någon av er förnekar [tron] skall Jag låta honom utstå ett straff som ingen i hela världen fått utstå."

[5:116] OCH GUD skall säga: "Jesus, son av Maria! Är det du som uppmanade människorna att dyrka dig och din moder som gudomliga väsen vid sidan av Gud?" [Jesus] skall svara: "Stor är Du i Din härlighet! Hur skulle jag kunna säga vad jag inte hade rätt att säga? Om jag hade sagt detta skulle Du helt visst ha vetat det. Du vet vad som är i mitt innersta men jag vet inte vad som är i Ditt innersta; Du känner allt det som är dolt för människor. [5:117] Vad jag har sagt dem är det som Du har befallt mig [att säga]: 'Dyrka Gud, min Herre och er Herre.' Jag var vittne till deras handlingar så länge jag levde bland dem, men sedan Du kallade mig till Dig är det Du som vakar över dem; Du är vittne till allt som sker. [5:118] Om Du straffar dem är de ju Dina tjänare; och om Du förlåter dem är Du den Allsmäktige, den Vise." [5:119] [PÅ DOMENS dag] skall Gud säga: "Denna dag skall de sanningsenliga skörda frukterna av sin kärlek till sanningen. På dem väntar lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid." Gud är nöjd med dem och de är nöjda [där de njuter] Hans [gåvor]. Detta är den stora, den lysande segern. [5:120] Guds är herraväldet över himlarna och jorden och allt vad där ryms och Gud har allting i Sin makt.

6 Al-An'am (Boskap)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[6:1] LÅT OSS lova och prisa Gud, som har skapat himlarna och jorden och låtit mörker och ljus uppstå; ändå sätter de som förnekar sanningen andra vid sin Herres sida! [6:2] Det är Han som har skapat er av lera och så utsatt en frist [för er] – och det finns en [annan] frist som Han [ensam] känner. Och ändå tvivlar ni! [6:3] Men Han är Gud i himlarna och på jorden; Han känner det som ni hemlighåller lika väl som det ni öppet visar och Han vet vad ni förtjänar [med era handlingar]. [6:4] Varje gång ett budskap från deras Herre framförs till dem, drar de sig undan; [6:5] och de kallar sanningen för lögn, när den [nu] har kommit till dem. Men [en dag] skall de få veta vad det var som de brukade skämta om.

[6:6] Har de inte sett hur många släkten före dem Vi har låtit gå under, [människor] som Vi hade gett en bättre plats på jorden än Vi har gett er och som Vi [välsignade] med rikliga regn och lät floder rinna upp vid deras fötter? Men för deras synders skull utplånade Vi dem [från jordens yta] och lät ett annat släkte stiga fram efter dem. [6:7] Även om Vi hade försett dig [Muhammad] med en skrift på pergament och förnekarna hade fått röra vid den med sina händer, skulle de ha sagt: "Det är uppenbart ingenting annat än bedrägeri och synvillor!" [6:8] Och de säger: "Om ändå en ängel hade sänts ned till honom!" Men om Vi hade sänt en ängel, då hade allt varit fullbordat och de skulle inte ha beviljats något uppskov. [6:9] Och om Vi hade gjort honom till en ängel skulle Vi helt säkert ändå ha gett honom mänsklig gestalt och därmed ytterligare ha ökat deras förvirring.

[6:10] [Människorna] har gjort narr av [andra] sändebud före dig, men [till sist] blev dessa upptågsmakare inringade av just det som deras skämt riktade sig mot? [6:11] Säg: "Gå ut i världen

och se [spåren som visar] vad slutet blev för dem som gjorde sanningen till lögn." 6:12 Säg: "Vem tillhör allt det som är i himlarna och på jorden?" Säg: "[Allt tillhör] Gud, [Gud som] för Sig har stadfäst nådens och barmhärtighetens [lag]. Han skall samla er åter på Uppståndelsens dag – om vars [ankomst] det inte råder något tvivel. De som har förverkat sina själar är de som inte vill tro. 6:13 Ja, Honom tillhör allt som befolkar natten och dagen; Han är Den som hör allt, vet allt." 6:14 Säg: "Skulle jag söka en annan beskyddare än Gud, himlarnas och jordens Skapare, Han som livnär [oss] men själv inte intar föda?" Säg: "Jag har blivit befalld att vara den förste av dem som underkastar sig Guds vilja och [jag har befallts] att inte sätta något vid Guds sida." 6:15 Säg: "Om jag visade olydnad mot min Herre skulle jag frukta straff en olycksdiger Dag;" 6:16 den som då skonas har i sanning fått erfara [Hans] nåd, och [han har vunnit] en lysande seger!

6:17 Om Gud vill låta en olycka drabba dig kan Han ensam avvärja den; och om Han vill låta något gott komma dig till del [kan ingen hindra det], då Han är allsmäktig. 6:18 Han utövar den oinskränkta makten över Sina tjänare, och Han är den Vise, Den som är underrättad om allt. 6:19 Säg: "Vilket vittnesbörd väger tyngst?" Säg: "Gud är vittne mellan mig och er [att] denna Koran har uppenbarats för mig för att jag med den skall varna er och alla som nås av den. Vittnar ni att det finns andra gudar vid sidan av Gud?" Säg: "Detta är inte mitt vittnesbörd." Säg: "Han är den Ende Guden och jag är inte ansvarig för det som ni sätter vid Hans sida." 6:20 De som [förr] fick del av [Vår] uppenbarelse känner denna [sanning], så som de känner sina söner; de som inte tror är de som har förverkat sina själar. 6:21 Vem är mer orättfärdig än den som finner på osanningar om Gud eller avvisar Hans budskap som lögn? Det skall förvisso inte gå syndarna väl i händer! 6:22 Och en Dag skall Vi samla dem alla åter och säga till dem som satte medhjälpare vid Guds sida: "Var är nu dessa [Mina] påstådda medhjälpare?" 6:23 Då skall de i sin förvirring inte kunna säga annat än: "Herre! Det var vid Gud inte vår avsikt att sätta någon vid Din sida!" 6:24 Se hur de har bedragit sig själva och hur dessa [väsen] som de uppfann har övergett dem.

6:25 Det finns de bland dem som [låtsas] lyssna till dig, men Vi täcker över deras hjärtan så att de ingenting förstår och täpper till deras öron. Även om de fick se alla tecken skulle de inte tro på dem; [ja, det går] så långt att när de kommer och vill tvista med dig, säger de: "[Vad du berättar] är ingenting annat än sagor från förfädernas tid!" 6:26 De vill hindra [andra att lyssna till dig] och de drar sig [själva] undan; de störtar inga andra än sig själva i fördärvet, men det inser de inte. 6:27 Om du kunde se dem när de ställs upp inför Elden och höra dem ropa: "Om vi ändå fick återvända [till livet]! Då skulle vi inte avvisa vår Herres budskap som lögn och vi skulle bli sanna troende!" 6:28 Nej, [vad som hänt] är att det som de förr ville dölja [för sig själva] nu har blivit uppenbart för dem; men om de fick återvända [till livet] skulle de helt säkert återfalla i det som var förbjudet för dem; de är [oförbätterliga] lögnare. 6:29 Och de säger: "Det finns ingenting annat än detta jordiska liv; vi kommer inte att återuppväckas [från de döda]." 6:30 Om du kunde se dem när de förs fram inför sin Herre [och] Han säger: "Är inte detta den sanna verkligheten?" [och då] svarar de: "Jo, vid vår Herre! Så är det!" [Då] skall Han säga: "Smaka nu straffet för ert förnekande av sanningen!" 6:31 Förlorade är de som förnekar det kommande mötet med Gud, ända till dess den Yttersta stunden plötsligt är över dem, och de säger: "Vilket elände! Hur kunde vi försumma [att förbereda oss för] denna [Stund]!" På ryggen skall de bära hela bördan av sina synder – i sanning en tung börda! 6:32 Detta jordiska liv är inte mycket mer än lek och flyktig glädje; de eviga boningarna är ett bättre [mål att sträva mot] för de gudfruktiga. Vill ni inte använda ert förstånd?

6:33 Vi vet att vad de säger gör dig beklämd; men det är inte dig de kallar för lögnare, nej, det är Guds budskap som de tar avstånd från, dessa orättfärdiga. 6:34 Profeter före dig har kallats lögnare och de bar alla anklagelser och förolämpningar med jämnmod, till dess Vår hjälp nådde dem; ingen kan rubba eller tumma på Guds löften. Och du har redan fått veta något om [de föregående] budbärarnas öden. 6:35 Även om det är svårt för dig att uthärda dessa människors ovilja, [skulle det inte vara dig till nytta] om du kunde öppna en tunnel under jorden eller resa en stege mot himlen och föra med dig ett tecken därifrån till dem? Om Gud hade velat skulle Han ha samlat dem alla under Sin ledning. Bete dig därför inte som de oupplysta. 6:36 Inga andra än de som lyssnar [med hjärtat] kan besvara [kallelsen till tron], och ingen annan än Gud kan väcka de [andligen] döda till liv. Och till sist skall de föras tillbaka till Honom.

6:37 Och de säger: "Varför har han inte fått ett tecken från sin Herre?" Säg: "Gud har makt att ge tecken [och Han ger ständiga tecken] men de flesta människor är inte medvetna om detta." 6:38 Det finns inte ett enda av markens djur, inte en fågel som bärs av sina vingar, som inte bildar samhällen liksom ni själva; ingenting har Vi förbisett i Vårt beslut. Och till sist skall de samlas åter till sin Herre. 6:39 De som påstår att Våra budskap är lögn är döva och stumma, [instängda] i djupt mörker. Gud låter den Han vill gå vilse, och Han leder den Han vill till en rak väg. 6:40 Säg: "Föreställ er att Guds straff drabbar er eller att den Yttersta stunden är inne; kommer ni då att anropa någon annan om hjälp än Gud? [Kan ni svara] sanningsenligt?" 6:41 Nej, det är Honom ni anropar; och om det är Hans vilja räddar Han er då från det ni bad Honom om, och ni minns inte mer vad det var som ni brukade sätta vid Hans sida.

6:42 Före dig har Vi sänt sändebud till folk, som Vi sedan satte på prov genom motgångar och lidande, för att de skulle [lära sig] ödmjukhet. 6:43 [Det hade varit bäst för dem] om de hade ödmjukat sig, när Vår prövning nådde dem; men tvärtom hårdnade deras hjärtan och Djävulen visade dem deras handlingar i ett fördelaktigt ljus. 6:44 Och när de inte längre mindes läxan som de fått, öppnade Vi portarna till allt [livets goda] för dem till dess att Vi, när de ännu gladdes över det som hade kommit dem till del, plötsligt lät Vårt straff drabba dem och de störtades i en avgrund av förtvivlan. 6:45 Dessa onda människor gick under till sista man. – Lova och prisa Gud, världarnas Herre!

6:46 Säg: "Vad anser ni? Om Gud skulle ta ifrån er hörsel och syn och bomma för era hjärtan, vem är den gud som kan ge er [allt] detta tillbaka, om inte Gud?" Se hur Vi förtydligar [Våra] budskap! Och ändå drar de sig undan! 6:47 Säg: "Vad anser ni? Om Guds straff kommer över er helt oförmodat eller efter tydliga varningar, kommer då någon annan än de som begick orätt att gå under?" 6:48 Vi sänder Våra budbärare enbart som förkunnare av hoppets budskap och som varnare. De som tror och gör bot och bättring skall därför inte känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem, 6:49 men de som påstår att Våra budskap är lögn skall lida straffet för sitt trots och sin förnekelse. 6:50 Säg: ”Jag säger inte till er att jag har Guds skatter i min hand eller att jag känner till det som är dolt för människor. Inte heller säger jag till er: 'Se, jag är en ängel.' Allt jag gör är att följa det som uppenbaras för mig.” Säg: ”Kan den blinde jämställas med den seende? – Skall ni inte tänka över [detta]?”

6:51 Och varna med denna [Skrift] dem som bävar [vid tanken på] att de skall samlas åter till sin Herre utan annan beskyddare än Honom och utan medlare; kanske skall de frukta Gud. 6:52 Stöt inte bort dem som morgon och afton anropar sin Herre och söker vinna Hans välbehag. Du är inte i något avseende ansvarig för vad de gör och de är inte i något avseende ansvariga för vad du gör; men om du stöter bort dem gör du orätt. 6:53 På detta sätt låter Vi den ene bli en prövning

för den andre så att [några] frågar sig: "Är det dessa som Gud har skänkt Sina gåvor [med förbigående av oss]?" Skulle inte Gud veta bäst vilka de tacksamma är?

6:54 Och när de som tror på Våra budskap kommer till dig, säg då: "Fred vare med er! Er Herre har för Sig stadfäst nådens och barmhärtighetens [lag]; den av er som av okunnighet gör orätt och som därefter ångrar vad han gjort och vill bättra sig [skall finna] Honom ständigt förlåtande, barmhärtig." 6:55 Denna framställning, fast och klar, av [Våra] budskap ger Vi för att de obotfärdiga syndarnas väg skall framstå med full tydlighet. 6:56 SÄG: "Jag har förbjudits att dyrka dem som ni anropar i Guds ställe." Säg: "[I det avseendet] kommer jag inte att göra er till viljes. Gjorde jag det hade jag gått vilse och skulle inte höra till de vägledda." 6:57 Säg: "Jag stöder mig på ett klart vittnesbörd från min Herre – och detta [vittnesbörd] avvisar ni! Jag har inte makt över det som ni så otåligt begär att jag skall påskynda; det är Gud ensam som dömer och Han skall meddela [oss] sanningen; ingen kan som Han skilja [sanningen från lögnen]." 6:58 Säg: "Om jag hade makt över det som ni så otåligt kräver, skulle avgörandet mellan mig och er redan ha fallit. Men Gud känner väl dem som begår orätt." 6:59 Han har nycklarna till den dolda verkligheten; ingen känner dessa [ting] utom Han. Han vet vad som finns på marken och i havet; inte ett löv faller utan Hans vetskap och varken fröet, [dolt] i jordens mörker, eller det gröna [strået] eller det som vissnat, saknas [bland det som har upptecknats] i Guds öppna bok. 6:60 Det är Han som under nattens sömn tar till sig era själar och som vet vad ni har åstadkommit [ont eller gott] under dagen. Han låter er vakna på nytt varje morgon, för att den tid som är fastställd för er skall gå till ända. Då skall ni föras åter till Honom och Han skall låta er veta vad era handlingar [var värda]. 6:61 Han har den oinskränkta makten över Sina tjänare. Och Han sänder dem som vakar över er till den stund då döden [når er]. När döden kommer till någon av er tar Våra utsända emot hans själ – ingen går de förbi. 6:62 Därefter förs de tillbaka till Gud, deras Herre, Sanningen. Är inte domen Hans, Han som snabbast kallar till räkenskap.

6:63 Säg: ”Vem räddar er från [de faror som lurar i] mörkret över land och hav? [Till vem] ber ni ödmjukt och innerligt [denna bön]: 'Om [Gud] räddar oss ur denna [nöd] skall vi sannerligen visa oss tacksamma'?” 6:64 Säg: "Det är Gud som räddar er ur denna [nöd] och ur alla faror; och ändå sätter ni medhjälpare vid Hans sida!" 6:65 Säg: "Han är den som har makt att låta ett straff drabba er ovanifrån eller underifrån eller att så förvirring och splittring i era led och låta några av er få utstå övergrepp från de andras sida." Se hur Vi förtydligar budskapen för att de skall förstå. 6:66 Ditt folk påstår att detta är lögn, fastän det är sanningen. Säg: "Jag är inte satt att vaka över er. 6:67 För varje [händelse] som [Gud] tillkännager har en tid lagts fast då den skall inträffa; det skall ni [snart] få erfara."

6:68 OM DU ser människor [i lättsinne] ge sig in i en diskussion om Våra budskap, dra dig då ifrån dem till dess de övergår till andra ämnen; och om Djävulen skulle få dig att glömma [detta], stanna då inte i sådana ogudaktiga människors sällskap, då du påmint dig [din plikt]. 6:69 De gudfruktiga är inte i något avseende ansvariga för dem, men de skall påminna och varna dem – kanske kommer de att frukta Gud. 6:70 Låt dem hållas som, fångade av det jordiska livets [lockelser], ser sin religion som ingenting mer än en lek eller ett tidsfördriv. Men varna [dem] med [Koranens ord] att människan störtar sig i fördärvet genom sina egna handlingar; [på Domens dag] finner hon ingen annan beskyddare än Gud och ingen som talar till hennes förmån. Och även om hon erbjuder den högsta lösesumma [för att slippa ifrån straffet] kommer den inte att tas emot. Dessa [människor] skall utlämnas åt det [straff] som de förtjänat med sina

handlingar; de skall bjudas en dryck av brännande förtvivlan och de skall utstå ett svårt lidande för sitt [envisa] förnekande av sanningen.

6:71 Säg: ”Skulle vi istället för Gud åkalla vad som varken kan gagna eller skada oss och låta oss förmås att vända om, sedan Gud lett oss på rätt väg? [Vi skulle då] likna den som faller offer för djävulska frestelser på jorden och strövar hit och dit, helt förvirrad, [trots att] vännerna ropar honom tillbaka till den raka vägen: 'Kom med oss!'” Säg: ”Guds ledning är den [sanna] ledningen och vi har blivit befallda att underkasta oss världarnas Herre 6:72 och att förrätta bönen och att frukta Honom. Det är till Honom ni skall samlas åter." 6:73 Det är Han som har skapat himlarna och jorden i enlighet med en plan och ett syfte och när Han säger [till något]: "Var!" är det. Hans ord är sanning. Den dag då det skall stötas i basunen, skall [det stå klart för alla att] herraväldet är Hans. Han känner allt det som är dolt för människor och det som de kan bevittna. Han är den Vise, Den som är underrättad om allt.

6:74 OCH Abraham sade till sin fader Aazar: "Gör du bilder till föremål för dyrkan? Jag ser tydligt att du och dina stamfränder har gått vilse." 6:75 Vi visade nu Abraham [Vårt] herravälde över himlarna och jorden, för att han skulle bli fullt övertygad. 6:76 När nattens mörker sänkte sig över honom, såg han en stjärna och utropade: "Detta är min Herre!" Men när den sjönk [under horisonten], sade han: "Jag kan inte dyrka något som sjunker och försvinner." 6:77 Och när han såg månen gå upp sade han: "Detta är min Herre!" Men när den sjönk [och försvann] sade han: "Om min Herre inte vägleder mig blir jag säkert en av dem som går vilse." 6:78 Och han såg solen gå upp och sade: "Detta är min Herre! Denna [stjärna] är störst." Men när [även solen] sjönk [och försvann] sade han: "Stamfränder! Jag har ingen del i [den synd ni begår när] ni sätter medgudar vid Guds sida. 6:79 Jag har i sökandet efter sanningen funnit den rena, ursprungliga tron, vänt mig ifrån allt falskt och [vänt mig] till Den som har skapat himlarna och jorden, och jag ägnar inte avgudar min dyrkan."

6:80 [Då] hans stamfränder ville tvista med honom sade han: "Vill ni tvista med mig om Gud sedan Han gett mig vägledning? Jag har ingenting att frukta från det som ni sätter vid Hans sida, om inte min Herre vill att något [ont] skall drabba mig. Han omfattar allt med Sin kunskap – vill ni inte tänka över [detta]? 6:81 Hur skulle jag kunna frukta de [gudabilder] som ni tillber vid sidan av Gud? Och ni har inte tvekat att sätta medgudar vid Hans sida, vilket Han inte har gett Sitt tillstånd till! [Säg nu] vilken av [våra] två grupper som har rätt att känna sig trygg – om ni vet det. 6:82 [Det är] de som tror och inte låter sin tro förmörkas av orätt som de begår. De kan känna sig trygga; de har funnit den rätta vägen." 6:83 Dessa är Våra argument, som Vi gav Abraham när han tvistade med sina stamfränder. Vi låter den Vi vill växa i visdom, steg för steg. Din Herre är vis [och Han] har kännedom om allt.

6:84 Och Vi skänkte honom [avkomlingar], Isak och Jakob, som Vi vägledde [liksom] Vi förut väglett Noa. Och bland hans efterkommande var också David och Salomo, Job och Josef, Moses och Aron – så belönar Vi dem som gör det goda och det rätta – 6:85 och Sakarias och Johannes, Jesus och Elia – alla hörde de till de rättfärdiga – 6:86 och Ismael och Elisa, Jona och Lot – var och en av dessa har Vi satt högre än alla [övriga] skapade varelser – 6:87 [dem] och andra bland deras förfäder, deras efterkommande och deras bröder. Vi utvalde dem och ledde dem till en rak väg. 6:88 Sådan är Guds vägledning [som] Han skänker dem Han vill av Sina tjänare. Om de hade satt medhjälpare vid Hans sida skulle helt visst allt vad de åstadkommit ha gått om intet. 6:89 Det var dessa män som Vi skänkte uppenbarelsen och klart omdöme och kallade till profeter. Och om dessa [av ditt folk] förnekar Våra [budskap], har Vi anförtrott dem åt dem som inte var förnekare

– [6:90] åt dem som Gud vägledde. Följ deras exempel [Muhammad] och säg: "Jag begär inte ersättning av er för detta [budskap]; det är ingenting mindre än en påminnelse till alla folk."

[6:91] De underskattar Guds [makt och Hans visdom] som säger: "Gud har inte uppenbarat något för mänskligheten." Säg: "Vem sände den uppenbarelse som Moses medförde som ett ljus och en vägledning för människorna? Ni skriver av den på ark som ni visar upp, samtidigt som ni döljer mycket. Och [där] har ni fått lära er vad varken ni eller era förfäder visste." Säg: "Gud [har sänt den]" – och låt dem sedan fortsätta att förströ sig med sina hårklyverier. [6:92] Även detta är en välsignad Skrift, som Vi har sänt med bekräftelse av det som består [av äldre tiders uppenbarelser], och för att du skall varna den främsta av alla städer och dem som bor runt omkring den. Och de som tror på ett liv efter detta tror på denna [Skrift] och de slår vakt om bönen. [6:93] Vem är mer orättfärdig än den som sätter ihop lögner om Gud eller säger: "För mig har uppenbarats", trots att ingenting har uppenbarats för honom, eller den som säger: "Jag skall uppenbara motstycket till det som Gud har uppenbarat"? Om du kunde se de orättfärdiga när de ligger för döden och änglarna sträcker ut händerna [mot dem och ropar]: "Låt själen fara! I dag skall ni få lida ett förnedrande straff för de lögner ni yttrade om Gud och för att ni av högmod vägrade att lyssna till Hans budskap." [6:94] [Och Gud skall säga:] "Ni har nu kommit ensamma inför Oss, så som Vi först skapade er, och ni har lämnat allt det Vi skänkte er [i livet]. Och Vi ser ingen av dessa förespråkare vid er sida som ni trodde ha del i Guds makt över er. [De jordiska] banden mellan er har slitits och alla foster av er inbillning har övergett er.

[6:95] HELT VISST är det Gud som låter fröna och fruktkärnorna klyvas och livet spira ur det som är dött och som låter döden stiga fram ur det levande. Detta är er Gud – hur förvirrade är inte era begrepp!" [6:96] Det är Han som låter daggryningen klyva [mörkret] och som gjort natten till en tid för vila och [gett] solen och månen [fasta banor med vars hjälp tiden] kan beräknas; detta enligt den ordning som den Allsmäktige, den Allvetande, har fastställt i Sitt beslut. [6:97] Och Han har gjort stjärnorna som hjälper er att finna vägen genom de djupa mörkren över land och hav. Vi har sannerligen framställt budskapen fast och klart för de insiktsfulla. [6:98] Och det är Han som har låtit er uppstå ur en enda varelse – [för er finns] alltså en [första] boning, [modersskötet,] och ett [sista] förvaringsrum, [jorden]; ja, Vi har framställt budskapen fast och klart för dem som vill förstå. [6:99] Och det är Han som har låtit regn falla från skyn; med det har Vi skapat all växtlighet och därur frambringat ängarnas gräs.

Ur detta låter Vi säd som bär ax uppstå och dadelpalmens blomkolvar bli till lättåtkomliga klasar av dadlar; och [Vi låter] vingårdar uppstå och olivlundar och granatäppelträd, [alla i grunden] lika varandra och ändå olika. Se på dessa frukter, hur de tar form och hur de mognar! I detta ligger sannerligen budskap till dem som har tro. [6:100] De har velat göra de osynliga väsendena till Guds medhjälpare – [väsen] som Gud har skapat – och i sin okunnighet har de uppfunnit söner och döttrar åt Honom. Nej, stor är Han i Sin härlighet, höjd högt över [alla försök] att beskriva [Hans väsen]. [6:101] Hur skulle en son [ha fötts] åt Honom, himlarnas och jordens Skapare, när ingen ledsagerska har funnits vid Hans sida – Han som har skapat allt och har kunskap om allt? [6:102] Detta är Gud, er Herre. Det finns ingen annan gud än Han, alltings Skapare. Tillbe Honom som har allt under sitt beskydd. [6:103] Människans öga ser Honom inte, men Han ser allt vad ett människoöga kan se. Han är den Outgrundlige som genomskådar allt och är underrättad om allt.

[6:104] Ni har nu fått ta emot från er Herre en [uppenbarelse] som skall öppna era ögon för [sanningen], och den som vill se har [själv] gott av detta och den som vill [förbli] blind skadar

ingen annan än sig själv. Och [säg till dem som vill förbli blinda]: "Jag har inte satts att vaka över er." 6:105 Vi förtydligar budskapen så att de säger: "Du har lärt [läxan]!" och så att de insiktsfulla får full klarhet. 6:106 Följ det som din Herre har uppenbarat för dig – det finns ingen gud utom Han – och vänd dig ifrån dem som sätter medgudar vid Hans sida. 6:107 Om Gud hade velat skulle de inte ha satt medgudar vid Hans sida; Vi har inte utsett dig att vaka över dem och du är inte deras beskyddare.

6:108 Men förolämpa inte dem som de åkallar i Guds ställe. I sin okunnighet kan de vilja hämnas genom att förolämpa Gud. Vi har också låtit [människorna i] alla samfund se sina [dåliga] handlingar i ett fördelaktigt ljus. [Men] till sist skall de vända tillbaka till sin Herre och Han skall låta dem veta vad deras handlingar [var värda]. 6:109 De svär högtidliga eder vid Gud att om de fick ett tecken skulle de sannerligen tro på det. Säg: "Gud ensam råder över tecken och under." Men vad kan få er att inse att de inte skulle tro även om de fick [ett tecken]. 6:110 När de första gången [hörde Vårt budskap] ville de inte tro, och därför skall Vi vända deras hjärtan ut och in och grumla deras syn, och Vi skall låta dem hållas i sitt trotsiga övermod, snubblande än hit än dit i blindo. 6:111 Även om Vi lät änglarna stiga ner till dem och de döda talade till dem och Vi förde samman inför dem allt [skapat som vittnen], skulle de inte kunna förmå sig att tro, om inte Gud ville detta. Men de flesta vet inte [att det förhåller sig så]. 6:112 SÅ HAR Vi också låtit varje profet mötas av fiendskap från de onda krafterna bland människor och osynliga väsen, som viskar fagra ord i varandras öron för att förvirra och vilseleda. Hade det varit din Herres vilja skulle de inte ha gjort detta; låt dem därför hållas med sina påfund! 6:113 Och låt dem som innerst inne inte tror på ett evigt liv bedåras av detta [fagra tal] så att de, nöjda och belåtna, [fortsätter att] göra det onda de gör!

6:114 [Säg, Muhammad:] "Skulle jag söka en annan domare än Gud, som har uppenbarat Skriften för er, där sanningen klart skiljs från lögnen?" De som [tidigare] fick ta emot [Vår] uppenbarelse vet att [även] denna har sänts av din Herre och att den förmedlar sanningen. Hys inte minsta tvivel om detta! 6:115 Din Herres ord, [bärare av] sanningen och rättvisan, har gått i uppfyllelse. Ingen kan rubba eller tumma på Hans ord; Han är Den som hör allt, vet allt. 6:116 Om du vill göra flertalet av jordens invånare till viljes, kommer de att leda dig bort från Guds väg. De går bara efter lösa antaganden och förmodar [än det ena, än det andra]. 6:117 Din Herre vet bäst vem som avviker från Hans väg och Han vet bäst vem som söker ledning.

6:118 ÄT AV allt det som Guds namn har uttalats över, om ni tror på Hans budskap. 6:119 Varför skulle ni inte äta det som Guds namn har uttalats över, sedan ni fått klart besked om vad Han förbjudit [och som ni inte får röra] annat än i ett nödläge? Många [människor] vilseleder [andra] med vad de i sin okunnighet tror vara rätt eller orätt. Din Herre vet bäst vilka de är som överträder [Hans bud]. 6:120 Men avhåll er från att synda, oavsett om synden begås öppet eller i hemlighet. De som syndar skall straffas med det som svarar mot de synder som de begick. 6:121 Och ät inte av det som Guds namn inte har uttalats över; då trotsar ni Gud.

De onda krafterna intalar sina nära vänner [bland människorna] att ingå i diskussion med er [om detta]; men om ni gör dem till viljes har ni helt visst blivit sådana som sätter medhjälpare vid Guds sida. 6:122 ÄR DÅ den som var [andligen] död och som Vi väckte till liv och skänkte ljus, med vars hjälp han kan finna sin väg bland människorna, att likställa med den som [omges av] djupt mörker varifrån han inte kan komma ut? [Nej, men] han, liksom [andra] som förnekar sanningen, har fått sina [onda] handlingar framställda i ett fördelaktigt ljus [och kommer därför, som de, inte ut ur mörkret]. 6:123 Vi har också i varje land låtit onda människor bland dess högt

uppsatta män smida dolda planer. Men med sina onda anslag skadar de inga andra än sig själva, fastän de inte förstår det. 6:124 När ett tecken [från Gud] når dem, säger de: "Vi kommer inte att tro förrän vi får se detsamma som Guds sändebud [har tagit emot]." Men Gud vet åt vem Han anförtror Sina budskap. Förödmjukelse skall drabba dessa onda [människor när de ställs] inför Gud, och ett strängt straff väntar dem för deras onda anslag. 6:125 Gud vidgar bröstet hos den som Han vill vägleda, så att det kan fyllas av underkastelsen under Hans vilja, men hos den som Han vill låta gå vilse låter Han bröstet pressas samman i ångest, som hos den som stiger uppför ett högt [berg]. Så låter Gud nederlagets skam drabba dem som inte vill tro.

6:126 Denna din Herres väg är rak. Och Vi har framställt budskapen fast och klart för dem som vill lägga dem på minnet. 6:127 Hos deras Herre väntar dem fredens och salighetens boning, och med sina handlingar har de vunnit [en plats i] Hans närhet.

6:128 OCH DEN Dag då Han samlar dem alla åter [skall Han säga:] "Ni [onda] osynliga väsen som är församlade här! Ni har [dragit] många människor med er [i fördärvet]!" Och de människor som var [de onda osynliga väsendenas] bundsförvanter skall säga: "Herre! Vi har varit till nytta och glädje för varandra, men nu har vi nått slutet av den frist som Du har utsatt för oss." [Då] skall Han säga: "Elden skall vara er boning och där skall ni förbli till evig tid, om inte Gud vill annorlunda." Din Herre är vis och Han har kännedom om allt. 6:129 Så ger Vi några av de orättfärdiga makt över de andra, på grund av de [onda] handlingar som de begår. 6:130 [Och Gud skall säga:] "Ni [onda] osynliga väsen och människor som är församlade här! Kom inte sändebud ur era egna led till er och låt er höra Mina budskap och varskodde er om mötet denna Dag?" Och de skall svara: "Jo, det erkänner Vi." De drogs till denna världens [lockelser] och måste vittna mot sig själva att de förnekade sanningen. 6:131 [Sändebuden har sänts för att varna människorna –] eftersom din Herre inte låter ett folk gå under på grund av orätt [som de begår], om de inte har klart för sig skillnaden [mellan rätt och orätt]. 6:132 För var och en skall [straffet] svara mot hans [medvetna] handlingar. Vad de gör går inte din Herre förbi. 6:133 Din Herre är Den som är sig själv nog – all nåds och barmhärtighets källa. Om det är Hans vilja skall Han låta er gå under och i ert ställe sätta dem Han vill, liksom Han lät er stiga fram som avkomlingar av tidigare släkten. 6:134 Allt det som ni har fått löfte om skall helt visst komma och ni kan inte göra något för att rubba [Hans beslut]. 6:135 Säg: "Gör, mitt folk, vad som står i er makt [för att bekämpa tron]; jag skall göra mitt [för att befästa och utbreda den]! Ni skall [en dag] få veta vem som hemför den slutliga segern. Sannerligen skall det inte gå de orättfärdiga väl i händer!"

6:136 AV GRÖDAN som Gud låter mogna och av boskapen som Han låter föröka sig tar de undan en del åt Gud och säger: "Detta tillhör Gud" – det påstår de – "och detta är Guds medhjälpares [andel]." Men det som är avsett för Guds [förmenta] medhjälpare når inte Gud och det som är avsett för Gud kommer medhjälparna till godo; hur dåligt är inte deras omdöme! 6:137 Och av dem som sätter andra gudar vid Guds sida förleds många av [tron på] dessa gudar att se dödandet av sina barn som något förtjänstfullt, och så drivs de mot undergången och deras religiösa begrepp förvirras alltmer för dem. De skulle inte ha begått dessa handlingar om det inte hade varit Guds vilja; låt dem nu hållas med sina påfund! 6:138 Och de säger: "Denna boskap och denna gröda är fredade; ingen utom den som vi vill får äta av detta" – så säger de. Och [om andra] djur [heter det att] de inte får användas som dragare eller lastdjur, och [det finns] djur som Guds namn inte uttalas över [när de slaktas]. De påstår lögnaktigt att allt detta är Hans [påbud]; [Gud] skall straffa dem för deras lögner. 6:139 De säger också: "Det som dessa djur föder fram är tillåtet som föda för våra män och våra söner, men förbjudet för våra hustrur; men om det är

dödfött får de också äta av det." [Gud] skall straffa dem för vad de påstår [om Honom]; Han är vis och Han har kännedom om allt. 6:140 De som utan att förstå [det oerhörda i denna handling], i sin dårskap dödar sina barn har förlorat allt! Och [likaså de] som förklarar förbjuden den föda som Gud har gett dem för deras livsuppehälle – en [annan] lögn om Gud, som de har diktat upp. De saknar helt vägledning och har gått vilse.

6:141 Det är Han som har skapat fruktträd som stöder sig på gallerverk och andra som växer utan stöd, och dadelpalmen och brödsäd av olika slag och olivträdet och granatäppelträdet, [alla i grunden] lika varandra och ändå olika. Ät av deras frukter när de har mognat och, när ni skördar, ge [den behövande] det som han har rätt till! Men slösa inte [med Guds gåvor] – Han är inte slösarnas vän! 6:142 Och bland boskapen [tjänar er] några som dragdjur och andra till slakt; ät av allt det som Gud har gett er för ert livsuppehälle och följ inte Djävulen i spåren – han är helt visst er svurne fiende. 6:143 [Av boskapen har Gud gett er] åtta par: av får, bagge och tacka, och av getter, bock och get. Säg: "Är det handjuren av båda slagen som Han har förklarat förbjudna eller är det hondjuren? Eller är det fostren, som de båda slagen av dräktiga hondjur bär? Säg mig vad ni vet om detta, om ni [nu] har talat sanning." 6:144 Och av kameler, hingsten och stoet, och av nötboskap, tjuren och kon. Säg: "Är det handjuren av båda slagen som Han har förklarat förbjudna eller är det hondjuren? Eller är det fostren, som de båda slagen av dräktiga hondjur bär? Var ni närvarande då Gud gav er dessa påbud?" Vem är mer orättfärdig än den som sätter ihop lögner om Gud för att leda andra vilse utan att själv ha någon kunskap? Gud vägleder inte de orättfärdiga.

6:145 Säg [Muhammad]: "I det som har uppenbarats för mig finner jag ingenting ätbart som är förbjudet utom självdöda djur, spillt blod eller svinkött – det är orent – eller det som i synd offrats till någon annan än Gud." Men den som tvingas [att äta sådant av hunger] – inte den som överträder [förbuden] av trots eller som går längre [än hungern driver honom] – [skall finna att] Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. 6:146 Vi förbjöd dem som bekände den judiska tron [köttet av] alla djur försedda med klor; Vi förbjöd dem också fett av nötboskap och får, utom det som finns i ryggar och inälvor eller är blandat med benen. Så straffade Vi dem för den orätt de begick. Detta som Vi säger är sanningen! 6:147 Om de kallar dig lögnare, svara då: "Er Herres barmhärtighet når överallt, men ingen kan skydda de obotfärdiga syndarna mot Hans straff." 6:148 DE SOM sätter medhjälpare vid Guds sida kommer att säga: "Om Gud hade velat skulle varken vi eller våra förfäder ha satt något vid Hans sida och vi skulle inte ha förbjudit något [som Han har förklarat lovligt]." Också deras föregångare förnekade [sanningen] till dess de fick erfara Vår vrede. Säg: "Om ni har [verklig] kunskap, säg oss då vad ni vet. Men ni följer bara lösa antaganden och förmodar [än det ena, än det andra]." 6:149 Säg: "Det är Gud som har det avgörande argumentet; om Han hade velat skulle Han ha väglett er alla." 6:150 Säg: "Kalla fram era vittnen som kan bekräfta att Gud har förbjudit detta." Om de vittnar, vittna då inte tillsammans med dem och foga dig inte efter vad de önskar och tycker som påstår att Våra budskap är lögn och som inte tror på ett evigt liv och sätter andra vid sin Herres sida."

6:151 Säg: "Kom, så skall jag läsa [för er] vad det är som Gud har förbjudit er: Sätt ingenting vid Hans sida; gör aldrig annat än gott mot era föräldrar; döda inte era barn av fruktan för fattigdom – Vi drar försorg om er och om dem – avhåll er från all skamlöshet, både inför andra och i hemlighet; tag inte andras liv – Gud har förklarat [livet] heligt – annat än i rättfärdigt syfte. Detta är vad Han befaller er; kanske skall ni använda ert förstånd. 6:152 Och rör inte den faderlöses egendom – om det inte är fråga om att föröka den – innan han har nått myndig ålder. Och mät

och väg med fulla mått [i allt vad ni företar er] såsom rättvisa och rimlighet kräver – Vi lägger inte på någon en tyngre börda än han kan bära. – Och när ni yttrar er, yttra er med opartiskhet, även om det gäller en nära anhörig. Och håll fast vid förbundet med Gud." Detta är vad Han befaller er; kanske lägger ni det på minnet. [6:153] [Gud säger:] "Detta är Min väg, en rak [väg]; följ den och följ inte [andra] vägar; annars kan ni förlora Hans väg ur sikte!" Detta är vad Han befaller er; kanske fruktar ni Honom.

[6:154] [VI PÅMINNER er] än en gång om att Vi uppenbarade Skriften för Moses som en fullkomningens gåva till den som gjorde det goda och det rätta och för att ge [Israels barn] klara och utförliga regler om allt och vägledning och nåd – och för att [stärka] dem i tron på mötet med sin Herre. [6:155] Också detta är en välsignad Skrift som Vi har uppenbarat; följ den och frukta Gud! – Kanske får ni erfara [Hans] barmhärtighet. [6:156] Detta för att ni inte skall kunna säga: "Före vår tid hade bara två samfund fått del av uppenbarelsen och om den undervisning den innehöll visste vi ingenting" – [6:157] eller säga: "Om uppenbarelsen hade kommit till oss skulle vi helt säkert ha följt dess vägledning bättre än de." Ni har alltså nu fått ett klart bevis från er Herre och vägledning och nåd. Vem är då mer orättfärdig än den som kallar Guds budskap för lögn och drar sig undan [när de framförs]? Dem som drar sig undan Våra budskap skall Vi straffa för detta med ett svårt lidande! [6:158] Väntar de bara på att änglarna skall visa sig för dem eller att din Herre själv skall komma eller att några av din Herres tecken skall bli synliga? Den dag då några av din Herres tecken blir synliga skall ingen som inte redan var troende eller vars tro inte hade burit frukt i goda handlingar ha gott av sin tro. Säg: "Vänta ni [på denna Dag]! Även Vi väntar."

[6:159] DU HAR inte ansvar för dem som ger upphov till splittring i sin religion och bildar sekter. Ingen utom Gud skall döma dem, och då skall Han låta dem veta vad deras handlingar [var värda]. [6:160] Den som [på Räkenskapens dag] för med sig en god handling skall belönas tiofalt, men den som för med sig en dålig handling skall bara straffas med vad som motsvarar denna handling och ingen orätt skall tillfogas dem. [6:161] SÄG: "Min Herre har lett mig till en rak väg, till den sanna tron, Abrahams rena, ursprungliga tro – han som vägrade avgudarna sin dyrkan." [6:162] Säg: "Min bön och all min andakt, mitt liv och min död tillhör Gud, världarnas Herre, [6:163] Han som inte har någon vid Sin sida; till detta har jag kallats och jag är den förste av dem som har underkastat sig Guds vilja." [6:164] Säg: "Skulle jag söka en annan Herre än Gud, Han som är Herre över allt som är?" Det [onda] som en människa har gjort skall läggas henne ensam till last; och på ingen bärare av bördor skall läggas en annans börda. Ni skall en Dag vända tillbaka till er Herre, och Han skall upplysa er om allt det som ni var oense om. [6:165] Det är Han som har låtit er ta jorden i besittning och som har höjt några av er några steg över de andra för att pröva er genom det som Han har skänkt er. Din Herre är snar att straffa – men Han är helt visst [också] ständigt förlåtande, barmhärtig.

7 Al-A'raf (Urskillning)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

7:1 Alif lam meem Saad.

7:2 EN SKRIFT har uppenbarats för dig – ängslas inte i ditt hjärta över detta – för att du med den skall varna [förnekarna] och förmana de troende: 7:3 "Följ det som har uppenbarats för er av er Herre, och följ inte [andra som ni har tagit till] beskyddare i Hans ställe." – Men det är sällan ni ägnar någon eftertanke [åt Våra varningar]!

7:4 Hur många städer har Vi inte lagt öde! Under natten eller då [människorna] slumrade i middagshettan drabbade dem Vårt straff. 7:5 Och då slaget föll kunde de inte säga mer än detta: "Ja, vi gjorde sannerligen stor orätt!" 7:6 Vi skall förvisso förhöra mottagarna av Vårt budskap, och Vi skall förhöra budbärarna; 7:7 och Vi skall med [fullständig] kunskap underrätta dem om [allt]; ingenting har gått Oss förbi. 7:8 Den Dagen skall [allt] vägas med sanningens våg och det skall gå dem väl i händer vilkas vågskål [med goda handlingar] väger tungt; 7:9 förlorarna är de vilkas vågskål väger lätt, de som genom att förneka Våra budskap har förverkat sina själar.

7:10 MÄNNISKOR! Vi har gett er jorden som boplats och där har Vi sörjt för ert uppehälle; men ni visar ringa tacksamhet. 7:11 Vi har skapat er och sedan format er; därefter sade Vi till änglarna: "Fall ned på era ansikten inför Adam!" Och de föll ned inför honom, [alla] utom Iblees; han hörde inte till dem som föll ned på sina ansikten. 7:12 [Gud] sade: "Vad hindrade dig från att falla ned på ditt ansikte [inför Adam] såsom Jag befallde dig?" [Iblees] svarade: "Jag är bättre än han; mig har Du skapat av eld, men honom skapade Du av lera." 7:13 [Gud] sade: "Ned härifrån! Det anstår dig inte att visa högfärd här. Ut! Din plats är bland de föraktade och förnedrade!" 7:14 [Iblees] sade: "Ge mig anstånd till den Dag då de [döda] skall återuppväckas." 7:15 [Och Gud] svarade: "Du skall vara bland dem som beviljas anstånd." 7:16 [Iblees] sade: "Eftersom Du har låtit mig begå ett felsteg, svär jag att jag skall lägga mig i bakhåll för dem längs Din raka väg, 7:17 och jag skall ansätta dem framifrån och bakifrån, från höger och från vänster; och Du kommer att finna de flesta av dem otacksamma." 7:18 [Gud] sade: "Ut härifrån, föraktad och utstött! Om någon sluter sig till dig skall Jag helt visst fylla helvetet med er alla." 7:19 [Till Adam sade Gud]: "Adam! Lev nu, du och din hustru, i denna lustgård och ät vad ni önskar [av dess frukter]. Men kom inte nära detta träd! Annars kan ni råka i synd."

7:20 Men genom listiga antydningar lät Djävulen dem förstå något som de hade varit omedvetna om, nämligen att de var nakna. Och han sade till dem: "Er Herre har förbjudit er [att komma nära] detta träd just för att hindra er att bli änglar eller [sådana] väsen som lever för evigt." 7:21 Och han svor och bedyrade för dem: "Jag är er gode rådgivare [som vill ert väl]!" 7:22 Så bedrog han dem med sitt listiga tal. Och när de hade smakat av trädets [frukt] blev de medvetna om sin nakenhet och försökte skyla sig med blad från lustgården som de fäste ihop. Men då kallade deras Herre på dem: "Har Jag inte förbjudit er [att gå nära] detta träd och varnat er att Djävulen är er svurne fiende?" 7:23 De svarade: "Herre! Vi har gjort oss själva orätt. Om Du inte ger oss Din förlåtelse och förbarmar Dig över oss är vi helt visst [för alltid] förlorade." 7:24 [Gud] sade: "Ned, alla, [härifrån]! Fiender skall ni vara inbördes. På jorden skall ni under en tid ha er

boning och er nödtorftiga försörjning." 7:25 [Och Han] sade: "Där skall ni leva och där skall ni dö och ur denna [jord] skall ni kallas att stiga fram [på nytt]."

7:26 SÖNER av Adam! Vi har gett er ting som ni kan skyla er nakenhet [och pryda er] med liksom [fågeln pryder sig med sina] fjädrar; men den bästa dräkten är en dräkt av gudsfruktan. Detta är ett budskap från Gud – kanske stämmer det dem till eftertanke. 7:27 Söner av Adam! Låt inte Djävulen fresta er så som han [frestade] er stamfader och er stammoder och blev orsak till deras förvisning ur paradiset, när han berövade dem deras dräkt [av oskuld] och gjorde dem medvetna om sin nakenhet. Han och hans anhang lurar [nu] på er där ni inte kan se dem.

Vi har gett dem som inte är troende onda krafter som beskyddare; 7:28 och när de begår skamlösa handlingar, säger de: "Så gjorde våra fäder och Gud har [själv] påbjudit det." Säg: "Nej, Gud påbjuder inte skamlösa handlingar. Påstår ni om Gud sådant som ni inte kan veta?" 7:29 Säg: "Min Herre har [enbart] påbjudit det som är rätt och rimligt. Och [Han vill] att ni lägger in hela er själ i all andakt och anropar Honom med uppriktig tro. Liksom ni har utgått från Honom är det [till Honom] ni skall återvända. 7:30 Några [av er] har Han väglett och några har dömt sig själva att gå vilse, eftersom de har valt att låta sig styras av [sina] onda impulser hellre än av Gud – och ändå tror de att de är på rätt väg." 7:31 SÖNER av Adam! Anlägg vårdad klädsel var gång ni går till bön – och ät och drick [det som är gott och hälsosamt], men visa måtta [i allt]; Gud är inte vän av dem som går till överdrift. 7:32 Säg: "Vem har förbjudit de sköna ting som Gud har skänkt Sina tjänare och allt det goda som Han gett dem för deras försörjning?" Säg: "Allt detta tillkommer i detta liv dem som tror, och på Uppståndelsens dag skall det vara dem [ensamma] förbehållet." Så framställer Vi [Våra] budskap fast och klart för alla insiktsfulla människor.

7:33 Säg: "Min Herre förbjuder ingenting annat än skamlösa handlingar, både det som sker öppet och det som sker i hemlighet och [all annan] synd och orättmätigt våld. Och [Han förbjuder er] att sätta vid Guds sida det som Han aldrig gett bemyndigande till och att påstå om Gud det ni inte kan veta." 7:34 För alla [människor] är en frist utsatt, och de kan varken förkorta den eller förlänga den, ens med ett ögonblick, när den har löpt ut.

7:35 SÖNER av Adam! När profeter kommer till er ur era egna led och framför Mina budskap, behöver de som fruktar Gud och gör bättring inte känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem. 7:36 Men de som påstår att Våra budskap är lögn och högmodigt vänder sig ifrån dem, deras arvedel är Elden och där skall de förbli till evig tid. 7:37 Och vem är mer orättfärdig än den som finner på osanningar om Gud eller påstår att Hans budskap är lögn? De skall få sin andel av det som Gud [har förordnat i Sitt] beslut till dess Våra utsända kommer till dem för att ta emot deras själar och säger: "Var är nu de som ni brukade anropa i Guds ställe?" Och de skall svara: "De har övergett oss." Så kommer de att vittna mot sig själva att de förnekade sanningen. 7:38 [Och Gud] skall säga: "Gå in med skaran av de osynliga väsen och människor, som levde före er, i [den eviga] Elden!" Varje gång en skara går in [i Elden] förbannar de den föregående och när de alla har samlats där, skall de sista säga om de första: "Herre! De ledde oss på avvägar; fördubbla deras straff i Elden!" [Och] Han skall svara: "Ni skall alla få dubbelt [straff], men [om detta] vet ni ingenting." 7:39 Och de första skall säga till de sista: "Ni var alltså inte bättre än vi. Pröva nu på det straff som ni har förtjänat med era handlingar!"

7:40 HIMLENS portar skall förbli stängda för dem som påstår att Våra budskap är lögn och högmodigt vänder sig ifrån dem; det blir inte lättare för dem att komma in i paradiset än för en kamel att tränga igenom ett nålsöga. Så belönar Vi de obotfärdiga syndarna. 7:41 Helvetet skall vara

deras vilorum och [lågorna] skall breda sig som ett täcke över dem. Så belönar Vi de orättfärdiga. 7:42 Men de som tror och lever rättskaffens – Vi lägger inte på någon en tyngre börda än han kan bära – deras arvedel är paradiset och där skall de förbli till evig tid. 7:43 Vi skall rensa bort ur deras hjärtan [alla rester av gammalt] agg. Medan bäckar porlar framför deras fötter, skall de höja sin röst [i bön]: "Vi lovar och prisar Gud som har fört oss hit! Utan Guds vägledning skulle Vi inte ha funnit vägen. Vår Herres sändebud gav oss sanningen." Och [änglarna] skall säga: "Detta är paradiset, arvet som har tillfallit er [som lön] för era handlingar." 7:44 Och de vilkas arvedel är paradiset skall ropa till dem som har Elden till arvedel: "Vi har fått se vår Herres löften besannas. Har [också] ni fått se att er Herres löften var sanna?" De skall svara "Ja", och mellan de [två grupperna] skall en ropare ropa ut Guds fördömelse över de orättfärdiga, 7:45 de som hindrade [andra] från att följa Guds väg och ville få den att framstå som krokig och som avvisade tron på ett evigt liv.

7:46 En mur skall skilja de båda [grupperna] åt. Och där finns de som hade både insikt och urskillning och som känner var och en på hans särskilda kännetecken. Till dem som har paradiset till arvedel skall de ropa "Fred!". Men de har inte fått stiga in i paradiset, dit de längtar. 7:47 Och när de vänder blicken mot dem som har Elden till arvedel skall de säga: "Herre, låt oss [slippa dela] dessa orättfärdiga människors öde!" 7:48 Och de som hade både insikt och urskillning skall ropa till dem som de igenkänner på deras kännetecken [som förnekare]: "Vilken nytta har ni av det som ni samlade [på hög] och vad tjänar nu ert högmod till? 7:49 Och var det dessa [saliga] ni menade, när ni svor på att de aldrig skulle nås av Guds barmhärtighet? – [de som nu blivit uppmanade:] 'Stig in i paradiset! [Här] skall ni inte känna någon fruktan och ingen sorg skall tynga er!'"

7:50 Och de vars arvedel är Elden skall ropa till dem som stigit in i paradiset: "Häll litet vatten över oss eller [kasta till oss] något av det som Gud har skänkt er!" De skall svara: "Bådadera har Gud nekat dem som avvisade tron, 7:51 de som såg sin religion som en lek och ett tidsfördriv, därför att de hade fångats av det jordiska livets [lockelser]." [Och Gud skall säga:] "I dag har Vi glömt dem, liksom de glömde mötet denna Dag och inte trodde på Våra budskap.

7:52 Ändå gav Vi dem en Skrift, där [allt] framställs fast och klart med [sann] kunskap, en vägledning och [en källa] till nåd för alla som tror." 7:53 Väntar [förnekarna] bara på att [det som har förutsagts] skall bli verklighet? Men [den Dag] då det blir verklighet skall de glömska säga: "Sändebuden från Vår Herre kom med sanningen! Om det nu finns någon som kan vara vår talesman, låt honom tala! Eller låt oss få återvända [till livet]! Då skall vi handla helt annorlunda än vi gjorde." De har förverkat sina själar och deras förmenta [beskyddare] har övergett dem!

7:54 ER HERRE är förvisso Gud som skapade himlarna och jorden under sex dagar och som tronar i Sin allmakts härlighet [över skapelsen]. Han låter natten svepa dagen [i sitt mörker] – den ena följer den andra i snabb följd. Sol, måne och stjärnor lyder Hans bud. Skapelsen är Hans och Han befaller över allt. Välsignad vare Gud, världarnas Herre! 7:55 Åkalla er Herre i det tysta med ödmjukt sinne; Han älskar inte dem som går till överdrift. 7:56 Och stör inte ordningen och sprid inte sedefördärv på jorden, sedan allt där har ställts till rätta. Åkalla Honom med bävan och hopp! Guds nåd är nära dem som gör det goda och det rätta. 7:57 Och det är Han som sänder ut vindarna som varslar om Hans nåd; det regndigra moln de driver fram låter Vi komma in över dött land och så faller regnet med vilket Vi frambringar [växter som bär] frukt av många slag. Så skall Vi låta de döda stiga fram [till nytt liv] – kanske skall ni ägna eftertanke åt [detta]. 7:58 Ur den

goda jorden spirar med dess Herres vilja [rik] växtlighet, men den magra bär inte skörd annat än med stor möda. Så förtydligar Vi budskapen för de tacksamma.

7:59 SE, VI sände Noa till hans folk och han sade: "Dyrka Gud, mitt folk – ni har ingen annan gud än Honom! Jag bävar för det straff [som annars skall drabba] er en Dag av svåraste vånda." 7:60 Folkets äldste svarade: "Vi anser att du helt misstar dig." 7:61 [Noa] svarade: "Nej, mitt folk! Jag misstar mig inte! Herren över alla världar har sänt mig 7:62 [och] jag framför min Herres budskap till er och ger er goda råd – Gud har låtit mig veta vad ni inte vet. 7:63 Förvånar det er att ni genom en man ur er mitt får ta emot en påminnelse från er Herre med varningar [och förmaningen] att frukta Gud? – Kanske skall [Han] visa [er] barmhärtighet." 7:64 Men de kallade honom lögnare. Och Vi räddade honom och dem som var med honom i arken, men lät dem som påstod att Våra budskap var lögn dränkas [av floden]. De var blinda för [sanningen]!

7:65 OCH TILL [stammen] Aad [sände Vi] deras broder Hud. Han sade: "Dyrka Gud, mitt folk – ni har ingen annan gud än Honom! Fruktar ni Honom inte?" 7:66 Folkets äldste, som [alla] förnekade sanningen, sade: "Såvitt vi kan se, är du omtöcknad till förståndet och vi tror att du ljuger." 7:67 [Hud] svarade: "Nej, mitt folk! Mitt förstånd är inte omtöcknat. Herren över alla världar har sänt mig 7:68 [och] jag framför min Herres budskap till er. Jag är en rådgivare som ni kan lita på. 7:69 Förvånar det er att ni får ta emot en påminnelse från er Herre genom en man ur er mitt som varnar er? Minns att Han har gett er den plats som Noas folk förut intog och stärkt er makt och ert inflytande. Minns [med tacksamhet] Guds välgärningar, så skall det kanske gå er väl i händer." 7:70 [Då] svarade de: "Har du kommit för att begära av oss att vi överger det som våra förfäder dyrkade och att vi inte tillber någon annan än Gud? Nedkalla då över oss det [straff] som du hotar oss med, om du har talat sanning!" 7:71 [Hud] sade: "Er Herre har redan [genom de handlingar Han låter er begå] straffat och förnedrat er och [Han har] öst Sin vrede över er. Tvistar ni med mig om de namn som ni och era förfäder har funnit på utan Guds tillstånd? – Vänta då [på det som skall komma]! Jag skall vänta med er." 7:72 Och i Vår nåd räddade vi honom och dem som var med honom, men dem som avvisade Våra budskap som lögn och förkastade tron lät Vi förgås till sista man.

7:73 OCH TILL stammen Thamud [sändes] deras broder Salih. Han sade: "Dyrka Gud, mitt folk – ni har ingen annan gud än Honom! Ni har fått ett klart vittnesbörd från er Herre: detta Guds kamelsto är ett tecken för er. Lämna henne i fred att beta på Guds jord och tillfoga henne ingen skada; annars väntar er ett plågsamt straff. 7:74 Och minns att Han gav er den plats som stammen Aad [en gång] intog och gjorde er bofasta i en trakt där ni uppförde praktfulla byggnader på jämn mark och högg ut era bostäder i klippan. Minns [med tacksamhet] Guds välgärningar och sprid inte sedefördärv och annat ont på jorden." 7:75 Folkets högmodiga äldste frågade dem av de svaga [bland folket] som trodde [på profeten]: "Är ni helt säkra på att Salih [som han säger] är sänd av sin Herre?" De svarade: "Vi tror på det [budskap] som han har fört med sig." 7:76 [Men] de högmodiga äldste sade: "Vi förnekar [sanningen i] det som ni tror på." 7:77 Så slaktade de kamelstoet på grymmaste sätt och trotsade sin Herres befallning. [Sedan] sade de: "Salih! Nedkalla nu över oss det [straff] som du har hotat oss med om du [verkligen] är en av Guds utsända!" 7:78 Och de drabbades av ett jordskalv och morgonen fann dem liggande framstupa i sina hem. 7:79 [Salih] lämnade dem med orden: "Jag framförde min Herres budskap till er, mitt folk, och gav er goda råd. Men ni tyckte inte om att få råd."

7:80 OCH [MINNS] Lot som sade till sitt folk: "Måste ni begå sådana skamliga handlingar som ingen i världen har begått före er? 7:81 Ni går, upptända av lust, till män i stället för till

kvinnor! Nej, ni driver verkligen era utsvävningar för långt! [7:82] Hans folk svarade inte, men de sade [till varandra]: "Vi måste driva bort dem ur vår stad! De är människor som vill hålla sig rena!" [7:83] Och Vi räddade honom och hela hans hus utom hans hustru, som var bland dem som dröjde sig kvar, [7:84] när Vi lät ett regn [av död och förintelse] falla över dem. Se där hur slutet blev för dessa obotfärdiga syndare!

[7:85] OCH TILL [folket i] Madyan [sände Vi] deras broder Shu`ayb. Och han sade: "Dyrka Gud, mitt folk – ni har ingen annan gud än Honom! Ni har fått ett klart vittnesbörd från er Herre. Mät och väg därför med fulla mått [i allt vad ni företar er] och inkräkta inte i något avseende på andras rätt. Och stör inte ordningen och sprid inte sedefördärv på jorden, sedan allt där har ställts till rätta. Detta är för ert väl, om ni är troende. [7:86] Och lägg er inte i försåt överallt för att med hot spärra Guds väg för dem som tror på Honom och försök inte att få [denna väg] att förefalla krokig. Och minns att ni [en gång] var få [och svaga] och att Han lät ert antal växa. Och se hur slutet blev för dem som störde ordningen [på jorden] och spred sedefördärv! [7:87] Och om det bland er finns de som tror på det budskap jag framför och andra som inte tror, ge er då till tåls till dess Gud dömer mellan oss; Han är den bäste domaren."

[7:88] Folkets högmodiga äldste sade: "Vi skall sannerligen driva bort dig, Shu`ayb, och dina anhängare från vårt land om ni inte återvänder till vår tro." Han svarade: "Trots vår avsky [för den]? [7:89] För oss skulle det vara liktydigt med att ljuga om Gud, om vi återvände till er tro, när Gud har räddat oss från den. Det är otänkbart för oss att återvända till den om det inte är Guds, vår Herres, vilja. Vår Herre omfattar allt med Sin kunskap; vi sätter vår lit till Gud!" – "Herre! Gör sanningen uppenbar [i tvisten] mellan oss och vårt folk! Ingen gör sanningen uppenbar som Du!" [7:90] Folkets äldste, som [alla] förnekade sanningen, sade: "Om ni följer Shu`ayb kommer ni helt säkert att stå som förlorare." [7:91] Men ett jordskalv drabbade dem och morgonen fann dem liggande framstupa på marken i sina hem – [7:92] de som hade kallat Shu`ayb lögnare – [det var] som om de aldrig hade levt där i välstånd och trygghet – de som kallade Shu`ayb lögnare, de var nu förlorarna! [7:93] Och han vände sig ifrån dem och sade: "Jag framförde min Herres budskap till er, mitt folk, och gav er goda råd. Skulle jag sörja över [sådana hårdnackade] förnekare?

[7:94] VI HAR aldrig sänt en profet till ett land utan att sätta dess folk på prov genom olyckor och elände, för att få dem att ödmjuka sig [och ångra sina synder]. [7:95] Därefter lät Vi eländet följas av bättre villkor så att de uppnådde välstånd och då sade de: "Våra fäder fick [också] uppleva [omväxlande] onda och goda tider" – och plötsligt, när de minst anade det, drabbade dem Vårt straff. [7:96] Om folken [som Vi förintade] hade trott [på Gud] och fruktat Honom, skulle Vi ha låtit himlens och jordens alla välsignelser komma dem till del, men de avvisade [budskapen] som lögn – och så straffade Vi dem med det som [följde av det onda som] de inte upphörde att begå.

[7:97] Kunde dessa människor leva utan rädsla för att drabbas av Vår vrede om natten, när de sov? [7:98] Kunde de leva utan rädsla för att drabbas av Vår vrede i fullt dagsljus, när de ägnade sig åt sina förströelser? [7:99] Kunde de leva trygga, utan att oroa sig för vad Guds plan [innebar för dem]? Nej, ingen kan leva utan denna oro utom de som [redan] är förlorade. [7:100] Är det inte uppenbart för dem som har tagit jorden i arv efter dess [tidigare] inbyggare att Vi, om Vi så ville, kunde straffa dem för deras synder och försegla deras hjärtan så att de inte [längre] kan höra [rösten som varnar och förmanar]? [7:101] Vi berättar för dig något om vad som hände dessa folk; när sändebuden kom till dem med klara vittnesbörd, ville de nämligen inte tro på vad de tidigare hade avvisat som lögn. På detta sätt förseglar Gud förnekarnas hjärtan. [7:102] Hos de flesta av dem

såg Vi [ingen trohet mot] löften eller [ingångna] avtal; ja, de flesta av dem fann Vi vara trotsiga syndare.

7:103 EFTER DESSA [tidiga profeter] sände Vi Moses med Våra budskap till Farao och hans stormän, men de fäste inget avseende vid dessa [budskap]. Se här hur slutet blev för dem som störde ordningen på jorden! 7:104 Moses sade: "Farao! Världarnas Herre har sänt mig 7:105 och ålagt mig att inte säga om Gud annat än sanningen och jag kommer till er med ett klart vittnesbörd från er Herre [att mina ord är sanning]. Låt nu Israels barn lämna [detta land] med mig!" 7:106 [Farao] sade: "Om du har kommit med ett tecken, låt oss då se det – om du är en av dem som håller sig till sanningen." 7:107 Då kastade [Moses] sin stav och alla kunde se att den var en orm; 7:108 och han drog fram sin hand och den lyste [skinande] vit inför alla kringstående. 7:109 [Några av] de faraoniska stormännen sade: "Denne man är helt säkert en mästare i trolldom 7:110 som vill driva bort er från ert land." [Farao frågade:] "Vad anbefaller ni?" 7:111 De svarade: "Låt honom och hans broder vänta medan du sänder bud till städerna 7:112 att alla skickliga trollkarlar skall inställa sig inför dig."

7:113 Och trollkarlarna kom till Farao och sade: "Vi väntar oss självfallet en riklig belöning om vi segrar." 7:114 [Farao] svarade: "Naturligtvis [skall ni få en ordentlig belöning]! Och ni skall höra till dem som står mig nära." 7:115 [Trollkarlarna] sade: "Antingen kastar du, Moses, [din stav först] eller också kastar vi." 7:116 Han svarade: "Kasta ni!" Och när de kastade [sina stavar] förvände de synen på människorna och satte skräck i dem och gav prov på stor trolldomskonst. 7:117 [Då] ingav Vi Moses att kasta sin stav, och den slukade alla synvillor som [trollkarlarna] hade manat fram. 7:118 Och sanningen segrade och det blev uppenbart att [deras] trolldom inte var annat än konster och knep. 7:119 Och så led [Farao och hans stormän] ett förödmjukande nederlag. 7:120 Men trollkarlarna störtade ned på sina ansikten 7:121 och sade: "Vi tror på världarnas Herre, 7:122 Moses och Arons Herre!" 7:123 Farao sade: "Tror ni på honom innan jag har gett er tillåtelse? Detta är en lömsk plan, som ni har smitt här i staden för att förmå folket att överge den. Men nu skall ni få se på [annat]! 7:124 Jag skall sannerligen låta hugga av er motsatt hand och fot, ja, jag skall korsfästa er alla till sista man!" 7:125 De svarade: "Då återvänder vi till vår Herre; 7:126 men du vill hämnas på oss bara därför att vi trodde på vår Herres budskap när de nådde oss." – "Herre! Ge oss [styrka och] tålamod och låt oss få dö i full underkastelse under Din vilja!"

7:127 Då sade Faraos stormän: "Vill du tillåta att Moses och hans folk stör ordningen och fördärvar sederna i landet och [lockar människorna] att överge dig och dina gudar?" [Farao] svarade: "Vi skall anställa blodbad på deras söner och [enbart] skona deras kvinnor; vi har dem ju i vårt våld!" 7:128 Moses sade till sitt folk: "Anropa Gud om hjälp och stå fasta [i prövningen]! Jorden är Guds; Han ger den i arv till den Han vill av Sina tjänare. Den slutliga segern tillhör dem som fruktar Gud." 7:129 [Israeliterna] svarade: "Vi har lidit ont både innan du kom till oss och efter det att du kom." [Moses] svarade: "Kanske skall er Herre förgöra er fiende och ge er [hans] land i arv och sedan låta er visa ert sinnelag med era handlingar."

7:130 Vi prövade Faraos folk med år av torka och magra skördar – kanske skulle det stämma dem till eftertanke – 7:131 men när de upplevde goda tider sade de: "Detta är vad som med rätta tillkommer oss", och när dåliga tider kom sköt de skulden på Moses och dem som följde honom. Deras öde låg helt i Guds hand, men de flesta av dem visste [det] inte. 7:132 Och de sade [till Moses]: "Vilka tecken du än gör inför oss för att förvända synen på oss, kommer vi inte att tro på dig!" 7:133 Då slog Vi dem med översvämningar och gräshoppssvärmar och löss och paddor och [vattnets förvandling till] blod – tydliga tecken – men de var ett högmodigt släkte, ett folk av

obotfärdiga syndare! 7:134 Och var gång en [sådan] prövning drabbade dem, sade de: "Moses! Be för oss till din Herre i enlighet med det förbund som Han har slutit med dig! Om du [på så sätt] befriar oss från denna plåga skall vi sannerligen tro på dig och låta Israels barn lämna [landet] med dig." 7:135 Men var gång Vi befriade dem från prövningen och [utsatte] en frist för dem att infria sitt löfte, svek de sitt ord. 7:136 Och så utkrävde Vi hämnd på dem och lät dem dränkas i havet, eftersom de hade förkastat Våra budskap som lögn och inte fäst vikt vid dem. 7:137 Men det folk som varit förödmjukat och föraktat gjorde Vi till arvingar till det land som Vi välsignat, dess östra såväl som dess västra delar. Så uppfylldes din Herres nådiga löfte till Israels barn [om belöning] för deras uthållighet; och Vi lade i ruiner allt vad Farao och hans folk hade byggt upp och ödelade deras odlingar.

7:138 OCH VI förde Israels barn genom havet och därefter träffade de på ett folk som hängav sig åt avgudadyrkan. Israels barn sade: "Moses! Låt oss få en gud liksom de har gudar!" Han svarade: "Ni är sannerligen ett dåraktigt släkte! 7:139 Vad dessa [människor] ägnar sig åt är dömt till undergång och allt vad de har åstadkommit skall gå förlorat." 7:140 [Och] han sade:"Skall jag söka efter en gud åt er vid sidan av Gud, som har gett er vad Han inte har gett något annat folk?" 7:141 Och minns att Vi befriade er från Faraos män, som vållade er svåra lidanden, anställde blodbad på era söner och [bara] skonade era kvinnor – detta var en hård prövning, som er Herre [lät er utstå].

7:142 OCH VI kallade Moses till Oss [efter] trettio nätter [på Sinai berg] och lade till tio, så att tiden som hans Herre mätte ut blev fulla fyrtio nätter. Och Moses sade till sin broder Aron: "Bli min ställföreträdare hos mitt folk, ställ allt till rätta och gå inte samma väg som de som vill sprida oordning och fördärv [på jorden]." 7:143 Och när Moses kom till det möte Vi hade utsatt och hans Herre talade till honom, sade han: "Herre, visa Dig för mig, så att jag får se Dig!" [Gud] sade: "Du kan inte se Mig; men se på berget – om det står kvar stadigt där det står, skall du få se Mig." Och då hans Herre visade Sig för berget krossades det till en grushög och Moses föll medvetslös till marken. Men när han kom till sina sinnen sade han: "Stor är Du i Din härlighet! Jag vänder tillbaka till Dig i djup ånger och jag är den förste att tro på Dig." 7:144 [Gud] sade: "Moses! Jag har utvalt dig av alla människor genom [att anförtro dig] Mitt budskap och [låta dig höra] Mitt ord; håll därför fast vid allt som Jag har gett dig och [visa att] du hör till de tacksamma!"

7:145 Och Vi gav honom föreskrifter om allt [inristade] på [Lagens] tavlor med förmaningar och utförliga förklaringar i alla ämnen. Och [Vi sade:] "Håll med kraft fast vid allt detta och befall ditt folk att [i varje läge] välja den bästa [av de vägar som anvisas där]." Jag skall visa er [vad slutet blir för] alla trotsiga syndare 7:146 och Jag skall låta dem som utan fog uppträder med högmod på jorden vända sig ifrån Mina budskap, och fastän de ser alla tecken kommer de inte att tro på dem, och även om de ser rättrådighetens väg kommer de inte att välja den. Om de ser misstagens och syndens väg kommer de däremot att slå in på den. Så skall det vara därför att de har påstått att Våra budskap är lögn och har över huvud taget inte fäst avseende vid dem. 7:147 De som förkastar Våra budskap som lögn och som förnekar mötet [med Gud] efter döden – allt vad de har strävat mot skall gå om intet. Eller skall de lönas för något annat än sina handlingar?

7:148 OCH SEDAN Moses lämnat dem satte folket upp en bild, till formen lik en kalv, [tillverkad] av deras guldsmycken, en kropp som lät höra ett bölande ljud. Märkte de inte att den varken talade till dem eller gav dem vägledning? De tillbad den [som gud] och gjorde därmed sig själva svår orätt. 7:149 Och när de [sedan], beklämda och ångerfulla, insåg sitt fel, sade de: "Om inte vår Herre förbarmar sig över oss och ger oss Sin förlåtelse, är vi bestämt ohjälpligt förlorade."

7:150 Och när Moses återkom till sitt folk utbrast han, i vrede och sorg: "Avskyvärt är det som ni har gjort i min frånvaro! Har ni [helt] satt er över er Herres befallning?" Och han kastade [Lagens] tavlor på marken och grep om sin broders huvud och drog honom till sig. [Aron] sade: "Du son av min moder! Folket visade öppet sitt förakt för mig och de hade så när dödat mig. Låt inte mina fiender glädjas över min olycka och betrakta mig inte som en av [dessa] syndare!" 7:151 [Moses bad till Gud och] sade: "Herre, förlåt mig och min broder och ha förbarmande med oss – Du är den Barmhärtigaste av de barmhärtiga!" 7:152 De som tog sig för att dyrka [den gyllene] kalven skall drabbas av sin Herres vrede och av förnedring och förödmjukelse i denna värld. Så lönar Vi dem som uppfinner lögner [om Gud]. 7:153 De som begår dåliga handlingar men sedan [genomsyras] av ånger och äkta tro skall efter denna [sinnesändring få erfara att] din Herre förvisso är ständigt förlåtande, barmhärtig.

7:154 Och när Moses vrede stillats tog han upp lagtavlorna, och ur det skrivna [strömmade] vägledning och nåd över dem som stod i bävan inför sin Herre. 7:155 Och Moses utsåg bland folket sjuttio män som vid en av Oss utsatt tid [skulle be om förlåtelse för deras synd]. Och då de [i sin ängslan] började skaka och skälva, bad han: "Herre! Om det hade varit Din vilja skulle Du för länge sedan ha låtit dem gå under och mig [med dem]. Vill Du [nu] förgöra oss på grund av det som galningarna i vår mitt har gjort sig skyldiga till? Det [som skett] var ingenting annat än en prövning som Du har låtit oss genomgå, och därmed låter Du den Du vill gå vilse och vägleder Du den Du vill. Du är vår Beskyddare; förlåt oss och förbarma Dig över oss. Du är den Bäste av dem som förlåter! 7:156 Låt gott komma oss till del i detta liv och i det eviga livet. Ja, Vi vänder tillbaka till Dig [i djup ånger]."

[Gud] svarade: "Jag låter Mitt straff drabba den Jag vill; men Min nåd och Min barmhärtighet når överallt och Min nåd skänker Jag dem som fruktar Gud och ger åt de behövande och som tror på Mina budskap; 7:157 som följer Sändebudet, den olärde Profeten, som de kan finna omnämnd i sina egna [Skrifter], i Tora och i Evangeliet; och han skall anbefalla dem det som är rätt och förbjuda dem det som är orätt och förklara tillåtna för dem alla goda och nyttiga ting och otillåtet allt som är ont och skadligt och befria dem från deras bördor och lösa dem från de bojor som har bundit dem. De som tror på honom och ärar honom och stöder honom och låter sig ledas av det ljus som åtföljer honom – dem skall det gå väl i händer." 7:158 Säg: "Människor! Jag är Guds Sändebud, [utsänd] till er alla av Honom som äger herraväldet över himlarna och jorden! Det finns ingen gud utom Han – Han som skänker liv och skänker död. Tro därför på Gud och Hans Sändebud, den olärde Profeten, som tror på Gud och Hans ord, och följ honom så att ni får vägledning."

7:159 BLAND Moses folk finns de som leder [andra] och som [själva] handlar rättrådigt, lysta av sanningens [ljus]. 7:160 Vi delade dem i tolv stammar som var och en utgjorde ett samfund. När folket bad Moses om vatten ingav Vi honom att slå med sin stav på klippan och då sprang tolv källor fram, och var och en visste var han skulle dricka. Och Vi lät molnen skänka dem skugga och sände dem manna och vaktlar till föda [och förmanade dem:] "Ät av allt det goda som Vi har skänkt er för er försörjning!" Oss vållade de ingen skada [med sina överträdelser av Våra bud], men de skadade sig själva. 7:161 Och när de fick tillsägelsen: ”Bygg och bo i detta land och ät vad ni vill av vad det ger, men fall ned med pannan mot jorden vid inträdet och bed: 'Lös oss från bördan av vår synd!' [Då] skall Vi förlåta er era synder [och] rikligt belöna dem som gör det goda och det rätta” – 7:162 [när detta sades] satte de orättfärdiga bland dem andra ord i stället för det

som de hade uppmanats att säga, och Vi lät straff och förnedring drabba dem från ovan på grund av den synd de begick.

7:163 Och fråga dem om staden som låg vid havet och vars invånare inte iakttog sabbatsbudet: på sabbaten gick fisken nämligen till i vattenbrynet, medan den andra dagar inte syntes till. På detta sätt prövade Vi dem på grund av deras överträdelser av [Guds bud]. 7:164 Och då några frågade dem [som ville varna sabbatsbrytarna]: "Varför förmanar ni människor som Gud kommer att låta förgås eller drabbas av ett strängt straff?" svarade de [som ville varna]: "För att fria oss från skuld inför er Herre och i förhoppningen att de skall frukta Gud." 7:165 Och när [sabbatsbrytarna] hade glömt alla påminnelser de fått, räddade Vi dem som ville hejda överträdelserna och straffade syndarna för deras olydnad. 7:166 Och då de vägrade att upphöra med sina förbjudna handlingar, uttalade Vi [Vår fördömelse] över dem: "Bli [som] apor, föremål för [allas] hån och förakt!" 7:167 Och [minns, Muhammad] att din Herre gav till känna att Han ända till Uppståndelsens dag skall sända mot dem [hämnare] som kommer att vålla dem svåra lidanden. Din Herre är helt visst snar att straffa – och helt visst är Han [också] ständigt förlåtande, barmhärtig.

7:168 Och Vi splittrade dem i [många] grupper [som spriddes] över jorden. Bland dem fanns rättrådiga människor och andra som inte höll [måttet]. Vi satte dem på prov genom att [låta dem uppleva] både medgång och motgång, för att de skulle vända om [från sina syndiga vägar]. 7:169 Efter dem har kommit människor av sämre slag som, trots att de har ärvt Skriften, [enbart] står efter jordisk vinning, och de påstår: "Vi kommer att bli förlåtna." Men så snart de får ett nytt tillfälle till en sådan vinst, griper de det. Har de inte genom det i Skriften [stadfästa] förbundet åtagit sig att inte säga om Gud annat än det som är sant? Och de studerar denna [Skrift och lär sig] dess innehåll! Det eviga livet är det högsta goda för dem som fruktar Gud. Använder ni inte ert förstånd? 7:170 Och de som håller fast vid Skriften och regelbundet förrättar bönen [bör veta] att Vi inte låter dem som förbättrar och ställer till rätta bli utan lön. 7:171 Och [minns] att Vi lyfte upp berget Sinai och lät det sväva över dem som en baldakin – de trodde att det skulle falla över dem – [och Vi sade]: "Håll med kraft fast vid det som Vi har uppenbarat för er och bevara dessa [ord] i era hjärtan – kanske skall ni frukta Gud."

7:172 OCH NÄR din Herre låter nya släkten utgå från Adams söners länder, begär Han av dem att de skall vittna om sig själva [och frågar]: "Är Jag inte er Herre?" [Då] svarar de: "Jo, vi vittnar [att Du är vår Herre]!" [Detta sker] för att ni [människor] inte på Uppståndelsens dag skall säga: "Om detta var vi inte medvetna." 7:173 Eller säga: "Det var våra förfäder som i forna dagar tog sig för att sätta medhjälpare vid Guds sida – och vi, deras sentida efterkommande, vill Du låta oss gå under på grund av de lögner som de diktade upp?" 7:174 Så framställer Vi budskapen fast och klart, för att de skall [inse sina felsteg och] vända om.

7:175 Och berätta för dem vad som hände den man som Vi hade gett del av Våra budskap och som sköt dem ifrån sig. Djävulen följde honom hack i häl och han blev [till sist] en av dem som, efter att själv ha vilseletts, leder andra på avvägar. 7:176 Om Vi hade velat kunde Vi ha låtit honom resa sig [ur förnedringen] med hjälp av [budskapen], men hans hela håg stod till jordiska ting och han ville bara följa sina egna böjelser. Han kan liknas vid en hund som flåsar med hängande tunga vare sig du kommer hotfullt emot honom eller lämnar honom i fred. Detta är liknelsen om dem som påstår att Våra budskap är lögn. Berätta därför denna historia – kanske skall den [väcka] dem till eftertanke. 7:177 Ett dåligt föredöme utgör de som påstår att Våra budskap är lögn; de vållar sig själva skada. 7:178 Den som Gud ger vägledning är på rätt väg, och de som Gud låter gå vilse är förlorarna. 7:179 Vi har sänt skaror av osynliga väsen och människor till helvetet: de har

hjärtan som ingenting förstår, ögon som ingenting ser och öron som ingenting hör. De är som kreatur, nej, de är ännu vilsnare: de är de tanklösa, de likgiltiga.

7:180 GUDS är fullkomlighetens sköna namn; anropa Honom alltså med dessa [namn] och håll er på avstånd från dem som missbrukar dem. De skall få den lön som deras handlingar [förtjänar]. 7:181 Bland dem Vi har skapat finns de som leder [andra] och som [själva] handlar rättrådigt, lysta av sanningens [ljus]. 7:182 Men de som förkastar Våra budskap som lögn, dem skall Vi föra [närmare straffet] steg för steg utan att de inser vad som håller på att ske. 7:183 Jag ger dem ett uppskov, men Min plan ligger fast. 7:184 Har de inte ägnat eftertanke åt [detta] att deras landsman inte är en galning? Han är ingenting annat än en varnare, som varnar klart och entydigt. 7:185 Har de aldrig tänkt igenom betydelsen av [Guds] herravälde över himlarna och jorden och av allt som Gud har skapat och [frågat sig] om den för dem [utmätta] fristen är nära att löpa ut? På vilket budskap skall de hädanefter tro? 7:186 Den som Gud låter gå vilse har ingen vägledare och Han låter dem hållas i sitt trotsiga övermod, snubblande än hit än dit i blindo.

7:187 DE FRÅGAR dig om den Yttersta stunden och när den skall komma. Säg: "Min Herre ensam har kunskap om detta. Han och ingen annan skall lyfta slöjan, när tiden är inne. [Stundens] tyngd skall kännas i himlarna och på jorden. Och den skall komma över er utan förvarning. De frågar dig, som om du efter ihärdigt sökande hade fått kunskap om detta. Säg: "Ingen har kunskap om denna [tidpunkt] utom Gud, men de flesta människor vet inte [varför den hålls hemlig]." 7:188 Säg: "Jag kan inte uppnå förmåner för mig själv eller avvärja ett ont [som hotar mig] – ingenting [händer mig] utom det som Gud vill. Men om jag hade haft full kännedom om det som är dolt för människor, skulle jag helt säkert ha kunnat uppnå mycket av detta livets goda och jag skulle ha undgått allt ont. Jag är bara en varnare och förkunnare av hoppets budskap till människor som vill tro."

7:189 DET ÄR Han som har skapat er ur en enda varelse och som av denna skapade dess make, så att [mannen] kan finna ro hos [sin hustru]. När han har slutit henne i sin famn, får hon en lätt börda att bära och hon fortsätter att bära den tills den börjar kännas tung och de anropar Gud, sin Herre: "Om Du skänker oss ett [barn], sunt till kropp och själ, skall vi sannerligen visa tacksamhet!" 7:190 Men när Han skänker dem det friska [barn som de bett om], riktar de en del [av sin tacksamhet] för Hans gåva till andra! Men Gud är höjd högt över allt vad [människor] vill sätta vid Hans sida! 7:191 Vill de vid Hans sida sätta dem som, själva skapade, inte kan skapa något, 7:192 som varken kan hjälpa dem eller sig själva?

7:193 och som, om ni kallar dem till [Guds] vägledning, inte följer er? Vare sig ni anropar dem eller inte blir följden för er densamma. 7:194 De som ni anropar i Guds ställe är [Guds] tjänare liksom ni själva. Anropa dem då och vänta på deras svar, om vad ni säger är sanning! 7:195 Har de kanske fötter att gå med eller händer att slå med eller ögon att se med eller öron att höra med? Säg [Muhammad]: "Anropa dem som ni sätter vid Guds sida och smid era onda planer mot mig och låt mig inte få något andrum! 7:196 Gud är mitt stöd, Han som har uppenbarat denna Skrift och som beskyddar de rättsinniga. 7:197 Men de som ni anropar i Hans ställe kan varken hjälpa er eller sig själva. 7:198 Om ni kallar dem till [Guds] vägledning, hör de er inte, och [även om du tror] dig märka att de ser dig, ser de inte." 7:199 ÖVERSE med människornas natur [och deras brister], och uppmana [alla att visa] hövlighet och vänlighet och undvik [alla ordväxlingar med] dem som [står kvar i hednisk] okunnighet. 7:200 Och om Djävulen får din [vrede] att blossa upp, be då Gud beskydda dig; Han hör allt, vet allt. 7:201 När de som fruktar Gud besväras av onda ingivelser från

Djävulen, påminner de sig Guds [förmaningar och varningar] och då får de sin klarsyn tillbaka. [7:202] Icke desto mindre vill deras bröder driva dem långt ut i synd och ger inte upp.

[7:203] Och då du [Muhammad] inte ger dem det tecken eller under [som de begär], säger de: "Varför har du inte [själv] valt ut det?" Säg: "Jag följer bara vad som uppenbaras för mig av min Herre, [uppenbarelser] som skall öppna era ögon [för sanningen] och som är en vägledning och en källa till nåd för dem som vill tro." [7:204] Lyssna därför uppmärksamt när högläsning ur Koranen pågår – kanske kommer [Gud] att visa er barmhärtighet. [7:205] Och – [du som är troende] – åkalla i tysthet din Herre morgon och afton, ödmjukt och med fruktan. Och var inte [som] de tanklösa, de likgiltiga. [7:206] De som är i din Herres närhet finner det inte vara under sin värdighet att tjäna Honom. De lovprisar Honom och faller ned på sina ansikten [i tillbedjan].

8 Al-Anfal (Krigsbyte)

Medina-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[8:1] DE FRÅGAR dig om krigsbyte. Säg: "Allt krigsbyte tillhör Gud och [Hans] Sändebud." Frukta Gud, gör upp era tvister i godo, se till att broderlig sämja råda mellan er, och lyd Gud och Hans Sändebud, om ni är [sanna] troende! [8:2] Troende är enbart de som bävar i sina hjärtan då de hör Guds namn nämnas, och som känner sig stärkta i tron då de hör Hans budskap läsas upp, och som litar helt till sin Herre, [8:3] de som förrättar bönen och ger [åt andra] av det som Vi har skänkt dem för deras försörjning; – [8:4] dessa är de verkligt sanna troende. Inför sin Herre skall de stå högt i rang och deras synder skall förlåtas [dem] och en frikostig belöning [väntar dem].

[8:5] LIKSOM några bland de troende inte ville [följa dig] när din Herre med sann [vägledning] ledde dig att lämna ditt hem [för att gå ut till strid], [8:6] vill de nu tvista med dig om vad som är sant, trots att sanningen blivit uppenbar – som om de med öppna ögon fördes ut att dö. [8:7] Då Gud gav er löftet att en av de två fiendehoparna skulle bli ert byte, önskade ni att den obeväpnade skulle falla på er lott. Men det var Guds vilja att sanningen skulle bekräftas i enlighet med Hans ord och att sanningens förnekare skulle tillintetgöras, [8:8] för att sanningen skulle framstå som sanning och lögnen som lögn, hur förhatligt detta än måste vara för de obotfärdiga syndarna. [8:9] Ni bad er Herre om hjälp och Han bönhörde er: "Jag skall sända tusen änglar till er i led efter led som förstärkning." [8:10] Så gick Gud till väga för att ge er nytt hopp och för att stilla oron i era hjärtan – Gud ensam ger seger; Gud är allsmäktig, vis. [8:11] [Minns hur] Han ingav er ett stort lugn och en känsla av trygghet och lät ett regn falla från himlen för att rena er och lossa Djävulens smutsiga [grepp] om era [sinnen], stärka ert mod och göra er stadiga på foten. [8:12] Och din Herre lät änglarna framföra [detta budskap till de troende]: "Se, Jag är med er" [och befallde dem att] inge de troende mod och tillförsikt [och låta dem veta:] "Jag skall injaga skräck i förnekarnas hjärtan. – [Troende!] Låt nu [svärden] vina över [deras] huvuden och händer!" [8:13] Detta [drabbade förnekarna] därför att de trotsade Gud och Hans Sändebud. Den som trotsar Gud och Hans Sändebud [skall erfara att] Gud straffar med stränghet; [8:14] [och till honom skall riktas orden:] "Smaka detta [straff i denna värld, och minns att] Eldens plåga väntar dem som förnekar sanningen!"

8:15 TROENDE! När ni möter förnekarna, som rycker fram i samlad styrka, gör då inte helt om [för att fly]! 8:16 Den som då gör helt om – om det inte är [en krigslist] för att falla [en fientlig styrka i ryggen] eller för att gå samman med ett [av era] förband – ådrar sig Guds vrede och helvetet skall bli hans sista hemvist – ett i sanning eländigt mål! 8:17 Men det var inte ni som dödade [era fiender]; nej, det var Gud som tillintetgjorde dem. Och då du [Muhammad] kastade [ditt spjut], var det inte du som kastade; nej, det var Gud som kastade det. [Allt detta skedde] därför att Han ville sätta de troende på prov – ett gott [och hälsosamt] prov. Gud hör allt, vet allt. 8:18 Så [gick det till] och [ni har nu fått se] hur Gud sätter förnekarnas listiga planer ur spel. 8:19 Om det var ett avgörande som ni [förnekare] sökte har ni nu fått ett avgörande till stånd, och om ni upphör [att trotsa Gud] är detta för ert eget bästa. Men om ni på nytt [griper till vapen], skall Vi på nytt [låta er besegras] och er armé skall vara er till ingen nytta, hur stark den än är – Gud står på de troendes sida.

8:20 Troende! Lyd Gud och Hans Sändebud och vänd er inte bort när ni hör [honom tala], 8:21 och gör inte som de som säger: "Vi hör" och som hör utan att lyssna. 8:22 Dessa döva och stumma, som inte använder sitt förstånd, är inför Gud de uslaste av alla skapade varelser. 8:23 Om Gud hade funnit något gott hos dem skulle Han helt säkert ha förmått dem att lyssna; men även om Han hade förmått dem att lyssna, skulle de säkert ha dragit sig undan av ren halsstarrighet. 8:24 Troende! Svara när Gud och [Hans] Sändebud kallar er till det som skall förnya ert liv! Ni bör veta att Gud träder emellan människan och hennes eget hjärta och att det är till Honom ni skall samlas åter. 8:25 Och var på er vakt mot frestelser till det onda, som sannerligen inte ansätter bara de orättfärdiga bland er; och tänk på att Gud straffar med stränghet.

8:26 Kom ihåg den tid då ni var få och svaga och levde i rädsla för övergrepp från andras [sida]; då skänkte Han er en fristad, gav er hjälp och försörjde er med goda ting – kanske visar ni tacksamhet. 8:27 Troende! Försök inte föra Gud och Sändebudet bakom ljuset och svik inte med vett och vilja de förtroenden som ni får ta emot; 8:28 ni bör veta att ni genom era ägodelar och era barn blir satta på prov och att en rik belöning väntar hos Gud. 8:29 Troende! Om ni fruktar Gud skall Han ge er en måttstock som hjälper er att mäta och skilja rätt från orätt, och [då] skall Han [ur er bok] stryka ut era dåliga handlingar och förlåta era synder. Guds nåd är en outsinlig källa.

8:30 OCH [MINNS, Muhammad] hur förnekarna av sanningen smidde onda planer mot dig; de ville ta dig till fånga eller döda dig eller driva bort dig. Ja, de smider sina planer, men Gud smider [också] Sina planer och Gud smider bättre planer än någon annan. 8:31 Och när Våra budskap läses upp för dem säger de: "[Detta] har Vi hört förut; om vi ville skulle vi helt säkert kunna läsa upp något liknande; det där är bara sagor från förfädernas tid!" 8:32 [Och minns] att de sade: "Herre Gud! Om detta är Din sanning, låt då stenar regna över oss från himlen eller ett svårt lidande drabba oss!" 8:33 Men Gud ville inte straffa dem när du ännu var mitt ibland dem; inte heller ville Gud straffa dem eftersom det fanns några [bland dem] som bad [Gud] om förlåtelse. 8:34 Men vad kan de nu peka på [som orsak] för att Gud inte skulle straffa dem? De spärrar vägen till den heliga Moskén [för de troende], trots att de inte är dess [rättmätiga] beskyddare – inga andra än de gudfruktiga kan vara dess beskyddare, men de flesta av dem förstår inte detta. 8:35 Deras gudstjänst framför Helgedomen består av enbart visslingar och handklappning. Pröva nu straffet för er förnekelse av sanningen! 8:36 Med sina rikedomar försöker förnekarna hindra [människor] att följa Guds väg, och med det kommer de att fortsätta; men en dag skall de känna ånger och gräma sig [över dessa handlingar] och till sist skall de besegras. Förnekarna skall föras samman framför helvetet, 8:37 för att Gud skall skilja de onda och de goda

åt. Och Han skall bunta ihop de onda och trava dem på varandra och störta dem i helvetet, alla tillsammans. De var förlorarna. 8:38 [Muhammad!] Säg till sanningens förnekare: "Om ni gör slut på [ert motstånd mot tron] skall det förflutna förlåtas er, men om ni återupptar [er fientliga hållning, bör ni tänka på] hur det gick för forna tiders folk [som ville trotsa Gud]." 8:39 Och kämpa mot dem till dess förtrycket upphör och all dyrkan ägnas Gud. Om de upphör ser Gud vad de gör; 8:40 men om de vänder om [och på nytt gör motstånd mot tron] skall ni veta att Gud är er beskyddare – den mäktigaste Beskyddaren och den bäste Hjälparen av alla!

8:41 FEMTEDELEN av det byte som ni tar i krig – det måste ni veta – tillhör Gud och Sändebudet och [hans] närmaste och de faderlösa och de behövande och vandringsmannen. [Lyd detta bud] om ni tror på Gud och på vad Vi har uppenbarat för Vår tjänare den dag då sanningen skildes från lögnen – den dag då de två härarna drabbade samman. Gud har allt i Sin makt. 8:42 [Minns] att ni befann er i dalens främre ände och [fienden] i den bortre änden med karavanen långt under er. Om [båda sidor] hade gjort upp om att drabba samman, skulle ni säkert ha dragit er ur spelet, men [striden kom till stånd] därför att Guds vilja måste ske – så att de som stupade, skulle stupa som klart bevis [för sanningen], och att de som fick behålla livet, skulle behålla det som klart bevis [för sanningen]. Gud hör allt, vet allt.

8:43 Gud visade dig i drömmen att de var få. Om Han hade låtit dig se dem som en stark [armé] skulle ni säkert ha tappat modet och börjat tvista om vad som borde göras. Men Gud besparade [er detta]; Han vet vad som rör sig i människans innersta. 8:44 Då ni drabbade samman lät Gud er se dem som en obetydlig skara och Han lät er i deras ögon framstå som en svag [motståndare] – för att [striden skulle komma till stånd] enligt Guds vilja. Allt går [sist och slutligen] tillbaka till Gud.

8:45 Troende! När ni möter en [fientlig] styrka i strid, håll stånd och ha ständigt Gud i era tankar, för att det skall gå er väl i händer. 8:46 Och lyd Gud och Hans Sändebud och undvik tvister och osämja; de skulle komma ert mod att sjunka och er trosvisshet att försvagas. Och håll stånd! Gud är med de uthålliga. 8:47 Och bete er inte som de som lämnade sina hem i skrytsamt övermod för att ses [och beundras] av människorna. De ville hindra [andra] att följa Guds väg, men Gud håller uppsikt över [dem och] deras företag. 8:48 Och Djävulen, som visade dem deras [onda] handlingar i ett fördelaktigt ljus, sade: "Ingen kan i dag besegra er, eftersom jag står vid er sida." Men när de två härarna kom inom synhåll för varandra, vände han sig bort och sade: "Jag avsäger mig allt ansvar för [vad som kommer att hända] er; jag ser vad ni inte kan se och jag fruktar Gud – Gud straffar med stränghet."

8:49 Och hycklarna och de vars hjärtan är sjuka av tvivel sade: "Dessa [troende] har vilseletts av sin tro." Men den som litar till Gud [vet att] Gud är allsmäktig, vis. 8:50 OM DU kunde se förnekarna av sanningen när änglarna i dödsögonblicket tar emot deras själar och slår dem i ansiktet och i ryggen, medan [de ropar]: "[Ni skall få] pröva förbränningens plåga, 8:51 följden av vad ni har sänt framför er [till domen]; Gud låter ingen av Sina tjänare lida orätt!" 8:52 Med samma envishet följde de samma [onda] vägar som Faraos män och de som levde i äldre tid. De förnekade sanningen i Guds budskap och Gud straffade dem för deras synder. Gud är stark [och] Han straffar med stränghet! 8:53 Gud gör nämligen ingen ändring i de välgärningar som Han har visat ett folk, så länge de inte [själva] ändrar sitt sinnelag. Gud hör allt, vet allt. 8:54 Med samma envishet följde de samma [onda] vägar som Faraos män och de som levde i äldre tid. De avvisade sin Herres budskap som lögn och så lät Vi dem [alla] gå under för deras synders skull – [Farao och] hans män lät Vi drunkna. Alla begick de stor orätt.

8:55 De som framhärdar i att förneka sanningen är inför Gud de uslaste av alla skapade varelser; så kommer de nämligen aldrig att uppnå tron. 8:56 DE SOM du har slutit fördrag med och som, gång på gång, när de får tillfälle, bryter fördraget och som inte fruktar Gud – 8:57 om du besegrar dem i krig, gör då [din behandling av dem] till ett varnande exempel för dem som [vill] följa i deras spår; kanske kommer dessa att tänka sig för. 8:58 Men om du misstänker svek hos dem [som du har slutit fördrag med], säg då upp fördraget så att [läget blir klart och] ni är jämställda. Gud är sannerligen inte de svekfullas vän! 8:59 Förnekarna [som kom ifrån drabbningen med livet i behåll] skall inte tro att de har sluppit undan; de kan inte sätta [Guds vilja] ur spel. 8:60 Och vidtag alla rustningar ni förmår och håll stridshästarna i beredskap så att ni injagar skräck i Guds och era fiender och i andra vars existens ni är okunniga om – men som Gud känner. Och vad ni än ger [i kampen] för Guds sak skall gottgöras er fullt ut och ingen skall tillfogas orätt. 8:61 Men visar de sig villiga att sluta fred, var då själv beredd till det och lita till Gud; Han är Den som hör allt, vet allt. 8:62 Och försöker de bedra dig, [kom då ihåg] att du inte har behov av någon utom Gud – Han har stärkt dig med Sitt stöd och med [skaran av] troende som följer dig 8:63 och som Han har förenat i varm tillgivenhet [och gjort till bröder]. Om du så gav ut allt i världen hade du inte kunnat knyta dem till varandra med sådana band, men Gud lät denna tillgivenhet växa fram [och gjorde dem till bröder]. Han är allsmäktig, vis. 8:64 Profet! Du har inte behov av någon annan än Gud, och [detsamma gäller] dem som följer dig i tron. 8:65 Profet! Inge de troende lugn och dödsförakt inför striden! Om det finns tjugo bland er som håller stånd skall de besegra tvåhundra, och finns det hundra bland er kommer de att besegra tusen av förnekarna, därför att de är människor som inte kan inse [sanningen]. 8:66 Gud som känner er svaghet har lättat på er börda. Om det således finns hundra bland er som håller stånd kan de besegra tvåhundra; och om det finns tusen bland er kan de med Guds hjälp besegra tvåtusen. Gud är med dem som håller stånd.

8:67 EN PROFET skall inte hålla fångar [som friges mot lösen] om inte kriget tagit stora proportioner. Ni står efter de osäkra vinster som ni kan uppnå i denna värld, men Gud vill [att ni eftersträvar] det eviga [goda]. Gud är allsmäktig, vis. 8:68 Om inte Gud redan hade beslutat [att överse med fel begångna under kamp för Guds sak], skulle ett hårt straff helt visst ha drabbat er för det [stora antal fångar] ni tog. 8:69 Njut av det som är tillåtet och nyttigt av det byte ni har tagit i krig, men frukta Gud. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.

8:70 Profet! Säg till de fångar som fallit i era händer: "Om Gud finner något gott i era hjärtan skall Han ge er det som är bättre än det som har tagits ifrån er och förlåta er [era synder]. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig." 8:71 Om de skulle vilja föra dig bakom ljuset, [minns då att] de förut ville bedra Gud, men Han gav [dig] segern över dem. Gud är allvetande, vis.

8:72 DE SOM har antagit tron och utvandrar från ondskans rike och med sina ägodelar och sina liv [som insats] strävar och kämpar för Guds sak, och de som har gett [utvandrarna] husrum och hjälp – de är varandras [sanna] vänner och beskyddare. Ni ansvarar inte för skyddet av dem som har antagit tron men ännu inte utvandrat – så länge de inte utvandrar. Men begär de er hjälp [därför att de förföljs] på grund av sin tro är det er plikt att lämna dem hjälp, om inte [detta tvingar er att gripa till vapen] mot ett folk till vilket ni är bundna av fördrag; men [glöm inte att] Gud ser vad ni gör.

8:73 De som framhärdar i att förneka sanningen är sinsemellan bundsförvanter och de stöder och beskyddar varandra; om ni inte handlar på samma sätt kommer förtrycket på jorden att fortsätta och oordningen och sedefördärvet att tillta. 8:74 Och de som har antagit tron och utvandrat från ondskans rike och strävar och kämpar för Guds sak, och de som har gett

[utvandrarna] husrum och hjälp – de är de verkligt sanna troende. [Gud] skall förlåta dem [deras synder] och frikostigt sörja för deras behov. [8:75] Och de som hädanefter antar tron och utvandrar från ondskans rike och tillsammans med er strävar och kämpar [för Guds sak] – de skall vara ett med er. De som är knutna till varandra genom blodsband står dock enligt Guds beslut [ändå] närmare varandra. Gud har vetskap om allt.

9 At-Tawbah (Ånger)

Medina-perioden

[9:1] GUD OCH Hans Sändebud säger upp de fördrag som ni har slutit med avgudadyrkarna. [9:2] [Tillkännage för dem:] "Rör er var ni vill på jorden under fyra månader, men ni skall veta att ni inte kan uppresa er mot Guds [beslut] och att Gud skall förödmjuka dem som förnekar sanningen." [9:3] Gud och Hans Sändebud tillkännager för alla människor på den Stora vallfärdens dag: "Gud avvisar [allt samröre med] avgudadyrkarna, och Hans Sändebud [gör detsamma]. Om ni visar ånger är det för ert eget bästa, men drar ni er undan skall ni veta att ni inte kan uppresa er mot Gud." Och låt alla förnekare av sanningen veta att ett plågsamt straff [väntar dem]. [9:4] Härifrån skall undantas de bland avgudadyrkarna som har slutit fördrag med er och som inte i något avseende vållat er skada och inte har bistått någon [i fientliga företag] mot er. Fullgör era förpliktelser enligt fördragen med dem, så länge de är i kraft. Gud älskar dem som fruktar Honom.

[9:5] När de helgade månaderna gått till ända skall ni döda avgudadyrkarna, var ni än träffar på dem; tag dem till fånga och omringa dem och lägg er i försåt för dem. Men om de visar ånger och [villighet att] förrätta bönen och betala allmoseskatten, lämna dem då i fred – Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. [9:6] Om någon bland avgudadyrkarna söker skydd hos dig, ge honom då ditt beskydd, så att han får höra Guds ord; för honom sedan till en plats där han är i trygghet. De är nämligen människor som inte vet [vad Islam innebär]. [9:7] HUR SKULLE avgudadyrkarna kunna [göra anspråk på] fördragsenligt [beskydd] av Gud och Hans Sändebud, bortsett från dem som ni slöt avtal med om vapenvila i närheten av den heliga Moskén? [Vad dem beträffar] skall ni stå fast vid ert ord till dem, så länge de står fast vid sitt ord till er. Gud älskar dem som fruktar Honom. [9:8] Hur [skulle ett sådant fördrag vara möjligt]? Om de är er överlägsna i styrka tar de gentemot er varken hänsyn till släktskapsband eller till gällande regler om skydd. De låter tillmötesgående i sitt tal, men innerst inne känner de avsky [för er] och de flesta av dem är trotsiga syndare. [9:9] De har sålt Guds budskap för en ynklig slant och de hindrar [människor] att följa Guds väg. Vad de gör är ont. [9:10] De tar ingen hänsyn till vare sig släktskap eller gällande regler om skydd när det gäller en troende – deras fientlighet känner inga gränser. [9:11] Men om de visar ånger och [vilja att] förrätta bönen och betala allmoseskatten, då är de era bröder i tron. Så framställer Vi [Våra] budskap fast och klart för de insiktsfulla. [9:12] Om de, efter att ha ingått ett fördrag, bryter sina under ed givna löften och angriper er tro, kämpa då mot dessa förnekelsens [och trolöshetens] banerförare, vars eder saknar allt värde, för att förmå dem att upphöra [med sina angrepp]. [9:13] Eller tvekar ni att kämpa mot människor som har brutit sina eder och som hade planer att jaga bort Sändebudet och som var de första att angripa er? Hyser ni [sådan] rädsla för dem? Men om ni är [sanna] troende är det Gud som ni bör frukta! [9:14] Kämpa mot dem! Gud skall straffa dem genom era händer och förödmjuka dem och hjälpa er till seger över dem. Och Han skall läka [såren i] de troendes bröst [9:15] och stilla vreden i deras hjärtan. Gud vänder Sig till

den Han vill och innesluter honom i Sin nåd; Gud är allvetande, vis. [9:16] Trodde ni att ni skulle lämnas i fred, utan att ha visat Gud vilka de av er är som vill sträva och kämpa [för Hans sak] och som inte söker stöd och skydd hos någon annan än Gud och Hans Sändebud och de troende? Gud är väl underrättad om vad ni gör.

[9:17] DET ÄR inte rätt att de som sätter medgudar vid Guds sida och som vittnar mot sig själva att de förnekar sanningen, gör besök i moskéerna, Guds hus, eller befattar sig med deras underhåll. Allt vad dessa människor har strävat efter har gått om intet och Elden skall bli deras eviga boning. [9:18] Ingen skall besöka moskéerna, Guds hus, utom de som tror på Gud och den Yttersta dagen och som regelbundet förrättar bönen och ger åt de behövande och som inte fruktar någon annan än Gud. Enbart de kan hoppas höra till dem som har letts på rätt väg. [9:19] Menar ni kanske att uppgifterna att ge pilgrimerna vatten och att underhålla den heliga Moskén kan jämföras med vad den gör som tror på Gud och den Yttersta dagen och som strävar och kämpar för Guds sak? Dessa ting har inte samma värde inför Gud. Gud vägleder inte de orättfärdiga. [9:20] De som har antagit tron och utvandrat från ondskans rike och som med sina ägodelar och sina liv [som insats] strävar och kämpar för Guds sak har den högsta rangen inför Gud; det är de som skall vinna den stora segern. [9:21] Deras Herre ger dem det glädjerika budskapet om [Sin] nåd och [Sitt] välbehag och om lustgårdar där Guds gåvor aldrig tryter [9:22] och där de skall förbli till evig tid; ja, en rik belöning [väntar] dem hos Gud!

[9:23] TROENDE! Tag inte era fäder och era bröder till bundsförvanter om de sätter förnekelse högre än tro; de bland er som sluter sig till dem begår orätt [mot sig själva]. [9:24] Säg: "Om era fäder och era söner och era bröder och era hustrur och er släkt och de ting som ni förvärvar och de varor för vilka ni oroar er att de skall förbli osålda och era ombonade hem – [om allt detta] står ert hjärta närmare än Gud och Hans Sändebud och kampen för Hans sak, vänta då till dess Gud ger Sin vilja till känna; Gud vägleder sannerligen inte dem som visar trots och olydnad." [9:25] Gud har kommit till er hjälp i många drabbningar och [så gjorde Han] under slaget vid Hunayn när er styrka gjorde er övermodiga, fastän den inte räckte till för att ge er segern; då kändes den vida jorden trång för er, och till sist gjorde ni helt om och flydde. [9:26] Då lät Gud ett djupt lugn falla över Sändebudet och de troende och sände härskaror, osynliga för er, [till er hjälp]. Och Han straffade dem som förnekade sanningen; detta är förnekarnas lön. [9:27] Efter vad som skett vänder Sig Gud till den Han vill och innesluter honom i Sin nåd – Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.

[9:28] TROENDE! De som sätter medhjälpare vid Guds sida är orena [på grund av sin avgudadyrkan]! Efter utgången av detta år skall de därför inte tillåtas närma sig den heliga Moskén. Om ni är rädda att fattigdom [hotar er, bör ni veta] att Gud i Sin godhet skall sörja för er, om det är Hans vilja; Gud är allvetande, vis. [9:29] Kämpa mot dem som, trots att de [förr] fick ta emot en uppenbarad Skrift, varken tror på Gud eller på den Yttersta dagen och som inte anser som förbjudet det som Gud och Hans sändebud har förbjudit och inte iakttar den sanna religionens bud – [kämpa mot dem] till dess de erkänner sig besegrade och frivilligt betalar skyddsskatten. [9:30] DE JUDISKA [trosbekännarna] säger: "Esra, Guds son", medan de kristna säger: "Kristus, Guds son". Detta kommer över deras läppar och då säger de efter vad [andra] förnekare av sanningen har sagt före dem. Guds förbannelse över dem! Hur förvirrade är inte deras begrepp! [9:31] De har tagit sina rabbiner och klosterbröder till herrar och beskyddare i Guds ställe, och [detsamma har de gjort med] Kristus, Marias son, trots att de har förmanats att inte dyrka någon annan än den Ende Guden – det finns ingen gud utom Han; stor är Han i Sin

härlighet, fjärran från allt vad de vill sätta vid Hans sida! 9:32 De försöker utsläcka Guds ljus med sina ord, men det är Guds vilja att Hans ljus skall lysa med full styrka, hur förhatligt detta än kan vara för förnekarna. 9:33 Det är Han som har sänt Sitt Sändebud med vägledningen och [för att förkunna] den sanna tron som skall föras till seger över all [annan form av] gudstro, hur förhatligt detta än kan vara för dem som sätter medhälpare vid Guds sida. 9:34 Troende! Många rabbiner och kyrkans lärda män lägger med orätt beslag på [andras] egendom och spärrar Guds väg [för andra]. De som samlar skatter av guld och silver och inte ger av detta för Guds sak, låt dem veta att ett plågsamt straff [väntar dem] 9:35 den dag då dessa [skatter] skall glödgas i helvetets eld och deras pannor, sidor och ryggar brännmärkas med detta [och en röst säger:] "Detta är de skatter ni samlade för att i ensamhet [ruva över dem]; smaka nu det som ni lade på hög!

9:36 ANTALET månader är tolv enligt Guds dekret – vilket Han fastställde den dag då Han skapade himlarna och jorden. Av dem är fyra helgade; detta är [Guds] evigt sanna lag. Vanhelga därför inte dessa [månader] till skada för er själva. Och var orubbliga i ert motstånd mot dem som sätter gudar vid Guds sida, liksom de är orubbliga i sitt motstånd mot er, och var förvissade om att Gud är med de gudfruktiga. 9:37 Genom att lägga till [en månad] ger de mer kraft åt förnekandet av sanningen och därmed växer förnekarnas förvirring – ett år förklarar de detta är tillåtet och ett [annat] år förbjuder de det så att det stämmer överens med antalet av Gud helgade månader. På så sätt förgriper de sig på det som Gud har heligförklarat. De har förmåtts att se det onda de gör i ett fördelaktigt ljus, men Gud vägleder inte dem som förnekar sanningen.

9:38 TROENDE! Hur är det fatt med er? När ni kallas att kämpa för Guds sak klamrar ni er fast vid det jordiska; är ni så intagna av vad denna världen [kan erbjuda] att ni [glömmer] evigheten? Detta liv ger er bara torftiga fröjder jämfört med den eviga glädjen. 9:39 Om ni inte [vill] kämpa [för Guds sak] skall Han straffa er med ett svårt lidande och Han skall sätta andra människor i ert ställe. Ni vållar Honom ingen skada – Han [som] har allt i Sin makt. 9:40 Ger ni inte [Sändebudet] ert stöd, [skall] Gud hjälpa honom [så som skedde] när förnekarna jagade bort honom. [Han var] den andre av de två [som tog skydd] i en grotta och han sade till sin följeslagare: "Var inte rädd – Gud är med oss!" Och Gud lät ett djupt lugn falla över honom och styrkte honom med en för er osynlig härskara och förtog kraften i förnekarnas ord – Guds ord har all kraft, all styrka. Gud är allsmäktig, vis. 9:41 Gå ut till strid – [vare sig ni ser det som] en lätt uppgift eller ett tungt offer – och kämpa för Guds sak med er egendom och med livet [som insats]; detta är bäst för er – om ni visste [vilken vinst ni kan uppnå i det eviga livet]! 9:42 Om ett lättfånget byte hade legat inom räckhåll och marschvägen hade varit lätt, skulle de säkert ha följt dig, men de ansåg att färden var lång och strapatserna svåra. Men de kommer att svära vid Gud: "Hade vi haft möjlighet skulle vi självfallet ha gått med er!" – Gud vet att de ljuger och [med sina lögner] bereder de sin egen undergång.

9:43 Gud förlåter dig – men varför lät du dem [stanna hemma], innan du hade klart för dig vilka som talade sanning och vilka som ljög? 9:44 De som tror på Gud och den Yttersta dagen ber dig inte befria dem från [plikten] att kämpa [för Guds sak] med sina ägodelar och med livet som insats – och Gud vet vilka de är som fruktar Honom. 9:45 Inga utom de som inte tror på Gud och den Yttersta dagen och är osäkra i sitt inre och vacklar mellan olika ståndpunkter, ber dig om befrielse. 9:46 Om de hade velat gå [med de övriga] skulle de helt säkert ha gjort förberedelser för detta. Men Gud ville inte att de skulle gå ut och så höll Han dem tillbaka, och [de fick] svaret: "Stanna hemma med [de övriga] som stannar hemma." 9:47 Om de hade gått med er skulle de inte ha gjort annat än ställt till oreda för er och sprungit runt [med rykten] från den ene till den andre

för att skapa missnöje, och det finns bland er de som gärna lyssnar till [rykten]. Gud vet vilka de orättfärdiga är. 9:48 Även tidigare försökte de vigla upp dina män och vållade dig många svårigheter, till dess att sanningen kom fram och Guds vilja uppenbarades – till deras stora förargelse. 9:49 Bland dem fanns några som sade: "Ge mig tillstånd [att stanna hemma] och bespara mig denna svåra prövning!" [Redan deras begäran innebär att] de har satts på prov och inte bestått [provet]! Helvetets [lågor] kommer helt visst att innesluta förnekarna [som en mur]. 9:50 Om du har framgång kommer de att gräma sig; och om du drabbas av motgångar kommer de att säga: "Det är vad vi förutsåg och var förberedda på", och så går de sin väg, glada och nöjda. 9:51 Säg: "Ingenting kan drabba oss om det inte är förutbestämt för oss av Gud. Han är vår Herre och vår Beskyddare. Till Gud skall de troende lita!" 9:52 Säg: "Väntar ni att något annat skall hända oss än ettdera av två ting, som båda utgör det högsta goda? Vi för vår del väntar att Gud skall straffa er eller att Han skall låta straffet drabba er genom oss. Vänta därför! Vi väntar liksom ni." 9:53 Säg [till hycklarna]: "Vad ni än skänker [av det ni äger], frivilligt eller av tvång, skall det inte tas emot [och inte räknas er till godo], eftersom ni har förhärdat er i trots och olydnad mot Gud!" 9:54 Skälen till att deras gåvor och bidrag inte tas emot är dessa och inga andra: de tror inte på Gud och på Hans Sändebud, de går inte till bön annat än i sakta mak och när de ger [till goda ändamål] ger de högst motvilligt. 9:55 Se inte med beundran på deras rikedom och deras [många] söner; med dessa [gåvor som drar med sig bekymmer och tunga offer] vill Gud straffa dem i detta liv och [Han vill] att de ger upp andan, medan de ännu förnekar sanningen.

9:56 Och de svär vid Gud att de känner samhörighet med er. Men de hör inte samman med er; de hyser i själva verket en djup rädsla [för er]. 9:57 Om de kunde finna en tillflykt – en grotta eller [till och med] en håla i jorden – skulle de störta i väg dit som hästar i sken. 9:58 Det finns några bland dem som förtalar dig [Muhammad] vad gäller [den rätta fördelningen av] offergåvorna; om något kommer på deras lott blir de belåtna men får de ingenting blir de missnöjda. 9:59 Det vore bättre om de nöjde sig med vad Gud och Hans Sändebud ger dem och sade: "Vi litar till Gud för våra behov och Gud skall av godhet ge oss [vad vi behöver – ge oss det] genom Sitt Sändebud. Vi sätter vårt hopp till Gud. 9:60 Offergåvorna är avsedda enbart för de fattiga och de nödställda och för dem som har hand om insamlandet av dem och för att vinna hjärtan [för tron] och för att friköpa människor ur fångenskap och slaveri och [för att lätta] de skuldtyngdas [bördor] och för [kampen för] Guds sak och för vandringsmannen. Detta har Gud föreskrivit; Gud är allvetande, vis.

9:61 OCH DET finns de bland dem som förtalar Profeten och [spydigt] säger: "Han är idel öra." Säg: "Ja, han är idel öra [för det som gäller] ert bästa. Han tror på Gud [och Hans ord] och han litar på de troendes uppriktighet och [genom honom flödar] nåd över dem av er som har tron. Men på dem som talar illa om Guds Sändebud [väntar] ett plågsamt straff." 9:62 De svär inför er vid Gud att de vill vara er till lags, men det är snarare Gud och Hans Sändebud som de bör vara till lags om de är troende. 9:63 Vet de då inte att helvetets eld [väntar] dem som sätter sig upp mot Gud och Hans Sändebud? Där skall de förbli till evig tid – [ett elände och] en förnedring utan like!

9:64 Hycklarna oroar sig för att en sura som rör dem skall uppenbaras och att den skall avslöja vad de [döljer] i sitt innersta. Säg: "Fortsätt med era spydigheter! Gud kommer helt säkert att avslöja det som oroar er." 9:65 Om du frågade [dem vad de menade med vad de sade] skulle de säkert svara: "Vi bara skämtade." Säg: "Då var era skämt alltså riktade mot Gud, Hans budskap och Hans Sändebud? 9:66 Kom inte nu med [tomma] ursäkter! Ni har förnekat den tro som ni

förut bekände." Även om Vi för några av er utplånar deras synder, skall Vi straffa andra eftersom de är obotfärdiga syndare. 9:67 Hycklarna, männen såväl som kvinnorna, är alla skurna ur samma stycke. De anbefaller det som är orätt och förbjuder det som är rätt och de håller ett hårt grepp om penningpåsen. De glömmer Gud och då skall Vi glömma dem. De har sannerligen, dessa hycklare, förhärdat sig i trots och synd. 9:68 Gud har lovat hycklarna, männen såväl som kvinnorna, och de envisa förnekarna av sanningen, helvetets eld, och där skall de förbli till evig tid; det är ett tillräckligt straff för dem. Gud har fördömt dem och ett ändlöst lidande väntar dem. 9:69 Så [gick det för] era [likasinnade] föregångare. De ägde mera makt än ni och överträffade er i rikedom och antal söner. De fick njuta sin del [av det goda i denna värld]. Och ni har fått njuta er del [av denna världens goda], liksom de fick som levde före er. Liksom de ägnar ni er åt tomt och meningslöst prat. Alla dessa människors strävanden gick om intet [och blev utan frukt] i detta liv [och i det kommande]. De är förlorarna. 9:70 Har de inte hört berättas om vad som hände deras föregångare, Noas folk och [stammarna] Aad och Thamud och Abrahams folk och folket i Madyan och de ödelagda [städerna]? Deras sändebud kom till dem med klara bevis. Och det var inte Gud som gjorde dem orätt; nej, de gjorde orätt mot sig själva.

9:71 MEN DE troende, männen såväl som kvinnorna, är varandras [sanna] vänner och fasta stöd; de anbefaller det som är rätt och förbjuder det som är orätt och förrättar bönen och betalar allmoseskatten och de lyder Gud och Hans Sändebud. Dem skall Gud visa barmhärtighet. Gud är allsmäktig, vis. 9:72 Gud har lovat de troende, männen såväl som kvinnorna, ett paradis, vattnat av bäckar, där de skall förbli till evig tid, och sköna boningar i dessa Edens lustgårdar; men större än allt detta är Guds välbehag – detta är den stora, den lysande segern.

9:73 PROFET! Kämpa outtröttligt mot förnekarna av sanningen och mot hycklarna och visa dig omutligt sträng mot dem; Elden är deras slutliga hemvist – ett eländigt mål! 9:74 [Hycklarna] svär vid Gud att de inte har sagt något [ont]; men vad de har sagt är ett förnekande av sanningen och de har förnekat den efter att ha förklarat att de underkastar sig Guds vilja. De hade nämligen satt sig något i sinnet som de inte kunde genomföra. Med sina hämndplaner visade de [sin otacksamhet] för Guds nådegåvor och Hans Sändebuds godhet [som hade förbättrat deras ställning och gynnat dem på många sätt]. Om de ångrar sig är detta det bästa för dem; men om de vänder ryggen till skall Gud straffa dem med ett plågsamt straff i detta och i det kommande livet. Och de skall varken [finna] beskyddare eller hjälpare på jorden.

9:75 Och det finns sådana bland dem som ger Gud detta löfte: "Om Han skänker oss något av Sitt goda skall vi sannerligen ge till de fattiga och vi skall leva ett rättskaffens liv." 9:76 Men när Han ger dem något av Sitt goda klamrar de sig girigt fast vid det, vänder ryggen till och vägrar att infria sitt löfte. 9:77 Och då låter Han följden bli att hyckleriet slår djupa rötter i deras hjärtan [och får växa] intill den Dag då de skall möta Honom, detta därför att de bröt sitt löfte till Gud och inte upphörde med sina lögner. 9:78 Vet de inte att Gud känner deras tysta tankar och deras hemliga överläggningar, och att Han har full kännedom om allt som är dolt [för människor]? 9:79 Dessa [hycklare] talar föraktfullt om dem av de troende som i sina offergåvor ger mer än de är skyldiga att ge och hånar dem som inte har annat att ge än [det magra resultatet av] sitt eget arbete. Gud skall låta deras hån återfalla på dem själva – ett svårt lidande väntar dem. 9:80 [Det är likgiltigt] om du ber Gud förlåta dem eller inte – om du också ber om förlåtelse för dem sjuttio gånger, skall Gud inte förlåta dem. Så [är det] därför att de har förnekat Gud och Hans Sändebud. Gud vägleder sannerligen inte trotsiga syndare.

9:81 [HYCKLARNA] som fick stanna hemma gladdes åt att de sluppit ifrån [fälttåget], eftersom de var emot Profetens [plan]; de kände ovilja mot att tvingas kämpa för Guds sak med sina ägodelar och med livet som insats och uppmanade [till och med andra] att inte gå med [i fälttåget] i den hetta [som rådde]. Säg: "Helvetets lågor är hetare!" Om de bara ville förstå! 9:82 Låt dem skratta den korta tid [det jordiska varar] – sedan måste de fälla många tårar över allt det [onda] de gjorde! 9:83 Om Gud låter dig återvända och möta några av dem och de ber om tillåtelse att gå ut [i krig med dig], svara då: "Med mig kommer ni aldrig att gå ut [i krig] och ni kommer aldrig att kämpa med mig mot en fiende! Ni var ju nöjda med att stanna hemma första gången; då kan ni [också i framtiden] stanna hemma med de [andra] som lämnas kvar."

9:84 Be aldrig för någon av dem som dött och stå inte vid hans grav; de förnekade Gud och Hans Sändebud och de dog med [hyckleriet i hjärtat och] trots i sinnet. 9:85 Se inte med beundran på deras rikedom och deras [många] söner; med dessa [gåvor som drar med sig bekymmer och tunga offer] vill Gud straffa dem i detta liv och [Han vill] att de ger upp andan, medan de ännu förnekar sanningen. 9:86 När ett budskap uppenbarades med uppmaningen: "Tro på Gud och kämpa [för Hans sak] med Hans Sändebud", bad dig de välbärgade bland dem att bli befriade och sade: "Låt oss få stanna här med de [andra] som stannar hemma." 9:87 De var nöjda med att få stanna hemma med de [andra] som lämnades kvar, och deras hjärtan förseglades så att de inte [längre] kunde se [sanningens ljus]. 9:88 Men Sändebudet och de som följer honom i tron och strävar och kämpar [för Guds sak] med sina ägodelar och livet [som insats] skall belönas med det goda [i detta liv och i nästa] och det skall gå dem väl i händer. 9:89 Gud har i beredskap för dem lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid. Detta är den stora, den lysande segern!

9:90 [ÄVEN] BLAND ökenaraberna fanns de som kom [med olika skäl] varför de ville befrias [från deltagande], men de som ville vilseleda Gud och Hans Sändebud [kom inte med ursäkter] utan de stannade [i lägren]. De bland dem som förnekar sanningen skall få av ett plågsamt straff. 9:91 De svaga och de sjuka skall inte klandras [för att ha stannat hemma], inte heller de som inte kunde bekosta [sin utrustning], om de har varit uppriktiga mot Gud och Hans Sändebud; [dessa] rättsinniga människor kan inte klandras – och Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. 9:92 Inte heller kan de klandras som vände sig till dig för att du skulle ge dem riddjur och som, när du svarade: "Jag har inga riddjur att ge er", gick sin väg med tårar i ögonen därför att de inte själva kunde bekosta dem. 9:93 De enda som med rätta kan klandras är de välbärgade som ber om ditt tillstånd [att utebli]. De var nöjda med att höra till dem som lämnades kvar, och Gud har förseglat deras hjärtan så att de inte vet [vilken väg de går].

9:94 De kommer att urskulda sig [på nytt] när ni återvänder till dem [från fälttåget]. Säg: "Urskulda er inte – vi kommer inte att tro er! Gud har låtit oss veta hur det är fatt med er. Gud och Hans Sändebud kommer att iaktta era handlingar och ni skall till sist föras åter till Den som känner allt det som är dolt för människor och det som de kan bevittna, och då skall Han låta er veta vad era handlingar [var värda]". 9:95 När ni återvänder till dem kommer de att svära vid Gud och försäkra er [om sina goda avsikter] för att ni skall lämna dem i fred. Låt dem vara; de är avskum och helvetet skall bli deras sista hemvist – lönen för deras [onda] handlingar. 9:96 Med sina eder och bedyranden vill de göra er nöjda. Men [även] om ni är nöjda med dem, är Gud inte nöjd med trotsiga syndare.

9:97 [Många] ökenaraber går längre i förnekandet av sanningen och i hyckleriet [än de bofasta]; det är förklarligt att de inte så noga känner till de gränser som Gud har uppenbarat för Sitt

Sändebud. Gud är allvetande, vis. [9:98] Och det finns de bland ökenaraberna som ser allt vad de ger ut [för Guds sak] som ett bötesstraff, och som väntar och hoppas att ett olycksöde skall drabba er. Men det är över dem som olycksmolnen [skockar sig]; Gud hör allt, ser allt. [9:99] Men [även] bland ökenaraberna finns det de som tror på Gud och den Yttersta dagen, och då de ger något [för Guds sak vet de att] det närmar dem till Gud och [ger dem en plats i] Sändebudets böner. Helt visst närmar det dem till [Honom] – Gud skall innesluta dem i Sin nåd; Han är ständigt förlåtande, barmhärtig.

[9:100] Föregångsmännen, de första av dem som utvandrade och [de första] hjälparna, och de rättsinniga [människor] som följde i deras spår – Gud är nöjd med dem och de är nöjda [där de njuter] Hans [gåvor]: Han har i beredskap för dem lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid. Detta är den stora, den lysande segern.

[9:101] Men bland ökenaraberna omkring er, liksom bland dem som bor i [Profetens] stad, finns trotsiga hycklare som inte ger upp. Du känner dem inte, men Vi känner dem. Vi skall ge dem dubbelt straff [i denna värld] och sedan skall de utlämnas åt ett svårt lidande. [9:102] Och [det finns] andra som erkänner sin synd – som har låtit en god handling följas av en dålig – kanske skall Gud, som ständigt förlåter, i Sin barmhärtighet godta deras ånger. [9:103] Tag då emot något av dem som offergåva [Muhammad]; så renar du dem [från synd] och hjälper dem att växa [i rättfärdighet]. Och be för dem – dina böner ger dem trygghet och tröst; Gud hör allt, vet allt. [9:104] Vet de inte att det är Gud som tar emot Sina tjänares ånger och [deras] offergåvor, och att Gud är Den som går den ångerfulle till mötes, den Barmhärtige? [9:105] Säg: "Handla! Gud kommer att iaktta era handlingar och Hans Sändebud och de troende likaså. Och ni kommer att föras tillbaka till Honom som känner allt det som är dolt för människor och det som de kan bevittna, och då skall Han låta er veta vad era handlingar [var värda]." [9:106] Men [det finns] andra, som måste invänta Guds avgörande; Han kommer antingen att straffa dem eller omfatta dem med Sin barmhärtighet – Gud är allvetande, vis.

[9:107] OCH DET finns de som uppförde en moské för att vålla skada, sprida otro och splittra de troende och som en utpost för dem som förut kämpade mot Gud och Hans Sändebud. De kommer att bedyra: "Vi ville bara göra gott", men Gud är vittne till att de ljuger. [9:108] Sätt aldrig din fot där! En moské som, från den dag då bygget tog sin början, som [enda] syfte haft att leda [människorna] till sann gudsfruktan, är sannerligen långt mera värd att du där förrättar bön; i den [samlas] män som älskar att rena sig, och Gud älskar dem som strävar efter renhet. [9:109] [Vem är den bäste?] Den som uppför sin byggnad på en grund av gudsfruktan och strävan att vinna Guds välbehag eller den som bygger sitt hus på lös grund, vid randen av ett stup, så att det störtar samman [och drar] honom med sig ned i helvetets eld? Gud vägleder inte de orättfärdiga; [9:110] byggnaden som de har uppfört kommer inte att upphöra att plåga dem som en tvivlets [värkande tagg] i deras sinnen, till dess deras hjärtan brister. Gud är allvetande, vis.

[9:111] GUD HAR [slutit ett avtal] med de troende, enligt vilket Han i utbyte för deras liv och egendom lovar dem paradiset; de kämpar för Guds sak och dödar eller dödas. [Detta är] ett fast och klart löfte, vars sanning Han har bekräftat i Tora och Evangeliet och i Koranen, och vem uppfyller sina löften bättre än Gud? Gläds därför över det avtal som ni har slutit – detta är den stora, den lysande segern! [9:112] De [får glädjas åt denna seger] som vänder tillbaka till Gud i ånger [när de har syndat], de som tillber och prisar [Honom] och som ständigt färdas [i Hans ärenden], de som böjer ryggarna och faller ned på sina ansikten [inför Honom], som anbefaller det som är

rätt och förbjuder det som är orätt och som inte överskrider de gränser som Gud [har fastlagt]. [Muhammad!] Kungör detta glada budskap för de troende!

9:113 DET ANSTÅR inte Profeten och inte heller de troende att be om syndernas förlåtelse för avgudadyrkare, även om de hörde till deras nära anförvanter, sedan det klargjorts för dem att Elden är sådana [människors] arvedel. 9:114 Och Abrahams bön att hans fader skulle förlåtas var ingenting annat än uppfyllelsen av ett löfte till denne, men när det blev klart för honom att fadern var en fiende till Gud, tog han avstånd från honom. Abraham var en ömsint och fördragsam [människa]. 9:115 Gud låter inte de människor som Han har kallat [till trons väg] gå vilse, förrän Han har klargjort för dem vad de bör avhålla sig från. Gud har kunskap om allt. 9:116 Guds är herraväldet över himlarna och jorden; Han skänker liv och Han skänker död. Ni har ingen beskyddare och ingen hjälpare utom Gud.

9:117 GUD HAR i Sin nåd inneslutit Profeten och dem som övergav ondskans rike och dem som gav utvandrarna husrum och hjälp – dem som följde honom i de mörka stunder, då några bland de troende nära nog hade svikit. Ja, Han inneslöt dem [alla] i Sin nåd; Han, den Barmhärtige, ömmade för dem. 9:118 Och [Han har visat] de tre Sin nåd, de tre som inte gick med [i fälttåget] men som [till sist], när jorden och dess vidder tycktes dem trång och de greps av djup beklämning, förstod att de inte kunde fly bort från Gud utan måste [finna en väg] tillbaka till Honom. Då inneslöt Han dem i Sin nåd, så att de i ånger kunde vända sig ifrån synden; Gud, den Barmhärtige, går den ångerfulle till mötes.

9:119 TROENDE! Frukta Gud [i ert tal och i era handlingar] och håll samman med dem som älskar sanningen! 9:120 Människorna i Profetens stad och ökenaraberna i dess grannskap bör inte tveka att följa Guds Sändebud och de bör inte sätta sina egna intressen före hans. Allt vad de måste utstå [i kampen] för Guds sak, törst, trötthet eller hunger, och alla steg de tar som väcker förnekarnas vrede och allt vad de uppnår i kampen mot fienden, [allt] detta räknas dem till förtjänst som goda handlingar. Gud låter inte dem som gör det goda och det rätta gå miste om sin lön. 9:121 Och vad de än ger ut [för Guds sak], vare sig summan är liten eller stor, och var de än vandrar [i Guds ärenden], förs detta upp [i deras bok] för att Gud skall belöna dem för det bästa av allt vad de gjorde.

9:122 Men alla troende bör inte gå ut i strid. Om några i varje grupp blir kvar kan de fördjupa sina kunskaper i religionen för att sedan [förmana och] varna de sina vid deras återkomst, [varna dem] att vara på sin vakt [mot det onda]. 9:123 Troende! Kämpa mot förnekarna i er närhet och visa dem obeveklig stränghet; och var förvissade om att Gud är med dem som fruktar Honom.

9:124 NÄR EN sura uppenbaras säger några av dessa [hycklare]: "Vem av er har känt sin tro stärkas genom detta?" De troende däremot känner sin tro växa och därför gläds de över [varje ny uppenbarelse]. 9:125 Men de vars hjärtan är sjuka av tvivel drivs av den [nya uppenbarelsen] allt djupare ned i sin smutsiga synd, och de dör som förnekare. 9:126 Inser de inte att de sätts på prov gång på gång, år efter år? Men de ångrar sig inte och de lägger inte [prövningarna] på minnet. 9:127 Och då en sura uppenbaras ser de på varandra [och frågar]: "Är det någon som ser oss?" – och så drar de sig undan. Gud har låtit deras hjärtan vända sig ifrån [trons ljus], eftersom de är människor som inte använder sitt förstånd.

9:128 ETT SÄNDEBUD har nu kommit till er, [en man] ur era [egna] led. [Tanken] att ni kan drabbas av straff tynger hans sinne, alla hans omsorger gäller er. Han ömmar för de troende, full av kärlek. 9:129 Och om de vänder sig ifrån dig [Muhammad] säg då: "Jag behöver ingen utom

Gud. Han är den Ende Guden; till Honom litar jag; Han som är Herren till härlighetens och allmaktens tron.

10 Yunus (Jona)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

10:1 Alif lam ra.

DETTA ÄR budskap ur den uppenbarade Skriften, ur vilken visdomen [flödar]. 10:2 Förvånas människorna över att Vi har gett en man ur deras [egna] led uppdraget att varna dem och att förkunna för de troende ett glatt budskap? [Budskapet] att de genom uppriktigheten i sin [tro] har [vunnit] en framskjuten plats hos sin Herre. De som förnekar sanningen säger: "Denne [man] är uppenbart en trollkarl som bländar och förhäxar [med sitt tal]."

10:3 ER HERRE är helt visst Gud, som har skapat himlarna och jorden under sex dagar och som tronar [över Sitt verk] i Sin allmakts härlighet och styr skapelsens ordning. Ingen kan tala [inför Honom] till förmån för en annan utan Hans tillåtelse. Detta är Gud, er Herre. Honom [ensam] skall ni tillbe! Vill ni inte tänka över [detta]? 10:4 Till Honom skall ni alla vända tillbaka enligt Guds sanningslöfte. Han inleder skapelsen och skall när tiden kommer förnya den för att rättvist belöna dem som hade tron och levde rättskaffens; men de som framhärdade i att förneka sanningen skall bjudas en dryck av skållhett vatten och de skall få utstå ett svårt lidande för sitt [envisa] förnekande.

10:5 Det är Han som skapade solen som ett bländande ljus och månen [som återger dess] sken, och som har fastställt dess faser, så att ni kan räkna åren och mäta [tiden]. Gud har inte skapat detta utan en plan och ett syfte. Han framställer budskapen fast och klart för de insiktsfulla. 10:6 I växlingen mellan natt och dag, och i allt vad Gud har skapat i himlarna och på jorden, ligger i sanning budskap till dem som fruktar Honom. 10:7 De som inte ser fram mot mötet med Oss och som är nöjda med [vad de kan uppnå i] detta liv och slår sig till ro med detta, och de som ställer sig likgiltiga till Våra budskap – 10:8 de skall ha sin hemvist i Elden, [lönen] för deras handlingar. 10:9 Genom deras tro leder Gud dem som tror och lever rättskaffens dit där bäckar porlar vid deras fötter, lycksalighetens lustgårdar. 10:10 Där skall de [säga i sin bön]: "Stor är Du, Gud, i Din härlighet!" Och [änglarna] skall hälsa dem med fredshälsningen. Och de skall avsluta sin bön [med orden]: "Låt oss lova och prisa Gud, världarnas Herre!"

10:11 OM GUD lät människor drabbas av det onda [de förtjänar] lika snabbt som de hoppas att goda ting [skall komma dem till del], skulle deras tid helt visst vara ute. Men Vi låter dem som inte ser fram mot mötet med Oss [fortsätta] i sitt trotsiga övermod, snubblande än hit än dit i blindo. 10:12 När människan drabbas av ett ont anropar hon Oss [om hjälp], var hon än befinner sig; men när Vi har befriat henne från det onda går hon obekymrad vidare som om hon aldrig hade bett till Oss [om hjälp] mot det onda som drabbade henne. Och liksom [denna människa] har de som förslösar sina själar förmåtts att tro att vad de gör är rätt. 10:13 Vi har låtit [många] släkten före er gå under när de framhärdade i orättfärdighet; trots att sändebuden kom till dem

med klara bevis, ville de inte tro. Så lönar Vi de oförbätterliga syndarna. [10:14] Därefter lät Vi er efterträda dem på jorden för att [låta er visa ert sinnelag] i era handlingar.

[10:15] NÄR DE som inte ser fram emot mötet med Oss [hör] Våra klara budskap läsas upp för dem, säger de: "Ge oss en annan text [att läsa] eller ändra denna." Säg [Muhammad]: "Det tillkommer inte mig att ändra denna [text] efter mitt huvud. Jag följer bara vad som uppenbaras för mig. Om jag visade min Herre [sådan] olydnad, måste jag frukta att [Hans] straff [skulle drabba mig] en olycksdiger Dag." [10:16] Säg: "Om Gud så hade velat, skulle jag inte ha läst upp för er [något ur] denna [Skrift] och Han skulle inte ha låtit den komma till er kännedom [på annat sätt]. Jag har levt hela mitt liv bland er innan [uppenbarelsen kom till mig]. Använder ni inte ert förstånd?"

[10:17] Och vem är mer orättfärdig än den som diktar upp osanningar om Gud eller påstår att Hans budskap är lögn? Det skall inte gå de obotfärdiga syndarna väl i händer. [10:18] Vid sidan av Gud dyrkar de vad som varken kan skada eller gagna dem och säger: "De är våra talesmän inför Gud." Säg: "Vill ni underrätta Gud om något i himlarna eller på jorden som Han inte känner till? Stor är Han i Sin härlighet, höjd över allt vad [människor] vill sätta vid Hans sida!" [10:19] MÄNNISKORNA utgjorde en gång ett enda samfund, men skiljaktiga meningar uppstod [mellan dem]; och om inte din Herre redan hade beslutat [annorlunda], skulle de frågor som de blev oense om ha avgjorts. [10:20] OCH DE säger: "Varför har han inte fått ett tecken från sin Herre?" Säg [till dem]: "Gud ensam äger kunskapen om det som är dolt för människor. Vänta därför [på Guds avgörande]. Jag skall vänta med er." [10:21] Men när Vi skänker [dessa] människor Vår nåd efter det att olyckor drabbat dem, tar de genast itu med att förfärdiga lögner [som de vill sätta] mot Våra budskap. Säg: "Gud kullkastar era planer snabbare [än ni smider dem]; Våra utsända skriver ned era listiga påfund."

[10:22] Det är Han som låter er färdas till lands och till sjöss. [Se här vad som kan hända] när ni gör en sjöresa: [Skeppet] seglar för förlig vind med dem [som gått ombord] och de gläder sig åt resan – tills det blåser upp till storm och vågorna slår över dem från alla håll och de tror att [döden] har dem i ett fast grepp. De ropar till Gud med ren och uppriktig tro och ber: "Om Du räddar oss ur denna fara skall vi sannerligen visa oss tacksamma!" [10:23] Men när Han har räddat dem, begår de [nya] övergrepp på jorden i strid med sanning och rätt. Människor! Ert [orättmätiga] våld återfaller [till sist] på er själva. Njut den flyktiga glädje som livet på jorden kan rymma; till slut skall ni återvända till Oss och Vi skall låta er veta vad era handlingar [var värda].

[10:24] Livet i denna värld kan liknas vid regn som Vi låter falla från skyn och som sugs upp av jordens växtlighet; en del av detta blir till föda för människor och boskap. När jorden sedan har nått sin fulla blomstring och är grann att skåda, och dess bebyggare tror att de har tagit herraväldet över den, nås den av Vår befallning om natten eller mitt på ljusa dagen, och så lägger Vi [fälten] öde som avmejade stubbåkrar, som om gårdagens [mognande skördar] hade varit [en synvilla]. Så framställer Vi [Våra] budskap fast och klart för människor som tänker.

[10:25] GUD KALLAR [människan] till den eviga fredens boning och Han leder den till den raka vägen som vill [vägledas]. [10:26] De som gör det goda och det rätta skall få det högsta goda – och mer därtill. Inga skuggor, inga känslor av skam skall förmörka deras ansikten [på Uppståndelsens dag] – deras arvedel är paradiset och där skall de förbli till evig tid. [10:27] Men de som ständigt begår orätt, för dem skall lönen för varje ond handling vara vad som motsvarar den; och skammen skall förmörka deras ansikten – de har inget skydd mot Guds [vrede] – som om de

hade täckts av en flik av nattens svarta [mantel]. Deras arvedel är Elden; där skall de förbli till evig tid.

10:28 Den Dag då Vi samlar dem alla åter skall Vi säga till dem som satte medhjälpare vid Guds sida: "Stig tillbaka till era platser, ni och de som ni ville sätta vid Vår sida!" När Vi sedan har skilt dem åt skall medhjälparna säga till dem [som tillbad dem]: "Det var inte oss ni tillbad – 10:29 här behövs inga andra vittnen än Gud – vi visste ingenting om er tillbedjan." 10:30 Då skall var och en få erfara vad han sände framför sig [till Domen. Alla] skall föras tillbaka till Gud, deras sanne Herre, och de [medhjälpare till Honom] som de hade uppfunnit, skall [då] ha övergett dem.

10:31 SÄG: "Vem förser er med det i himlen och på jorden som ni behöver för er försörjning? Vem har makten över hörsel och syn? Vem låter livet spira ur det som är dött och låter döden stiga fram ur det levande? Och vem styr skapelsens ordning?" På detta kommer de att svara: "[Det är] Gud." Och du skall säga: "Skall ni då inte frukta Honom? 10:32 Detta är Gud, er Herre, Sanningen. Vad finns vid sidan av sanningen annat än lögn och misstag? Hur kan ni förmå er att vända den ryggen?" 10:33 Så går din Herres fördömande ord mot dem som trotsar Gud i uppfyllelse: de kommer inte att tro. 10:34 Säg: "Finns det bland dessa väsen, som ni sätter vid Guds sida, den som inleder skapelsen och därefter förnyar den?" Säg: "Gud inleder skapelsen och när tiden kommer skall Han förnya den. Hur förvirrade är inte era begrepp!" 10:35 Säg: "Finns det bland dessa väsen, som ni sätter vid Guds sida, någon som visar vägen till sanningen?" Säg: "Gud visar vägen till sanningen. Vem är det då riktigast att följa? Den som visar vägen eller den som inte finner vägen om han inte får vägledning? Hur är det fatt med ert omdöme?" 10:36 De flesta av dem lyssnar bara till antaganden; men antaganden kan aldrig bli en ersättning för sanningen. Gud har full kännedom om vad de gör.

10:37 Denna Koran kan inte ha ställts samman utan Guds medverkan; nej, [den har uppenbarats] för att bekräfta vad som ännu består [av äldre tiders uppenbarelser], och för att ge en fast och klar form åt Guds lag, [uppenbarad] – ingen skall tvivla på detta – av världarnas Herre. 10:38 Och ändå säger de: "[Muhammad] har författat den." Säg: "Lägg då fram en med denna jämförbar sura och kalla [till er hjälp] dem som ni kan [kalla], andra än Gud, [för att intyga att] ni talar sanning." 10:39 Nej, de förkastar som lögn allt som ligger utanför deras kunskap och vars djupare mening de ännu inte förstår. De som levde före dem kallade också sanningen för lögn, och se hur slutet blev för dessa orättfärdiga [människor]!

10:40 Det finns bland ditt folk de som kommer att tro [på din förkunnelse] och det finns de som inte kommer att tro; din Herre vet bäst vilka de är som stör ordningen och sprider fördärv [på jorden]. 10:41 Säg, om de beskyller dig för lögn: "Vad jag gör är mitt [ansvar] och vad ni gör är ert [ansvar]. Ni har ingen skuld till mina handlingar och jag har ingen skuld till era era handlingar." 10:42 Det finns de bland dem som [låtsas] lyssna till dig; men kan du få de döva att höra, fastän de inte vill använda sitt förstånd? 10:43 Och det finns de som ser på dig; men kan du visa dem vägen som är blinda [för sanningen]? 10:44 Gud gör inte människorna den minsta orätt, men människorna gör sig själva orätt.

10:45 Den dag Han skall samla dem åter, [kommer det att förefalla dem] som om deras [liv på jorden] inte hade varat mer än en timme av en dag; [och] de kommer att känna igen varandra. Förlorarna är de som ansåg att mötet med Gud var en lögn och som avvisade [Guds] vägledning. 10:46 Vare sig Vi låter dig se något av det Vi har lovat [förnekarna] eller Vi låter dig dö [innan

straffet når dem], skall de föras åter till Oss, och Gud är vittne till [allt] vad de gör. 10:47 TILL VARJE folk har [Vi sänt] ett sändebud och när sändebudet har kommit [till sitt folk], skall rättvisa domar avkunnas över dem och ingen skall tillfogas orätt. 10:48 Och [förnekarna av sanningen] frågar: "När skall detta löfte [uppfyllas], om ni talar sanning?" 10:49 Säg [Muhammad]: "Jag kan inte [hindra att] ont drabbar mig eller [utverka att] goda och nyttiga ting kommer på min lott, om det inte är Guds vilja [att så sker]. För alla människor är en frist utsatt och de kan varken förkorta den eller förlänga den, ens med ett ögonblick, när den har löpt ut." 10:50 Säg: "Vad tror ni? Vare sig Hans straff drabbar er om natten eller om dagen, vad i detta [straff är det som] gör de obotfärdiga syndarna angelägna att få pröva det? 10:51 Skall ni tro på det sedan det väl har drabbat [er] – det som ni [trodde var en tom hotelse och därför med ironi] begärde att det genast skulle drabba er?" – 10:52 Därefter skall det sägas till dem som begick orätt: "Pröva på det straff som skall vara i evighet! Är inte detta den [rättvisa] lönen för era handlingar?"

10:53 De frågar dig: "Är då allt detta [verkligen] sant?" Säg: "Ja, vid min Herre och Gud! Det är sant och ni kan ingenting göra för att kullkasta [Guds beslut]!" 10:54 Om den som har begått svår orätt ägde jordens alla rikedomar skulle han helt säkert erbjuda allt detta för att köpa sig fri [på Domens dag]; och när sådana människor ser straffet [som väntar dem], kommer de att önska att de kunde ge fullt uttryck åt sin ånger. Men de skall få en rättvis dom och ingen orätt skall tillfogas dem. 10:55 Allt i himlarna och på jorden tillhör förvisso Gud; och Guds löfte [om uppståndelse och dom] är sanning. Men de flesta [människor] kan inte fatta detta. 10:56 Han skänker liv och Han skänker död och ni skall [alla] föras åter till Honom.

10:57 MÄNNISKOR! Ni har nu fått ta emot förmaningar och varningar från er Herre och en läkedom mot det [onda] som bor i människors bröst, och vägledning och nåd för dem som tror. 10:58 Säg: "Gläds över dessa Guds gåvor och över Hans barmhärtighet, som är förmer än [de rikedomar] ni kan samla!" 10:59 Säg: "Vad anser ni om det som Gud har låtit komma er till del för er försörjning, om vilket ni säger att [något] är förbjudet och [något] tillåtet?" Säg: "Har Gud gett er tillstånd [till detta] eller tillskriver ni Gud vad ni [själva] tänker ut?" 10:60 De som tänker ut lögner om Gud, vad tror de [skall hända dem] på Uppståndelsens dag? Guds nåd flödar över människorna, men de flesta av dem visar ingen tacksamhet.

10:61 [MUHAMMAD!] Vilken fråga din uppmärksamhet än riktas mot och vilka Guds ord du än läser ur Koranen och vilket arbete ni [människor] än ägnar era krafter åt – är Vi vittne till allt [från den stund] då ni griper er an med det. Inte ens [vad som motsvarar] ett stoftkorns vikt, på jorden eller i himlen, är dolt för din Herre och ingenting finns, varken mindre eller större än detta, som inte [är inskrivet] i [Guds] öppna bok. 10:62 Helt visst skall de som är nära Gud aldrig känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem, 10:63 de som tror och ständigt har Honom för ögonen. 10:64 Till dem är budskapet [om lycka] i detta liv och evig salighet riktat. Ingenting kan rubba Guds löfte. Detta är den stora, den lysande segern. 10:65 Och sörj inte över vad de säger som finner på lögner om Gud! Honom tillhör all makt och all ära. Han är Den som hör allt, som vet allt. 10:66 ALLA varelser i himlarna och på jorden tillhör Gud. Men vad följer då de som vid sidan av Gud anropar [dem som de påstår vara Hans] medhjälpare? De följer ingenting annat än lösa antaganden och förmodar [än det ena, än det andra]. 10:67 Det är Han som har skapat natten för er, så att ni under den får vila, och dagen, för att ni skall kunna se klart. I detta ligger helt visst ett budskap till dem som lyssnar.

10:68 De säger: "Gud har [avlat] en son." Nej, stor är Han i Sin härlighet! Han är Den som är Sig själv nog; allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär är Hans. Ingenting

bemyndigar er [att påstå] detta. Ni säger alltså om Gud det som ni inte kan veta? 10:69 Säg: "Det skall inte gå dem väl i händer som sätter ihop lögner om Gud." 10:70 [De får] njuta av detta livets goda – sedan skall de föras åter till Oss och Vi skall låta dem utstå ett strängt straff för deras envisa förnekande av sanningen.

10:71 BERÄTTA för dem om Noa, som sade till sitt folk: "Om ni, mitt folk, inte kan tåla att jag vistas [bland er] och förkunnar Guds budskap, [skall ni veta att] jag sätter min lit till Gud. Besluta nu i samråd vilka åtgärder ni vill vidta [mot mig] och [ropa på dem som ni tror vara] Guds medhjälpare. Hys inga betänkligheter – nej, sätt er plan i verket utan att ge mig uppskov! 10:72 Men om ni vänder ryggen [åt mina varningar, tänk då på att] jag inte begär någon lön av er; jag väntar ingen lön från någon annan än Gud, och jag har blivit befalld att vara en av dem som underkastar sig Hans vilja." 10:73 Men de beskyllde honom för lögn. Och så räddade Vi honom och dem som följde honom i arken och lät dem ta jorden i besittning [efter dem] som påstod att Våra budskap var lögn och som Vi lät drunkna [i vattenmassorna]. Se där hur slutet blev för dem som varnades [förgäves]!

10:74 EFTER HONOM sände Vi [flera] sändebud, [var och en] till hans [eget] folk, med klara bevis [om sanningen]. Men [människorna] ville inte tro på det som de förut hade avfärdat som lögn. Så förseglar Gud syndarnas hjärtan. 10:75 Därefter lät Vi Moses och Aron bege sig till Farao och hans stormän med Våra tecken; men de var högmodiga människor, ovilliga att göra bot och bättra sig. 10:76 Och när sanningen från Oss nådde dem, sade de: "Uppenbart är detta [ingenting annat än] bländande och förhäxande vältalighet!" 10:77 Moses sade: "Talar ni [så] om sanningen när den når er? Är detta förhäxande vältalighet? Det går inte dem väl i händer som bedriver trolldom!" 10:78 [Då] sade de: "Har du kommit för att förmå oss att överge våra fäders tro och deras seder, så att ni båda kan göra er till herrar här i landet? Vi tror inte på er." 10:79 Farao gav befallningen att alla fullärda trollkarlar skulle föras inför honom! 10:80 Och när trollkarlarna kom sade Moses till dem: "Kasta nu vad det är ni vill kasta!" 10:81 Och när de kastade [sina stavar och förvände synen på människorna], sade Moses: "Det som ni har utfört här är trolldomskonster, vars verkningar Gud skall omintetgöra – Gud gynnar inte dem som vill störa ordningen och sprida fördärv [på jorden]. 10:82 Med Sina ord visar Gud att sanningen är sanning, hur förhatlig denna än är för de obotfärdiga syndarna." 10:83 Av rädsla för förföljelser från Faraos och stormännens sida förklarade sig bara ett fåtal bland Moses folk tro på honom. Farao utövade förvisso stor makt på jorden och hans övermod kände inga gränser.

10:84 Och Moses sade: "Lita till Gud, mitt folk, om ni tror på Honom och om ni har underkastat er Hans vilja [helt och fullt]!" 10:85 De svarade: "Vi litar helt till Gud", och de bad: "Herre, gör oss inte till [Dina redskap om] Du sätter dessa onda människor på prov; 10:86 rädda oss av nåd från dessa förnekare av sanningen!" 10:87 Och Vi ingav Moses och hans broder att låta sitt folk i Egypten inrätta bostäderna [så att bönen kunde förrättas där och orientera dem] i böneriktningen och uppmana dem att förrätta bönen [i hemmen] och [befallde Moses] att förkunna för de troende det glada budskapet ["Guds hjälp är nära"]. 10:88 Och Moses bad: "Herre! Prakt och rikedomar har Du skänkt Farao och hans stormän i denna värld, och till följd därav, Herre, driver de [människor] bort från Din väg. Utplåna [därför] deras rikedomar, Herre, och låt deras hjärtan hårdna så att tron inte kan nå dem förrän de ser det plågsamma straff [som väntar dem]." 10:89 [Gud] sade: "Er bön är hörd! Håll er [nu] till den raka vägen och gå inte med de [okunniga] som inte vet [vart de är på väg]!"

10:90 OCH VI förde Israels barn genom havet, förföljda av en förbittrad Farao och hans armé; och när [de framvällande] vattenmassorna hotade att dränka honom ropade han: "Jag tror att ingen gud finns utom Den som Israels barn tror på, och jag är en av dem som underkastar sig Hans vilja!" 10:91 [Gud sade:] "Nu [tror du]! Förut trotsade du Mig och var en av dem som stör ordningen och sprider fördärv [på jorden]! 10:92 Din kropp skall Vi rädda idag för att göra dig till ett tecken för dina efterkommande, även om många människor är likgiltiga för Våra tecken." 10:93 Och så lät Vi Israels barn inrätta sig på goda och sunda boplatser och skänkte dem det som var gott och hälsosamt för deras försörjning. Och först sedan kunskapen hade kommit till dem [genom uppenbarelsen av Tora] uppstod skiljaktiga meningar bland dem; men i allt det som de var oense om skall Gud döma mellan dem på Uppståndelsens dag.

10:94 OM DU skulle känna tveksamhet inför något av det som Vi har uppenbarat för dig, fråga då dem som läser den Skrift [som uppenbarades] före din tid och [du skall se att] vad du har fått ta emot från din Herre är sanningen; hys därför inte minsta tvivel om detta! 10:95 Och förneka [ingenting av] Guds budskap; [annars] kommer du att höra till förlorarna. 10:96 De mot vilka din Herres [fördömande] ord besannas kommer inte att tro. – 10:97 Även om alla tecken visar sig för dem – förrän de får se det plågsamma straff [som väntar dem]. 10:98 Det fanns inte ett [enda] folk [bland dem som Vi straffade i gångna tider], som [ångrade sina synder och] blev troende och vars tro gagnade dem, utom Jonas folk. När de omvände sig skonade Vi dem från det förnedrande straff i denna värld [som väntade dem] och Vi lät dem glädjas [åt livet] ännu en tid. 10:99 Om detta hade varit din Herres vilja skulle alla jordens invånare helt visst utan undantag ha antagit tron. Men kan du [Muhammad] påtvinga människorna tron? 10:100 Nej, ingen kommer till tro utan Guds vilja – och Han hopar straff och skam över dem som inte vill använda sitt förstånd [för att tänka över Guds budskap]. 10:101 Säg: "Begrunda allt det som himlarna och jorden rymmer!" – Men vilken nytta har människor som inte vill tro av budskap och varningar? 10:102 Kan de vänta något annat än samma olycksöde som drabbade deras föregångare? Säg: "Vänta då [på det som skall komma]! Jag skall vänta med er." 10:103 Till sist [när straffet faller över förnekarna av sanningen] räddar Vi Våra sändebud och de troende; det är för Oss något ovillkorligt att de troende räddas!

10:104 SÄG [Muhammad]: "Om ni, människor, tvekar om [det verkliga innehållet i] min tro [bör ni veta att] jag inte dyrkar dem som ni dyrkar vid sidan av Gud; jag dyrkar Gud som [en dag] skall låta er dö. Och jag har blivit befalld att vara en av de [sanna] troende." 10:105 Ge dig därför av hela din själ hän åt den rena, ursprungliga tron och var inte en av dem som sätter medhjälpare vid Guds sida. 10:106 Och anropa inte i Guds ställe dem som varken kan gagna eller skada dig; om du gjorde detta skulle du bli en av dem som begår svår orätt mot sig själva. 10:107 Om Gud låter en olycka drabba dig är Han den ende som kan avvärja den, och om Han vill skänka dig något gott kan ingen hindra detta goda [att nå dig]. Han skänker det till den Han vill av Sina tjänare. – Han är Den som ständigt förlåter, Den som ständigt visar barmhärtighet. 10:108 SÄG [Muhammad]: "Människor! Ni har nu nåtts av sanningen från er Herre. Den som låter sig ledas på rätt väg har själv [all] nytta av detta; och den som går vilse skadar därmed bara sig själv. Jag har inte blivit satt att vaka över er." 10:109 Följ vad som uppenbaras för dig [Muhammad]; och ha tålamod till dess att Guds dom faller. Han är den bäste domare.

11 Hud

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

11:1 Alif lam ra.

[DETTA ÄR] en Skrift, vars budskap har avfattats på ett fast och klart språk och förtydligats på punkt efter punkt av en allvis [Herre], väl underrättad om allt; 11:2 [den lär er] att inte dyrka någon utom Gud. [Säg, Muhammad:] "Jag är [sänd] av Honom för att varna [er] och överbringa ett glatt budskap om hopp, 11:3 där [ni förmanas] att be er Herre om förlåtelse [för era synder] och att i ånger vända åter till Honom. Då skall Han till en tidpunkt [som Han har] fastställt låta er njuta allt det goda [som ryms i detta liv], och [i det kommande livet] skall Han, efter vars och ens förtjänst, skänka alla som gör det goda och det rätta Sin nåds gåvor." Men om de vänder ryggen till, [säg]: "Jag bävar för det straff som väntar er på [Räkenskapens] dag, 11:4 [då] ni skall vända tillbaka till Gud, som har allt i Sin makt."

11:5 De bommar för hjärtana för att dölja [sina fientliga avsikter] för Honom! Men när de sveper kläderna tätare omkring sig [för att slippa höra Profetens ord], vet Han vad de försöker dölja lika väl som det som de låter skymta fram. Ja, Han vet vad som rör sig i människans innersta. 11:6 Det finns ingen levande varelse på jorden som Gud inte sörjer för; Han vet var de gömmer sig [vid fara] och den plats som skall bli deras sista vilorum; allt är inskrivet i [Guds] öppna bok. 11:7 Det är Han som har skapat himlarna och jorden under sex dagar och som tronar i Sin allmakts härlighet över vattnen. [Han har skapat allt detta] för att pröva er [och låta er visa] genom ert handlande vem bland er som är den bäste.

Och om du säger: "Efter döden skall ni återuppväckas till nytt liv", kommer de som förnekar sanningen helt säkert att svara: "Det är ingenting annat än bedrägliga illusioner!" 11:8 Och om Vi låter anstå med deras straff till en fastställd tid säger de: "Varför dröjer det?" Men den dag [straffet] når dem skall ingenting kunna avvärja det och de kommer att inringas av det som de brukade skämta om. 11:9 Och om Vi låter människan smaka något av Vår nåd och sedan tar det ifrån henne, misströstar hon och glömmer allt vad hon har [Oss] att tacka för. 11:10 Och om Vi låter henne se bättre tider efter att ha fått pröva på motgångar, säger hon helt säkert: "De onda dagarna är förbi" och glädjen gör henne övermodig och skrytsam. 11:11 Annorlunda är det med dem som tålmodigt håller ut [i motgången] och lever ett rättskaffens liv. För dem väntar syndernas förlåtelse och en riklig belöning.

11:12 [MUHAMMAD! Ibland frestas] du kanske att undanhålla något av det som uppenbaras för dig, betryckt som du är över [häcklarnas] hånfulla ord: "Varför har inte en skatt sänts ned till honom?" eller "Varför har han inte en ängel i följe?" – Du är bara en varnare, men Gud vårdar sig om allt. 11:13 Och de säger: "[Muhammad] har författat [Koranen]!" Svara då: "Visa fram tio [av er] författade, likvärdiga suror och kalla dem ni kan [till er hjälp] – utom Gud – om det ni säger är sant. 11:14 Och om de som ni kallar på inte svarar er, då har ni förstått att uppenbarelsen av [Koranen] uteslutande är ett verk av Guds ingivelse och att det inte finns någon annan gud än Han. Är ni beredda att underkasta er Hans vilja?" 11:15 DE VILKAS hela håg står till det jordiska livet och dess fröjder, dem skall Vi i detta [liv] ge hela lönen för deras handlingar, och ingenting skall här dras ifrån; 11:16 men de har ingenting annat att vänta i det kommande livet än Elden. Vad

de åstadkom i denna [värld] har gått förlorat, och alla deras strävanden var förgäves. 11:17 Kan [dessa människor jämföras med] dem som stöder sig på ett klart vittnesbörd från sin Herre, som ett av Hans vittnen läser upp, liksom tidigare den Skrift som gavs Moses, en vägvisare och en [källa till] nåd? Sådana [som denne] har en sann tro på detta [vittnesbörd]; men den som tillhör [andra] samfund och som bestrider dess sanning är kallad till ett möte där den eviga Elden [brinner]. Hys alltså inte minsta tvivel om denna [uppenbarelse]! Det är sanningen från din Herre – men de flesta människor vill inte tro!

11:18 Vem är mer orättfärdig än den som sätter ihop lögner om Gud? [Dessa människor] skall [på den Yttersta dagen] föras fram inför sin Herre och vittnena skall förklara: "Dessa var det som satte ihop lögner om sin Herre." Ja, Guds fördömelse faller sannerligen över dem som begår [sådan] orättfärdighet, 11:19 de som hindrar [andra] från att följa Guds väg och vill låta den framstå som krokig. Det är just de som avvisar tron på ett evigt liv! 11:20 [Om de än skonas] på jorden kan de inte uppresa sig mot [Guds dom] och de skall inte finna någon annan beskyddare än Gud; deras straff skall fördubblas, eftersom de inte kunde lyssna [till sanningen] och inte kunde urskilja [vägen]. 11:21 Det är dessa som har förverkat sina själar och allt det som de [i livet] hade diktat upp skall överge dem; 11:22 utan tvivel är det de som i nästa liv skall stå som [de stora] förlorarna. 11:23 De som tror och lever rättskaffens och tillber sin Herre i ödmjukhet har paradiset till arvedel och där skall de förbli till evig tid. 11:24 Dessa två slag av människor kan liknas vid de blinda och döva [å ena sidan] och [å den andra] sådana som har synen och hörseln i behåll. Är de jämförbara? Vill ni inte tänka över detta?

11:25 OCH [MED samma budskap] sände Vi Noa till hans folk: "Jag har kommit för att varna er klart och entydigt 11:26 för att dyrka någon vid sidan av Gud. Jag bävar för det straff som kan drabba er en [sorgens och] plågans Dag. 11:27 Men folkets äldste, som [alla] förnekade sanningen, sade: "Vi ser att du inte är mer än en vanlig människa som vi andra och vi ser att det bara är de eländigaste bland vårt folk som följer dig, sådana som inte har något omdöme. Och vi ser ingenting hos er som i något avseende gör er överlägsna oss; vi anser tvärtom att ni är lögnare." 11:28 [Noa] sade: "Vad anser ni, mitt folk? Om jag har ett klart vittnesbörd från min Herre som jag stöder mig på och Han stärker mig med Sin nåd, men [budskapet] ändå förefaller er dunkelt – kan vi då tvinga er att godta det mot er vilja? 11:29 Mitt folk! Jag begär ingen ersättning av er för detta [budskap]; jag väntar ingen lön från någon annan än Gud. Och jag kommer inte att stöta bort dem som antar tron; de är ju kallade att möta sin Herre. Men jag ser att ni är människor utan begrepp [om rätt och orätt]. 11:30 Och vem, mitt folk, skulle kunna skydda mig för Guds [vrede], om jag stötte dem ifrån mig? Vill ni inte tänka över detta? 11:31 Jag säger inte till er att jag har Guds skatter [i min hand] och jag känner inte det som är dolt för människor. Jag säger inte heller att jag är en ängel. Inte heller säger jag om dem som ni betraktar med sådant förakt: 'Gud kommer aldrig att ge dem av [Sitt] goda'." Gud vet bäst vad de bär inom sig. [Hade jag yttrat något sådant] skulle jag sannerligen höra till de orättfärdiga." 11:32 [Men de äldste] sade: "Noa! Du har tvistat med oss och du har låtit tvisten pågå länge nog. Nedkalla nu över oss det [straff] som du har hotat oss med, om du har talat sanning." 11:33 [Noa] svarade: "Bara Gud kan låta [straffet] drabba er, om detta är Hans vilja; och ni kan inte företa er något för att kullkasta [Hans beslut]. 11:34 Mina råd – om jag skulle vilja ge er råd – är till ingen nytta för er om det är Guds vilja att ni skall hålla fast vid era misstag. Han är er Herre och till Honom skall ni föras åter."

11:35 KANSKE säger någon: "Han har själv författat [allt detta]." Säg [Muhammad]: "Om jag har författat det faller denna synd på mig. Men jag har ingenting att skaffa med den synd som ni begår."

11:36 OCH VI uppenbarade för Noa: "Av ditt folk kommer ingen annan att tro än den som redan var troende. Gräm dig därför inte över vad de gör, 11:37 men bygg under Vår uppsikt och enligt Våra anvisningar den ark [som skall bli din räddning] och tala inte till Mig till förmån för dem som begår orätt – de skall dränkas [av den stora floden]." 11:38 Och [Noa] byggde arken. Varje gång [några av] folkets äldste gick förbi, gjorde de narr av honom. Han sade: "Vill ni göra narr av oss [skall ni veta att] liksom ni gör narr av oss gör vi narr av er. 11:39 Och ni skall [i sinom tid] få se vem som kommer att drabbas av ett förnedrande straff [i denna värld] och som skall utlämnas åt helvetets ändlösa lidande!" 11:40 [Så fortgick det] till dess Vår befallning gavs, och vattenmassorna forsade fram över jorden och Vi sade [till Noa]: "Tag ombord på denna [ark] ett par av varje [djurslag, hane och hona], samt din familj, utom den som redan är dömd, och de [övriga] troende." De som delade hans tro var nämligen bara ett fåtal. 11:41 Och han sade [till de sina]: "Gå ombord på denna [ark]! I Guds namn skall den segla på denna färd och [i Guds namn] skall vi [en dag] få kasta ankar! Min Herre är ständigt förlåtande, barmhärtig." 11:42 När arken lyftes av vågorna, höga som berg, ropade Noa till sin son, som drog sig avsides: "Käre son! Kom ombord till oss och bli inte kvar tillsammans med förnekarna!" 11:43 [Men sonen] svarade: "Jag skall ta min tillflykt till ett berg där jag har skydd mot vattnet." [Noa] sade: "I dag finns inget skydd mot Guds beslut utom för den som Han förbarmar Sig över." Och vågorna reste sig som en mur mellan dem och [sonen] dränktes med de övriga.

11:44 Men [befallningen] gavs: "Du jord, svälj ditt vatten! Du himmel, hejda [ditt regn]!" Och vattnet sjönk undan. Guds vilja hade skett och [arken] kom till vila på berget Al-Djudee. Då ljöd ropet: "Det är ute med de orättfärdiga!" 11:45 Och Noa bad till sin Herre och sade: "Herre! Min son tillhörde ju min familj och Ditt löfte besannas alltid. Du är den rättvisaste av domare!" 11:46 [Gud] svarade: "Noa! Han var inte av din familj – han begick [mycken] orätt! Be Mig inte om sådant som du saknar all kännedom om. Jag förmanar dig för att du inte skall bli [som] en av dem som inte vet [vad rätt och orätt är]." 11:47 [Noa] sade: "Herre, bevara mig för [synden] att be Dig om något som jag inte har kännedom om. Om Du inte förlåter mig och förbarmar Dig över mig blir jag en av de förlorade!" 11:48 Och [Gud talade och] sade: "Noa! Stig nu i land! Vår fred är med dig och Vi ger dig och alla [rättfärdiga] efterkommande till dem som är med dig Vår välsignelse. Men vad [andra bland dessa] efterkommande beträffar skall de få glädjas [åt livet under en tid] och därefter skall Vi låta dem utstå ett plågsamt straff." 11:49 VI UPPENBARAR här för dig [Muhammad] dessa dolda ting, som varken du eller ditt folk tidigare haft kännedom om. Och ha tålamod och avvakta [Guds dom] – den slutliga segern tillhör dem som fruktar Gud.

11:50 OCH TILL [stammen] Aad [sände Vi] deras broder Hud, som sade: "Dyrka Gud, mitt folk! Ni har ingen gud utom Honom! [Vad ni dyrkar] är era egna uppfinningar! 11:51 Jag begär ingen lön av er, mitt folk, för detta [budskap]; min lön får jag bara av Honom som har skapat mig. – Vill ni inte använda ert förstånd? 11:52 Be nu er Herre om förlåtelse för era synder, mitt folk, och vänd ångerfulla åter till Honom. Då skall Han låta Sin välsignelse flöda över er och Han skall lägga styrka till er styrka – men återgå inte till ert [förra] syndiga liv!" 11:53 De sade: "Hud! Du har inte gett oss klara bevis [för att du är Guds utsände]; ditt ord är inte nog för att vi skall överge våra gudar och vi tror inte på vad du säger. 11:54 Vi kan bara anta att en av våra gudar låtit något ont drabba dig." [Hud] svarade: "Jag ber Gud vara mitt vittne – och även ni skall vittna –

att jag inte har någon del i vad ni gör då ni sätter medhjälpare [11:55] vid Guds sida. Smid nu era onda planer mot mig utan att ge mig andrum! [11:56] Jag litar till Gud, min Herre och er Herre. Det finns inte en levande varelse vars lugg Han inte har fattat i ett fast grepp. Min Herres väg är i sanning en rak väg! [11:57] Men om ni vänder mig ryggen, [kom ihåg att] jag har framfört till er det [budskap] med vilket jag sändes till er. Min Herre kan låta ett annat folk ta er plats men ni kan inte i något avseende vålla Honom skada. Min Herre vakar över allt." [11:58] Och när Vår dom föll [över dem] räddade Vi i Vår nåd Hud och dem som följde honom i tron och Vi räddade dem från ett tungt straff [i livet efter detta]. [11:59] Detta [var stammen] Aad. De avvisade sin Herres budskap och satte sig upp emot det sändebud [som Han hade låtit komma till dem], men de gjorde [villigt] vad varje övermodig fiende till sanningen befallde dem. [11:60] Och [Guds] fördömelse följde dem i detta liv och [skall vila tungt över dem] på Uppståndelsens dag. Stammen Aad förnekade sin Herre – Det är ute med Aad, Huds folk!

[11:61] OCH TILL [stammen] Thamud [sändes] deras broder Salih. Han sade: "Dyrka Gud, mitt folk! Ni har ingen gud utom Honom. Han skapade er av jord och Han lärde er att bruka den och där fick ni bygga och bo. Be Honom om förlåtelse för era synder och vänd ångerfulla åter till Honom. Min Herre är nära och hör [människans] bön." [11:62] De svarade: "Du har varit en av oss, Salih, [och] Vi fäste stora förhoppningar vid dig! Vill du förbjuda oss att dyrka vad våra förfäder dyrkade? Ja, Vi oroas av starka misstankar om [det verkliga syftet bakom] dina maningar till oss." [11:63] Han svarade: "Vad anser ni, mitt folk? Om jag har ett klart vittnesbörd från min Herre som jag stöder mig på och Han stärker mig med Sin nåd, vem skulle då kunna skydda mig för Guds [vrede] om jag visade Honom olydnad? Ni [bidrar] enbart till [min egen] undergång." [11:64] Och [han fortsatte]: "Detta Guds kamelsto, mitt folk, skall vara ett tecken för er. Lämna henne nu i fred att beta på Guds jord och tillfoga henne ingen skada; i annat fall väntar er ett ögonblickligt straff." [11:65] Men de slaktade kamelstoet på det grymma sättet, varpå [Salih] sade: "I [ytterligare] tre dagar skall ni få glädjas [åt livet] i era hem; detta är inte tomma ord!" [11:66] Och när Vår dom föll räddade Vi i Vår nåd Salih och dem som följde honom i tron, och [Vi förskonade dem] från skam och förödmjukelse på [Uppståndelsens] dag. Din Herre har all styrka, all makt. [11:67] Men över dem som hade begått [sådan] svår orätt genljöd dånet [av Guds straff] och morgonen fann dem liggande framstupa i sina hem; [11:68] [det var] som om de aldrig hade levt där i välstånd och trygghet. Stammen Thamud förnekade sin Herre – Det är ute med stammen Thamud!

[11:69] OCH VÅRA budbärare kom till Abraham med ett glatt budskap. De hälsade honom "Fred!" och han svarade: "Fred [vare med er]!" Och han skyndade sig att bära fram en helstekt kalv. [11:70] Men när han såg att de inte sträckte sina händer mot födan, blev han rädd [att de hade onda avsikter]. [Men] de sade: "Var inte orolig! Vi har sänts till Lots folk." [11:71] Och hans hustru som stod [i närheten] log förnöjt. Då gav Vi henne det glada budskapet om Isaks [födelse] och om Jakob [som skulle födas] efter Isak. [11:72] Hon sade: "Skall jag, arma kvinna, föda en son, gammal och svag som jag är och min man har uppnått hög ålder? Detta är sannerligen märkligt!" [11:73] [Budbärarna] sade: "Förvånas du över Guds beslut? Guds nåd och välsignelser skall vara med er alla i detta hus! Honom tillhör allt lov och pris!" [11:74] När Abraham väl övervunnit sin rädsla och fått den goda nyheten [om Isaks födelse], ville han tala till förmån för Lots folk inför Oss. – [11:75] Abraham var en fördragsam man och alltid beredd att vända åter i ånger till Gud. [11:76] [Men budbärarna sade:] "Avstå, Abraham, från detta! Din Herres dom har fallit och det straff som skall drabba dem kan ingen avvärja."

11:77 OCH NÄR Våra budbärare kom till Lot blev han bekymrad då han såg att han inte kunde skydda dem, och han utbrast: "Detta är en svart dag!" 11:78 Och invånarna skyndade till [från alla håll], drivna [av sina begär]; sedan länge hade de tagit för vana [att tillfredsställa sin lust] på detta skamliga sätt. [Lot] sade: "Mitt folk! Här är mina döttrar; det vore mindre anstötligt [om ni ville förströ er] med dem. Frukta Gud och drag inte skam över mig genom att förgripa er på mina gäster! Finns det inte en [enda] rättsinnig man bland er?" 11:79 De svarade: "Du vet att dina döttrar inte är för oss och du inser nog vad vi vill." 11:80 [Lot] utbrast: "Om jag ändå hade varit stark nog att övermanna er eller hade ett mäktigt stöd att lita till!" 11:81 [Änglarna] sade: "Lot! Vi är din Herres budbärare! Dessa [människor] skall inte lyckas tillfoga dig [något ont]. Bege dig nu i väg med din familj medan det ännu är mörkt, och låt ingen se tillbaka utom din hustru – det som skall drabba dem skall [även] drabba henne. Gryningen är den tid som är utsatt för dem – är inte morgonen nära?" 11:82 När Vår dom föll lade Vi [städerna] i ruiner; [det förutbestämda straffet] drabbade dem som ett regn av stenblock i våg på våg, 11:83 [alla] märkta med din Herres tecken. – Dessa [hårda slag] ligger aldrig långt borta från dem som begår sådana ogärningar!

11:84 OCH TILL Madyans [folk sändes] deras broder Shu`ayb. Han sade: "Dyrka Gud, mitt folk! Ni har ingen gud utom Honom. Och mät inte och väg inte upp för knappt. Jag ser att välstånd råder hos er, men jag bävar för det straff [som kan drabba er] en Dag då ni finner er inringade [utan möjlighet att fly]. 11:85 Mitt folk! Mät och väg med fulla mått [i allt vad ni företar er] som rätt och rimlighet bjuder, gör inte intrång i andras rättigheter och sprid inte sedefördärv och annat ont på jorden. 11:86 Det bästa för er, om ni tror [på Guds löfte], är vad Gud aldrig upphör att räkna er till godo. Men jag är inte satt att vaka över er." 11:87 De sade: "Hör, Shu`ayb! Måste vi enligt din tro överge det som våra förfäder tillbad och får vi inte längre göra som vi vill med vår egendom? Är du således den enda [människan på jorden] som är god och rättrådig!" 11:88 Han svarade: "Vad anser ni, mitt folk? Om jag har ett klart vittnesbörd från min Herre som jag stöder mig på och om Han frikostigt skänker mig allt vad jag behöver – [gör jag då inte rätt när jag talar till er som jag gör]? Det är inte min avsikt att [bakom er rygg] göra det som jag uppmanar er att avstå från; det enda jag vill är att så långt jag förmår [hjälpa er att] leva ett bättre liv. Om jag skall lyckas med detta ligger helt i Guds hand; till Honom litar jag och till Honom vänder jag alltid åter i ånger [över mina synder]. 11:89 Mitt folk! Låt inte er tvist med mig leda er [till sådana handlingar] att ni drabbas av detsamma som drabbade Noas folk eller Huds folk eller Salihs folk – [eller] Lots folk [vars boplatser] inte var belägna långt från era [trakter]! 11:90 Be nu er Herre om förlåtelse för era synder och vänd åter till Honom med ånger i sinnet. Min Herre är barmhärtig och kärleksfull!"

11:91 [Men] de sade: "Mycket av det som du säger, Shu`ayb, övergår vårt förstånd. Vad vi kan se är att du har en svag [ställning] bland oss och om inte din familj hade funnits, skulle vi helt säkert ha stenat dig till döds; över oss har du ingen makt!" 11:92 Han svarade: "Har min familj större makt över er, mitt folk, än Gud som ni tror att ni saklöst kan lämna ur räkningen? Men min Herre har full uppsikt över allt vad ni företar er! 11:93 Gör nu, mitt folk, vad som står i er makt [för att bekämpa tron]; jag skall göra mitt [för att befästa och utbreda den]! Ni skall [tids nog] få veta vem [av oss] som kommer att drabbas av ett förnedrande straff och vem som är lögnare. Vänta alltså [på vad som skall komma]! Jag skall vänta med er!" 11:94 Och när Vår dom föll räddade Vi i Vår nåd Shu`ayb och dem som följde honom i tron. Men över de orättfärdiga genljöd dånet [av Guds straff] och morgonen fann dem liggande framstupa i sina hem; [det var] som om de aldrig hade levt där i välstånd och trygghet. 11:95 "[Nu] är det ute med [folket i] Madyan – det gick för dem som det gick för Thamud!"

11:96 OCH VI sände Moses med Våra budskap och en klar bekräftelse på hans myndighet 11:97 till Farao och hans stormän; de lydde [bara] Farao och Faraos befallning ledde ingen till den raka vägen. 11:98 På Uppståndelsens dag skall han gå före sitt folk och leda dem – [som boskapen leds] till vattningsstället – rakt in i helvetets eld. Det är sannerligen ett uselt vattningsställe, som han leder dem till! 11:99 Och [Guds] fördömelse följde dem i [livet] och [skall vila tungt över dem] på Uppståndelsens dag. Vilken ödesdiger gåva!

11:100 DET SOM Vi [nu] berättar för dig [Muhammad] ur berättelserna om [gångna tiders] folk – några av dem lever kvar, andra har Vi skördat – [har något att lära människorna]. 11:101 Vi gjorde dem ingen orätt – [med sina handlingar] gjorde de orätt mot sig själva. De gudar de anropade vid sidan av Gud kunde inte hjälpa dem när deras Herres dom föll; [tron på] dem förde dem bara allt snabbare mot [den slutliga] undergången. 11:102 Sådana straffdomar [som de Vi här berättat om] avkunnar din Herre när Han straffar folk som har sjunkit djupt i synd. Hans straff är plågsamt och utkrävs med obeveklig stränghet. 11:103 I detta ligger helt visst ett budskap till dem som bävar för de eviga straffen [som skall utmätas] på vittnesmålens Dag, då alla människor har förts samman; 11:104 Vi kommer inte att skjuta upp den över den fastställda tiden. 11:105 Den Dagen skall ingen människa tala om inte Han har gett Sin tillåtelse; på några [väntar] fördömelse, på andra salighet. 11:106 De fördömda skall ha Elden till boning och under stönanden och jämmer 11:107 skall de förbli där så länge himmel och jord består, om inte din Herre vill annorlunda – din Herre gör vad Han vill. 11:108 De saliga skall ha paradiset till boning och där skall de förbli så länge himmel och jord består, om inte din Herre vill annorlunda – en gåva av oavbruten lycka utan ände.

11:109 TVEKA INTE [Muhammad] om vad [avgudadyrkarnas] dyrkan innebär; deras dyrkan skiljer sig inte i något avseende från den som deras förfäder ägnade sig åt före dem. Vi skall ge dem till fullo vad som tillkommer dem; ingenting skall dras ifrån. 11:110 Och Vi gav Moses Skriften, men olika meningar uppstod [bland folket] om dess innebörd; och om inte din Herre hade beslutat [om uppskov] skulle allt ha avgjorts mellan dem. Och så fortsätter de att hysa tvivel och misstankar. 11:111 Din Herre skall helt visst ge alla människor den fulla lönen för deras handlingar; Han är väl underrättad om vad de gör. 11:112 Följ, som du har blivit befalld, den raka vägen – [du] och de som, ångerfulla, med dig har vänt åter till Honom – och överskrid inte [de av Gud fastställda gränserna]! Han ser vad ni gör. 11:113 Sök inte stöd hos de orättfärdiga, så att ni inte blir svedda av helvetets eld; då kommer ni inte att vid sidan av Gud finna någon beskyddare, ja, ni blir helt utan hjälp.

11:114 Och förrätta bönen vid dagens början och dess slut och under nattens första timmar – de goda handlingarna driver bort de dåliga. Detta är en påminnelse för dem som vill minnas [Gud]! 11:115 Och ha tålamod! Gud låter inte dem som gör det goda och det rätta gå miste om sin lön. 11:116 DET ÄR olyckligt [för människorna] att det bland de släkten [som Vi lät gå under] före er tid, inte fanns fler kloka och sansade människor, som [försökte] hejda oordningen och sedefördärvet på jorden! Dessa var bara ett fåtal bland dem Vi räddade, medan de orättfärdiga hängav sig åt ett förvekligande liv av nöjen och njutningar och sjönk [allt djupare] ned i synd. 11:117 Din Herre låter inte ett folk gå under på grund av [människornas] synd, så länge deras strävan är att bättra sig och göra rätt [mot varandra]. 11:118 Hade din Herre velat skulle Han helt visst ha gjort människorna till ett enda samfund; men [det var inte Hans vilja och därför] fortsätter de att föra fram motstridiga åsikter, 11:119 utom de hos vilka Guds nåd fått verka. Och därför har Han skapat dem. Din Herres

ord skall besannas: "Jag skall sannerligen fylla helvetet med osynliga väsen och människor, alla tillsammans!"

11:120 AV berättelserna om [de tidigare] sändebuden har Vi låtit dig veta allt det som kan stärka [tron i] ditt hjärta; med det har sanningen nått dig och en förmaning och en påminnelse till de troende. 11:121 Och säg till dem som inte vill tro: "Gör vad som står i er makt [för att bekämpa tron]; vi skall göra vårt [för att befästa och utbreda den]! 11:122 Och vänta [på det som skall komma]! Även vi skall vänta." 11:123 Hos Gud finns [kunskapen om] himlarnas och jordens dolda verklighet och till Honom skall allt [till sist] återbördas. Dyrka Honom därför och förlita dig på Honom; ingenting av vad ni [Hans tjänare] gör går din Herre förbi.

12 Yusuf (Josef)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

12:1 Alif lam ra.

DETTA ÄR budskap ur Skriften, som är klar i sig själv och som klart framställer sanningen. 12:2 Vi har uppenbarat den som en förkunnelse på det arabiska språket, för att ni med ert förstånd till fullo skall kunna tillägna er [dess budskap].

12:3 Alltefter som Vi uppenbarar denna Koran för dig [Muhammad], klarlägger Vi för dig [dess mening] på bästa sätt; förut var du ju en av dem som inte kände till något om [denna berättelse]. 12:4 OCH JOSEF sade till sin fader: "I drömmen såg jag elva stjärnor och solen och månen och jag såg dem buga sig till jorden inför mig!" 12:5 [Jakob] svarade: "Käre son! Berätta inte om din dröm för dina bröder! [Avundsjuka] kan driva dem att smida onda planer mot dig; Djävulen är sannerligen människans svurne fiende! 12:6 Just så [som du har sett i drömmen] skall du bli en av din Herres utvalda och Han skall skänka dig en djupare förståelse av innebörden i det som sker och ge dig och hela Jakobs hus Sin välsignelse i fullaste mått, liksom Han en gång gav dina förfäder Abraham och Isak [Sin fulla välsignelse]. Din Herre är allvetande, vis."

12:7 I [berättelsen om] Josef och hans bröder ligger helt visst budskap till dem som söker [sanningen]. 12:8 DETTA är vad [Josefs bröder] sade [till varandra]: "Josef och hans broder [Benjamin] är vår fader kärare än [alla] vi [andra]; det är tydligt att vår fader felbedömer [oss]. 12:9 Låt oss döda Josef eller jaga bort honom långt härifrån. Då kommer vår fader att rikta all sin kärlek mot oss; därefter kan vi [ångra oss och åter] leva som goda och hederliga människor." 12:10 En av dem sade: "Slå inte ihjäl Josef! Om ni är beslutna [att skaffa undan honom], kasta honom då i denna djupa brunn; en karavan [som passerar förbi] kan då dra upp honom."

12:11 [Så gick de till fadern och] sade: "Fader, varför låter du oss inte ta hand om Josef? Vi vill ju honom bara väl. 12:12 Låt honom följa med oss ut i morgon, så skall han få leka och göra vad han har lust till och vi skall se väl efter honom!" 12:13 [Jakob] svarade: "Jag skulle känna stark oro om ni tog honom med. Jag är rädd att en varg kan [riva ihjäl och] äta upp honom, medan er uppmärksamhet är riktad mot annat." 12:14 De svarade: "Om vargen skulle äta upp honom, så många [som vi är], då skulle vi själva först ha mist livet."

12:15 Så gick de då ut med honom och de fattade gemensamt beslutet att kasta honom i brunnen. – [Då] ingav Vi honom denna tanke: "[En dag] kommer du att berätta för dem om denna ogärning utan att de vet [vem du är]." 12:16 Mot kvällen kom de gråtande tillbaka till fadern 12:17 och sade: "Fader! Vi ställde till med kapplöpning och lämnade Josef med det som vi hade fört med oss ut, och då kom vargen och bet ihjäl honom! Kanske tror du oss inte fastän vi säger sanningen." 12:18 Därefter visade de upp hans skjorta, som de hade fläckat med blod. [Fadern] sade: "[Detta kan inte vara sanningen]! Ni har låtit [onda] ingivelser driva er till något [som ni inte kan berätta]. Tålamod, du sköna [dygd, är vad jag nu måste visa: ingen klagan och inga förebråelser]! Jag ber Gud om styrka att bära det svåra som ni påstår [har hänt]."

12:19 OCH EN karavan kom och sände ut sin vattenhämtare; och just som han skulle sänka sitt ämbar i brunnen [fick han se Josef och] utropade: "Vilken överraskning! Här står en yngling [livs levande]!" Och de gömde honom bland varorna [i hopp om att kunna sälja honom] – och Gud visste vad de gjorde. 12:20 Och de sålde honom för en obetydlig summa, några få silvermynt – så litet värde satte de på honom!

12:21 Och mannen från Egypten, som köpte honom, sade till sin hustru: "Behandla honom väl – som en gäst! Vi kan [en dag] få nytta av honom; men vi skulle också kunna uppta honom som vår son." Så gav Vi Josef en fast punkt på jorden; Vi ville nämligen låta honom få en djupare förståelse av innebörden i det som sker. Gud genomför [alltid] Sin vilja, men om detta är de flesta okunniga.

12:22 Och när han hade nått mogen ålder skänkte Vi honom visdom och kunskap [i andliga ting]; så belönar Vi dem som gör det goda och det rätta. 12:23 Men [det hände sig att] kvinnan, i vars hus han bodde, försökte förföra honom; hon reglade dörrarna och sade: "Kom nu till mig!" [Josef] svarade: "Gud är mitt fäste! Min husbonde har behandlat mig väl och den som begår sådan orätt kommer att råka illa ut!" 12:24 Hon hade fattat begär till honom och även han kände begär till henne; om han inte hade sett ett tecken från sin Herre [kunde han ha gett efter för frestelsen]. – Vi ville hålla allt ont och all skamlöshet borta från honom eftersom han var en av Våra sant hängivna tjänare. 12:25 Och båda sprang mot dörren. Hon [grep tag i] hans skjorta bakifrån och rev itu den; men i dörren mötte de hennes man. Hon sade: "Hur skall den lönas som hade onda avsikter mot din hustrus [dygd] om inte med fängelse eller med ett plågsamt straff?" 12:26 [Josef] sade: "Det var hon som ville förföra mig!" Då sade en [man] som hörde till huset och som var i närheten: "Om hans skjorta har rivits sönder framifrån har hon talat sanning och han har ljugit, 12:27 men om skjortan har rivits sönder bakifrån, då har hon ljugit och han har talat sanning." 12:28 Och när [hennes man] såg att [Josefs] skjorta hade rivits itu bakifrån utbrast han: "Här ser vi kvinnans list! Kvinnor, er list är i sanning stor!" 12:29 – [Och till Josef:] "Låt nu detta vara glömt!" Och [vänd till hustrun, sade han]: "Be om förlåtelse för din synd, för du har begått ett allvarligt felsteg!"

12:30 OCH STADENS kvinnor [skvallrade om detta och] sade: "Hustrun till denne högt uppsatte man vill förföra sin unge slav; hon brinner av kärlek till honom och har helt förlorat förståndet!" 12:31 Och när hon fick veta vad deras elaka tungor sladdrade skickade hon bud till dem [med inbjudan] till en festmåltid som hon lät laga till åt dem. Hon gav var och en av dem en kniv [och till Josef] sade hon: "Kom ut [och visa dig] för dem!" Och när kvinnorna fick se honom häpnade de över hans [skönhet]; och [deras förvirring var så stor att] deras knivar slant och de skar sig i händerna. Och de utbrast: "Måtte Gud förlåta oss! Detta är ingen vanlig dödlig man – han kan inte vara annat än en ängel [från ovan]!" 12:32 [Då] sade hon: "Här ser ni nu den för vars

skull ni har förtalat mig. Ja, jag försökte förföra honom, men han motstod frestelsen. Men om han nu inte gör vad jag befaller honom skall han minsann kastas i fängelse och han skall få dela de föraktades och förödmjukades lott!" 12:33 [Josef] bad: "Herre! Hellre går jag i fängelse än jag gör det som dessa [kvinnor] vill locka mig att göra; men om Du inte befriar mig ur deras snaror kan det hända att jag ger efter för dem och blir en av dem som inte vet [vad rätt och orätt är]." 12:34 Och hans Herre bönhörde honom och befriade honom ur deras snaror. – Han är Den som hör allt, vet allt.

12:35 Därefter, trots att de hade sett alla bevis [för Josefs oskuld], ansåg de [ändå] bäst att för en tid sätta honom i fängelse. 12:36 OCH [DET hände att] två unga män kastades i fängelse tillsammans med Josef. En av dem sade: "Jag har [i en dröm] sett mig själv pressa vin." Och den andre sade: "Och jag har [i drömmen] sett mig själv bära bröd på huvudet och fåglarna åt av det." [Och de vände sig till Josef och sade:] "Säg oss vad detta betyder! Vi förstår att du är en av dem som kan [tyda drömmar] på rätt sätt."

12:37 [Josef] svarade: "Innan ni har fått ert [dagliga] mål mat skall jag underrätta er om innebörden av dessa [drömmar], och det [som de varslar om] skall då ännu inte ha inträffat; detta är en del av den [kunskap] som min Herre har skänkt mig. Jag har tagit avstånd från dem som inte tror på Gud och som förnekar livet efter detta, 12:38 och jag bekänner den tro som var mina förfäders, Abrahams, Isaks och Jakobs tro: det är otänkbart för oss att sätta något, vad det än kan vara, vid Guds sida. Denna [tro] är Guds nådiga gåva till oss och till alla människor, men de flesta människor är inte tacksamma. 12:39 Kamrater i fångenskapen! Vad är rimligare – [att tro på] gudomligheter av många olika slag eller [att tro på] den Ende Guden, som härskar över allt med oinskränkt makt? 12:40 Vad ni dyrkar vid sidan av Honom är ingenting annat än namn som ni har tänkt ut, ni och era förfäder; Gud har inte gett er tillstånd till detta. Ingen dömer utom Gud; Han befaller er att dyrka Honom ensam. Detta är den evigt sanna tron, men de flesta människor har ingen kunskap [om detta]. 12:41 [Nu till era drömmar,] kamrater i fångenskapen! En av er båda skall [åter] skänka i vin åt sin herre, men den andre skall korsfästas och fåglarna skall hacka i sig [vad som är ätbart] av hans huvud. I detta som ni begärde att jag skulle förklara, har [Guds] oåterkalleliga dom fallit." 12:42 Till den av de två som [Josef] förutsåg skulle släppas fri, sade han: "[När du åter är hos din herre] påminn honom om mig." Men Djävulen kom honom att glömma att påminna sin herre, och så blev [Josef] kvar i fängelset ännu några år.

12:43 [EN DAG] sade kungen [till sitt församlade råd]: "Jag har [i en dröm sett] sju feta kor ätas upp av sju magra och sju gröna ax [stå bredvid sju] andra, som var förtorkade. Upplys mig, ni rådmän, om [innebörden av] min dröm, om ni är skickliga i att tyda drömmar!" 12:44 De svarade: "En högst förvirrande dröm! Vi är inte hemmastadda i drömtydningens konst." 12:45 [Då] sade den av de två [som hade varit Josefs medfångar] och hade släppts fri och nu efter lång tid kom ihåg [honom]: "Jag skall ge er besked om vad [drömmen] betyder; låt mig därför gå [för att hämta detta besked]."

12:46 [Så gick han till Josef i fängelset och sade:] "Josef, du som alltid håller dig till sanningen! Upplys oss om [betydelsen av en dröm om] sju feta kor som äts upp av sju magra och där sju gröna ax [står bredvid sju] andra, som är förtorkade, så att jag kan återvända till dem [som har sänt mig] och ge dem [ditt svar]." 12:47 [Josef] svarade: "Ni skall så som ni brukar under sju år men lämna allt det ni skördar otröskat utom en mindre mängd, som ni använder till föda. 12:48 Efter dessa [goda år] kommer sedan sju svåra [år], som kommer att sluka vad ni med tanke på dessa [år] lagt upp [i förråd, allt] utom en liten mängd av det som ni sparar [till utsäde]. 12:49 Efter dessa

[svåra år] kommer sedan ett år då folket välsignas med regn [och rika skördar] och då druv- och oljepressarna skall arbeta [på nytt]."

12:50 [När kungen hörde vad Josef sagt] befallde han: "För honom till mig!" Men då budbäraren kom till honom sade han: "Gå tillbaka till din herre och fråga honom om kvinnorna som skar sig i händerna. [Ingen utom] Gud, min Herre, har kännedom om deras onda anslag [mot mig]." 12:51 [Kungen sände efter kvinnorna och] frågade dem: "Vad hade ni i sikte när ni försökte förföra Josef?" De svarade: "Måtte Gud förlåta oss! Det fanns ingenting ont i honom." [Då] sade den högt uppsatte mannens hustru: "Nu har det verkliga förhållandet kommit i dagen! Det var jag som försökte förföra honom och han har sagt sanningen." 12:52 [När Josef hörde vad som hänt sade han: "Jag har begärt] detta för att [min husbonde] skulle få veta att jag inte har bedragit honom bakom hans rygg och att Gud inte vägleder förrädare som gillrar fällor. 12:53 Jag påstår inte att jag är utan skuld – [något i] människans inre driver henne mot det onda, [och ingen går fri från detta] utom den som min Herre i Sin nåd förbarmar sig över. Min Herre är ständigt förlåtande, barmhärtig!"

12:54 Och kungen sade: "För honom till mig! Jag vill knyta honom till min person." Och när [Josef kommit och] sagt [vad han hade att säga] sade [kungen]: "[Från och med] denna dag står du oss nära; du skall ha en hög ställning och du äger vårt förtroende." 12:55 [Josef] svarade: "Anförtro mig tillsynen över landets förrådshus; jag kommer att vara en god och kunnig förvaltare." 12:56 På detta sätt gav Vi Josef makt och myndighet i [Egypten]. Han kunde röra sig fritt och slå sig ned var han behagade. Vi välsignar den Vi vill med Vår nåd och Vi låter inte dem som gör det goda och det rätta gå miste om sin lön. 12:57 Men för dem som tror och ständigt fruktar Gud är den bästa lönen den [som väntar] i det kommande livet.

12:58 [EN DAG efter många år] kom Josefs bröder [till Egypten] och de fick företräde hos honom. Han kände [genast] igen dem, men för dem var han en främling. 12:59 Och när han hade försett dem med [spannmål och] proviant för återfärden, sade han: "Tag med er [på er nästa resa] er halvbroder på er faders sida [som jag vill träffa]! Har jag inte vägt upp [åt er] med fulla mått? Har jag inte visat stor gästfrihet? 12:60 Tar ni inte honom med er till mig har jag inte ett enda mått [spannmål] mer för er och ni skall inte få komma i min närhet!" 12:61 De svarade: "Vi skall försöka locka honom ifrån hans fader. Vi skall göra [så gott vi kan]." 12:62 Och [Josef] sade till sina tjänare: "Lägg tillbaka i deras packfickor varorna [de förde med sig hit], så finner de dem vid hemkomsten till de sina, och så kommer de förhoppningsvis tillbaka hit."

12:63 Och när [Josefs bröder] återvände till sin fader sade de: "Fader! Vi kommer inte att få handla till oss [mer] spannmål [om vi inte tar med oss vår unge broder]. Låt därför vår broder följa med oss så att vi får skaffa [vad vi behöver]. Vi skall se efter honom väl!" 12:64 [Jakob] svarade: "Skall jag anförtro honom åt er så som jag en gång anförtrodde er hans broder [Josef]? Nej, ingen vakar bättre över oss än Gud, den Barmhärtigaste av de barmhärtiga!" 12:65 Och när de öppnade sina packningar fann de varorna som återlämnats till dem [och] de sade: "Fader! Vad kunde vi mer begära? Här är de varor [vi förde med oss för att byta dem mot spannmål]; de har återlämnats till oss. Nu kan vi sörja för vår familj! Vi skall ta väl hand om vår broder och [om han följer med oss], kommer vi att få ännu en kamellast [spannmål] – en lättfången last!" 12:66 [Jakob] sade: "Jag kommer inte att låta honom följa med er förrän ni inför Gud förpliktar er att föra honom tillbaka till mig, såvida ni inte själva alla mister livet." Och när de avlade sitt löfte sade han: "Gud skall vaka över att vi uppfyller våra åtaganden!" 12:67 [Vidare] sade han: "Mina söner! Gå inte alla in [i staden] genom en och samma port utan [sprid er i grupper och] gå in genom flera portar. Dock

kan jag inte på något sätt skydda er mot [det som] Gud [beslutar]; Gud [ensam] har avgörandet i Sin hand; till Honom sätter jag min lit. Alla som vill ha [ett mäktigt] stöd skall sätta sin lit till Honom!" 12:68 Och när de gick in [i staden genom olika portar] så som deras fader hade uppmanat dem att göra, var de inte skyddade mot [det som Gud hade beslutat]. [Med sina ord ville Jakob] ingenting annat än stilla oron [för sönerna] i sitt hjärta; med den kunskap Vi skänkt honom insåg han klart [att Guds vilja alltid måste ske], men om detta är de flesta människor okunniga.

12:69 OCH NÄR [bröderna] fick stiga fram inför Josef tog han sin broder [Benjamin] i famnen och viskade till honom: "Jag är din broder; glöm din sorg över vad de [en gång] gjorde [mot oss]!" 12:70 När [Josef] såg till att de fick sin proviant [för återfärden] lade han [kungens] dryckesbägare i sin broders packficka. Och [när de var på väg ut ur staden hejdades de av] en utropare som ropade till dem: "Ni där i karavanen! Ni har gjort er skyldiga till stöld!" 12:71 [Bröderna] frågade [utroparen och dem som var med honom]: "Vad är det ni saknar?" 12:72 De sade: "Vi saknar kungens dryckesbägare och den som återlämnar den skall få en kamellast [av spannmål i belöning]." Och [utroparen tillade]: "Det är jag som har ansvaret för detta." 12:73 [Bröderna] sade: "Vid Gud! Ni skall veta att vi inte har kommit för att vålla skada här i landet! Och vi är inga tjuvar!" 12:74 [Egyptierna] sade: "Men hur skall [gärningsmannen] straffas, om det är så att ni ljuger?" 12:75 [Bröderna] svarade: "Den i vars packfickor [bägaren] påträffas skall betala för detta med sin frihet; så straffar vi dem som begår en sådan orätt." 12:76 [De fördes till Josef] och han började med halvbrödernas packning innan han sökte igenom sin broder [Benjamins] packning; till sist drog han därifrån fram [bägaren].

På detta sätt lät Vi händelserna gynna Josef. Enligt den kungliga lagen var det omöjligt för honom att hålla kvar sin broder, om inte Gud hade velat detta. [Genom att ge honom kunskap] upphöjer Vi den Vi vill till en högre rang; men över alla som äger kunskap står En som äger all kunskap.

12:77 [Och Josefs bröder] sade: "Om han har stulit så har en broder till honom stulit före honom!" Men Josef lät dem inte ana vad han tänkte utan behöll det inom sig; och han sade för sig själv: "Ni är i ett värre läge [än han] – och Gud känner väl till vad ni påstår [om oss]." 12:78 De sade: "[Ädle och] mäktige herre! Han har en fader i hög ålder. Sätt därför en av oss i fängelse i hans ställe. Vi kan se att du är en god och rättrådig människa." 12:79 Han svarade: "Det skulle strida mot Guds lag om vi anhöll en annan än den hos vilken vi återfann vår egendom; i så fall gjorde vi oss skyldiga till en svår orätt." 12:80 Och när de förstod att han inte kunde bevekas gick de åt sidan för att rådgöra med varandra. Den äldste av dem sade: "Minns ni inte att vår fader tog ett högtidligt löfte av oss inför Gud och att vi en gång tidigare svek [vårt löfte] när det gällde Josef? Jag kommer därför inte att lämna detta land förrän min fader ger sitt tillstånd eller Gud dömer till min förmån; Han är den bäste av domare. 12:81 Vänd nu tillbaka till vår fader och säg: "Fader! Din son har stulit! Vi berättar bara vad vi fått veta. Vi kunde inte vara på vår vakt mot det oförutsebara! 12:82 Fråga [människorna i] den stad där vi befann oss, och dem i vars karavan vi färdades hit, [så skall du finna att] vi säger sanningen."

12:83 [NÄR DE hade återvänt till sin fader och berättat allt], sade han: "[Detta kan inte vara sanningen]! Ni har låtit [onda] ingivelser driva er till [vad ni inte kan berätta]. Tålamod, du sköna [dygd, är vad jag nu måste visa: ingen klagan och inga förebråelser]! Kanske skall Gud låta dem alla återvända till mig; Han är den Allvetande, den Vise." 12:84 Han vände sig ifrån dem med en tung suck: "Hur svår är inte saknaden efter Josef!" Hans blick skymdes [av tårar] och han försjönk i stum sorg. 12:85 [Sönerna] sade: "Gud Sig förbarme! Skall du inte sluta att tänka på Josef, förrän

du ligger för döden eller din hälsa är bruten?" 12:86 Han svarade: "Min sorg och min smärta anförtror jag bara Gud och Gud har låtit mig veta något som ni inte vet. 12:87 Bege er [nu] i väg, mina söner, för att forska efter Josefs och hans broders öden – och ge aldrig upp hoppet om Guds nåd som stillar all oro och lindrar all sorg. Ingen utom den som förnekar sanningen ger upp hoppet om att få erfara den tröst som Guds nåd skänker."

12:88 [SÖNERNA återvände till Egypten och] då de fick företräde [hos Josef] sade de: "[Ädle och] mäktige herre! Olyckor har drabbat oss och vår familj och vi har nu [bara] varor utan större värde med oss. Ge oss dock av barmhärtighet ett helt mått [spannmål]! Gud belönar de barmhärtiga." 12:89 Han svarade: "Har ni glömt vad ni gjorde mot Josef och hans broder, fastän ni inte insåg [vidden av er handling]?" 12:90 [Och] de utbrast: "Är du då Josef?" Han svarade: "Jag är Josef och här är min broder. Gud har sannerligen varit god mot oss! Den som fruktar Honom och bär motgången med tålamod [skall se att] Gud inte låter den som gör det goda och det rätta gå miste om sin lön." 12:91 [Bröderna] sade: "Store Gud! Gud har gett dig företräde framför oss och vi, vi var sannerligen syndare!" 12:92 [Josef] sade: "I dag skall ingen förebråelse riktas mot er och Gud, som är den Barmhärtigaste av de barmhärtiga, skall förlåta er synd. 12:93 Ge er nu i väg och tag med er denna min skjorta. Lägg den över min faders ansikte – då skall han återfå sin syn. Återvänd sedan till mig med hela er familj."

12:94 OCH I samma stund som [sönernas] karavan avgick, sade deras fader [till dem som omgav honom]: "[Det är som om] vinden för med sig en doft av Josef – tro nu bara inte att mitt förstånd har blivit omtöcknat!" 12:95 De svarade: ”Gode Gud! Håller du ännu fast vid dina gamla förvirrade tankar?” 12:96 Men då den [av sönerna] som kom med den glada nyheten lade [Josefs skjorta] över hans ansikte såg han åter klart [och] utropade: "Sa jag er inte att Gud har låtit mig veta något som ni inte vet?" 12:97 [Sönerna] svarade: "Fader! Be Gud om förlåtelse för oss – vi var sannerligen syndare." 12:98 Han sade: "Jag skall be till min Herre att Han förlåter er; Han är Den som ständigt förlåter, Den som ständigt visar barmhärtighet!"

12:99 OCH NÄR de [alla efter ankomsten till Egypten] steg fram inför Josef, omfamnade han sina föräldrar och sade: "Välkomna till Egypten! [Här skall ni,] om det är Guds vilja, leva i fred och trygghet!" 12:100 Och han anvisade föräldrarna hedersplatsen [vid sin sida]; och de föll alla ned på sina ansikten [för att betyga honom sin vördnad]. Och [Josef] sade: "Fader! Detta är innebörden av min dröm för länge sedan, som min Herre nu har låtit bli verklighet. I Sin godhet befriade Han mig ur fängelset och Han har fört er till mig från öknen, sedan Djävulen hade sått ovänskap mellan mig och mina bröder. Min Herre är outgrundlig [i Sina visa beslut och] i genomförandet av Sin vilja. Han är den Allvetande, den Vise!" 12:101 [Och Josef bad:] "Herre! Du har gett mig makt och Du har skänkt mig en djupare förståelse av innebörden i det som sker. Himlarnas och jordens Skapare! Du är min Beskyddare i detta liv och i det kommande. Låt mig dö i underkastelse under Din vilja och låt mig förenas med de rättfärdiga!"

12:102 VI UPPENBARAR dessa för dig okända ting [Muhammad]; eftersom du inte var med [hans bröder] då de fattade sitt beslut och tänkte ut sin onda plan. 12:103 De flesta människor uppnår inte tron, hur mycket du än önskar det; 12:104 du begär ingen ersättning av dem för det [budskap som du framför till dem] – det är ingenting mindre än en påminnelse till alla folk. 12:105 Hur många är inte de tecken i himlarna och på jorden som de går förbi och vänder sig ifrån [utan att ägna dem en tanke]? 12:106 Och de flesta av dem, om de [alls] tror på Gud, sätter medhjälpare vid Hans sida. 12:107 Kan de vara säkra på att Guds straffande vrede inte skall drabba dem eller att den Yttersta stunden inte skall överraska dem när de inte anar något? 12:108 Säg [Muhammad]:

"Detta är min väg: jag uppmanar [er] med klarsyn och insikt att dyrka Gud – jag och de som följer mig. Stor är Gud i Sin härlighet – [fjärran från] de medhjälpare som de sätter vid Hans sida och som jag tar avstånd från!"

12:109 Före dig har Vi inte sänt andra [som sändebud] än män, som Vi gav del av [Vår] uppenbarelse, tillhörande de folk [till vilka de sändes]. Har [dagens förnekare] aldrig begett sig ut i världen och sett [spåren som visar] vad slutet blev för deras föregångare [som avvisade Våra budskap som lögn]? Det eviga livet är bättre för dem som fruktar Gud [än detta liv]! Använder ni inte ert förstånd? 12:110 Till sist – när sändebuden hade gett upp hoppet om [att vinna sina landsmän för tron] och att [kunna tillbakavisa] anklagelserna för lögn – nådde dem Vår hjälp och de räddades som Vi ville rädda – men ingen kan hindra Vår straffande [vrede från] att slå ned på de obotfärdiga syndarna. 12:111 I berättelserna om dessa profeter ligger förvisso lärdomar för människor som har förstånd. [Det] är här inte fråga om uppdiktade händelser – nej, [detta är en uppenbarad Skrift] som bekräftar vad som ännu består [av äldre tiders uppenbarelser], framställer allt i fasta och klara [vändningar] och [ger] dem som vill tro vägledning och nåd.

13 Ar-Ra'd (Åskan)

Perioden oviss

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

13:1 Alif lam meem ra.

DETTA ÄR budskap ur en uppenbarad Skrift; det som uppenbaras för dig av din Herre är sanningen, även om de flesta människor inte vill tro. 13:2 Det är Gud som har rest himlarna utan synligt stöd och som tronar [över skapelsen] i Sin allmakts härlighet, och Han har underordnat solen och månen under [Sina lagar]; var och en löper [sitt kretslopp] till en tidpunkt [som Han har] fastställt. Han styr skapelsens ordning [och] framställer budskapen fast och klart för att stärka er tro på mötet med er Herre [på Domens dag]. 13:3 Och det är Han som har brett ut jordens yta och sänkt ned i den fast förankrade berg och låtit den genomkorsas av floder. Och åt alla växter på jorden har Han gett två kön. Han sveper in dagen i natt. Helt visst ligger det budskap i detta till människor som tänker. 13:4 På jorden finns det [många sorters] mark som [fastän] de gränsar till varandra [har olika egenskaper – mark som ger] vindruvor och [mark som ger] brödsäd och [mark lämplig för] dadelpalmer som växer i klungor eller ensamma, och vattnade av samma vatten; några av dessa [frukter] har Vi gett bättre smak än de andra. I allt detta ligger sannerligen budskap till människor som använder sitt förstånd.

13:5 OM NÅGOT kan förvåna dig [Muhammad], så är det deras ord, när de säger: "Skall vi, efter att ha [dött och] blivit ett med jorden, verkligen skapas på nytt?" Dessa [människor] förnekar sin Herre; de bär kragar av järn om halsen [som de själva har smitt]. De har Elden till arvedel och där skall de förbli till evig tid. 13:6 Och de begär att du skall skynda på det onda [som väntar dem] snarare än det goda, fastän [de borde ha tagit varning av] de föredömliga straff som drabbade [onda människor] i gången tid. Din Herre har förlåtelse i beredskap för människorna trots den orätt de begår – men din Herre straffar med stränghet. 13:7 Och de som förnekar sanningen säger: "Varför har han inte fått ett tecken från sin Herre?" Du är enbart en varnare, men [i Gud] har varje folk sin [högste] ledare.

13:8 Gud vet vad varje kvinnligt sköte bär och hur mycket havandeskapet förkortas eller förlängs, och allt har sitt givna mått i Hans [plan]. 13:9 Han känner allt det som är dolt för människor och det som de kan bevittna, [Han] den Väldige, Den som är högt upphöjd över allt. 13:10 [För Honom] saknar det betydelse om någon av er döljer sina tankar eller uttalar dem högt, och [likaså] om någon gömmer sig i nattens mörker eller framträder öppet i dagens ljus. 13:11 Änglavakter [omger] människan – de går framför henne och bakom henne – och skyddar henne på Guds befallning. Gud förändrar inte människornas villkor, förrän de ändrar sitt sinnelag; och om det är Guds vilja att ett folk drabbas av olyckor kan ingen avvärja det och ingen utom Gud kan hjälpa dem.

13:12 DET ÄR HAN som låter blixten [blända] er [och inge er] fruktan såväl som hopp, och det är Han som driver fram de tunga regnmolnen. 13:13 Åskan lovprisar Honom liksom änglarna, som står i bävan inför Honom; och Han slungar blixten mot den Han vill. Ändå tvistar de om Gud, [den Allsmäktige,] fruktansvärd i Sin straffande vrede. 13:14 Till Honom riktas all sann bön. De som människor åkallar i Hans ställe kan inte svara dem; [dessa människor beter sig lika bakvänt] som den som när han vill dricka sträcker flata handen mot vattnet – så når det inte [den törstiges] mun. Förnekarnas bön är bara en meningslös gest. 13:15 Allt och alla i himlarna och på jorden faller ned i tillbedjan inför Gud, av fri vilja eller nödda och tvungna, och [så gör] deras skuggor morgon och afton.

13:16 Säg: "Vem är himlarnas och jordens Herre?" Säg: "[Det är] Gud." Säg: "Och ändå tar ni till beskyddare i Hans ställe dem som varken kan ge sig själva förmåner eller [skydda sig mot] ett ont [som hotar dem]?" Säg: "Kan den blinde jämställas med den seende? Kan djupt mörker jämställas med ljus?" Eller [menar de att] medhjälparna som de sätter vid Guds sida har skapat något jämförbart med det som Han har skapat, så att [medhjälparnas skapelse] för dem liknar [Guds] skapelse? Säg: "Gud är alltings Skapare, den Ende Guden, som härskar över allt med oinskränkt makt." 13:17 Han låter regn falla, som [fyller] uttorkade flodbäddar till brädden, och det skummande vattnet för upp bottenslammet till ytan; på samma sätt [utfälls] slagg ur [metallen] som de smälter över eld för att av den tillverka prydnads- eller nyttoföremål. Så beskriver Gud sanningen och lögnen: slammet och slaggen stöts bort och försvinner, men det som är till människornas nytta blir kvar på jorden. Så framställer Gud [Sina] liknelser. 13:18 Det högsta goda väntar dem som lyssnar till sin Herres kallelse. Men de som inte lyssnar – om de ägde allt på jorden och lika mycket därtill skulle de helt säkert vilja offra det [för att köpa sig fria på Domens dag]. För dessa [människor] kommer räkenskapen att bli en svår prövning och till helvetet måste de ta sin tillflykt – ett uselt viloställe!

13:19 KAN DEN som vet att det som har uppenbarats för dig av din Herre är sanningen, likställas med den som är blind? Bara de som har förstånd ägnar detta eftertanke, 13:20 de som håller fast vid förbundet med Gud och fullgör sina högtidliga åtaganden; 13:21 de som håller samman det som Gud har befallt skall vara sammanfogat, de som står i bävan inför sin Herre och ängslas för räkenskapens svåra stund; 13:22 de som bär motgången med jämnmod och strävar efter att vinna Guds välbehag, som förrättar bönen och ger åt andra av det som Vi skänkt dem för deras försörjning, så att ingen ser det eller öppet inför alla, och som fördriver ont med gott. Deras mål är de eviga boningarna, 13:23 Edens lustgårdar, där de skall stiga in med sina föräldrar, hustrur, barn och barnbarn – de bland dem som var rättsinniga människor – och änglarna kommer emot dem från alla portar [och välkomnar dem:] 13:24 "Fred! [Detta är lönen] för ert tålamod och er uthållighet!" Vilken lycka i dessa eviga boningar! 13:25 Men de som bryter förbundet med Gud som

är stadfäst [i människans natur], och som åtskiljer vad Gud har befallt skall vara sammanfogat och som stör ordningen och sprider sedefördärv på jorden – över dem faller [Guds] fördömelse och ett tungt öde väntar dem. 13:26 GUD GER den Han vill riklig och [den Han vill] knappare utkomst; de [vilkas håg står till det jordiska] gläds åt detta liv fastän det, sett ur evighetens synvinkel, inte skänker annat än tom och flyktig glädje.

13:27 FÖRNEKARNA av sanningen säger: "Varför har han inte fått ett tecken från sin Herre?" Säg: "Gud låter dem gå vilse som vill gå vilse och Han leder dem till Sig som vill vända åter till Honom i ånger, 13:28 de som tror och vars hjärtan blir stilla när Guds namn nämns – är det inte så att då Guds namn nämns blir människohjärtat stilla? 13:29 De som tror och lever rättskaffens skall vinna inre glädje och en lycklig återkomst [till Gud]!" 13:30 Så har Vi också låtit dig [Muhammad som Vårt Sändebud] stiga fram bland ett folk som förnekar den Nåderike – [andra] folk [som avvisade tron] har kommit och gått före dem – för att du skall framföra till dem det som Vi har uppenbarat för dig! Säg: "Han är min Herre. Ingen gud finns utom Han. Till Honom sätter jag min lit och till Honom vänder jag åter i ånger över mina synder." 13:31 Om det fanns en Skrift [vars ord] kunde sätta bergen i rörelse eller bryta jorden i stycken eller förmå de döda att tala [skulle det vara denna Koran, men inte ens under som dessa skulle leda förnekarna till tron]. Nej, allt beror av Guds beslut. Har inte de troende misströstat om [att förnekarna skall anta tron? De vet ju att] Gud, om Han velat, skulle ha väglett alla människor? Men katastrofer kommer att fortsätta att drabba förnekarna till följd av deras handlingar – [drabba dem] eller [trakten] kring deras hem – till dess att Guds löfte [om trons seger] har uppfyllts. Gud sviker inte Sitt löfte.

13:32 Före dig har [människorna] gjort narr av [andra] sändebud. Jag gav [dessa] förnekare en frist; men sedan straffade Jag dem – och hur [fruktansvärt] var inte Mitt straff! 13:33 SKULLE Han som vakar över allt levande och vet vad [var och en] förtjänar med sina handlingar, [kunna jämföras med] de medhjälpare som de sätter vid Hans sida? Säg: "Kalla dem [vad ni vill]; men ni kan inte underrätta Gud om något på jorden som Han inte [redan] vet. Eller använder ni ord utan mening?" Men dessa förnekares påfund har skönmålats för dem och [så] har [den raka] vägen stängts för dem; och den som Gud låter gå vilse kan inte finna någon som leder honom rätt. 13:34 De skall straffas i detta liv, men det eviga straffet är en svårare plåga; och ingen kommer att skydda dem mot Gud.

13:35 PARADISET som har lovats dem som fruktar Gud är som [en lustgård], genomfluten av bäckar; men dess frukter och dess [svalkande] skugga varar i evighet. Detta är det verkliga målet för dem som fruktar Gud, men målet för dem som förnekar sanningen är Elden. 13:36 [Muhammad!] De som Vi [förut] har skänkt uppenbarelsen gläds över det som har uppenbarats för dig. Men bland dem som splittrats i sekter avvisar några en del av detta. Säg [till dem]: "Jag har bara blivit befalld att tillbe Gud och att inte sätta någon vid Hans sida. Jag uppmanar [människorna att dyrka] Honom och till Honom skall jag [till sist] återvända." 13:37 [Liksom Vi uppenbarade äldre tiders Skrifter] har Vi nu uppenbarat denna som en regelsamling på det arabiska språket. Och om du, efter att ha fått all den kunskap som kommit dig till del, tillmötesgick deras önskningar, skulle ingen kunna skydda dig mot Gud, ingen ta dig i försvar. 13:38 Vi har sänt [Våra] sändebud före dig och gav dem hustrur och barn, men ingen av dem har fått göra tecken och under annat än med Guds tillåtelse. Varje tid har haft sin uppenbarelse. 13:39 Gud upphäver eller bekräftar vad Han vill [av tidigare budskap]; hos Honom är all uppenbarelses källa. 13:40 ANTINGEN Vi låter dig se något av det som Vi har lovat dem eller låter dig dö [innan straffet når dem], är din plikt bara att framföra [budskapet]; räkenskapen tillkommer Oss. 13:41

Har [förnekarna] då inte sett hur Vi slår mot [deras] land och skär bort dess utmarker [undan för undan och låter dem falla i de troendes händer]? Gud ensam dömer och ingen kan tillfoga något till Hans beslut; Han är snar att kalla till räkenskap. [13:42] Dessa [envisa förnekares] föregångare tänkte också de ut listiga och bedrägliga argument, men Gud har alla argument [i Sin hand]. Han vet vad var och en har förtjänat [med sina handlingar] och förnekarna kommer att få klart för sig vem som står som [slutlig] segrare. [13:43] Och förnekarna säger: "Du är inte [Guds] utsände." Svara [dem]: "Inga andra vittnen behövs mellan mig och er än Gud och den som har [verklig] kunskap om uppenbarelsen."

14 Ibrahim (Abraham)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[14:1] Alif lam ra.

[DETTA ÄR] en helig Skrift som Vi har uppenbarat för dig, för att du skall leda människorna ut ur mörkret till ljuset enligt deras Herres vilja, till den väg, som för till den Allsmäktige som allt lov och pris tillhör, [14:2] till Gud som är Herre över allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär. Dömda är de som förnekar sanningen! [De hotas av] ett strängt straff, [14:3] som sätter livet här på jorden högre än det eviga livet och hindrar [andra] att följa Guds väg och vill få den att framstå som krokig. De har nått syndens yttersta gräns! [14:4] VI HAR aldrig sänt ett sändebud som inte talade samma språk som det folk [till vilket han sändes], så att han klart kunde lägga fram [sitt budskap] för dem. Men Gud låter den gå vilse som vill [gå vilse], och Han vägleder den som vill [vägledas] – Han är den Allsmäktige, den Allvise.

[14:5] Vi sände Moses med Våra budskap [och befallde honom]: "Led ditt folk ut ur mörkret till ljuset och påminn dem om Guds dagar!" I detta ligger förvisso budskap till var och en som står fast i motgången och som tackar [Gud] i allt. [14:6] Och då talade Moses till sitt folk [och sade]: "Minns Guds välgärningar mot er när Han räddade er från Faraos anhang, som tillfogade er svåra lidanden och slaktade era söner och [bara] skonade era kvinnor – detta var en hård prövning som er Herre lade på er. [14:7] Och [minns att] er Herre tillkännagav [för er]: 'Om ni visar tacksamhet skall Jag ge er en större [belöning], men om ni visar otacksamhet skall Jag sannerligen ge er ett strängt straff!'" [14:8] Och Moses sade: "Om ni – och alla på denna jord – förnekar [Honom, skall ni tänka på att] Gud är Sig själv nog och att allt lov och pris tillhör Honom."

[14:9] HAR NI inte hört berättas om dem som levde före er, Noas folk och stammarna Aad och Thamud och de som kom efter dem? Ingen känner dem [nu] utom Gud. Sändebuden kom till dem med klara bevis, men med händerna för munnen svarade de: "Vi tror inte på det [budskap] som ni [säger att ni] har blivit anförtrodda, och vi oroas av starka misstankar om [det verkliga syftet bakom] era maningar till oss!" [14:10] Sändebuden sade: "Kan någon tvivla på att Gud [finns], himlarnas och jordens Skapare? Han kallar er för att ge er förlåtelse för era synder och ge er anstånd till en [av Honom] fastställd dag." [Men] de svarade: "Ni är bara dödliga människor som vi som vill hindra oss från att dyrka vad våra förfäder dyrkade. Låt oss då få ett klart bevis [för att ni har sänts av Gud]." [14:11] Sändebuden svarade: "Ja, vi är bara dödliga människor som ni; men Gud visar den Han vill av Sina tjänare Sin nåd. Och för oss är det inte möjligt att ge er ett bevis

[för vårt uppdrag] utan Guds tillåtelse – till Honom skall alla troende sätta sin lit. [14:12] Hur skulle vi kunna annat än sätta vår lit till Gud, när det är Han som har visat oss vägen? Helt visst skall vi tåligt uthärda det onda ni [har i sinnet] mot oss; ja, alla som söker [ett mäktigt] stöd skall sätta sin lit till Gud!"

[14:13] Men de som förnekade sanningen sade till sändebuden: "Vi kommer helt säkert att jaga bort er från vårt land, om ni inte återvänder till vår tro!" Deras Herre lät då sändebuden veta genom en uppenbarelse: "Vi skall förvisso förgöra de orättfärdiga människorna, [14:14] men er skall vi låta leva kvar på jorden när de är borta. Detta [lovar Jag] dem som bävar [vid tanken att de skall] föras fram inför Mig [för att dömas] och fruktar Min varning." [14:15] De bad till Gud om sanningens seger. [Och då] tvingades var övermodig fiende till sanningen på knä. [14:16] Hans mål är helvetet, och där måste han släcka sin törst med en [dryck av] blod och var, [14:17] som han läppjar på och måste tvinga sig att svälja. Döden lurar på honom från alla håll men han dör inte; ett tungt straff väntar honom. [14:18] De som förnekar sin Herre, deras handlingar kan liknas vid askan som sopas bort av vinden en stormig dag; inte ens [det goda] som de har gjort skall vara dem till nytta – [att förneka Gud] är att gå till syndens yttersta gräns.

[14:19] KAN DU inte se att Gud har skapat himlarna och jorden i enlighet med en plan och ett syfte? Om Han så vill, skall Han låta er gå under och sätta ett nytt släkte [i ert ställe]; [14:20] detta är ingen svårighet för Gud. [14:21] Alla skall träda fram inför Gud [på Domens dag] och de svaga kommer att säga till de högmodiga [som ansåg sig veta bäst]: "Det var er vi följde. Kan ni nu befria oss från någon del av Guds straff?" [Och de] skall svara: "Om Gud hade visat oss vägen [till tron] skulle vi helt säkert ha lett er [dit]. För oss ändrar det ingenting om vi klagar och jämrar oss eller om vi bär [vårt öde] med jämnmod; det finns ingen plats dit vi kan fly!" [14:22] Och när Guds dom har fallit skall Djävulen säga: "Gud gav er ett löfte och löftet var sant. Jag har också gett er löften, men jag har svikit dem. Jag hade ingen myndighet över er, men jag kunde kalla på er och [när jag kallade på er] besvarade ni min kallelse. Klandra då inte mig; klandra er själva. Jag kan inte hjälpa er och ni kan inte hjälpa mig. Jag tar avstånd från det [ni förr gjorde, då] ni gav mig en plats vid Guds sida." Ja, de som begår [sådan svår] orätt har ett plågsamt straff att vänta. [14:23] Men de som tror och lever ett rättskaffens liv skall föras till lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid i enlighet med deras Herres vilja, och där [änglarna] skall välkomna dem med fredshälsningen.

[14:24] HAR DU inte tänkt på den liknelse som Gud framställer om det goda ordet? [Det goda ordet] är som ett starkt och friskt träd, fast rotat, som sträcker sina grenar mot skyn – [14:25] [ett träd] som enligt sin Herres vilja ständigt bär frukt. Gud framställer [Sina] liknelser för människorna för att [väcka dem till] eftertanke. [14:26] Men det usla ordet är som ett uselt, sjukt träd, som rycks upp med rötterna ur jorden – det saknar fäste. [14:27] Gud stärker de troende med det ord vars sanning står fast i denna värld och i evigheten; men de orättfärdiga låter Han gå vilse. – Gud gör vad Han vill.

[14:28] VAD TÄNKER du om dem som har bytt bort Guds välgärningar mot förnekandet av sanningen och [på så sätt] har dragit sitt folk med sig ned i förintelsens boning, [14:29] helvetet, vars eld de skall få smaka? I sanning en fasansfull boning! [14:30] De satte medgudar vid Guds sida och ledde därigenom [andra] bort från Hans väg. Säg: "Gläds [åt livet medan ni kan]; målet för er färd är Elden!" [14:31] [Muhammad!] Säg till Mina tjänare som är sanna troende, att de inte skall förtröttas att förrätta bönen och ge av det som Vi har skänkt dem för deras försörjning, i det tysta

eller öppet, innan den Dag kommer då allt köpslående är förbi och ingen [kan ingripa till förmån för en] vän.

14:32 Det är Gud som har skapat himlarna och jorden och som låter regn falla från skyn för att därmed frambringa frukter för er försörjning; [det är Han] som har gett er skepp, som seglar över haven på Hans befallning, och som har skapat floderna till er nytta, 14:33 och [det är Han] som har gett er solen och månen, som löper [i sina banor] utan att förtröttas, och [Han] som har gett er natten och dagen för era behov. 14:34 Han ger er något av allt det som ni ber Honom om, och om ni ville räkna Guds välgärningar, skulle ni aldrig kunna precisera deras antal. Men människan är sannerligen alltid beredd till förnekelse och synd och djupt otacksam!

14:35 OCH SE, Abraham [bad till Gud och] sade: "Herre! Gör detta land till en trygg tillflykt och bevara mig och mina söner från att återfalla i avgudadyrkan – 14:36 hur många människor, Herre, har inte dessa [avgudar] lett vilse! Jag skall därför [bara] räkna den som följer mig i tron till de mina; den som inte lyder mig [får hoppas på Din barmhärtighet], eftersom Du är ständigt förlåtande, barmhärtig. 14:37 Herre! Jag har låtit några av de mina bosätta sig i en dal, som inte är lämpad för jordbruk, nära Ditt heliga hus, Herre, och där skall de förrätta regelbunden bön. Låt människornas hjärtan fyllas av tillgivenhet för dem [och av längtan att besöka dem] så att de kan få [hjälp av dem till] sin försörjning och därför känna tacksamhet [mot Dig]. 14:38 Herre! Du vet vad vi håller hemligt och vad vi öppet tillkännager – ingenting kan förbli dolt för Gud, vare sig på jorden eller i himlen! 14:39 Jag lovar och prisar Gud, som på min ålders höst har gett mig Ismael och Isak! Min Herre hör sannerligen [människornas] bön. 14:40 Herre! Gör mig [stark] så att jag förrättar bönen utan att förtröttas och gör att några bland mina efterkommande [likaså är uthålliga i bönen]! Herre, hör min bön! 14:41 och ge mig, Herre, mig och mina föräldrar och alla troende, Din förlåtelse den Dag då räkenskap skall avläggas!"

14:42 TRO INTE att Gud förbiser vad syndarna gör; Han ger dem bara anstånd till den Dag då deras ögon skall stirra med slocknad blick, 14:43 där de skyndar fram med sträckt hals och utan att kunna ta ögonen från [de fasansfulla synerna] – med [en isande] tomhet i hjärtat. 14:44 Varna människorna för den Dag då straffet når dem, då de som ständigt begick orätt kommer att säga: "Herre! Ge oss en kort frist så att vi får [tid att] besvara Din kallelse och följa sändebuden!" [Men de skall få till svar:] "Gick ni inte förut ed på att det för er inte fanns någon nedgång? 14:45 Men ni levde på samma boplatser som era syndiga [föregångare], och ni har fått klara besked om hur Vi gick till väga mot dem, och Vi har framställt [många] liknelser för er." 14:46 De smidde onda planer, men Gud kände deras planer och [skulle ha omintetgjort dem] även om man med deras hjälp hade kunnat flytta berg.

14:47 TRO INTE att Gud bryter det löfte Han gav Sina sändebud; Gud är allsmäktig och hämnden är Hans. 14:48 [Hans löfte skall infrias] den Dag då jorden förvandlas till en annan jord och himlarna [till andra himlar] och då [alla] skall stiga fram inför den Ende Guden, som härskar över allt med oinskränkt makt. 14:49 Och den Dagen skall du få se de obotfärdiga syndarna, kedjade vid varandra, 14:50 iförda kläder av beck, med ansiktena skymda av eld. 14:51 [Alla skall stiga fram inför Honom] för att Gud skall ge var och en den lön han har förtjänat [med sina handlingar]; Gud är snar att kalla till räkenskap.

14:52 DETTA ÄR ett budskap till alla människor, som bör lyssna till dess varningar och försöka inse att Han är den Ende Guden. De som har förstånd bör ägna detta eftertanke!

15 Al-Hidjr

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

15:1 Alif lam ra.

DETTA ÄR budskap ur Skriften, en Koran, klar i sig själv och som ger en klar framställning av sanningen. 15:2 Kanske skall de [en gång], dessa som framhärdar i att förneka den, önska att de hade underkastat sig Guds vilja [medan det ännu var tid]. 15:3 Låt dem frossa och njuta [fröjderna i] detta liv och låt deras [samveten] sövas av hoppet [att räkenskapens Stund aldrig kommer]. Tids nog skall de få veta [sanningen]. 15:4 Vi har aldrig låtit ett folk förgås utan att först utsätta en frist för dem. 15:5 Inget folk kan vare sig förkorta eller förlänga den för dem [utsatta] fristen. 15:6 De [som förnekar sanningen] säger: "Du måste vara galen, du som [påstår att] denna Koran har uppenbarats för dig! 15:7 Varför har du inte kommit till oss med änglarna [i följe], om du är en av dem som talar sanning?" 15:8 Vi sänder inte änglarna annat än med den slutliga Sanningen, och [tvivlarna] får då ingen [ytterligare] frist. 15:9 Det är Vi som har uppenbarat denna Koran steg för steg och Vi skall helt visst slå vakt om den! 15:10 ÄVEN FÖRE din tid [Muhammad] sände Vi [Våra sändebud] till folken i det förgångna, 15:11 men inget sändebud kom till [sitt folk] utan att de gjorde narr av honom. 15:12 Och [samma motstånd mot förkunnelsen] låter Vi genomsyra dessa obotfärdiga syndares hjärtan. 15:13 De tror inte på den trots att [de vet vad som hände] dessa äldre folk. 15:14 Även om Vi [lät dem stiga upp] till himlen och Vi där öppnade en port för dem, så att de fick fortsätta sin uppstigning [och se de största tecken], 15:15 skulle de säkerligen säga: "Vi är offer för en synvilla – nej, vi har blivit förhäxade!"

15:16 OCH VI har lagt ut stjärnbilder på himlens valv till glädje för [nattliga] betraktare; 15:17 och Vi har fredat dem för [intrång av] alla utstötta demoner; 15:18 men om någon där vill smyga sig till förbjuden kunskap skall han genskjutas [och brännas] av en klart lysande låga. 15:19 Och Vi har brett ut jorden och där sänkt ned fast förankrade berg och låtit alla slag av växter uppstå på den enligt en väl avvägd plan. 15:20 Och Vi har sörjt för att ni där får ert uppehälle och för uppehället av allt levande som ni inte har ansvar för. 15:21 Ingenting finns som inte [har sitt ursprung] i Våra förråd och ur dem skänker Vi bara enligt ett [i förhållande till behovet] bestämt mått. 15:22 Vi lösgör vindarna som biträder vid [växternas] befruktning och Vi låter regn falla så att ni får [vatten] att dricka; men det är inte ni som förfogar över det. 15:23 Det är Vi som skänker liv och skänker död och det är Vi som förblir [när allt förgår]. 15:24 Och Vi känner [människorna], de som har gått före er och de som skall komma efter. 15:25 Din Herre är den som skall samla dem alla åter – Han är vis och Han har kännedom om allt.

15:26 VI HAR skapat människan av ljudande krukmakarlera, av formbar gyttja; 15:27 och dessförinnan skapade Vi de osynliga väsendena av ökenvindens eld. 15:28 Och se, då sade din Herre till änglarna: "Jag skall skapa människan av ljudande krukmakarlera, av formbar gyttja, 15:29 och när Jag har format henne och andats in i henne något av Min ande, fall då ned på era ansikten inför henne!" 15:30 Därpå föll änglarna ned [inför människan], alla 15:31 utom Iblees, som vägrade att ansluta sig till dem som föll ned [inför henne]. 15:32 [Gud] sade: "Iblees! Varför faller du inte ned på ditt ansikte som de andra?" 15:33 [Iblees] svarade: "Jag är inte den som skall falla ned inför en människa, som Du har skapat av ljudande krukmakarlera, av formbar gyttja." 15:34 [Gud] sade:

"Bort härifrån! Utstött skall du vara [15:35] och [Min] förbannelse [skall följa dig] till Domens dag!" [15:36] [Iblees] sade: "Herre! Bevilja mig anstånd till den Dag då [människorna] skall uppväckas från de döda!" [15:37] [Gud] svarade: "Du är en av dem som skall beviljas anstånd [15:38] till den Dag vars ankomsttid är känd [av Mig ensam]." [15:39] [Iblees] sade: "Herre! Eftersom Du har kommit mig att begå ett felsteg, lovar jag att [för människorna] utmåla [det onda] på jorden i de mest förföriska färger och att leda dem alla till synd, [15:40] [alla] utom dem som är Dina verkliga, hängivna tjänare!" [15:41] [Gud] sade: "Detta är för Mig en rak väg; [15:42] du skall inte ha makt över andra av Mina tjänare än dem som helt gått vilse och [av fri vilja] följer dig. [15:43] Helvetet är den fastställda mötesplatsen för dem alla – [15:44] det har sju portar, som var och en skall få sin bestämda andel [av syndare]." [15:45] DE GUDFRUKTIGA [skall vistas] i lustgårdar med [porlande] källor, [15:46] och skall [vid inträdet] hälsas: "Stig in i fred! Här är ni skyddade [mot allt ont och mot all förgänglighet]." [15:47] Vi skall rensa bort ur deras bröst [alla rester av gammalt] agg och [med hjärtat fyllt av] broderlig kärlek [skall de ta plats] på upphöjda troner mitt emot varandra. [15:48] De skall inte känna trötthet och de skall aldrig behöva lämna detta [lyckliga tillstånd]. [15:49] Säg till Mina tjänare att Jag sannerligen är Den som ständigt förlåter, Den som ständigt visar barmhärtighet – [15:50] men Mitt straff [när det drabbar, innebär] det svåraste lidande.

[15:51] OCH BERÄTTA för dem om Abrahams besökare – [15:52] hur de steg fram till honom och hälsade honom med fredshälsningen och han sade: "Ert besök gör oss oroliga!" [15:53] [Och] de sade: "Du har ingenting att frukta! Vi kommer med det glada budskapet till dig att [du skall få] en son [som skall bli en vis man]." [15:54] [Abraham] svarade: "Detta budskap ger ni mig trots min höga ålder? Vad är detta som ni säger mig?" [15:55] De sade: "Vårt budskap till dig är sanning. Var därför inte en av dem som misströstar [om Guds nåd]!" [15:56] [Abraham] sade: "Vem – utom den som helt har gått vilse – ger upp hoppet om sin Herres nåd?" [15:57] [Och] han fortsatte: "Vilka [andra] ärenden för er hit, ärade budbärare?" [15:58] De svarade: "Vi är sända till ett folk av obotfärdiga syndare [som skall förintas]. [15:59] Lot och hela hans hus skall dock räddas – [15:60] utom hans hustru som skall bli kvar – så har Gud beslutat – tillsammans med de övriga."

[15:61] OCH NÄR de utsända kom till Lot [15:62] sade han: "Jag känner er inte." [15:63] De svarade: "Nej, [vi är Guds utsända och] vi har kommit till dig med det som [dessa människor] aldrig ville tro på; [15:64] ja, vi har gett dig ett sant besked – var förvissad om att vi säger sanningen. [15:65] Gå härifrån med din familj i skydd av nattmörkret – gå [själv] sist [för säkerhets skull] och låt ingen se tillbaka – och fortsätt i den riktning som skall anvisas er." [15:66] Och Vi uppenbarade för honom detta [Vårt] beslut: "När dagen bryter in, skall alla dessa syndare ha förintats." [15:67] Och stadens män, som gladde sig över den goda nyheten, kom [skyndande till Lots hus]. [15:68] [Lot] sade: "Dessa män är mina gäster. Drag inte vanära över mig. [15:69] Frukta Gud och gör inte detta till en skammens dag!" [15:70] De svarade: "Har vi inte förbjudit dig att lägga dig ut för främlingar [som vi har lust till]?" [15:71] [Lot] sade: "Här är mina döttrar, om ni måste göra [vad ni har satt er i sinnet]." [15:72] [De utsända sade:] "Så sant du lever [kommer de inte att lyssna till dig]! I sin upphetsning vet de inte vad de gör." [15:73] Och när solen gick upp genljöd över dem dånet [av Guds straff]. [15:74] Vi lade [deras städer] i ruiner och det förutbestämda straffet drabbade dem som ett regn av stenblock. [15:75] I detta ligger sannerligen budskap till dem som försöker tränga in i tingens innersta mening. [15:76] Dessa [städer] var belägna nära en ännu existerande väg. [15:77] Här ligger helt visst ett budskap till dem som tror.

[15:78] Även de som bodde i [Madyans] skogklädda dalar var djupt orättfärdiga [människor] [15:79] och Vi lät dem gå under. Båda dessa folk levde nära en [ännu] fullt synlig huvudväg. [15:80]

INVÅNARNA i Al-Hidjr kallade [Våra] budbärare lögnare. [15:81] Vi gav dem del av Våra budskap, men de vände envist ryggen till. [15:82] De högg ut bostäder åt sig ur klippan och bodde där i trygghet. [15:83] Men en dag i gryningen genljöd dånet [av Guds straff] över dem, [15:84] och [befästningarna] som de hade uppfört kunde inte skydda dem [mot förintelsen].

[15:85] VI HAR inte skapat himlarna och jorden och allt däremellan utan en plan och ett syfte. Och Stunden skall komma [med räkenskap och dom]. Förlåt dem därför [Muhammad] och överse med [deras fel och brister]; [15:86] din Herre är Den som har skapat allt och har kunskap om allt. [15:87] VI HAR gett dig sju [verser] att ständigt upprepa och Koranen i all dess majestätiska skönhet. [15:88] Se inte [med avund] på de ögonblick av jordisk lycka som Vi skänker några av dessa [förnekare] och sörj inte över deras [otro], men visa hänsyn mot de troende och ge dem din kärleksfulla omtanke; [15:89] och säg [till människorna]: "Jag är den varnare som varnar öppet och entydigt [för Guds straff]." [15:90] [Vi har nämligen anförtrott dig ett gudomligt budskap] så som Vi tidigare gav Våra uppenbarelser till dem som [därefter godtyckligt] delade upp dem i stycken [15:91] [och] som [nu] betraktar Koranen som en rad föga trovärdiga [påståenden]. [15:92] Ja, vid din Herres namn! Vi skall sannerligen ställa dem alla till svars [15:93] för vad de gjorde! [15:94] Förkunna därför allt som du blir befalld [att förkunna] och håll dig borta från dem som sätter medhjälpare vid Guds sida. [15:95] Vi skall skydda dig mot dem som gör narr av [Våra budskap] [15:96] [och] som vid sidan av Gud dyrkar andra gudar; tids nog skall de få veta [sanningen]. [15:97] Vi vet att de [hädiska] ord som de yttrar gör dig djupt beklämd. [15:98] Lova och prisa därför din Herre och fall ned på ditt ansikte tillsammans med [de andra] som faller ned [inför Honom] i tillbedjan, [15:99] och dyrka din Herre till dess den fulla vissheten når dig.

16 An-Nahl (Biet)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[16:1] [DEN SISTA stunden] är avhängig av Guds beslut; skynda därför inte på den!Stor är Han i Sin härlighet, höjd högt över allt vad [människor] vill sätta vid Hans sida! [16:2] Han sänder änglarna med gudomlig ingivelse som de enligt Hans befallning [överlämnar till] den av Hans tjänare som Han vill: ”Förkunna för [människorna:] 'Det finns ingen annan gud än Jag; frukta därför Mig!'” [16:3] Han har skapat himlarna och jorden i enlighet med en plan och ett syfte; höjd [är Han] högt över allt vad [människor] vill sätta vid Hans sida. [16:4] Han skapar människan av en droppe säd; och se, där står hon, beredd att tvista och argumentera! [16:5] Och Han har skapat boskapen vars [ull] ger er värme och som är er till annan nytta och som också tjänar er till föda; [16:6] och ni ser skönheten i dessa [djur], när ni på kvällen driver hem dem [från betet] och när ni på morgonen [åter] släpper ut dem till betesmarkerna. [16:7] De bär bördor åt er till platser som ni [annars] inte skulle kunna nå utan stora ansträngningar. Er Herre, den Barmhärtige, ömmar sannerligen [för Sina tjänare]! [16:8] Och [Han har skapat] hästar och mulåsnor och åsnor för er att rida på och åt vars skönhet [ni kan glädjas]. Och Han kommer att skapa det som ni inte kan veta något om. [16:9] Gud visar färdriktningen, men det finns de som viker av från den [och går vilse]. Om Han hade velat, skulle Han ha lett er alla på rätt väg.

[16:10] Det är Han som låter regn falla från skyn; av detta får ni [vatten att] dricka och [det ger liv] åt träd och buskar där ni släpper ut era djur på bete; [16:11] och därmed frambringar Han

brödsäd och olivträd och dadelpalmer och vinstockar och alla [andra] slag av frukt. I detta ligger helt visst budskap till människor som tänker. 16:12 Och Han har gjort natten och dagen till era tjänare liksom solen och månen; också stjärnorna tjänar er på Hans befallning. I detta ligger helt visst budskap till människor som använder sitt förstånd. 16:13 Och i allt vad Han har skapat på jorden av skiftande färger och former ligger ett budskap till dem som ägnar [tingen] eftertanke. 16:14 Och det är Han som låter havet tjäna er, så att ni får äta färskt kött [som ni fångar] där och ur det kan hämta ting som ni pryder er med. Och ni ser skeppen som plöjer vågorna i detta [hav] och [med dem] kan ni söka det som Han i Sin godhet [beviljar er för er försörjning] – kanske känner ni [då också] tacksamhet. 16:15 Och Han har sänkt ned i jorden fast förankrade berg, så att den inte svajar under er fot, och [lagt ut] älvar och stigar, för att ni skall kunna ta er fram 16:16 och [gett er] tecken och vägmärken – och stjärnorna, med vars ledning [människor] kan finna rätt väg. 16:17 ÄR HAN, Skaparen, jämförbar med den som inte skapar något? Skall ni inte tänka över [detta]?

16:18 Om ni ville räkna Guds välgärningar, skulle ni aldrig kunna fastslå deras antal. Helt visst är Gud ständigt förlåtande, barmhärtig. 16:19 Och Gud vet vad ni döljer lika väl som det som ni öppet tillkännager. 16:20 De som de anropar vid sidan av Gud skapar ingenting – de är ju [själva] skapade. 16:21 Döda, livlösa, vet de inte när de skall uppväckas till liv. 16:22 Er Gud är den Ende Guden. Men de som inte tror på det eviga livet förnekar det därför att högmod härskar i deras hjärtan. 16:23 Utan tvivel vet Gud vad de döljer lika väl som det som de öppet tillkännager – [och] Han älskar inte de högmodiga, 16:24 de som på frågan "Vad har er Herre uppenbarat?" svarar: "[Ingenting annat än] sagor från förfädernas tid."

16:25 Därför skall de på Uppståndelsens dag bära hela bördan av sin egen skuld och [därtill] en del av den börda de okunniga [bär] som de hade vilselett – det är sannerligen en tung börda som de måste bära! 16:26 Även de som levde förr tänkte ut listiga och bedrägliga argument [mot sändebudens förkunnelse]; men Gud lät allt det som de hade byggt upp skakas i sina grundvalar så att taken störtade in över deras huvuden – och straffet drabbade dem utan att de förstod varifrån det kom. 16:27 Till sist, på Uppståndelsens dag, skall Han låta dem smaka den fulla förödmjukelsen och Han skall säga: "Var är dessa Mina medhjälpare [som ni gav Mig] och för vars skull ni alltid vände ryggen [åt profeterna och allt vad de förkunnade?]" De som har fått kunskap skall säga: "Denna dag har skam och elände drabbat dem som förnekade sanningen, 16:28 de som i det ögonblick då änglarna samlade in deras själar [fortsatte att] göra orätt mot sig själva [genom sin förnekelse]!" Då skall de underkasta sig [och säga:] "Vi gjorde inte orätt [med avsikt]." [Men svaret skall bli:] "Jo, sannerligen [gjorde ni orätt med avsikt]! Gud har full kännedom om alla era handlingar! 16:29 Gå därför in genom helvetets portar! Där skall ni förbli till evig tid." – Hur vedervärdig är inte denna de högmodigas sista boning!

16:30 Men när de gudfruktiga tillfrågas: "Vad har er Herre uppenbarat?" svarar de: "Goda [ord med vägledning och hopp]!" Ja, gott i detta liv [skall tillfalla] dem som gör det goda och det rätta, men den bästa belöningen är helt visst de eviga boningarna – hur härliga är inte de gudfruktigas boningar! 16:31 De skall stiga in i Edens lustgårdar som vattnas av bäckar, där de skall få allt vad de önskar. Så belönar Gud dem som fruktar Honom, 16:32 de som är utan synd, då änglarna i dödsögonblicket hämtar deras själar och hälsar dem: "Fred vare med er! Stig in i lustgården, [detta är belöningen] för era handlingar!" 16:33 VÄNTAR de [som sätter gudar vid Guds sida] bara på att änglarna skall komma [och hämta deras själar] eller på din Herres straff i denna värld? Så betedde sig också deras föregångare; och [när straffet drabbade dem] var det inte Gud som gjorde dem

orätt, nej, de hade gjort sig själva orätt; [16:34] [följderna av] deras onda handlingar hann upp dem och de inringades [till sist] av det som de hade gjort till föremål för [sitt hån och] sina skämt.

[16:35] De som sätter medhjälpare vid Guds sida säger: "Om Gud hade velat skulle varken vi eller våra fäder ha dyrkat något vid sidan av Honom; vi skulle inte heller utan Hans [befallning] ha förklarat något förbjudet." Sådant [språk] förde även deras föregångare. Kan uppgiften för [Guds] sändebud vara någon annan än den att klart framföra [det budskap som de anförtrotts]? [16:36] Till varje samfund har Vi låtit ett sändebud komma [för att förkunna]: "Dyrka Gud och håll er borta från det onda!" Bland dessa [människor i äldre tider] fanns den som Gud vägledde, och det fanns den som dömde sig själv att gå vilse. Gå därför ut i världen och se [spåren som visar] vad slutet blev för dem som kallade sanningen för lögn! [16:37] [Muhammad!] Även om det är din önskan att visa [sådana människor] den rätta vägen vägleder inte Gud dem som Han har låtit gå vilse, och de kommer inte att finna hjälpare. [16:38] De svär vid Gud sina högtidligaste eder att Gud inte kommer att återuppväcka någon från de döda. Helt visst [skall de döda återuppväckas]! Det skall ske i kraft av det löfte som Han har åtagit Sig att infria, men de flesta människor är okunniga om detta. [16:39] [Han skall låta dem återuppstå] för att klargöra för dem det som de tvistade om och för att de som förnekade sanningen skall få veta att de var lögnare. [16:40] När det är Vår vilja att något skall vara säger Vi endast till det: "Var!" – och det är. [16:41] DE SOM efter att ha lidit förföljelse överger ondskans rike för [att kämpa för] Guds sak, dem skall Vi låta inrätta sig på bästa sätt i denna värld, men en större belöning [väntar dem] i nästa liv – om ändå de [som tvekar inför detta steg] hade förstått [det]! – [16:42] [utvandrarna] som visade tålamod och uthållighet och som i allt litade till sin Herre.

[16:43] DE SOM Vi har sänt före dig [som sändebud] var ingenting annat än män för vilka Vi uppenbarade [Våra budskap]. Fråga dem som går efter [de tidigare uppenbarelserna], om ni inte vet det. – [16:44] [Vi sände dem] med klara vittnesbörd och med upptecknad visdom. Och för dig har Vi uppenbarat Koranen för att du skall klargöra för människorna allt som sänts till dem [av vägledning och visdom]; kanske skall de väckas till eftertanke.

[16:45] Kan de som smider onda planer känna sig säkra på att Gud inte låter jorden uppsluka dem eller låter straffet drabba dem från ett håll från vilket de ingenting anar [16:46] eller komma över dem när de är mitt uppe i sin [dagliga] verksamhet – de kommer inte att kunna uppresa sig emot [Hans vilja] – [16:47] eller att Han inte straffar dem genom att steg för steg urholka deras [privilegierade ställning]? Er Herre, den Barmhärtige, ömmar [för Sina tjänare]! [16:48] HAR ALDRIG dessa [förnekare av sanningen] betraktat något av alla de ting som Gud har skapat, och sett hur dess skuggor flyttar sig åt höger och åt vänster och faller ned inför Gud i ödmjuk underkastelse under Hans vilja? [16:49] Allt i himlarna och på jorden faller ned inför Gud i tillbedjan, djuren, men också änglarna som är utan högmod; [16:50] de fruktar sin Herre i höjden och gör vad de är befallda att göra.

[16:51] Och Gud har sagt: "Dyrka inte två gudomligheter. Han är En Gud. Mig skall ni frukta [och ingen annan]. [16:52] Honom tillhör allt i himlarna och på jorden och ni är skyldiga Honom ständig lydnad. Fruktar ni någon annan än Gud? [16:53] Ingenting gott kommer er till del som inte är från Gud. Och när ett ont drabbar er är det Honom ni anropar om hjälp. [16:54] Men när Han har avlyft från er detta onda, tar några bland er sig för att sätta gudar vid sin Herres sida, [16:55] [liksom] för att visa att de inte känner tacksamhet för Våra gåvor. Gläds då åt livet [medan ni kan – en dag] skall ni få veta [sanningen].

16:56 Och de vill ge en andel av det som Vi skänker dem för deras försörjning till [företeelser], som de inte kan veta något om! Vid Gud! Ni skall ställas till svars för allt som ni diktar ihop! 16:57 Och de tilldelar Gud döttrar – stor är Han i Sin härlighet! – men åt sig [väljer de] det som de själva önskar. 16:58 Då någon av dem får höra den glada nyheten om en dotters [födelse], mörknar hans uppsyn och vreden kokar i honom; 16:59 han drar sig undan människorna på grund av denna [för honom] dystra nyhet [och han överväger] om han skall behålla barnet trots förödmjukelsen och skammen eller begrava det i jorden. Hur vedervärdigt är inte deras sätt att [tänka och] döma? 16:60 De sämsta egenskaper kännetecknar dem som inte tror på ett evigt liv. – Enbart de mest upphöjda egenskaper kan nämnas i samband med Gud; Han är den Allsmäktige, den Allvise. 16:61 Om Gud [genast] skulle straffa människorna för det onda de gör skulle Han inte lämna en enda levande varelse på [jorden]. Men Han beviljar dem en frist till en tidpunkt [som Han har] utsatt. De kan inte förkorta fristen och, när den har löpt ut, kan de inte förlänga den, ens med ett ögonblick. 16:62 De tilldelar Gud vad de [själva] avskyr och påstår [samtidigt] med en lögn att det högsta goda väntar dem. Utan tvivel är det Elden som väntar dem och dit skall de förpassas utan dröjsmål!

16:63 Vid Gud! Vi har sänt [budbärare] till folk som levde före din tid [Muhammad], men då Djävulen visade dem deras [onda] handlingar i ett fördelaktigt ljus [vände de ryggen till, och även] i dag är han deras beskyddare [de som är av samma skrot och korn]; de skall få utstå ett plågsamt straff. 16:64 Och Vi har uppenbarat denna Skrift för dig för att du skall klargöra för dem det som de tvistar om, och som en vägledning och en nåd för dem som vill tro.

16:65 OCH GUD låter regn falla från skyn och ger på så sätt nytt liv åt den jord som varit död; i detta ligger helt visst ett budskap till dem som lyssnar. 16:66 Och från boskapen kan ni hämta en [annan] lärdom: i deras buk, mellan det som kroppen stöter bort och blodet [som uppehåller livet], låter Vi ren mjölk [alstras] för er, en välsmakande [dryck]. 16:67 Och ur frukterna av dadelpalmen och vinrankan utvinner ni både vin och hälsosam näring; i detta ligger helt visst ett budskap till dem som använder sitt förstånd. 16:68 Och din Herre har lärt biet att inrätta sig i bergen och i träd och i det som [människor] ställer i ordning [för dess behov]; 16:69 och att hämta sin näring från alla [växter som ger] frukt och att följa de vägar som din Herre [har utstakat för det]. Och en saft av skiftande färg sipprar fram ur dess [inre] i vilken det finns läkande ämnen [till nytta] för människorna. I allt detta ligger helt visst ett budskap till människor som tänker.

16:70 GUD HAR skapat er och, när tiden är inne, skall Han låta er dö. Och det finns de bland er som [vid hög] ålder blir så skröpliga, att de glömmer allt vad de en gång har vetat. Gud vet allt och är mäktig allt. 16:71 Och Gud har i [fördelningen av] Sina gåvor gynnat några av er framför andra. Men de som gynnats delar inte med sig av sina förmåner åt dem som de rättmätigt besitter och [erkänner dem inte, vilket de borde,] som likställda. [Vågar] de alltså förneka Guds välsignelser? 16:72 Och Gud har skapat åt er hustrur av samma natur som ni själva och genom era hustrur har Han gett er barn och barnbarn, och Han har försett er med goda ting för ert livsuppehälle. Skall de då [fortsätta att] tro på det som inte är sant och förneka Guds välgärningar, 16:73 och i stället för Gud dyrka vad som inte kan förse dem vare sig från himlarna eller jorden med något av det som de behöver för sin försörjning och som saknar all makt? 16:74 Och gör inte Gud till föremål för jämförelser! Gud vet [allt], men ni har ingen [verklig] kunskap.

16:75 Gud framställer liknelsen om [två män] – en slav, som tillhör en annan man och som inte kan företa sig något [på egen hand], och en man som Vi har skänkt god försörjning och som ger av sitt både när ingen ser det och öppet inför alla. Är dessa två jämförbara? Gud ske lov [för denna

liknelse]! Men de flesta [av dem] inser inte [den skillnad som här råder]. 16:76 Och Gud framställer liknelsen om två män, varav en är stum och inte kan reda sig själv och är en börda för sin beskyddare; vilket uppdrag denne än ger honom, misslyckas han. Kan han jämställas med den som föreskriver rättvisa [förhållanden mellan människor] och själv följer rättens raka väg? 16:77 Hos Gud finns [kunskapen om] himlarnas och jordens dolda verklighet. [Den Yttersta] stunden är ett ögonblicks verk, ja, den är över ännu snabbare än så, eftersom Gud har allt i Sin makt. 16:78 Gud förde er ut ur era mödrars sköten, ovetande om allt, och gav er hörsel, syn och hjärta; kanske känner ni tacksamhet [mot Honom]. 16:79 Har de inte sett hur fåglarna svävar genom luften [i enlighet med Guds lagar]? Ingen annan än Gud håller dem uppe! I detta ligger sannerligen budskap till människor som vill tro. 16:80 Och Gud har gett er bostäder för er vila, och har gett er boskapens hudar som [flyttbara] bostäder, lätta [att medföra] på era färder och [lätta att hantera] när ni slår läger; och [Han har gett er] deras ull, den grova och den fina, och deras hår [av vilket ni kan tillverka det som behövs] för att inreda [bostäderna] och annat som skall vara er till glädje och nytta sålänge de varar. 16:81 Och bland de ting som Gud har skapat har Han [sörjt för att några skänker] er skydd och skugga och i bergen har Han skapat grottor [där ni kan söka tillflykt]. Och Han har gett er kläder till skydd mot hetta [och köld] och kläder, som skyddar er mot ont som ni själva är upphov till. [Se] hur Han ger er Sin välsignelse i fullt mått – kanske underkastar ni er [nu Hans vilja]. 16:82 MEN OM de vänder dig ryggen [minns, Muhammad, att] din enda uppgift är att klart framföra budskapet. 16:83 De är medvetna om Guds välsignelser, men de vill inte erkänna dem – de flesta av dem är de otacksamma som framhärdar i förnekelse och synd.

16:84 Och den Dag då Vi skall låta ett vittne ur varje samfund stiga fram [för att vittna mot dem], skall inga [undanflykter eller ursäkter] godtas från förnekarnas sida, och inga [försök till] gottgörelse tas emot. 16:85 Och då syndarna fått se straffet kommer det inte att lindras och inget uppskov att beviljas. 16:86 Och när de som satte medhjälpare vid Guds sida ser dessa medhjälpare, skall de säga: "Herre! Det var dem som vi satte vid Din sida och som vi anropade i Ditt ställe." Men [medhjälparna] skall ge dem svar på tal: "Ni är sannerligen lögnare!" 16:87 Och den Dagen skall de förklara sin underkastelse [under Gud], och det som de [i livet] ljög ihop skall överge dem. 16:88 Över alla dem som förnekade sanningen och som hindrade [andra] att följa Guds väg skall Vi hopa straff på straff för all den skada de har åstadkommit.

16:89 [Påminn dem om] den Dag då Vi från varje samfund skall låta ett vittne ur deras egna led stiga fram [som skall vittna] mot dem! Och dig har Vi gjort till vittne mot dem [som du har nått med budskapet]. Vi har uppenbarat denna gudomliga Skrift för dig, steg för steg, med klargörande av allt, med vägledning och nåd och ett glatt budskap om hopp till dem som har underkastat sig Guds vilja!

16:90 GUD befaller att rätt och rättvisa skall råda [människor emellan och befaller dem] att göra gott och att vara givmilda mot de närmaste, och Han förbjuder alla skamlösa handlingar och allt som strider mot rimlighet och förnuft och allt som innebär en kränkning av andras rätt. Han förmanar och varnar er, för att ni skall lägga det på hjärtat. 16:91 Stå fast vid förbundet med Gud när ni gör ett högtidligt åtagande, och bryt inte [era] eder efter att ha bekräftat dem och tagit Gud till er borgensman; Gud har kännedom om vad ni gör. 16:92 Gör inte som [kvinnan] som repade upp den starka tråd hon hade spunnit, och svär inte era eder [som om ni spelade ett spel där det gäller] att överlista varandra och [att hålla sig väl med] den klan [eller grupp] som har flest män

[och är rikast i fråga om resurser]. Detta är ett prov som Gud låter er undergå och på Uppståndelsens dag skall Han helt visst klargöra för er det som ni hade olika meningar om.

16:93 Om Gud hade velat, hade Han gjort er till ett enda samfund, men Han låter den gå vilse som vill [gå vilse] och Han vägleder den som vill [vägledas]; ni kommer helt visst att få stå till svars för era handlingar. 16:94 Nej, svär inte era eder för att överlista varandra; er fot som har fått fäste [i tron] kan slinta och så får ni bära de onda följderna [i detta liv] av att ha avvikit från Guds väg; och [efter döden] väntar er ett hårt straff. 16:95 Byt därför inte bort förbundet med Gud för [att uppnå] en ömklig vinst. Det som Gud har i beredskap är för er det bästa – om ni bara visste...! 16:96 Det ni har i handen försvinner, men det som är hos Gud består i evighet. Vi skall sannerligen belöna dem som höll ut i motgång och prövningar efter deras bästa handlingar. 16:97 Den man eller kvinna som gör gott och lever rättskaffens och som har tron skall Vi skänka ett gott liv och Vi skall bestämma deras [slutliga] belöning efter deras bästa handlingar.

16:98 NÄR DU [vill] läsa Koranen, be då Gud beskydda dig mot Djävulen, den utstötte. 16:99 Han har ingen makt över dem som tror och litar till sin Herre; 16:100 hans makt är begränsad till dem som ställer sig under hans beskydd och som förleds av honom att tillskriva andra del i Guds makt. 16:101 Och när Vi låter ett budskap ersättas av ett [annat] – Gud är väl medveten om vad Han uppenbarar, steg för steg – säger de: "Detta har du [själv] satt samman!" Nej, de flesta av dem vet inte [vad de talar om]! 16:102 Säg: "Helighetens ande har, steg för steg, förmedlat uppenbarelsen från din Herre med sanningen för att stärka [tron hos] de troende och ge dem som har underkastat sig Guds vilja vägledning och ett glatt budskap om hopp." 16:103 Vi vet att de säger: "Det är bara en människa som lär honom denna [Koran]" – [men] den de syftar på [med sin beskyllning] talar ett utländskt språk, medan detta är klingande ren arabiska. 16:104 Gud vägleder inte dem som inte vill tro på Hans budskap, och ett svårt lidande [väntar] dem. 16:105 Inga andra än de som inte tror på Guds budskap kan tänka ut [en sådan] lögn; och det är de [– inte Vår Profet –] som är lögnare! 16:106 Den som förnekar Gud efter att ha antagit tron – inte den som är utsatt för tvång, fastän hans hjärta förblir tryggt i sin övertygelse, utan den som frivilligt öppnar sig för otron – sådana [människor] ådrar sig Guds vrede och ett hårt straff väntar dem, 16:107 eftersom de sätter det jordiska högre än det eviga livet. Gud vägleder inte dem som förnekar sanningen. 16:108 Det är dessa [människor] vars hjärtan, hörsel och syn Gud har förseglat; de är de likgiltiga, de tanklösa. 16:109 Helt visst är det de som i evigheten skall stå som förlorare. 16:110 Men de som genom förtryck och förföljelser tvingats att överge [sin tro] och som därefter flyr från ondskans rike och strävar och kämpar [för Guds sak] och uthärdar allt med tålamod – efter allt [som de har utstått] skall din Herre helt visst [visa dem] barmhärtighet och förlåta dem. 16:111 [Påminn dem om Uppståndelsens] dag då var och en kommer att vilja tala [enbart] i egen sak och då alla skall få den fulla lönen för sina handlingar och ingen skall tillfogas orätt. 16:112 GUD framställer liknelsen om en stad. [Invånarna] levde där lugna och trygga, tillförsäkrade en riklig försörjning från alla håll. Men de ville inte erkänna Guds välsignelser och Gud lät dem pröva på hungerns och fruktans elände på grund av att de [förnekade Guds välgärningar]. 16:113 Ett sändebud, [en man] ur deras egna led, kom till dem men de kallade honom lögnare och så drabbade dem straffet medan de framhärdade i [förnekelse och annan] synd.

16:114 ÄT AV alla tillåtna goda ting som Gud har skänkt er för er försörjning och tacka Gud för Hans välgärningar, om det är Honom ni vill dyrka. 16:115 Han har inte förbjudit er annat än kött av självdöda djur och blod och svinkött och det som offrats åt någon annan än Gud. Men den som nöden tvingar [att äta av detta] – inte den som vill trotsa [förbuden] och som går längre

[än hungern tvingar honom] – [skall finna att] Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. 16:116 Låt därför ingen osanning komma över era läppar då ni talar om [dessa ting och kallar] det ena lovligt och det andra förbjudet, så att ni lögnaktigt påbördar Gud era egna idéer. Det kommer inte att gå dem väl i händer som lögnaktigt påbördar Gud vad de själva finner på; 16:117 deras glädje skall vara en kort tid och ett plågsamt straff väntar dem! 16:118 Men Vi förbjöd dem som följde den judiska tron det som Vi tidigare låtit dig veta; Vi gjorde dem ingen orätt; nej, det var de som gjorde sig själva orätt. 16:119 Och – än en gång – de som handlar orätt av okunnighet och som därefter grips av ånger och bättrar sig – efter denna [sinnesändring] skall helt visst din Herre [låta dem erfara att] Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.

16:120 ABRAHAM var en föregångsman och, i sin rena, ursprungliga tro, ett exempel. Han böjde sig under Guds vilja och var inte en sådan som ger avgudar sin dyrkan. 16:121 Han var alltid tacksam mot [Gud] för Hans välgärningar, Han som hade utvalt honom och lett honom till en rak väg. 16:122 Och Vi skänkte honom det goda i denna värld, och i evigheten är helt visst hans plats bland de rättfärdiga. 16:123 Och tiden kom då Vi gav dig, [Muhammad, ingivelsen] att följa Abraham i hans rena, ursprungliga tro, han som inte var en sådan som ger avgudar sin dyrkan. 16:124 Sabbatsbudet infördes enbart [för att straffa] dem som inte kunde enas om [vad Abrahams tro innebar]. Men din Herre skall helt visst döma mellan dem på Uppståndelsens dag i alla frågor där de hade skiljaktiga meningar.

16:125 KALLA [människorna, Muhammad] med kloka och goda ord att följa din Herres väg, och lägg fram argumenten på ett måttfullt och försynt sätt; din Herre vet bäst vem det är som avviker från Hans väg och Han vet bäst vem det är som följer Hans ledning. 16:126 Om ni besvarar [ett angrepp som ni utsatts för], besvara det då med samma medel som användes mot er; men om ni visar tålamod är detta det bästa för de tålmodiga. 16:127 Bär allt med tålamod men [minns att du bara får] kraft att visa tålamod från Gud. Och var inte bedrövad för [förnekarnas] skull och känn dig inte beklämd på grund av den ohederlighet de visar [i sina tvister med dig]. 16:128 Gud är med dem som fruktar Honom och som gör det goda och det rätta.

17 Al-Isra' (Den nattliga resan)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

17:1 STOR är [Gud] i Sin härlighet, Han som under natten förde Sin tjänare från den heliga Moskén till den fjärran böneplatsen, vars omgivningar Vi har välsignat, för att visa honom några av Våra tecken; Han är Den som hör allt, ser allt. 17:2 Och Vi gav Moses uppenbarelsen och gjorde den till vägledning för Israels barn [och förmanade dem:] "Tag ingen annan än Mig till beskyddare, 17:3 ni ättlingar till dem som Vi räddade tillsammans med Noa [i arken]! Han var en tacksam tjänare!"

17:4 Genom uppenbarelsen gav Vi Israels barn en varning: "Två gånger kommer ni att störa ordningen och fördärva sederna på jorden och visa ett högmod utan gräns." 17:5 När detta skedde första gången, sände Vi några av Våra tjänare mot er, starka och djärva krigare, och de förföljde er in i era bostäder [för att döda er alla till sista man]. Så uppfylldes Guds löfte. 17:6 Därefter [återupprättade] Vi [ert rike och] gav er på nytt makt över dem och skänkte er rikedom och

talrika söner och gav er ökad [militär] styrka. [17:7] [Och Vi sade:] "Om ni gör gott, gör ni det [till nytta] för er själva; men om ni gör ont, vållar ni er själva [skada]." Och när [det som avsågs i] den andra varningen kom, blev er förödmjukelse total, templet vanhelgades, så som det en gång förut hade vanhelgats, och allt [som föll i fiendens händer] lades i ruiner. [17:8] Kanske kommer er Herre att ha förbarmande med er, men om ni återfaller [i synd], kommer Vi att [straffa er] på nytt; [minns att] Vi har gjort helvetet till ett fängelse för förnekarna av sanningen.

[17:9] DENNA Koran leder [människan] till den rätta, den raka vägen och ger dem som tror och lever rättskaffens det glada budskapet att en riklig belöning väntar dem; [17:10] och [den varnar] för det plågsamma straff som Vi har i beredskap för dem som avvisar tron på livet efter döden. [17:11] Människan ber om det onda liksom hon ber om det goda, eftersom hon är benägen att förhasta sig. [17:12] Vi har gjort natten och dagen till två mäktiga tecken. Vi har låtit nattens tecken utplånas [i mörker] och gjort dagens tecken till ett klart ljus, så att ni kan se och [bege er ut] och söka det som er Herre i Sin godhet [beviljar er] och för att ni skall veta årens antal och hur [tiden] beräknas. Allt har Vi framställt med klarhet. [17:13] Och Vi har bundit varje människas bestämmelse vid hennes hals och på Uppståndelsens dag skall Vi lägga fram för henne en bok som hon finner uppslagen, [17:14] [och en röst skall säga:] "Läs nu din bok! I dag behövs ingen annan granskare av räkenskapen för dina handlingar än du själv."

[17:15] Den som låter sig vägledas, vägleds till nytta för sig själv; och den som går vilse, går bara vilse till skada för sig själv. Och på ingen bärare av bördor skall läggas en annans börda. Vi straffar inte [ett folk] förrän Vi sänt Vårt sändebud [till dem]. [17:16] Men när Vi har beslutat att låta ett folk gå under, varnar Vi dem i deras mitt som bara lever för nöjen och njutningar, och [om] de ändå [fortsätter] att trotsa Oss faller den ofrånkomliga domen över dem och Vi förintar dem alla. [17:17] Hur många släkten har Vi inte låtit gå under efter Noas tid! Ingen känner sina tjänares synder bättre, [ingen] ser dem klarare än din Herre. [17:18] Om någon [enbart] står efter det jordiska livets förgängliga goda, låter Vi honom genast njuta av detta – [Vi ger] vad Vi vill, åt den Vi vill – men därefter låter Vi honom, förhatlig och utstött, brinna i helvetets [ugn]. [17:19] Men den som har det eviga livet för ögonen och som riktar hela sin strävan mot detta [mål] och som har trons [visshet], sådana [som han skall se] sin strävan uppskattad [till dess fulla värde]. [17:20] Åt alla – åt de förra såväl som åt de senare – ger Vi något av din Herres gåvor; ingen gräns har satts för din Herres givmildhet. [17:21] Lägg märke till hur Vi [på jorden] gynnar några framför de andra, men i det eviga livet är graderna flera och det råder större skillnad i [de förmåner som] Vi ger [den ene men inte den andre].

[17:22] SÄTT INTE en annan gud vid Guds sida! Annars kommer du att finna dig klandrad och utstött. [17:23] Er Herre har befallt, att ni inte skall dyrka någon annan än Honom. Och [Han har anbefallt er] att visa godhet mot [era] föräldrar. Om en av dem eller båda uppnår hög ålder i din vård, var då inte otålig eller sträng mot dem, tillrättavisa dem inte, och tala alltid hövligt och vänligt till dem. [17:24] Och sänk ödmjukt [ömhetens] vinge över dem och be: "Herre! När jag var liten vårdade och fostrade de mig [med kärlek]; förbarma Dig [nu] i Din nåd över dem!" [17:25] Er Herre vet vad ni bär inom er. Om ni strävar efter att leva ett rättskaffens liv [skall Han överse med era fel och brister] och Han är alltid beredd att förlåta dem som, när de har begått ett fel, återvänder till Honom med ånger i sinnet. [17:26] Och ge den nära anförvanten vad han med rätta väntar och [ge till] den behövande och vandringsmannen, men slösa inte över all måtta. [17:27] Slösarna är demonernas bröder och Djävulen visade stor otacksamhet mot sin Herre. [17:28] Och om du vänder dig ifrån de [behövande, därför att] du själv hoppas på din Herres barmhärtighet, ge

dem då [åtminstone] ett vänligt ord. [17:29] Bind inte handen vid din hals, men sträck inte heller ut den så långt, att du får förebråelser [för slösaktighet] eller [till sist själv] råkar i nöd. [17:30] Din Herre ger den Han vill riklig och [den Han vill] knappare utkomst; Han är underrättad om Sina tjänares [behov] och förlorar dem inte ur sikte.

[17:31] Döda inte era barn av rädsla för fattigdom; Vi sörjer för dem och för er. Att döda [dem] är en svår synd. [17:32] Håll er borta från [alla frestelser till] otuktiga handlingar! Sådant är skamlöshet och en ond väg. [17:33] Tag inte en annans liv – Gud har förklarat det heligt – annat än i rättfärdigt syfte. Om någon dödas med orätt, ger Vi den som för hans talan bemyndigande [att kräva rättvis vedergällning]; men denne skall inte gå för långt vad vedergällningen beträffar. [Den döde] har redan fått [Guds] hjälp. [17:34] Rör inte den faderlöses egendom – annat än för att föröka den – innan han nått myndig ålder. Och håll vad ni lovar; ni kommer att ställas till svars för [era] löften. [17:35] Och mät med fullt mått när ni mäter, och väg med rättvis våg. Det är ett gott [i sig] och det främjar [er eviga välfärd]. [17:36] Befatta dig inte med det som du inte riktigt vet; ditt öra och ditt öga och ditt hjärta skall [alla en Dag] tillfrågas om detta. [17:37] Och trampa inte jorden med dryga översittarfasoner; du kan aldrig borra dig igenom dess [innandömen] och inte heller kan du nå högre än bergens krön. [17:38] Allt det onda [som har nämnts] är djupt förhatligt för din Herre.

[17:39] Detta som din Herre här har uppenbarat för dig är visa förmaningar och varningar. Sätt därför inte en annan gud vid Guds sida; då kommer du att kastas, förhatlig och utstött, i helvetet! [17:40] SKULLE Gud ha visat er Sin särskilda välvilja genom att skänka er söner och för Sig själv ha valt döttrar bland änglarna? Ni har i sanning påstått något oerhört!

[17:41] Vi har förtydligat [budskapen i] denna Koran för att [människorna] skall ägna dem eftertanke, men detta har bara till följd att de förhärdas ytterligare i sitt motstånd. [17:42] Säg: "Om det, som de påstår, fanns [andra] gudar vid sidan av Honom skulle helt visst de [också] försöka finna vägen till Honom, som tronar allsmäktig [över skapelsen]." [17:43] Stor är Han i Sin härlighet, högt upphöjd över allt vad [människor] påstår! [17:44] De sju himlarna prisar Honom liksom jorden och allt det som de rymmer; ja, ingenting finns som inte sjunger Hans lov. Men ni förstår inte innebörden av deras lovsång. Gud är mild och överseende [med Sina tjänares brister] och Han förlåter ständigt.

[17:45] OCH NÄR du [Muhammad] läser ur Koranen, låter Vi ett osynligt förhänge avskärma dig från dem som inte tror på det eviga livet, [17:46] och Vi täcker över deras hjärtan så att de ingenting förstår och täpper till deras öron. Och när du under [läsningen av] Koranen åkallar din Herre och [förkunnar] Hans Enhet, vänder de ryggen till och drar sig bort, fulla av motvilja. [17:47] Vi vet väl vad det är de lyssnar efter då de lyssnar till dig; när de samlas för sig själva säger nämligen [några av] dessa orättfärdiga [människor till de andra]: "[Följer ni Muhammad] följer ni bara en man som står under [inflytande av] trolldom." [17:48] Se där hur de beskriver dig! De har gått helt vilse och kan inte återfinna vägen. [17:49] Och de säger: "Skall vi, efter att ha blivit ben och sönderfrätta rester, återuppstå i en ny skapelse?" [17:50] Säg: "[Visst!] Även om era [kroppar] hade varit av sten eller av järn, [17:51] eller skapade av vad ni ser som ännu oförenligare [med tanken på liv]." Då kommer de att fråga: "Vem skall skapa oss på nytt?" – [och du skall] svara: "Den som först skapade er." Då ruskar de på huvudet åt dig och frågar: "När skall detta ske?" – [och då] svarar du: "Kanske är tiden nära; [17:52] den Dag då Han skall kalla på er och ni till svar skall lovprisa Honom, kommer det att förefalla er som om ni hade vistats [på jorden] bara en kort stund."

17:53 OCH SÄG till Mina tjänare att de [i samtal och diskussioner] använder [ett hövligt språk] och söker de bästa, de vänligaste orden. – Djävulen är alltid beredd att så osämja mellan dem; Djävulen är människans förklarade fiende. 17:54 Er Herre känner er väl; om Han vill, förbarmar Han sig över er, och om Han vill, straffar Han er. Men Vi har inte sänt dig [Muhammad] för att vaka över människorna och deras handlingar. 17:55 Din Herre har full kunskap om alla som befolkar himlarna och jorden. Och Vi har gett några profeter företräde framför andra – och Vi skänkte David en skrift fylld av visdom. 17:56 SÄG: "Anropa dem som ni tror [finnas] vid sidan av Honom, så [skall ni se att] de inte kan befria er från det onda [som tynger er] och inte heller lasta över det på andra." 17:57 De som de anropar vill själva vinna sin Herres välvilja och komma Honom så nära som möjligt, och de hoppas på Hans nåd och fruktar Hans straff – [alla] måste frukta din Herres straff! 17:58 Det finns inget folk [som har förnekat och trotsat Oss] och som Vi inte kommer att låta gå under före Uppståndelsens dag, eller straffa med ett strängt straff. Detta står skrivet i [Vårt] dekret.

17:59 Ingenting hindrar Oss att sända [människorna] tecken och under [liksom Vi gjorde i äldre tider] utom detta att folken i äldre tider [trots tecknen] kallade [Våra budskap] för lögn; till stammen Thamud överlämnade Vi kamelstoet som ett tecken för att öppna deras ögon, men de förgrep sig på det. Vi sänder inte [sådana] tecken annat än som en varning. 17:60 Och Vi sade till dig [Muhammad]: "Din Herre har full uppsikt över människorna [och deras handlingar], och Vi har låtit dig se den syn som du fick se för att den – liksom [synen av] det i Koranen förbannade trädet – skall bli en prövning för människorna; Vi hotar och varnar dem, men därigenom förhärdas de bara än mer i synd och trots."

17:61 SE, VI sade till änglarna: "Fall ned på era ansikten inför Adam", och [alla] föll ned utom Iblees. Han sade: "Skall jag falla ned inför den som Du har skapat av lera?" 17:62 [Och] han fortsatte: "Denne som Du har satt högre än mig – om Du vill ge mig uppskov till Uppståndelsens dag, svär jag att jag skall förmå hans avkomma att blint lyda mig, alla utom ett fåtal! Vad anser Du om detta?" 17:63 [Gud] svarade: "Bort härifrån! [Vi ger dig detta uppskov, men] ni skall få helvetet som belöning, du och de som följer dig – en riklig belöning! 17:64 [Du kan] egga så många av dem som du förmår med din [lockande] röst och båda upp dina hjälptrupper och ge dig i lag med dem [och driva dem] att samla rikedomar [på orätta vägar] och [förmå dem att i syndiga förbindelser avla] barn, och ge dem löften – även om Djävulens löften inte är mer än bländverk. – 17:65 Men du skall inte ha någon makt över Mina [sanna] tjänare; ingen som sätter sin lit till din Herre behöver ett annat skydd."

17:66 DET ÄR er Herre som låter skeppen segla över havet i er tjänst, så att ni [med dem] kan söka det som Han i Sin godhet [beviljar er för er försörjning]. Han omsluter er med Sin barmhärtighet! 17:67 Och då en olycka drabbar er till havs, sviker er de som ni brukade anropa och Han är ert enda [hopp]. Men när Han fört er oskadda i land, vänder ni er ifrån [Honom]; människorna är sannerligen otacksamma. 17:68 Känner ni er säkra att Han inte låter jorden [rämna och] uppsluka er eller låter en orkan bryta lös över er? Vem skall då beskydda er? 17:69 Eller är ni säkra på att Han inte på grund av er otacksamhet åter sänder er ut till havs och släpper lös våldsamma stormar över er och låter er drunkna? Då finner ni ingen som kan hämnas på Oss [för er död]. 17:70 VI HAR sannerligen visat Adams söner stor heder. Vi har gjort det möjligt för dem att färdas över land och hav och försörjt dem med god och hälsosam föda och gynnat dem framför många av de andra varelser som Vi har skapat.

17:71 Den dag då Vi – genom att kalla på deras profeter – skall ropa fram alla människor [för att dömas], skall de som får ta emot sin bok med höger hand läsa den [och glädjas] och ingen skall lida ens så mycken orätt som kan rymmas på en tråd. 17:72 Men den som på jorden var blind [för sanningen] skall i evigheten förbli blind och förirra sig allt längre från [den raka] vägen. 17:73 DE [SOM sätter gudar vid Guds sida] försökte fresta dig [Muhammad] att lägga åt sidan det som Vi har uppenbarat för dig och [locka dig att] sätta samman något annat som du kunde tillskriva Oss. [Om du hade gjort detta] skulle de helt säkert ha tagit emot dig som en kär vän! 17:74 Och om Vi inte hade gjort dig stark i tron, hade du kunnat gå dem litet till mötes. 17:75 Vi skulle i så fall ha fördubblat ditt straff i detta liv och fördubblat det efter döden och du skulle då inte ha funnit någon som tog dig i försvar inför Oss. 17:76 Med sina skrämselmetoder var de på väg att driva bort dig från [ditt] land; hade de lyckats, skulle de inte ha fått bli kvar [där] efter din avfärd mer än en kort tid. 17:77 Så har Vi gått till väga [för att skydda] dem som Vi sände före dig, och du skall se att Våra vägar förblir desamma.

17:78 FÖRRÄTTA bönen [Muhammad, från den stund] då solen [efter att ha passerat zenit] börjar sjunka till dess att nattmörkret faller på, och [förrätta] gryningsbönen med läsning [av Koranen]; läsningen i daggryningen sker inför vittnen. 17:79 Och vaka [Muhammad] under någon del av natten i frivillig bön; helt visst skall din Herre vid Uppståndelsen ge dig en plats, där du står höljd av ära. 17:80 Be [denna bön]: "Herre! Låt mig stiga ned i min grav som en sann och uppriktig troende och låt mig stiga ut ur den som en sann och uppriktig troende, och ge mig av Din egen styrka kraft att segra!" 17:81 Och säg: "Sanningen har kommit och då har lögnen vikit; ja, lögnen är dömd att vika!"

17:82 MED KORANEN uppenbarar Vi det som är läkedom och nåd för de troende, men för syndarnas del [påskyndar det] bara deras marsch mot undergången. 17:83 Visar Vi människan välvilja vänder hon Oss ryggen och drar sig stolt undan, och drabbas hon av ett ont blir hon ett rov för förtvivlan. 17:84 Säg: "Var och en går till väga på sitt sätt och din Herre vet bäst vem som följer en rak väg.

17:85 DE FRÅGAR dig om själen. Säg: "Själen hör till det som är min Herre förbehållet – av [all] kunskap har bara en obetydlig del fallit på er [lott]." 17:86 Om Vi ville kunde Vi helt visst utplåna allt vad Vi har uppenbarat för dig och du skulle då inte finna någon som kunde föra din talan inför Oss. 17:87 Men detta sker inte tack vare din Herres nåd – Hans godhet mot dig är sannerligen stor! 17:88 Säg: "Om människor och osynliga väsen i samarbete försökte åstadkomma något som skulle kunna jämföras med denna Koran, skulle de misslyckas, även om de gav varandra all hjälp!" 17:89 I denna Koran har Vi till nytta för människorna framställt alla slag av liknelser där Vi låter detaljerna växla, men de flesta av dem vägrar envist att upphöra att förneka sanningen, 17:90 och de säger: "Vi kommer inte att tro dig förrän du låter en källa springa fram ur marken åt oss, 17:91 eller [visar dig äga] en trädgård med dadelpalmer och druvor och låter porlande bäckar rinna upp i dess mitt, 17:92 eller förmår himlen att störta ned över oss i stycken – som du har sagt skall ske – eller gör så att Gud och änglarna stiger ned inför [våra ögon], 17:93 eller [visar oss att du] äger ett hus prytt med guldornament, eller stiger upp till himlen – men vi kommer inte att tro på din uppstigning till himlen om du inte för med dig därifrån till oss en skrift som vi kan läsa!" Säg: "Stor är min Herre i Sin härlighet! Är jag inte en vanlig dödlig människa, ett sändebud?" 17:94 Ingenting hindrar [människor] att tro när vägledningen når dem utom denna deras invändning: "Inte sänder väl Gud en dödlig människa som Sitt sändebud?" 17:95 Säg: "Om änglarna hade vandrat omkring lugnt och stilla på jorden skulle Vi helt säkert ha låtit

en ängel från himlen komma till dem som Vårt sändebud." [17:96] Säg: "Det behövs inga andra vittnen mellan mig och er än Gud. Han är [fullt] underrättad om Sina tjänares [förehavanden] och förlorar dem inte ur sikte."

[17:97] De som Gud vägleder har funnit den rätta vägen; men för dem som Han låter gå vilse kan du aldrig finna någon som [leder dem rätt] i Hans ställe. Vi skall samla ihop dem på Uppståndelsens dag [liggande framstupa] på sina ansikten, blinda, stumma och döva. Deras slutliga bestämmelse är helvetet, och så ofta [dess eld] mattas skall Vi låta den flamma upp kring dem med förnyad styrka. [17:98] Detta är den lön [som väntar dem] på grund av deras vägran att tro på Våra budskap och för deras ord: "Skall vi, efter att ha blivit ben och sönderfrätta rester, återuppstå i en ny skapelse?" [17:99] Inser inte [dessa människor] att Gud, som har skapat himlarna och jorden, har makt att skapa dem på nytt sådana de var? Och Han har utsatt en frist för [vad som skall ske med] dem; detta är ställt utom allt tvivel. Men de orättfärdiga vägrar envist att upphöra att förneka sanningen. [17:100] Säg: "Även om ni ägde min Herres [omätliga] skatt av nåd, skulle ni helt säkert hålla igen på era utgifter av rädsla att göra slut på denna [skatt]." – Ja, människan går för långt i sin snålhet."

[17:101] VI GAV Moses nio tydliga tecken. Fråga nu Israels barn hur [det gick till] när han kom till dem [för att lösa dem ur slaveriet] och Farao sade till honom: "Jag tror att du, Moses, är ett offer för trolldom!" [17:102] [Moses] svarade: "Du vet redan att ingen annan än himlarnas och jordens Herre har sänt dessa [tecken] för att låta [alla] se sanningen. Farao! Jag tror att din undergång är nära!" [17:103] [Farao] ville [nu] skrämma dem att överge [Egyptens] land. Men Vi lät honom och alla som var med honom drunkna [i havet]. [17:104] Därefter sade Vi till Israels barn: "Bo kvar i detta land! Men när löftet om uppståndelsen besannas skall Vi låta er stiga fram [med de andra] i en enda, myllrande människomassa."

[17:105] VI HAR uppenbarat denna [Koran] med sanningen och med sanningen har den stigit ned – och dig [Muhammad] har Vi sänt enbart som förkunnare av ett glatt budskap om hopp [för människorna] och som varnare – [17:106] Vi har delat den i avsnitt, som du skall läsa för människorna i lugn och långsam rytm, och Vi uppenbarar den [i dessa avsnitt] ett efter ett. [17:107] Säg: "Vare sig ni tror eller inte tror på den, faller de som tidigare fick del av kunskap ned på sina ansikten när den läses för dem [17:108] och säger: "Stor är vår Herre i Sin härlighet! Vår Herres löfte har uppfyllts!" [17:109] Ja, de faller ned på sina ansikten med tårar [i ögonen] och deras ödmjukhet fördjupas. [17:110] Säg: "Anropa Gud eller anropa den Nåderike! Med vilket namn ni än anropar Honom [är Han En och Densamme] – fullkomlighetens sköna namn är Hans. Höj inte rösten [när du ber] och sänk den inte heller [till en viskning] utan gå en medelväg. [17:111] Säg: "Gud ske lov och pris, som inte har [avlat] en son och i vars herravälde ingen har del och som inte [behöver] någon som skyddar Honom mot jordisk lumpenhet!" – Och prisa ständigt Hans härlighet och Hans majestät!

18 Al-Kahf (Grottan)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

18:1 GUD SKE lov och pris, som har uppenbarat denna Skrift för Sin tjänare och som inte har låtit
dess mening skymmas av slingrande formuleringar, 18:2 [en Skrift som] på ett rakt och rättframt
språk varnar [syndarna] för Hans stränga straff och kungör för dem som tror och lever
rättskaffens det glada budskapet att en härlig belöning väntar – 18:3 [paradisets lustgårdar], där de
skall förbli till evig tid. 18:4 [Denna Skrift] skall också varna dem som påstår att Gud har [avlat] en
son. 18:5 Liksom sina förfäder har de ingen [verklig] kunskap om Honom. Det är ett oerhört
påstående som går över deras läppar – deras tal är idel lögner! 18:6 Kommer du kanske att gräma
dig till döds, om de inte vill tro på detta budskap?

18:7 Vi har smyckat jorden med sköna ting för att sätta människorna på prov [och för att de
med sitt handlande skall visa] vilka som är de bästa ibland dem; 18:8 men [till sist] skall Vi
förvandla allt detta till öde slätter. 18:9 ANSER du att berättelsen om [de unga] männen i grottan
och [deras sysslande med] Skrifterna är särskilt märklig bland [alla] Våra budskap? 18:10 När dessa
unga män tog sin tillflykt till grottan bad de: "Herre! Förbarma Dig över oss och visa oss den rätta
vägen ut ur våra [svårigheter]!" 18:11 Därpå tillslöt Vi deras öron i grottan under många år, 18:12 och
så till sist väckte Vi dem. [Allt detta skedde] för att det skulle stå klart, vilken av de två
uppfattningarna som visade störst förståelse för frågan hur länge de blev kvar [i grottan].

18:13 Vi skall låta dig höra den sanna berättelsen om dem: De var unga män som hade en [fast]
tro på sin Herre, och Vi stärkte deras vilja att låta sig ledas på rätt väg 18:14 och ingöt hos dem
tålamod och beslutsamhet. Och de reste sig [mot den hedniska överheten] och sade: "Vår Herre
är himlarnas och jordens Herre. Aldrig kommer vi att anropa en annan gud än Honom; [gjorde vi
det] hade vi sannerligen [gjort] något oerhört! 18:15 Vårt folk har satt upp gudar vid sidan av
Honom, fastän de inte kan visa på något som stöder detta; och vem är mer orättfärdig än den
som sätter ihop lögner om Gud?" 18:16 [Och sinsemellan sade de:] "Sedan vi [nu] har dragit oss
undan dem och allt vad de dyrkar i Guds ställe, låt oss fly till grottan! Gud skall förbarma Sig över
oss och ge oss vad vi behöver och hjälpa oss att bestå [provet]."

18:17 Du kunde se den uppgående solen vika av åt höger från deras grotta och den sjunkande
solen flytta sig åt vänster från dem, där de befann sig i ett av [grottans] rum. Detta är ett av Guds
tecken: den som Gud vägleder finner den rätta vägen, men för den som Han låter gå vilse kan du
aldrig finna en hjälpare som leder honom rätt. 18:18 Du kunde ha trott att de låg där vakna, fastän
de var försänkta i sömn. Vi lät dem vända sig än på höger sida, än på vänster och deras hund låg
vid ingången med utsträckta framben. Om du oförmodat hade stött på dem, skulle du helt säkert
ha vänt om och i förskräckelse ha sprungit därifrån.

18:19 Liksom [Vi hade låtit dem somna in] väckte Vi dem; och de började fråga varandra [vad
som hade hänt]. En av dem sade: "Hur länge menar ni att vi har varit här?" De [andra] svarade:
"Vi har varit här en dag eller en del av en dag." [Några av dem] sade då: "Vår Herre vet bäst hur
länge vi har varit här. Låt nu en av oss ta dessa silvermynt och gå till staden för att söka ut den
renaste födan och hämta åt oss allt [som vi behöver]. Men han måste uppträda med stor
försiktighet och på inga villkor låta någon ana vår existens. 18:20 Om [stadens invånare] får vetskap

om oss, kommer de att stena oss till döds eller tvinga oss att återgå till deras tro och då vinner vi aldrig [vårt syfte]." 18:21 SÅ HAR Vi låtit [berättelsen om männen i grottan] bli känd, för att människorna som diskuterar med varandra om deras upplevelser skall veta att Guds löfte är sant och att det inte finns rum för något tvivel om den Yttersta stundens [ankomst].

Och [några] sade: "Låt bygga för deras [grotta] med en byggnad. Deras Herre vet allt om dem." De vilkas åsikt vann störst anslutning, sade: "Låt oss bygga en helgedom till deras minne!" 18:22 Och [människorna] kommer att säga: "[De var] tre och den fjärde var deras hund", och de skall säga: "Fem, den sjätte var hunden" – gissningar på måfå om ting som de inte kan veta något om – ja, det kommer att heta: "[De var] sju, den åttonde var deras hund". Säg: "Min Herre vet bäst hur många de var; få är de som har [verklig] kunskap om dem. Ge er därför inte in i diskussion om dem [med dem som tidigare fått del av uppenbarelsen] annat än om det som är uppenbart, och fråga dem inte [om deras åsikt]." 18:23 SÄG ALDRIG under några omständigheter: "Detta skall jag göra i morgon" 18:24 utan [att lägga till:] "om Gud vill". Och skulle du glömma [men senare påminna dig] detta, vänd dig då till din Herre och säg: "Jag hoppas att min Herre skall leda mig närmare den rätta vägen än [jag nu var]!" 18:25 DE BLEV kvar i sin grotta i trehundra år, och till detta tal har lagts nio. 18:26 Säg: "Gud vet bäst hur länge de blev kvar där. Han har kännedomen om himlarnas och jordens dolda verklighet; hur klar är inte Hans syn och hur skarp Hans hörsel! Han är [människornas] ende Beskyddare och med ingen delar Han Sin makt."

18:27 OCH FÖRKUNNA [för dem] det som har uppenbarats för dig av din Herres Skrift! Ingen kan rubba eller tumma på Hans ord, och hos ingen finner du en tillflykt utom hos Honom. 18:28 Och ha tålamod med dem som morgon och afton anropar sin Herre och söker Hans välbehag och vänd dig inte ifrån dem för att i stället vila ögonen på denna världens pomp och ståt. Och lyssna inte till den vars hjärta Vi har låtit förbli [kallt och] likgiltigt inför tanken på Oss och som [bara] frågar efter det som behagar honom själv. För honom är allt hopp [om räddning] ute. 18:29 Säg: "Sanningen från er Herre [framstår nu klar och tydlig]; låt därför den tro som vill tro, och låt den förneka tron som vill förneka den." För de orättfärdiga har Vi en Eld i beredskap [vars flammor] skall omsluta dem liksom tältduken [omsluter invånarna i ett tält]; och om de ber att få [stilla sin törst] skall de få dricka vatten hett som smält koppar, som bränner deras ansikten. Vilken djävulsk dryck! Vilken jämmerlig viloplats! 18:30 Men dem som tror och lever ett rättskaffens liv skall Vi inte låta gå miste om lönen för det goda och rätta de gör; 18:31 Edens lustgårdar väntar dem med porlande bäckar, där de skall vila, behagligt stödda på kuddar, och förses med armringar av guld och få klä sig i dräkter av grönt silke och den rikaste brokad. Vilken makalös belöning! Vilken ljuvlig viloplats!

18:32 OCH LÅT dem få höra liknelsen om två män, av vilka Vi skänkte den ene två vingårdar, omgärdade av dadelpalmer och åtskilda av ett åkerfält. 18:33 Båda vingårdarna gav frukt i aldrig sinande mängd, eftersom Vi hade låtit en källåder rinna upp mellan dem. 18:34 Mannen fick därför riklig avkastning. Under ett samtal med sin vän sade han: "Jag är rikare än du och jag har fler män i mitt följe." 18:35 [Med sitt övermodiga skryt] hade han redan vållat sig själv skada, men så gick han runt [med sin vän] i vingården och fortsatte: "Jag tror inte att denna [vingård] någonsin kommer att förtorka; 18:36 inte heller tror jag att den Yttersta stunden kommer, men [kommer den] och jag förs inför min Herre, skall jag säkert få något ännu bättre i dess ställe!" 18:37 Samtalet fortgick och vännen sade: ”Tackar du inte Honom som har skapat dig av jord, därefter av en droppe [säd] och till sist format dig till en människa? 18:38 [Jag vet att] Han är Gud, min Herre,

och jag sätter ingen vid min Herres sida. [18:39] Om du bara hade sagt när du gick ut i din vingård:'Ske Guds vilja! Det finns ingen styrka utom hos Gud!' Om du anser att jag är underlägsen dig i rikedom och [antal] söner, [18:40] ger Gud mig kanske något som är bättre än din vingård och över den låter Han kanske en storm från himlen bryta lös som förvandlar den till torr och ofruktbar mark [18:41] eller låter dess källvatten sjunka till sådant djup att du aldrig återfinner det." [18:42] Då drabbades [den andres] vingårdar [av total ödeläggelse] och han vred sina händer [i förtvivlan] över vad han gett ut för det som [nu] förstörts och han utbrast: "Om jag ändå hade avhållit mig från att sätta någon annan vid Guds sida!" [18:43] Han hade inga hjälpare utom Gud och han kunde inte hjälpa sig själv. [18:44] Här [ser man att] ingen kan ge skydd utom Gud, som är sann Gud, att ingen belönar bättre än Han och att ingen bereder [människan] en lyckligare utgång.

[18:45] OCH LÅT dem få höra en liknelse om livet i denna värld. [Se på] regnet som Vi låter falla från skyn och som tas upp av markens växter; men av dem blir det [till sist bara] agnar och torra strån, som skingras för vinden. Gud har allt i Sin makt. [18:46] Rikedom och [många] söner hör till det jordiska livets glädjeämnen; men det bestående goda [du gör] är bättre inför din Herre och ger en fastare grund för hopp. [18:47] Och en Dag [skall komma] då Vi sätter bergen i rörelse och du får se jordens yta bar [utan det som har täckt den]; [en Dag] då Vi samlar in dem [alla] och inte lämnar någon kvar. [18:48] Och de skall ställas upp i rader inför din Herre [och Han skall säga:] "Ni har [nu] kommit inför Oss så som Vi först skapade er, trots era påståenden att Vi inte skulle kalla er till [detta] möte." [18:49] Och boken [där allt i människans liv är upptecknat] skall läggas fram, och du får se de trotsiga syndarna ängslas inför dess innehåll och höra deras rop: "Vi är förlorade! Vad är detta för en bok, som varken utelämnar små felsteg eller grova överträdelser?" I den skall de få återse [alla] sina handlingar; men din Herre skall inte låta någon tillfogas orätt.

[18:50] OCH [MINNS] hur Vi befallde änglarna att falla ned på sina ansikten inför Adam, och hur alla föll ned utom Iblees; han tillhörde skaran av osynliga väsen och han trotsade sin Herres befallning. Vill ni ta honom och hans anhang till era beskyddare i Mitt ställe, fastän de är era fiender? Då gör de orättfärdiga ett dåligt byte! [18:51] Jag lät dem lika litet bevittna skapelsen av himlarna och jorden som deras egen skapelse; och Jag tar inte dem till medhjälpare som vill leda människorna vilse. [18:52] [Tänk på] Dagen då [Gud] skall säga: "Anropa [nu] dem som ni påstod ha del i Min makt." Och de skall anropa dem men de kommer inte att få svar; mellan dem har Vi lagt en oöverstiglig klyfta. [18:53] De trotsiga syndarna kommer att se Elden och veta att de skall bli [lågornas] rov, men de kommer inte att finna en väg att fly undan.

[18:54] I DENNA Koran har Vi till nytta för människorna framställt alla slag av liknelser där Vi låter detaljerna växla. Men människan är en påstridig varelse som vill sätta allt i fråga. [18:55] Vad hindrar annars människorna att tro när de nås av [Guds] vägledning, och att be sin Herre om förlåtelse, om inte [deras hånfulla, utmanande begäran] att få drabbas av samma öde som folken i äldre tider [som förintades för sitt envisa motstånd mot sanningen] eller att ställas ansikte mot ansikte med de eviga straffen? [18:56] Vi sänder Våra budbärare enbart som förkunnare av hoppets budskap och som varnare; men de som förnekar sanningen vill få till stånd diskussioner för att med tomma argument försöka vederlägga [den klara] sanningen. Och de vågar skämta om Mina budskap och varningar. [18:57] Vem är mer orättfärdig än den som när han påminns om sin Herres budskap vänder ryggen till [i likgiltighet] och glömmer det [onda] han gjort? Vi täcker över dessa [människors] hjärtan så att de ingenting förstår och täpper till deras öron; och hur ofta du än uppmanar dem att följa [Guds] vägledning kommer de aldrig att låta sig vägledas. [18:58] Men din

Herre är Den som alltid är beredd att förlåta, all nåds och barmhärtighets källa. Om Han ville ställa dem till svars för allt ont de gör, skulle Han [genast] ge dem deras straff. Men nej, en frist [sätts ut] för dem som de måste iaktta. 18:59 Dessa städer som Vi förstörde [därför att invånarna] ständigt begick orätt, förstörde Vi [först] efter det att Vi hade utsatt en frist för deras förstöring.

18:60 OCH MINNS hur Moses sade till sin tjänare: "Jag skall inte ge mig någon ro förrän jag når den plats där de två haven möts, hur länge jag än måste söka!" 18:61 Men när de nådde platsen där de två haven möts, glömde de sin fisk och den tog sig fram till havet. 18:62 Och sedan de hade gått ännu ett stycke sade [Moses] till sin tjänare: "Sätt nu fram vårt middagsmål; det har varit en ansträngande färd!" 18:63 [Tjänaren] sade: "Så besynnerligt! När vi begav oss till klippan där [för att vila] glömde jag bort fisken. Det kan bara ha varit Djävulen som fick mig att glömma den! Och den tog sig fram till havet; det är sannerligen märkligt!" 18:64 [Moses] sade: "Detta är just den plats Vi söker!" Och så vände de tillbaka samma väg som de kom 18:65 och fann en av Våra tjänare som Vi hade visat Vår nåd och låtit få del av något av Vår egen kunskap. 18:66 Moses sade till honom: "Får jag följa dig så att du kan lära mig något av allt det som du har fått veta om rätt och orätt?" 18:67 [Den vise mannen] svarade: "Du kommer inte att ha tålamod med mig! 18:68 Skulle du kunna stå ut med det som ligger utanför din erfarenhet?" 18:69 [Moses] svarade: "Om Gud vill, skall du få se att jag har tålamod; och jag skall lyda dig i allt." 18:70 [Den vise] sade: "Nåväl! Om du vill följa mig får du inte fråga mig om något [som jag företar mig] förrän jag [själv] för det på tal med dig."

18:71 Så började de sin vandring och [kom till en strand där] de steg i en båt; och [den vise mannen] gjorde ett hål i den [och Moses] utropade: "Har du gjort ett hål i den för att de som går ombord skall drunkna? Du har sannerligen gjort något oerhört!" 18:72 Han svarade: ”Jag sa ju att du aldrig skulle ha tålamod med mig!” 18:73 [Moses] sade: "Förlåt att jag glömde det och var inte för sträng mot mig!" 18:74 Och de vandrade vidare till dess de mötte en ung man och [den vise] dödade honom, [varpå Moses] utropade: "Har du berövat en oskyldig människa livet, som inte gjort orätt mot någon annan? Du har sannerligen begått en oerhörd handling!" 18:75 Han svarade: ”Jag sa ju att du aldrig skulle ha tålamod med mig!” 18:76 [Moses] sade: "Om jag hädanefter skulle fråga dig om något, låt mig då inte stanna i ditt sällskap; hela skulden för detta skulle då falla på mig!" 18:77 Och de vandrade vidare tills de kom till en by och bad dess invånare om mat, men de visade sig ogästvänliga. Sedan fann de en mur som hotade att störta samman och som [den vise mannen] byggde upp. [Och Moses] utropade: "Hade du velat kunde du säkert ha fått ersättning för detta." 18:78 [Den vise mannen] sade: "Här skiljs våra vägar. Men jag skall låta dig veta den rätta innebörden av det som du inte kunde bevittna [stillatigande]. 18:79 Vad båten beträffar tillhörde den några fattiga män som hämtade sitt levebröd ur havet, och jag ville göra åverkan på den därför att de hotades av en kung, som med våld bemäktigade sig alla båtar han kunde få tag i. 18:80 Med den unge mannen förhöll det sig så att hans föräldrar var troende, och vi hade all anledning att befara att han på grund av sin våldsamma framfart och sin gudlöshet skulle bli en tung börda för dem; 18:81 vi hoppades därför att deras Herre i hans ställe skulle ge dem [en son] med bättre karaktär och som gav dem mera kärlek än han. 18:82 Och vad muren beträffar tillhörde den två faderlösa ungdomar i byn och under den låg en skatt begraven som var deras egendom. Deras far hade varit en rättrådig man och det var din Herres vilja att de, när de uppnått vuxen ålder, som en nåd från Honom skulle få gräva upp denna skatt. Ingenting av detta har jag gjort av egen drift. Där ser du innebörden av det som du inte [stillatigande] kunde bevittna."

18:83 OCH DE frågar dig om den Tvåhornade. Säg: "Jag skall berätta något om honom som [är värt] att lägga på minnet." 18:84 Vi skänkte honom stor makt på jorden och Vi gav honom

[kunskap om] de rätta medlen [för att nå sitt] syfte liksom [den rakaste] vägen till varje mål. [18:85] Och han valde en [sådan rak] väg [18:86] [och gick mot väster] till dess han kom till den plats där solen går ned, och den gick ned – så föreföll det honom – i ett hav av gyttja. Och där fann han ett [oupplyst och ogudaktigt] folk. Vi sade: "Du Tvåhornade! Antingen går du hårt fram [mot dem] eller också behandlar du dem med mildhet!" [18:87] Han sade: "Den som lever i ondska och synd kommer vi att straffa; sedan skall han föras tillbaka till sin Herre och Han skall ge honom ett fruktansvärt straff. [18:88] Men den som tror och lever ett gott och rättskaffens liv skall i belöning få det högsta goda, och Vi skall göra Våra befallningar lätta [att utföra] för honom." [18:89] Därpå följde han en väg [18:90] [mot öster] till dess han kom till den plats där solen går upp, och han fann att den gick upp över ett folk åt vilket Vi inte hade gett något skydd mot den. [18:91] Så som [han fann dem, så lämnade han dem]; Vi hade kännedom om allt som rörde honom och [Vi stödde honom i allt].

[18:92] Därpå följde han en väg, [18:93] som ledde till [en plats] mellan de två bergskedjorna och vid deras fot fann han ett folk som knappast förstod ett ord [av hans språk]. [18:94] De sade: "Du Tvåhornade! Gog och Magog stör ordningen och sår fördärv på jorden. Kan vi begära av dig att du, mot en avgift, bygger en skyddsmur mellan oss och dem?" [18:95] Han svarade: "Det som min Herre har lagt i mina händer är av större värde för mig [än era bidrag]; ge mig därför en arbetsstyrka [som jag kan förfoga över] så skall jag uppföra en skyddsvall mellan er och dem. [18:96] Forsla [nu] hit järn i block och tackor!" När han hade fyllt utrymmet mellan bergväggarna [med järnet], sade han: "[Tänd eldar och] låt blåsbälgarna arbeta!" Och när han fått [järnet] att glöda, begärde han: "För hit smält koppar, som jag skall gjuta över [skyddsmuren]!" [18:97] Och [muren blev färdigbyggd och Gog och Magog] kunde varken klättra över den eller bryta sig igenom den. [18:98] Och [den Tvåhornade] utbrast: "Detta [har åstadkommits tack vare] min Herres nåd! Men när det som min Herre har lovat blir verklighet, skall Han jämna det med marken. Vad min Herre lovar är sanning!" [18:99] OCH DEN Dagen skall Vi låta [människomassorna svalla] och bryta sig mot varandra som bränningar; och då skall [domens] basunstöt ljuda och Vi skall samla dem [alla] i en enda församling. [18:100] Den Dagen skall Vi breda ut helvetet i hela dess bredd framför dem som förnekade sanningen, [18:101] [framför] dem vars ögon bundits för så att de inte kunde [se det som hjälper människor att] minnas Mig, de som inte kunde lyssna. [18:102] Menar de, dessa förnekare, att de kan ta Mina tjänare till beskyddare i Mitt ställe? Nej, Vi har sörjt för att helvetet står berett att ta emot förnekarna av sanningen!

[18:103] Säg: "Skall vi säga er vilka de är som i allt vad de företar sig är de största förlorarna? [18:104] [Det är] de som har inriktat hela sin strävan på det som hör till denna värld och ändå tror att de har levt ett gott och rättskaffens liv. [18:105] Det är de som avvisade sin Herres budskap och som inte ville tro att de [till sist] skall möta Honom." Allt vad de har strävat mot skall gå om intet och på Uppståndelsens dag skall deras [goda] handlingar väga lätt inför Oss. [18:106] Detta – helvetet – är deras lön därför att de förnekade sanningen och gjorde narr av Mina budskap och Mina budbärare. [18:107] Men paradisets lustgårdar står beredda att ta emot dem som tror och lever ett gott och rättskaffens liv; [18:108] där skall de förbli till evig tid och de kommer aldrig att önska någon förändring.

[18:109] SÄG: "Om allt hav blev till bläck för [att uppteckna] min Herres ord, skulle havet helt visst sina förr än min Herres ord hade uttömts; och [så skulle det vara] även om hav lades till hav." [18:110] Säg: "Jag är bara en vanlig människa som ni. Genom uppenbarelsen vet jag att er Gud är den Ende Guden. Var och en som med hopp ser fram mot mötet med sin Herre skall [sträva

efter att] leva ett gott och rättskaffens liv och att inte göra någon delaktig av den dyrkan som han ägnar sin Herre!

19 Maryam (Maria)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

19:1 Kaf ha ya ayn Saad.

19:2 [Detta är] en berättelse om hur din Herre bevisade Sin tjänare Sakarias Sin nåd. 19:3 När han i en tyst [innerlig] bön bad till sin Herre, 19:4 sade han: "Herre! Min kropp har blivit svag och mitt huvud har vitnat, men aldrig har Du, Herre, låtit mig gå ohörd ifrån Dig. 19:5 Jag oroar mig vid tanken på vad mina närmaste och mina medbröder [kan företa sig] när jag är borta. Min hustru har varit ofruktsam. Skänk mig av nåd en [son och] efterföljare, 19:6 som kan bli min arvinge och arvinge till Jakobs hus; och gör honom sådan att Du finner behag i honom!" 19:7 [Svaret gavs av änglarna:] ”Hör, Sakarias, det glada budskapet vi ger dig! En son [skall födas åt dig], som skall bära namnet Johannes. 'Vi har inte gett någon före honom detta namn,' [säger Gud].” 19:8 [Sakarias] sade: "Herre! Hur skulle jag kunna få en son, när min hustru är ofruktsam och jag är en skröplig och orkeslös åldring?" 19:9 [Ängeln] svarade: ”Det skall bli [som jag har sagt]. Din Herre säger: 'Detta är lätt för Mig; Jag har förut skapat dig ur ingenting!'”

19:10 [Sakarias] sade: "Herre, ge mig ett tecken!" [Ängeln] svarade: "Det tecken du begär är att du under tre dagar inte skall tala till människor [fastän din tunga är hel]. 19:11 Och han gick ut ur helgedomen till sitt folk och tecknade åt dem att de morgon och afton skulle lovprisa Gud.

19:12 [När sonen fötts och växt upp, sade Vi:] "Johannes! Håll med kraft fast vid [Vår] Skrift!" – Och Vi skänkte honom visdom [redan] i hans tidiga ungdom 19:13 och, som Vår särskilda gåva, ett ömt sinne och [viljan till] renhet, och han fruktade Gud 19:14 och var en god [son] tillgiven sina föräldrar och visade sig aldrig övermodig eller trotsig. 19:15 [Guds] fred var med honom den dag han föddes och skall vara med honom den dag han dör och den dag då han skall uppväckas från de döda.

19:16 OCH MINNS [vad] denna Skrift [har att säga om] Maria. Hon drog sig ifrån de sina till ett [avskilt] rum i öster 19:17 och lät dem förstå att hon ville vara i ostördhet genom [att anbringa] ett förhänge. Och Vi sände till henne Vår ingivelses ängel som uppenbarade sig för henne i en välskapad mans skepnad. 19:18 Då ropade hon: "Jag ber om den Nåderikes beskydd mot dig! [Kom inte nära mig] om du fruktar Gud!" 19:19 [Ängeln] sade: ”Jag är ingenting annat än en budbärare från din Herre [med hälsningen:] 'Jag skall skänka dig en son, ren och rättfärdig.'” 19:20 Hon sade: "Hur skulle jag, som ingen man har rört, kunna få en son? Jag har aldrig fört ett lösaktigt liv!" 19:21 [Ängeln] svarade: ”Det skall bli [som jag har sagt]. Din Herre säger: 'Detta är lätt för Mig och [det sker] för att han skall bli ett tecken för människorna och [en symbol för] Vår nåd. Så har [Vi] beslutat!'” 19:22 Och hon blev havande och drog sig undan med sin börda till en avlägsen trakt. 19:23 Och [när hennes tid var inne] drev henne födslovåndorna [att ta stöd] mot en palmstam och hon utbrast: "Ack om jag hade fått dö och överlämnas åt glömskan innan detta [skedde]!" 19:24 Då [hörde hon någon] som ropade nedifrån [palmens rot]: "Sörj inte! Din Herre har låtit en bäck

rinna upp under dina [fötter]; [19:25] och ruska på palmstammen så skall mogna och saftiga dadlar falla ner omkring dig. [19:26] Ät och drick och var vid gott mod! Och om du skulle bli varse en mänsklig varelse, låt honom då veta att du har avlagt ett löfte till den Nåderike att avhålla dig [från tal], och att du därför i dag inte skall tala till någon människa."

[19:27] I sinom tid återvände hon till de sina med barnet på armen. Då sade de: "Maria, du har gjort något oerhört! [19:28] Du Arons syster! Din fader var inte en dålig människa och din moder var inte en lösaktig slampa!" [19:29] Då pekade hon på barnet. [Men] de svarade: "Hur skulle vi kunna tala till ett spädbarn [som ligger] i sin linda?" [19:30] [Då talade] han [till dem]: "Jag är Guds tjänare. Han har gett mig uppenbarelsen och kallat mig till profet; [19:31] Han har välsignat mig, var jag än befinner mig, och befallt mig att så länge jag lever förrätta bönen och ta mig an de fattiga [19:32] och att älska min moder och visa henne aktning – och Han har inte gjort mig till en eländig tyrann. [19:33] [Guds] fred var med mig den dag jag föddes och skall vara med mig den dag jag dör och den dag då jag skall uppväckas från de döda." [19:34] DETTA ÄR med sanna ord Jesus, Marias son, om vars [natur] de tvistar.

[19:35] Guds [majestät] förbjuder att Han skulle ha en son; stor är Han i Sin härlighet! När Han beslutar att något skall vara, säger Han endast till det: "Var!" – och det är. [19:36] Och [Jesus själv sade:] "Gud är min Herre och er Herre – Honom skall ni dyrka! Detta är en rak väg." [19:37] Men de sekter [som uppstod genom splittringen bland efterföljarna av äldre uppenbarelser] är sinsemellan oense [om Jesus]. Varna dem som förnekade sanningen! En olycksdiger Dag kommer de att få bevittna fruktansvärda ting! [19:38] Hör deras rop och se [hur de beter sig] när de förs fram inför Oss! Men i dag, i denna värld, är de orättfärdiga uppenbarligen helt [fångna] i sina misstag. [19:39] Varna dem därför för Jämmerns och grämelsens dag, då [allt skall fullbordas och Guds] domar falla; nu gör de sig inga bekymmer [för denna Dag] – de tror inte [ens att den skall komma]. [19:40] Vi skall förbli när jorden och allt på den [har förgått], och det är till Oss [alla] skall föras åter.

[19:41] OCH MINNS [vad] denna Skrift [har att säga om] Abraham; Han var en man av sanning och en profet, [19:42] och han sade till sin fader: "Fader! Varför tillber du [stenar] som varken kan höra eller se och som är dig till ingen nytta? [19:43] Fader! Jag har fått del av en kunskap som du inte har fått del av. Följ mig [så] skall jag visa dig en rak väg. [19:44] Fader! Dyrka inte Djävulen – Djävulen som gjorde uppror mot den Nåderike. [19:45] Fader! Jag fruktar att Guds straff skall drabba dig och att du då [skall inse att du] varit Djävulens vän." [19:46] [Fadern] sade: "Hatar du mina gudar, Abraham? Om du inte upphör med detta [tal], skall jag laga så att du blir stenad. Ge dig nu av [och låt mig slippa se dig] under lång tid!" [19:47] [Abraham] svarade: "Fred vare med dig! Jag skall be till min Herre, att Han förlåter dig. Han har alltid varit god mot mig. [19:48] Och jag skall dra mig undan från er alla och från det som ni anropar i Guds ställe, och jag skall anropa min Herre [och ingen annan]. Kanske hör Han min bön." [19:49] Och sedan han lämnat dem och det som de dyrkade i Guds ställe, skänkte Vi honom Isak och Jakob och kallade dem båda till profeter. [19:50] Och Vi gav dem del av Vår nåd och lät [senare släkten] hålla dem högt i ära som sanningens män.

[19:51] OCH MINNS [vad] denna Skrift [har att säga om] Moses. Han var en av de utvalda, Guds sändebud [och] profet. [19:52] Vi kallade på honom från berget Sinais högra sida och drog honom intill Oss i en hemlighetsfull gemenskap; [19:53] och i Vår nåd gav Vi honom [som medhjälpare] hans broder Aron [och kallade honom till] profet. [19:54] OCH MINNS [vad] denna Skrift [har att säga om] Ismael. Han stod alltid vid sitt ord och han var [Guds] sändebud [och] profet. [19:55] Han förmanade sitt folk att förrätta bönen och att ta sig an de fattiga. Och Gud var

nöjd med honom. [19:56] OCH MINNS [vad] denna Skrift [har att säga om] Idrees. Han var en man av sanning, en profet, [19:57] och Vi upphöjde honom till en hög värdighet.

[19:58] DESSA ÄR några av de profeter som Gud välsignade med Sina gåvor – Adams ättlingar och ättlingar till dem som Vi räddade tillsammans med Noa [i arken], Abrahams och Israels ättlingar; [alla hörde] till dem som Vi har väglett och utvalt. När de hörde den Nåderikes budskap föll de ned på sina ansikten i tillbedjan medan deras ögon fylldes av tårar. [19:59] Men efter dem kom människor av sämre halt. De lät bönen falla i glömska och gick dit deras passioner drev dem; de skall drabbas av bitter besvikelse. [19:60] Det gäller inte dem som visar ånger och blir troende och lever ett rättskaffens liv. De skall stiga in i paradiset och ingen orätt skall tillfogas dem; [19:61] [det är] Edens lustgårdar, som den Nåderike har lovat Sina tjänare [och vars salighet] övergår allt vad de kan föreställa sig. Hans löfte blir alltid verklighet. [19:62] Där skall de inte höra tomt och meningslöst tal – men [hälsas med] fredshälsningen – och där skall de få, morgon och afton, allt vad de behöver för sitt välbefinnande. [19:63] Detta är paradiset som Vi skall ge i arv åt Våra gudfruktiga tjänare.

[19:64] [ÄNGLARNA säger:] "Vi stiger inte ned annat än på din Herres befallning; det som vi kan uppfatta, det som är dolt för oss och allt det som är däremellan ligger i Hans [hand]. Och din Herre glömmer ingenting – [19:65] Herren över himlarna och jorden och allt som är emellan dem! Dyrka Honom därför utan att förtröttas i din dyrkan! Känner du någon som kan kallas Hans namne?"

[19:66] OCH MÄNNISKAN [som förnekar sanningen] säger: "Skall jag sedan jag en gång är död stiga fram till nytt liv?" [19:67] Minns då inte [denna] människa att Vi förut skapade henne ur ingenting? [19:68] Vid din Herres namn! Vi skall förvisso samla dem [på Uppståndelsens dag] liksom de onda väsen [som ledde dem på avvägar] och Vi skall släpa dem på knäna fram till helvetets rand. [19:69] Sedan skall Vi från varje grupp dra fram dem som gick längst i sitt trots mot den Nåderike; [19:70] det är nämligen Vi som bäst vet vilka som är mest förtjänta av att svedas av dess lågor. [19:71] Ingen av er skall slippa ifrån denna [syn]. Det är din Herres fasta beslut. [19:72] Därefter skall Vi föra dem i säkerhet som fruktade Gud. Men de orättfärdiga lämnar Vi kvar där, hukande på sina knän.

[19:73] OCH NÄR Våra klara budskap läses upp för dem, säger förnekarna av sanningen till de troende: "Vilken av [våra] båda grupper lever under bättre villkor och visas större aktning vid [våra] möten?" [19:74] Men hur många släkten har Vi inte låtit gå under före dem, [människor] som levde i större bekvämlighet än de och som överträffade dem även i yttre glans? [19:75] Säg: "Måtte den Nåderike bevilja dem som så envist håller fast vid sina misstag [ett långt] uppskov!" [Och låt dem säga vad de säger] till dess de ser det som de varnades för – antingen det är straffet [i denna värld] eller den Yttersta stunden – och inser vilken av de båda grupperna, som är i ett sämre läge och har ett svagare stöd. [19:76] Gud ger dem som vill låta sig ledas en allt klarare insikt om var den rätta vägen går; det bestående goda [du gör] är det bästa inför din Herre och ger den bästa avkastningen. [19:77] Vad anser du om den som, fastän han förnekar Våra budskap, säger: "Helt visst skall både rikedom och [många] söner komma på min lott"? [19:78] Har han kanske fått se in i framtiden eller har han fått till stånd en överenskommelse med den Nåderike? [19:79] Visst inte! Vi skall skriva ned vad han säger och Vi skall förlänga hans straff [i nästa liv]; [19:80] det som han talar om skall återgå till Oss, och [en Dag] skall han stiga fram ensam inför Oss [utan rikedomar, utan söner, utan stöd].

19:81 Dessa [människor] har nämligen tagit sig för att i Guds ställe dyrka gudar som [de tror skall ge dem] mera makt och ära. 19:82 Nej [de misstar sig]! De [som var föremål för deras dyrkan] skall tvärtom på [Domens dag] svära sig fria från denna dyrkan och bli [sina forna anhängares] motståndare. 19:83 SER DU inte [Muhammad] att Vi släpper de onda krafterna lösa mot sanningens förnekare [så att] de eggar dem vidare [i förnekelse och trots]? 19:84 Ha därför inte så bråttom att nedkalla [Vårt straff] över dem; Vi håller räkning på de [dagar som återstår] för dem. 19:85 Den Dag då Vi samlar de gudfruktiga inför den Nåderike i en ärofull församling 19:86 och låter de obotfärdiga syndarna drivas ned i helvetet, såsom boskapen drivs till vattningsstället; 19:87 [den Dagen] skall ingen kunna tala till förmån för en annan än den som har slutit förbund med den Nåderike.

19:88 Och de säger: "Den Nåderike har [avlat] en son!" 19:89 Ni har här yttrat något oerhört, 19:90 något som skulle kunna spränga himlarna i stycken och få jorden att rämna och bergen att störta i djupet! 19:91 Att [människor går så långt att] de tilldelar den Nåderike en son! 19:92 Föreställningen att den Nåderike har [avlat] en son är oförenlig [med Hans gudomliga majestät]! 19:93 Ingen av de varelser [som befolkar] himlarna och jorden kan nalkas den Nåderike annat än som [Hans] tjänare; 19:94 Han vet deras antal – var och en är räknad – 19:95 och var och en skall på Uppståndelsens dag stiga fram ensam inför Honom.

19:96 DEN NÅDERIKE skall låta [mycken] kärlek komma dem till del, som tror och lever ett rättskaffens liv. 19:97 Och så har Vi gjort denna [Skrift] lätt att förstå, [förmedlad] på ditt eget språk [Muhammad], just för att du med den skall förkunna ett kärleksfullt budskap om hopp för de gudfruktiga och varna dem som vill bestrida och sätta allt i fråga. 19:98 Hur många släkten har Vi inte låtit gå under före dem; [och nu] – kan du se skymten av någon av dem [som förintades] eller ens förnimma en viskning från dem?

20 Ta Ha

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

20:1 Ta ha.

20:2 VI HAR inte uppenbarat Koranen för dig för att vålla dig oro och bekymmer; 20:3 [nej, den är] bara en påminnelse till dem som fruktar [Gud], – 20:4 sänd av Honom som har skapat jorden och de högsta himlarna, 20:5 den Nåderike som tronar [över skapelsen] i Sin allmakts härlighet. 20:6 Honom tillhör allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär och allt som finns däremellan och allt som marken gömmer. 20:7 Vare sig du säger högt [vad du tänker eller inte, vet Han det], eftersom Han känner [människans] hemligheter och det som är än djupare dolt. 20:8 Gud – ingen gudom finns utom Han; Hans är fullkomlighetens sköna namn!

20:9 HAR DU [Muhammad] hört berättelsen om Moses? 20:10 Han hade sett en eld [på avstånd] och sade till de sina: "Stanna här! Jag har upptäckt en eld; kanske kan jag hämta en fackla åt er därifrån eller råka [någon] vid elden som visar oss vägen." 20:11 Men när han närmade sig kallade en röst på honom: "Moses! 20:12 Jag är din Herre! Tag av dina sandaler; du står nämligen i den heliga dalen Tuwa. 20:13 Jag har utvalt dig [till profet]; lyssna nu noga till det som

skall uppenbaras [för dig]. 20:14 Jag är Gud. Ingen gudom finns utom Jag. Dyrka Mig därför och förrätta bönen för att minnas Mig! 20:15 Den Yttersta stunden skall komma, även om Jag håller dess [ankomst] hemlig, för att var och en skall lönas för det som han har strävat mot. 20:16 Låt därför ingen som förnekar den och som [bara] följer sitt eget sinne, rubba dig i din tro på den – annars störtar du dig i fördärvet.

20:17 Moses, vad är det du har i din högra hand?" 20:18 Han svarade: "Det är min stav, som jag stöder mig på och som jag använder för att skala av löv från träden för mina får; jag har också annan nytta av den." 20:19 [Gud] sade: "Kasta den ifrån dig, Moses!" 20:20 [Moses] kastade den och se, då blev den till en orm, som kvickt ville slingra sig undan. 20:21 [Gud] sade: "Grip nu tag i den och var inte rädd! Vi skall låta den återgå till sitt förra tillstånd. 20:22 Tryck din hand [under kläderna] mot kroppens sida; då du drar fram den [skall den vara] skinande vit, utan en fläck – ett andra tecken [efter tecknet med staven] – 20:23 Vi har nämligen velat låta dig se några av Våra stora tecken. 20:24 Bege dig [nu] till Farao, som har gått för långt i sitt övermod." 20:25 [Moses] sade: "Herre! Öppna mitt bröst [för Ditt ljus] 20:26 och gör min uppgift lätt 20:27 och lös min tungas band 20:28 så att de förstår mina ord, 20:29 och ge mig som medhjälpare en av de mina, 20:30 Aron, min broder. 20:31 Låt honom bli ett stöd för mig 20:32 och låt honom dela min uppgift, 20:33 så att vi oförtröttligt får prisa Din härlighet 20:34 och ständigt minnas Dig! 20:35 Du som ser oss [som vi är med våra fel och brister]!"

20:36 [Gud] sade: "Moses! Allt det som du har bett om har beviljats dig! 20:37 Vi har redan en gång visat dig Vår nåd 20:38 då Vi gav din moder denna ingivelse: 20:39 'Lägg honom i en kista och sätt ut den i floden; floden skall föra [kistan] till stranden och en som är Min fiende och hans fiende skall [finna honom och] ta sig an honom.' Och Jag omgav dig med Min kärlek och du växte upp under Mina ögon. 20:40 Och då gick din syster [till Farao palats] och sade: 'Skall jag visa er till [en kvinna] som kan ta hand om honom [och amma honom]?' Så gav Vi dig tillbaka till din moder, så att hennes ögon fick glädjas och hon glömde sin sorg.[När du hade nått vuxen ålder] dödade du en man. Vi befriade dig från ångesten [över detta] men prövade dig med [andra svåra] prövningar. Därpå vistades du flera år hos folket i Madyan; och nu, Moses, har du enligt Mitt beslut kommit [till Vårt möte]; 20:41 Jag har nämligen knutit dig till Mig själv. 20:42 Bege er [nu] i väg med Mina budskap, du och din broder, och låt inte trötthet hindra er att anropa Mig! 20:43 Gå till Farao – han har gått för långt i sitt övermod – 20:44 men tala till honom i försonliga ordalag; kanske förmås han då till eftertanke eller grips av fruktan."

20:45 De svarade: "Herre! Vi är rädda att han skall hindra oss i vårt uppdrag eller gå fram mot oss med våld." 20:46 [Gud] svarade: "Ni har ingenting att frukta! Jag skall vara med er; Jag hör och ser [allt]. 20:47 Gå nu till honom och säg: 'Vi är din Herres sändebud. Låt Israels barn lämna landet med oss och straffa dem inte! Vi för med oss till dig ett tecken från din Herre. [Guds] fred skall vara med den som följer [Hans] vägledning! 20:48 Det har uppenbarats för oss att [Hans] straff skall drabba dem som förnekar sanningen och vänder den ryggen.'"

20:49 [När de fått företräde och Moses hade talat] sade [Farao]: "Vem, Moses, är då er Herre?" 20:50 [Moses] svarade: "Han som ger åt varje ting dess väsen och form och sedan leder det på dess väg – Han är vår Herre." 20:51 [Farao] sade: "Hur är det då med de släkten som levde före oss?" 20:52 [Moses] svarade: "Kunskapen om [vad som hänt] dem finns hos min Herre, [upptecknad] i ett beslut; min Herre begår aldrig ett misstag och Han glömmer ingenting." 20:53 [DET ÄR] Han som har gjort jorden till er vagga och stakat ut på den de vägar [ni har att följa för att få er utkomst], och som låter regn falla från skyn – med detta låter Vi växter spira av alla slag. 20:54 [Av växterna

och deras frukter] får ni livnära er och låta er boskap beta. I detta ligger helt visst budskap till människor som [styrs av] sitt förnuft. [20:55] Av denna [jord] har Vi skapat er och till den låter Vi er vända tillbaka och ur den skall Vi [kalla] er att stiga fram ännu en gång.

[20:56] FASTÄN VI lät [Farao] se alla Våra tecken, förkastade han dem och vägrade att tro [på Våra budskap]. [20:57] Han sade: "Har du, Moses, kommit hit för att driva bort oss från vårt land med dina trollkonster? [20:58] Vi skall sannerligen visa dig lika goda trollkonster som dina. Nämn därför tid för ett möte från vilket vi inte skall utebli och du inte heller får [utebli] och en [för oss alla] lämplig plats." [20:59] [Moses] svarade: "Det möte som du [vill kalla till] skall äga rum på er stora högtidsdag och låt folket samlas redan på förmiddagen."

[20:60] Farao drog sig tillbaka [med sina rådgivare] för att planera hur de skulle gå till väga; och [när tiden för mötet kom] infann han sig. [20:61] Moses sade till dem: "Den av er som sätter ihop lögner om Gud drar olycka över sig; ja, Han skall förinta er med [Sitt] straff! Den som sätter ihop lögner om Gud är dömd att misslyckas." [20:62] De överlade i avskildhet om vad som var att göra [20:63] och sade till varandra: "Dessa två är helt säkert trollkarlar vars avsikt är att jaga bort oss från vårt land med sin trollkonst och att avskaffa våra föredömliga seder och bruk. [20:64] Låt oss alltså lägga fast vår plan och så gå fram på en linje; och den som i dag tar hem spelet har sannerligen vunnit en lysande triumf!" [20:65] [Trollkarlarna] sade: "Antingen kastar du, Moses, [din stav] eller också kastar vi först." [20:66] Han svarade: "Kasta ni – [jag väntar]!" Och deras trolldom gjorde sådan verkan att han tyckte sig se att deras rep och stavar verkligen rörde sig. [20:67] Och Moses sinne fylldes av onda aningar. [20:68] Vi sade: "Oroa dig inte! Det är du som har övertaget. [20:69] Kasta nu [staven] som du har i din högra hand; den skall genast snappa åt sig det som de har åstadkommit. Vad de har åstadkommit är ingenting annat än trollkonster och trollkarlen uppnår aldrig något [bestående med sina konster], vad hans syfte än är."

[20:70] Och trollkarlarna [som såg sig besegrade] föll ned på sina ansikten och ropade: "Vi tror på Arons och Moses Herre!" [20:71] [Farao] sade: "Tror ni på honom innan jag har gett er tillåtelse? Han måste vara er mästare som har undervisat er i trolldom! Jag skall sannerligen hugga av er motsatt hand och fot och jag skall korsfästa er på palmstammar utan att skona någon, för att ni skall få lära er vem av oss som utdömer de hårdaste straffen och vems straff som varar längst. [20:72] De svarade: "Aldrig skall vi sätta [troheten mot] dig framför de bevis [om sanningen] som vi fått se, och inte heller framför [troheten mot] Honom som har skapat oss! Besluta nu vad du har satt dig i sinnet – det enda du kan besluta om är det som rör livet i denna värld. [20:73] Vi tror nu på vår Herre och [ber Honom] om förlåtelse för våra synder och för den trolldom som du har tvingat oss att bedriva. Gud är den Bäste och Han lever i evighet."

[20:74] DEN SOM [på Uppståndelsens dag] kommer inför sin Herre som obotfärdig syndare skall få helvetet [på sin lott]; där får han inte dö men kan inte heller leva. [20:75] Men de som kommer inför Honom som troende efter att ha levt ett rättskaffens liv skall ges den högsta värdigheten; [20:76] för dem står Edens lustgårdar beredda, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid. Det är lönen till dem som har renat sig [från synd].

[20:77] [EN DAG] gav Vi Moses befallningen: "Bege dig av under natten med Mina tjänare och röj för dem en torr väg genom havet; oroa dig inte för att [förföljarna] skall hinna upp er och var inte rädd [att vattenmassorna skall dränka er]!". [20:78] Farao förföljde dem med sin här och vattenmassorna överväldigade [och dränkte] dem; [20:79] i stället för att visa sitt folk den rätta vägen hade Farao lett dem vilse.

20:80 Söner av Israel! Vi räddade er från er fiende och slöt förbund med er på högra sidan av berget Sinai och gav er manna och vaktlar till föda 20:81 [och sade:] "Ät av det goda som Vi har skänkt er men gå inte till överdrift [och sätt er inte upp emot Mig i trots och olydnad] så att Min vrede drabbar er! Den som drabbas av Min vrede är förlorad! 20:82 Men Jag ger förvisso den full förlåtelse som ångrar sig, antar tron och sedan lever ett rättskaffens liv och följer vägledningen."

20:83 [GUD SADE:] "Moses! Vad har förmått dig att lämna ditt folk med sådan brådska?" 20:84 Han svarade: "De följer i mina spår; och jag har skyndat till Dig, Herre, för att vara Dig till lags." 20:85 [Gud] sade: "I din frånvaro har Vi satt ditt folk på prov, och samariern har lett dem vilse." 20:86 Moses återvände till sitt folk med vrede och sorg i hjärtat [och] sade: "Har inte er Herre gett er ett frikostigt löfte, mitt folk? Har ni fått vänta för länge på att löftet [skulle infrias], eller önskar ni att Guds vrede skall drabba er och svek därför ert löfte till mig?" 20:87 De svarade: "Vi bröt inte vårt löfte till dig av egen drift; men vi tyngdes av bördan av [det egyptiska] folkets smycken och så kastade vi dem ifrån oss, liksom samariern gjorde." 20:88 Därefter [– så sade de till Moses –] tillverkade han [av det nedsmälta guldet] något som liknade en kalv och som lät höra ett bölande ljud; och de sade [till varandra]: "Detta är vår gud och även Moses gud – men det har han [nu] glömt." 20:89 Märkte de inte att den inte svarade dem och varken gjorde dem skada eller var dem till nytta? 20:90 Och tidigare hade Aron sagt till dem: "Här har ni prövats, mitt folk, [och inte bestått provet]; er Herre är den Nåderike [och ingen annan]! Följ nu mig och lyd mina befallningar!" 20:91 De svarade: "Vi kommer inte att sluta att dyrka den förrän Moses återvänder till oss."

20:92 [Och när Moses återkom] sade han: "Aron! När du såg dem slå in på en ond väg, [vad hindrade dig] 20:93 från att följa mina [föreskrifter]? Du har ju handlat i strid med min befallning!" 20:94 [Aron] svarade: "Son av min moder! Grip mig inte i skägget och inte heller i håret! [Mitt skäl att inte ingripa är att] jag var orolig att du skulle förebrå mig att ha vållat splittring bland Israels barn i strid med din föreskrift." 20:95 [Moses] sade: "Och du, samarier! Vad ville du uppnå [med detta]?" 20:96 Han svarade: "Jag såg vad de inte kunde se, och tog därför en handfull av det som [Guds] sändebud hade lämnat kvar och kastade det ifrån mig; något i mitt inre drev mig till detta." 20:97 [Moses] sade: ”Bort härifrån! Ditt [straff] i livet skall vara att [alltid] säga: 'rör mig inte!' Och du skall [en Dag] kallas till ett möte, från vilket du inte kan utebli. Se nu på din gud, som du inte vill upphöra att dyrka – jag svär att bilden skall smältas ned i eld och att [det som återstår] skall kastas i havet. 20:98 Er Gud är en Gud – det finns ingen annan gud än Han och Han omfattar allt med Sin kunskap!"

20:99 SÅ BERÄTTAR Vi för dig något av det som hände i det förgångna och Vi har [med Koranen] gett dig en [slutlig] påminnelse från Oss. 20:100 De som vänder ryggen åt Vår [påminnelse] skall ha en [tung] börda att bära på Uppståndelsens dag; 20:101 de skall bära den för evigt, men på Uppståndelsens dag skall denna börda kännas outhärdligt tung, 20:102 den Dag då det skall stötas i basunen och Vi skall samla alla de obotfärdiga syndarna med [av fasa] stelnad blick, 20:103 viskande till varandra: "Vi levde [där] högst tio [dagar]." 20:104 Vi vet bäst vad de kommer att säga; den klokaste, den med det bästa omdömet bland dem kommer att säga: "Vi levde [där] bara en dag!"

20:105 OCH DE frågar dig [vad som händer med] bergen [på Uppståndelsens Dag]. Säg: "Min Herre skall förvandla dem till fin sand som [vinden] blåser undan 20:106 och Han skall lämna [jordens yta] utslätad och öde, 20:107 utan dalar eller höjder." 20:108 Den Dagen skall [alla] utan krumbukter följa roparens kallelse; alla röster skall tystna inför den Nåderike och ingenting skall

höras utom [det dämpade, knappt förnimbara] ljudet av trampande fötter. 20:109 Den Dagen skall ingen förbön vara till nytta utom från den som fått den Nåderikes tillstånd och vars ord Han har godkänt. 20:110 Han vet allt vad [människor] kan veta och allt som är dolt för dem, men de kan inte nå Honom med [sin] kunskap. 20:111 Och de [som trotsade Honom] skall ödmjukt böja rygg inför den Levande Guden, skapelsens evige Vidmakthållare. Den som bär [en börda av] orättfärdighet är räddningslöst förlorad, 20:112 men den som levde ett rättskaffens liv och var troende behöver inte frukta någon orättvisa och ingenting av [hans förtjänster] skall frånkännas honom. 20:113 OCH SÅ har Vi uppenbarat [Skriften] som en förkunnelse på det arabiska språket och Vi har på många sätt förtydligat de varningar den ger, för att människorna skall frukta Gud eller deras gudsmedvetande skärpas. 20:114 Upphöjd över allt är Gud, Konungen, den yttersta Sanningen!

Undvik jäkt och brådska vad Koranen beträffar, innan den har uppenbarats för dig i sin helhet; men be [bönen]: "Herre! Låt min kunskap växa!" 20:115 [EN GÅNG i tiden] förmanade och varnade Vi Adam, men han glömde [snart Våra ord]; och Vi fann hos honom ingen fasthet i föresatsen. 20:116 När Vi befallde änglarna att falla ned på sina ansikten inför Adam lydde de [alla] utom Iblees; han vägrade. 20:117 Vi sade då: "Adam! Denne är din och din hustrus fiende; [var på din vakt] så att han inte [blir orsak till] er förvisning från lustgården och orsakar er elände. 20:118 Här skall du aldrig uppleva hunger och aldrig känna dig naken 20:119 och här skall du aldrig plågas av törst eller av solens hetta." 20:120 Men Djävulen viskade till honom och sade: "Adam! Skall jag leda dig till det eviga livets träd och till ett rike som aldrig skall gå under?" 20:121 Och de åt båda av dess [frukt] och blev på detta sätt medvetna om sin nakenhet och de försökte skyla sig med hopfästade blad från lustgården. Adam bröt [alltså] mot sin Herres befallning och slog in på en förbjuden väg. 20:122 [Efter en tid] utsåg hans Herre honom att [åter] få erfara Hans nåd och tog emot hans ånger och gav honom vägledning.

20:123 [Men i lustgården] sade Han: "Ned härifrån, båda! Ni skall alla, [ni och era efterkommande, ha er boning på jorden och] vara varandras fiender! Men om ni nås av Min vägledning – och ni kommer att nås av den – skall den som följer Min vägledning inte gå vilse och han skall besparas lidande [i det kommande livet]. 20:124 Men den som vänder ryggen åt Mig [och Mina budskap] skall få ett eländigt liv och på Uppståndelsens dag skall Vi låta honom stiga fram blind." 20:125 Och han skall säga: "Herre! Varför har Du låtit mig stiga fram blind [i denna församling]? [På jorden] var jag seende." 20:126 [Gud skall] svara: "Liksom du, när du fick lyssna till Våra budskap [på jorden, skyndade dig att] glömma dem, är du [nu blind och] överlämnad åt glömskan." 20:127 Detta är den lön som Vi ger den som förslösar [sin själ] och inte tror på sin Herres budskap; straffet i det kommande livet skall med visshet bli hårdare och vara längre. 20:128 HAR DÅ de [som förnekar sanningen] inte klart för sig, hur många släkten före dem Vi har låtit gå under? Människor, vars boplatser de nu [själva] trampar! I detta ligger helt visst budskap till människor som [styrs av] sitt förnuft.

20:129 Och om din Herre inte hade beslutat annorlunda och utsatt en frist [för ånger], skulle det oundvikliga [straffet redan ha drabbat dessa förnekare]. 20:130 Ha därför tålamod med deras lögner, och lova och prisa din Herre före solens uppgång och före dess nedgång och under en del av natten och prisa [Honom] vid dagens början och dess slut, så att din glädje blir [fullständig]. 20:131 Och kasta inga [avundsamma] blickar på de stunder av jordisk lycka som Vi skänker några [människor] för att på så sätt pröva dem. Den lön Gud ger er [i evigheten] är det bästa och det som består. 20:132 Uppmana ditt folk att förrätta bönen och förrätta den du [Muhammad] utan att

förtröttas. Vi begär inga gåvor av dig; det är Vi som sörjer för dina behov. Den slutliga segern tillhör dem som fruktar Gud.

20:133 DE [SOM sätter gudar vid Guds sida] säger: "Om han ändå [kunde] visa oss ett tecken från sin Herre!" Har alltså det klara vittnesbörd [om sanningen i denna Skrift] som de äldre Skrifterna avger inte kommit till deras kännedom?" 20:134 Om Vi hade låtit [Vårt] straff förinta dem, innan denna [Skrift uppenbarades], skulle de [med rätta] ha kunnat säga: "Herre! Om du hade låtit ett sändebud komma till oss skulle vi ha lytt Dina bud hellre än vi hade dragit på oss förödmjukelser [och straff]!" 20:135 Säg: "Alla vill vänta och se [vem framtiden kommer att ge rätt]; vänta då – [snart] skall ni få veta vem [av oss] som följde den raka vägen och vem som hade funnit sann vägledning!"

21 Al-Anbiya' (Profeterna)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

21:1 RÄKENSKAPENS stund kommer allt närmare människorna, men de vänder sig likgiltigt bort [om frågan förs på tal]. 21:2 När en ny påminnelse från deras Herre når dem lyssnar de [förströtT], utan att överge sina tidsfördriv 21:3 och medan deras sinnen är upptagna av andra tankar. De [som sätter gudar vid Guds sida] håller sina hemliga överläggningar [och frågar varandra:] "Är denne [Muhammad] något mera än en dödlig människa som vi? Skall vi då, vi som är klarsynta, gå med på [att lyssna till] hans [vältalighet som bländar och förhäxar som] trolldom?" 21:4 Säg: "Min Herre vet allt som sägs i himlen och på jorden; Han är Den som hör allt, vet allt." 21:5 Och de går så långt att de säger: ["Detta är bara] ett virrvarr av drömmar" [eller] "nej, han har [själv] hittat på alltsammans" [eller] "nej, han är ju poet". – "Låt honom nu visa oss ett tecken liksom de tidigare [profeterna] sändes [med tecken]!". 21:6 Inget av de folk i äldre tid som Vi lät gå under trodde [sina profeter]. Skall då dessa [sentida efterföljare] vara lättare att övertyga? 21:7 De som Vi har sänt före dig [som sändebud] var ingenting annat än män för vilka Vi uppenbarade [Våra budskap]. Fråga då dem som går efter [de tidigare uppenbarelserna], om ni inte vet det. 21:8 Inte heller gav Vi dem kroppar som inte behövde föda och de var inte odödliga. 21:9 Till sist uppfyllde Vi Vårt löfte och räddade dem och dem [andra] som Vi ville [rädda], och de som hade förslösat sina själar lät Vi gå under.

21:10 [ARABER!] Vi har nu uppenbarat för er en Skrift varigenom ert namn skall ihågkommas och hållas i ära; vill ni då inte använda ert förstånd? 21:11 Hur många folk har Vi inte låtit gå under på grund av den myckna orätt som de begick, och efter dem har Vi låtit nya släkten stiga fram! 21:12 När de fick känning av Vårt stränga [straff] ville de fly undan på snabbaste sätt, 21:13 [men en röst hejdade dem:] "Fly inte! Återvänd till ert ombonade liv i bekvämlighet och överflöd och till era hem; kanske får ni några frågor [som ni måste svara på]." 21:14 [Då] jämrade de sig: "Vi har dragit olycka över oss genom att begå all den orätt som vi begick!" 21:15 Och deras jämmerrop tystnade inte förrän Vi [mejade ned dem och] lämnade dem som de torra, döda stråna [efter] skörden.

21:16 VI HAR inte skapat himlen och jorden och allt som finns däremellan för ros skull. 21:17 Om Vårt syfte hade varit förströelse kunde Vi ha funnit den inom Oss själva, om Vi verkligen

skulle vilja ägna Oss åt något sådant. 21:18 Nej, Vi slungar sanningen mot lögnen så att alla falska [påståenden eftertryckligt] vederläggs, och så tynar [lögnen] bort och dör. Ni drar olycka över er genom era [försök] att beskriva [Guds] Väsen, 21:19 Honom som allt och alla i himlarna och på jorden tillhör! De som står nära Honom håller sig inte för goda att tjäna Honom och de förtröttas inte. 21:20 De prisar Honom natt och dag utan att mattas [i sin hängivelse].

21:21 Men det finns de som har satt upp gudar hämtade från jorden och [påstår att] de återuppväcker de döda! 21:22 Men om det i himlen eller på jorden hade funnits gudar vid sidan av Gud skulle världsalltets ordning ha brutit samman! Stor är Gud i Sin härlighet, Herren till allmaktens tron, fjärran från [deras försök] att beskriva [Hans Väsen]! 21:23 [Ingen] kan ställa Honom till svars för Hans handlande, men [människorna] skall stå till svars [för sina handlingar]. 21:24 Icke desto mindre dyrkar de [falska] gudar i Hans ställe! Säg [Muhammad]: "Lägg fram era bevis; detta är Påminnelsens [ord, Påminnelsen] som har nedsänts till dem som följer mig och Påminnelsen [som sändes] till dem som var mina föregångare." Men de flesta känner inte sanningen och [därför] vänder de sig bort. 21:25 Vi har aldrig sänt en profet före dig utan att uppenbara för honom: "Det finns ingen annan gud än Jag – tillbe Mig!" 21:26 Och de säger: "Den Nåderike har [avlat] en son." Nej, stor är Han i Sin härlighet! [Alla] är de Hans tjänare som Han har bevisat stor heder; 21:27 de talar inte förrän Han har talat, och de handlar [bara] när Han befaller. 21:28 Han vet allt vad [människor] kan veta och allt som är dolt för dem, och de kan inte tala till förmån för någon annan än den som Han är nöjd med. Och de bävar inför Hans [majestät]. 21:29 Och om någon av dem sade: "Jag är en gud sida vid sida med Honom", skulle Vi straffa honom med helvetet; så lönar Vi dem som begår orätt.

21:30 INSER DE inte, de som vill förneka sanningen, att himlarna och jorden [en gång] utgjorde en enda, sammanhållen massa och [att] Vi skilde dem åt? Och [vet de inte] att Vi har låtit allt liv uppstå ur vatten? Har de då ingen tro? 21:31 Och [ser de inte att] Vi har sänkt ned i jorden fast förankrade berg, så att den inte svajar under deras fot, och banat vägar över den för att de skall kunna komma fram 21:32 och byggt himlens [valv] som ett väl skyddat tak? Men de vänder ryggen åt [naturens alla] tecken! 21:33 Också natten och dagen är Hans verk, liksom solen och månen, som rör sig var och en i sitt kretslopp. 21:34 VI HAR inte skänkt evigt liv åt någon människa före dig [Muhammad]; om du måste dö, skulle de då få leva för evigt? 21:35 Varje människa skall smaka döden; och Vi prövar er genom de frestelser [som följer] med såväl motgång som medgång. Och ni skall föras tillbaka till Oss. 21:36 Men när förnekarna av sanningen ser dig är allt de vill att göra dig till åtlöje [och den ene säger till den andre]: "Är det han som talar [nedsättande] om våra gudar?" Men [själva] förnekar de den Nåderike, så snart [de hör] Hans namn nämnas.

21:37 Människan är av naturen en otålig varelse. Jag skall låta er se Mina tecken, men begär inte att Jag skall visa er dem i förtid! 21:38 Och de frågar: "När kommer detta löfte [om uppståndelse och dom] att infrias, om det som ni har sagt är sant?" 21:39 Om förnekarna visste [att den tid kommer] då de förgäves skall försöka skydda ansikte och rygg mot elden och ingen skall hjälpa dem! 21:40 Ja, den [Yttersta stunden] skall komma över dem plötsligt och de skall stå där förvirrade och förstummade; de kan inte hejda dess [ankomst] och de kommer inte att beviljas uppskov.

21:41 [Även] före dig har sändebud gjorts till åtlöje, men [till sist] blev upptågsmakarna inringade just av det som deras skämt brukade handla om. 21:42 Säg: "Vem skyddar er om natten och om dagen mot den Nåderikes [vrede]?" Nej, de vill inte påminnas om sin Herre och vänder ryggen till. 21:43 Har de då andra gudar än Oss som skyddar dem? Men dessa [gudar] kan inte [ens]

hjälpa sig själva och har ingen som skyddar dem mot Oss! 21:44 Nej, Vi lät dem – liksom deras fäder – njuta av livets goda så länge att de fann tiden lång. Ser de då inte hur Vi går till väga mot [ett] land och berövar det dess bästa resurser [och låter dess tidigare storhet och makt följas av nedgång och fall]? Tror de ändå att de [till sist] skall hemföra segern? 21:45 SÄG [Muhammad]: "Jag varnar er inte med andra ord än de som uppenbaras [för mig]!" Men de som [låtsas] döva kan inte uppfatta varningen. 21:46 Och så snart de får känning av en vindstöt av din Herres straff, jämrar de sig: "Vi har dragit olycka över oss med all den orätt som vi begick!" 21:47 På Uppståndelsens dag skall Vi ställa fram rättvisande vågar och ingen skall då lida den minsta orätt. [Allt,] till och med det som väger så litet som ett senapskorn, skall Vi dra fram i ljuset. Det är Vi som bäst håller räkning på allt.

21:48 VI GAV Moses och Aron den måttstock med vilken rätt kan mätas och skiljas från orätt, ett ljus [för att lysa upp människornas väg] och en påminnelse för dem som fruktar Gud, 21:49 som bävar inför sin Herre, trots att de inte kan se eller förnimma Honom, och som ängslas för [den Yttersta] stunden. 21:50 Även denna [Koran] är en välsignad påminnelse som Vi har uppenbarat. [Är ni beredda att] förkasta den? 21:51 REDAN i hans ungdom gav Vi Abraham kunskap om den rätta vägen och ett rättrådigt handlande; Vi visste att han var [värdig Våra gåvor]. 21:52 Till sin fader och sitt folk sade han: "Vad föreställer dessa statyer som ni dyrkar med en sådan hängivenhet?" 21:53 De svarade: "Vi såg våra fäder dyrka dem." 21:54 Han sade: "Det är tydligt att ni och era fäder helt har gått vilse." 21:55 De sade: "Säger du detta på fullt allvar, eller vill du skämta?" 21:56 Han svarade: "[Jag talar allvar!] Er Herre är himlarnas och jordens Herre, Han som har skapat dem, och jag är en av dem som vittnar om detta." 21:57 [För sig själv sade han:] "Jag skall vid Gud sannerligen ta itu med era avgudar så snart ni vänder ryggen till!" 21:58 Och så slog han dem i stycken, alla utom den förnämste av dem, så att de skulle kunna vända sig till honom. 21:59 [När de såg förödelsen] sade de: "Vem har gjort detta mot våra gudar? Han har begått en svår orätt!" 21:60 [Några] sade: "Vi hörde en ung man tala om dem; hans namn är Abraham." 21:61 [De andra] sade: "För hit honom inför allt folket, så att de kan [berätta vad de får] bevittna!" 21:62 [När han förts fram] frågade de: "Har du, Abraham, gjort detta mot våra gudar?" 21:63 Han svarade: "Nej, det var denne, den förnämste av dem, som gjorde det. Men fråga dem ni, om det är så att de kan tala." 21:64 Då återgick de till att diskutera inbördes och [några] sade [till de andra]: "Det är ni som har gjort orätt!" 21:65 Men så svängde de om [och sade till Abraham:] "Du vet mycket väl att dessa [bilder] inte kan tala!" 21:66 [Då] sade han: "Dyrkar ni alltså i stället för Gud det som varken kan gagna eller skada er? 21:67 Skam över er och det som ni dyrkar i Guds ställe! Vill ni inte använda ert förstånd?" 21:68 [Då] ropade de: "Låt oss bränna honom [på bål] och hämnas gudarna, om [något] måste göras [för dem]!" 21:69 [Då] befallde Vi elden: "Bli svalka och säkerhet för Abraham!" 21:70 [Sedan] försökte de snärja Abraham med list, men [Vi korsade deras planer] och lät dem stå som förlorare: 21:71 Vi räddade honom och Lot [och förde dem] till det land som Vi har välsignat för alla folk. 21:72 Och som ännu en gåva av Vår nåd skänkte Vi honom [sonen] Isak och [dennes son] Jakob och Vi gjorde dem alla till rättsinniga människor; 21:73 och gjorde dem till ledare som ledde [människorna] enligt Våra befallningar, och Vi ingav dem [vilja] att göra gott och att regelbundet förrätta bönen och att hjälpa de behövande. Och de ägnade Oss hela sin dyrkan. 21:74 OCH [MINNS] Lot! Vi gav honom visdom och kunskap, och Vi räddade honom från [hans] folk, som begick onda och skamliga handlingar; de var fördärvade människor, som trotsade [Gud]. 21:75 Vi inneslöt honom i Vår nåd, och han var sannerligen en av de rättsinniga.

21:76 OCH [MINNS] Noa! – Hur han i forna dagar bad [om Guds hjälp mot sitt folk] och hur Vi bönhörde honom och därpå räddade honom och hans närmaste undan den stora floden.

21:77 Vi gav honom styrka att stå emot folket, som avvisade Våra budskap som lögn; dessa människor var i sanning fördärvade och Vi dränkte dem alla.

21:78 OCH [MINNS] David och Salomo – hur de dömde i ett fall där får [tillhörande] en grupp människor hade kommit in under natten på en [främmande] åker och betat av säden. Vi var vittne till deras dom. 21:79 Fastän Vi hade gett Salomo en djupare förståelse av saken, hade Vi gett båda visdom och kunskap. Och Vi befallde bergen och fåglarna att tillsammans med David lovprisa Oss – Vi har makt att göra detta. 21:80 Och Vi lärde honom att tillverka brynjor åt er för att göra er mer motståndskraftiga i era krigståg. Är ni tacksamma [för detta]? 21:81 Och Vi gjorde stormvinden till Salomos [tjänare], och den skyndade på hans befallning till landet som Vi har välsignat; Vi har kunskap om allt. 21:82 Och bland de upproriska andarna [som Vi gjorde till Salomos tjänare] fanns de som dök i havsdjupet på hans befallning [och de] som utförde andra arbeten. Och Vi hade uppsikt över dem.

21:83 OCH [MINNS] Job, hur han ropade till sin Herre: "Jag har prövats av olyckor och elände, men Du är den Barmhärtigaste av de barmhärtiga!" 21:84 Och Vi hörde hans bön och befriade honom från det onda som [plågade] honom och gav honom åter [dem av] hans familj [som Vi tagit ifrån honom] och Vi fördubblade deras antal som en särskild nåd från Oss och som något att bevaras i minnet av alla som ägnar Oss sin dyrkan. 21:85 OCH [MINNS] Ismael och Idris och Dhu'l-Kifl. De hörde alla till dem som visar tålamod och uthållighet [i livets skiften]. 21:86 Och Vi har inneslutit dem i Vår nåd; de var i sanning rättsinniga människor. 21:87 OCH [MINNS] honom [som slukades av] en väldig fisk. Han övergav [staden] i vredesmod och trodde att Vi ingen makt hade över honom. Men [när han hade fått sitt straff] ropade han i [sin förtvivlans] mörker: "Ingen gudom finns utom Du! Stor är Du i Din härlighet! Jag har i sanning handlat orättfärdigt." 21:88 Och Vi hörde hans rop och räddade honom ur hans elände; så räddar Vi dem som har tro. 21:89 OCH [MINNS] Sakarias, som ropade till sin Herre: "Herre! Låt mig inte [dö] barnlös! Men [om Du inte skänker mig en arvinge vet jag att] Du är den bäste Arvtagaren!" 21:90 Och Vi bönhörde honom och skänkte honom [sonen] Johannes – Vi gjorde nämligen hans hustru fruktsam. – De var alltid beredda att göra gott och ödmjukade sig inför Oss med hopp och fruktan och visade stor undergivenhet. 21:91 OCH [MINNS] henne som bevarade sin jungfrudom. Vi andades in i henne något av Vår ande och Vi gjorde henne och hennes son till ett tecken för alla folk.

21:92 [TROENDE!] Detta ert samfund är i sanning ett samfund och Jag är [allas] er Herre. Dyrka därför Mig! 21:93 Men människorna har velat slå sönder denna enhet, trots att de alla är kallade att återvända till Oss [för att avlägga räkenskap]. 21:94 Men den som handlar rättskaffens och som har tro, kommer inte att se sina strävanden misskända; Vi upptecknar nämligen [allt som är] till hans förtjänst. 21:95 En undantagslös regel föreskriver att inget folk, som Vi har dömt till undergång [därför att de framhärdade i att förneka sanningen], får återvända [till jorden], 21:96 förrän Gog och Magog har släppts lösa och [deras horder] väller fram från [jordens] alla hörn 21:97 och tiden för uppfyllelsen av det sanna löftet [om uppståndelsen] närmar sig. Då skall förnekarna [mumla] med stelt stirrande blick: "Vår olycka var att vi inte tog detta löfte på allvar; vi gjorde sannerligen oss själva svår orätt!" 21:98 [En röst skall säga:] "Ni och allt det ni tillbad i Guds ställe skall bli bränsle för helvetets [eld]; dit drivs ni nu [som boskapen] till vattningsstället. 21:99 Om dessa ting hade varit gudomligheter skulle de inte ha haft [helvetet] som mål, men där skall ni alla förbli till evig tid." 21:100 I [helvetet] skall vara klagan och jämmer, men [själva] skall de inte höra något [av detta].

[21:101] Men de som Vi har beslutat [belöna med] det högsta goda skall föras långt bort från [åsynen av] detta [helvete]; [21:102] inte ens det svagaste ljud skall de uppfatta därifrån och de skall förbli [i paradiset] till evig tid, [omgivna av allt] det som deras själar har längtat efter. [21:103] De outsägliga fasor [som möter de dömda denna Dag] vållar dem [som fått stiga in i paradiset] ingen sorg; änglarna möter dem där med orden: "Er dag, [er dag av triumf,] som har lovats er, är detta!" [21:104] Den Dagen skall Vi rulla ihop himlen som en fullskriven pergamentrulle. Liksom Vi grep Oss an med den första skapelsen skall Vi förnya den – för detta löfte borgar Vi och Vi har makt att göra det!

[21:105] I DEN bok av visdom [som Vi skänkte David] efter [den första] påminnelsen har Vi skrivit att Mina rättskaffens tjänare skall ärva jorden. [21:106] I detta ligger ett budskap till [alla] människor som dyrkar Gud. [21:107] Vi har sänt dig [Muhammad] enbart av nåd till alla folk. [21:108] Säg: "Genom uppenbarelsen, och enbart genom den, vet jag att er Gud är den Ende Guden. Vill ni underkasta er Hans vilja?" [21:109] Säg, om de vänder dig ryggen: "Jag har gett er alla en och samma klara och entydiga varning, fastän jag inte vet, om det som [Gud] lovar er skall komma ligger i en nära eller avlägsen framtid. [21:110] Han vet vad [ni] säger högt likaväl som det som ni vill dölja. [21:111] Kanske – om detta vet jag ingenting – betyder [uppskovet med Guds dom] att ni sätts på prov och får njuta av livets goda ännu en tid?" [21:112] Säg: "Döm med Din sanning, Herre, [mellan mig och dem som beskyller mig för lögn]!" – och: "Vår Herre är den Nåderike; vars stöd vi ber om i kampen mot era [hädiska] beskrivningar av [Hans Väsen]."

22 Al-Hadjdj (Vallfärden)

Perioden oviss

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[22:1] MÄNNISKOR! Frukta er Herre! Den Yttersta stundens omskakande händelser kommer att bli en svår [prövning]! [22:2] Den Dag ni ser den komma skall varje kvinna som ammar sitt barn låta det ligga, förlamad av fasa, och varje havande kvinna i sin förskräckelse föda fram sitt foster i förtid, och människorna skall ses [ragla som] druckna, fastän de inte är druckna; nej, [det är rädslan för] Guds stränga straff [som driver dem från vettet]. [22:3] Men det finns människor som utan kunskap vill tvista om Gud och sluter sig till varje upprorisk demon, [22:4] [fastän] det är skrivet att om någon tar Djävulen [eller en av hans anhang] till vän skall denne leda honom vilse och [till sist] driva honom ned i helvetets eld!

[22:5] MÄNNISKOR! Om ni tvivlar på uppståndelsen, [tänk då på att] Vi har skapat er av jord och sedan av en droppe säd, därefter av en grodd som sätter sig fast, därefter av en klump, dels formad, dels ännu formlös. Så klargör Vi för er [Vår makt]. Och det Vi vill [skall födas] lägger Vi i moderlivets trygga förvar till en fastställd tid och Vi låter er födas som späda barn och därefter [växa till] och nå [full kroppslig och andlig] mognad. Några av er får dö [unga] och några av er blir med tilltagande ålder så skröpliga att de glömmer allt vad de en gång har vetat. Och [om ni ännu tvivlar], se på den torra döda jorden och hur den, när Vi låter regnet falla över den, skälver till och börjar svälla och låter alla slag av växter spira, ljuvliga att se. [22:6] Detta, därför att Gud är Sanningen och det är Han som väcker de döda till liv och Han har allt i Sin makt.

22:7 Den Yttersta stunden kommer – detta är höjt över allt tvivel – och Gud skall låta alla som vilar i sina gravar återuppstå. 22:8 Ock ändå finns det bland människorna den som vill tvista om Gud utan kunskap och utan ledning och utan uppenbarelsens klara ljus 22:9 och som i högmod vänder sig [ifrån sanningen] för att förmå [andra] att överge Guds väg. Förnedring väntar honom [redan] i detta liv och på Uppståndelsens dag skall Vi låta honom känna på Eldens [straff]. 22:10 [Och en röst skall säga:] "Detta är dina händers verk. Gud låter inte Sina tjänare lida orätt."

22:11 Det finns även den bland människorna som dyrkar Gud, fastän han står på gränsen [mellan tro och otro]; om gott kommer honom till del, känner han lugn och tillförsikt, men om han sätts på prov, gör han helt om; på detta sätt förverkar han sitt liv både på jorden och i evigheten. Detta är en ohjälplig och total förlust. 22:12 Han anropar i Guds ställe vad som varken kan skada honom eller gagna honom och har gått till syndens yttersta gräns. 22:13 Ja, han anropar till och med den som snarare skadar än gagnar honom. Eländig är beskyddaren och eländig den som söker hans beskydd! 22:14 Gud skall föra dem som tror och lever ett rättskaffens liv till lustgårdar, vattnade av bäckar. – Gud [belönar och straffar] den Han vill. 22:15 Om någon [i sin avoghet mot Muhammad] tror att Gud inte skall ge [Sitt Sändebud] fullt stöd i denna värld och i det kommande livet, låt honom då fästa ett rep i taket och [med det] knäcka sina halskotor. Då får han se om hans fint har helt undanröjt orsaken till hans illvilja. 22:16 Med uppenbarelsen av denna [Skrift] har Vi sänt [er] klara budskap – Gud vägleder genom dem den Han vill.

22:17 Gud skall på Uppståndelsens dag döma mellan dem som tror [på vad som har uppenbarats med denna Skrift] och dem som bekänner den judiska tron och sabierna och de kristna och parserna och dem som sätter medhjälpare vid Guds sida. Gud är vittne till allt som sker. 22:18 SER DU inte att allt och alla i himlarna och på jorden faller ned i tillbedjan inför Gud: solen och månen och stjärnorna och bergen och träden och djuren och människor i stort antal? Men [genom förnekelse och trots] har många andra dragit på sig ett oundvikligt straff. Och den som Gud har förnedrat skall ingen hedra. Gud gör som Han vill. 22:19 Dessa är de två [grupperna] som tvistar med varandra om sin Herre. För dem som förnekar Honom skall kläder av eld skäras till och skållhett vatten ösas över deras huvuden, 22:20 [vatten] som skall fräta sönder deras inälvor och deras hud. 22:21 Och de skall [hållas i schack] med krokar av järn; 22:22 varje gång de försöker komma ut ur sitt elände drivs de tillbaka in [med orden:] "Pröva på Eldens straff!" 22:23 Men Gud skall föra dem som tror och lever ett rättskaffens liv till lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall smyckas med armband av guld och pärlor och bära kläder av siden. 22:24 De har letts dit där [bara] goda ord växlas och de har letts till den väg [som för] till Honom som allt lov och pris tillkommer.

22:25 DE SOM framhärdar i att förneka sanningen och hindra [andra] att följa Guds väg och att besöka den heliga Moskén, som Vi har låtit uppföra för alla människor – såväl för dem som är bofasta där liksom för besökarna utifrån – och de som med våld vill förmå [andra] att avvika från den sanna tron – [alla] dessa skall Vi låta utstå ett plågsamt straff. 22:26 Vi anvisade Abraham platsen för denna Helgedom [och sade:] "Sätt ingenting vid Min sida!" och "Rena Min Helgedom för alla som skall vandra runt den och som skall resa sig [till bön] och böja rygg och knän och falla ned på sina ansikten!" 22:27 Kungör för människorna [plikten att fullgöra] vallfärden. De skall komma till dig till fots och ridande på alla slag av snabbfotade riddjur och de skall komma från alla håll och från avlägsna trakter 22:28 för att uppleva vad som tjänar till deras uppbyggelse och under de [av alla] kända dagarna uttala Guds namn över de djur ur boskapshjordarna som Han skänker dem [för att offras]; ät något av köttet från dessa [djur] och

ge också den olycklige som lider nöd att äta! [22:29] Därefter skall de fullfölja och avsluta de för vallfärden föreskrivna andaktsövningarna och infria de högtidliga löften som de har avlagt och [en sista gång] utföra rundvandringen omkring den äldsta Helgedomen. [22:30] Detta [är vad Gud har föreskrivit]; den som håller Guds bud och förbud i ära skall ha det till godo hos sin Herre.

[Köttet av alla] boskapsdjur är tillåtet för er med undantag av vad som särskilt sagts vara förbjudet. Håll er på avstånd från den smutsiga [synden att dyrka] falska gudar och avhåll er från lögnaktigt tal. [22:31] [Dyrka] Gud med den rena, ursprungliga tron och sätt ingenting vid Hans sida; [med] den som sätter något vid Guds sida är det som om han störtade från skyn och blev fåglarnas rov, eller fördes långt bort av vinden till en okänd plats. [22:32] Detta [är vad Gud klargör för er]; de som håller Guds symboler i ära har sann gudsfruktan i sina hjärtan. [22:33] [Offerdjuren] har ni nytta av fram till utgången av den fastställda tiden; därefter skall de föras till sin bestämmelse [för att offras nära] den äldsta Helgedomen. [22:34] För alla folk [i det förgångna] har Vi föreskrivit att Guds namn skall uttalas [i tacksamhet] över de boskapsdjur som Han har skänkt dem som föda – [när de slaktas]. Er Gud är den Ende Guden; underkasta er alltså Hans vilja! Och förkunna för de ödmjuka det glada budskapet [om Guds nåd], [22:35] de vars hjärtan bävar då Hans namn uttalas och som med jämnmod bär de [motgångar] som drabbar dem och som regelbundet förrättar bönen och ger [åt andra] av det som Vi har skänkt dem för deras försörjning.

[22:36] Och till de symboler som Gud har gett er hör kamelerna; med dem följer välsignelser för er. Uttala därför Guds namn över dem när de står på rad [för att slaktas]; och när de har fallit, ät då av deras kött och skänk av det både till den som är nöjd [med det lilla han har] och till den som [är utblottad och] måste tigga. Vi har låtit er råda över dem – kanske skall ni visa tacksamhet. [22:37] [Offerdjurens] kött och deras blod når aldrig Gud; men er gudsfruktan [och er lydnad] når Honom. Och Han har låtit er råda över dem för att ni skall förhärliga Gud, som har väglett er.

Och förkunna detta glada budskap för dem som gör det goda och det rätta. [22:38] Gud är de troendes Försvarare. Men Gud är inte vän till dem som sviker [givna förtroenden] och som förnekar [Guds välgärningar]. [22:39] TILLÅTELSE [att kämpa] har de mot vilka ett orättfärdigt krig förs – och Gud har makt att ge dem stöd – [22:40] de som i strid mot all rätt jagas bort från sina hem därför att de säger: "Gud är vår Herre!" Och om Gud inte höll tillbaka [vissa] människor med andra [som redskap] skulle helt visst kloster och kyrkor, synagogor och moskéer där Guds namn åkallas utan uppehåll, ha jämnats med marken. Ja, Gud skall bistå alla som strävar för Hans sak – hos Gud ligger all styrka, all makt – [22:41] de som, om Vi ger dem makt och myndighet på jorden, förrättar bönen och ger åt de fattiga och anbefaller det som är rätt och förbjuder det som är orätt. Allt går till sist upp i Gud.

[22:42] OCH OM de beskyller dig för lögn [Muhammad, skall du veta att] före deras tid Noas folk och stammarna Aad och Thamud [22:43] och Abrahams och Lots folk [22:44] och folket i Madyan [kallade sina profeter lögnare]; ja, även Moses kallades lögnare. Jag gav förnekarna en frist, men [när den löpt ut] lät Jag Min vrede drabba dem – och hur [fruktansvärt] var inte Mitt straff! [22:45] Hur många städer, [vilkas invånare] ständigt begick orätt, har Vi inte låtit gå under? Nu ligger de öde! Och de övergivna brunnarna! Och de stolta palatsen! [22:46] Har de [som nu förnekar sanningen] aldrig begett sig ut i världen, så att deras hjärtan fått lära sig att förstå och deras öron att höra? Det är inte deras ögon som är blinda, nej, det är hjärtana i deras bröst!

[22:47] Och de begär [i sitt övermod] att du skall påskynda straffet; men Gud frångår inte Sitt löfte och en dag är för din Herre detsamma som tusen år så som ni räknar. [22:48] Och hur många

städer, vars [invånare] ständigt begick orätt har Jag inte beviljat en frist; men [när fristen hade löpt ut] lät Jag Min vrede drabba dem. Jag är färdens mål!

22:49 SÄG [Muhammad]: "Människor! Jag är bara er varnare, som varnar klart och entydigt!" 22:50 De som har tron och lever ett rättskaffens liv skall få förlåtelse [för sina synder] och en frikostig belöning; 22:51 men de som motarbetar Våra budskap och vill försvaga deras genomslagskraft har Elden till arvedel. 22:52 Vi har aldrig sänt ett sändebud eller en profet före dig utan att Djävulen försökt att misstänkliggöra hans avsikter. Men Gud korsar Djävulens planer och ger Sina budskap fasthet och klarhet. – Gud är allvetande, vis. 22:53 Han låter [sådana] Djävulens försök bli en prövning för hjärtan, sjuka av tvivel, och hjärtan som hårdnat till stenar, ja, orättfärdiga människor som har drivit sitt motstånd [mot Gud och Hans Profet] till det yttersta. 22:54 Och [det sker] för att de som har fått del av kunskap skall veta att denna [heliga Skrift] är sanningen från din Herre och tro på den och för att deras hjärtan skall ta emot den med ödmjukhet. Gud leder helt visst dem som har tro till en rak väg; 22:55 men de som framhärdar i att förneka sanningen fortsätter att se på denna [Skrift] med tvekan och tvivel, till dess den Yttersta stunden plötsligt kommer över dem eller straffet drabbar dem en dag som inte följs av en ny dag. 22:56 Den Dagen skall [alla se att] Gud har herraväldet i [Sin hand]. Han skall döma människorna och de som trodde och levde rättskaffens skall stiga in i lycksalighetens lustgårdar, 22:57 men de som inte upphörde att förneka sanningen och avvisade Våra budskap som lögn skall drabbas av ett förnedrande straff.

22:58 GUD SKALL sannerligen sörja frikostigt för dem som överger ondskans rike [för att kämpa] för Guds sak och som dödas eller dör. Ingen drar bättre försorg [om sina tjänare] än Gud; 22:59 Han kommer att ge dem ett mottagande, som [helt och fullt] tillfredsställer dem. Gud vet allt och har överseende [med era brister]. 22:60 Så [skall det bli]. Den som besvarar ett angrepp som han utsatts för med samma medel och som därefter angrips på nytt, skall helt visst få Guds hjälp. Gud utplånar och förlåter mycken synd. 22:61 Ja, Gud [är allsmäktig – Han] låter natten glida in i dagen och låter dagen glida in i natten; Gud hör allt, ser allt. 22:62 Ja, Gud är Sanningen och allt det som människor anropar i Hans ställe är sken och lögn. Gud är den Höge, den Väldige.

22:63 Ser du inte att Gud låter regn falla från skyn, varefter jorden grönskar? Gud, som är outgrundlig i Sin godhet, genomskådar allt, är underrättad om allt. 22:64 Honom tillhör allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär. Gud är Sig själv nog och allt lov och pris tillkommer Honom. 22:65 Inser du inte att Gud har låtit allt på jorden stå till er tjänst och [att era] skepp seglar över haven på Hans befallning, och [att det är Han] som håller himlakropparna [i deras banor], så att de inte störtar mot jorden? [De störtar inte] om Han inte ger dem denna befallning. Gud, den Barmhärtige, ömmar för människorna. 22:66 Det är Han som gav er liv och som skall låta er dö och därefter kalla er till [nytt] liv, men människan är djupt otacksam!

22:67 FÖR ALLA samfund [i gången tid] har Vi föreskrivit regler för förrättandet av andakten som de är underkastade. Låt dig inte dras in i en diskussion med dem om [dessa regler]; uppmana dem [i stället] att dyrka din Herre. Du följer helt visst den raka vägen. 22:68 Och om de [ändå] vill tvista med dig, säg då: "Gud har full kännedom om era företag." 22:69 På Uppståndelsens dag skall Gud döma mellan er i de frågor som ni tvistade om. 22:70 Visste du inte att Gud har kännedom om allt i himlen och på jorden? Allt detta är upptecknat och bevarat. Det kostar inte Gud någon möda.

22:71 [Men] vid sidan av Gud tillber de det som Han aldrig har gett dem tillstånd till och som de [själva] inte har någon kunskap om; dessa orättfärdiga [människor] kommer inte att få hjälp [att undkomma straffet]. 22:72 Och när man läser upp Våra klara och tydliga budskap för dem, ser du avmåla sig i förnekarnas ansikten den starka motvilja [de känner] – det är nära att de går till handgripligheter mot dem som läser Våra budskap för dem. Säg: "Skall jag säga er vad som är svårare att uthärda än det ni får lyssna till? Det är [den eviga] Elden, som Gud har lovat förnekarna av sanningen. Vilket jämmerligt slut!" 22:73 MÄNNISKOR! Hör på den liknelse, som här framställs [för er]: de som ni anropar i Guds ställe kommer aldrig att kunna skapa [ens] en fluga, även om de förenar [alla sina krafter] för [att åstadkomma] detta. Och om en fluga stjäl något från dem, kan de inte ta det ifrån denna [fluga]. Lika maktlös är den bedjande som den till vilken bönen ställs! 22:74 De underskattar Gud [när de likställer sina ömkliga avgudar med Honom]; Gud har all styrka, all makt.

22:75 Gud utser sändebud bland änglarna såväl som bland människorna och Han hör allt, ser allt. 22:76 Han vet allt vad [människor] kan veta och allt som är dolt för dem; allt går [till sist] åter till Gud. 22:77 TROENDE! Böj ryggar och knän och fall ned på era ansikten och dyrka er Herre och gör gott – kanske skall det gå er väl i händer! 22:78 Och sträva för Guds sak med all den hängivelse som ni är skyldiga Honom. Han har utvalt er och Han har inte lagt på er svåra eller tunga plikter i [utövningen av er] religion, den rena, ursprungliga tro som var er fader Abrahams. Det är Han som i gången tid och i denna [Skrift] har kallat er "dem som har underkastat sig Guds vilja". Om detta skall Sändebudet vittna mot er och ni skall vittna mot människorna. Förrätta därför bönen regelbundet och erlägg allmoseskatten! Och håll fast vid Gud, er Herre och er Beskyddare – den mäktigaste Beskyddaren och den bäste Hjälparen av alla!

23 Al-Mu'minun (De troende)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

23:1 DET SKALL gå de troende väl i händer; 23:2 de som ber med ödmjukt sinne, 23:3 som drar sig undan när de hör lättsinnigt tal, 23:4 som gör en insats för hjälpen till de behövande, 23:5 som håller sina begär i styr 23:6 [och inte ger fritt utlopp åt sin lust] med någon annan än sina hustrur eller dem som de rättmätigt besitter – inget klander kan då riktas mot dem, 23:7 men de som går längre är syndare – 23:8 och som troget fullgör sina förtroendeuppdrag och uppfyller sina löften 23:9 och som slår vakt om bönen. 23:10 De är arvtagarna, 23:11 som skall ta paradiset i arv och där skall förbli till evig tid.

23:12 VI HAR skapat människan av finaste lera; 23:13 därefter lämnar Vi henne som en droppe säd i [skötets] fasta förvar. 23:14 Därefter skapar Vi av droppen en grodd som sätter sig fast och av grodden en klump och i klumpen skapar Vi ben och dessa ben klär Vi med kött; därefter låter Vi henne stiga fram som en ny skapelse. Välsignad vare Gud, den bäste Formgivaren! 23:15 En gång måste ni dö, 23:16 och därefter skall ni väckas till nytt liv på Uppståndelsens dag.

23:17 Över er har Vi skapat sju himlar; Vi upphör inte att vårda Oss om skapelsen. 23:18 Och Vi sänder regn från skyn i rätt avvägda mängder och låter det samlas i jorden, men Vi har också makt att hålla det tillbaka. 23:19 Och med [regnet] låter Vi palmlundar och vingårdar grönska för er

räkning, som ger er riklig frukt som ni får äta av, [23:20] och ett träd som är från [trakten kring] berget Sinai, [vars frukt] innehåller olja och förhöjer smaken på er föda. [23:21] Även den boskap [som Gud har skapat] påminner er [om Våra omsorger]: det är Vi som ger er att dricka den [mjölk] som uppstår i deras buk, och de är också [på andra sätt] till stor nytta för er; ni äter deras kött [23:22] och de bär er, liksom skeppen, på era färder.

[23:23] OCH VI sände Noa till hans folk och han sade: "Dyrka Gud, mitt folk – ni har ingen annan gud än Honom! Skall ni då inte frukta Honom?" [23:24] Men de äldste, de bland hans folk som förnekade sanningen, sade [till varandra]: "Denne man är bara en människa som vi, men han vill ta befälet över oss. Om Gud ville [sända ett budskap till oss], skulle Han sända änglar. Vi har aldrig hört att något liknande skulle ha förekommit bland våra förfäder i äldre tid. [23:25] Han är en man besatt av andar; men låt oss vänta en tid och se [om det kanske händer honom något]!" [23:26] [Noa] bad: "Herre, kom till min hjälp! De anser mig vara en lögnare!" [23:27] Då gav Vi honom genom uppenbarelse uppdraget: "Bygg – under Vår uppsyn och Vår ledning – den ark [som skall bli din och de dinas räddning]. När Vi ger Vår befallning och vattenmassorna forsar fram över jorden, för då ombord ett par av varje [djurslag], hanne och hona, samt din familj utom den över vilken domen redan har fallit; men tala inte till Mig till förmån för de orättfärdiga – de skall [alla] dö i vågorna!" [23:28] Och när du och de som är med dig har gått ombord på arken skall du säga: "Låt oss lova och prisa Gud, som har räddat oss från dessa orättfärdiga människor!" [23:29] Och säg: "Herre! Låt mig med Din välsignelse [till sist] nå land! Ingen kan leda människorna till deras bestämmelse som Du!" [23:30] I detta ligger helt visst budskap [till de klarsynta]; Vi sätter [ständigt människorna] på prov.

[23:31] EFTER DETTA lät Vi ett nytt släkte stiga fram; [23:32] och Vi sände [Vårt] sändebud till dem, [en] av deras egna, [med budskapet:] "Dyrka Gud – ni har ingen annan gud än Honom! Skall ni då inte frukta Honom?" [23:33] Men folkets äldste, de som förnekade sanningen och inte trodde på mötet [med Gud] efter döden och som förvekligats av det utsvävande liv som Vi hade låtit dem föra, sade [till folket]: "Denne är ingenting annat än en människa som ni själva; han äter samma föda som ni och dricker vad ni dricker. [23:34] Om ni följer en alldeles vanlig människa, er like, är det helt säkert ni som förlorar! [23:35] Lovar han er inte att ni efter att ha dött och förvandlats till mull och torra ben skall uppstå [till nytt liv]? [23:36] Vad han lovar er är orimligheter! [23:37] Livet, det är livet i denna värld; som vi lever så dör vi och vi kommer inte att uppväckas till nytt liv! [23:38] Han är bara en man som sätter ihop lögner om Gud och Vi tror inte på honom!" [23:39] [Och han] bad: "Herre, hjälp mig! De kallar mig lögnare!" [23:40] Och [Gud] svarade: "Det skall inte dröja länge innan de grips av ånger." [23:41] Och en dag genljöd över dem dånet [av Vårt straff], rättvist och nödvändigt, och Vi [sopade bort] dem som torra agnar. Och så var det ute med dessa orättfärdiga människor! [23:42] DÄREFTER lät Vi nya släkten stiga fram; [23:43] – inget folk kan vare sig förkorta eller förlänga den för dem [utsatta] fristen. [23:44] Och Vi sände det ena sändebudet efter det andra; var gång den utsände kom till sitt folk, beskylldes han för lögn. Och dessa släkten förintades, det ena efter det andra, men Vi lät berättelserna om dem fortleva [som lärdom för eftervärlden] – så var det ute med dessa människor som inte ville tro!

[23:45] DÄREFTER sände Vi Moses och hans broder Aron med Våra budskap och ett klart bevis på [deras] myndighet [23:46] till Farao och hans stormän. Men de uppträdde högmodigt – de var sådana som går hårt fram mot andra. [23:47] Och de sade: "Varför skulle vi tro på dem? De är ju bara människor som vi själva och deras folk är våra slavar!" [23:48] De avvisade de två [budbärarnas] budskap som lögn och Vi lät dem [drunkna i havet]. [23:49] Och Vi skänkte Moses Skriften för att

[hans folk] skulle få vägledning. 23:50 Och Vi gjorde Marias son och hans moder till ett tecken [för människorna] och förde dem till en plats på en skyddad höjd som erbjöd vila och som vattnades av friska källor.

23:51 NJUT, ni sändebud, av allt [i livet] som är gott och sunt och lev rättskaffens; Jag har full vetskap om vad ni gör. 23:52 Detta ert samfund är i sanning ett samfund och Jag är [allas] er Herre. Frukta därför Mig! 23:53 Men [människorna] har slagit sönder denna enhet och splittrats i sekter, där medlemmarna i varje sekt [framhäver] och gläds åt sina [särdrag]. 23:54 Men lämna dem nu [Muhammad] under en tid åt deras förvirrade föreställningar [och åt deras okunnighet, dessa avgudadyrkare]. 23:55 Tror de att Vi, om Vi ger dem rikedom och [många] söner, 23:56 skyndar Oss att redan i detta liv ge dem [allt] det goda? Nej, de förstår inte [hur grovt de misstar sig]! 23:57 De som bävar inför sin Herres [majestät] 23:58 och som tror på sin Herres budskap 23:59 och inte sätter något vid sin Herres sida 23:60 och som, när de ger sina gåvor, ängslas vid tanken på att de skall stå till svars inför sin Herre; – 23:61 det är dessa som alltid är ivriga att göra gott och som här visar sig som de främsta. 23:62 Vi lägger inte på någon en tyngre börda än han kan bära och hos Oss förvaras en bok som säger sanningen [om människornas handlingar]. Och de skall inte lida orätt. 23:63 NEJ, deras hjärtan är fulla av oro och förvirring som döljer för dem [sanningen i] denna [Koran]. Men dessutom bär de på [en börda av] onda handlingar och de kommer att fortsätta att begå dem, 23:64 till dess de – när de ser hur de bland dem som förvekligats av sitt utsvävande liv nås av Vårt straff – ropar högt på nåd. 23:65 [De skall få till svar:] "Håll inne i dag med era jämmerrop! Från Oss kan ni inte vänta någon hjälp! 23:66 När Mina budskap lästes upp för er drog ni er alltid undan, 23:67 fulla av högmod, för att, som de nattliga sagoberättarna, hänge er åt tomt och meningslöst prat och en aldrig sinande ström av kritik [mot Profeten].

23:68 Har de då aldrig tänkt över [Koranens] ord? Eller har något kommit till deras öron, som deras förfäder i gångna tider inte fick höra? 23:69 Eller avvisar de sitt Sändebud därför att de inte i honom känner igen [den pålitlige, sanningskäre man han alltid varit]? 23:70 Eller säger de: "Han är besatt av andar"? – Nej, han har kommit till dem med sanningen och sanningen är något som de flesta av dem avskyr. 23:71 Men om sanningen hade varit sådan att den överensstämde med deras önskningar, skulle himlarna och jorden ha gått under och deras invånare med dem! Nej! Vi har nu gett dem den påminnelse [de behövde] men de vänder ryggen åt påminnelsen! 23:72 Eller begär du [Muhammad] ersättning av dem? Men ersättningen från din Herre är den bästa och det är Han som bäst sörjer för [de Sina]. 23:73 Du kallar dem helt visst till en rak väg, 23:74 men de som inte tror på livet efter detta viker av från denna väg. 23:75 Även om Vi förbarmade Oss över dem och befriade dem från det onda som tynger deras sinnen, skulle de framhärda i sitt trotsiga övermod, snubblande än hit än dit i blindo. 23:76 Vi har låtit dem utstå prövningar och lidanden, men de ödmjukade sig inte inför sin Herre och de kommer inte att be om nåd, 23:77 förrän Vi öppnar porten för dem till det stränga, eviga straff [som väntar] och de grips av förtvivlan.

23:78 DET ÄR Han som har begåvat er med hörsel och syn och hjärta, men var är er tacksamhet? 23:79 Och det är Han som har låtit er växa i antal och sprida er över jorden och inför Honom skall ni samlas åter. 23:80 Och det är Han som skänker liv och skänker död, och växlingen mellan natt och dag är Hans verk. Vill ni inte använda ert förstånd? 23:81 Nej, de säger detsamma som människorna i det förflutna; 23:82 de säger: "Återuppväckas efter döden, sedan vi blivit mull och torra ben? 23:83 Det är samma sak som vi och våra fäder blivit lovade förr, men det är bara sagor från förfädernas tid!" 23:84 Säg: "Vem tillhör jorden och alla som bygger och bor på den? [Svara] om ni vet det." 23:85 De kommer att svara: "Gud." Säg: "Då borde ni tänka över [vad det

innebär]?" [23:86] Säg: "Vem är Herren över de sju himlarna och Herren till härlighetens och allmaktens tron?" [23:87] De kommer att svara: "Gud." Säg: "Fruktar ni [Honom] inte?" [23:88] Säg: "Vem är det som har allt herravälde i Sin hand, som beskyddar [allt] och som ingen kan beskydda? [Svara] om ni vet det." [23:89] [Och] de kommer att svara: "Gud." Säg: "Hur har ni då kunnat bli [till den grad] förvillade?" [23:90] Vi har gett dem sanningens [ljus] men ändå [fortsätter] de att ljuga! [23:91] Gud har aldrig [avlat] en son och Han har aldrig haft någon gudom vid Sin sida. I annat fall skulle helt säkert varje sådan gudom ha bekymrat sig enbart om sin egen skapelse och velat ta makten från de andra. Nej, stor är Gud i Sin härlighet, fjärran från [alla försök] att beskriva [Hans Väsen]. [23:92] Han känner allt det som är dolt för människor och det som de kan bevittna och Han är höjd högt över allt vad de vill sätta vid Hans sida. [23:93] Säg: "Herre! Om det är Din vilja att låta mig se det [straff] som lovas dem, [23:94] Herre, räkna mig då inte till de orättfärdiga!" [23:95] Vi har helt visst makt att låta dig bevittna det som Vi lovar dem [fastän Vi ger dem uppskov]. [23:96] Fördriv det onda med en god handling; Vi har full kännedom om vad de påstår [om Gud]. [23:97] Och säg: "Herre! Jag ber Dig beskydda mig mot demonernas [alla] frestelser!" [23:98] och: "Jag ber Dig beskydda mig, Herre, mot alla närmanden från deras sida!"

[23:99] [DEN IHÄRDIGE förnekaren framhärdar i att förneka sanningen] till dess att han känner dödens närhet. Då säger han: "Herre! Låt mig få återvända, ja, låt mig få återvända [till livet], [23:100] så att jag får göra rätt, där jag [förut] försummade det!" Ack nej! Vad han säger är ord [utan mening]. Bakom dem [som lämnar denna värld] reser sig ett oöverstigligt hinder fram till den dag då de kallas till nytt liv. [23:101] Den dag då basunen ljuder skall inga släktskapsband bestå mellan dem och de kommer inte att fråga efter varandra. [23:102] Vinnarna är de vars [goda handlingar] väger tungt i vågskålen, [23:103] och de vars [goda handlingar] väger lätt i vågskålen är förlorarna som har förverkat sina själar; de skall förbli i helvetet till evig tid. [23:104] Där skall deras ansikten svedas av Elden och deras anletsdrag förvridas i en grimas [av smärta]. [23:105] [Och Gud skall säga:] "Lästes inte Mina budskap upp för er och påstod ni inte att allt var lögn?" [23:106] De skall svara: "Herre! Vårt onda öde besegrade oss och vi gick vilse. [23:107] Herre! Befria oss från detta [straff] och om vi återfaller [i synd], då hör vi sannerligen till de orättfärdiga." [23:108] [Gud] skall säga: "Försvinn [till er förnedring]! Och [våga] inte tala till Mig! [23:109] Det fanns bland Våra tjänare de som bad [i sina böner]: 'Herre! Vi tror! Förlåt oss [våra synder] och förbarma Dig över oss! Ingen förbarmar sig över [människorna] som Du!' [23:110] Men ni var så upptagna av att göra dem till ett åtlöje att det kom er att glömma Mig – ja, så roligt hade ni åt dem. [23:111] I dag har Jag gett dem belöningen för deras tålamod; det är de som har vunnit den stora segern!" [23:112] [Gud] skall fråga [förnekarna]: "Hur länge levde ni på jorden, räknat i år?" [23:113] [Och] de skall svara: "Vi levde där en dag eller en del av en dag; men fråga dem som är kunniga i räkning." [23:114] [Gud] skall säga: "Ni levde där bara en kort tid – om ni hade vetat [vad som stod på spel]! [23:115] Trodde ni att Vi skapade er för nöjes skull och att ni inte skulle föras tillbaka till Oss?"

[23:116] UPPHÖJD över allt är Gud, Konungen, den yttersta Sanningen! Det finns ingen gudom utom Han, Herren till allmaktens, nådens och barmhärtighetens tron. [23:117] Den som vid sidan av Gud åkallar en annan gudom – för vars [existens] han saknar bevis – skall stå till svars enbart inför sin Herre. Det skall inte gå dem väl som förnekar sanningen! [23:118] Säg: "Herre! Förlåt mig och förbarma Dig över mig! Ingen förbarmar sig över [människorna] som Du!"

24 An-Nur (Ljus)

Medina-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

24:1 [DETTA ÄR] en sura som Vi har uppenbarat med klara och tydliga föreskrifter och i den har Vi uppenbarat budskap [som] klara vittnesbörd, för att ni skall lägga [allt] på minnet. 24:2 STRAFFET för äktenskapsbryterskan och för äktenskapsbrytaren är hundra piskrapp för var och en; och låt inte medkänsla med dem avhålla er från att följa Guds lag, såvida ni tror på Gud och den Yttersta dagen. Och se till att några troende bevittnar bestraffningen. 24:3 Äktenskapsbrytaren tar inte någon annan än en äktenskapsbryterska eller en kvinna som dyrkar avgudar till hustru och ingen tar en äktenskapsbryterska till hustru utom en äktenskapsbrytare eller en avgudadyrkare. Sådana [förbindelser] är förbjudna för de troende. 24:4 Och de som anklagar ärbara kvinnor [för äktenskapsbrott] och sedan inte visar sig ha stöd av fyra vittnen, straffas med åttio piskrapp och skall i framtiden inte få avge vittnesmål; de har visat grovt trots mot Gud. 24:5 Men de som ångrar [vad de har gjort] och gottgör skadan skall undantas [från förbudet att vittna]. – Gud är alltid förlåtande, barmhärtig.

24:6 Och den som anklagar sin hustru [för otrohet] och bara har sitt eget vittnesmål att stödja sig på, skall svära vid Gud fyra gånger att hans vittnesmål är sant 24:7 och en femte gång nedkalla Guds förbannelse över sig själv om han ljuger. 24:8 Men [hustrun] skall gå fri från straff om hon svär vid Gud fyra gånger att han ljuger 24:9 och en femte gång nedkallar Guds vrede över sig själv om hans vittnesmål är sant.

24:10 OCH [VAD vore ni] om Gud inte visade er godhet och förbarmade Sig över er och om Gud, den Vise, inte tog emot den ångerfulles ånger? 24:11 Det var en grupp av era egna som spred det illvilliga förtalet. Men anse inte detta som ett ont; nej, det är tvärtom ett gott för er! Var och en av dessa [ryktesspridare] skall stå till svars för sin del i denna synd och den av dem som bär huvudansvaret har ett hårt straff att vänta. 24:12 Alla troende män och kvinnor borde – då de hör sådant [tal] – tro det bästa om varandra och säga: "Detta är en uppenbar lögn." 24:13 Varför [har ni] inte [krävt] fyra vittnen som stöd [för anklagelsen]? – Eftersom de inte hade vittnen är det nu de som inför Gud är lögnare. 24:14 Om Gud inte visade er godhet och förbarmade sig över er i detta och det kommande livet, skulle förvisso ett hårt straff drabba er för allt [förtal] ni sprider, 24:15 då ni tar upp på era tungor och för vidare med era munnar sådant som ni inte vet något om; ni anser det vara obetydligheter, men inför Gud är det allvarliga ting. 24:16 Om ni ändå hade sagt, då ni hörde [ryktet]: "Det är inte rätt av oss att tala om detta. Stor är Du i Din härlighet – detta är avskyvärt förtal!" 24:17 Gud varnar er för att någonsin återfalla i denna [synd] om ni är [sanna] troende. 24:18 Gud klargör [Sina] budskap för er. Gud är allvetande, vis. 24:19 De som gärna ser att skamligt förtal sprids mot de troende har ett plågsamt straff att vänta i denna värld och i det kommande livet. – Gud vet, men ni vet inte [hela sanningen]. 24:20 Ja, [vad vore ni människor] om Gud inte visade er godhet och förbarmade sig över er och inte i Sin barmhärtighet ömmade för er? 24:21 TROENDE! Följ inte i Djävulens spår! Djävulen uppmanar den som följer i hans spår [att begå] skamlösa handlingar och det som strider mot rimlighet och förnuft. Om Gud inte hade visat er godhet och förbarmat Sig över er, skulle ingen av er ha kunnat rena sig; men Gud låter den Han vill växa i renhet. Gud hör allt, ser allt.

[24:22] De av er som åtnjuter en gynnad ställning och lever i välstånd får aldrig vägra att hjälpa sina närmaste och de nödställda och dem som övergett ondskans rike för Guds sak; [har dessa begått fel] skall de förlåta dem och glömma. Eller önskar ni inte att Gud skall ge er Sin förlåtelse? Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.

[24:23] Nej, de som [utan grund och utan att senare ångra sig] anklagar anständiga, troende kvinnor, som kan ha uppträtt oförsiktigt, [följs av Guds] fördömelse i denna värld och i det kommande livet, och ett hårt straff väntar dem [24:24] den Dag då deras tungor och deras händer och fötter skall vittna emot dem om vad de gjorde. [24:25] Då skall Gud till fullo ge dem den lön som med rätta tillkommer dem, och de kommer att inse att Gud är den yttersta Sanningen som uppenbarar [allt]. [24:26] De dåliga kvinnorna är för de dåliga männen och de dåliga männen för de dåliga kvinnorna, liksom de goda kvinnorna är för de goda männen och de goda männen för de goda kvinnorna. [Gud vet att] de är oskyldiga till vad [onda tungor] påstår om dem, [och] de skall få förlåtelse för sina synder och en frikostig belöning.

[24:27] TROENDE! Gå inte in i främmande hus utan att först ha gett er till känna och hälsat husets folk. Detta är bäst för er [och mest passande]; detta sägs för att ni skall lägga det på minnet! [24:28] Gå inte in utan att ha fått tillåtelse, även om ni finner huset tomt, och om ni blir tillsagda att vända om, så vänd om. Detta främjar renheten [och är mest passande] för er. Gud vet vad ni gör. [24:29] Men ni gör ingenting klandervärt om ni går in i hus som inte är bostäder och som innehåller det som är till nytta och nöje för er. [Men glöm inte att] Gud vet vad ni gör öppet lika väl som det ni vill dölja. [24:30] SÄG till de troende männen att de bör sänka blicken och lägga band på sin sinnlighet; det leder till större renhet i deras liv. Gud är underrättad om vad de gör. [24:31] Och säg till de troende kvinnorna att de bör sänka blicken och lägga band på sin sinnlighet och inte visa mera av sina behag än vad som [anständigtvis] kan vara synligt; låt dem därför fästa slöjan så att den täcker barmen. Och de skall inte låta sina behag skymta inför andra än sin make, sin fader, sin svärfader, sina söner, sin makes söner, sina bröder, sina brorssöner, sina systersöner, närstående kvinnor, dem som de rättmätigt besitter och sådana manliga tjänare, som inte längre känner begär efter kvinnor, eller barn som ännu inte har begrepp om kvinnlig nakenhet. Och låt dem inte gå med svajande gång för att dra uppmärksamheten till sina dolda behag. Troende! Vänd er till Gud i ånger [över era fel och synder]; kanske skall det gå er väl i händer!

[24:32] OCH VÄLJ hustru eller man bland dem av er som är ensamstående och bland dem av era manliga eller kvinnliga slavar som är lämpade för äktenskap. Är de [som ert val faller på] fattiga skall Gud i Sin godhet sörja för deras [behov]; Gud når överallt, vet allt. [24:33] Och låt dem som inte har möjlighet att ingå äktenskap leva i avhållsamhet till dess Gud i Sin nåd drar försorg om dem. Och när de som ni rättmätigt besitter önskar sin frihet, upprätta då frihetsbrev för dem, om ni vet att de är friska [till kropp och själ], och dela med er åt de [frigivna] av det som Gud har gett er för er försörjning. Och tvinga inte era unga slavinnor till lösaktighet för att därmed uppnå en flyktig vinst, om de önskar ingå äktenskap. Men om de tvingas [till detta] skall Gud – sedan de har utsatts för [sådant] tvång – [visa dem att] Han är förlåtande, barmhärtig.

[24:34] JA, VI har sänt er klargörande budskap och lärdom [som kan dras] av era föregångares liv och förmaningar till dem som fruktar Gud.

[24:35] GUD ÄR himlarnas och jordens ljus. Hans ljus kan liknas vid en nisch där en lykta står. Lyktan är [omsluten] av glas och glaset lyser med en stjärnas glans. [Det är en lykta] tänd [med olja] från ett välsignat träd, ett olivträd som varken tillhör öst eller väst och vars olja nästan lyser

utan att eld har rört vid den. Ljus över ljus! Gud leder till Sitt ljus den Han vill och därför framställer Han liknelser för människorna. Gud har kunskap om allt. [24:36] I DE HUS som Gud har befallt skall uppföras för att Hans namn där skall ljuda högt, prisas Han morgon och afton [24:37] av dem, vilkas tankar varken handel eller köpenskap kan avvända från åkallan av Gud och förrättandet av bönen och plikten att hjälpa de behövande; [människor] som fruktar den Dag då [det kommer att kännas som om] hjärtana ville sprängas och då ögonen skall stirra [med tom blick]; [24:38] de [som hoppas] att Gud skall belöna dem för det bästa som de har gjort och i Sin godhet ge dem mer [än de förtjänar] – Gud skänker Sitt goda i överflöd till den Han vill.

[24:39] Men de som förnekar sanningen – vad de [tror sig ha] åstadkommit är som en hägring i öknen, som den törstige uppfattar som vatten till dess han når fram och inte finner något vatten. Men där, helt nära, finner han Gud [som han förnekade och] som skall ge honom hans fulla lön. Gud är snar att kalla till räkenskap. [24:40] [Vad de har gjort] kan också liknas vid det djupa mörkret i ett bottenlöst hav, ytterligare förmörkat av vågorna som svallar över varandra och molnmassorna ovanför; skikt på skikt av mörker [så tätt att den som] håller upp sin hand knappt kan se den. Nej, den [vars mörker] Gud inte lyser upp med [Sitt] ljus finner aldrig ljus!

[24:41] SER DU inte att allt och alla i himlarna och på jorden prisar Gud – ja, till och med fåglarna när de sträcker ut vingarna till flykt? Var och en känner sin bön och sin lovsång. Och Gud vet vad de gör. [24:42] Guds är herraväldet över himlarna och jorden och Gud är färdens mål. [24:43] Har du inte klart för dig att det är Gud som driver fram molnen och får dem att flyta samman och skocka sig i bankar, till dess regnet ses strömma ur deras mitt? Och Han låter hela berg [av moln], fyllda av hagel, sänka sig från höjden, och [detta hagel] drabbar den ene och skonar den andre, allt enligt Hans vilja; och skenet från Hans blixtar är nära att förta dem deras syn. [24:44] Gud låter natt och dag följa på varandra [i jämn rytm]; i detta ligger helt visst en lärdom för dem som ser klart! [24:45] Och Gud har skapat alla levande varelser av vatten; bland dem finns de som krälar på sin buk, de som går på två ben och de som går på fyra. Gud skapar vad Han vill – Gud har allt i Sin makt.

[24:46] JA, VI har sänt [er] klargörande budskap, och Gud leder den Han vill till en rak väg. [24:47] De säger: "Vi tror på Gud och på Sändebudet och vi lyder." Men därefter drar sig några av dem [på nytt] undan; de är inte troende. [24:48] Och om de kallas inför Gud och Hans Sändebud för att han skall döma i det som rör dem, håller sig några av dem borta. [24:49] Men om rätt och sanning skulle vara på deras sida, inställer de sig villigt. [24:50] Är deras hjärtan sjuka? Eller har de [börjat] tvivla? Eller är de rädda att Gud och Hans Sändebud skall ge dem en orättvis behandling? Nej, det är de själva som begår orätt! [24:51] När de troende kallas inför Gud och Hans Sändebud för att han skall döma i det som rör dem, kan deras svar inte bli annat än detta: "Vi har hört [kallelsen] och vi lyder"; dem skall det gå väl i händer. [24:52] De som lyder Gud och Hans Sändebud, som fruktar Gud och ständigt har Honom för ögonen, det är de som skall vinna den stora segern. [24:53] Och de svär sina högtidligaste eder vid Gud att de skall gå ut [i striden] om du befaller dem. Säg: "Svär inte! Visa hellre er lydnad [i handling]. Gud är underrättad om vad ni gör." [24:54] Säg: "Lyd Gud och lyd [Hans] Sändebud!" Och om ni vänder ryggen till [skall ni veta att] han inte är ansvarig för mera än vad som har lagts på honom och [att] ni bara är ansvariga för vad som har lagts på er; men om ni lyder honom är ni på rätt väg. Ingenting annat åligger Sändebudet än att klart ge till känna [det budskap som han har anförtrotts].

[24:55] Gud har lovat dem bland er som tror och lever rättskaffens att Han skall göra dem till ställföreträdare på jorden – liksom Han gjorde dem till Sina ställföreträdare som levde före dem –

och ge fasthet och styrka åt den religion som Han har godkänt för dem, och att Han i stället för den fruktan som de förut levde under skall skänka dem trygghet – [på villkor att] de ägnar Mig sin dyrkan och inte sätter något vid Min sida. Men de som efter detta återfaller i förnekelse av sanningen har förhärdats i synd och trots. [24:56] Förrätta bönen och ge åt de behövande och lyd Sändebudet – kanske skall [Gud] visa er barmhärtighet! [24:57] [Även om de skonas] på jorden skall förnekarna av sanningen inte tro att de kan undkomma [Guds dom]; nej, Elden skall bli deras sista hemvist – vilket jämmerligt slut!

[24:58] TROENDE! Vid tre tillfällen [under dagen] bör ni inte låta dem som ni rättmätigt besitter och dem som ännu inte uppnått manbar ålder, [få tillträde till er person] utan att först begära tillstånd: före gryningsbönen, då ni under middagshettan lättar på er klädsel och efter kvällsbönen, tre tillfällen då ni inte behöver skyla er kropp. Om ni, frånsett dessa [tillfällen], låter dem röra sig [fritt] omkring er, gör varken ni eller de något klandervärt. Så klargör Gud [Sina] budskap för er. Gud är allvetande, vis. [24:59] Men när barnen i ert hem uppnår manbar ålder, skall de be om tillstånd [vid alla tillfällen], så som de [som växte upp] före dem [alltid måste] be om tillstånd. Så klargör Gud Sina budskap för er. Gud är allvetande, vis. [24:60] OCH kvinnor, vars månadsblödningar upphört och som inte längre hoppas på giftermål, gör ingenting klandervärt om de lättar något på sin klädsel, utan att låta de kvinnliga behagen framträda. Men det bästa är att undvika detta. Gud hör allt, vet allt.

[24:61] [NI TROENDE är alla bröder!] Ingenting hindrar [därför] den blinde eller den halte eller den sjuke [att delta i måltider tillsammans med de friska och färdiga]; ingenting hindrar heller att ni intar era måltider i ert hem [eller era barns hem], eller i era fäders, era mödrars, era bröders, era systrars, era farbröders, era fastrars, era morbröders eller era mostrars hem, eller de hus vars nycklar ni har i er hand eller hos den som är er nära vän. Ingen kan klandra er för att ni vill inta er måltid i sällskap eller [för att ni vill göra det] i ensamhet. Och då ni stiger in i ett hus, hälsa då varandra med välsignade, goda ord från Gud! Så klargör Gud [Sina] budskap för er; kanske använder ni ert förstånd.

[24:62] TROENDE är inga andra än de som har en orubblig tro på Gud och Hans Sändebud och som, när de deltar med honom i en sammankomst som angår samfundet i dess helhet, inte avlägsnar sig därifrån utan att först begära hans tillstånd. De som begär ditt tillstånd är de som har [den sanna] tron på Gud och Hans Sändebud! När de ber om ditt tillstånd och som skäl anför en [personlig] angelägenhet av vikt, bevilja då den av dem du vill hans begäran och bed Gud förlåta dem; Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. [24:63] BESVARA inte Sändebudets kallelse, när han kallar på er, på samma sätt som ni besvarar kallelser som ni riktar till varandra. Gud vet vilka de bland er är som vill smyga sig bort under betäckning av andra. De som vill sätta sig emot hans befallningar bör ta sig i akt; de skall få utstå [hårda] prövningar [i denna värld] och ett plågsamt straff väntar dem [i nästa liv].

[24:64] Allt i himlarna och på jorden tillhör förvisso Gud. Han vet vad era tankar sysslar med och vart ni syftar och den Dag då [alla] förs åter till Honom skall Han låta dem veta vad deras handlingar [var värda]. Gud har kunskap om allt.

25 Al-Furqan (Måttstocken)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

25:1 VÄLSIGNAD vare Han som steg för steg har uppenbarat för Sin tjänare den måttstock [med vilken rätt kan mätas och skiljas från orätt] och som skall tjäna som en varning för alla folk, 25:2 Han som äger herraväldet över himlarna och jorden, som ingen son har [avlat] och i vars herravälde ingen har haft del; Han som har skapat allt och gett det [skapade] dess rätta utformning. 25:3 Men [människorna] sätter i Hans ställe upp gudar som inte kan skapa något eftersom de själva är skapade; de kan varken [skydda sig mot] ett ont [som hotar dem] eller tillerkänna sig själva förmåner och de har ingen makt över döden, livet eller uppståndelsen.

25:4 Förnekarna av sanningen säger: "Denna [Koran] är ingenting annat än [en härva av] osanningar, som han har satt samman med andra [människors] hjälp." [Med detta] har de begått en svår orätt och [gett spridning åt] en lögn. 25:5 De säger också: "[Det är bara] sagor från förfädernas tid som han har låtit skriva ned och som han får upplästa för sig morgon och afton." 25:6 Säg [Muhammad]: "Den som har uppenbarat denna [Koran] är Den som känner himlarnas och jordens hemligheter. Han är Gud, ständigt förlåtande och barmhärtig!" 25:7 Och de säger: "Vad slags sändebud är detta som äter [vanlig] föda och besöker marknaderna [som vi andra]? Varför har inte en ängel sänts till honom för att uppträda som varnare tillsammans med honom?" 25:8 Eller [de säger:] "Han hade [verkligen] kunnat få en skatt eller [varför inte] en trädgård varifrån han kunde ha hämtat sin föda?" Och de orättfärdiga säger [till de troende]: "Den som ni följer är bara en man som står under [inflytande av] trolldom." 25:9 Se hur de beskriver dig! De har helt gått vilse och kan inte finna vägen. 25:10 Välsignad vare Han som, om det är Hans vilja, skall skänka dig det som är bättre [än det som de nämner] – lustgårdar vattnade av bäckar – och reser palats för dig [i paradiset]. 25:11 Men detta är inte nog! Det som de förnekar är den Yttersta stunden – och för dem som förnekar den Yttersta stunden har Vi en flammande Eld i beredskap; 25:12 när den ser dem på avstånd, låter den höra sitt ursinniga rytande och rosslande läten; 25:13 och när de kastas, sammankedjade, i någon av dess trånga hålor, ber de där nedifrån om förintelse. 25:14 [Men en röst skall säga:] "Be inte i dag om förintelse, be om många förintelser!" 25:15 Säg: "Är detta det bästa – eller är det den evigt [grönskande] lustgård som de gudfruktiga har utlovats? Den är deras belöning och målet för deras färd. 25:16 Där skall alla deras önskningar uppfyllas [och där] förblir de till evig tid; Gud [själv] borgar för infriandet av detta löfte." 25:17 OCH DEN dag då Han skall samla dem med dem som de dyrkade i Guds ställe, skall Han fråga [de senare]: "Ledde ni dessa Mina tjänare på avvägar eller gick de [självmant] vilse?" 25:18 De skall svara: "Stor är Du i Din härlighet! Vi [själva] hade inte rätt att ta andra än Dig till beskyddare; Du lät dem och deras förfäder njuta av livets goda till dess de [helt] glömde att åkalla Dig; de var [som] förtorkat, obrukbart land." 25:19 [Och Gud skall säga:] "Nu har de [som ni tillbad] visat att det ni sade [om deras gudomlighet] var lögn och ni kan inte avvärja [straffet] och inte få hjälp. Den bland er som begått [denna] synd skall Vi låta utstå ett strängt straff!"

25:20 VI HAR inte före dig sänt andra budbärare än sådana som åt [vanlig] föda och besökte marknaderna [som andra människor]. Med några av er [som redskap] har Vi utsatt andra för prövningar. Kommer ni att visa tålamod [i motgången]? Din Herre ser allt! 25:21 Och de som inte hoppas att de skall få möta Oss säger: "Om ändå änglar hade sänts till oss!" eller: "Om vi ändå

hade fått se vår Herre!" Vilken hög uppfattning har de inte om sig själva! Vilken oförskämd uppstudsighet!" 25:22 Den Dag då de får se änglarna, finns det inte längre något hoppfullt budskap för de trotsiga syndarna och de hörs [klaga]: "Ett [oöverstigligt] hinder [utestänger oss från Guds nåd]!" 25:23 Och Vi skall se på det som de [tror sig] ha åstadkommit och Vi skall förvandla det till stoft som skingras för alla vindar. 25:24 De som har paradiset till arvedel skall den Dagen få glädjas åt en bättre boning och njuta en behagligare middagsvila. 25:25 Och den Dag då himlen och dess molntäcke rivs upp och änglarna sänds ned i våg efter våg, 25:26 då skall [alla se att] det sanna herraväldet är i den Nåderikes hand. Och för dem som förnekade sanningen skall detta bli en Dag av djupt elände, 25:27 den Dag då den orättfärdige biter sig i handen [i förtvivlan] och ropar: "Om jag ändå hade följt sändebudets väg! 25:28 Nu är jag förlorad! Om jag ändå hade avstått från vänskapen med den mannen! 25:29 Han ledde mig på avvägar, när Guds budskap redan hade nått mig." [Så] leder Djävulen människan vilse och tar därefter sin hand ifrån henne.

25:30 OCH Sändebudet har sagt: "Herre! Mitt folk ser på denna Koran som något föråldrat [som kan läggas åt sidan]." 25:31 På samma sätt har Vi låtit varje profet mötas av fientlighet från de obotfärdiga syndarnas sida; men du behöver ingen annan vägvisare eller hjälpare än din Herre. 25:32 Och de som förnekar sanningen säger: "Varför har inte [hela] Koranen uppenbarats för honom i ett sammanhang?" Så [har Vi gått till väga] för att stärka din övertygelse; ja, Vi har fogat ihop dess stycken i den bästa ordning till ett väl sammanhållet helt. 25:33 Och vilka exempel [de än lägger fram, vilka frågor] de än ställer till dig, kommer Vi att ge dig sanningen och den bästa förklaringen. 25:34 [Dina motståndare] skall föras samman [liggande framstupa] på sina ansikten [för att kastas] i helvetet; deras ställning är den mest osäkra [av allas] och de har förirrat sig längst från [den raka] vägen.

25:35 OCH VI gav Moses uppenbarelsen och gjorde hans broder Aron till hans medhjälpare 25:36 och Vi sade [till dem]: "Gå till dem som har påstått att Våra budskap är lögn" – och så förintade Vi dem till sista man. 25:37 Och [minns] Noas folk! När de kallade sina sändebud för lögnare lät Vi dem dränkas [av floden] och gjorde dem till ett tecken för människorna; för [alla] orättfärdiga har Vi ett plågsamt straff i beredskap. 25:38 Och [minns] stammarna Aad och Thamud och folket i Ar-Rass och många släkten däremellan. 25:39 Alla dessa [folk] gav Vi [varnande] exempel och [när de inte ville lyssna] utplånade Vi dem från jordens yta. 25:40 [De som inte vill tro] måste ha träffat på den stad över vilken Vi lät ett regn av död och förintelse falla. Har de inte sett något [och inte lärt något]? Nej, de ser ju inte fram mot någon uppståndelse! 25:41 När de ser dig [Muhammad] vill de försöka göra narr av dig [och säger:] "Är detta den man som skall vara Guds sändebud? 25:42 Hade vi inte varit så trogna mot våra gudar, skulle han ha kunnat förmå oss att överge dem!" Men när de ser straffet [som väntar dem] skall de inse vem som hade förirrat sig längst från [den raka] vägen! 25:43 Vad anser du om den som gör sina egna lidelser till gud? Tar du ansvar för en sådan människa? 25:44 Eller tror du att de flesta av dem lyssnar eller att de använder sitt förstånd? Men de är inte bättre än kreatur, nej, de har ännu oklarare begrepp om vägen [än kreatur]!

25:45 HAR DU inte sett hur Gud låter skuggan förlängas? Om Han hade velat kunde Han ha låtit den stå stilla. Men Vi har bestämt att solen skall visa den dess väg, 25:46 och till sist griper Vi den och drar den till Oss steg för steg. 25:47 Och det är Han som gör natten till en klädnad för er och gör sömnen till vila och gör [var] dag till en uppståndelse. 25:48 Och Han som sänder ut vindarna, som varslar om Hans nåd – så låter Vi rent vatten falla från skyn 25:49 för att därmed ge liv åt dött land och låta många av dem som Vi har skapat, både kreatur och människor, dricka.

25:50 Och Vi har på bästa sätt förtydligat [tecknen i Koranen] för människorna för att förmå dem till eftertanke, men de flesta människor vägrar envist att visa tacksamhet. 25:51 Om Vi hade velat skulle Vi ha sänt en varnare till varje stad. 25:52 Men lyssna inte till vad förnekarna säger utan kämpa oförtröttligt mot dem med [Koranens hjälp].

25:53 OCH DET är Han som låter de två stora vattenmassorna röra sig fritt – den enas [vatten] är sött och släcker törsten och den andras är salt och bittert – och som har rest ett hinder mellan dem, en skiljelinje som de inte kan överskrida. 25:54 Och det är Han som har skapat människan av vatten och gett henne [hennes känsla för] härstamning och släktskap och de band [som upprättas] genom äktenskap – din Herre har makt över allt. 25:55 Och [ändå finns det] de som i Guds ställe dyrkar vad som varken kan gagna dem eller skada dem. Och förnekaren gör sig till medhjälpare [till de onda krafter som sätter sig upp] mot hans Herre. 25:56 Vi har bara sänt dig [Muhammad] för att du skall förkunna ett glatt budskap om hopp och som varnare. 25:57 Säg: "För detta begär jag ingen lön av er; [jag begär] bara att den som är beredd slår in på vägen som leder till hans Herre." 25:58 Sätt din lit till Honom som lever och aldrig dör och lovprisa Honom – Han behöver ingen som underrättar Honom om Hans tjänares synder – 25:59 Han som har skapat himlarna och jorden och allt som finns däremellan under sex dagar och som tronar [över skapelsen] i Sin allmakts härlighet, Han, den Nåderike! Rikta därför dina frågor om Honom till En som är väl underrättad! 25:60 Men när de uppmanas att falla ned i tillbedjan inför den Nåderike, säger de: "Vad är då den Nåderike? Skall vi på din befallning falla ned inför vad som helst?" Och detta leder till att deras motvilja växer. 25:61 VÄLSIGNAD vare Han som har smyckat himlens valv med stjärnbilder och där satt upp en [lågande] fackla och en måne som [återkastar dess] sken! 25:62 Och det är Han som låter natten och dagen följa på varandra – [ett tecken] för den som vill begrunda [skapelsens under] eller tacka [Gud].

25:63 Den Nåderikes [sanna] tjänare går lugnt och värdigt [och utan later] på jorden, och när avgudadyrkarna vill inleda ett samtal med dem, svarar de med fredshälsningen. 25:64 Och under natten vakar de i bön – ömsom faller de ned inför sin Herre, ömsom står de upp. 25:65 Och de ber: "Skona oss, Herre, från helvetet, straffet som är ett lidande utan slut! 25:66 [Det är] en usel boning och en usel rastplats!" 25:67 Och när de ger åt andra, visar de sig varken slösaktiga eller snåla; däremellan finns en medelväg. 25:68 Och de anropar aldrig en gudom vid sidan av Gud och de berövar aldrig en människa livet – som Gud har förklarat heligt – annat än i rättfärdigt syfte, och de avhåller sig från äktenskapsbrott. Den som begår dessa svåra synder skall få sona dem med en exemplarisk bestraffning 25:69 [och] på Uppståndelsens dag skall hans straff fördubblas och han skall gå bort med skammen för att lida detta straff i evighet. 25:70 De skall inte straffas som visar ånger och blir troende och lever ett rättskaffens liv. I stället för deras dåliga handlingar skall Gud sätta goda handlingar, därför att Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig; 25:71 och den som ångrar sig och [därefter] lever rättskaffens, har vänt tillbaka till Gud i sann och uppriktig ånger.

25:72 [Den Nåderikes sanna tjänare är] också de som inte vittnar falskt och som, när de träffar på [människor inbegripna i] lättsinnigt tal, går vidare med värdighet 25:73 och som, när de erinras om sin Herres tecken, inte störtar ned, blinda och döva [som avgudadyrkarna inför sina gudabilder]; 25:74 och de som ber: "Herre! Låt våra hustrur och barn skänka oss glädje och gör oss till föredöme för de gudfruktiga!" 25:75 För sitt tålamod [i livets alla skiften] skall sådana [människor] belönas med de högsta boningarna [i paradiset] och de skall hälsas välkomna med fredshälsningen. 25:76 Där skall de förbli till evig tid; där är det gott att ha sin boning och gott att vara! 25:77 SÄG, [Muhammad, till dem som inte vill tro]: "Min Herre bekymrar sig inte om er och

den bön som ni försummar [att rikta till Honom]. Men ni har kallat [Hans budskap] för lögn och [straff] följer osvikligt [på denna synd]!"

26 Ash-Shu'ara' (Poeterna)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

26:1 Ta seen meem.

26:2 DETTA ÄR budskap ur Skriften, som är klar i sig själv och som klart framställer sanningen.

26:3 Grämer du dig över att de [som du förmanar och varnar] inte vill tro? 26:4 Om Vi ville hade Vi kunnat ge dem ett tecken från himlen, så att de hade böjt sina nackar inför det i ödmjuk underkastelse. 26:5 Men så snart en ny påminnelse når dem från den Nåderike, vänder de sig bort. 26:6 Nu har de påstått [att även detta budskap] är en lögn. Men [tids nog] skall de få veta vad det var som de förnekade och brukade skämta om. 26:7 Har de inte sett hur Vi har låtit jorden bära många nyttiga växter av alla slag? 26:8 I detta ligger helt visst ett budskap [till människorna] men de vill inte tro, de flesta av dem. 26:9 Din Herre är den Allsmäktige, den Barmhärtige.

26:10 [MINNS] hur din Herre kallade Moses till Sig [och sade]: "Gå till det orättfärdiga folket, 26:11 Faraos folk; finns det inte någon bland dem som fruktar [Gud]?" 26:12 [Moses] svarade: "Herre! Jag är rädd att de kommer att kalla mig lögnare, 26:13 så att jag kommer ur fattningen och att min tunghäfta [förvärras]. Sänd därför bud efter Aron! 26:14 De kan också ställa mig till svars för ett brott [som jag har begått] och jag är rädd att de kanske kommer att döda mig." 26:15 [Gud] svarade: "Du har ingenting att frukta! Bege er nu i väg med Våra tecken, [du och din broder]; Vi skall vara med er och lyssna [till allt]. 26:16 Och gå till Farao och säg: 'Världarnas Herre har sänt oss [med begäran] 26:17 att du låter Israels barn lämna landet med oss.'"

26:18 [När Moses hade framfört sitt budskap] sade [Farao]: "Fostrade vi dig inte när du var barn [och du växte upp] hos oss? Och bodde du inte mitt ibland oss [många] år av ditt liv? 26:19 Och ändå begick du den handling som du begick och visade därmed [din] otacksamhet." 26:20 [Moses] svarade: "Jag gjorde detta vid en tid då jag hade hamnat på orätta vägar 26:21 och jag flydde från er därför att jag fruktade [för mitt liv]. Men min Herre har skänkt mig omdöme [och visdom] och har utsett mig till en av [Sina] budbärare. 26:22 Och din godhet mot mig – består den i att du har gjort israeliterna till dina slavar?"

26:23 Farao sade: "Vad är det [du säger]? Världarnas Herre?" 26:24 [Moses] svarade: "[Gud är] Herre över himlarna och jorden och allt som finns däremellan; [det skulle ni inse] om ni har viljan att bli övertygade." 26:25 [Farao] sade till de kringstående: "Har ni hört [på maken]?" 26:26 [Moses] sade: "[Han är] er Herre och [alla] era förfäders Herre." 26:27 [Farao] sade: "Denne [föregivne] profet, som [påstår att han] är utsänd till oss, måste vara besatt!" 26:28 [Moses] fortsatte: "[Han är] Herre över öst och över väst och allt som finns däremellan – [det skulle ni inse] om ni använde ert förstånd!" 26:29 [Farao] sade: "Om du sätter upp någon annan än mig som gud, skall jag minsann låta kasta dig i fängelse!" 26:30 [Moses] svarade: "Även om jag ger dig ett klart [bevis]?" 26:31 [Farao] sade: "Kom då fram med det, om du talar sanning!" 26:32 Då kastade [Moses] sin stav, och det var tydligt [för alla att] den var en orm; 26:33 och han drog fram sin hand och [alla

kringstående] såg att den var [skinande] vit. 26:34 [Farao] sade till stormännen som omgav honom: "Denne är helt säkert en mästare i trolldom, 26:35 som vill driva bort oss från vårt land med hjälp av sin trolldom. Vad råder ni mig till?" 26:36 De svarade: "Låt honom och hans broder vänta medan du sänder bud till städerna 26:37 att alla skickliga trollkarlar skall inställa sig hos dig." 26:38 Och så församlades trollkarlarna vid den tid och på den dag som getts till känna 26:39 och människorna tillfrågades om alla hade infunnit sig. 26:40 [Och någon sade:] "Kanske får vi gå med [i processionen] bakom trollkarlarna, om de segrar."

26:41 Då trollkarlarna kom, sade de till Farao: "Vi väntar oss minsann en frikostig belöning om det är vi som tar hem segern." 26:42 [Farao] svarade: "Visst! Och ni skall höra till dem som står mig nära." 26:43 Moses sade till dem: "Kasta nu vad det är ni vill kasta!" 26:44 Och de kastade sina rep och sina stavar och sade: "Så sant som all makt ligger hos Farao är det vi som har segrat!" 26:45 Då kastade Moses sin stav och den slukade synvillorna som de hade framkallat. 26:46 Och trollkarlarna kastade sig ned på sina ansikten 26:47 och utropade: "Vi tror nu på världarnas Herre, 26:48 Moses och Arons Herre!" 26:49 [Farao] sade: "Tror ni på honom innan jag har gett er tillåtelse? Han måste vara den mästare som har undervisat er i trolldom! Men ni skall få pröva på [min vrede]! Jag svär att jag skall hugga av er motsatt hand och fot till sista man; ja, jag skall korsfästa er utan förskoning!" 26:50 De svarade: "[Det är för oss] ett mindre ont, eftersom vi återvänder till vår Herre. 26:51 Vi hoppas få Hans förlåtelse för våra synder, då vi är de första som antar tron."

26:52 [EFTER EN tid] gav Vi Moses genom ingivelse denna befallning: "Tåga bort med Mina tjänare under natten, ni kommer nämligen att förföljas!" 26:53 Och Farao sände bud till städerna med befallning att [männen] skulle inkallas till krigstjänst [och att följande skulle kungöras:] 26:54 "[Israeliterna] är en ynklig skara, 26:55 fulla av avoghet mot oss; 26:56 men vi är ett folk på vår vakt 26:57 och vi har drivit bort dem från deras trädgårdar och källor 26:58 och de rikedomar de samlade och den hedersamma plats [som de intog i vårt land]." 26:59 Så [gick de till väga]. – Men [därefter] gav Vi Israels barn [allt] detta i arv. 26:60 Och de förföljande [egyptierna] hann upp dem vid soluppgången; 26:61 och när de två människohoparna kom inom synhåll för varandra, ropade de som tågade med Moses: "De kommer att hinna ifatt oss [och göra slut på oss]!" 26:62 [Moses] svarade: "Nej! Min Herre är med mig och Han kommer att leda mig." 26:63 Och Vi befallde Moses: "Slå på vattnet med din stav!" – och se, då delade sig [havet] och de två delarna reste sig som mäktiga berg. 26:64 Och Vi ledde förföljarna fram till denna plats. 26:65 Vi räddade Moses och alla som var med honom 26:66 och därefter lät Vi de andra dränkas. 26:67 I detta ligger helt visst ett budskap [till människorna] men de flesta av dem vill inte tro. 26:68 Din Herre är den Allsmäktige, den Barmhärtige.

26:69 OCH BERÄTTA för dem om Abraham – 26:70 hur han frågade sin fader och sitt folk: "Vad är det ni tillber?" 26:71 De svarade: "Vi tillber [våra] gudabilder och vi skall fortsätta att ge dem vår hängivna dyrkan." 26:72 [Abraham] sade: "Hör de er när ni anropar dem, 26:73 eller kan de hjälpa er eller skada er?" 26:74 De svarade: "Nej, men vi gör vad vi har sett våra fäder göra." 26:75 Han sade: "Har ni ägnat en tanke åt vad det är ni dyrkar, 26:76 ni och alla era förfäder? 26:77 Dessa [gudar] är mina fiender – [för mig] finns ingen [gud] utom världarnas Herre. 26:78 Det är Han som har skapat mig och Han som leder mig, 26:79 och Han som ger mig mat och dryck. 26:80 Och när jag är sjuk, återger Han mig hälsan. 26:81 Han skall låta mig dö och därefter väcka mig till nytt liv 26:82 och på Domens dag – det är mitt hopp – skall Han förlåta mig mina synder!" 26:83 [Och Abraham bad:] "Herre! Ge mig visdom och förena mig med skaran av Dina rättfärdiga [tjänare]; 26:84 och låt efterkommande släkten minnas mig som en man av sanning 26:85 och gör mig till en av

arvtagarna till lycksalighetens lustgårdar. 26:86 Och förlåt min fader – han var en av dem som gick vilse – 26:87 och förnedra mig inte på Uppståndelsens dag, 26:88 den Dag då varken rikedom eller söners [mångfald] skall vara till gagn 26:89 och då bara den [kan känna sig trygg] som stiger fram inför Gud med rent hjärta."

26:90 Då skall paradiset föras fram till de gudfruktiga, 26:91 och helvetet skall göras fullt synligt för dem som räddningslöst gått vilse; 26:92 och de skall tillfrågas: "Var är de som ni tillbad 26:93 i Guds ställe? Kan de hjälpa er eller [ens] hjälpa sig själva?" 26:94 Och de skall störtas på huvudet i helvetet, de och de som räddningslöst gått vilse 26:95 liksom Iblees hjälptrupper, alla tillsammans. 26:96 Och när de tvistar [i helvetet] skall de säga: 26:97 "Vid Gud! Vilket grovt misstag gjorde vi inte 26:98 då vi satte er vid sidan av världarnas Herre. 26:99 Bara de obotfärdiga syndarna kunde förleda oss [till detta]. 26:100 Nu har vi ingen som kan tala till förmån för oss, 26:101 och ingen sann vän [som hjälper oss]. 26:102 Om vi ändå fick börja om på nytt! Då skulle vi vara ett med de troende." 26:103 I detta ligger förvisso ett budskap [till människorna], men de flesta av dem vill inte tro. 26:104 Din Herre är den Allsmäktige, den Barmhärtige.

26:105 [ÄVEN] NOAS folk beskyllde [Guds] budbärare för lögn. 26:106 Och deras broder Noa sade till dem: "Fruktar ni inte Gud? 26:107 Jag är ett sändebud [utsänd] till er, som ni kan lita på; 26:108 frukta därför Gud och lyd mig! 26:109 Jag begär ingen lön av er för detta – min lön får jag inte av någon annan än världarnas Herre; 26:110 frukta därför Gud och lyd mig!" 26:111 De svarade: "Skall vi tro på dig som [bara] har slöddret till anhängare?" 26:112 Han sade: "Jag kan inte veta vad de förut haft för sig! 26:113 De skall inte stå till svars inför någon annan än min Herre – förstår ni inte det? 26:114 Jag har inte rätt att stöta bort dem [som säger att de är] troende. 26:115 Jag är endast en varnare, som varnar klart och entydigt." 26:116 De sade: "Du kommer minsann att bli stenad till döds, Noa, om du inte slutar med detta!" 26:117 [Då] bad han: "Herre! Mitt folk tror inte på mina ord. 26:118 Gör därför sanningen uppenbar i min [tvist] med dem, och rädda mig och de troende som följer mig!" 26:119 Och Vi räddade honom och dem som följde honom i den fullastade arken; 26:120 sedan lät Vi dem som blev kvar dränkas. 26:121 I detta ligger förvisso ett budskap [till människorna], men de flesta av dem vill inte tro. 26:122 Din Herre är den Allsmäktige, den Barmhärtige.

26:123 [ÄVEN stammen] Aad beskyllde [Guds] budbärare för lögn. 26:124 Och deras broder Hud sade till dem: "Fruktar ni inte Gud? 26:125 Jag är ett sändebud [utsänd] till er som ni kan lita på; 26:126 frukta därför Gud och lyd mig! 26:127 Jag begär ingen lön av er för detta – min lön får jag inte av någon annan än världarnas Herre. 26:128 Är det för ert nöjes skull som ni reser minnesmärken på varje kulle 26:129 och de befästa borgar ni bygger – hoppas ni därigenom nå odödlighet? 26:130 Och varför går ni till väga med sådan grymhet, när ni utövar er makt? 26:131 Frukta nu Gud och lyd mig! 26:132 Frukta Honom som har skänkt er allt det som ni [själva] vet, 26:133 skänkt er boskap och söner, 26:134 och trädgårdar och källor. 26:135 Jag är rädd att straffet [annars] drabbar er en olycksdiger Dag!" 26:136 De svarade: "Det är likgiltigt för oss om du förmanar oss eller inte förmanar oss; 26:137 det [vi gör är det som] har varit [våra] förfäders sed sedan urminnes tid, 26:138 och vi kommer inte att straffas [för detta]!" 26:139 Och när de kallade honom lögnare, lät Vi dem gå under. I detta ligger förvisso ett budskap [till människorna], men de flesta av dem vill inte tro. 26:140 Din Herre är den Allsmäktige, den Barmhärtige.

26:141 [ÄVEN stammen] Thamud beskyllde [Guds] budbärare för lögn. 26:142 Deras broder Salih vände sig till dem och sade: "Fruktar ni inte Gud? 26:143 Jag är ett sändebud [utsänd] till er, som ni kan lita på; 26:144 frukta därför Gud och lyd mig! 26:145 Jag begär ingen lön av er för detta –

min lön får jag inte av någon annan än världarnas Herre. 26:146 Tror ni att ni [alltid] skall få bo kvar här i trygghet 26:147 bland trädgårdar och källor 26:148 och åkerfält och dadelpalmer med deras smäckra blomkolvar 26:149 Och [fortsätta att] hugga ut bostäder åt er i bergväggen med den skicklighet [ni har uppnått]? 26:150 Frukta nu Gud och lyd mig, 26:151 och lyd inte de råd ni får av slösarna och de omåttliga, 26:152 de som stör ordningen på jorden och sprider sedefördärv och inte vill bättra sig!" 26:153 De sade: "Du är bara en av dem som har fallit offer för trolldom, 26:154 du är ingenting annat än en människa som vi! Visa oss ett tecken, om du talar sanning!" 26:155 Han svarade: "Här är ett kamelsto; hon har rätt att vattnas och ni har rätt att vattna [era djur] på en fastställd dag. 26:156 Låt henne inte komma till skada; [i annat fall] kommer straffet att drabba er en olycksdiger dag!" 26:157 Men de slaktade henne på grymmaste sätt, en handling som de fick ångra, 26:158 när de drabbades av det [förutsagda] straffet. I detta ligger förvisso ett budskap [till människorna], men de flesta av dem vill inte tro. 26:159 Din Herre är den Allsmäktige, den Barmhärtige.

26:160 [ÄVEN] LOTS folk beskyllde [Guds] budbärare för lögn. 26:161 Och deras broder Lot sade till dem: "Fruktar ni inte Gud? 26:162 Jag är ett sändebud [utsänd] till er, som ni kan lita på; 26:163 frukta därför Gud och lyd mig! 26:164 Jag begär ingen lön av er för detta – min lön får jag inte av någon annan än världarnas Herre. 26:165 Måste ni, ensamma i hela skapelsen, söka er till ert eget manliga kön 26:166 och förbigå dem som er Herre har skapat till hustrur åt er? Ni överskrider verkligen alla gränser!" 26:167 De sade: "Lot! Vi svär att du kommer att jagas bort [från denna stad], om du inte slutar [med dina förmaningar]!" 26:168 [Lot] svarade: "Jag hör till dem som känner den starkaste avsky för det ni gör!" 26:169 [Och han bad till Gud:] "Herre! Rädda mig och de mina från [dessa människor och] deras förehavanden!" 26:170 Och Vi räddade honom och hela hans familj 26:171 utom en gammal kvinna, som var bland dem som dröjde sig kvar. 26:172 Därefter lät Vi de övriga gå under 26:173 i ett regn [av död och förintelse] som Vi sände över dem. Ett olycksbringande regn, det som faller över dem som har varnats [förgäves]! 26:174 I detta ligger förvisso ett budskap [till människorna], men de flesta av dem vill inte tro. 26:175 Din Herre är den Allsmäktige, den Barmhärtige.

26:176 [ÄVEN] FOLKET i [Madyans] skogsklädda dalar beskyllde [Guds] budbärare för lögn. 26:177 Deras broder Shu`ayb sade till dem: "Fruktar ni inte Gud? 26:178 Jag är ett sändebud [utsänd] till er, som ni kan lita på; 26:179 frukta därför Gud och lyd mig! 26:180 Jag begär ingen lön av er för detta – min lön får jag inte av någon annan än världarnas Herre. 26:181 Ge fullt mått och tillskansa er inte vinst på andras bekostnad; 26:182 väg med rättvisande våg 26:183 och inkräkta inte på andras rättigheter. Sprid inte sedefördärv eller annat ont på jorden, 26:184 men frukta Gud som har skapat er och [alla] släkten före er!" 26:185 De sade: "Du är bara en av dem som har fallit offer för trolldom, 26:186 du är ingenting annat än en människa som vi, och vi anser att du är en lögnare. 26:187 Men försök förmå himlen att störta ned i stycken över oss, om du talar sanning!" 26:188 Han svarade: "Min Herre har full kännedom om vad ni tar er för." 26:189 Men de beskyllde honom [än en gång] för lögn. Och straffet drabbade dem en dag vars ljus skymdes i mörker, en straffets och skräckens dag. 26:190 I detta ligger förvisso ett budskap [till människorna], men de flesta av dem vill inte tro. 26:191 Din Herre är den Allsmäktige, den Barmhärtige.

26:192 DENNA [SKRIFT] är en uppenbarelse från världarnas Herre; 26:193 ingivelsens trogna ande har stigit ned 26:194 [och ingjutit] den i ditt hjärta, för att du skall vara en av varnarna 26:195 [och varna] på ren och klar arabiska. 26:196 Dess [sanning] fanns helt visst i äldre tiders böcker med nedtecknad gudomlig visdom. 26:197 Är det inte ett tecken för dem att lärda män bland Israels barn

visste detta? [26:198] Men även om Vi hade uppenbarat den för någon som inte har arabiska till modersmål, [26:199] och han hade läst upp den för dem [på sitt språk], skulle de inte ha trott. [26:200] Så har Vi låtit [budskapet] passera in och ut genom de obotfärdiga syndarnas hjärtan. [26:201] Men de kommer inte att tro förrän de ser framför sig det plågsamma straff [26:202] som [är förberett och som] skall drabba dem plötsligt, när de ingenting anar; [26:203] och då kommer de att ropa: "Kan vi få ett uppskov?" [26:204] Är det då verkligen deras önskan att skynda på Vårt straff? [26:205] Vad tror du? – Om Vi under åratal hade låtit dem njuta av livet [26:206] och sedan låt det [straff] drabba dem som de hade varnats för, [26:207] vilken nytta hade de då av det långa, behagliga liv som de fick leva? [26:208] Vi har aldrig låtit ett folk förgås som inte fått ta emot dem som varnade [26:209] [och] påminde dem; Vi tillfogar nämligen ingen [av Våra tjänare] orätt.

[26:210] Det är inte onda andar som har stigit ned med denna [Skrift]; [26:211] [den uppgiften] är inte för dem och de förmår inte [utföra den], [26:212] ja, de hålls till och med på sådant avstånd att de inte [ens] kan lyssna [till den]. [26:213] Anropa därför inte en annan gud vid sidan av Gud; i annat fall kommer du att höra till dem som skall straffas. [26:214] Och varna dem som står dig närmast [för Guds straff] [26:215] och bred ödmjukt din [ömhets] vinge över dina troende anhängare; [26:216] men säg, om någon vägrar att följa dig: "Jag är inte ansvarig för vad ni gör" – [26:217] och lita till den Allsmäktige, den Barmhärtige, [26:218] som ser dig när du reser dig [ensam], [26:219] och när du är [hos dem] och de faller ned på sina ansikten i tillbedjan. [26:220] Han är Den som hör allt, vet allt. [26:221] [Säg, Muhammad:] "Skall jag säga er till vem de onda andarna stiger ned? [26:222] De stiger ned till alla syndiga bedragare [beredda att själva föras bakom ljuset]; [26:223] de lyssnar gärna, men de flesta av dem lägger [egna] lögner [till det som de kan snappa upp]." [26:224] Och poeterna – dem följer sådana som är osäkra om vägen. [26:225] Har du inte sett hur de strövar genom alla dalar utan mål [26:226] och hur de säger ett men gör ett annat? [26:227] Men [så uppträder] inte de troende som lever rättskaffens och ständigt anropar Gud och som försvarar sig när de blivit föremål för [hätska och hånfulla] angrepp. Och de som har gjort sig skyldiga till [dessa] orättmätiga angrepp skall [snart] få se vilken vändning deras liv kommer att ta!

27 An-Naml (Myrorna)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[27:1] Taa seen.

DETTA ÄR budskap ur Koranen, en Skrift som är klar i sig själv och som klart framställer sanningen, [27:2] en vägledning och ett glatt budskap om hopp till de troende, [27:3] de som förrättar bönen och ger åt de behövande; det är de som har förvissningen att det eviga livet [väntar]. [27:4] Vi har låtit dem som inte tror på det eviga livet se sina handlingar i ett förskönande ljus och så går de sin väg fram, snubblande än hit än dit i blindo. [27:5] Ett bittert straff väntar dem och i det eviga livet skall de stå som förlorare. [27:6] Du har [Muhammad] fått ta emot [uppenbarelsen av] Koranen av en vis, en allvetande [Herre].

[27:7] [MINNS] att Moses sade till de sina [i öknen]: "Jag ser en eld i fjärran. Där kan jag kanske få upplysning [om vägen] eller hämta några glödande kol, så att ni kan värma er." [27:8] Men när han närmade sig Elden [hörde han en röst som] ropade: "Välsignade är de som står intill

elden och de som befinner sig i dess närhet! Stor är Gud, världarnas Herre, i Sin härlighet!" 27:9 [Och Gud talade till Moses och sade:] "Moses! Jag är Gud, den Allsmäktige, den Vise!" 27:10 Och: "Kasta nu din stav!" Och när [Moses] såg den röra sig kvickt, som om den hade varit en orm, vände han sig bort och ville fly därifrån. [Gud talade på nytt till Moses och sade:] "Moses! Du har ingenting att frukta – [Mina] utsända känner ingen fruktan inför Mig 27:11 och inte heller de som gjort ont men sedan gör gott i det ondas ställe. Ja, Jag är ständigt förlåtande, barmhärtig." 27:12 Och [Gud sade:] "För in din hand [och lägg den mot din sida]; när du drar fram den skall den lysa vit, utan en fläck. [Dessa är två] av nio tecken [som du skall visa] för Farao och hans folk; de är människor förhärdade i synd och trots."

27:13 Men när de fick se Våra tecken, som [borde ha] öppnat deras ögon, sade de: "Detta är uppenbar trolldom!" 27:14 Och i sin ondska och sitt högmod förnekade de [tecknen], trots att de i sitt innersta var övertygade om deras äkthet. Se vilket slut dessa främjare av oordning och sedligt fördärv gick till mötes!

27:15 OCH VI gav David och Salomo kunskap [om många ting]. Och de sade: "Låt oss lova och prisa Gud, som har skänkt oss Sin nåd i rikare mått än andra troende [Guds] tjänare!" 27:16 Och Salomo ärvde Davids [profetiska visdom]. Och han sade: "[Hör på,] alla! Vi har fått lära oss förstå fåglarnas språk och något av allt [gott i denna värld] har kommit oss till del – sannerligen ett tydligt tecken på [Guds] nåd!" 27:17 [En dag] lät Salomo sina arméer av osynliga väsen, människor och fåglar samlas och han formerade dem [till marsch och de marscherade] 27:18 till dess de kom till Myrornas dal. [Då] hördes en myra ropa: "Myror! Skynda er in i era bostäder så att inte Salomo och hans soldater trampar ihjäl er utan att de [ens] märker det!" 27:19 Salomo log glatt åt myrans ord och han [bad till Gud och] sade: "Herre! Låt min tacksamhet för Dina välgärningar mot mig och mot mina föräldrar förbli levande, och hjälp mig att leva rättskaffens så att Du kan se [på mina handlingar] med välbehag, och gör mig av nåd till en av Dina rättfärdiga tjänare!"

27:20 Och [en dag] då han mönstrade sina fåglar sade han: "Varför ser jag inte härfågeln? Är det möjligt att den inte är här? 27:21 Jag skall minsann straffa den strängt, nej, jag skall döda den, om den inte kan ge mig ett gott skäl [för sin frånvaro]!" 27:22 [Härfågeln] blev inte [borta] länge och [när den återkom] sade den: "Jag har fått veta något som du inte vet: jag har med mig säkra underrättelser till dig från sabéernas land. 27:23 Jag har fått se att en kvinna härskar över dem; hon har fått allt [av denna världens goda] och hennes tron är en mäktig och lysande [tron]. 27:24 Och jag har fått se hur hon och hennes folk tillber solen i stället för Gud; Djävulen har nämligen utmålat deras handlingar för dem i ett förskönande ljus och han har spärrat vägen för dem och de är helt utan vägledning. 27:25 [Han har intalat dem] att de inte skall falla ned i tillbedjan inför Gud, som uppenbarar det som är dolt i himlarna och på jorden och som vet allt det ni håller hemligt och det ni öppet tillkännager; 27:26 Gud, ingen gudom finns utom Han – Herren till härlighetens och allmaktens tron." 27:27 [Salomo] sade: "Vi skall se om du har talat sanning eller om du är en lögnare. 27:28 Flyg med detta brev från mig och kasta ned det till dem; håll dig sedan på avstånd från dem, till dess du ser vad deras svar blir."

27:29 [När drottningen läst brevet] sade hon: "Aktade rådgivare! Jag har tagit emot ett brev hållet i högstämda ordalag. 27:30 Det är från Salomo [som säger:] 'I Guds den Nåderikes, den Barmhärtiges namn! 27:31 Uppres er inte i högmod mot mig; kom i stället till mig beredda att underkasta er!'" 27:32 [Drottningen fortsatte:] "Aktade rådgivare! Låt mig höra er uppfattning i denna sak som jag har att ta ställning till; jag har aldrig avgjort en fråga utan att ha inhämtat ert råd." 27:33 De svarade: "Vår militära styrka är avsevärd och våra män har stort mod, men

avgörandet ligger hos dig. Tillkännage därför din vilja, när du har tagit saken under övervägande." [27:34] Hon sade: "När kungar erövrar ett land, vållar de förstörelse och förödmjukar folkets ledare. Ja, så går de till väga. [27:35] Men jag vill sända gåvor till [Salomo och hans hov] och avvakta det [svar] som sändebuden för med sig tillbaka."

[27:36] Och när [sändebudet] kom till Salomo, sade denne: "Vill ni lägga rikedom till mina rikedomar, fastän det som Gud har skänkt mig överträffar det Han har gett er. Men sola er själva i glansen av er gåva! [27:37] Återvänd nu till dem [som har sänt dig med detta svar:] "Vi ska sannerligen komma mot dem med styrkor som de inte kan stå emot, och Vi skall driva dem ut ur [deras land], förnedrade och förödmjukade!" [27:38] [NÄR SALOMO hörde att drottningen avsåg att besöka honom] sade han till [sitt råd]: [”Ärade rådsmedlemmar!] Vem av er kan föra hennes tron till mig innan hon anländer med sitt följe för att tillkännage sin underkastelse?” [27:39] En listig demon bland de osynliga väsendena sade: "Jag skall hämta den åt dig innan du reser dig från din plats. Jag har styrka nog för detta [uppdrag] och du kan lita på mig!" [27:40] Den som hade kunskap om uppenbarelsen sade då: "Jag skall föra hit den innan din blick återvänder till ditt öga!"

Och när [Salomo] såg den stå framför sig sade han: "Detta är en nåd från min Herre; Han vill pröva mig [och låta mig visa] om jag är tacksam eller otacksam. Den tacksamme har [själv] gott av sin tacksamhet och den som är otacksam [vållar inte Gud någon skada]; min Herre är Sig själv nog och Han är den givmilde Givaren." [27:41] [Och] Han sade: "Ändra utseendet på hennes tron [något]. Vi får se om hon [trots detta] låter sig ledas [till sanningen] och känner igen sin tron eller inte." [27:42] Och när hon kom, tillfrågades hon: "Är det så din tron ser ut?" Hon svarade: "Den [jag ser här] är mycket lik den." Och [Salomo sade:] "Vi har fått kunskap före henne och vi har underkastat oss Guds vilja. [27:43] Men [hon har själv kommit fram till sanningen], trots att hon hindrades av det som hon tidigare dyrkade i stället för Gud; hon tillhör ju ett ogudaktigt folk." [27:44] [Då] man bjöd henne att stiga in på palatsets gård trodde hon att det var [en bassäng med] djupt vatten och blottade benen [för att fästa upp sina kjolar]. [Men Salomo] sade: "Det är en gård belagd med glas." Hon utbrast: "Herre! Jag har gjort orätt mot mig själv [genom att tillbe solen]! Men nu, tillsammans med Salomo, underkastar jag mig Guds, världarnas Herres, vilja!"

[27:45] TILL [stammen] Thamud sände Vi deras broder Salih [med budskapet:] "Tillbe Gud [och ingen annan]!" Och de [delade sig i] två grupper som tvistade med varandra. [27:46] Han sade: "Mitt folk! Varför vill ni hellre att straffet [drabbar er] än få del av Guds nåd? Varför ber ni inte om Guds förlåtelse? Kanske får ni erfara [Hans] barmhärtighet." [27:47] De svarade: "Vi ser i din och dina anhängares [ankomst] ett varsel om kommande olyckor!" Han sade: "Ert öde [lyckligt eller olyckligt] ligger helt i Guds hand. Nej, vad som nu sker är att ni sätts på prov." [27:48] I staden fanns nio män som begick [ständiga] övergrepp och som inte ville bättra sig. [27:49] De sade: ”Låt oss svära vid Gud att vi skall överfalla honom och hans familj under natten [och slå ihjäl dem]; därefter skall vi säga till den som bevakar hans rätt: 'Vi har inte bevittnat mordet på dem; det vi säger är rena sanningen!'” [27:50] De smidde sina onda planer – men Vi smed [också] Våra planer utan att de anade något. [27:51] Se här vad deras ondska ledde till: Vi lät dem och deras folk gå under till sista man; [27:52] och nu, på grund av den orätt de gjorde, står deras boplatser öde. I detta ligger helt visst ett budskap till de insiktsfulla: [27:53] Vi räddade dem som hade tron och fruktade [Gud].

[27:54] OCH [MINNS] Lot, som sade till sitt folk: "Begår ni dessa skamlösa handlingar med öppna ögon? [27:55] Måste ni gå, upptända av lust, till andra män i stället för till kvinnor? Nej, ni saknar alla begrepp [om rätt och orätt]!" [27:56] Hans folk gav inget annat svar än att de sade [till varandra]: "Låt oss driva ut Lots anhang ur staden! De är människor som vill hålla sig rena!" [27:57]

Och Vi räddade honom och hela hans hus utom hans hustru, som enligt Vår vilja var en bland dem som stannade kvar; [27:58] och över dem lät Vi ett regn [av död och förintelse] falla – Ett olycksbringande regn, det som faller över dem som har varnats [förgäves]!

[27:59] SÄG: "Gud ske lov och pris! [Hans] fred över dem som Han har utvalt bland Sina tjänare!" Är inte Gud förmer än det som de vill sätta vid Hans sida? [27:60] Vem är Den som har skapat himlarna och jorden och som sänder ned regn till er från skyn med vars hjälp Vi låter praktfulla trädgårdar växa upp, medan ni inte har makt att få [ett enda av] deras träd att växa? Kan det finnas en gud vid sidan av Gud? Nej! – Men likväl jämställer de Honom med andra [och jämför Den som skapar och vidmakthåller allt med sina gudabilder]! [27:61] Vem har gjort jorden till boplats för [alla former av liv] och låtit den genomkorsas av floder och sänkt ned i den fast förankrade berg, och satt ett hinder mellan de två stora vattenmassorna [som de inte överskrider]? Kan det finnas en gud vid sidan av Gud? Nej! Men de flesta [människor] är okunniga [och sätter andra vid Hans sida]! [27:62] Vem är Den som bönhör den betryckte som ropar till Honom i nöd och befriar denne från det onda [som plågade honom], och vem är Den som har låtit er ta jorden i besittning? Kan det finnas en gud vid sidan av Gud? [Åt detta] ägnar ni knappast någon eftertanke! [27:63] Vem vägleder er genom mörkren över land och hav och sänder ut vindarna som ett varsel om Sin nåd? Kan det finnas en gud vid sidan av Gud? [Nej] – Gud är höjd högt över allt vad [människor] kan vilja sätta vid Hans sida! [27:64] Vem är Den som inleder skapelsen och som därefter skall förnya den och som förser er med det i himlen och på jorden som ni har behov av för er försörjning? Kan det finnas en gud vid sidan av Gud? – Säg: "Lägg fram ert bevis om [ni tror att] det ni säger är sant!"

[27:65] Säg: "Ingen i himlarna eller på jorden har kunskap om det som är dolt för människor – [ingen har denna kunskap] utom Gud." Inte heller vet de när de skall uppväckas till nytt liv. [27:66] Kan de kanske omfatta vad det eviga livet [innebär] med sitt vetande? Nej, de tvivlar tvärtom på dess [verklighet] – ja, de är fullständigt blinda för den. [27:67] Förnekarna av sanningen säger: "Skall vi alltså, [vi] och våra fäder, efter det att [våra kroppar] har förmultnat, uppstå [till nytt liv]? [27:68] Ja, det är vad som lovats oss – och före [oss] våra fäder – [men] det är ingenting annat än sagor från gamla tider." [27:69] Säg: "Gå ut [och se er om] i världen och lägg märke till [spåren som visar] hur slutet blev för de obotfärdiga syndarna [som förnekade allt]!" [27:70] Men sörj inte över dem – [Muhammad] – och bekymra dig inte för de bedrägliga argument de finner på [för att sätta emot Guds budskap]. [27:71] De frågar [hånfullt]: "När kommer detta löfte [om räkenskap och dom att infrias], om det som ni har sagt är sant?" [27:72] Säg: "Kanske är något av det som ni är angelägna att få se i hälarna på er." [27:73] Guds nåd flödar över människorna, men de flesta av dem visar ingen tacksamhet. [27:74] Och din Herre vet vad de gömmer i hjärtat likaväl som det som de öppet tillkännager; [27:75] och ingenting av det som är dolt i himlen och på jorden saknas i [Guds] öppna bok.

[27:76] DENNA Koran klarlägger för Israels barn de flesta av de [frågor] som delar dem i skilda läger; [27:77] och den är i sanning en vägledning och en nåd för [alla] troende. [27:78] I allt som rör dem skall din Herre fälla Sin visa dom; Han är den Allsmäktige, den Allvetande. [27:79] [Muhammad!] Lita helt till Gud – du följer ju sanningens klara [ljus]! [27:80] Du kan inte förmå de döda att höra, inte heller de [andligen] döva som vänder dig ryggen, att lyssna till din kallelse; [27:81] och de [andligen] blinda som har gått vilse kan du inte leda [på rätt väg]. Du får inga andra att lyssna än sådana som tror på Våra budskap och som har underkastat sig [Vår vilja]. [27:82] När Ordet slår dem [med sin fulla klarhet] skall Vi låta en varelse inifrån jorden stiga fram till dem och säga dem att

människorna inte ville [låta sig] övertygas av Våra tecken. [27:83] Och tänk på den Dag då Vi ur varje samfund skall samla dem som avvisade Våra budskap som lögn i en grupp; [27:84] och när de stiger fram, skall Han säga: "Påstod ni att Våra budskap är lögn, därför att ni med era [klena] kunskaper inte fattade dem? Eller vad gjorde ni?" [27:85] Och på grund av det onda de har gjort kommer Ordet att drabba dem och de står förstummade.

[27:86] Förstod de inte att Vi har gjort natten för att de skulle få vila, och dagen för att låta dem se klart? I detta ligger helt visst budskap till människor som vill tro! [27:87] Och tänk på den Dag då det skall stötas i basunen och då skräcken griper om alla i himlarna och på jorden, utom dem som Gud vill [skona], och då alla i ödmjuk lydnad skall stiga fram inför Honom. [27:88] Och du skall se bergen, som du trodde vara orörliga, driva förbi liksom molnen driver förbi – Guds verk, som i allt är fulländat! – Han är väl underrättad om vad ni gör. [27:89] Den som stiger fram [inför Honom] med en god handling skall få en större [belöning än handlingen förtjänar], och han [och de andra i samma läge] skall vara fria från fruktan denna Dag. [27:90] Och de som stiger fram med en dålig handling skall kastas på huvudet i Elden [och tillfrågas:] "Är inte detta ett rättvist straff för vad ni gjorde?" [27:91] [SÄG, Muhammad:] "Jag har blivit befalld att dyrka Herren över denna stad – [det är Han] som har förklarat den okränkbar och allt tillhör Honom, – och jag har blivit befalld att vara en av dem som underkastar sig Hans vilja [27:92] och att förkunna Koranen." Den som vill låta sig ledas på rätt väg, vägleds till nytta för sig själv; men säg till den som vill gå vilse: "Jag är bara en varnare!" [27:93] Och säg: "Gud ske lov och pris! Han skall visa er Sina tecken så att ni kommer att känna igen dem." Och din Herre förbiser ingenting av vad ni gör.

28 Al-Qasas (Berättelsen)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[28:1] Taa seen meem.

[28:2] DETTA ÄR budskap ur Skriften, som är klar i sig själv och som klart framställer sanningen. [28:3] Vi skall berätta för dig [Muhammad] något om Moses och Farao, så som allt verkligen gick till; detta kan vara till nytta för människor som vill tro. [28:4] Farao var en tyrann på jorden. Han delade in [sitt] folk i olika klasser, av vilka han [särskilt] förtryckte en grupp; dess söner lät han döda men dess kvinnor skonades; ja, han hörde till dem som stör ordningen på jorden och vållar sedernas fördärv. [28:5] Men det var Vår vilja att visa dessa förnedrade och förtrampade människor Vår särskilda nåd och göra dem till föregångsmän [i tron] och låta dem ärva [de ogudaktigas makt] [28:6] och ge dem en säker plats på jorden, och Vi ville genom dem ge Farao och Haman och deras män en [försmak av] det som de ville skydda sig emot.

[28:7] Och Vi ingav Moses moder: "Amma honom, men när du tror att hans liv är i fara, sätt då ut honom i [Nilen]. Oroa dig inte och sörj inte; Vi skall låta honom återvända till dig och Vi skall göra honom till en av [Våra] budbärare!" [28:8] Och [en som hörde till] Faraos hus fann honom och tog upp honom – [Vi hade nämligen bestämt att] han skulle bli deras fiende och [orsaka] dem sorg; Farao, Haman och deras män var djupt ogudaktiga människor. [28:9] Faraos hustru sade: "[Barnet kan bli] till glädje för mig och för dig. Låt ingen döda det! Han kan vara oss till nytta, ja, vi kan uppta honom som vår son!" Men de anade inte [vad framtiden bar i sitt sköte]. [28:10] Och

Moses moder kände en gnagande tomhet i sitt hjärta och hon skulle säkert ha röjt vem han var om Vi inte hade gett henne kraft [att utstå prövningen] och stärkt henne i tron. 28:11 Hon sade till hans syster: "Följ efter honom!" Och hon [följde efter honom och] såg på avstånd vad som hände honom utan att de märkte [henne]. 28:12 Och Vi lät honom från första stund vägra att dia en amma och då sade [systern]: "Skall jag visa er till en familj som kan ta hand om honom för er räkning och ge honom kärlek och god vård?" 28:13 Så gav Vi honom tillbaka till hans moder, så att hennes ögon fick glädjas och hon kunde glömma sin sorg och för att hon skulle veta att Guds löfte är sanning – [vilket] de flesta inte vet.

28:14 OCH NÄR Moses hade vuxit upp och nått full mognad till kropp och själ, gav Vi honom visdom och kunskap [i andliga ting]; så belönar Vi alla som gör det goda och det rätta. 28:15 Och [en dag] begav han sig in i staden vid [middagstiden] då invånarna inte bekymrade sig [om vad som försiggick utomhus], och där fann han två män inbegripna i slagsmål – en av dem tillhörde hans folk och den andre var en fiende till honom – och den som hörde till hans folk ropade till [Moses] att hjälpa honom mot hans fiende. Och Moses slog till denne med knuten näve och slaget dödade honom. [Då] sade han: "Detta är Djävulens verk! Han är i sanning [människans] svurne fiende och han leder henne på avvägar!" 28:16 Och han bad: "Herre, förlåt mig! Jag har gjort orätt mot mig själv." Och Gud förlät honom – Han är Den som ständigt förlåter, Den som ständigt visar barmhärtighet. 28:17 Han sade: "Herre! Jag svär vid allt gott som Du skänker mig att jag aldrig mer skall komma de obotfärdiga syndarna till hjälp!"

28:18 Följande morgon fann honom [vandrande] i staden, orolig och på sin vakt [mot varje fara]. Då hörde han plötsligt den som föregående dag hade begärt hans hjälp vädja till honom [på nytt]. Moses sade till honom: "Du är tydligen en av dem som brukar ställa till bråk!" 28:19 Men just som han skulle slå till den som var fiende till dem båda, sade denne: "Moses! Vill du döda mig liksom du i går dödade en [annan] människa? Är det [alltså] ditt mål att bli [ännu] en tyrann i detta land – inte en av dem som försonar och förlikar?" 28:20 Och en man kom springande från en längre bort belägen del av staden och ropade: "Moses! Ge dig [genast] av härifrån! Stormännen vill döda dig och överlägger nu om hur de skall gå till väga. Det är mitt ärliga råd; jag hör till dem som vill dig väl." 28:21 Då lämnade han [staden], orolig och på sin vakt [mot varje fara]. [Och] han bad: "Herre, rädda mig från detta orättfärdiga folk!"

28:22 Och han ställde sina steg mot Madyan och sade [för sig själv]: "Kanske skall min Herre visa mig den rätta vägen." 28:23 OCH NÄR han anlände till Madyans brunnar, fann han en hel hop män som vattnade [sina hjordar] och, ett stycke därifrån, två kvinnor som höll tillbaka [sina djur från vattenstället]. Han frågade [dem]: "Är det något som bekymrar er?" De svarade: "Innan vi kan vattna [våra djur] måste vi vänta till dess herdarna driver hem [sina hjordar]; vår fader är en gammal man." 28:24 Och han vattnade [deras djur] åt dem. Därefter drog han sig undan till en skuggig plats [för att be] och han sade: "Herre! Jag är i stort behov av vad det än är av [Ditt] goda, som Du vill ge mig!" 28:25 Strax därpå kom en av de två [unga kvinnorna] emot honom med skygga steg och sade: "Min fader ber dig komma till oss; han vill ge dig en belöning för att du vattnade [våra djur] åt oss."

Och när [Moses] kom och berättade [sin] historia [för fadern], sade denne: "Oroa dig inte! Du har nu kommit ifrån dessa orättfärdiga människor." 28:26 En av de två [döttrarna] sade: "Fader! Låt honom arbeta för dig; du kan inte få en bättre man [än han]; han är både stark och pålitlig." 28:27 [En dag] sade [fadern]: "Jag vill ge dig en av mina döttrar till hustru, på villkor att du stannar i min tjänst i åtta år; men om du önskar får du gärna stanna tio år. Jag skall inte göra svårigheter

för dig. Om Gud vill, skall du finna en hederlig, rättsinnig man i mig." 28:28 [Moses] svarade: "Det får bli så [som du har sagt] mellan mig och dig! Låt ingen ovänskap uppstå mellan oss, vare sig jag stannar den kortare eller den längre tiden! Gud skall vaka över [att vi fullföljer] vår överenskommelse!"

28:29 OCH NÄR Moses hade fullgjort sitt åtagande begav han sig i väg med sin familj. [En dag] såg han på avstånd en eld på sluttningen av berget Sinai och sade till de sina: "Stanna här! Jag ser en eld; där kan jag kanske hämta en upplysning för oss eller några glödande kol, så att ni kan värma er." 28:30 Men när han närmade sig [elden] hördes en röst från högra sidan av dalen ur ett träd, som stod på välsignad mark: "Moses! Jag är Gud, världarnas Herre!" 28:31 Och [Han sade]: "Kasta din stav!" Och när Moses såg den röra sig kvickt, som om den hade varit en orm, vände han sig om och ville fly därifrån. [Men Gud talade på nytt och sade:] "Närma dig, Moses, och känn ingen fruktan! Du är en av dem som är skyddade [mot all fara]! 28:32 För in handen [och lägg den mot din sida]; när du drar fram den skall den lysa [skinande] vit utan en fläck. Men håll nu armen intill kroppen [eftersom du är] trygg mot all fara. Dessa är två av din Herres tecken, [som du skall visa] Farao och hans stormän – de är människor förhärdade i synd och trots." 28:33 [Moses] sade: "Herre! Jag har dödat en av dem och jag är rädd att de skall döda mig. 28:34 Men min broder Aron har i högre grad än jag talets gåva; låt honom därför åtfölja mig som min medhjälpare, så att han kan bekräfta mina ord! Jag är rädd att de annars beskyller mig för lögn." 28:35 [Gud] svarade: "Vi skall ge dig din broder som stöd och Vi skall skänka er båda [sådan] makt att de inte kan vålla er skada. I kraft av Våra tecken skall ni och de som följer er segra!"

28:36 MEN NÄR Moses kom till Farao och hans stormän med Våra tecken, tydliga bevis, sade de: "Detta är trolldom och bländande vältalighet – [vad de säger] är fritt uppdiktat. Vi har aldrig hört om något liknande på våra förfäders tid." 28:37 Och Moses sade: "Min Herre vet bäst vem som kommer ledd av Hans egen vägledning och vem som skall hemföra slutsegern. Det skall inte gå de orättfärdiga väl i händer!" 28:38 Och Farao sade: "Såvitt jag vet finns det för er, stormän, ingen annan gud än jag. Låt då tända tegelugnarna, Haman, och bygg ett torn åt mig så högt att jag kan stiga upp till Moses gud. Men jag misstänker att han är en av dem som far med lögn."

28:39 Han och hans män uppträdde med oberättigat högmod på denna jord; de trodde inte att de skulle föras åter till Oss [för räkenskap och dom]. 28:40 Vi lät [straffet] drabba honom och hans män och de störtades i havet [och dränktes]; se vilket slut de fick som begick sådan orätt! 28:41 Vi gjorde dem till förebilder [för dem] som leder [andra] till helvetet; och på Uppståndelsens dag skall de inte finna hjälpare. 28:42 Vår förbannelse följde dem i denna värld och på Uppståndelsens dag skall de vara bland dem som är utestängda från Vår nåd. 28:43 EFTER ATT ha låtit tidigare släkten [som förhärdat sig i synd och ondska] gå under, skänkte Vi Moses Vår uppenbarelse, ett ljus som skulle hjälpa människorna att se klart och ge dem vägledning och nåd; kanske skulle [det stämma] dem till eftertanke.

28:44 Och du [Muhammad] stod inte på [berget Sinais] västra sida när Vi gav Moses hans uppgift, och du var inte bland dem som bevittnade [detta]. – 28:45 [Därefter] har Vi låtit [nya] släkten stiga fram och mycken tid har förflutit! – Inte heller vistades du bland folket i Madyan och framförde Våra budskap till dem, men Vi har sänt [dig och berättat för dig om dem som gick före dig]. 28:46 Fastän du inte stod på sluttningen av berget Sinai, när Vi kallade [Moses], har din Herre av nåd [gett dig denna kunskap och sänt dig] för att varna människor som inte har fått ta emot en varnare före dig; kanske skall de [väckas till] eftertanke. 28:47 Om [så inte skett] hade de, när de onda följderna drabbade dem av det som deras händer har sänt vidare [till Domen],

kunnat säga: "Om Du ändå hade låtit ett sändebud komma till oss, Herre! Då hade vi kunnat följa Dina budskap och bli sanna troende!" [28:48] Men när sanningen från Oss nu har kommit till dem, säger de: "Om han ändå hade fått samma [budskap] som Moses fick!" Men förkastades inte det [budskap] som Moses en gång fick av [hans eget folk]? [Alla] säger de ju: "Två [prov på] bländande vältalighet som bekräftar varandra." Och tillfogar: "Vi avvisar dem båda!" [28:49] Säg: "Visa då fram en uppenbarelse från Gud med bättre vägledning än dessa två – jag skall följa den, om ni har talat sanning." [28:50] Om de då inte kan svara, vet du att de styrs bara av vad de själva önskar och hoppas, och vem är vilsnare än den som helt saknar Guds vägledning och styrs av sina egna önskningar och förhoppningar? Gud vägleder sannerligen inte de orättfärdiga.

[28:51] VI HAR låtit [Vårt] Ord nå dem steg för steg – kanske skall det stämma dem till eftertanke. [28:52] De som har fått ta emot [Våra] tidigare uppenbarelser tror på det [28:53] och när det läses upp för dem, säger de: "Detta tror vi på – det är sanningen från vår Herre; redan innan [vi hörde det] hade vi underkastat oss [Hans vilja]. [28:54] De skall få dubbel belöning, därför att de är tålmodiga och fördriver ont med gott och ger åt andra av det som Vi har skänkt dem för deras försörjning. [28:55] Och när de hör lättsinnigt tal, drar de sig undan och säger: "Vi får svara för våra handlingar och ni får svara för era handlingar; fred över er! Vi söker inte sällskap med dem som inte känner [skillnaden mellan rätt och orätt]."

[28:56] DU KAN inte leda dem du älskar [Muhammad] på rätt väg, men Gud leder den Han vill. Och Han vet bäst vilka de är som är villiga att låta sig vägledas. [28:57] Men [några] säger: "Om vi följde den väg som du uppmanar oss [att följa], skulle vår jord tas ifrån oss." Har Vi inte gett dem en trygg tillflykt och sörjt för deras behov genom de frukter [och nyttigheter av skilda slag] som förs dit från alla håll? Men de flesta av dem har inte [detta] klart för sig. [28:58] Och hur många städer, vars invånare i [lättsinnigt] övermod skröt med sitt överdådiga liv, har Vi inte låtit gå under. Och dessa boningar som var deras är nu övergivna – även om någon [förbipasserande] ibland [tar dem i anspråk]. – Det är Vi som förblir när allt förgår! [28:59] Men din Herre förgör inte städer som inget sändebud ännu kommit till för att framföra Våra budskap. Och Vi låter inte städer gå under där invånarna inte begår [djupt] orättfärdiga handlingar. [28:60] Vad det än är som ni [här] får till skänks tjänar det [bara] till att förljuva och försköna detta liv, medan det [som väntar] hos Gud är bättre och mer bestående. Vill ni inte använda ert förstånd?

[28:61] Kan den som Vi har lovat det [högsta] goda, ett löfte som han får se uppfyllt [vid uppståndelsen], jämföras med den som Vi har skänkt jordisk glädje men som på Uppståndelsens dag skall höra till dem som radas upp [för att straffas]? [28:62] Den Dagen skall Han kalla fram dem och fråga: "Var är nu dessa medhjälpare [som ni satte] vid Min sida?" [28:63] Och de över vilka domen obevekligen har fallit skall säga: "Herre! Det var dem vi ledde vilse men vi ledde dem vilse liksom vi [själva] gick vilse och inför Dig svär vi oss fria från allt ansvar [för dem] – det var inte oss de tillbad!" [28:64] Och det skall sägas [till dem]: "Kalla nu [till er hjälp] dem som ni satte i samband [med Gud] som medhjälpare!" och de skall kalla på dem, men de kommer inte att svara. [Och] när de ser straffet kommer de att önska att de hade låtit sig ledas på rätt väg! [28:65] Och den Dag då Han kallar fram dem och frågar: "Vilket svar gav ni budbärarna?" [28:66] skall alla tankar och argument vara utplånade ur deras medvetande och de kan inte heller be varandra [om råd]. [28:67] Men för den som känner ånger och antar tron och [därefter] lever ett rättskaffens liv, finns hoppet att allt [till sist] skall gå honom väl i händer. [28:68] DIN Herre skapar vad Han vill och Han väljer för [människorna] det bästa. Stor är Gud i Sin härlighet, höjd högt över allt vad de sätter vid Hans sida! [28:69] Och din Herre vet vad deras hjärtan gömmer likaväl som det som de öppet

tillkännager. [28:70] Han är Gud, det finns ingen gud utom Han. Honom tillkommer allt lov och pris i denna värld och i evigheten. Domen är Hans och till Honom skall ni föras åter.

[28:71] Säg: "Vad tror ni? Om Gud lät natten råda över er utan avbrott till Uppståndelsens dag, vem är den gud – utom Gud – som kan skänka er ljus? [Varför] lyssnar ni inte [och försöker förstå]?" [28:72] Säg: "Vad tror ni? Om Gud lät dagen råda över er utan avbrott till Uppståndelsens dag, vem är den gud – utom Gud – som kan ge er mörker, så att ni får vila? [Varför försöker] ni inte se klart?" [28:73] I Sin nåd skapade Han för er natten och dagen, så att ni skall ha en tid för vila och en tid då ni skall kunna söka det som Han i Sin godhet [beviljar er]; kanske känner ni tacksamhet. [28:74] OCH DEN Dagen skall Han kalla fram dem och fråga: "Var är nu de medhjälpare som ni satte [vid Min sida]?" [28:75] [När de tiger] skall Vi låta ett vittne ur varje samfund stiga fram och Vi skall säga [till de förut nämnda]: "Lägg fram beviset [för ert påstående]!" Då skall de se att sanningen tillhör Gud. Och allt som de hade diktat upp skall överge dem.

[28:76] Qaarun hörde till Moses folk men han uppträdde övermodigt mot dem [alla]. Vi hade nämligen skänkt honom sådana rikedomar att hans skattkistor skulle ha känts tunga till och med för tio starka män eller ännu fler. Och hans landsmän sade till honom: "Skryt inte [med dina rikedomar]; Gud älskar inte skrävlare! [28:77] Sträva med det som Gud har gett dig efter det eviga livets goda utan att försumma din del av det världsliga! Och gör gott mot andra såsom Gud har gjort gott mot dig, och stör inte ordningen på jorden och sprid inte sedligt fördärv; Gud är inte vän av dem som stör ordningen på jorden och fördärvar sederna." [28:78] Han svarade: "Det [jag äger] har jag fått tack vare mina kunskaper [och min klokhet]." Visste han inte att Gud har låtit tidigare släkten gå under, som ägde mera makt och samlat större [rikedomar] än han? Men de obotfärdiga, trotsiga syndarna behöver inte tillfrågas om sina synder. [28:79] Och [när] han gick ut bland folket i hela sin ståt, sade de som [bara] hade det jordiska livet för ögonen: "Tänk om vi fick [äga] vad Qarun har fått [äga]; han har verkligen gynnats av turen!" [28:80] Men de som hade fått del av kunskap sade: "Arma stackare! [Ni inser inte att] för den som tror och lever rättskaffens är Guds belöning vida bättre [än det som ni kan vinna i detta liv]; men denna [belöning] vinner ingen utom den som visar tålamod och uthållighet." [28:81] Och så lät Vi jorden uppsluka honom och hans hus, och ingen anhängarskara fanns till hands, som kunde rädda honom undan Guds [straff] och han kunde inte hjälpa sig själv. [28:82] Och nästa morgon sade de som dagen innan hade önskat vara i hans ställe: "Hur kunde vi [förbise] att Gud ger den Han vill av Sina tjänare riklig och [den Han vill] knappare utkomst! Utan Guds nådiga beskydd, skulle vi [också] ha uppslukats av jorden. Hur kunde vi [tvivla på] att det skall gå illa för dem som förnekar sanningen!"

[28:83] De eviga boningarna skall Vi skänka dem som inte strävar efter makt och ära på jorden eller försöker störa ordningen och fördärva sederna där – den slutliga segern tillhör dem som fruktar Gud. [28:84] Den som stiger fram [inför Honom] med en god handling skall få en större [belöning än handlingen förtjänar], och den som stiger fram [inför Honom] med en dålig handling [skall veta att] de som begår dåliga handlingar inte skall straffas för annat än vad de har gjort. [28:85] HAN SOM har uppenbarat denna Koran för dig och gjort dess klara och tydliga föreskrifter till bindande regler [för ditt liv] skall helt visst låta dig nå ditt slutliga mål. Säg [till förnekarna av sanningen]: "Min Herre vet bäst vem som är rätt vägledd och vem som har gått helt vilse." [28:86] Du väntade dig inte att få ta emot uppenbarelsen av denna Skrift, men så har skett genom din Herres nåd. Ge därför inte förnekarna under några omständigheter ditt stöd [28:87] och låt dem aldrig hindra dig att [i allt] följa din Herres budskap sedan de uppenbarats för dig.

Uppmana [människorna] att dyrka din Herre [och att bekänna Hans enhet]. Och närma dig inte dem som sätter någon eller något vid Hans sida [28:88] och anropa aldrig en annan gud jämte Gud. Det finns ingen gud utom Han. Allt skall förgå utom Han [som förblir i evighet]; domen är Hans och till Honom skall ni föras åter.

29 Al-'Ankabut (Spindeln)

Perioden oviss

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[29:1] Alif lam meem.

[29:2] TROR människorna att de efter att ha förklarat "Vi tror" skall lämnas i fred utan att få utstå prövningar? [29:3] Men Vi satte deras föregångare på prov [och Guds vägar kommer att förbli desamma]; Gud vet vilka de sanna och uppriktiga är och Han vet vilka som ljuger. [29:4] Eller tror de som gör orätt att de skall undgå Vår [uppmärksamhet]? Då dömer de illa! [29:5] Den som med hopp ser fram emot mötet med Gud [kan vara förvissad om] att den av Gud utsatta [dagen för räkenskap] skall komma. – Han är Den som hör allt, vet allt! [29:6] Och den som strävar och kämpar [med Gud för ögonen] strävar och kämpar för sitt eget bästa; Gud är Sig själv nog och har inte behov av [någon eller något i] Sin skapelse. [29:7] Och för dem som tror och lever rättskaffens skall Vi stryka ut deras dåliga handlingar [ur deras bok] och Vi skall belöna dem efter deras bästa handlingar! [29:8] Vi har anbefallt människan [att vara] god mot sina föräldrar; men om [dina föräldrar] vill förmå dig att sätta något som du inte har kunskap om vid Min sida, skall du inte lyda dem. Till Mig skall ni föras åter och Jag skall låta er veta vad era handlingar [var värda]. [29:9] Och de som antar tron och lever rättskaffens skall Vi sannerligen innesluta i de rättfärdigas [gemenskap].

[29:10] BLAND människorna finns de som säger "Vi tror på Gud"; men när de lider orätt för sin tro ser de i människornas förföljelser ett Guds straff [och sviktar i tron]; men om din Herre ger [de troende] seger säger de helt säkert: "[Kom ihåg att] vi stod på er sida!" Skulle Gud inte veta vad Hans skapade varelser gömmer i sitt innersta? [29:11] Helt visst känner Gud de troende och lika visst känner Han hycklarna. [29:12] Och förnekarna av sanningen säger till de troende: "Följ vår väg så skall vi ta på oss era synder!" Men de kan inte ta på sig [dessa troendes] synder – vad de säger är ren lögn! [29:13] De skall sannerligen få bära sina egna bördor och [andra] bördor i tillägg till sina egna; och på Uppståndelsens dag skall de helt visst få stå till svars för de [lögner] som de diktade upp.

[29:14] OCH VI sände Noa till hans folk och han blev hos dem niohundrafemtio år, och de dränktes av [den stora] floden, djupt sjunkna i synd som de var. [29:15] Men Vi räddade honom och dem som var med honom i arken; Vi gjorde detta till ett tecken för alla folk.

[29:16] OCH [MINNS] Abraham som sade till sitt folk: "Dyrka Gud och frukta Honom! [Ni skulle inse att] detta är bäst för er, om ni visste [skillnaden mellan rätt och orätt]! [29:17] De som ni dyrkar i Guds ställe är bara bilder utan liv, och [på så sätt] ger ni verklighet åt en lögn. De som ni tillber i Guds ställe kan inte sörja för era behov. Be därför Gud om er försörjning, dyrka Honom och tacka Honom; det är till Honom ni skall föras åter. [29:18] Och kallar ni [mig] lögnare, så har

[andra] folk före er beskyllt [sina profeter] för lögn. Och på Sändebudet har ingen annan uppgift [lagts] än att med klarhet framföra [sitt budskap]."

29:19 SER INTE [förnekarna av sanningen de spår som visar] hur Gud inleder skapelsen? När tiden är inne skall Han förnya den? Detta är lätt för Gud. 29:20 Säg: "Gå ut i världen och se [dessa spår som visar] hur Han har inlett skapandet! – Till sist, när tiden är inne, skall Gud frambringa den sista skapelsen. Gud har allting i Sin makt. 29:21 Han straffar den Han vill och förbarmar sig över den Han vill och till Honom skall ni föras åter; 29:22 och ni kan inte trotsa [Hans vilja] vare sig på jorden eller i himlen, och ni har ingen annan beskyddare eller hjälpare än Gud." 29:23 De som framhärdar i att förneka sanningen i Guds budskap och [människans kommande] möte med Honom, för dem är allt hopp om Min nåd och Min barmhärtighet ute och [i det kommande livet] väntar dem ett svårt lidande.

29:24 [ABRAHAMS] folk svarade honom inte, men [några] sade [till de andra]: "Döda honom eller bränn honom [på bål]!" – men Gud räddade honom undan elden. I detta ligger förvisso budskap till människor som vill tro! 29:25 Och [Abraham] sade: "[Det är inte av egen övertygelse som] ni i Guds ställe dyrkar dessa avgudar, [utan] på grund av de känslor av vänskap [och solidaritet] som förenar er i detta liv. Men på Uppståndelsens dag skall ni ta avstånd från varandra och förbanna varandra, och Elden skall bli er slutliga hemvist och [där] skall ingen hjälpa er. 29:26 Lot, [den ende] som trodde på honom, sade: "Jag vill lämna ondskans rike och vända åter till min Herre. Det är Han som är den Allsmäktige, den Vise!" 29:27 Och Vi skänkte [Abraham sonen] Isak och [sonsonen] Jakob och kallade flera av hans efterkommande till profeter och skänkte dem uppenbarelsen. Och Vi gav honom hans lön i denna värld och i det kommande livet har han sin plats bland de rättfärdiga.

29:28 OCH [MINNS] att Lot sade till sitt folk: "Ni begår sådana skamlösa handlingar som ingen i världen någonsin begått före er! 29:29 Ni nalkas ju män, [upptända av lust], och går tvärs emot naturens vägar. Och ni gör det [öppet], när ni samlas till era skamliga sammankomster!" Hans folks enda svar var: "Be då Gud straffa oss, om du talar sanning!" 29:30 [Då] bad han: "Herre! Hjälp mig mot dem som stör ordningen på jorden och sprider [sådant] sedefördärv!" 29:31 Och när Våra sändebud kom till Abraham med det glada budskapet [om Isaks födelse], sade de: "Vi skall förinta folket i detta land; de är sannerligen onda människor." 29:32 [Abraham] sade: "Lot är [bosatt] där" – och de svarade: "Vi vet mycket väl vem som bor där; vi skall helt visst rädda honom och [hela] hans familj med undantag av hans hustru, som skall vara bland dem som blir kvar." 29:33 Och när Våra sändebud kom till Lot såg han att han inte hade möjlighet att skydda dem och blev bedrövad; men de sade: "Var inte bekymrad och sörj inte! Vi skall rädda dig och de dina utom din hustru, som är bland dem som skall bli kvar. 29:34 Vi är utsända [för att låta] ett straff från ovan [drabba] folket i detta land på grund av deras synd och deras trots." 29:35 Och av [detta straff] har Vi efterlämnat spår som ett tydligt tecken för dem som använder sitt förstånd.

29:36 TILL [folket i] Madyan [sände Vi] deras broder Shu`ayb. Han sade: "Dyrka Gud, mitt folk, och tänk på den Yttersta dagen! Sprid inte sedefördärv och annat ont på jorden!" 29:37 Men de kallade honom lögnare. Då drabbades de av ett jordskalv och morgonen fann dem liggande framstupa i sina hem. 29:38 OCH [VI lät även stammarna] Aad och Thamud gå under, vilket ni lätt kan se av [vad som återstår av] deras boplatser. Djävulen skönmålade för dem deras handlingar och spärrade [Guds] väg för dem, trots att de var klarsynta människor. 29:39 Och Qarun och Farao och Haman [lät Vi gå under på liknande sätt]. Moses kom till dem med bevis [för sanningen], men i sitt högmod [vände de honom ryggen]; [Vårt straff] kunde de emellertid inte

komma undan. [29:40] Var och en av [dessa förnekare] straffade Vi för hans synd. Mot några av dem sände Vi en fruktansvärd orkan, några gick under i [en katastrof åtföljd av] ett [underjordiskt] dån, några slukades av jorden och några dränkte Vi [i havet]. Gud gjorde dem ingen orätt – det var de som gjorde sig själva orätt. [29:41] DE SOM tar andra än Gud till beskyddare kan liknas vid spindeln som väljer det allra bräckligaste hus till sin bostad. Om de bara visste [vilket bräckligt skydd de får]! [29:42] Gud vet vad de anropar i Hans ställe; Han är den Allsmäktige, den Vise. [29:43] Dessa liknelser framställer Vi för människorna, men bara de som har [sann] kunskap förstår dem helt och fullt, [29:44] [de som vet] att Gud har skapat himlarna och jorden i enlighet med en plan och ett syfte. I detta ligger helt visst ett budskap till dem som tror.

[29:45] LÄS VAD som har uppenbarats för dig av denna Skrift och förrätta bönen. Bönen avhåller [den bedjande] från skamlösa handlingar och allt som strider mot rimlighet och förnuft. Men först och störst är åkallandet av Guds namn. Och Gud vet vad ni gör. [29:46] Och ge er inte in i diskussioner med efterföljarna av tidigare uppenbarelser annat än på det hövligaste och mest hänsynsfulla sätt – utom med sådana bland dem som vill väcka förargelse – och säg: "Vi tror på det som har uppenbarats för oss och det som har uppenbarats för er, och vår Gud och er Gud är en och samme Gud och vi underkastar oss Hans vilja." [29:47] Det är så som Vi har uppenbarat Skriften för dig, och de som [i äldre tider] mottog uppenbarelsen tror på den, och bland dessa [andra] finns de som tror på den. Ingen avvisar [mot bättre vetande] Våra budskap utom de som är beredda att förneka [den uppenbara] sanningen.

[29:48] Du har aldrig läst upp [något ur en] uppenbarad Skrift innan denna [uppenbarades för dig]; inte heller har du egenhändigt skrivit ned något [ur en Skrift]; annars kunde de som ifrågasätter [uppenbarelsens sanning] haft fog för sina tvivel. [29:49] Nej, denna [Skrift] utgörs av budskap vars innebörd är klar för dem som har hjärtan upplysta av verklig kunskap, och ingen avvisar [mot bättre vetande] Våra budskap utom de orättfärdiga. [29:50] Och de säger: "Varför har hans Herre inte gett honom ett tecken?" Säg: "Gud ensam råder över tecken och under; jag är ingenting mer än en varnare, som varnar klart och entydigt." [29:51] Är det inte nog för dem att Vi har uppenbarat för dig [denna] Skrift [så att] den kan läsas upp för dem? I den ligger nåd och en påminnelse till dem som vill tro. [29:52] Säg [till förnekarna och tvivlarna]: "Utöver Gud behövs inga vittnen mellan mig och er. Han känner allt i himlarna och på jorden; och de som framhärdar i att tro på lögnen och att förneka Gud är de som skall stå som förlorare.

[29:53] Och de [låtsas] önska att du skall skynda på straffet, som redan skulle ha drabbat dem om inte [Gud] hade utsatt en frist. Men det kommer med säkerhet att drabba dem och det [skall ske] plötsligt, när de minst anar det. [29:54] Ja, de [säger sig] önska att du skall skynda på straffet. Men helvetet skall omsluta dem som förnekade sanningen [29:55] en Dag då plågorna skall täcka dem ovanifrån och [stiga upp] från fotsulorna och [en röst] skall säga: "Smaka [frukten] av era handlingar!"

[29:56] MINA troende tjänare! Min jord är vid nog – [bege er dit där ni fritt kan] dyrka Mig! [29:57] Varje människa skall smaka döden. Därefter skall ni föras åter till Oss, [29:58] och åt dem som valde tron och levde ett rättskaffens liv skall Vi skänka de högst belägna boningarna i paradiset med bäckar porlande nedanför, där de skall förbli till evig tid. En härlig belöning för deras möda, [29:59] de som höll ut i motgången och som satte sin lit till sin Herre! [29:60] Hur många varelser saknar inte förmåga att sörja för sig själva! Gud sörjer för dem liksom för er. Han är Den som hör allt, vet allt. [29:61] Och om du frågar [människorna]: "Vem är det som har skapat himlarna och jorden och underordnat solen och månen [under Sina lagar]?" svarar de säkerligen: "Det är Gud." Hur

förvirrade är inte deras begrepp! [29:62] Gud ger den Han vill av Sina tjänare riklig och den [Han vill] knappare utkomst. Gud har full kunskap om allt. [29:63] Och om du frågar: "Vem låter regn strömma från skyn och ger med detta nytt liv åt den jord som varit död?" svarar de säkerligen: "Gud." Säg: "Gud ske lov och pris!" Men de flesta [människor] använder inte sitt förstånd.

[29:64] Detta jordiska liv är [knappast mer än] lek och flyktig glädje, men i evighetens boningar [väntar] livet i dess fullhet. Ack, om de visste...! [29:65] När de [skall företa en sjöresa och] går ombord, ber de om Guds [beskydd] med ren och uppriktig tro; men när Han har låtit dem [oskadda] stiga i land, sätter de gudar vid Hans sida [29:66] och visar därmed sin brist på tacksamhet för den [nåd] Vi har skänkt dem, och går [på nytt helt] upp i de jordiska fröjderna. Men en dag skall de få veta [sanningen]. [29:67] Har de inte sett att Vi har gjort [deras stad] till en säker tillflykt, medan övergrepp mot människor [och deras egendom ständigt] äger rum runt omkring dem? Kan de ändå [fortsätta att] tro på lögnen och förneka Guds välgärningar? [29:68] Och vem är orättfärdigare än den som sätter ihop lögner om Gud eller förnekar sanningen när den når honom? Är inte helvetet ett [lämpligt] tillhåll för [dessa] förnekare? [29:69] Men dem som strävar och kämpar för Vår sak skall Vi sannerligen leda på de vägar som för till Oss. Gud är alltid med dem som gör det goda och det rätta.

30 Ar-Rum (Bysantinerna)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[30:1] Alif lam meem.

[30:2] BYSANTINERNA är slagna; [30:3] [de har besegrats] i ett närbeläget land, men efter detta nederlag skall de åter segra [30:4] inom några få år. Avgörandet ligger hos Gud – så har det [alltid] varit och så skall det förbli. Vid samma tid skall [även] de troende få glädjas [30:5] åt Guds hjälp. Han ger Sin hjälp åt vem Han vill; Han är den Allsmäktige, den Barmhärtige. [30:6] Detta är vad Gud har lovat [och] Gud bryter inte Sina löften, men de flesta människor vet inte detta. [30:7] De uppfattar [bara] det yttre skenet av livet i denna värld och är likgiltiga för de yttersta tingen. [30:8] Har de inte ägnat någon eftertanke åt [allt som visar att] Gud inte har skapat himlarna och jorden och allt däremellan utan en plan och ett syfte och att en slutpunkt är fastställd [för allt]? Men många människor förnekar att de [en dag] skall möta sin Herre!

[30:9] Har de aldrig begett sig ut i världen och sett [spåren som visar] hur slutet blev för dem som levde före deras tid [och som förnekade sanningen]? De var mäktigare än sina [sentida efterföljare] och brukade jorden bättre och byggde upp ett större [välstånd] än [efterföljarna]. Sändebud kom [också] till dem med klara vittnesbörd om sanningen. Men [när de drabbades av Guds straff] var det inte Han som gjorde dem orätt – det var de som hade gjort orätt mot sig själva. [30:10] Dessa förövare av det onda drabbades till sist av det svåraste av alla straff [– helvetets eld –] därför att de kallade Våra budskap för lögn och gjorde sig lustiga över dem. [30:11] GUD inleder skapelsen och skall när tiden kommer förnya den och till sist skall ni föras åter till Honom.

30:12 Och när den Yttersta stunden är inne får de obotfärdiga syndarna låta hoppet fara; 30:13 ingen av dem som de satte som medhjälpare vid Guds sida skall tala för dem, och de kommer [själva] att ta avstånd från dessa medhjälpare. 30:14 Och när den Yttersta stunden är inne kommer [människorna] att delas [i två grupper]; 30:15 de som trodde och levde ett rättskaffens liv skall få njuta av en [evig] lustgårds fröjder, 30:16 men de som framhärdade i att förneka sanningen och avvisade Våra budskap och mötet [med Gud] efter döden som lögner skall föras bort till sitt straff.

30:17 PRISA Guds härlighet då mörkret faller på och då morgonen gryr – 30:18 allt lov och pris i himlarna och på jorden tillkommer Honom – och när dagen lutar mot afton och då middagshöjden passerats. 30:19 Han låter livet spira ur det som är dött och Han låter döden stiga fram ur det levande, och den jord som varit död ger Han nytt liv; och så skall [också] ni kallas att stiga fram [ur döden till ett nytt liv]. 30:20 Till Hans under hör detta att Han har skapat er av jord och [nu] sprider ni er [över jorden som fullt utvecklade] människor. 30:21 Och till Hans under hör att Han har skapat hustrur åt er av er egen art, så att ni kan finna ro hos dem, och Han har låtit kärlek och ömhet uppstå mellan er. I detta ligger helt visst budskap till människor som tänker. 30:22 Och till Hans under hör skapelsen av himlarna och jorden och skillnaderna mellan er i språk och hudfärg. I detta ligger helt visst budskap till de insiktsfulla. 30:23 Och till Hans under hör sömnen, som ni får njuta om natten och [likaså] om dagen, och [den möjlighet ni då har] att söka det som Han i Sin godhet [beviljar er för er försörjning]. I detta ligger sannerligen budskap till dem som vill lyssna. 30:24 Och bland Sina under visar Han er blixten, som inger både fruktan och hopp, och Han låter regn falla från skyn och ger på så sätt nytt liv åt den jord som varit död. I detta ligger helt visst budskap till människor som använder sitt förstånd. 30:25 Och till Hans under hör att himlarna hålls uppe på Hans befallning [i sina lägen]. Och till sist, när Han kallar er att stiga fram ur gravarna, skall ni [alla] stiga fram. 30:26 Honom tillhör allt och alla i himlarna och på jorden – alla böjer sig under Hans vilja. 30:27 Han är Den som inleder skapelsen och som, när tiden är kommen, skall förnya den; det är en lätt sak för Gud. Enbart de högsta egenskaper kan tillskrivas Honom i himlarna och på jorden. Han är den Allsmäktige, den Vise.

30:28 Han framställer en liknelse för er, hämtad ur ert eget liv: Är ni beredda att ge någon av dem som ni rättmätigt besitter del i det som Vi har skänkt er, med lika rätt för er båda, och att visa honom samma respekt som ni visar varandra? Så framställer Vi [Våra] budskap fast och klart till nytta för människor som använder sitt förstånd. 30:29 Men de orättfärdiga följer bara sina önskningar; de saknar all kunskap. Vem kan leda dem rätt som Gud har låtit gå vilse? De har ingen hjälpare. 30:30 GE DIG hän med hela din själ, [du som söker sanningen,] åt den rena, ursprungliga tron, den tro som Gud vid skapelsen lade ned som en naturens norm i människan – ingenting kan rubbas i Guds skapelse! Detta är den evigt sanna tron, men de flesta människor vet ingenting [om detta]. 30:31 Vänd tillbaka i ånger till Gud [och till den sanna tron] och frukta Honom och förrätta bönen och följ inte dem som sätter medhjälpare vid Guds sida; 30:32 inte heller dem som har splittrats i sekter, där var grupp [lägger vikt vid och] gläds åt sina [särdrag]. 30:33 OCH NÄR människorna drabbas av ett ont ber de, ångerfulla, till sin Herre om hjälp; men när Han i Sin nåd har bönhört dem, sätter några av dem gudar vid sin Herres sida 30:34 [liksom] för att visa att de inte vill tacka Oss för det som Vi har skänkt dem. Gläd er då åt livet [ännu en tid]! En dag skall ni få veta [sanningen]. 30:35 Skulle Vi ha sänt dem ett budskap, där de nämns som de vill sätta [som medhjälpare] vid Vår sida?

30:36 När Vi visar människorna Vår nåd gläds de åt detta; men när de drabbas av ett ont som är följden av deras egna handlingar, förlorar de allt hopp. 30:37 Ser de inte att Gud ger den Han vill

riklig och [den Han vill] knappare utkomst? I detta ligger helt visst budskap till människor som vill tro. [30:38] Ge till den nära anförvanten vad han har rätt att vänta och ge [till] de behövande och [till] vandringsmannen; detta är det bästa för dem som vill vinna Guds välbehag och det skall gå dem väl i händer! [30:39] Vad ni lånar ut i ockersyfte för att det skall växa [i värde] på bekostnad av [andra] människors egendom, växer inte [i värde] inför Gud; men det ni ger till de behövande för att vinna Guds välbehag [välsignar Han] med en mångdubbel belöning. [30:40] DET ÄR GUD som har skapat er och gett er er försörjning och som en dag skall låta er dö och en Dag väcka er till nytt liv. Finns det bland de medhjälpare som ni vill sätta vid Guds sida, den som kan göra något av allt detta? [Nej,] stor är Han i Sin härlighet, höjd högt över allt vad [människor] sätter vid Hans sida! [30:41] Ordningen har störts och fördärv har visat sig på fasta land och i havet, allt verk av människohand. Därför låter Han dem känna på några av [följderna av] deras handlingar; kanske kommer de att [ångra sig och] vända om. [30:42] Säg: "Bege er ut i världen och se [spåren som visar] hur slutet blev för dem som levde före er och som, de flesta av dem, satte medhjälpare vid Guds sida." [30:43] Ge dig därför hän med hela din själ åt den evigt sanna tron, innan en Dag kommer, fastställd i Guds beslut, vars ankomst ingen kan hindra. Den Dagen skall människorna delas [i två grupper] – [30:44] de som förnekade sanningen skall drabbas av [hela tyngden av] sin förnekelse, men de som levde ett rättskaffens liv har jämnat vägen för sig själva – [30:45] och Han skall i Sin nåd belöna dessa som trodde och levde ett rättskaffens liv. Han är inte vän till dem som förnekar sanningen.

[30:46] Och till Hans under hör vindarna som Han sänder ut med gynnsamma förebud för att skänka er något av Sin nåd och för att skeppen på Hans befallning skall segla [över haven], så att ni kan söka det som Han i Sin godhet [beviljar er för er försörjning]; kanske skall ni visa tacksamhet. [30:47] Före dig har Vi sänt [Våra] sändebud, vart och ett till sitt folk, och de kom till [dem] med klara bevis [för sanningen]; men [de beskyllde sändebuden för lögn] och Vi lät Vår hämnande vrede drabba dem som var skyldiga till denna orätt, eftersom Vi har påtagit Oss att ge de troende hjälp. [30:48] Ja, Gud sänder ut vindarna som driver upp molnbankar och dessa får enligt Hans vilja breda ut sig över himlen och [sedan] brytas upp, och då ser du regnet strömma ur deras mitt. Och när Han låter det falla över dem Han vill av Sina tjänare fylls de av glädje, [30:49] hur modfällda de än var innan regnet kom. [30:50] Se där tecknen på Guds nåd – hur Han ger nytt liv åt jorden som varit död! Nytt liv skall Han [också] ge åt de döda! Han har allt i Sin makt. [30:51] Men om Vi sänder en [het] vind och de får se [sin gröda svedd och] gulnad, framhärdar de efter detta i sin förnekelse [glömska av Hans tidigare gåvor]. [30:52] [Muhammad!] Du kan inte förmå de döda att höra, inte heller de [andligen] döva som vänder dig ryggen, att lyssna till din kallelse; [30:53] och de [andligen] blinda som har gått vilse kan du inte leda [på rätt väg]. Du kan inte få andra att lyssna än sådana som tror på Våra budskap och som har underkastat sig [Vår vilja]. [30:54] GUD SKAPAR er i ett tillstånd av svaghet; därefter låter Han svagheten följas av styrka [och] därefter låter Han styrkan följas av svaghet och gråa hår. Han skapar vad Han vill – Han är Den som har kunskap om allt, Den som är mäktig allt.

[30:55] När den Yttersta stunden är inne, skall de obotfärdiga förnekarna gå ed på att deras [liv på jorden] inte varade mer än en timme; på detta sätt lät de sig alltid vilseledas. [30:56] Men de som har fått kunskap och tro skall säga: "Ni har dröjt till Uppståndelsens dag [med att bejaka] Guds uppenbarelse. Detta är Uppståndelsens dag, men [om den] ville ni ingenting veta." [30:57] Den Dagen skall syndarna inte uppnå något med sina ursäkter och ingen skall uppmana dem att visa ånger.

30:58 VI HAR framställt alla slags liknelser för människorna i denna Koran. Men även om du visar dem ett tecken, kommer förnekarna helt säkert att säga: "Ni är bara lögnare [och bedragare]!" 30:59 Så förseglar Gud hjärtana hos dem som inte vet [och ingenting vill veta]. 30:60 [Muhammad,] visa tålamod! – Guds löfte är sanning! Och låt inte dem som saknar övertygelse rubba dig i ditt lugn [och din beslutsamhet]!

31 Luqman

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

31:1 Alif lam meem.

31:2 DETTA ÄR budskap ur den uppenbarade Skriften, ur vilken visdom, 31:3 vägledning och nåd [flödar] över dem som gör det goda och det rätta, 31:4 de som förrättar bönen och hjälper de behövande; det är dessa som har förvissningen att det eviga livet [väntar]. 31:5 De följer Guds vägledning och dem skall det gå väl i händer. 31:6 Men det finns människor som betalar [historieberättarna för deras] historier för att [med deras hjälp], utan egen kunskap, locka [andra att avvika] från Guds väg, och som [försöker] göra narr av [dem som följer] den. De skall få utstå ett förödmjukande straff. 31:7 Och när Våra budskap läses upp för [en sådan man] vänder han sig bort med överlägsen min och beter sig som om han inte hade hört, som om han varit döv på båda öronen. Låt honom veta att ett plågsamt straff [väntar honom]. 31:8 På dem som tror och lever rättskaffens väntar lycksalighetens lustgårdar, 31:9 där de i enlighet med Guds löfte skall förbli till evig tid; Han är den Allsmäktige, den Vise. 31:10 Det är Gud som har rest himlarna utan varje synligt stöd och Han har sänkt ned i jorden fast förankrade berg, så att den inte svajar under er fot, och Han har låtit djur av alla slag sprida sig över den. Och Vi låter regn falla från skyn så att alla sorters nyttiga [växter] kan gro och spira på jorden. 31:11 Detta är Guds skapelse; visa Mig nu vad det är som andra än Han har skapat! – Nej, de orättfärdiga har alldeles uppenbart gått vilse!

31:12 VI SKÄNKTE Luqman visdom [och gav honom denna förmaning:] "Var tacksam mot Gud [för Hans välgärningar]. Den tacksamme har själv gott av sin tacksamhet men den otacksamme [skall veta att] Gud är Sig själv nog och [att] allt lov och pris tillkommer Honom." 31:13 Och Luqman talade till sin son och förmanade honom: "Käre son! Sätt inte medhjälpare vid Guds sida; att sätta medhjälpare vid Hans sida är att begå en svår orätt!

31:14 Gud har anbefallt människan [att visa] godhet mot sina föräldrar; [hon bör tänka på att] modern har burit sitt barn genom det ena svaghetstillståndet efter det andra, [fött det] och ammat det under två år. Tacka Mig och dina föräldrar [och minns att] Jag är målet för er färd! 31:15 Men om de vill förmå dig att sätta vid Min sida något som du står främmande för, skall du inte lyda dem. Omge dem i detta liv som sig bör [med dina ömma omsorger], och följ samma väg som de som vänder tillbaka till Mig i ånger [över sina synder]. Till Mig skall ni föras åter och Jag skall låta er veta vad era handlingar [var värda].

31:16 Käre son! Även om det [som du har gjort] väger så litet som ett senapskorn och [ligger dolt] i en klippa eller i himlarna eller i jorden, skall Gud låta det komma i dagen. Guds [vägar] är outgrundliga; Han genomskådar allt och är underrättad om allt. 31:17 Käre son! Förrätta bönen och

anbefall det som är rätt och förbjud det som är orätt. Och bär med jämnmod det [onda] som drabbar dig! Och stå fast vid dina föresatser! [31:18] Uppträd aldrig med överlägsenhet mot [andra] och trampa inte denna jord med inbilsk högfärd! Gud är inte vän till de överlägsna, de som vill vara förmer än andra. [31:19] Var måttfull i ditt beteende och dämpa din röst! Finns det något fulare än åsnans skriande?"

[31:20] INSER NI inte att Gud har låtit allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär tjäna er och att Han har överhopat er med Sina gåvor både i det yttre och det inre? Men det finns de som tvistar om Gud utan vare sig kunskap eller vägledning och utan [att lysas av] uppenbarelsens ljus. [31:21] Och när dessa människor uppmanas att rätta sig efter det som Gud har uppenbarat, säger de: "Nej, vi följer våra förfäders väg." Och om det var Djävulen själv som hade uppmanat dem [att gå raka vägen] in i den flammande Elden? [31:22] Den som med hela sitt väsen underkastar sig Guds vilja och som gör det goda och det rätta har vunnit ett säkert fäste. Allt går till sist upp till Gud. [31:23] Men låt inte ditt sinne tyngas av att [människor] förnekar sanningen! Till Oss skall de föras åter och Vi skall låta dem veta vad deras handlingar [var värda]; Gud vet vad som rör sig i människans innersta. [31:24] Vi skall låta dem glädjas en liten tid åt livet; därefter skall Vi utlämna dem åt ett tungt straff. [31:25] OCH OM du frågar människorna: "Vem har skapat himlarna och jorden?" – svarar de helt säkert: "Gud." Säg: "Gud ske lov och pris!" Nej, de flesta av dem är okunniga. [31:26] Gud tillhör allt i himlarna och på jorden. Gud är Den som är Sig själv nog, Den som allt lov och pris tillkommer. [31:27] Om än jordens alla träd blev till pennor och havet, utökat med sju hav, blev till bläck skulle det inte räcka för att skriva ned Guds ord. – Gud är allsmäktig, vis. [31:28] Att skapa er alla och låta er uppstå på nytt är detsamma som [att skapa] en enda människa [och låta henne återuppstå]. Gud hör allt, ser allt.

[31:29] Inser du inte att det är Gud som låter natten glida in i dagen och dagen glida in i natten, och att Han har underordnat solen och månen under Sina lagar; de löper var och en sitt [kretslopp] till en [av Honom] fastställd tidpunkt – och att Gud är väl underrättad om vad ni gör? [31:30] Detta, därför att Gud är Sanningen, och allt det som människor anropar i Hans ställe är sken och lögn; Gud är den Höge, den Väldige. [31:31] Ser du inte att Gud med Sin välsignelse låter skeppen segla över havet för att visa er några av Sina tecken? I detta ligger förvisso budskap till var och en som står fast i motgången och som tackar [Gud] i allt. [31:32] När människorna [färdas på havet] och ser vågorna häva sig över dem som ett tak, anropar de Gud med ren och uppriktig tro, men när Han har fört dem [oskadda] i land försöker några av dem gå en väg mellan tro och otro. Men bara den alltigenom falske, den som inte vet vad tacksamhet vill säga, avvisar Våra budskap. [31:33] MÄNNISKOR! Frukta er Herre och bäva inför den Dag då en fader inte kan lösköpa sin son och en son inte kan överlämna sig som lösen för sin fader! Guds löfte är sanning. Låt er då inte förledas av det jordiska livets [lockelser] och låt inte Djävulen föra er bakom ljuset vad gäller Guds [dom]. [31:34] Det är Gud som har kunskap om den Yttersta stunden; det är Han som låter regnet falla och Han som vet vad som ligger gömt i moderlivet. Men ingen vet vad morgondagen bär i sitt sköte, och ingen vet var på denna jord han skall dö. Gud vet allt, är underrättad om allt.

32 As-Sadjdah (De faller ned i tillbedjan)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

32:1 Alif lam meem.

32:2 DENNA Skrift har uppenbarats av världarnas Herre – det står utom allt tvivel – 32:3 och ändå säger de: "Han har [själv] författat den." Nej, den är sanningen från din Herre, [och med den] skall du varna ett folk som ingen varnare har kommit till före dig – kanske skall de låta sig ledas på rätt väg. 32:4 DET ÄR Gud som har skapat himlarna och jorden och allt däremellan under sex dagar och som tronar [över skapelsen] i Sin allmakts härlighet. Ni har ingen beskyddare utom Honom och ingen som kan tala till er förmån – vill ni inte tänka över detta? 32:5 Han styr skapelsens ordning, från det högsta till det lägsta, och till sist stiger allt upp till Honom under en Dag vars längd, så som ni räknar, är tusen år. 32:6 Det är Han som känner allt det som är dolt för människor och det som de kan bevittna, den Allsmäktige, den Barmhärtige, 32:7 som åt allt vad Han skapar ger en fulländad [form]. Först skapar Han människan av lera; 32:8 därefter låter Han hennes avkomma avlas av en droppe av en oansenlig vätska; 32:9 därefter formar Han henne och andas in i henne något av Sin ande och skänker henne hörsel och syn samt förmågan att känna och förstå. Men ni visar sällan tacksamhet! 32:10 Och de säger: "Skall vi, sedan våra [rester] upplösts i jorden, skapas på nytt?" Ja, de förnekar till och med mötet med sin Herre! 32:11 Säg: "Dödens ängel, som har satts att vaka över er, skall [en dag] samla in era själar och därefter förs ni åter till er Herre."

32:12 Om du såg de obotfärdiga syndarna när de står med sänkta huvuden inför sin Herre [och säger:] "Herre! Vi har sett och vi har hört; låt oss få återvända [till jorden]! Då skall vi leva ett rättskaffens liv – [nu] har vi visshet." 32:13 Om Vi hade velat, kunde Vi ha väglett varje människa, men [detta var inte Vår vilja och] så bekräftas Mitt ord: "Jag skall sannerligen fylla helvetet med osynliga väsen och människor, alla tillsammantagna!" 32:14 [Och Han skall säga till syndarna:] "Pröva nu följden av att ni glömde [Vårt] möte denna Dag; Vi har [även] glömt er. Smaka straffet för era handlingar, [ett straff] som skall vara i evighet!"

32:15 BARA DE tror på Våra budskap som, när de läses högt för dem, faller ned i tillbedjan och lovprisar sin Herre, utan en skymt av högmod; 32:16 de som avstår från sömn för att med fruktan och hopp åkalla sin Herre och som ger åt andra av det som Vi har skänkt dem för deras försörjning. 32:17 Ingen människa vet vilka dolda [skatter av] djup glädje som väntar de [troende] som belöning för deras handlingar. 32:18 Kan en troende jämföras med syndaren som trotsar [Gud]? De är inte lika [och kommer inte att behandlas lika]. 32:19 De som tror och lever rättskaffens skall som belöning för sina handlingar få en fristad i lustgårdar, där de hälsas välkomna. 32:20 Men syndarna som trotsar [Gud] skall få Elden till boning – var gång de vill komma ut ur den skall de drivas tillbaka in med ropet: "Smaka Eldens straff, som ni påstod vara en lögn!" 32:21 Innan de får smaka det eviga straffet skall Vi helt visst straffa dem i denna värld – kanske [grips de då av ånger och] vänder tillbaka [till Gud]. 32:22 Och vem är mer orättfärdig än den som, när han blir påmind om sin Herres budskap, vänder dem ryggen? [Sådana] syndare skall Vi sannerligen låta känna på Vårt straff!

32:23 OCH VI skänkte Moses [Vår] uppenbarelse; tvivla då inte på att du [i Koranen] har fått möta [samma sanning]. Den [tidigare uppenbarelsen] gav Vi till vägledning för Israels barn, 32:24 och när de bar sina motgångar med tålamod och bevarade sin övertygelse att Våra budskap [utgör sanningen], lät Vi ledare uppstå bland dem som ledde dem i enlighet med Våra bud. 32:25 PÅ Uppståndelsens dag skall din Herre fälla avgörandet mellan [människorna] i de frågor där de var oense.

32:26 Skall inte [vetskapen om] alla de släkten som Vi lät gå under före dem – [människor] vars boplatser de trampar – förmå dem att tänka sig för? I allt detta ligger sannerligen budskap; skall de inte lyssna? 32:27 Inser de inte att det är Vi som leder regnet till dött land så att det kan ge skördar som tjänar till föda för deras boskap och för dem själva? Skall de inte öppna sina ögon? 32:28 Men de säger: "När skall det avgörande [ni talar om] falla, om det som ni säger är sant?" 32:29 Säg [Muhammad]: "Den Dag då avgörandet faller skall de som förnekade sanningen inte ha någon glädje av den tro [som de för sent kommer att bekänna] och de skall inte få något uppskov." 32:30 Lämna dem nu åt sig själva och vänta [på det som skall komma]; även de skall vänta.

33 Al-Ahzab (De sammansvurna)

Medina-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

33:1 PROFET! Frukta Gud och gör inga eftergifter för dem som förnekar sanningen och för hycklarna! Gud är allvetande, vis. 33:2 Och följ det som uppenbaras för dig av din Herre! Gud har full kännedom om vad ni gör. 33:3 Och lita helt till Gud – den som litar till Gud har det stöd han behöver. 33:4 GUD skapar inte två hjärtan i bröstet på någon man och Han gör inte era förskjutna hustrur till era mödrar, inte heller era adoptivsöner till era söner. Detta är ord som kommer över era läppar. Men Gud säger sanningen och Han leder [er] till [den raka] vägen.

33:5 Ge [de barn som ni adopterar] det namn som deras fäder bar; detta är det rätta förfarandet inför Gud. Och om ni inte känner fadern, [kalla då den ni har adopterat för] er broder i tron eller er skyddsling. Om ni här begår ett misstag, skall ni inte klandras för detta – nej, [det som är av betydelse är] vad ni innerst inne syftar till. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. 33:6 Profeten är närmare de troende än de är sig själva, och hans hustrur är deras mödrar [i tron]. Men de band som knyter blodsförvanter till varandra är enligt Guds lag fastare än de band av broderskap som nu förenar de troende med dem som har utvandrat, vilket inte hindrar att ni ger era troende bröder och vänner de sedvanliga bevisen på er vänskap. Detta står skrivet i [Guds öppna] bok.

33:7 OCH VI har tagit löfte av profeterna – av dig [Muhammad] och av Noa och Abraham och Moses och Jesus, Marias son – ja, Vi tog en högtidlig försäkran av dem, 33:8 för att [i tidernas fullbordan] förhöra sanningssägarna om hur de framfört [de budskap som de hade anförtrotts]. Och för dem som avvisade [budskapen] har Han förberett ett plågsamt straff.

33:9 TROENDE! Minns att Gud visade er Sin nåd när [fiendens] styrkor ryckte fram mot er och Vi sände en [isande] vind mot dem och [himmelska] härskaror som ni inte kunde se. Men Gud såg vad ni gjorde. 33:10 [Minns] att de anföll er uppifrån och nedifrån, och era blickar flackade hit och dit och hjärtana stod stilla och [alla] tänkte ni stridiga tankar om Gud. 33:11 Här fick de

troende utstå en [hård] prövning, ja, det blev en djupt skakande upplevelse för dem. 33:12 Och [minns] att hycklarna och de som hade tvivlets sjuka i sina hjärtan sade: "Vad Gud och Hans Sändebud lovar är för oss bara sken och självbedrägeri!" 33:13 Och att några av dem sade: "Invånare i Yathrib! Ni kan inte hålla stånd här [mot fienden]. Återvänd därför [till staden]!" Och några av dem bad Profeten [att låta dem återvända och] sade: "Våra hem är utan skydd." Men de var inte utan skydd – vad de ville var att komma bort [från striden]. 33:14 Och om [fienden] hade trängt in från alla håll [och besatt staden] och uppmanat dem att avsvära sig sin tro och göra uppror, skulle de inte ha tvekat länge; 33:15 ändå hade de tidigare lovat inför Gud att de aldrig skulle vända ryggen [åt fienden], och ett löfte inför Gud medför ansvar. 33:16 Säg: "Det tjänar ingenting till att fly; vare sig ni vill fly undan en naturlig död eller döden på slagfältet, får ni inte njuta av livet mer än ett kort ögonblick." 33:17 Säg: "Vem kan skydda er mot Gud, om Han vill att ni skall lida ont, eller [hindra Honom att] visa er Sin nåd [om det är Hans vilja]? De kommer inte att finna en annan beskyddare eller hjälpare än Gud.

33:18 Gud känner dem som vill hindra [andra att kämpa] och de som säger till sina bröder: "Kom, låt oss gå ut [i striden]!" – fastän de [själva] sällan går ut [i strid] 33:19 och av oginhet håller inne med både råd och dåd. Men när fara hotar ser de på dig med ögon som rullar [av skräck] som om dödens skugga föll över dem. Och när faran är över [och de har sansat sig], riktar de sina vassa tungor mot er, lystna efter det bästa [av krigsbytet]. [Hycklare som] dessa har ingen tro, och Gud skall låta allt vad de har åstadkommer [i livet] gå om intet; detta är lätt för Gud. 33:20 De tror att de sammansvurna i själva verket inte har dragit sig tillbaka; och om de återkommer skulle dessa [hycklare] helst vilja vara bland nomaderna i öknen och [där på betryggande avstånd] höra sig för [hur det till sist går för] er. Och om de då skulle befinna sig tillsammans med er, skulle de försöka hålla sig undan från striderna. 33:21 I GUDS Sändebud har ni ett gott föredöme för alla som [med bävan och hopp] ser fram mot [mötet med] Gud och den Yttersta dagen och som ständigt har Gud för ögonen.

33:22 Och när de sant troende såg de sammansvurna [rycka fram], sade de: "Detta är vad Gud och Hans Sändebud har lovat oss" och "Gud och Hans Sändebud har sagt sanningen" – och därigenom stärktes ytterligare deras tro och deras underkastelse [under Guds vilja]. 33:23 Bland de troende finns det män som håller fast vid de löften som de har avgett inför Gud; av dem har några fått ge sina liv; andra avvaktar [sin tur] utan att vackla i sin beslutsamhet. 33:24 Gud [låter människorna utstå dessa prövningar] för att belöna de sanna för deras trohet mot sina löften och, allt efter Sin vilja, straffa hycklarna eller godta deras ånger; Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. 33:25 Gud lät förnekarna avtåga, rasande över att inte ha uppnått den framgång [som de räknat med]; Gud besparade nämligen de troende [den avgörande] drabbningen – hos Gud finns all styrka, all makt. 33:26 Och Han drev ut dem bland efterföljarna av äldre tiders uppenbarelser, som hade stött angriparna, från deras befästa torn och, darrande av skräck, [gav de sig utan strid]; några hade ni dödat och de övriga tog ni till fånga. 33:27 Och Han gav er i arv deras land och deras hus och deras ägodelar och [lovade er] land, där ni ännu inte har satt er fot. Gud har allt i Sin makt.

33:28 PROFET! Säg till dina hustrur: "Om ni längtar efter de glädjeämnen som livet i denna värld [kan erbjuda], kom då [till mig] så skall jag lösa er i godo från det äktenskapliga bandet som ni önskar. 33:29 Men om ni har sinnet vänt mot Gud och Hans Sändebud och det eviga livets [goda], har Gud en rik belöning i beredskap för dem av er som vill göra det goda och det rätta." 33:30 Hustrur till [Vår] Profet! Om någon bland er öppet begår en grovt oanständig handling, har

hon ett dubbelt straff att vänta – detta är en lätt sak för Gud. 33:31 Men den av er som visar ödmjukhet och lydnad för Gud och Hans Sändebud och som lever ett rättskaffens liv skall Vi ge dubbel lön och Vi har sörjt frikostigt för hennes framtida väl. 33:32 Hustrur till [Vår] Profet! Ni skiljer er från alla andra kvinnor, om ni fruktar Gud. Var inte [för] mjuka och tillmötesgående i ert tal så att den som har ett sjukt hjärta fattar begär [till er], men använd ett artigt och vänligt språk som sig bör. 33:33 Och stanna i ert hem. Men [om ni måste lämna det] försök inte dra uppmärksamheten till era yttre företräden på det sätt som var vanligt under den hedniska tiden, och förrätta bönen och ge åt de behövande och lyd Gud och Hans Sändebud. Gud vill befria er, ni som står Profeten närmast, från all [jordisk] smuts och göra er renhet fullkomlig. 33:34 Och bevara i minnet och återge [för andra], vad som läses upp i ert hem av Guds budskap och [Hans] visdom. Gud är den Outgrundlige som genomskådar allt, är underrättad om allt.

33:35 FÖR DE män och de kvinnor som har underkastat sig Guds vilja, de troende männen och de troende kvinnorna, de män och de kvinnor som visar sann fromhet, de män och de kvinnor som älskar sanningen, de män och de kvinnor som tåligt uthärdar motgång, de män och de kvinnor som visar ödmjukhet, de män och de kvinnor som ger åt de fattiga, de män och de kvinnor som fastar, de män och de kvinnor som lägger band på sin sinnlighet, de män och de kvinnor som alltid har Gud i tankarna – [för dem alla] har Gud i beredskap förlåtelse för deras synder och en rik belöning.

33:36 Och när en fråga som rör en troende man eller kvinna har avgjorts av Gud och Hans Sändebud, har dessa inte rätt att själva döma i det som rör dem; den som sätter sig upp emot Gud och Hans Sändebud begår ett uppenbart svårt misstag. 33:37 Minns [Muhammad] vad du sade till honom som Gud visade Sin nåd och som du själv visade stor välvilja: "Behåll din hustru och frukta Gud!" Och av rädsla för människorna gömde du inom dig vad Gud skulle ge till känna, fastän du inte bör frukta någon utom Gud. Men då Zayd skilde sig från henne gav Vi henne som hustru åt dig för att [visa att] ingenting hindrar en troende att ingå äktenskap med sin adoptivsons hustru, sedan bandet mellan dem har upplösts. Guds vilja måste ske. 33:38 Ingen skuld vilar på Profeten som här handlade så som Gud befallde honom. Så gick Gud till väga mot föregångarna – ja, allas öden formas av Guds beslut – 33:39 de som [för människorna] förkunnade Guds budskap och som fruktade Honom och inte fruktade någon annan än Gud. Det behövs ingen annan än Gud för att ställa [människorna] till räkenskap. 33:40 Troende! Muhammad är inte fader till någon av era män. Han är Guds Sändebud och Profetlängdens Sigill. Gud har kunskap om allt. 33:41 TROENDE! Åkalla Gud – och ha Honom alltid i era tankar! 33:42 Och prisa Hans namn morgon och afton! 33:43 Det är Han och Hans änglar som välsignar er för att leda er ut ur mörkret till ljuset; och Hans barmhärtighet omsluter de troende. 33:44 Den Dag då de får möta Honom skall Han hälsa dem "Fred!" och Han har en frikostig belöning i beredskap för dem.

33:45 Profet! Vi har sänt dig som ett vittne för sanningen och som förkunnare av ett glatt budskap om hopp och som varnare, 33:46 och som den som på Vårt uppdrag kallar [människorna] till Gud, och som en ledfyr [för de vilsegångna]. 33:47 Förkunna för de troende budskapet att Gud har mycken nåd i beredskap för dem, 33:48 och gör inga eftergifter för förnekarna av sanningen och för hycklarna men överse med det onda de gör, och lita helt till Gud; den som litar till Gud har det stöd han behöver.

33:49 TROENDE! Om ni ingår äktenskap med troende kvinnor och sedan skiljer er från dem, innan ni ännu rört dem, skall ingen väntetid räknas för dem. Ge dem då deras avskedsgåva och lös dem i godo från det äktenskapliga bandet. 33:50 PROFET! Vi har förklarat dem till vilka du har

gett deras brudgåvor som dina lagliga hustrur; de som du rättmätigt besitter [av fångar tagna i krig för trons sak] som Gud har tilldelat dig [kan läggas till dem]. Dina kusiner på din faders sida och din moders sida som utvandrade med dig [till Yathrib har du också rätt att ta till hustrur], och den troende kvinna som vill skänka Profeten sin hand, om Profeten anser äktenskapet lämpligt; detta är en rätt som tillkommer dig ensam med uteslutande av [andra] troende – Vi vet vad Vi har föreskrivit för dem vad gäller deras hustrur och dem som de rättmätigt besitter – [detta klargör Vi] för att befria dig från alla bekymmer; Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. [33:51] [När det gäller fullgörandet av de äktenskapliga plikterna] får du låta den du vill av [dina hustrur] vänta och den du vill komma till dig, och du gör ingen orätt genom att vända dig till den du vill av dem som du har låtit vänta; på så sätt ökas deras glädje [när de får komma till dig] och minskas deras bedrövelse [när de får vänta] och tillfredsställelsen med vad du ger dem blir större för alla. Gud vet vad ni gömmer i era hjärtan; Gud vet allt och har överseende med era brister. [33:52] Det är hädanefter inte tillåtet för dig att ta [andra] kvinnor till hustrur eller att låta andra ta [dina nuvarande] hustrurs platser, hur intagen du än kan vara av deras skönhet. [Av andra kvinnor får du] inte [närma dig] någon utöver dem som du rättmätigt besitter. Och Gud vakar över allt.

[33:53] TROENDE! Gå inte in i Profetens hus annat än om ni inbjudits till en måltid och [gå då inte in] förrän vid utsatt tid. Men om ni har inbjudits, stig in [när tiden är inne]. Och ta avsked när måltiden är över och dröj er inte kvar för att samtala i förtrolighet. Det besvärar Profeten, som av finkänslighet [drar sig för att be er gå]. Men Gud drar sig inte för [att säga] sanningen. När ni behöver vända er till [Profetens hustrur] för att be om något, tala då till dem från andra sidan av ett förhänge; detta är bästa sättet för er och för dem att bevara hjärtats renhet. Och företa er ingenting som kunde förarga eller såra Profeten. Och ta inte under några omständigheter [någon av] hans änkor till hustru efter hans död! Inför Gud skulle detta vara en oerhörd handling. [33:54] Vare sig ni [gör] något öppet eller håller det hemligt, har Gud kännedom om allt. [33:55] [Profetens hustrur] gör ingenting klandervärt [om de samtalar öppet] med sina fäder eller söner eller bröder eller bröders söner eller systrars söner eller med närstående kvinnor eller dem som de rättmätigt besitter. Men frukta Gud [alla ni kvinnor]! Gud är vittne till allt. [33:56] Gud och Hans änglar välsignar Profeten; be Gud välsigna honom, ni troende, och hälsa honom med en vördnadsfull hälsning! [33:57] Gud fördömer dem som smädar och sårar Honom och Hans Sändebud, och Han utestänger dem från Sin nåd i detta liv och i det kommande; Han har ett förnedrande straff i beredskap för dem. [33:58] Och de som beskyller troende män och troende kvinnor för [handlingar] som de inte har begått, tar på sig ansvaret för grovt förtal och en uppenbar synd.

[33:59] Profet! Säg till dina hustrur och dina döttrar – och till [alla] troende kvinnor – att de [utanför hemmet] noga sveper om sig sina ytterplagg; på så sätt blir de lättare igenkända [som anständiga kvinnor] och undgår att bli ofredade. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. [33:60] OM INTE hycklarna och de som har tvivlets sjuka i sina hjärtan och de som vållar oro i [Profetens] stad genom att sprida ut falska rykten – [om de] inte upphör [med sina förehavanden], skall Vi sannerligen låta dig [Muhammad] gå hårt fram mot dem [och] då kommer de inte länge att förbli dina grannar i [staden]. [33:61] De är utestängda från Guds nåd och de skall gripas, var de än påträffas, och dödas utan förskoning. [33:62] Så gick Gud till väga mot dem som levde före dig och du skall finna att Guds vägar har förblivit desamma.

[33:63] MAN frågar dig om den Yttersta stunden. Säg: "Ingen utom Gud har kunskap om denna [Stund]." Och hur skall du kunna veta om inte den Yttersta stunden är nära! [33:64] Gud har

utestängt förnekarna av sanningen från Sin nåd och Han har en flammande Eld i beredskap för dem; [33:65] där skall de förbli till evig tid och de skall inte finna någon som ger [dem] skydd och ingen hjälpare. [33:66] Den Dag då deras ansikten skall vändas på alla sidor i Elden, kommer de att ropa: "Ack, om vi ändå hade lytt Gud och lytt [Hans] Sändebud!" [33:67] Och de kommer att säga: "Herre! Vi följde våra ledare och våra stora män och de ledde oss på avvägar. [33:68] Herre! Ge dem dubbelt straff och utestäng dem för alltid från Din nåd!"

[33:69] TROENDE! Gör inte som de [israeliter] som förtalade Moses bakom hans rygg! Men Gud friade honom från deras beskyllningar, ja, inför Gud var han en man av hög resning. [33:70] Troende! Frukta Gud, var rättframma [i ert tal] och håll er till sanningen; [33:71] då skall Han hjälpa er att leva ett rättskaffens liv och ge er förlåtelse för era synder. Den som lyder Gud och lyder [Hans] Sändebud har uppnått en stor seger. [33:72] Vi erbjöd himlarna och jorden och bergen ansvaret [för förnuft och fri vilja], och de avböjde av ängslan [att inte kunna bära] det; men människan – alltid beredd till synd och dårskap – tog det på sig. [33:73] Därför straffar Gud de män och de kvinnor som hycklar och de män och de kvinnor som sätter medhjälpare vid Hans sida och därför vänder Sig Gud till de troende männen och de troende kvinnorna och innesluter dem i Sin nåd. – Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.

34 Saba' (Saba)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[34:1] GUD SKE lov och pris, som allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär tillhör; Han skall lovas och prisas i evigheten! Han är den Allvise, Den som är underrättad om allt. [34:2] Han vet vad som tränger ned i jorden och vad som stiger upp ur den, vad som sänker sig ned från himlen och vad som stiger upp till den. Och Han är Den som ständigt visar barmhärtighet, Den som ständigt förlåter. [34:3] Men de som förnekar sanningen säger: "Den Yttersta stunden drabbar oss aldrig!" Säg: "Vid min Herre! Helt visst skall den drabba er! Vid Honom som vet allt som är dolt [för människor skall den drabba er]!" Ingenting i himlen eller på jorden, [även om det bara har] ett stoftkorns vikt, undgår Honom och ingenting finns, vare sig mindre eller större än detta, som saknas i [Guds] öppna bok, [34:4] för att Han skall belöna dem som tror och lever som rättskaffens [människor]; dem väntar syndernas förlåtelse och en frikostig belöning. [34:5] Men de som motarbetar Våra budskap och framställer dem som betydelselösa får se fram mot ett svidande bittert straff.

[34:6] DE SOM har fått [verklig] kunskap inser att det som din Herre har uppenbarat för dig är sanningen och att den leder till vägen [som bär] till den Allsmäktige, Den som allt lov och pris tillkommer. [34:7] Men de som förnekar sanningen säger: "Skall vi visa er till en man som berättar för er att när [era döda kroppar] upplösts [i jorden], kommer ni att återuppstå i en ny skapelse? [34:8] Kanske har han själv diktat ihop [denna] lögn om Gud eller också är han besatt av andar!" De som tvivlar på livet efter detta är redan hemfallna åt straff; ja, de har gått långt i sin villfarelse. [34:9] Ser de inte att de [var de än står] på alla sidor omges av [Vår] himmel och [Vår] jord? Om Vi ville, kunde Vi låta jorden uppsluka dem eller himlen störta ned över dem i stycken. I detta ligger sannerligen ett budskap till varje Guds tjänare som är beredd att återvända [till Honom] i ånger [över sina synder].

34:10 OCH VI skänkte David Vår särskilda nåd – Vi [befallde] bergen att med honom prisa Vår härlighet och fåglarna [att stämma in i hans lovsång]. Och Vi gjorde järnet mjukt i hans händer, 34:11 [och befallde honom] att tillverka rymliga brynjor och att avpassa ringarna väl. "Och [ni, Davids folk, handla och] gör det goda och det rätta! Jag ser vad ni gör." 34:12 OCH VI gjorde vinden till Salomos [tjänare] och den tillryggalade under förmiddagen en sträcka [motsvarande] en månadslång [färd], och [när den] återvände på eftermiddagen tillryggalade den likaså en sträcka [motsvarande] en månadslång [färd]. Och Vi lät en källa av smält koppar flöda på hans befallning. Det fanns bland de osynliga väsendena några som hans Herre hade befallt att arbeta för honom; och om någon av dem inte lydde Vår befallning, gav Vi honom en försmak av den flammande Eldens straff. 34:13 De gjorde för honom vad han begärde: skönt smyckade valvgångar, statyer, skålar, [stora] som bassänger, och väldiga grytor, som inte kunde rubbas från sin plats. [Vi sade:] "Arbeta, ni män av Davids hus, och var tacksamma!" Men få är de bland Mina tjänare som känner tacksamhet. 34:14 När Vi hade beslutat om [Salomos] död, antydde ingenting för dem att han var död, utom det att en mask gnagde sönder hans stav. Och [först] när han föll till marken, insåg de osynliga väsendena att om de hade vetat det som är dolt för [alla] skapade varelser hade de inte [behövt] fortsätta sitt förödmjukande straffarbete.

34:15 FÖR FOLKET i Saba utgjorde sannerligen landet där de bodde ett tecken [som talade sitt tydliga språk om Guds makt och Hans nåd]. [Där fanns] två [vidsträckta] trädgårdar, till höger och till vänster [som tycktes säga:] "Ät av det som er Herre har skänkt er för er försörjning och visa Honom tacksamhet – [er Herre har gett er] ett fruktbart land och Han är [mild och] förlåtande!" 34:16 Men de vände ryggen åt [Gud], och Vi lät `Arim-dammens vattenmassor svämma över [med våldsam kraft och skölja bort] de två trädgårdarna, och i deras ställe satte Vi trädgårdar med [träd som gav] bitter frukt, tamarisker och några vilda lotusträd. 34:17 Så straffade Vi dem därför att de avvisade tron och så straffar Vi inga andra än dem som förhärdar sig i otacksamhet och förnekelse. 34:18 Och [längs vägen] mellan dem och de städer, som Vi hade välsignat, lade Vi byar inom synhåll [för varandra] och möjliggjorde på så sätt färder i väl avpassade [etapper; Vi sade:] "Färdas i trygghet på denna [väg] natt som dag!" 34:19 Men då sade de: "Herre! Förläng avstånden mellan de platser där vi gör halt!" [På detta sätt] vållade de sin egen undergång; de [måste utvandra och] skingrades i en slutgiltig förskingring och Vi gjorde dem och deras öde till ett talesätt. I detta ligger förvisso budskap till var och en som står fast i motgången och som tackar [Gud] i allt. 34:20 Iblees hade rätt i sin uppfattning om dem – [när han kallade på dem] följde de honom – [alla] utom en grupp som var sanna troende. 34:21 Han hade ingen myndighet över dem; men [Vi lät honom fresta människorna] för att det skulle framstå fullt klart, vem som tror på det eviga livet och vem som tvivlar. Din Herre vakar över allt.

34:22 SÄG: "Åkalla dem som ni påstår [har en plats] vid Guds sida. De har inte makt ens över ett stoftkorn vare sig i himlarna eller på jorden, och de har ingen del i [deras styrelse] och Han väljer ingen av dem till medhjälpare." 34:23 Alla [försök till] medling inför Honom är fruktlösa utom för dem som har erhållit Hans tillstånd. Och när skräcken [efter uppståndelsen] har släppt sitt grepp om deras hjärtan, skall de fråga [varandra]: "Vad sade er Herre till er?" – och få svaret "Sanningen; Han är den Höge, den Väldige." 34:24 Säg: "Vem förser er med det i himlen och på jorden som ni behöver för er försörjning?" Säg: "Det är Gud. Helt säkert är det så att det antingen är vi eller ni, som följer rätt väg – och [ni eller vi] som helt och hållet har gått vilse." 34:25 Säg: "Ni skall inte ställas till svars för de dåliga handlingar som vi begår och vi skall inte ställas till svars för vad ni gör." 34:26 Säg: "Vår Herre skall [en gång] samla oss [alla] och då skall Han döma oss med sanning och rättvisa, ty Han är Den som gör sanningen uppenbar, Den som vet allt." 34:27 Säg:

"Visa Mig dem som ni satte vid Hans sida som medhjälpare! Nej, Han och ingen annan är Gud, den Allsmäktige, den Allvise!" 34:28 VI HAR sänt dig [Muhammad, inte bara till ditt eget folk utan] till hela mänskligheten, som förkunnare av ett glatt budskap om hopp och som varnare, men de flesta människor är omedvetna [om detta]. 34:29 Och de frågar: "När skall detta löfte [om uppståndelse och dom infrias], om det som ni har sagt är sant?" 34:30 Säg: "En dag är fastställd för er, och ni kan inte skjuta upp den ens ett ögonblick och inte heller påskynda [dess ankomst]."

34:31 Och de som förnekar sanningen säger: "Vi kommer aldrig att tro på denna Koran eller på det som ännu består av äldre tiders uppenbarelser!" Om du kunde se hur de orättfärdiga, när de [på Domens dag] förs inför sin Herre, kastar skulden på varandra och de svagare säger till dem som ansåg sig stå över de andra: "Om ni inte [hade vilselett oss] skulle vi säkert ha blivit troende!" 34:32 Men de som ansåg sig stå över de svaga skall säga till dem: "Var det vi som hindrade er [att följa] vägledningen när den erbjöds er? Nej, ni bär [själva] skulden!" 34:33 Och de svaga skall säga till dem som ansåg sig stå över de andra: "Nej, [det var tvärtom] ni som ständigt, dag och natt, kom med listiga lögner och förmådde oss att förneka Gud och att sätta medhjälpare vid Hans sida!" [Alla] kommer de att önska att de kunde finna ord för sin ånger när de ser straffet och Vi sätter kragar av järn omkring förnekarnas halsar. Är inte detta den rätta lönen för deras handlingar? 34:34 Vi har aldrig sänt en varnare till ett folk utan att de bland folket som förvekligats av sitt utsvävande liv, förklarat: "Vi förkastar det [budskap] som ni har anförtrotts." 34:35 Och: "Vi har större rikedomar [än ni] och flera söner – nej, vi har inget straff att vänta!" 34:36 Säg: "Min Herre ger den Han vill riklig och [den Han vill] knappare utkomst, men de flesta människor förstår det inte." 34:37 Varken de rikedomar ni samlar eller de barn ni sätter till världen för er närmare Oss; ingen utom den som tror och lever rättskaffens [kommer Gud nära]. En dubbel belöning väntar dem för vad de gjorde [i livet], och de skall vara trygga i [paradisets] högsta boningar. 34:38 Men de som motarbetar Våra budskap och vill få dem att framstå som betydelselösa skall utlämnas åt [sitt] straff. 34:39 Säg: "Min Herre ger den Han vill av Sina tjänare riklig och den [Han vill] knappare utkomst, och Han belönar er för vad det än är som ni ger åt andra. Och ingen drar bättre försorg [om de sina] än Han."

34:40 Och den Dag då Han skall samla dem alla [inför Sig] skall Han fråga änglarna: "Var det er de dyrkade, dessa [förnekare av sanningen]?" 34:41 [Och] de skall svara: "Stor är Du i Din härlighet! Du är vår Beskyddare och vi tar helt avstånd från dem. Nej, de dyrkade de osynliga väsendena som de flesta av dem trodde på." 34:42 Denna Dag kan ingen [skapad varelse] vare sig gagna eller skada en annan. Och Vi skall säga till de orättfärdiga: "Smaka Eldens straff, som ni påstod vara en lögn!" 34:43 När [avgudadyrkarna] hör Våra klara budskap läsas upp för dem säger de [till de sina]: "[Muhammad] är bara en man [som vi], som vill hindra oss att dyrka det som våra förfäder dyrkade" – och de säger: "Det [som han läser upp] är idel lögner, som [människor] sätter ihop." Och när de får höra sanningen säger förnekarna: "Detta är uppenbart ingenting annat än bländande vältalighet!" 34:44 Men Vi har aldrig uppenbarat en Skrift för dem att studera eller sänt dem en varnare före dig. 34:45 [Andra folk] före dem förnekade sanningen och de hade inte fått ens tiondelen av vad Vi har gett dessa [senare tiders förnekare som bevis]; men hur [hårt] straffade Jag inte deras [föregångare] när de beskyllde Mina sändebud för lögn!

34:46 Säg: "Ett råder jag er till, nämligen att ni två och två eller var man för sig vänder er till Gud och ber Honom [visa er sanningen], och att ni sedan noga rannsakar era hjärtan. Er landsman är inte besatt av andar; vad han gör är att varna er för det stränga straff som han ser hota er." 34:47 Säg: "Jag begär ingen lön av er; [behåll] det som är ert! Min lön får jag av min

Herre, och Han är vittne till allt som sker." [34:48] Säg: "[Mot lögn och falskhet] slungar min Herre sanningen; Han känner allt det som är dolt [för människor]." [34:49] Säg: "Sanningen har kommit [och lögnen måste vika] – lögnen skapar ingenting och den återställer ingenting." [34:50] Säg: "Om jag går vilse skadar jag bara mig själv, och om jag är på rätt väg, [är det] tack vare det som min Herre har uppenbarat för mig. Han hör allt och är alltid nära."

[34:51] OM DU såg [förnekarna efter uppståndelsen], skräckslagna, utan möjlighet att fly, gripna där de står, [34:52] och de ropar: "Vi tror på [budskapet]!" Men hur skulle de kunna leta sig fram till [trons] rena vatten – [tron hör ju hemma i det jordiska liv] som nu ligger långt bakom dem? [34:53] Förr förnekade de den ju och – där de stod på långt avstånd – kastade de fram grundlösa påståenden om det som är dolt för människor! [34:54] Och vägen till sina önskningars mål kommer de att finna stängd, såsom fallet var med deras likasinnade föregångare, därför att de inte [kunde frigöra sig från] sina tvivel och sina misstankar.

35 Fatir (Himlarnas och jordens skapare)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[35:1] GUD SKE lov och pris, himlarnas och jordens Skapare, som sänder änglarna som Sina budbärare, försedda med två eller tre eller fyra vingpar. Han fogar till Sin skapelse vad Han vill – Gud har allt i Sin makt. [35:2] Vad Han vill skänka människorna av Sin nåd kan ingen undanhålla dem; och vad Han håller tillbaka, kan ingen låta flöda i Hans ställe. Han är den Allsmäktige, den Vise. [35:3] Människor! Minns Guds välgärningar mot er! Finns det en annan skapare än Gud, som förser er [med det] i himlen och på jorden som ni behöver för er försörjning? Nej, det finns ingen gud utom Han; hur förvirrade är inte era begrepp!

[35:4] Om de kallar dig lögnare, [minns, Muhammad, att] andra sändebud före dig har beskyllts för lögn; allt går [sist och slutligen] tillbaka till Gud. [35:5] MÄNNISKOR! Guds löfte är sanning. Låt er då inte förledas av jordelivets [lockelser] och låt inte Djävulen föra er bakom ljuset vad Guds [dom] beträffar. [35:6] Djävulen är er fiende; behandla honom därför som en fiende! När han kallar sina anhängare är det hans enda avsikt att [förmå dem att slå in på] vägen som leder rätt in i den flammande Elden. [35:7] Hårda straff väntar dem som förnekar sanningen, men förlåtelse och en riklig belöning väntar dem som tror och lever ett rättskaffens liv. [35:8] Kan den vars onda handlingar utmålats för honom i ljusa färger, så att han tror att han handlar rätt, [jämföras med den som följer trons väg]? Nej – Gud låter den gå vilse som vill [gå vilse], och Han vägleder den som söker [vägledning]. Sörj därför inte [Muhammad] över dem [som vägrar att anta tron]; Gud vet vad de företar sig.

[35:9] DET ÄR Gud som sänder ut vindarna och driver samman molnen och låter dessa komma in över dött land för att med dess [vatten] ge nytt liv åt den döda jorden. Så skall också Uppståndelsen ske. [35:10] Den som står efter [jordisk] makt och ära [skall veta att] all ära tillhör Gud. De goda orden stiger upp till Honom och Han förhöjer [värdet av] varje god handling. Men de som i tysthet smider onda planer har ett strängt straff att vänta och deras planer skall slå fel. [35:11] Gud har skapat er av jord; därefter [skapar Han er] av en droppe säd och därefter formar Han er till man eller kvinna. Och ingen varelse av honkön blir havande, inte heller föder hon

utan Hans vetskap. Och ingen, som uppnår hög ålder, har fått sitt liv förlängt, och ingen har fått dö i unga år utan att dessa beslut [har förts in] i [Guds öppna] bok. Detta är lätt för Gud.

35:12 De två stora vattenmassorna [på jorden] är inte lika: den enas [vatten] är sött, det släcker törsten och är angenämt att dricka, medan den andras är salt och bittert; men ni kan i båda [fånga fisk], vars färska kött ni äter, och ni kan ur båda hämta ting som ni pryder er med. Och på båda ser ni skeppen som plöjer vågorna, så att ni [med dem] kan söka det som Han i Sin godhet [beviljar er]; kanske tackar ni [Honom]. 35:13 Han låter natten glida in i dagen och Han låter dagen glida in i natten. Han har underordnat solen och månen under [Sina lagar]: var och en löper sitt [kretslopp] till en fastställd tidpunkt. Detta är Gud, er Herre! Makten och herraväldet är Hans, och de som ni dyrkar vid sidan av Honom har ingen makt ens över dadelkärnans fina skal! 35:14 Om ni ber till dem hör de inte er bön, och om de hörde den skulle de inte svara er. Och på Uppståndelsens dag skall de förneka att de haft något samröre med er. Och ingen kan låta dig veta [sanningen] så som En som är underrättad om allt.

35:15 Människor! Inför Gud är ni de fattiga och Gud är den Rike som är Sig själv nog, Den som allt lov och pris tillkommer. 35:16 Om Han så vill, skall Han låta er gå under och sätta ett nytt släkte [i ert ställe]; 35:17 för Gud finns ingen svårighet. 35:18 PÅ INGEN bärare av bördor skall läggas en annans börda; och om den som bär en tung börda ropar på hjälp att bära den, skall ingen del av [denna börda] lyftas från hans [rygg], även om den [han ropar till] är en av hans närmaste. Du kan inte varna andra än dem som fruktar sin Herre trots att de inte kan se eller förnimma Honom, och som förrättar bönen. Och den som vill rena sin [själ] är den ende som har gott av det. Gud är färdens mål. 35:19 Och den blinde kan inte jämställas med den seende, 35:20 inte heller mörker med ljus 35:21 eller skugga med brännande hetta. 35:22 Och de levande kan inte jämställas med de döda. [Muhammad!] Gud förmår den Han vill att lyssna, men du kan inte förmå dem att lyssna som är [andligen döda och] begravda; 35:23 du är bara en varnare. 35:24 Vi har sänt dig med sanningen, som förkunnare av ett glatt budskap om hopp och som varnare; inget folk har blivit utan en varnare som levde och dog ibland dem. 35:25 Om de kallar dig lögnare, [minns då att] andra som var deras föregångare och till vilka sändebuden kom med klara vittnesbörd och med nedtecknad visdom och uppenbarelser fyllda av [Guds] ljus, också beskyllde [dem] för lögn. 35:26 Till sist straffade Jag dem som framhärdade i att förneka sanningen och Min dom var hård!

35:27 SER DU inte att Gud låter regn strömma från skyn och att Vi därmed låter frukter av alla slag och färger mogna och att i bergen [syns] strimmor av vitt och rött i olika skiftningar och intensivt svarta [fläckar]? 35:28 Så växlar även färgen hos människorna och hos vilda djur och boskap. Ingen av Hans tjänare utom de som har [en djup inre] kunskap fruktar Gud [så som Han bör fruktas]. Han är allsmäktig men alltid beredd att förlåta. 35:29 De som [flitigt] läser vad Gud har uppenbarat och förrättar bönen och ger [åt andra] av det som Vi har skänkt dem för deras försörjning – när ingen ser det eller öppet – kan hoppas på en vinst av bestående värde. 35:30 Gud skall ge dem full lön och i Sin godhet ge dem mer. Han förlåter mycket och Han erkänner [Sina tjänares] förtjänster.

35:31 Vad Vi har uppenbarat för dig är sanningen, som bekräftar det som ännu består [av äldre tiders uppenbarelser]. Gud är väl underrättad om Sina tjänares [behov] och Han förlorar dem inte ur sikte. 35:32 Och Vi lämnar denna gudomliga Skrift i arv till dem Vi utser av Våra tjänare. Bland dem finns den som [syndar och] begår orätt mot sig själv, den som [i sitt handlande] går en medelväg, och den som med Guds hjälp överträffar de andra i att göra gott. Detta [arv] är en stor

nåd [från Gud]. [35:33] De skall få stiga in i Edens lustgårdar och där skall de smyckas med armband av guld och pärlor och klä sig i dräkter av siden, [35:34] och de skall säga: "Vi lovar och prisar Gud som har befriat oss från all sorg! Helt visst förlåter Vår Herre mycket och Han erkänner [Sina tjänares] förtjänster. [35:35] I Sin nåd har Han anvisat oss denna eviga boning, där vi aldrig skall känna trötthet eller leda!" [35:36] Men de som framhärdar i sin förnekelse har att se fram mot helvetets eld; döden skall inte befria dem och deras lidande skall inte lindras. Så lönar Vi varje trotsig förnekare! [35:37] Därifrån skall deras klagorop höras: "Herre, låt oss komma bort härifrån! Vi skall göra det rätta och inte handla som vi handlade [förr]!" [Men Gud skall svara:] "Gjorde Vi inte ert liv tillräckligt långt för att den som så ville skulle ha tid till eftertanke? Och varnaren kom [också] till er! Pröva nu på [ert straff]! Det finns ingen hjälpare för de orättfärdiga!

[35:38] GUD KÄNNER himlarnas och jordens dolda verklighet; och Han vet vad som rör sig i människans innersta. [35:39] Det är Han som har låtit er ta jorden i besittning och därför faller förnekarens förnekelse tillbaka på honom själv; och förnekarnas ihärdiga förnekande fördjupar bara Guds avsky för dem och ökar deras förlust. [35:40] Säg: "Har ni tänkt över [vad de är] dessa medhjälpare som ni [sätter vid Guds sida och] tillber i Hans ställe? Visa mig vad de har skapat på jorden. Eller har de kanske deltagit i himlarnas [skapelse]?" Eller [menar de att] Vi har gett dem en Skrift som innehåller bevis som de stöder sig på? Nej, de orättfärdiga invaggar bara varandra i falska förhoppningar.

[35:41] Det är Gud som håller uppe himlarna och jorden så att de inte avviker [från sina banor]; och skulle de avvika kan ingen i Hans ställe hålla dem kvar. Och Gud överser [med människans fel och brister] och förlåter ständigt. [35:42] De svor ju vid Gud sina högtidligaste eder att om en varnare kom till dem, skulle de följa hans vägledning bättre än något av de samfund [som varnades i äldre tid]. Men när nu en varnare har kommit till dem, visar de allt större motvilja mot honom; [35:43] de är för högmodiga [för att lyssna till honom] och i stället tänker de ut bedrägliga argument [att sätta emot Våra budskap]. Dessa bedrägliga argument skadar inga andra än upphovsmännen själva; men hade de väntat sig att Gud inte skulle ge dem samma behandling som deras föregångare? Du kommer inte att uppleva att Gud slår in på nya vägar, och du kommer att se hur Gud står fast vid Sin väg. [35:44] Har de aldrig begett sig ut i världen och sett [spåren som visar] hur slutet blev för dem som levde före deras tid [och som förnekade sanningen]? – Ändå var de mäktigare än dessa [senare tiders förnekare]. Ingen, vare sig i himlarna eller på jorden, kan sätta sig emot Guds [vilja]. Han vet allt och har allt i Sin makt. [35:45] Om Gud [med en gång] skulle straffa människorna så som de förtjänar, skulle Han inte lämna en enda levande varelse kvar på [jorden]; men Han ger dem uppskov till en [av Honom] fastställd tidpunkt. Och när denna frist har löpt ut [skall de få erfara att] Gud inte förlorar någon av Sina tjänare ur sikte.

36 Ya Sin

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[36:1] Ya seen.

[36:2] VID DENNA Koran, ur vilken visdomen [flödar]! [36:3] Du [Muhammad] är i sanning en av Guds utsända [36:4] som följer en rak väg [36:5] i enlighet med den Allsmäktiges, den Nåderikes

uppenbarelse, [36:6] för att du skall varna ett folk vars fäder inte har varnats och som därför [vandrar] i okunnighet. [36:7] Men [Guds] dom över de flesta av dem måste bli verklighet – de vill inte tro. [36:8] Vi har smitt kragar av järn åt dem, [kragar] som omsluter halsen ända till hakan och tvingar upp deras huvuden; [36:9] och Vi har satt ett hinder framför dem och ett hinder bakom dem, och Vi har täckt över deras [ansikten] så att de inte kan se. [36:10] Det är likgiltigt för dem om du varnar dem eller inte varnar dem; de vill inte tro. [36:11] Med din varning når du bara den som lägger påminnelsen på hjärtat och som fruktar den Nåderike, fastän Han inte kan ses eller förnimmas. Ge honom därför det glada budskapet om [Guds] förlåtelse och en frikostig belöning. [36:12] Det är Vi som uppväcker de döda till nytt liv och som upptecknar allt vad de har gjort och spåren som de efterlämnar; ja, allt är infört i en öppen bok.

[36:13] OCH FRAMSTÄLL för dem en liknelse – [en berättelse om] hur invånarna i en stad betedde sig när [Våra] utsända kom till dem. [36:14] Vi sände till dem två [sändebud] och de beskyllde båda för lögn; därför sände Vi en tredje till deras hjälp. Och de sade: "Vi har sänts till er [med budskap från Gud]!" [36:15] [Invånarna] svarade: "Ni är ingenting annat än vanliga människor som vi; den Nåderike har aldrig uppenbarat något. Vad ni säger är ren lögn." [36:16] [Sändebuden] sade: "Vi har helt visst sänts till er med vår Herres vetskap; [36:17] vår uppgift är att framföra vårt budskap klart och entydigt." [36:18] [Invånarna] sade: "Vi ser er ankomst som ett varsel om kommande olyckor! Om ni inte avstår [från ert uppsåt], skall vi sannerligen stena er, ja, vi skall låta er utstå ett plågsamt straff!" [36:19] [Sändebuden] sade: "De olyckor ni tror att vi varslar om beror av er själva. [Hotar ni oss] därför att vi påminner er [om Gud och varnar er]? Ni är sannerligen människor som går till de värsta överdrifter!" [36:20] Då kom en man springande från stadens andra ände och ropade: "Lyssna, mitt folk, till budbärarna! [36:21] Lyssna till dem som inte begär någon ersättning av er och som är rätt vägledda! [36:22] Varför skulle jag inte tillbe Honom som har skapat mig? Det är till Honom som ni alla [till sist] skall föras åter. [36:23] [Varför] skulle jag sätta medgudar vid Hans sida? Om den Nåderike vill att något ont skall drabba mig, är deras förböner till ingen nytta för mig och de kan inte rädda mig. [36:24] Vilket grovt misstag hade jag då inte begått! [36:25] Jag tror på Honom som [också] är er Herre; lyssna till mig!"

[36:26] Han bjöds att stiga in i paradiset – [och] utbrast: "Ack, om mitt folk visste [36:27] att min Herre har förlåtit mig och gett mig en hedersam plats!" [36:28] Efter detta sände Vi ingen himmelsk armé mot hans landsmän – det behövdes inte – [36:29] ett dån genljöd, ett enda, och allt blev tyst.

[36:30] ARMA människor! Aldrig någonsin har ett sändebud kommit till dem, utan att de har gjort narr av honom! [36:31] Har de inte klart för sig hur många släkten Vi lät gå under före deras tid, [släkten] som aldrig skall återkomma? [36:32] Men alla skall de [en Dag] föras fram inför Oss. [36:33] Ett tecken [på Guds allmakt] har de fått i den döda jorden, som Vi skänker nytt liv och där Vi låter brödsäd växa, som tjänar dem till föda; [36:34] och där Vi låter palmlundar och vingårdar uppstå, vattnade av källor, [36:35] av vars frukt de äter efter att bidragit med [sina] händers arbete. Skall de då inte tacka [Honom]? [36:36] Stor i Sin härlighet är Han, som har skapat allt vad jorden alstrar, människorna själva och det som de saknar kunskap om, i motsatspar. [36:37] Också i natten har de ett tecken; Vi klär av den dagen – och de sveps i mörker. [36:38] Och solen som löper mot sin viloplats, anvisad henne av Den som äger all makt, all kunskap. [36:39] Och månen, för vilken Vi har föreskrivit faser [som den måste passera] tills den blir lik den vissna, krökta stjälken till en dadelklase. [36:40] Solen skall inte skynda ifatt månen, och natten hinner inte upp dagen; var och en rör sig nämligen i sin [fastställda] bana.

36:41 Och ett tecken för dem är att Vi i den tungt lastade arken räddade deras [förfäder och dessas] efterkommande, 36:42 och Vi har skapat efterbilder till den som tjänar dem på deras resor. 36:43 Om Vi ville, kunde Vi låta dem drunkna; ingen skulle höra deras nödrop och ingen räddning nå dem, 36:44 om det inte var så att Vi förbarmade oss över dem och lät dem glädjas åt livet ännu en tid. 36:45 Men när de uppmanas: "Var på er vakt mot [de faror] som ligger framför er [och som ni har varnats för] men också mot dem som ni inte vet något om – kanske skall [Gud] visa er barmhärtighet"– [vänder de sig bort]; 36:46 ja, vilket budskap som än når dem från deras Herre, vänder de ryggen till. 36:47 Och när de som förnekar sanningen uppmanas: "Ge åt andra av det som Gud har skänkt er för er försörjning", säger de till de troende: "Skall vi livnära den som Gud hade kunnat föda, om Han velat? Detta har ni helt missuppfattat!"

36:48 Och de säger: "Och detta löfte [om uppståndelse och dom], när skall det infrias, om ni har talat sanning?" 36:49 Det enda de har att vänta på är [dånet av Guds straff] – ett enda dån, som skall drabba dem när de som bäst överlägger om [sina viktiga angelägenheter]. 36:50 De kommer inte att få tid att upprätta testamente, och de hinner inte vända tillbaka till de sina.

36:51 Och det skall stötas i basunen och alla skall skynda ut ur gravarna för att möta sin Herre; 36:52 och de skall jämra sig och ropa: "Vem har väckt oss ur vår djupa sömn?" [Och änglarna skall svara:] "Detta är vad den Nåderike har lovat – budbärarna sade sanningen." 36:53 Ett dån, ett enda, skall ljuda, och alla skall föras fram inför Oss. 36:54 Ingen skall tillfogas orätt denna Dag och ni skall inte lönas för något annat än era egna handlingar. 36:55 Denna Dag skall de vars arvedel är paradiset helt gå upp i sin glädje, 36:56 vilande i ljuvlig skugga med sina följeslagare, stödda på divanernas [mjuka kuddar], 36:57 och där skall de njuta frukter [av alla slag] och allt vad de begär skall de få. 36:58 En nåderik Herre skall hälsa dem med ordet: "Fred!" 36:59 "Men ni, obotfärdiga syndare, håll er undan denna dag! 36:60 Befallde Jag er inte, ni söner av Adam, att inte tjäna Djävulen, som är er svurne fiende, 36:61 och befallde Jag er inte att tillbe Mig? Detta är en rak väg. 36:62 Han har lett många av er på avvägar – använde ni inte ert förstånd? 36:63 Detta är helvetet, som ni gång på gång varnades för. 36:64 Pröva i dag dess heta lågor, [straffet] för att ni ständigt förnekade sanningen."

36:65 Den Dagen skall Vi försegla deras läppar, men deras händer skall tala till Oss och deras fötter skall vittna om deras handlingar. 36:66 OM VI hade velat kunde Vi helt visst ha gjort dem blinda och de skulle [sin vana trogna] ha störtat i väg för att komma först; men de skulle aldrig ha kunnat bli varse [den raka vägen]. 36:67 Och hade Vi velat kunde Vi ha skapat dem [utan rörelseförmåga,] var och en på sin plats, så att de varken kunde gå framåt eller tillbaka. 36:68 Den som Vi ger ett långt liv, för honom förbyts utvecklingen [till sist] i tillbakagång. Vill de inte använda sitt förstånd?

36:69 VI HAR inte låtit [Profeten] få undervisning i diktkonsten och denna [konst] har inte med hans uppgift att göra. [Vad han läser upp] är bara en påminnelse och en klar och klargörande framställning av [Guds] sanning 36:70 för att varna dem som är levande [i anden], och för att [Guds] dom över dem som förnekar sanningen, som den måste, skall bli verklighet.

36:71 Inser de inte att Vi – bland allt det som är Våra händers verk – för dem har skapat boskapen, som de råder över 36:72 och som Vi har gjort till deras lydiga redskap, så att de använder några att rida på och [köttet av] några till föda, 36:73 och har annan nytta av dem och dricker [deras mjölk]? Känner de ingen tacksamhet? 36:74 De sätter upp gudomligheter vid sidan av Gud och hoppas få [deras] hjälp; 36:75 men dessa [falska gudar] förmår inte hjälpa sina trogna; de står där

[tvärtom] som en trupp som skall kallas in [till avgudarnas försvar]. [36:76] Men gräm dig inte över vad de säger, dessa [förnekare av sanningen]. Vi känner deras hemligheter likaväl som det de öppet tillkännager.

[36:77] INSER människan inte att det är Vi som skapar henne av en droppe säd? Och se, där står hon, en tänkande varelse, färdig att tvista och argumentera. [36:78] Hon tillämpar en liknelse på Oss och glömmer att hon [själv] är skapad och frågar: "Vem kan ge liv åt förmultnade ben?" [36:79] Säg: "Han som först skapade dem skall ge dem [nytt] liv, eftersom Han har kunskapen om allt skapande; [36:80] Han som har låtit er utvinna eld ur grönskande träd – det är ju så som ni tänder era eldar." [36:81] Skulle inte himlarnas och jordens Skapare förmå återskapa dem [som har dött] sådana de var? Jo, helt visst! Han är Den som har skapat allt, som har kunskap om allt. [36:82] Om Han vill att något skall vara säger Han endast till det: "Var!" – och det är. [36:83] Stor är Han i Sin härlighet, Han som har herraväldet över allt i Sin hand! Till Honom skall ni föras åter.

37 As-Saffat (I sluten ordning)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[37:1] VID DEM som ställer upp i sluten ordning [37:2] och som med kraft driver bort [det onda] [37:3] och som läser högt [Guds] påminnelser! [37:4] Er Gud är förvisso den Ende Guden, [37:5] Herren över himlarna och jorden och allt som är däremellan och alla soluppgångars Herre. [37:6] Vi har smyckat den nedre himlen med stjärnor och stjärnskott, [37:7] ett skydd mot alla upproriska andar, [37:8] som inte skall lyssna till de högsta väsendenas [tal]. Därför drivs de bort [av stjärnskott] från alla håll – [37:9] obönhörligt utstötta – och deras straff skall vara utan ände. [37:10] Men den som snappar upp något [av den förbjudna kunskapen] skall förföljas av en flamma av eld som borrar sig igenom allt.

[37:11] FRÅGA DEM, [Muhammad, som förnekar uppståndelsen] vad de anser ha varit den svårare uppgiften: att skapa dem – som Vi skapade av fast, formbar lera – eller [allt annat, himlarna och jorden och vad däremellan är,] som Vi har skapat. [37:12] Men när du häpnar [inför Guds skapelseunder], hånar de och gör narr av dig. [37:13] Och när de blir påminta, stämmer påminnelsen dem inte till eftertanke. [37:14] Och ser de ett [Guds] tecken, skämtar de om det [37:15] och säger: "Detta är uppenbarligen ingenting annat än trolldom! [37:16] Skulle vi efter döden, när vi blivit mull och murkna ben, återuppstå till nytt liv? [37:17] Och kanske våra förfäder likaså?" [37:18] Säg: "Ja, helt visst, och ni kommer att förödmjukas." [37:19] Ett enda mäktigt rop skall ljuda, och de kommer att se [den nya verkligheten] [37:20] och jämra sig: "Vi är förlorade! Detta är Domens dag!" [37:21] [Och en röst hörs:] "Detta är Åtskillnadens dag [då de orättfärdiga skall skiljas från de rättfärdiga, en Dag] som ni påstod aldrig skulle komma!" [37:22] [Och Guds befallning ljuder:] "För samman de orättfärdiga och deras gelikar med dem som de tillbad [37:23] i Guds ställe, och visa dem vägen till helvetet [37:24] och låt dem göra halt [där]." [Då] skall de tillfrågas: [37:25] "Hur är det fatt med er? Ni hjälper ju inte varandra!" [37:26] Nej, den Dagen kommer de att ge upp sitt motstånd. [37:27] Men de närmar sig varandra och var och en försöker lägga över ansvaret [för sin synd] på en annan. [37:28] [De första] säger: "Det var ni som kom mot oss från höger." [37:29] [Och de andra] svarar: "Nej, ni var människor utan tro. [37:30] Vi hade alls ingen makt över er; tvärtom var ni egensinniga och påstridiga. [37:31] Vår Herres ord mot oss har nu gått i uppfyllelse och vi måste lida

[vårt straff]. 37:32 Vi ledde er på avvägar, men vi var [själva] vilseledda." 37:33 Ja, den Dagen skall de tillsammans lida samma straff. 37:34 Så behandlar Vi de obotfärdiga syndarna. 37:35 Varje gång de fick höra orden "det finns ingen gud utom Gud", kände de hur högmodet steg dem åt huvudet 37:36 [tills] de sade: "Skall vi överge våra gudar för en galen poets skull?" 37:37 Nej, han [är varken galen eller poet! Han är Vårt sändebud som] har kommit till dem med sanningen och med bekräftelse av [de tidigare] budbärarnas [budskap]. 37:38 Ni skall sannerligen få utstå ett plågsamt straff, 37:39 men ni skall inte straffas för annat [eller mer] än vad ni gjorde.

37:40 Men Guds sanna tjänare, 37:41 skall förses med det som är förutbestämt [för dem]: – 37:42 alla frukter [som de har lust till] – och de skall visas stor heder 37:43 i lycksalighetens lustgårdar. 37:44 På högsäten [skall de sitta] vända mot varandra. 37:45 Och en skål skall bäras runt [med en dryck] från en ren källa, 37:46 vit [som mjölk] och vars fina smak hänför dem som dricker; 37:47 i den finns ingenting som grumlar tankeredan och den ger inget rus. 37:48 Och hos dem skall vara följeslagerskor med fagra ögon och blygt sänkt blick, 37:49 [sköna och orörda] som [strutsens i sanden] gömda ägg.

37:50 Och de [saliga] närmar sig varandra och frågar [om livet på jorden]. 37:51 En av dem säger: "Jag hade en nära vän 37:52 som brukade fråga: 'Hör du verkligen till dem som tror 37:53 att vi, efter att ha dött och blivit mull och torra ben, skall föras fram för att rannsakas och dömas?'" 37:54 [Och:] "Vill ni se ned?" – 37:55 Och när han ser ned, ser han [vännen] mitt i Elden 37:56 [och] utropar: "Vid Gud! Det var nära att du drog mig med dig i fördärvet; 37:57 om inte Gud hade varit mig nådig skulle jag helt säkert ha hört till dem som förs dit [där du är]!" 37:58 [Och han fortsätter:] "Vi skall alltså inte dö [på nytt] 37:59 efter vår död [på jorden] och inte straffas? 37:60 Det är sannerligen en stor, en lysande seger! 37:61 Låt alla som strävar, sträva efter att uppnå ett sådant [mål]!" 37:62 Är inte det som bjuds [i paradiset] bättre än [det mottagande som bestås i helvetet under] det träd i vars frukt döden lurar? 37:63 Vi har gjort [trädet] till en prövning för dem som begår orätt. 37:64 Det växer på helvetets botten; 37:65 dess frukt liknar djävulshuvuden, 37:66 som de [dömda] får äta för att stilla sin hunger. 37:67 Till detta får de sedan dricka smutsigt, brännhett vatten. 37:68 Efter detta [mottagande] förs de ned i helvetet. 37:69 De såg hur deras fäder gick vilse 37:70 och de hade bråttom att följa i deras spår. 37:71 Ja, före dem gick de flesta människor bland gångna tiders folk vilse, 37:72 trots att Vi hade sänt varnare till dem – 37:73 och se hur slutet blev för dem som varnades [förgäves] – 37:74 [för alla] utom för Guds sanna tjänare!

37:75 OCH NOA anropade Oss [om hjälp mot sitt folk som inte trodde på honom]; och Vi bönhörde honom till fullo! 37:76 Vi räddade honom och hans familj från den stora katastrofen 37:77 och gav hans efterkommande en plats [på jorden] 37:78 och Vi lät hans minne bevaras av senare släkten; 37:79 i alla länder [ber de]: "Fred och välsignelse över Noa!". 37:80 Så belönar Vi dem som gör det goda och det rätta – 37:81 han var en av Våra sant troende tjänare. 37:82 Och Vi lät de andra drunkna.

37:83 ABRAHAM följde samma väg. 37:84 Han steg inför sin Herre med rent hjärta. 37:85 Till sin fader och sitt folk sade han: "Vad är det ni dyrkar? 37:86 Hyllar ni lögnen om gudar [som har en plats] vid sidan av Gud? 37:87 Vad är då er åsikt om världarnas Herre?" 37:88 Och han såg upp mot stjärnorna 37:89 och sade: "Jag känner vämjelse [för er skull]!" 37:90 Då drog de sig tillbaka och gick ifrån honom. 37:91 Därefter begav han sig i hemlighet till deras gudabilder och frågade: "Varför tar ni inte för er [av offergåvorna]? 37:92 Hur är det fatt med er? Och ni svarar ju inte!" 37:93 Och han smög sig fram till dem och slog till dem med hela sin styrka [så att de gick i stycken]. 37:94 Då fick [människorna] bråttom tillbaka, 37:95 [och] han sade: "Dyrkar ni [bilder] som ni har huggit till

[med era egna händer], 37:96 fastän Gud har skapat både er och ert hantverk?" 37:97 De sade: "Låt oss bygga ett bål och kasta honom i elden!" 37:98 Och de hade [annat] ont i sinnet mot honom, men Vi korsade [deras planer].

37:99 Och [Abraham] sade: "Jag skall [lämna er och] gå dit min Herre vill leda mig." 37:100 [Och han bad:] "Herre! Ge mig en [son, en] av de rättfärdiga!" – 37:101 Och Vi gav honom det glada budskapet om en son med ett milt och fogligt sinnelag. 37:102 Och då [sonen] hade blivit gammal nog att [arbeta tillsammans med fadern och] delta i hans strävanden, sade [denne]: "Min käre son! Jag har sett i drömmen att jag offrar dig [åt Gud]. Vad anser du [om detta]?" [Ismael] svarade: "Fader, gör som du blir befalld! Om Gud vill, skall du se att jag är tålig och uthärdar [allt]." 37:103 Men så fort de båda hade visat att de underkastade sig Guds vilja och [Abraham] hade lagt [sonen] med tinningen mot marken, 37:104 ropade Vi till honom: "Abraham [hejda din hand]! 37:105 Du har redan utfört den befallning som du fick i drömmen!" Så belönar Vi dem som gör det goda och det rätta; 37:106 detta var klart och tydligt en prövning. 37:107 Som lösen för [sonen] tog Vi emot ett präktigt offerdjur; 37:108 och Vi lät hans minne bevaras av senare släkten 37:109 [som ber:] "Fred och välsignelse över Abraham!" 37:110 Så belönar Vi dem som gör det goda och det rätta. 37:111 Han var en av Våra sant troende tjänare.

37:112 Och Vi gav honom det glada budskapet att Isak [skulle födas åt honom och bli] en profet, en av de rättfärdiga. 37:113 Och Vi välsignade honom och Isak – bland deras efterkommande finns såväl den som gör det goda och det rätta och den som begår uppenbar orätt till skada för sig själv. 37:114 VI VISADE sannerligen Moses och Aron stor nåd, 37:115 då Vi räddade dem och deras landsmän ur [träldomens] förbannelse 37:116 och Vi hjälpte dem till seger över [sina fiender]. 37:117 Och Vi gav dem Skriften där allt framstår klart och tydligt, 37:118 och ledde dem på den raka vägen. 37:119 Och Vi lät deras minne bevaras av senare släkten 37:120 [som ber:] "Fred och välsignelse över Moses och Aron!" 37:121 Så belönar Vi dem som gör det goda och det rätta. – 37:122 De var två av Våra sant troende tjänare.

37:123 ÄVEN ELIA var en av [Våra] budbärare, 37:124 och han sade till sitt folk: "Fruktar ni alls inte Gud? 37:125 Ni åkallar Baal och överger Gud, den bäste Skaparen, 37:126 Gud, er Herre och era förfäders Herre!" 37:127 Men de beskyllde honom för lögn och de skall sannerligen kallas fram [för att dömas] – 37:128 men inte så Guds sanna tjänare. – 37:129 Och Vi lät hans minne bevaras av senare släkten 37:130 [som ber:] "Fred och välsignelse över Elia och dem som följde honom!" 37:131 Så belönar Vi dem som gör det goda och det rätta. – 37:132 Han var en av Våra sant troende tjänare.

37:133 ÄVEN LOT var en av [Våra] budbärare. 37:134 Vi räddade honom och hela hans familj 37:135 utom en gammal kvinna, som var bland dem som dröjde sig kvar, 37:136 och därpå lät Vi de övriga gå under. 37:137 Ni passerar [ännu i dag] deras [ödelagda boplatser] tidigt om morgonen 37:138 och när natten faller på. Vill ni inte använda ert förstånd? 37:139 ÄVEN JONA var en av [Våra] budbärare; 37:140 han flydde som en förrymd slav [och gömde sig] ombord på ett fullastat skepp. 37:141 Och så kastade de lott och han förlorade; 37:142 [och de kastade honom i havet] och han slukades av en väldig fisk – han hade nämligen begått ett svårt fel. 37:143 Och hade han inte hört till dem som [också i motgångens dagar] prisar Gud, 37:144 skulle han helt säkert ha blivit kvar i dess buk till den Dag då de [döda] skall återuppväckas. 37:145 Men Vi lät honom kastas upp [ur fiskens buk] på en öde [strand], sjuk [och eländig], 37:146 och Vi lät en kurbitsplanta växa upp över honom. 37:147 Så sände Vi honom tillbaka till [hans folk,] hundra tusen [människor] eller ännu fler; 37:148 och de trodde [nu på honom] och Vi lät dem glädjas åt livet ännu en tid.

37:149 BE DEM nu om en förklaring: är det så att din Herre skall ha döttrar medan de [själva] skall ha söner? 37:150 Eller [påstår de] att Vi i deras åsyn har skapat änglarna till kvinnliga [väsen]? 37:151 I sin lögnaktighet säger de ju: 37:152 "Gud har avlat." Ja, visst är de lögnare alltigenom! 37:153 Skulle Han ha valt döttrar framför söner? 37:154 Hur är det fatt med ert omdöme? 37:155 Detta borde ni noga tänka över! 37:156 Eller har ni klara bevis [för vad ni påstår]? 37:157 Lägg då fram, om ni talar sanning, den Skrift [som ni stöder er på]! 37:158 De anser att det råder släktskap mellan Honom och osynliga väsen; och ändå vet dessa väsen att de skall föras fram [inför Gud för rannsakan och dom]! 37:159 Stor är Gud i Sin härlighet, fjärran från [försöken] att beskriva [Hans Väsen]! 37:160 Men Guds hängivna tjänare beter sig inte på detta sätt. 37:161 Och ni kan inte – och inte heller de [väsen eller krafter] som ni tillber – 37:162 locka någon att vända sig ifrån Honom, 37:163 utom den som redan [har slagit in på vägen] till helvetet. 37:164 [Änglarna säger:] "Det finns inte en av oss som inte har sin bestämda plats; 37:165 det är helt visst vi som ställer upp i sluten ordning 37:166 och vi som prisar [Hans] härlighet!"

37:167 FÖRR HÖRDES ofta de [som förnekar sanningen] säga: 37:168 "Om vi [till stöd] hade haft ett ord från våra förfäders tid, 37:169 skulle vi säkert ha blivit Guds sanna tjänare." 37:170 Och [nu när ordet från Gud har nått dem] vill de inte tro på det! Men de skall få veta [vad det var som de förnekade]! 37:171 Vi har redan gett Våra tjänare, budbärarna, Vårt löfte 37:172 att de skall få all hjälp 37:173 och att Våra styrkor [av troende] skall hemföra segern. 37:174 Håll dig nu en tid ifrån dem [Muhammad] 37:175 men ha dem under uppsikt – [när lidandet drabbar dem] kommer de att inse [sanningen]. 37:176 Vill de [verkligen] att Vårt straff kommer över dem med en gång? 37:177 Då måste det bli ett dystert uppvaknande för dem när de ser [straffet] på planen framför sitt hus, de som inte lät sig varnas! 37:178 Håll dig [alltså] nu en tid ifrån dem 37:179 men ha [dem] under uppsikt – de kommer att inse [sanningen]. 37:180 STOR är din Herre, den Allsmäktige, i Sin härlighet, fjärran från [försöken] att beskriva [Hans Väsen]! 37:181 Och fred och välsignelse över [Hans] budbärare! 37:182 Lova och prisa Gud, världarnas Herre!

38 Sad

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

38:1 Saad.

VID DENNA ärofulla Koran! 38:2 De som förnekar sanningen av högmod och motsägelselusta [och förkastar dess budskap bör tänka på] 38:3 hur många släkten Vi har låtit gå under före dem! [När de såg straffet] ropade de [på förskoning], men den tid då de hade kunnat rädda sig var förbi. 38:4 De förvånas över att [en man] ur deras egen krets kommer till dem för att varna dem, och förnekarna av sanningen säger: "Hans vältalighet bländar oss, men det är bara lögn. 38:5 Han gör ju alla gudar till en gud? Det är högst märkligt!" 38:6 Och deras ledare sade till varandra när de bröt upp [från en överläggning:] "Låt oss hålla fast vid våra gudar! Här ligger helt säkert något bakom! 38:7 Något liknande har vi inte hört från [de kristna]. Nej, detta är bara [hans eget] påfund. 38:8 Skulle just han vara den bland oss [som hedrats med] att få ta emot [Guds] påminnelse?"

Nej, det är Min uppenbarelse som de tvivlar på! Men de har inte ännu fått smaka Mitt straff. 38:9 Eller har de kanske i sina händer din Herres förråd av nåd, Han, den Allsmäktige, Givaren? 38:10 Eller har de herraväldet över himlarna och jorden och allt som finns däremellan? Låt dem då med de medel [som står dem till buds] stiga upp [till himlen och därifrån försöka styra allt]! 38:11 De är bara en liten skara som har gaddat sig samman [mot Profeten]; de är redan besegrade. 38:12 Före dem förkastade Noas folk sanningen och [stammen] Aad och [de otaliga] tältmasternas Farao 38:13 och [stammen] Thamud och Lots folk och de som befolkade [Madyans] skogklädda dalar, [alla] tog de ställning [mot sanningen] – 38:14 alla utan undantag beskyllde de budbärarna för lögn – och Mitt straff drabbade dem, rättvist och oundvikligt. 38:15 Ett enda [ihållande] dån är vad dessa [nutida förnekare] har att vänta på; och inget uppskov skall ges. 38:16 De [vågar] säga: "Herre! Låt oss få vår del [av straffet] genast, före Räkenskapens dag!"

38:17 Bär vad de säger [Muhammad] med jämnmod och minns Vår tjänare David, stark till kropp och själ. Han vände alltid tillbaka till Oss [i ånger över sina fel]. 38:18 Vi lät bergen förena sig med honom, vid dagens slut och i soluppgången, i lovsång till Vår ära, 38:19 liksom fåglarnas skaror, som alla lydigt återvände [till honom]. 38:20 Och Vi befäste hans makt och gav honom visdom och säkert omdöme. 38:21 HAR DU inte hört berättelsen om de tvistande parterna som klättrade över muren till Davids bönerum? 38:22 När de plötsligt kom emot honom, blev han orolig; [men] de sade: "Vi vill dig ingenting ont! [Vi ligger i] tvist med varandra. En av oss har gjort den andre orätt; fäll därför din rättvisa dom mellan oss utan att ta parti för någon och visa oss den rätta vägen. 38:23 Detta är min bror som äger nittionio tackor, medan jag har en enda tacka, och han sade till mig: 'Lämna henne i min vård!' och inför hans hotfulla språk måste jag ge vika." 38:24 [David] sade: "Utan tvivel har han gjort dig orätt när han krävde att få din tacka utöver dem han redan hade! Många människor som har gemensamma intressen gör sig skyldiga till [sådana] övergrepp mot varandra, utom de som tror och lever ett rättskaffens liv, men de är ett fåtal."

Nu förstod David att Vi hade velat sätta honom på prov, och han bad sin Herre om förlåtelse och föll ned på sitt ansikte i bön och ånger. 38:25 Och Vi förlät honom detta [fel] och Vi har berett honom en hedersam plats i Vår närhet och en lycklig återkomst. 38:26 [Och Vi sade:] "David! Vi har gett dig makt och myndighet på jorden. Döm därför mellan människor med sanning och rättvisa och låt dig inte påverkas av känslor [för eller emot en part]; då kan du lockas att överge Guds väg. Och ett strängt straff väntar dem som avviker från Guds väg och glömmer Räkenskapens dag."

38:27 VI HAR inte skapat himlen och jorden och allt som är emellan dem i blindo, såsom de som förnekar sanningen förmodar. Olyckliga de som förnekar sanningen! Elden är deras mål! 38:28 Eller skulle Vi behandla dem som tror och lever rättskaffens på samma sätt som dem som stör ordningen på jorden och sprider sedefördärv? Skulle Vi behandla de gudfruktiga på samma sätt som dem som har sjunkit djupt i synd? 38:29 Detta är en välsignad Skrift som Vi har uppenbarat för dig, [Muhammad]. Människorna bör tänka över dess budskap och lägga dem på minnet, om de har förstånd.

38:30 OCH VI skänkte David [sonen] Salomo – en verklig [Guds] tjänare! Han vände alltid tillbaka till Oss med ångerfullt sinne. 38:31 Och då man vid dagens slut förde fram hans rashästar till honom, 38:32 sade han: "Jag har fattat sådan kärlek till detta [jordiska] goda att jag glömmer [att åkalla] min Herre!" – [och medan hästarna travade förbi upprepade han detta] till dess de försvann bakom en slöja [av damm; och han befallde:] 38:33 "För dem tillbaka till mig!" Och då [de

åter fördes fram till honom] strök han dem [med handen] över ben och manke. 38:34 Och för att pröva Salomo satte Vi en [livlös] kropp på hans tron. Då [förstod han] och vände ångerfull tillbaka till Oss 38:35 [och] sade: "Herre! Förlåt mig [mina fel] och skänk mig sådan makt som ingen efter mig kommer att kunna utöva! – Du är den store Givaren." 38:36 Och Vi lät vinden tjäna Salomo – den blåste på hans befallning vart han ville – 38:37 och demonerna [gjorde Vi likaså till hans tjänare] – några arbetade med byggenskap, andra som pärlfiskare, 38:38 och andra [upproriska] var slagna i bojor. 38:39 [Och Vi sade:] "Detta är Våra gåvor; du kan ge dem [åt andra] eller behålla dem! Du kommer inte att avkrävas räkenskap." 38:40 Och Vi har berett honom en hedersam plats i Vår närhet och en lycklig återkomst.

38:41 OCH MINNS Vår tjänare Job, hur han ropade till sin Herre: "Djävulen har plågat mig svårt och mina krafter är slut!" 38:42 [Och Vi sade:] "Stampa i marken med din fot! Där finns friskt vatten så att du kan tvätta dig och dricka." 38:43 Och Vi gav honom tillbaka [dem som Vi hade tagit från honom av] hans familj och fördubblade deras antal som en särskild nåd från Oss och som en påminnelse till dem som har förstånd. 38:44 [Och Vi sade:] "Tag en näve [gräs] och slå med den och bryt inte din ed!" – Vi såg hans uthållighet och tålamod, en sann [Guds] tjänare! Han vände alltid tillbaka till Oss med ångerfullt sinne.

38:45 OCH MINNS Våra tjänare Abraham och Isak och Jakob, starka i anden och klarsynta. 38:46 Vi gav dem – en särskild nåd – ett sinne helt inriktat på evigheten 38:47 och deras plats hos Oss är bland de utvalda, de främsta. 38:48 Och minns Ismael och Elisa och Dhu'l-Kifl; de hörde alla till de främsta 38:49 [OM ALLT] detta har [Vi] nämnt för att hedra deras minne.

Och för de gudfruktiga har Vi [berett] en lycklig återkomst: 38:50 Edens lustgårdar, vars portar står öppna på vid gavel för dem, 38:51 och där skall de vila, lutade [mot mjuka kuddar], och allt de kan önska av olika slags frukter och drycker skall bäras fram; 38:52 och hos dem skall vara oskuldsfulla kvinnor, med blygt sänkta blickar, evigt unga som de själva. 38:53 Detta är vad som lovas er till Räkenskapens dag 38:54 [och förråden] ur vilka Vi skall försörja er med allt detta är outtömliga.

38:55 Detta [om de rättfärdiga]. Men de som överskred alla gränser i sin orättfärdighet skall få en dyster återkomst; 38:56 de skall bli lågornas rov i helvetet – detta det vedervärdigaste av vilorum! 38:57 Detta [måste de utstå] och de skall få brännhett vatten [att dricka] och omges av isande mörker 38:58 och annat [lidande] av motsvarande slag. 38:59 [Helvetets väktare skall säga:] "Här kommer en hop människor instörtande i hälarna på er." [Men de som ledde andra vilse och först gick in i Elden skall säga:] "Hälsa dem inte välkomna! De skall också brinna i helvetets lågor!" 38:60 [Efterföljarna] svarar: "Det är ni som inte skall hälsas välkomna! Ni har dragit oss med er ned hit – detta jämmerliga tillhåll!" 38:61 Och de fortsätter: "Herre! Ge dem som drog oss med sig in i detta ett dubbelt straff i Elden!" 38:62 Och [ledarna] skall säga: "Hur kommer det sig att vi inte ser någon av dem som vi betraktade som eländiga stackare 38:63 och alltid gjorde narr av? Eller har vi sett fel?" 38:64 Detta är sanningen om hur de kommer att tvista och träta i Elden.

38:65 SÄG [Muhammad:] "Jag är ingenting mer än en varnare – det finns ingen gud utom Gud, den Ende, Han som härskar över allt med oinskränkt makt, 38:66 Herren över himlarna och jorden och allt som finns däremellan, den Allsmäktige, Den som förlåter och förlåter på nytt." 38:67 Säg: "Detta är ett budskap av största vikt – 38:68 och ni vänder det ryggen!" 38:69 [Säg:] "Jag hade ingen kunskap om de motsatta meningar som rådde inom den höga församlingen – 38:70 men det har uppenbarats för mig för att jag skall ge [er] en klar och entydig varning." –

38:71 Din Herre sade till änglarna: "Jag vill skapa en människa av lera. 38:72 När Jag har format henne och andats in i henne något av Min ande, fall då ned [alla] på era ansikten inför henne!" 38:73 Därpå föll änglarna ned på sina ansikten, alla 38:74 utom Iblees som [vägrade] av högmod och blev en av dem som förnekar sanningen. 38:75 [Gud] sade: "Iblees! Vad avhöll dig från att falla ned inför den som Jag har skapat med Mina händer? Tog ditt högmod överhanden eller var du [alltid] en av dem som anser sig förmer än andra?" 38:76 [Iblees] svarade: "Jag är bättre än han; mig har Du skapat av eld – honom skapade Du av lera." 38:77 [Gud] sade: "Bort härifrån! Utstött skall du vara 38:78 och Min förbannelse skall [följa] dig till Domens dag!" 38:79 [Iblees] sade: "Herre! Bevilja mig en frist till den Dag då [människorna] skall uppväckas från de döda!" 38:80 [Gud] svarade: "Du skall vara bland dem som beviljas en frist 38:81 till den Dag vars ankomst är känd [bara av Mig]." 38:82 [Iblees] sade: "Jag svär vid Din Allmakt att jag skall leda dem alla vilse 38:83 utom [sådana] bland dem som är Dina sant hängivna tjänare!" 38:84 [Gud] sade: "Detta är sanningen – och, vid Mitt sanna ord, – 38:85 Jag skall fylla helvetet med dig och de människor som följer dig, alla tillsammans!"

38:86 SÄG [Muhammad:] "Jag begär ingen lön av er för detta [budskap] och jag är inte en av dem som ger sig ut för att vara vad de inte är. 38:87 Denna [Skrift] är ingenting mindre än en påminnelse till alla folk; 38:88 innan lång tid har gått, kommer ni helt säkert att inse dess sanning."

39 Az-Zumar (Skarorna)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

39:1 UPPENBARELSEN av denna Skrift är Guds, den Allsmäktiges, den Vises, verk. 39:2 Vi har uppenbarat Skriften med sanningen för dig. Dyrka därför Gud med ren och uppriktig tro! 39:3 Ja, ren, uppriktig tillbedjan är Gud förbehållen! Men de som tar beskyddare vid sidan av Honom [säger]: "Vi tillber dem just för att de skall föra oss närmare Gud." Gud skall döma över dem i allt som de är oense om. Gud vägleder inte lögnaren, alltid färdig att förneka. 39:4 Om Gud hade velat ha en son kunde Han ha valt vem Han ville i hela Sin skapelse. Stor är Han i Sin härlighet, Gud, den Ende, som härskar över allt med oinskränkt makt. 39:5 Han har skapat himlarna och jorden i enlighet med en plan och ett syfte. Han låter natten svepa in dagen [i sitt mörker] och låter dagen svepa in natten [i sitt ljus] och Han har underordnat solen och månen under [Sina lagar], som var och en löper sitt kretslopp till en fastställd tidpunkt. Han är i sanning den Allsmäktige, Den som förlåter och förlåter på nytt!

39:6 Han har skapat er av en enda varelse av vilken Han sedan skapade dess make; och av boskap har Han skänkt er åtta djur i par. Och Han skapar er i moderlivet genom den ena skapelseakten efter den andra, i tre [skikt av] mörker. Detta är Gud, er Herre! Allt herravälde är Hans. Det finns ingen gudom utom Han. Hur har någon kunnat förmå er att vända Honom ryggen? 39:7 Om ni förnekar [Gud skall ni veta att] Gud inte behöver er [tro]. Han ser inte otro och otacksamhet hos Sina tjänare med tillfredsställelse [– det är ett ont –] men visar ni tacksamhet är Han tillfredsställd för er skull. Och på ingen bärare av bördor skall läggas en annans börda. En gång skall ni återvända till er Herre och Han skall låta er förstå vad era handlingar [var värda]. Gud vet vad som rör sig i människans innersta.

39:8 NÄR människan drabbas av ett ont, åkallar hon Gud i ånger och ber om Hans hjälp; men när Han i Sin nåd beviljar hennes bön, glömmer hon det som hon förut anropade Honom om och sätter upp medgudar vid Hans sida och leder på detta sätt [andra] bort från Hans väg. Säg: "Gläd dig, förnekare, en liten tid åt livet – din arvedel är Elden!" 39:9 Eller [skulle förnekaren kunna jämställas med] den som under nattlig vaka tillber sin Herre, med pannan ödmjukt tryckt mot marken eller stående upprätt, som har det eviga livet för ögonen och hoppas på sin Herres nåd? Säg: "Kan de som vet likställas med de som inte vet? Men bara de som har förstånd tänker igenom [dessa frågor]."

39:10 Säg [Muhammad] till Mina troende tjänare: "Frukta er Herre! De som gör det goda i denna värld har gott att vänta [i nästa liv]. Guds jord är så vid [att ni kan lämna ondskans rike för att få dyrka Gud i frihet]. Bara de som håller ut skall få sin [fulla] lön och mer därtill." 39:11 Säg: "Jag har blivit befalld att dyrka Gud med ren och uppriktig tro, 39:12 och jag har blivit befalld att vara den förste av dem som underkastar sig Guds vilja." 39:13 Säg: "Om jag inte lydde min Herre, fruktar jag [att Hans] straff skulle drabba mig en olycksdiger Dag." 39:14 Säg: "Jag dyrkar Gud med ren och uppriktig tro; 39:15 dyrka vad ni vill i Hans ställe!" Säg: "Förlorarna är de som på Uppståndelsens dag [finner att de] har förverkat sina själar och skilts från alla som stod dem nära; är inte detta det stora nederlaget? – 39:16 Taket över dem är eld och golvet under dem är eld." På detta sätt ger Gud Sina tjänare anledning att frukta Honom – "Mina tjänare! Frukta Mig!"

39:17 Till dem som drar sig bort från ondskans makter för att inte [behöva] tjäna dem och med ånger i sinnet vänder tillbaka till Gud riktas [Vårt] budskap av glädje och hopp. Framför då detta budskap till dem av Mina tjänare 39:18 som lyssnar till [Mitt] ord och som följer den bästa [väg som erbjuds där]. Det är dem som Gud vägleder och de som har förstånd. 39:19 [Kan den ledas på rätt väg] som Gud har dömt med Sitt oåterkalleliga beslut? Kan du rädda den som [redan] är helveteslågornas [rov]? 39:20 Men de som fruktar sin Herre skall [i paradiset] tilldelas de högsta boningarna, med bäckar som porlar framför dem. Detta är Guds löfte [och] Gud sviker inte Sitt ord.

39:21 FÖRSTÅR du inte att det är Gud som låter regn strömma från skyn och leder det genom jorden [till dess det bryter fram] som källor? Därmed låter Han sedan olika slag av växtlighet uppstå, som med tiden vissnar och ses gulna. Till slut förvandlas den till torra strån och damm. I detta ligger helt visst en påminnelse till dem som har förstånd.

39:22 Kan den vars bröst Gud öppnar så att det kan fyllas av underkastelse under Hans vilja och så att han kan ledas av sin Herres ljus [jämställas med den som är blind för Guds budskap]? Olyckliga de som förhärdar sina hjärtan mot tanken på Gud! Det är uppenbart att de har gått vilse. 39:23 Gud har [steg för steg] uppenbarat det skönaste budskap, en Skrift vars olika delar [binds samman av] inre överensstämmelse och där sanningarna framställs i motsatspar. [Dess högstämda ordalag] framkallar rysningar i huden hos dem som fruktar sin Herre; men därefter mjuknar den och deras hjärtan [öppnar sig] för påminnelsen om Gud. Med denna [Skrift] vägleder Gud den Han vill; men den som Gud låter gå vilse finner ingen som leder honom på rätt väg.

39:24 Är den som på Uppståndelsens dag får möta det svåra straffet med oskyddat ansikte [jämförbar med den gudfruktige som inte hotas av något straff]? Och till de orättfärdiga skall sägas: "Pröva på det som ni [med era handlingar] har förtjänat!" 39:25 [Andra folk] före dem förnekade [uppenbarelsens] sanning och straffet drabbade dem från ett håll varifrån de ingenting

anade. [39:26] Och Gud lät dem smaka förödmjukelse [redan] i detta liv, men i det kommande livet [väntar dem] med visshet ett hårdare straff – om de bara hade vetat...!

[39:27] I KORANEN har Vi framställt alla slag av liknelser för människorna – kanske skall de stämma dem till eftertanke – [39:28] en Koran på det arabiska språket, fri från slingrande formuleringar; kanske skall de [lära sig att] frukta Gud. [39:29] Gud framställer [denna] liknelse: [Här är två män] – den ene har flera herrar som tvistar sinsemellan, och den andre beror av en enda herre. Är deras villkor jämförbara? [Nej] – Gud ske lov! – men de flesta [människor] inser inte detta.

[39:30] Du skall dö [Muhammad], och de skall dö. [39:31] Och till sist, på Uppståndelsens dag, skall tvisten mellan er avgöras inför er Herre. [39:32] Vem är mer orättfärdig än den som sätter ihop lögner om Gud och som, när sanningen slår honom, förnekar den? Är inte helvetet [rätt] tillhåll för dem som förnekar sanningen? [39:33] Och den som förkunnar sanningen och den som tar emot den och bejakar den, de är de [sant] gudfruktiga. [39:34] Hos sin Herre skall de finna allt vad de önskar – detta är belöningen till dem som gör det goda och det rätta; [39:35] och därför skall Gud stryka ut [ur deras bok] deras sämsta handlingar och löna dem efter det bästa de gjorde.

[39:36] RÄCKER Gud inte till för [att försvara] Sin tjänare? Och ändå försöker de skrämma dig med det [som de dyrkar] vid sidan av Honom! Och den Gud låter gå vilse finner ingen som leder honom på rätt väg, [39:37] men den som Gud vägleder kan ingen leda vilse. Är inte Gud allsmäktig? Har Han inte hämnden i Sin hand? [39:38] Och om du frågar människorna: "Vem har skapat himlarna och jorden?" – svarar de helt visst: "Gud." Säg: "Har ni övervägt om de som ni anropar i Guds ställe kan avvärja ett ont som Gud vill skall drabba mig? Eller om Han vill bevisa mig Sin nåd, kan de hindra Hans nåd att nå mig?" Säg: "Jag behöver ingen utom Gud. Till Honom litar de som söker [ett mäktigt] stöd." [39:39] Säg: "Gör nu, mitt folk, vad som står i er makt [för att bekämpa tron]; jag skall göra mitt [för att befästa och utbreda den]! Ni skall [tids nog] få veta [39:40] vem [av oss] som skall drabbas av ett förnedrande straff och [i nästa liv] få utstå ett ändlöst lidande!"

[39:41] DET ÄR för människornas skull som Vi har uppenbarat Skriften för dig med sanningen. Och den som låter sig vägledas [vägleds] till nytta för sig själv, och den som går vilse, går inte vilse till skada för någon annan än sig själv. Du har inte satts att vaka över dem. [39:42] Då [människan] dör tar Gud själen till Sig, men om hon inte skall dö, [tar Han den] då hon sover. Han håller kvar den [själ] vars [bärare] skall dö enligt Hans beslut och Han friger de andra till en [av Honom] fastställd tidpunkt. I detta ligger sannerligen budskap till tänkande människor. [39:43] Och ändå väljer de åt sig medlare [som de tror har en plats] vid Guds sida! Säg: "[Detta gör ni] fastän de saknar all makt och inte [ens] har förmågan att tänka!" [39:44] Säg: "All medling är i Guds hand. Han har herraväldet över himlarna och jorden, och ni skall till sist föras åter till Honom."

[39:45] Och när den Ende Guden nämns, erfar de som inte tror på livet efter detta en känsla av obehag i sitt inre, men de gläder sig när de hör dem omtalas [som de vill sätta] vid Hans sida. [39:46] Säg: "Herre, min Gud! Himlarnas och jordens Skapare! Du som känner allt det som är dolt för människor och det som de kan bevittna! [En dag] skall Du döma mellan Dina tjänare i allt det som de var oense om!" [39:47] Om de orättfärdiga ägde hela jorden och lika mycket därtill skulle de helt säkert erbjuda det som lösen för att friköpa sig från det svåra lidande [som väntar dem] på Uppståndelsens dag; Gud skall låta dem klart se något som de inte hade räknat med, [39:48] och det

onda de gjorde [i livet] skall bli uppenbart för dem; och det som de då alltid skämtade om skall helt inringa dem.

39:49 NÄR MÄNNISKAN drabbas av ett ont, anropar hon Oss [om hjälp]; men när Vi skänker henne av Vårt goda, säger hon: "Detta får jag på grund av min kunskap [och min klokhet]." Nej, detta [goda] är en prövning, men de flesta inser det inte. 39:50 Detsamma sade de som levde före dem [och som förnekade sanningen]; men det som de hade förvärvat [i livet] var dem till ingen nytta, 39:51 och det onda de hade gjort återföll på dem [själva]. Och de som nu begår orätt skall [också] drabbas av det onda de gör, och de kommer inte att kunna sätta sig upp emot [Gud]! 39:52 Vet de inte, att Gud ger den Han vill riklig, och den [Han vill] knappare utkomst? I detta ligger helt visst budskap till människor som vill tro!

39:53 SÄG [Muhammad] till Mina tjänare: "Om ni har gjort orätt mot er själva genom att överträda [Mina bud], misströsta då inte om Guds nåd. Gud förlåter alla synder; Han är Den som ständigt förlåter, Den som ständigt visar barmhärtighet!" 39:54 Vänd åter till Gud och underkasta er Hans vilja innan straffet drabbar er och ni inte [längre] kan få hjälp. 39:55 Och följ den bästa av de [vägar] som har uppenbarats för er av er Herre, innan Hans straff plötsligt kommer över er, när ni minst anar det. 39:56 Ingen skall [då] kunna säga: 'Hur ångrar jag inte att jag försummade [lydnaden mot] Gud och att jag vågade göra narr [av de troende]!' – 39:57 och ingen säga: 'Om Gud hade väglett mig, skulle jag helt visst ha varit en av de gudfruktiga!' – 39:58 och heller ingen säga då han ser straffet: 'Om jag bara fick återvända [till jorden]! [Då] skulle jag vara en av dem som gör det goda och det rätta!'" 39:59 [Den som säger något sådant skall få detta svar:] "Nej, du har fått lyssna till Mina budskap, men du avvisade dem av högmod och nu är du en av dem som förnekar sanningen."

39:60 Och på Uppståndelsens dag skall du se den dystra uppsynen hos dem som satte ihop lögner om Gud. Är inte helvetet det [rätta] tillhållet för de högmodiga? 39:61 Men Gud skall rädda dem som fruktar Honom och belöna dem med det högsta goda; ingenting ont skall nå dem och ingen sorg skall tynga dem. 39:62 GUD är alltings Skapare; Han styr och övervakar allt. 39:63 Nycklarna till himlarnas och jordens [alla förråd] är i Hans hand – och de som vägrar att tro på Guds budskap, de är förlorarna.

39:64 Säg [Muhammad]: "Vill ni, som är utan tro, förmå mig att tillbe någon annan än Gud?" 39:65 Men det har uppenbarats för dig liksom för dina föregångare att om någon sätter medhjälpare vid Guds sida skall allt vad han har åstadkommit [i denna värld] gå om intet och [i nästa liv] skall han höra till förlorarna. 39:66 Nej, tillbe Gud och tacka [Honom] med de tacksamma! 39:67 De underskattar sannerligen Gud [som jämför Honom med bilder huggna i sten]! På Uppståndelsens dag skall jorden vara [som] en nypa [grus] för Honom och himlarna skall ligga hoprullade i Hans högra hand. Nej, stor är Han i Sin härlighet, höjd högt över allt vad [människor] sätter vid Hans sida! 39:68 Och [Domens] basunstötar skall ljuda och alla i himlarna och på jorden – utom de som Gud vill [skona] – skall falla livlösa till marken. Ännu en basunstöt – och de reser sig och får skåda [den nya verkligheten]. 39:69 Och jorden skall lysa med sin Herres ljus. Och boken [där allas handlingar är upptecknade] skall tas fram och profeterna och [de andra] vittnena tillkallas, och alla skall dömas på en grund av sanning och ingen skall tillfogas orätt. 39:70 Och var och en skall få den fulla lönen för sina handlingar – Han vet nämligen allt vad de gjorde.

39:71 Och de som förnekade sanningen skall drivas mot helvetet, skara efter skara, och när de når fram öppnas dess portar och väktarna säger till dem: "Har inte sändebud ur era egna led

kommit och framfört er Herres budskap till er och påmint er om mötet denna Dag?" Och de skall svara: "Jo, [så är det]." Men [Guds] straffdom har oåterkalleligen fallit över förnekarna [39:72] och [väktarna] säger: "Gå in genom helvetets portar – där skall ni förbli till evig tid!" Usel är den boning [som är förberedd] för dem som syndade av högmod!

[39:73] Och de som fruktade sin Herre skall ledas mot paradiset, skara efter skara, och när de når fram står [redan] dess portar öppna och väktarna säger: "Fred vare med er, ni goda människor! Stig in [i paradiset]! Här skall ni förbli till evig tid!" [39:74] Och de [saliga] skall säga: "Låt oss lova och prisa Gud, som har uppfyllt Sitt löfte och gett oss [detta] land till arvedel, [denna] lustgård där vi får slå oss ned var vi har lust!" Ja, makalös är den belöning [som är förberedd] för dem som arbetar och strävar [för Guds sak]! [39:75] Och du skall se änglarna omge [Allmaktens] tron med lovsång till sin Herres ära. Och rättvisa domar har fällts och [alla] höjer ropet: "Allt lov och pris tillkommer Gud, världarnas Herre!"

40 Ghafir (Han som förlåter)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[40:1] Ha meem.

[40:2] UPPENBARELSEN av denna Skrift är Guds verk, den Allsmäktige, den Allvetande, [40:3] Han som förlåter synd och tar emot ånger, som straffar hårt men låter Sin välsignelse flöda [över de troende]. Ingen gudom finns utom Han; Han är målet för allas färd. [40:4] INGEN utom de som framhärdar i att förneka sanningen, ifrågasätter Guds uppenbarelser. Men låt dig inte vilseledas [av deras nöjda miner] där de beskäftigt skyndar fram och tillbaka på jorden [för att se till sina intressen]. [40:5] I gångna tider förnekade Noas folk sanningen och, efter dem, alla de som gaddade sig samman [mot Guds budbärare]; varje folk hade onda anslag mot sitt sändebud och ville gripa honom, och [alla] försökte de med bedrägliga argument bestrida sanningen [i de gudomliga budskapen]. Men till sist ställde Jag dem till svars – och hur fruktansvärt var inte Mitt straff! [40:6] Så går din Herres oåterkalleliga dom över dem som förnekar sanningen i verkställighet; Elden är deras arvedel.

[40:7] De som bär upp [Guds allmakts] tron och de som omger den och sjunger sin Herres lov är fasta i sin tro på Honom och de ber Honom förlåta de troende [deras synder]: "Herre, Din nåd och barmhärtighet når överallt och Du omfattar allt med Din kunskap! Förlåt därför dem som visar ånger och följer Din väg, och skona dem från helvetets straff! [40:8] Och för dem, Herre, som Du har lovat dem, till Edens lustgårdar, tillsammans med de rättfärdiga bland deras fäder och hustrur och efterkommande! Du är den Allsmäktige, den Vise! [40:9] Och skydda dem och bevara dem [denna Dag] för dåliga handlingar – den som Du då bevarar för [följderna av] dåliga handlingar, har Du visat stor nåd; detta är en lysande seger." [40:10] Men för dem som förnekade sanningen skall förkunnas: "Guds avsky för er är djupare än den avsky ni nu känner för er själva, ni som alltid avvisade alla uppmaningar att anta tron." [40:11] De skall säga: "Herre! Två gånger har Du låtit oss dö och två gånger har Du kallat oss till liv; finns det en väg ut [ur detta], nu när vi har erkänt våra synder?" [40:12] Och de skall få till svar: "Detta [drabbar er] därför att ni, då den

Ende Guden åkallades, ständigt förnekade [Honom], men då andra [väsen] sattes vid Hans sida, trodde ni [på dem]. Nej, Hans är domen – den Höge, den Väldige."

40:13 DET ÄR Han som visar er Sina tecken och som sänder ned från skyn det [regn som ger er säd och frukt] för att uppehålla livet; men bara de som har sinnet vänt mot Gud ägnar detta eftertanke. 40:14 Åkalla därför Gud med ren och uppriktig tro, även om det ses med ovilja av dem som förnekar sanningen! 40:15 Han, Herren till [Allmaktens] tron, är höjd högt över ranger och grader. Han låter ingivelsens ande stiga ned enligt Sin plan till den Han vill av Sina tjänare för att varna [människorna] att de en Dag skall möta Honom; 40:16 den Dag då de skall stiga ut [ur sina gravar] och då ingenting hos dem kan hållas dolt för Gud. Vem har det [obestridda] herraväldet denna Dag? Gud, den Ende, Den som härskar över allt med oinskränkt makt. 40:17 Den Dagen skall var och en få den lön han har förtjänat och ingen orätt skall ske denna Dag; Gud är snar att kalla till räkenskap.

40:18 Varna dem att den Dag närmar sig då struparna skall snöras samman av ångest; [då] syndarna inte [skall kunna kalla till hjälp] en kär vän och alla förböner skall vara förgäves. 40:19 Han ser de falska blickarna och Han vet vad som göms i människornas bröst. 40:20 Och Gud dömer på grundval av sanningen, men de som de anropar vid sidan av Honom fäller inga domar; Gud ensam hör allt, ser allt.

40:21 Har de aldrig begett sig ut i världen och sett [spåren efter] det slut som blev deras föregångares [i förnekelse av sanningen]? De hade större makt än [dagens förnekare] och [efterlämnade] märkligare minnesmärken på jorden. Men Gud straffade dem för deras synder och ingen kunde skydda dem mot Guds [vrede]. 40:22 Detta [skedde] därför att sändebuden hade kommit till dem med klara vittnesbörd som de förkastade, och då drabbades de av Guds straff. Han är mäktig och Hans straff är strängt.

40:23 OCH VI sände Moses med Våra budskap och ett klart bevis på hans myndighet 40:24 till Farao och Haman och Qarun, men de sade: "Han är bara en trollkarl och en lögnare!" 40:25 Och när han kom till dem med den sanning som Vi gett honom, sade de: "Döda sönerna till dem som är hans bröder i tron och skona deras kvinnor!" Men [dessa] förnekares onda planer slog fel. 40:26 Och Farao sade [till stormännen]: "Låt mig [se till] att Moses dödas; han kan anropa sin Herre [om hjälp]! Jag är rädd att han [annars] förmår oss att anta en ny religion eller stör ordningen i landet och fördärvar sederna." 40:27 Och Moses sade: "Jag ber min Herre – [Han är också] er Herre – om skydd mot alla som hindras av sitt högmod från att tro på Räkenskapens dag."

40:28 Då sade en man som tillhörde Faraos hus, som i hemlighet var troende: ”Vill ni döda en man därför att han säger 'Gud är min Herre'? Han har ju kommit till er från er Herre med klara bevis! Om han ljuger återfaller hans lögner på honom [själv], och om han talar sanning kommer ni att drabbas av något av det som han varnar er för. Gud vägleder inte sådana som förslösar sin själ genom ständiga lögner. 40:29 Egyptier! Makten är er och i dag har ni landet under er kontroll, men vem räddar oss från Guds straff om det kommer över oss?"Farao sade: "Jag visar er ingenting annat än det som jag själv ser och jag leder er på den väg som rättrådighet och förnuft anvisar."

40:30 Men den troende [mannen] sade: "Egyptier! Jag fruktar för er något lika [fasansfullt] som det som en dag [i det förflutna] drabbade dem som hade gaddat sig samman [mot Guds profeter] – 40:31 det som drabbade Noas folk och [stammarna] Aad och Thamud och dem som kom efter dem – men Gud vill inte att Hans tjänare lider orätt. 40:32 Och – egyptier! – jag bävar vid tanken på [det som väntar er] den Dag då ni skall ropa till varandra under klagan och jämmer, 40:33 den

Dag då ni kommer att vilja vända om och fly, utan någon som skyddar er mot Gud. – Den som Gud har låtit gå vilse har ingen som kan leda honom [på rätt väg]. 40:34 Josef kom på sin tid till er med klara vittnesbörd [om sanningen]; men ni trodde inte på det [budskap] som han framförde till er och fortsatte att tvivla, och när han dog sade ni: 'Efter honom kommer Gud inte att sända fler sändebud.'"

Så låter Gud den gå vilse som genom misstro och tvivel förslösar sin själ. 40:35 Att någon utan grund, utan bevis, sätter Guds uppenbarelser i fråga är djupt förhatligt för Gud och för de troende. Och därför förseglar Gud varje högmodig och självgod översittares hjärta. 40:36 Och Farao sade: "Bygg ett högt torn åt mig, Haman; kanske är detta rätt sätt för mig, 40:37 rätt sätt att nå himlen och göra mig underrättad om Moses gud. – Men jag tror bestämt att han ljuger." [Dessa tankar] ledde Farao till tron att hans onda handlingar var goda och nyttiga och spärrade [för honom] den rätta vägen; och Faraos listiga plan [utmynnade] bara i hans egen undergång.

40:38 Och den troende [mannen] sade: "Egyptier! Följ mig så skall jag leda er till den raka vägen! 40:39 Egyptier! Livet i denna värld är [inte mycket mer än] flyktig glädje, men [det som väntar er i] evigheten är bestående. 40:40 Den som har begått en dålig handling skall få det straff som motsvarar denna handling, men den som gör det goda och det rätta, man eller kvinna, och som är troende skall stiga in i paradiset och skall där få njuta [Guds] gåvor i överflöd. 40:41 Egyptier! Är det inte märkligt, att medan jag kallar er till [den väg som leder till] saligheten, kallar ni mig till Elden! 40:42 Ni vill förmå mig att förneka Gud och att sätta vid Hans sida det som för mig är okänt, men jag kallar er [att tro på] den Allsmäktige, Den som förlåter och förlåter på nytt! 40:43 Det råder inte något tvivel om att det som ni vill förmå mig [att tillbe] inte kan göra anspråk på tillbedjan vare sig i detta eller i nästa liv, och att det är till Gud som vi skall föras åter, och att de som förslösar sina själar har Elden till arvedel. 40:44 Ni kommer att dra er till minnes vad jag säger! Och jag lägger mitt öde i Guds händer, Gud som inte förlorar någon av Sina tjänare ur sikte."

40:45 Och Gud skyddade honom för deras onda anslag, men ringen av lidanden slöts kring Faraos anhang. 40:46 Morgon och afton förs de fram till Elden, och den Dag då den Yttersta stunden är här [skall änglarna säga:] "För in Faraos anhang [och låt dem utstå] det strängaste av alla straff!" 40:47 OCH DE skall tvista med varandra i Elden och de svaga skall säga till dem som ansåg sig stå över de andra: "Det var er vi följde; kan ni låta oss slippa en del av Eldens [straff]?" – 40:48 Och de som ansåg sig stå över de andra skall svara: "Vi delar alla samma [straff]; Gud har dömt [Sina] tjänare!" 40:49 Och de som befinner sig i Elden skall säga till helvetets väktare: "Be till er Herre om lindring i vårt straff, även om det bara är för en dag." 40:50 [Väktarna] skall säga: "Kom inte sändebuden till er med klara bevis [om sanningen]?" [Och de i Elden] skall svara: "Jo, så förhåller det sig." [Och väktarna] skall säga: "Be då [själva]!" Men i förnekarnas bön ligger ingenting annat än självbedrägeri.

40:51 VI SKALL helt visst ge Våra sändebud och de troende [Vår] hjälp både i detta liv och den Dag då vittnena reser sig [för att vittna], 40:52 då syndarnas alla ursäkter skall förbli ohörda och nådens dörr slås igen och de skall [förvisas till] en usel boning. 40:53 Vi gav Moses vägledningens [ljus] och Israels barn fick ta Skriften i arv 40:54 som vägledning och en påminnelse till dem som har förstånd. 40:55 Ha därför tålamod [Muhammad] – Guds löfte är sanning [och Hans ord står fast] – och be Honom förlåta din synd. Och lova och prisa din Herre morgon och afton. 40:56 Hjärtana hos dem som utan grund, utan bevis, sätter Guds uppenbarelser i fråga, är fyllda av

högmod, [ett högmod så stort att] de aldrig kan tillfredsställa det. Tag därför din tillflykt till Gud – Han är Den som hör allt, ser allt.

40:57 Himlarnas och jordens skapelse är något vida större än skapelsen av människan, men de flesta människor inser inte [att det förhåller sig så]. 40:58 Och den blinde kan inte jämställas med den seende, liksom den som tror och lever rättskaffens och den som begår orätt inte [kan jämställas]. Det är inte mycket ni ägnar eftertanke åt. 40:59 Utan tvivel skall den Yttersta stunden komma, men de flesta människor tror inte [på detta]. 40:60 ER HERRE säger: "Be till Mig, så skall Jag besvara er [bön]. De som håller sig för goda för att tjäna Mig skall gå med böjt huvud in i helvetet."

40:61 Det är Gud som för er har skapat natten så att ni skall få vila, och dagen så att ni kan se klart. Ja, Guds nåd flödar sannerligen över människorna, men de flesta av dem är inte tacksamma. 40:62 Detta är Gud, er Herre, alltings Skapare – det finns ingen gudom utom Han! Hur förvirrade är inte era begrepp! 40:63 I en sådan begreppsförvirring råkar de som [mot bättre vetande] avvisar Guds budskap. 40:64 Det är Gud som har gett er jorden som boplats och [rest] himlen som ett valv [över er] och som format er [och gett er] den bästa skapnad och som sörjer för ert livsuppehälle med goda och nyttiga ting. Detta är Gud, er Herre – välsignad vare Gud, världarnas Herre! 40:65 Han är Levande Gud; det finns ingen gud utom Han. Åkalla Honom med ren och uppriktig tro! Allt lov och pris tillkommer Gud, världarnas Herre!

40:66 Säg: "Jag har förbjudits att dyrka dem ni åkallar i Guds ställe – jag har fått klara bevis från min Herre – och jag har befallts att underkasta mig Guds, världarnas Herres, vilja." 40:67 Det är Han som har skapat er av jord, därefter [skapar Han er] av en droppe säd, därefter av en grodd som sätter sig fast, därefter låter Han er komma till världen som späda barn för att småningom nå full mognad och, till sist, hög ålder – men några av er får dö innan [de når sådan ålder] – så att ert levnadslopp, som [Han har] fastställt, skall fullbordas, och för att ni skall [lära er] att använda ert förstånd. 40:68 Det är Han som skänker liv och Han som skänker död. När Han beslutar att något skall vara, säger Han endast till det: "Var!" – och det är.

40:69 De som [i sitt högmod] sätter Guds uppenbarelser i fråga, har du inte märkt hur deras tankar leds bort från [den sanna vägledningen], 40:70 de som [vågar] förneka Skriften och [likaså] det som Vi uppenbarade för Våra sändebud [i äldre tid]? Men de skall få veta [sanningen] 40:71 [den Dag] då de skall bära kragar av järn om halsen och släpas fram i kedjor 40:72 [och kastas] i brännhett vatten för att sedan bli bränsle [i helvetets ugnar]. 40:73 Och de skall tillfrågas: "Var är nu de som ni [betraktade som gudomligheter med plats] 40:74 vid Guds sida?" Och de skall svara: "De har lämnat oss i sticket; nej, det som vi förut åkallade existerade över huvud taget inte!" Så låter Gud förnekarna gå vilse. 40:75 "[Straffet drabbar] er därför att ni i strid med all sanning och rätt gladdes [över det onda som sker] på jorden, och på grund av ert högmod och er egenkärlek. 40:76 Gå in genom helvetets portar – där skall ni förbli till evig tid, i denna usla bostad för de högmodiga!"

40:77 HA DÄRFÖR tålamod, [Muhammad] – Guds löfte är sanning! Vare sig Vi låter dig se något av det som Vi lovar dessa [förnekare] eller Vi låter dig dö [innan straffet når dem], skall de föras åter till Oss! 40:78 Vi har sänt ut sändebud före dig; om några av dem har Vi berättat för dig och om andra har Vi inte berättat för dig. Och inget sändebud har fått göra tecken och under annat än med Guds tillåtelse. Men när Guds befallning kommer har den rättvisa domen gått i

verkställighet och de som försökte så tvivel om äktheten av Guds uppenbarelser är i samma stund förlorade.

40:79 Gud har skapat boskapen åt er, för att ni skall [använda] några av dessa [djur] som riddjur och några av dem till föda. 40:80 De är er också till [annan] nytta, och ni tillgodoser med dem viktiga behov [som utan dem måste eftersättas] – [som] skeppen bär er [över havet] bär de er [på era färder över land]. 40:81 Ja, Han visar er Sina tecken – vilka av Guds tecken [vill] ni då förneka?

40:82 Har de aldrig begett sig ut i världen och sett [spåren efter] det slut som blev deras föregångares [i förnekelse av sanningen]? De var talrikare än [de som i dag förnekar den] och hade större makt och [efterlämnade] märkligare minnesmärken på jorden än de. Men ingenting av det som de hade förvärvat [i livet] blev dem till någon nytta; 40:83 när sändebuden kom till dem med klara bevis pekade de, glada och nöjda [i sin självgodhet], på den kunskap som de [ansåg sig] ha. Men [till sist] överväldigades de av det som de hade brukat skämta om. 40:84 Och när de fick skåda Vårt straff, sade de: "Vi tror [nu] på den Ende Guden och vi tar avstånd från det som vi förr satte vid Hans sida!" 40:85 Men den tro de gav uttryck för när de fick se Vårt straff, var dem till ingen nytta – så har Gud alltid gått till väga gentemot Sina tjänare. Och så var de i denna stund förlorade, de som hade förnekat sanningen.

41 Fussilat (En fast och klar förkunnelse)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

41:1 HA meem.

41:2 [DETTA ÄR] uppenbarat av den Nåderike, den Barmhärtige – 41:3 en Skrift vars budskap är avfattat i en fast och klar förkunnelse på arabiskt språk till nytta för de insiktsfulla, 41:4 med varsel om hopp och glädje – och med ord till varning. Men de flesta [människor] vänder sig bort och vill inte lyssna [när den läses högt], 41:5 och de säger: "Våra hjärtan är övertäckta så att dina ord inte når fram, och våra öron har täppts till och ett hinder har rests mellan oss och dig. Handla nu [som du anser bäst]; vi skall handla [som vi anser bäst]!" 41:6 Säg [Muhammad]: "Jag är bara en människa som ni. Men jag vet genom uppenbarelsen att er Gud är den Ende Guden; vänd er därför [i ödmjukhet] till Honom och be om Hans förlåtelse!" Olyckliga de som sätter medgudar vid Guds sida, 41:7 de som vägrar att ge åt de fattiga; det är just [dessa människor] som förnekar livet efter detta! 41:8 De [å andra sidan] som tror och lever ett rättskaffens liv – deras lön skall vara utan ände.

41:9 SÄG: "Hur kan ni förneka Honom, som har skapat jorden under två dagar? Och sätta medgudar vid Hans sida? – Han, världarnas Herre!" 41:10 Det är Han som har sänkt ned i den fast förankrade berg, som reser sig högt över dess [yta], och [därefter] har välsignat den och mätt ut [med Sitt mått] allt som skulle [tjäna dess inbyggare till] näring. [Han skapade allt detta] under jämnt fyra dagar – [ett svar] till dem som frågar. 41:11 Och Han vände sig mot rymden, som var rök, och sade till den och till jorden: "Kom, villigt eller nödda och tvungna!" – och de svarade: "Vi kommer villigt!" 41:12 Och under två dagar skapade och formade Han dem till sju rymder, och

anvisade varje rymd dess uppgift. Rymden närmast jorden har Vi smyckat med ljus och gjort säker [mot intrång]. Gud, den Allsmäktige, den Allvetande, har förordnat om allt detta.

41:13 Men säg, om [lyssnarna] drar sig undan: "Jag varnar er för en katastrof som den [som förintade stammarna] Aad och Thamud!" 41:14 När sändebuden kom till dem från alla tänkbara håll [och förmanade dem]: "Dyrka ingen annan än Gud!" – svarade de: "Om vår Herre hade velat, skulle Han helt säkert ha sänt änglar [som budbärare så att vi kunde tro på dem]; vi avvisar därför det [budskap med vilket ni påstår att] ni har sänts." 41:15 [Stammen] Aad uppträdde övermodigt på denna jord utan varje rimligt skäl och skröt: "Vem är mäktigare än vi?" – Förstod de inte att Gud, som skapade dem, har större makt än de? Men de framhärdade i att förneka Våra budskap, 41:16 och under [några] ödesdigra dagar sände Vi en rasande, iskall stormvind över dem för att låta dem i detta liv smaka ett förnedrande straff; straffet i det kommande livet skall förnedra dem än mer och de skall inte få någon hjälp. 41:17 Och vad [stammen] Thamud beträffar gav Vi dem vägledning, men de valde att förbli blinda hellre än att vägledas, och till straff för de [onda] handlingar de begick drabbades de av ett förödmjukande och förkrossande slag. 41:18 Men Vi räddade dem som trodde och fruktade Oss.

41:19 [Påminn dem om att] Guds fiender en Dag skall fösas i grupper fram mot Elden 41:20 och när de nått fram, skall deras öron, deras ögon och deras hud vittna mot dem om vad de gjorde. 41:21 Och var och en skall fråga sin hud: "Varför vittnade du mot mig?" – och den skall svara: "Gud, som ger alla talets gåva, har [också] gett mig [den]. Det var Han som först skapade dig [och de andra] och till Honom har ni [nu] förts åter. 41:22 Men ni försökte aldrig dölja [era förehavanden] för att era öron, era ögon och er hud inte skulle kunna vittna mot er, och ni trodde att Gud inte kände till vad ni gjorde. 41:23 Dessa tankar, som ni tänkte om er Herre, har blivit er undergång; och nu hör ni till förlorarna." 41:24 Även om de härdar ut förblir Elden icke desto mindre deras boning! Och ber de att få göra bot och bättring skall detta vägras dem.

41:25 Vi gav dem onda krafter till ständiga följeslagare och de skönmålade för dem det [onda] som de begick och det som de hade i sinnet. Och domen föll över dem lika obönhörligt som den hade fallit över tidigare släkten av osynliga väsen och människor; de hörde till förlorarna! 41:26 DE SOM framhärdar i att förneka sanningen säger [till sina meningsfränder]: "Lyssna inte på uppläsningen av Koranen! Nej, [överrösta] den med rop [och skrik] så vinner ni kanske [överhanden]!" 41:27 Vi skall sannerligen låta förnekarna utstå ett strängt straff och Vi skall löna dem efter deras värsta handlingar! 41:28 Elden är det straff som skall drabba Guds fiender, och där skall de ha sin boning till evig tid – lönen för att de [mot bättre vetande] avvisade Guds budskap. 41:29 [När förnekarna står framför helvetet] skall de säga: "Herre! Visa oss dem bland de osynliga väsendena och människorna som ledde oss vilse; [så att] vi kan trampa på dem och göra dem till de uslaste av de usla!" 41:30 De som säger: "Gud är vår Herre" och som vill följa den raka vägen, till dem stiger änglarna ned [med hälsningen]: "Ni skall inte känna någon fruktan och ingen sorg skall tynga er! Tag emot det glada budskapet att paradiset som ni har blivit lovade [väntar er]. 41:31 Vi är hos er och vakar över er i detta liv och i det liv som skall komma; och där skall allt som era själar längtar efter vara ert och det ni ber om skall ni få. 41:32 [Detta är] välkomsthälsningen från en förlåtande, barmhärtig Herre."

41:33 Vem talar ett skönare språk än den som kallar [människorna] till tron på Gud, som lever ett rättskaffens liv och som säger: "Jag hör till dem som har underkastat sig Guds vilja?" 41:34 Den goda handlingen och den dåliga handlingen kan inte ställas sida vid sida. Jaga bort [den dåliga handlingen] med en bättre – den som var din fiende kan bli din nära vän! 41:35 Men ingen annan

än den som bär [oförrätter] med tålamod finner [styrka] att handla så; bara den lyckligast lottade finner [sådan styrka]. 41:36 Om Djävulen förleder dig [till vrede], be då Gud beskydda dig; Han är Den som hör allt, vet allt!

41:37 Bland Hans tecken är natten och dagen, solen och månen. Fall inte ned på ert ansikte inför solen, inte heller inför månen; fall ned i tillbedjan inför Gud som har skapat dem – om det är Honom ni vill dyrka. 41:38 Om de anser sig för goda att [falla ned inför Gud], finns i din Herres närhet de som prisar Honom natt och dag utan att förtröttas. 41:39 Och bland Hans tecken är jorden som inför dina ögon ligger torr och död men som, när Vi låter regnet falla, skälver och sväller [av liv]. Han som väcker jorden till detta nya liv är med visshet Densamme som återuppväcker de döda! Gud har allt i Sin makt.

41:40 DE SOM förvränger eller vantolkar Våra budskap kan inte gömma sig för Oss. Vem är i ett fördelaktigare läge – den som skall kastas i Elden eller den som kommer inför Oss med lugnt [samvete] på Uppståndelsens dag? Handla som ni vill; Han ser vad ni gör! 41:41 De som förnekar sanningen i denna Påminnelse när den når dem [har ett fruktansvärt straff att vänta]. Den är en Skrift [som övertygar] med väldig kraft; 41:42 ingen lögn kan komma vid den vare sig öppet eller på hemliga vägar! Nej, den uppenbaras av en allvis Gud, som allt lov och pris tillkommer. 41:43 Vad de säger till dig [Muhammad] är ingenting annat än det som har sagts till de profeter som gick före dig. Din Herre är Den som ger full förlåtelse, men också Den som straffar med ett plågsamt straff. 41:44 Om Vi hade uppenbarat denna Koran på ett annat språk än arabiska, skulle de [som nu avvisar den] helt säkert ha sagt: "Varför har inte dess verser fått en fast och klar avfattning? [Budskap på] ett främmande språk! Och [budbäraren] arab!" Säg: "Denna [Skrift] ger alla som vill tro vägledning och bot [mot tvivel och okunnighet]; men för dem som inte vill tro har öronen täppts till och den känns som [en dimma] av blindhet [och elände] – [Koranen blir] för dem [bara] ett rop i ett långt avlägset fjärran. 41:45 Och Vi gav Moses Skriften, men olika meningar uppstod [bland människorna] om dess innebörd; och om inte din Herre hade beslutat [om uppskov] skulle allt [genast] ha varit avgjort mellan dem. Men [som det nu är] fortsätter de att omge [uppenbarelsen] med sina tvivel och misstankar.

41:46 DEN SOM handlar rättrådigt har själv gott av det, och den som gör orätt vållar sig själv skada; deras Herre vill inte Sina tjänare ont. 41:47 Han ensam har kunskapen om den Yttersta stundens ankomst; ingen frukt tränger fram ur sitt hölje och ingen varelse av honkön blir havande, inte heller föder hon, utan Hans vetskap. Den Dag då Han skall fråga [avgudadyrkarna]: "Var är [nu] Mina medgudar?" – kommer de att svara: "Vi måste erkänna att ingen av oss kan vittna [att de finns]." 41:48 Det som de förut brukat åkalla har då övergett dem, och de har förstått att det inte finns någon plats dit de kan fly.

41:49 MÄNNISKAN förtröttas inte att be om goda ting, men när hon drabbas av ett ont tappar hon modet och misströstar [om Guds nåd]. 41:50 Men om Vi förbarmar Oss över henne sedan hon haft att kämpa med svårigheter, säger hon helt säkert: "Detta är vad som tillkommer mig och den Yttersta stunden tror jag aldrig skall komma; men [om den kommer och] jag förs åter till min Herre, kan jag helt visst vänta mig att Han skall skänka mig det högsta goda!" Förvisso skall Vi låta dem som förnekade [Uppståndelsens] sanning få veta vad deras handlingar [var värda] och Vi skall låta dem pröva på ett tungt straff. 41:51 När Vi ger människan del av Våra välsignelser vänder hon Oss ryggen och drar sig undan, men om något ont drabbar henne, förlorar hon sig i ändlösa böner. 41:52 SÄG [till dem som sätter andra gudar vid Guds sida]: "Vad tror ni? Om [Koranen] verkligen är från Gud – vilket ni förnekar – vem begår då ett större fel än

den som tar avstånd [från uppenbarelsen] och sätter sig upp emot dess [budskap]?" [41:53] Vi skall visa dem Våra tecken vid horisonten och inom dem själva, ända till dess [uppenbarelsens] sanning står klar för dem! Är det inte nog för dem [att veta] att din Herre är vittne till allt som sker? [41:54] Men [ännu] är de osäkra om de skall möta sin Herre [och således uppleva uppståndelse, räkenskap och dom]! Har Han då inte full uppsikt över allt?

42 Ash-Shura (Samråd)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[42:1] HA meem. [42:2] `Ayn seen qaf.

[42:3] GUD, DEN Allsmäktige, den Vise, har uppenbarat [sanningen] för dig [Muhammad], liksom Han uppenbarade den för dina föregångare. [42:4] Allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär tillhör Honom; Han är den Höge, omstrålad av makt och härlighet. [42:5] Himlarna är nära att rämna i sina höga [valv], när änglarna sjunger sin Herres lov och ber Honom förlåta [människorna] på jorden. Ja, Gud ensam är Den som ständigt förlåter, Den som ständigt visar barmhärtighet! [42:6] GUD HAR dem under uppsikt som tar [andra] beskyddare i Hans ställe. Du har inte satts att vaka över dem.

[42:7] Vi har sålunda uppenbarat för dig en förkunnelse på det arabiska språket, för att du skall varna den främsta av alla städer och dem som bor runt omkring den, varna dem för den Stora samlingens dag – om vars [ankomst] det inte finns något tvivel – då några skall [stiga in] i paradiset, och andra i den högt flammande Elden. [42:8] Om Gud hade velat skulle Han förvisso ha gjort er [människor] till ett enda samfund. Han innesluter likväl den Han vill i Sin nåd, men för de orättfärdiga skall det inte finnas någon beskyddare och ingen hjälpare [på Domens dag]. [42:9] Har det inte gått därhän att de har tagit [andra] beskyddare i Hans ställe? Gud är den ende Beskyddaren! Han väcker de döda till liv och Han har allt i Sin makt. [42:10] [TROENDE!] Vilken sak det än gäller där ni är oense, är det Gud som har avgörandet. [Säg, Muhammad:] "Sådan är Gud, min Herre! Till Honom litar jag och till Honom vänder jag mig [i min ånger]." [42:11] Han är himlarnas och jordens Skapare. Han har skapat hustrur åt er av samma natur som ni själva; även av boskapen [har Han skapat] par [– han- och hondjur –] och så får ni tillväxa i antal. Ingenting är som Han – Han som hör allt, ser allt. [42:12] Han har nycklarna till himlarnas och jordens [förrådshus]. Han ger den Han vill riklig och [den Han vill] knappare utkomst. Han har full vetskap om allt.

[42:13] Han har föreskrivit för er samma [regel för] tron som Han anbefallde Noa – detta har Vi uppenbarat för dig [Muhammad] – och som Vi anbefallde Abraham och Moses och Jesus, nämligen att hålla fast vid [den sanna] trons [principer] och att aldrig tillåta söndring. För dem som sätter medhjälpare vid Guds sida ter sig det som du uppmanar dem till som en svår väg; [men] Gud utser dem Han vill till detta och till detta leder Han dem som vänder sig till Honom [i tro och lydnad]. [42:14] De [bland efterföljarna av äldre uppenbarelser som har söndrats i sekter] splittrades först efter att ha fått all kunskap och av ovilja och avund mot varandra. Och om inte din Herre redan hade beslutat att [låta det anstå] till en tid fastställd [av Honom] hade allt varit avgjort mellan dem. Men hos dem som har ärvt Skriften efter sina föregångare, kvarstår tvivlet

och misstankarna om denna [uppenbarelse]. [42:15]] Kalla därför [människorna till den rena tron] och gå din väg rakt fram, som du är befalld, och låt dig inte påverkas av deras önskningar utan säg: "Jag tror på allt vad Gud har uppenbarat [för Sina sändebud] och jag har blivit befalld att döma mellan er med rättvisa. Gud är vår Herre och er Herre. Vi skall stå till svars för våra handlingar och ni skall stå till svars för era handlingar. Låt oss inte tvista! Gud skall föra oss samman, Han som är målet för allas färd!" [42:16] Och vad angår dem som vill tvista om Gud efter det att [människorna] har bejakat Hans [kallelse], får de se sina argument underkända inför sin Herre och de skall drabbas av [Hans] vrede och ett strängt straff. [42:17] Det är Gud som har uppenbarat Skriften med sanningen och [rättvisans] Våg, [en hjälp till människan att handla rättvist]. Och hur skall du kunna veta om inte den Yttersta stunden är nära? [42:18] De som tvivlar på denna Stund säger sig önska dess snara ankomst, men de troende, de som vet att den är verklighet, bävar inför den. De som inte vill tro på den Yttersta stunden begår ett svårt misstag!

[42:19] GUD VISAR Sina tjänare en ofattbar välvilja. Han ger den Han vill hans uppehälle. Han äger all styrka, all makt. [42:20] Den som vill [så för att] skörda i evigheten skall Vi ge riklig skörd; och den som vill [så för att] skörda i denna värld skall Vi ge något av det han strävar efter, men i evigheten blir han lottlös. [42:21] Har de [satt upp] medhjälpare till [Gud], som utan Guds tillstånd har utfärdat föreskrifter för dem på religionens område? Om inte beslut om [uppskov med] avgörandet hade fattats, skulle domarna över dem helt visst ha fallit. Men de som begår sådan orätt har ett plågsamt straff att vänta. [42:22] Och du skall få se hur de orättfärdiga ängslas inför det [straff] som de [med sina handlingar] förtjänat och som [inte kan undgå att] drabba dem. Men de som trodde och levde ett rättskaffens liv, får [glädjas åt] de blommande ängarna i paradiset [och] njuta av allt vad de kan önska hos sin Herre. Det är den stora gåvan av Guds nåd, [42:23] som Han kungör för Sina rättskaffens troende tjänare.

Säg [Muhammad]: "Jag begär ingen ersättning av er för detta [budskap]; jag ber bara att ni ger [medmänniskorna] den kärlek [de har rätt att vänta]." Och om någon gör en god handling skall Vi ge honom mångdubbel belöning. Gud förlåter mycket och Han erkänner [Sina tjänares] förtjänster. [42:24] SÄGER de kanske att [Muhammad] har ljugit ihop allt detta om Gud? Men om [detta vore sant och] Gud ville, kunde Han försegla ditt hjärta [och utplåna Koranen ur ditt minne]; Gud stryker ut lögnen och bekräftar och klargör sanningen med Sina ord. Gud vet vad som rör sig i människans innersta. [42:25] Det är Han som tar emot Sina tjänares ånger och som förlåter och stryker ut dåliga handlingar; Han vet nämligen allt vad ni gör; [42:26] Han bönhör dem som tror och lever rättskaffens och ger dem i Sin nåd mer [än de förtjänar]. Men förnekarna av sanningen skall få ett strängt straff. [42:27] Och om Gud inte satte en gräns för Sin frikostighet mot Sina tjänare, skulle de säkert [frestas till] övergrepp och att begå annan orätt på jorden; men Han skänker vad Han vill efter Sitt mått; Gud är väl underrättad om Sina tjänares [behov] och förlorar dem inte ur sikte. [42:28] Det är Han som när människorna gett upp hoppet sänder regn och når [alla] med Sin barmhärtighet; Han är Beskyddaren, Den som allt lov och pris tillkommer.

[42:29] Och bland Hans tecken är skapelsen av himlarna och jorden och alla varelser som Han har låtit [uppstå och] sprida sig där; och [liksom Han har skapat dem] har Han makt att samla dem till Sig när Han vill. [42:30] Ingen motgång drabbar er som inte är en följd av era egna händers verk; ändå är det mycket som Han förlåter. [42:31] Ni kan inte uppresa er mot [Hans vilja] på jorden och ni har ingen beskyddare och ingen hjälpare utom Gud. [42:32] Bland Hans tecken är också skeppen som seglar över havet, där de [reser sig som bergstoppar över horisonten]. [42:33] Om Han vill låter Han vinden mojna, och då blir de liggande stilla på [havets] yta – i detta ligger helt visst

budskap till var och en som står fast i motgången och som tackar [Gud i allt] – [42:34] eller Han kan låta dem förlisa [med man och allt] på grund av vad de har förtjänat [med sina handlingar]; ändå utplånar Han mycken synd. [42:35] Och de som sätter Guds uppenbarelser i fråga skall veta att de aldrig kommer att finna en plats dit de kan fly.

[42:36] OCH [GÖR klart för er att] vad det än är som ni får ta emot [på jorden], är det [bara] sådant som förljuvar det jordiska livet, medan det [som väntar] hos Gud är det bästa och det som består. [Det väntar] dem som tror och litar till sin Herre [42:37] och som avhåller sig från de grövsta synderna och skamliga handlingar och som förlåter, [även] om vreden har gripit dem, [42:38] och som svarar när deras Herre kallar och som förrättar bönen och som [i allt] iakttar regeln om samråd och som ger åt andra av det som Vi skänker dem för deras försörjning; [42:39] och som hjälper varandra att försvara sig när de har utsatts för övergrepp. [42:40] Svaret på ett ont [som någon har lidit] är ett motsvarande ont [tillfogat gärningsmannen]; men den som förlåter och söker försoning [med sin fiende] skall få sin lön av Gud; Han är inte vän till dem som begår övergrepp. [42:41] Inget klander kan riktas mot dem som försvarar sig mot liden oförrätt. [42:42] Ingen får klandras utom den som tillfogar [andra] människor ont och som här på jorden begår övervåld i strid med rätten och sanningen; ja, sådana [människor] får se fram mot ett plågsamt straff. [42:43] Men den som bär [den lidna orätten] med tålamod och förlåter [har bestått ett prov som kräver] fasthet i föresatsen!

[42:44] DEN SOM Gud låter gå vilse finner därefter ingen beskyddare. Du skall få se hur de orättfärdiga beter sig när de [efter Uppståndelsen] står inför straffet och ropar: "Finns det ingen väg tillbaka?" [42:45] Och du skall se dem föras fram till [Elden], uppgivna, förödmjukade, kastande förstulna blickar [omkring sig], medan de troende säger: "Förlorarna [denna] Uppståndelsens dag är de som har förverkat sina och sina meningsfränders själar!" Ja, de orättfärdiga måste [utstå] ett ändlöst lidande [42:46] och ingen annan kan beskydda eller hjälpa dem än Gud. Den som Gud låter gå vilse, finner ingen väg [tillbaka].

[42:47] Bejaka er Herres [kallelse], innan en Dag, en Guds [dag], oåterkalleligen randas då ni inte kan finna en plats att fly till och då ni inte kommer att kunna förneka [det onda ni gjort]. [42:48] OM DE vänder dig ryggen [Muhammad, skall du veta att] Vi inte har sänt dig för att vaka över dem – du har bara att framföra [ditt budskap]. Då Vi låter människan erfara Vår nåd [– en av dem som inte har mer än denna världens goda för ögonen –], jublar hon över denna [som hon ser det, framgång], men när hon till följd av sina egna handlingar drabbas av ett ont, förnekar hon Oss [och glömmer att hon är Oss tack skyldig]. [42:49] Gud äger herraväldet över himlarna och jorden. Han skapar vad Han vill och Han skänker åt den Han vill döttrar och åt den Han vill söner; [42:50] eller skänker både söner och döttrar åt den Han vill och gör den Han vill ofruktsam. Han vet allt och är mäktig allt.

[42:51] Det är inte människan givet att Gud talar till henne på annat sätt än genom ingivelse eller från andra sidan av ett förhänge eller genom ett sändebud som Han sänder och som uppenbarar det Han vill [skall uppenbaras]. Gud är upphöjd, vis. [42:52] Så har Vi också låtit dig [Muhammad, efter de tidigare profeterna] få del av helig ingivelse. [Förr] visste du inte vad uppenbarelse betydde och inte heller vad [sann] tro innebar. Men Vi har gett dig [detta budskap] som ett ljus med vilket du skall leda dem Vi vill av Våra tjänare, leda [dem] till den raka vägen, [42:53] vägen till Gud, som allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär tillhör. Allt är förvisso på väg tillbaka till Gud!

43 Az-Zukhruf (Guld)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

43:1 HA meem.

43:2 VID SKRIFTEN, som är klar i sig själv och som klart framställer sanningen! 43:3 Vi har utformat den som en förkunnelse på det arabiska språket för att ni helt och fullt skall förstå [dess budskap]. 43:4 Den har sitt ursprung hos Oss, all uppenbarelses källa, och den [förmedlar] i högstämda ordalag den djupaste visdom.

43:5 SKULLE Vi avstå från att ge er [denna] påminnelse därför att ni förslösar era själar [i er lögnaktighet och ert trots? Nej, Vi fortsätter att varna er!] 43:6 Hur många profeter har Vi inte sänt till folken i äldre tid! 43:7 Men ingen profet kom någonsin till [sitt folk] utan att de gjorde narr av honom. 43:8 Och Vi lät dem gå under, fastän de var starkare än de [som nu förnekar sanningen]; dessa [ur historien utplånade] folks öden, borde utgöra en varning [för deras efterföljare]. 43:9 Om du frågar [människorna]: "Vem har skapat himlarna och jorden?" – svarar de helt säkert: "Den Allsmäktige, den Allvetande har skapat dem." 43:10 [Ja, det är] Han som har gjort jorden till er vagga och som på den har stakat ut vägar åt er, så att ni kan ta er fram [på era färder]. 43:11 [Och det är Han] som låter regn falla från skyn i rätta mängder, och därmed väcker Vi till liv dött land. Så skall ni också uppväckas [från de döda till nytt liv]. 43:12 [Och det är Han] som har skapat alla motsatspar, och [Han] som har gett er de skepp och de riddjur som ni färdas med, 43:13 för att ni, efter att ha tagit dem i er tjänst och stigit ombord eller suttit upp på dem, skall minnas er Herres godhet och säga: "Stor är Han i Sin härlighet, som låter oss förfoga över dem; själva skulle vi inte ha kunnat ta dem i vår tjänst! 43:14 [Låt oss aldrig glömma att] vi skall vända tillbaka till vår Herre!"

43:15 OCH [ÄNDÅ] vill de göra några av de varelser som Han har skapat till en del av Honom själv! Hur otacksam är människan inte! 43:16 Skulle Han bland allt det som Han har skapat välja döttrar och åt er skänka [idel] söner? 43:17 Om någon av dem får höra att ett [barn av det kön] som han sätter i samband med den Nåderike [fötts åt honom], mörknar hans uppsyn och den undertryckta vreden sjuder inom honom. 43:18 [Och han klagar:] "Ännu en av dem som växer upp omgiven av bjäfs och grannlåt och som har svårt att reda sig i en diskussion! 43:19 Och de tror att änglarna, som är den Nåderikes tjänare, är kvinnliga väsen! Har de kanske bevittnat deras skapelse? Nej, deras påstående skall antecknas och de skall ställas till svars [för det].

43:20 De säger också: "Hade det varit den Nåderikes vilja, skulle vi inte ha ägnat dem vår dyrkan." Om detta vet de ingenting – de följer bara lösa antaganden och förmodar [än det ena, än det andra]. 43:21 Eller har Vi före denna [Koran] skänkt dem en Skrift [av annat innehåll] som de stöder sig på? 43:22 Nej, de säger tvärtom: "Vi har förstått att detta var våra fäders tro, och vi följer i deras spår." 43:23 Och så har det varit förr; Vi har aldrig sänt en varnare till ett folk före dig utan att de nöjeslystna veklingarna bland dem sade: "Vi har förstått att detta var våra fäders tro och vi följer deras exempel." 43:24 [Och när profeten] sade: "Men om jag ger er bättre vägledning än den som ni har förstått att era fäder följde?" blev deras svar [alltid]: "Vi avvisar det [budskap] som [ni profeter påstår att] ni har anförtrotts!" 43:25 Och Vi lät dem känna på Vår vedergällning. Se där vilket slut de fick som påstod att sanningen är lögn! 43:26 ABRAHAM talade till sin fader och sitt

folk och sade: "Jag avsvär mig allt ansvar för er dyrkan [av falska gudar]! 43:27 [Jag dyrkar] ingen annan än Honom som har skapat mig, och Han skall leda mig på rätt väg!" 43:28 Och dessa ord yttrade han för att de skulle bevaras bland hans efterkommande, så att de [som avviker från den rena tron] skall finna vägen tillbaka.

43:29 Ja, dessa [dina samtida, Muhammad,] och deras förfäder har fått njuta av det goda i denna värld tills sanningen och ett sändebud som förklarade den kom till dem. 43:30 När sanningen nu har nått dem, säger de: "Detta är bländande och förhäxande vältalighet och vi tror inte på det!" 43:31 Och de säger: "Varför har inte denna Koran uppenbarats för en framstående man från [en av] de två städerna?" – 43:32 Är det de som skall fördela din Herres nåd?

Nej, det är Vi som skänker var och en vad han behöver för sitt uppehälle i detta liv, och Vi ger förmåner åt några som höjer dem [flera] steg över de andra, så att den ene kan ta den andre i sin tjänst – [på liknande sätt fördelar Vi Våra gåvor av andligt slag]. – Din Herres nåd är mer värd än de [rikedomar] som människor kan samla. 43:33 Och om inte människorna – [eggade av att se sådan rikedom] – hade löpt fara att urarta till ett samfund [av girighet och ondska], kunde Vi ha gett dem som förnekar den Nåderike, bostäder med tak av silver och trappor att stiga uppför [av silver] 43:34 och portar [av silver] och divaner att vila på [av silver]; 43:35 ja, [Vi kunde till och med ha gett dem allt detta] av guld! Men [om Vi också gav förnekarna detta] skulle det inte innebära mer än ögonfägnad för dem i detta förgängliga liv, medan det eviga livet [väntar] de gudfruktiga hos din Herre. 43:36 Den som är blind för den Nåderikes påminnelser låter Vi få ett ont väsen som ständig följeslagare; 43:37 och detta väsen hindrar honom att slå in på den väg [som leder till Gud], fastän han själv tror sig vara på rätt väg. 43:38 [Men] då han [på Domens dag] träder inför Oss, säger han [till följeslagaren]: "Om ändå avståndet mellan mig och dig varit lika långt som mellan platsen där solen går upp och platsen där den går ned!" – Följeslagaren var alltså alltigenom ond! 43:39 Men det kommer inte att vara er till nytta [och inte heller till tröst] att ni, liksom ni har gjort orätt tillsammans, skall lida straffet tillsammans.

43:40 KAN DU förmå de döva att höra eller visa de blinda och dem som har gått ohjälpligt vilse, den rätta vägen? 43:41 Antingen Vi låter dig dö [innan straffet når dem – då skall du veta att] Vi kommer att straffa dem – 43:42 eller Vi låter dig se det som Vi har varnat dem för, [kan du vara förvissad om att] Vi har dem i Vår makt. 43:43 Håll därför fast vid det som Vi har uppenbarat för dig; din väg är den raka vägen! 43:44 Genom denna [Skrift] skall ditt och ditt folks namn hållas i [evig] ära och [en Dag] skall ni få redogöra [för det bruk ni gjorde av denna gåva]. 43:45 Och fråga Våra sändebud som Vi sände före dig, om Vi vid sidan av den Nåderike satte upp gudomligheter som de skulle dyrka.

43:46 OCH VI sände Moses med Våra budskap till Farao och hans stormän. Och Moses sade: "Jag är ett sändebud [från] världarnas Herre". 43:47 Men när han steg fram inför dem med Våra tecken och under, gjorde de narr av dem; 43:48 likväl var varje nytt tecken som de fick se mäktigare än det föregående. Och Vi lät Vårt straff drabba dem, för att de skulle vända tillbaka [till Oss]. 43:49 Och [varje gång straffet drabbade dem] sade de: "Be för oss till din Herre, du trollkarl, enligt det förbund som Han har slutit med dig [att Han befriar oss från detta straff]; då skall vi låta oss ledas på rätt väg. 43:50 Men när Vi befriade dem från straffet, bröt de sitt ord. 43:51 Och Farao lät utfärda ett upprop till sitt folk [och sade]: "Mitt folk! Har jag inte herraväldet över Egyptens [land]? Se allt detta flodvatten som flyter fram under min fot! Inser ni inte [att det är jag som är er herre] 43:52 Jag är sannerligen förmer än han, som [bara] är värd förakt och som inte ens kan uttrycka sig klart! 43:53 Varför har inte [hans Herre] skänkt honom armringar av guld eller låtit

honom åtföljas av änglar?" 43:54 Så visade Farao hur han föraktade sitt folk, men de följde honom – de var ett folk av hårdnackade syndare. 43:55 Och när deras trots tänt Vår vrede lät Vi Vår hämnd drabba dem och Vi dränkte dem alla 43:56 och gjorde dem till ett exempel och [deras öde till] en lärdom för efterföljande släkten.

43:57 NÄR MARIAS son anförs som exempel [på en gudom vid sidan av Gud], larmar ditt folk [Muhammad] 43:58 och säger: "Är inte våra gudomligheter förmer än han?" Men de nämner honom bara för att få till stånd en diskussion. Ja, de är människor som finner nöje i diskussioner [för deras egen skull]! 43:59 Han var ingenting annat än [Vår] tjänare, som Vi i Vår nåd [kallade till profet] och gjorde till en förebild för Israels barn. 43:60 Och om Vi ville – [invånare i Mekka!] – kunde Vi låta änglar befolka jorden som era efterträdare.

43:61 Hans [återkomst till jorden] skall vara ett tecken att den Yttersta stunden [närmar sig]; tvivla därför inte på den. Och [säg, Muhammad]: "Följ mig, detta är en rak väg! 43:62 Och låt inte Djävulen hejda er; han är verkligen er svurne fiende!" 43:63 OCH NÄR Jesus kom med [tecken och] klara bevis, sade han: "Jag har kommit till er med [uppenbarad] visdom och för att klargöra för er några av de ting som ni tvistar om. Frukta Gud och följ mig! 43:64 Gud är min Herre och er Herre; det är Honom ni skall dyrka! Detta är en rak väg." 43:65 Men de sekter [som söndringen] bland dem [gav upphov till] hade olika meningar [om Jesus]. Olyckliga de syndare som måste frukta straffet [som skall drabba dem] en sorgens och plågans Dag! 43:66 VÄNTAR de [som förnekar sanningen] att den Yttersta stunden skall komma över dem plötsligt när de minst anar det [– och ångerns tid är ute]? 43:67 Den Dagen skall de som förut var nära vänner bli varandras fiender, [alla] utom de som fruktade Gud. 43:68 [Och Gud skall säga:] "I dag skall ni, Mina tjänare, inte känna någon fruktan och ingen sorg skall tynga er, 43:69 ni, som trodde på Våra budskap och som underkastade er Vår vilja! 43:70 Stig in, ni och era livsledsagare, i paradiset och njut dess glädje [i fulla drag]!" 43:71 De skall betjänas med fat och dryckeskärl av guld, och där skall finnas allt det som själarna längtar efter och som är en fröjd för ögat. Och där skall ni förbli till evig tid. 43:72 Detta är paradiset, er arvedel [som är lönen] för det ni gjorde [i livet]. 43:73 Där skall ni få smaka frukter i mängd [av läckraste slag]. 43:74 Men de obotfärdiga, trotsiga syndarna skall förbli under helvetetsstraffets [förbannelse] 43:75 utan någon lindring i plågorna, och de skall sjunka ned i djup förtvivlan. 43:76 Vi gjorde dem ingen orätt; de begick orätt [mot sig själva]. 43:77 De kommer att ropa till [helvetets väktare]: "Du som härskar [över oss]! Be till din Herre att Han dömer oss till förintelse!" Men hans svar blir: "[Nej,] här skall ni förbli!" 43:78 VI HAR gett er sanningen, men för de flesta av er är sanningen förhatlig.

43:79 Har de gjort upp en plan [hur de skall fastställa vad som är sanning]? Då sätter Vi Vår plan i verket! 43:80 Tror de kanske att Vi inte känner deras hemligheter och [inte vet om] deras överläggningar [bakom lyckta dörrar]? Helt visst [är det så] och Våra utsända är hos dem och nedtecknar [allt].

43:81 [Muhammad!] Säg [till dem som sätter andra vid Guds sida]: "Jag skulle vara den förste som tillbad den Nåderikes son, om Han hade någon." 43:82 Stor är Han i Sin härlighet, himlarnas och jordens Herre, Herren till allmaktens tron – och fjärran från [människornas alla försök] att beskriva [Hans Väsen]. 43:83 Lämna dem nu att förströ sig med sina ordlekar, till dess de står inför den Dag som de har fått löfte om. 43:84 Det är Han som är Gud i himlen och Gud på jorden och Han är den Allvise, den Allvetande. 43:85 Välsignad är Han som äger herraväldet över himlarna och jorden och allt det som är däremellan! Hos Honom [ensam] finns kunskapen om den Yttersta stunden och till Honom skall ni föras åter! 43:86 De som de åkallar i stället för Gud har inte makt

att tala till förmån [för sina tillbedjare]; ingen [kan göra detta] utom den som med [full] kunskap vittnar om sanningen. [43:87] Och om du frågar dem [som dyrkar andra väsen vid sidan av Gud], vem som har skapat dem, svarar de helt visst: "Det är Gud." Hur förvirrade är inte deras begrepp! [43:88] Och [Gud har hört Sin Profets] klagan: "Herre, de är människor som inte vill tro!" [43:89] Förlåt dem och hälsa dem med fredshälsningen – de kommer att få veta [sanningen].

44 Ad-Dukhan (Rök)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[44:1] HA meem.

[44:2] VID SKRIFTEN, som är klar i sig själv och som klart framställer sanningen! [44:3] Dess uppenbarelse [inleddes] under en välsignad natt – Vi har aldrig upphört att varna [människorna] – [44:4] [en natt] då varje fråga formulerades med fasthet och precision [44:5] enligt Vår befallning – Vi har aldrig upphört att sända Våra budbärare [med undervisning och vägledning]. – [44:6] Detta är en nåd från din Herre, Han som hör allt, vet allt, [44:7] Herren över himlarna och jorden och allt som finns däremellan; [detta vet ni] om ni [hör till dem som] strävar efter inre visshet! [44:8] Ingen gud finns utom Han, som skänker liv och skänker död; er Herre och era förfäders Herre. [44:9] Men de tvivlar och skämtar bort [frågans allvar].

[44:10] VÄNTA på den Dag då himlen kommer att [skymmas av] en klart synlig, tät rök [44:11] som sveper in människorna; [och de skall ropa och klaga:] "Vilket straff, vilken plåga! [44:12] Herre, låt oss slippa ifrån [detta] straff, Vi tror på Dig!" [44:13] Men varifrån skall den påminnelse komma som påverkar dem? Ett sändebud har ju kommit till dem och klart framfört sitt budskap; [44:14] då vände de honom ryggen med orden: "[Denne] galning har lärts upp [av andra]!" [44:15] Vi skall skjuta upp straffet en liten tid, men ni kommer att återfalla [i synd]. [44:16] Dock, den dag då Vårt dråpslag faller med fruktansvärd kraft, skall Vi utkräva [full] vedergällning [av er alla]!

[44:17] LÅNGT före deras tid lät Vi Faraos folk utstå en hård prövning; en ädel budbärare kom till dem och sade: [44:18] "Överlämna Guds tjänare till mig! Jag är [Guds] sändebud [utsänd] till er och ni kan lita på mig. [44:19] Uppres er inte mot Gud! Jag kommer till er med ett klart bevis på min myndighet, [44:20] och jag ber min Herre och er Herre om skydd mot det onda som ni vill tillfoga mig. [44:21] Om ni inte tror mig, håll er då ifrån mig!"

[44:22] [När Moses såg deras omedgörlighet] bad han till sin Herre [och sade]: "Dessa [människor] är djupt sjunkna i synd!" [44:23] Och [Gud befallde honom]: "De kommer att förfölja er; bege dig därför i väg med Mina tjänare under natten! [44:24] Och lämna havet stilla och kluvet bakom er; där skall [den förföljande] armén dränkas!" [44:25] Hur många trädgårdar, [vattnade av] källor, måste de inte överge, [44:26] och [vajande] sädesfält och ståtliga palats – [44:27] och de lyckliga och ombonade liv som hade varit deras! [44:28] Så [blev deras öde]! Och Vi lät andra ärva det [som de lämnade efter sig]. [44:29] Men himlen och jorden fällde inga tårar över dem och de gavs ingen frist. [44:30] Så räddade Vi Israels barn från det förnedrande straffarbete [44:31] som Farao [lade på dem] – han var en förtryckare som gick till de värsta överdrifter. – [44:32] Ja, med [Vår] kunskap utvalde

Vi dem [och satte dem] högre än jordens alla folk [44:33] och Vi gav dem tecken [på Vår nåd] vars klara innebörd var att de sattes på prov.

[44:34] Dessa [nutida förnekare] säger: [44:35] "Vi skall dö denna första och enda gång och vi skall inte uppstå till nytt liv. [44:36] Men låt våra förfäder stå upp [och vittna] om det ni säger är sant." [44:37] Är de bättre än Tubba`s folk och deras föregångare som Vi lät gå under, förlorade som de var i sin synd? [44:38] Vi har inte skapat himlarna och jorden och allt som finns däremellan för Vårt nöjes skull; [44:39] nej, Vi har inte skapat dem utan en plan och ett syfte, men de flesta [människor] inser det inte.

[44:40] ÅTSKILLNADENS dag [då de orättfärdiga skall skiljas från de rättfärdiga] är den utsatta tiden, då alla [skall samlas åter]; [44:41] den Dag då vännen inte kan ingripa till förmån för sin vän och ingen kan få hjälp [44:42] utom den som Gud förbarmar Sig över; Han är den Allsmäktige, den Barmhärtige. [44:43] Det träd i vars frukt är död, [44:44] skall låta den hårdnackade förnekaren smaka sin frukt; [44:45] och den skall sjuda som smält koppar i hans inälvor, [44:46] sjuda som skållhett vatten. [44:47] [Och ett rop skall höjas:] "Grip honom och släpa honom rakt in i lågornas mitt; [44:48] häll sedan kokhett vatten över hans huvud som en [ytterligare] plåga. [44:49] Pröva på [detta straff], du som [på jorden] var den mäktige, den förnäme! [44:50] Det var detta som ni [alla] tvivlade på!" [44:51] Men de som fruktade Gud skall då [få njuta] i trygghet, [44:52] av [grönskande] lustgårdar och [porlande] källor, [44:53] klädda i siden och brokad, [vilande på högsäten] mitt emot varandra. [44:54] Sådan [skall deras lycka vara] och Vi skall ge dem mörkögda, oskuldsfulla unga kvinnor som sällskap. [44:55] Där skall de få de frukter som de önskar och frid och ro skall omge dem. [44:56] Döden skall inte nå dem där, sedan de förut dött döden på jorden och de har skonats från Eldens straff – [44:57] ett bevis på din Herres nåd – detta är den stora segern!

[44:58] OCH VI har gjort denna [Skrift] lätt att förstå, [förmedlad] på ditt eget språk [Muhammad] för att de skall kunna ta den till sig. [44:59] Avvakta därför [det som skall komma]; även de skall avvakta.

45 Al-Djathiyah (På knä)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[45:1] HA meem.

[45:2] UPPENBARELSEN av denna Skrift är Guds, den Allsmäktiges, den Vises, verk. [45:3] Himlarna och jorden rymmer helt visst budskap till dem som vill tro. [45:4] Och i er egen natur och hos alla de djur som Han låter [föröka sig och] spridas [över jordens yta] finns tecken för dem som äger inre visshet. [45:5] Och i växlingen mellan natt och dag och i det som Gud sänder ned från himlen till livets vidmakthållande och därmed ger nytt liv åt jorden, som varit död, och i vindarnas rörelser – [i alla dessa företeelser] ligger tecken för människor som använder sitt förstånd. [45:6] Detta är Guds budskap, som Vi förmedlar till dig [Muhammad] och med dem sanningen. –

Men på vilken förkunnelse skall de tro som [inte fäster avseende vid] Gud och Hans tecken? [45:7] Arma, förljugna syndare [45:8] som, när han hör Guds budskap läsas upp för honom, förskansar sig bakom en högmodigt avvisande hållning, som om han ingenting hört! Låt honom veta att

[han skall få utstå] ett svårt lidande! [45:9] Och för den som, när han får kännedom om något av Våra budskap, skämtar bort det ligger ett förnedrande straff [i beredskap]. [45:10] Helvetet är dem inpå hälarna och ingenting av det som de har uppnått [i livet] och ingen av dem som de har valt till beskyddare i Guds ställe skall vara dem till någon nytta; ja, ett straff av stor stränghet [väntar] dem. [45:11] Denna [Koran] är en vägledning. Men för dem som avvisar sin Herres budskap är ett svidande bittert straff förberett.

[45:12] DET ÄR Gud som har låtit havet tjäna er, så att skeppen på Hans befallning seglar över det och ni skall kunna söka det som Han i Sin godhet [beviljar er] – kanske skall ni också tacka Honom. [45:13] Och Han har skapat allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär för att tjäna er – allt är Hans gåva; i detta ligger helt visst budskap till människor som tänker.

[45:14] Uppmana de troende att förlåta dem som inte ser fram emot Guds dagar; det är nämligen Han som då skall ge människorna den lön som de har förtjänat [med sina handlingar]. [45:15] Den som gör rätt har själv gott av sina handlingar, och den som gör orätt gör det till nackdel för sig själv. Till sist skall ni föras åter till er Herre.

[45:16] VI GAV Israels barn Skriften och rätt att styra och döma [i enlighet med Guds lag] och Vi lät profeter uppstå bland dem; och Vi sörjde för dem med goda och nyttiga ting och Vi visade dem sådan nåd som Vi inte har visat något annat folk. [45:17] Och Vi gav dem klara föreskrifter i allt som rör religionen, och först efter att ha fått all kunskap blev de oense om dessa [föreskrifters innebörd] av ovilja och avund mot varandra. På Uppståndelsens dag skall Din Herre döma mellan dem i alla de frågor som de tvistade om. [45:18] Därefter har Vi visat dig [Muhammad] en väg till förverkligandet [av trons] syfte; följ därför denna väg och fäst dig inte vid de okunnigas önskningar. [45:19] De kan inte skydda dig mot Guds [vrede, om du skulle göra dem till viljes]; de orättfärdiga beskyddar varandra, men Gud är de gudfruktigas Beskyddare. [45:20] Denna [Skrift] öppnar era ögon [för sanningen] och är en vägledning och en nåd för dem som har inre visshet.

[45:21] Tror de som begår orätt att Vi skall ge dem samma behandling, i livet och i döden, som Vi ger dem som tror och lever ett rättskaffens liv? Hur illa dömer de inte! [45:22] Gud har skapat himlarna och jorden i enlighet med en plan och ett syfte, och för att var och en skall få den lön som han har förtjänat och ingen tillfogas orätt. [45:23] HUR SER du [Muhammad] på den som gör sina egna passioner till gud? Eftersom Gud vet [att hans sinne är stängt för all vägledning], har Han låtit honom gå vilse och tillslutit hans öron och förseglat hans hjärta och bundit för hans ögon. Vem kan vägleda honom sedan Gud [har övergett honom]? Skall ni inte tänka över detta

[45:24] Och de säger: "Det finns inget liv utom livet på jorden. Några [av oss] dör och några lever [vidare] och enbart tiden förintar oss." Men om detta har de ingen kunskap – de rör sig bara med lösa antaganden. [45:25] Och när någon läser Våra klara budskap högt för dem, kan de inte finna på något annat att säga än: "Låt då våra förfäder stiga fram, om det ni säger är sant." [45:26] Säg: "Det är Gud som ger er liv och sedan låter er dö och som, när Uppståndelsens dag är inne – här finns inte rum för tvivel – skall samla er [till Sig]; men [om detta] har de flesta människor ingen kunskap."

[45:27] Guds är herraväldet över himlarna och jorden, och den Dag då den Yttersta stunden närmar sig skall de som ville dra sanningen [i Våra budskap] i tvivelsmål vara förlorade. [45:28] Och den Dagen skall du få se alla samfund ligga på knä [inför Domaren] och varje samfund kallas fram till sin bok: "I dag skall ni få lönen för era handlingar. [45:29] Detta är Vår bok som säger [den fulla] sanningen om er; allt vad ni gjorde har Vi låtit nedteckna." [45:30] De som hade tron och levde

ett rättskaffens liv skall inneslutas i Sin Herres nåd; detta är den lysande segern! [45:31] Men de som förnekade sanningen [skall tillfrågas]: "Lästes inte Mina budskap upp för er? Men i ert högmod [avvisade ni allt] och förhärdades i er synd! [45:32] Och på orden:'Guds löfte är sanning; om den Yttersta stundens ankomst finns det inte rum för tvivel', svarade ni:'Vi vet ingenting om denna stund; sannolikt rör det sig bara om ett antagande och vi kommer inte att låta oss övertygas.'"

[45:33] Men det onda som de gjort skall då stå klart för dem och de skall se sig inringade av det som de brukade göra till föremål för sina skämt. [45:34] Då ljuder [Guds röst:] "I dag skall Vi glömma er, så som ni glömde mötet [med Oss] denna Dag. Elden är er slutliga hemvist och [där finner] ni ingen som kan hjälpa er; [45:35] så är det därför att ni [vågade] skämta om Guds budskap och lät världens [lockelser] leda er vilse." Den Dagen kommer de inte att slippa ut ur Elden, och de kommer inte att få någon uppmaning att göra bot och bättring.

[45:36] ALLT LOV och pris tillkommer Gud, himlarnas Herre, jordens Herre och Herren över alla världar! [45:37] Honom tillhör all makt och härlighet i himlarna och på jorden och Han är den Allsmäktige, den Vise.

46 Al-Ahqaf (Sanddynerna)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[46:1] HA meem.

[46:2] UPPENBARELSEN av denna Skrift är Guds, den Allsmäktiges, den Vises, verk. [46:3] Vi har inte skapat himlarna och jorden och allt som finns däremellan utan en plan och ett syfte och Vi har fastställt en slutpunkt [för allt]. Förnekarna av sanningen vänder likväl ryggen åt varningarna. [46:4] Säg: "Har ni övervägt vad det är ni anropar i Guds ställe? Visa Mig vad dessa [väsen eller makter] har skapat på jorden! Eller hade de del i himlarnas [skapelse]? Visa upp en Skrift som uppenbarats före denna eller vad som kan ha bevarats av [äldre släktens] kunskap [och som ni stöder er på], om ni talar sanning!" [46:5] Och vem begår ett större misstag än den som i Guds ställe anropar dem, som inte kan svara honom förrän på Uppståndelsens dag och som inte ens är medvetna om att de anropas? [46:6] När människorna samlas [inför Domen] skall de bli [sina tillbedjares] fiender och ta avstånd från deras dyrkan.

[46:7] När Våra klara budskap läses upp för dem, säger de om sanningen som de får höra: "Detta är uppenbart bländande och förhäxande vältalighet." [46:8] Eller också säger de: "Det är han [själv] som har författat det!" Säg [Muhammad]: "Om jag hade författat den hade ni inte kunnat skydda mig mot Gud. Han har full vetskap om den ström [av förtal] som flödar över era läppar; inga [andra] vittnen än Han behövs mellan mig och er. Han är Den som ständigt förlåter, Den som ständigt visar barmhärtighet." [46:9] Säg: "Jag är inte den förste av [Guds] sändebud och jag vet inte vad som skall ske med mig och med er. Jag följer bara det som uppenbaras för mig; jag är ingenting annat än en varnare, [som varnar] klart och entydigt." [46:10] Säg: "Hur ser ni [på detta]? Om det [som jag förkunnar verkligen] kommer från Gud och ni förnekar det, [har ni inte då gjort orätt]? Ett vittne bland Israels barn vittnade ju att en [som är] honom lik [skall komma] och

[vittnet] trodde [på detta], men ni i ert högmod [avvisar det]! Gud vägleder sannerligen inte dem som gör orätt!"

46:11 Och förnekarna av sanningen säger om dem som blivit troende: "Hade det funnits något gott [i detta budskap] skulle inte dessa [eländiga stackare] haft så bråttom att anta det före oss." Och när de inte vill låta sig ledas av det, säger de: "Allt detta är [bara] gamla lögner." 46:12 Denna [Koran] föregicks av den Skrift som uppenbarades för Moses som en vägvisare och en [källa till] nåd; och detta är en uppenbarelse som på det arabiska språket bekräftar [den föregående] och som varnar de orättfärdiga och ger dem som gör det goda och det rätta ett hoppets budskap. 46:13 De som bekänner "Gud är vår Herre" och så håller fast [vid detta] skall inte känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem. 46:14 De har paradiset till arvedel och där skall de förbli till evig tid – lönen för deras handlingar!

46:15 VI HAR förmanat människan att visa godhet mot sina föräldrar. [Den blivande] modern bär sin börda med möda och med smärta föder hon – ja, [hennes möda] varar trettio månader, amningstiden [inbegripen] Och när människan vid det fyrtionde levnadsåret når sin fulla mognad, ber hon: "Herre! Gör att jag [alltid] visar tacksamhet mot Dig för Dina välgärningar mot mig och mot mina föräldrar och att jag gör det goda och det rätta och allt det som Du ser med välbehag; och gör mina efterkommande till goda och rättrådiga människor! Jag är en av dem som har underkastat sig Din vilja och som [alltid] vänder åter till Dig i ånger." 46:16 Av vad sådana [människor] gjort skall Vi tillgodoräkna dem det bästa och Vi skall överse med deras dåliga handlingar; [ja, de skall vara] bland paradisets arvtagare enligt det sanna löfte som de har fått [genom profeterna].

46:17 Det finns den som svarar sina föräldrar [när de uppmanar honom att tro]: "Skäms ni inte? Mig lovar ni att jag skall uppväckas [från de döda] – men [ni tiger om alla] de släktled som har gått före mig?" [Föräldrarna] ber om Guds hjälp [och säger till sonen]: "Du drar olycka över dig! Antag tron! Guds löfte är sanning!" Men han svarar: "Det där är bara sagor från förfädernas tid!" 46:18 Och över [sådana som] denne skall samma dom osvikligt fällas som den som fälldes över tidigare släkten av osynliga väsen och människor; ja, de kommer att höra till förlorarna! 46:19 Och för var och en skall det finnas grader efter vad han har gjort [av gott eller ont], så att [Gud på denna grund] skall ge dem full lön för deras handlingar och ingen skall tillfogas orätt. 46:20 Och den Dag då förnekarna av sanningen förs fram inför Elden [skall Vi säga till dem:] "Ni har förslösat det goda som livet erbjöd er och njutit det [utan en tanke på evigheten]; i dag drabbar er straffet med skam och vanära därför att ni uppträdde med högmod på jorden utan fog och därför att ni ständigt trotsade [Våra befallningar]."

46:21 OCH MINNS hur [stammen] Aads broder – sedan [många] varnare passerat som han hade kännedom om och andra om vilka han var okunnig – varnade sitt folk [som levde] i sanddynernas land: "Dyrka ingen utom Gud! Jag fruktar det straff [som annars kommer att drabba] er en olycksdiger Dag!" 46:22 De svarade: "Har du kommit för att förmå oss att överge våra gudar? Låt då det som du hotar oss med drabba oss, om du talar sanning!" 46:23 Han sade: "Gud ensam har kunskap [om det straff som skall drabba er]. Jag framför [bara] till er det [budskap] som jag har anförtrotts. Men jag ser att ni är dåraktiga och okunniga människor." 46:24 Och när de såg [straffet som] en molnbank [vid horisonten] som rörde sig i riktning mot deras dalar, ropade de [glatt]: "Se, ett moln! Det skall ge oss regn!" [Hud sade:] "Nej, detta är straffet som ni så otåligt bad om: en stormvind som för med sig svårt lidande 46:25 och som skall ödelägga allt enligt

sin Herres befallning." Och när morgonen kom, kunde ingenting urskiljas annat än [resterna av] deras bostäder. Så lönar Vi de obotfärdiga syndarna.

46:26 Vi hade skänkt dem en bättre och säkrare plats på jorden än den som Vi har gett er, och Vi hade begåvat dem med hörsel, syn och förstånd. Men varken deras hörsel eller deras syn eller deras förstånd var dem till någon nytta – de framhärdade i att förneka Guds budskap – och så inringades de av det som varit föremål för deras hån och skämt. 46:27 Vi har låtit många folk [som levde] i er närhet gå under, trots att Vi på många sätt hade förtydligat budskapen [och varningarna] för att förmå dem att [tänka sig för och] vända om. 46:28 Varför fick de ingen hjälp av dem som de tillbad som gudomligheter vid sidan av Gud för att de skulle föra dem närmare [Honom]? Nej, [i nödens stund] övergav [gudarna] dem; det var ju bara en historia som de hade ljugit ihop.

46:29 OCH SE, Vi lät en liten skara av osynliga väsen närma sig dig [Muhammad], så att de kunde höra [dig läsa ur] Koranen, och när de kom fram, sade de [till varandra]: "Lyssna nu noga!" Och när läsningen var slut, vände de tillbaka till de sina som varnare 46:30 och sade: "Landsmän! Vi har lyssnat till en uppenbarelse, som [människorna] efter Moses [tid] har fått del av och som bekräftar det som ännu består [av äldre tiders uppenbarelser] och den leder [lyssnaren] till sanningen och till en rak väg. 46:31 Landsmän! Hör den som kallar er till Gud och tro på honom! [Gud] skall ge er förlåtelse för era synder och skona er från ett plågsamt straff. 46:32 Men den som inte lyssnar till honom kan inte trotsa [Guds vilja] på jorden och han kommer inte att finna en annan beskyddare än Gud. Det är uppenbart att den [människan] har gått vilse."

46:33 FÖRSTÅR de inte att Gud, som har skapat himlarna och jorden utan att skapelsen av dem tröttade Honom, har makt att återuppväcka de döda? Ja, Han har allt i Sin makt! 46:34 Och den Dag då förnekarna av sanningen skall föras fram inför Elden, [skall de tillfrågas:] "Är detta inte verklighet?" [Och] de skall svara: "Vid vår Herre! Helt visst är det [verklighet]!" [Och Gud] skall säga: "Smaka då straffet för er förnekelse av sanningen!"

46:35 BÄR [Muhammad, motgång och oförrätt] med tålamod, liksom sändebuden [före dig] – män, fasta i sina föresatser – bar [allt] med tålamod; och begär inte att förnekarna genast skall [straffas]! Den Dag då de med egna ögon får se det som lovats dem, [kommer det att förefalla dem] som om de inte hade tillbringat mer än en timme av en dag på jorden. [Detta är] budskapet. Kommer då någon att förgöras utom de som förhärdade sig i synd och trots [mot Gud]?

47 Muhammad

Medina-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

47:1 DE SOM förnekar sanningen och som hindrar [andra] att följa Guds väg – allt vad [sådana människor] har åstadkommit skall Han låta gå förlorat. 47:2 Men de troende som lever ett rättskaffens liv och tror på det som har uppenbarats för Muhammad – detta är sanningen från deras Herre – deras dåliga handlingar skall Han utplåna och Han skall ge dem sinnesstyrka och inre lugn. 47:3 Så [är det] därför att de som vill förneka sanningen följer det som är falskt och

bedrägligt, men de som tror följer den sanning [som de fått] från sin Herre. Gud visar också med exempel hur människorna går till väga.

47:4 DÅ NI möter förnekarna [i strid], låt [svärden] falla över deras huvuden till dess ni har tvingat dem på knä; tag därefter [de överlevande] till fånga. Sedan [kommer den tid] då ni skall ge dem fria, godvilligt eller mot lösen, för att kriget skall lägga av sina bördor. Detta [är vad ni har att iaktta]. Om Gud ville kunde Han helt visst slå ned dem [utan er medverkan], men genom att låta er kämpa mot varandra sätter Han er alla på prov. Och vad dem beträffar som stupar i kampen för Guds sak, skall Han inte låta deras handlingar bli förgäves; 47:5 Han skall leda deras [steg] och ge dem sinnesstyrka och inre lugn 47:6 och föra dem till paradiset som Han har låtit dem veta. 47:7 Troende! Om ni ger Gud er hjälp skall Han öka [er styrka] och göra er stadiga på foten.

47:8 Men elände väntar dem som framhärdar i att förneka sanningen och allt vad de har åstadkommit skall Han låta gå förlorat 47:9 – därför att de känner motvilja mot det som Gud har uppenbarat – och så [låter Han] alla deras företag gå om intet. 47:10 Har de aldrig begett sig ut i världen och sett [spåren som visar] hur slutet blev för deras föregångare? Gud lät dem gå under och detsamma skall hända alla som förnekar sanningen; 47:11 detta därför att Gud är de troendes Beskyddare, men förnekarna har ingen beskyddare. 47:12 De troende som lever ett rättskaffens liv skall Gud föra till lustgårdar, vattnade av bäckar, men de som framhärdar i att förneka sanningen skall [under en tid] få njuta av livet och inta sin föda som boskapen betar; därefter skall [den eviga] Elden bli deras slutliga boning. 47:13 Hur många folk med större makt än ditt [Muhammad] som har jagat bort dig, har Vi inte låtit gå under! Och de fick ingen hjälp!

47:14 KAN DEN som stöder sig på ett klart vittnesbörd från sin Herre jämföras med den vars dåliga handlingar skönmålats för honom och som [bara] följer vad de själva tycker och önskar? 47:15 Paradiset som lovats dem som fruktar Gud kan liknas vid [en lustgård] där bäckar flyter med vatten som alltid förblir friskt, och floder av mjölk med ofördärvad smak, och floder av det ljuvligaste vin, och floder av renaste honung, och där de skall njuta frukter av alla slag och [dessutom få] sin Herres förlåtelse. [Kan den som stiger in i detta paradis jämföras] med den som måste förbli i Elden och [där] dricka skållhett vatten, som bränner sönder hans inälvor?

47:16 Bland [hycklarna] finns de som lyssnar till dig [Muhammad, och låtsas förstå], men när de går ifrån dig säger de till dem som har kunskap: "Vad betyder det han sade nyss?" De är [människor] vars hjärtan Gud har förseglat, eftersom de [bara] följer vad de själva tycker och önskar; 47:17 men de som vill låta sig vägledas, dem ger Han en allt fastare ledning och fördjupar deras gudsfruktan. 47:18 Väntar de bara att den Yttersta stunden skall komma över dem plötsligt? Men dess förebud är redan här! Och vad har de för nytta av att dra sig till minnes, när Stunden är över dem? 47:19 Håll fast vid din kunskap att det inte finns någon gud utom Gud; be Honom om förlåtelse för dina synder och [be om förlåtelse] för alla troende män och kvinnor! Gud vet vad ni dagligen bekymrar er om och målet där ni [till sist] får vila.

47:20 DE TROENDE säger: "Varför har inget budskap [med befallning att gå till strid] ännu uppenbarats?" Men när ett budskap med fasta och klara föreskrifter om krig uppenbaras, ser du [Muhammad] hur de som har tvivlets sjuka i sina hjärtan ser på dig med den slocknade blicken hos den som är nära döden. Men vad de bör göra är att 47:21 lyda [dig] och säga de rätta orden; när [Gud] har fällt avgörandet är det bäst för dem att [kämpa och] lita på Hans ord. 47:22 Skall man kanske vänta av er – om ni vänder ryggen [åt Profeten och hans budskap] – att ni [går tillbaka till ert gamla liv och] stör ordningen på jorden och sprider sedefördärv och river itu alla familjeband?

47:23 Det är [människor som] dessa som Gud utestänger från Sin nåd och som Han berövar hörsel och syn. 47:24 Tänker de alls inte på vad Koranen [har att säga]? Eller har de dragit för regeln för sina hjärtan? 47:25 DE SOM vände om efter att ha [antagit tron och] fått den raka vägen klart utpekad för sig, förleddes till detta av Djävulen som ingav dem bedrägliga förhoppningar; 47:26 och detta [till följd av] att de har sagt till dem som såg med avsky på vad Gud uppenbarade [för Muhammad]: "Vi skall följa er i en del av detta." Men Gud känner deras hemligheter.

47:27 Hur [skall de förhålla sig] när dödsänglarna hämtar deras själar medan de slår dem i ansiktet och i ryggen? 47:28 Detta [måste de utstå] därför att allt det som de strävar efter är sådant som väcker Guds vrede, och därför att de avskyr allt det som Gud ser med välbehag; och så [låter Han] alla deras företag gå överstyr.

47:29 Eller tror de vars hjärtan är angripna av tvivlets sjuka att Gud inte skall låta deras avund och illvilja [mot de troende] dras fram i ljuset? 47:30 Om Vi hade velat kunde Vi ha visat dig dem så att du med [ledning av] deras kännetecken visste vilka de var; men på deras tal kommer du med säkerhet att känna igen dem. Gud känner era handlingar. 47:31 Helt visst skall Vi sätta er på prov så att de bland er som vill sträva och kämpa [för Guds sak] och de tålmodiga och uthålliga får ge sig till känna, och Vi skall pröva [hur uppriktiga ni är i] era förklaringar. 47:32 De som framhärdar i att förneka sanningen och hindra [andra] att följa Guds väg och som trotsar och vänder ryggen åt [Hans] Sändebud, sedan de fått den raka vägen klart utpekad för sig, kommer inte att vålla Gud skada och Han skall låta alla deras företag gå om intet. 47:33 Troende! Lyd Gud och lyd Sändebudet och låt inte era [goda] handlingar gå förlorade! 47:34 De som framhärdar i att förneka sanningen och hindra [andra] att följa Guds väg och som dör som förnekare, skall inte få förlåtelse av Gud.

47:35 OCH TAPPA inte modet [när ni kämpar för Guds sak] och tigg inte om fred; [på grund av er tro] har ni övertaget och Gud är med er och Han skall inte låta er gå miste om [något av det som ni har förtjänat med] era handlingar. 47:36 Detta jordiska liv är [inte mycket mer än] lek och flyktig glädje, men om ni tror [på Gud] och fruktar Honom, skall Han ge er full lön. Han begär inte att ni [offrar för Hans sak allt] vad ni äger. 47:37 Begärde Han detta av er och förvandlade er till barfota [tiggare], skulle er snålhet ta överhanden och så skulle Han driva fram det sämsta inom er. 47:38 [Troende!] När ni [nu] uppmanas att ge av vad ni äger för Guds sak, ger några av er prov på snålhet; men med sin snålhet skadar den snåle bara sig själv; [glöm inte att] Gud är den Rike [som inte behöver era gåvor], men ni är de fattiga [som behöver Honom i allt]. Om ni vänder er [ifrån Honom], skall Han låta andra människor inta er plats, och de kommer inte att likna er.

48 Al-Fath (Segern)

Medina-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

48:1 VI HAR öppnat vägen för dig [Muhammad] till en klar seger. 48:2 Gud vill förlåta dig de synder som du har begått och dem som du kan komma att begå, och skänka dig Sin välsignelse i fullt mått och leda dig på en rak väg; 48:3 och Han vill [ge dig vissheten] att du har Hans mäktiga stöd. 48:4 Det är Han som har fyllt de troendes hjärtan med lugn och tillförsikt, så att deras tro skall växa sig allt starkare; – Gud [befaller över] himlarnas och jordens härskaror och Gud är

allvetande, vis – [48:5] och de troende, såväl män som kvinnor, skall ledas till lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid, och deras dåliga handlingar skall strykas ut [ur deras bok]. – Detta är inför Gud en stor, en lysande seger! [48:6] [Gud har gett dig denna seger också] för att straffa hycklarna, såväl männen som kvinnorna, och männen och kvinnorna som sätter medhjälpare vid Guds sida och tänker förkastliga tankar om Gud. Detta onda skall återfalla på dem själva och Guds vrede skall upptändas mot dem och [Han] skall utestänga dem från Sin nåd och bereda dem en plats i helvetet – ett i sanning eländigt slut. [48:7] Ja, Gud [befaller över] himlarnas och jordens härskaror och Gud är allsmäktig, vis. [48:8] VI HAR sänt dig [Muhammad] som ett vittne och som förkunnare av ett glatt budskap om hopp och som varnare, [48:9] för att ni [människor] skall tro på Gud och Hans Sändebud och stödja och ära honom och [för att ni skall] prisa [er Herre] morgon och afton!

[48:10] De som avlägger trohetsed inför dig, avlägger [därmed] trohetsed inför Gud – Gud [lägger Sin] hand över deras händer. Den som bryter eden, bryter den till nackdel för sig själv, och den som står fast vid vad han har lovat Gud, honom skall [Gud] skänka en rik belöning. [48:11] De ökenaraber som inte gick med er kommer att säga till dig: "Vi var fullt upptagna av [att skydda] vår egendom och våra familjer; be därför Gud förlåta oss!" Men dessa ord som går över deras läppar kommer inte från hjärtat. Säg: "Vem har makt att hindra att ni drabbas av ett ont om Gud har bestämt det, eller [att beröva er] något gott som Han vill ge er? Men Gud är väl underrättad om vad ni företar er. [48:12] Ja, det gick så långt att ni frågade er om Profeten och de troende alls skulle komma tillbaka till de sina, vilket innerst inne föreföll er vara det bästa [som kunde hända]. Och i ert stilla sinne tänkte ni onda tankar eftersom ni är onda människor!" [48:13] För dem som inte vill tro på Gud och Hans Sändebud – ja, för alla som förnekar sanningen – har Vi en högt flammande Eld i beredskap! [48:14] Guds är herraväldet över himlarna och jorden. Han förlåter den Han vill och Han straffar den Han vill. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.

[48:15] När ni beger er ut på krigståg där byte kan väntas, säger de som [förut] höll sig borta: "Låt oss gå med er" – de vill alltså ändra på Guds ord. Säg: "Ni skall inte gå med oss! Gud har redan sagt så." Då kommer de att svara: "Ni missunnar oss [del i bytet]!" Nej, de förstår inte mycket!

[48:16] Säg till de ökenaraber som inte följde er: "[En dag] kommer ni att kallas [till kamp] mot ett folk av starka och orädda krigare, och ni måste kämpa mot dem om de inte [genast] sträcker vapen; om ni då lyder skall Gud ge er en vacker belöning, men om ni håller er undan så som ni nu höll er undan, skall Han straffa er med ett plågsamt straff." [48:17] Ingen blind kan klandras och ingen halt och ingen sjuk kan klandras [för att de inte går med i ett krig för Guds sak]. Men alla som lyder Gud och Hans Sändebud skall Gud föra till lustgårdar, vattnade av bäckar, och alla som undandrar sig [plikten att lyda] skall Han straffa med ett plågsamt straff.

[48:18] GUD SÅG med välbehag på de troende när de svor dig trohetsed under trädet; Han visste nämligen vad de [tänkte] i sitt innersta. Han lät deras sinnen fyllas av lugn och tillförsikt och lovade dem en snar seger som belöning [48:19] med rikligt krigsbyte, som skulle tillfalla dem; Gud är Allsmäktig, Vis. [48:20] Gud har gett er löfte om [många segrar och att] rikligt byte skall tillfalla er – ja, detta har redan kommit er till del – och Han hindrade fienden från att angripa er för att ge de troende ett tecken och för att leda er på en rak väg. [48:21] En annan [vinst väntar], som ni hittills inte har kunnat [tillkämpa er], [men] den ligger inom räckhåll för Gud, som har allt i Sin makt.

48:22 Om de som förnekar sanningen [nu] ger sig i strid med er, skall de snart göra helt om och fly och de kommer inte att finna någon beskyddare och ingen hjälpare. 48:23 Så har Gud gått till väga i gångna tider, och du skall finna att Guds vägar förblir desamma. 48:24 Det är Han som i Mekka-dalen höll deras händer borta från er och era händer borta från dem, sedan Han låtit er få övertaget över dem; och Gud såg vad ni gjorde. 48:25 Det var dessa förnekare av sanningen som utestängde er från den heliga Moskén och inte lät [era] offerdjur nå sin bestämmelse. Om det inte [i Mekka] hade funnits troende män och kvinnor som ni inte känner och därför kunde ha dödat och ofrivilligt ha gjort er skyldiga till en brottslig och syndig handling, [skulle Han ha låtit er storma staden med våld]; men Gud visar den Han vill Sin nåd. Om de hade varit avskilda [från de troende], skulle Vi ha låtit förnekarna utstå ett plågsamt straff. 48:26 Medan förnekarna av sanningen drevs av ett fanatiskt hat, den hedniska okunnighetens hat, lät Gud ett stort lugn sänka sig över Sitt Sändebud och de troende och gjorde dem starkt medvetna om [innebörden av] ordet gudsfruktan; denna [nåd] förtjänade de i hög grad, ja, de var värdiga den. Gud har kännedom om allt.

48:27 Gud har bekräftat Sändebudets sanna drömsyn: i enlighet med Guds vilja skall ni helt visst stiga in i den heliga Moskén i fred och med rakade huvuden eller kortklippt hår. Då har ni ingenting mer att frukta! Han vet vad ni inte kan veta, och efter denna seger skall Han skänka er ännu en seger inom kort. 48:28 Det är Han som har sänt Sitt Sändebud med vägledningen och [för att förkunna] den sanna tron som skall föras till seger över all [annan form av] gudstro. När Gud har talat behövs inga ytterligare vittnesbörd. 48:29 MUHAMMAD är Guds Sändebud.

De som följer honom är oböjligt fasta gentemot dem som förnekar sanningen, men sinsemellan fulla av värme och vänskap. Du ser hur de böjer ryggen och faller ned inför Gud i tillbedjan och söker Hans nåd och Hans välbehag; i sina ansikten bär de spåren av [de många] nedfallen under bönen. De liknas både i Tora och i Evangeliet vid frön som skjuter skott, varefter [Gud] ger skotten kraft, så att de växer sig starka och reser sina raka stjälkar till glädje för såningsmännen, men för förnekarna är de en orsak till förargelse. Gud har lovat dem av dessa [förnekare] som antar tron och lever ett rättskaffens liv, förlåtelse och en rik belöning.

49 Al-Hudjurat (De inre rummen)

Medina-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

49:1 TROENDE! Pocka inte på uppmärksamhet för egen del, när ni står inför Gud och Hans Sändebud, men frukta Gud! Gud hör allt, vet allt! 49:2 Troende! Dränk inte med era röster Profetens ord och höj inte rösten när ni talar till honom, som ni gör sinsemellan; annars kan det [goda] ni gör gå om intet utan att ni förstår [vad som sker]! 49:3 De som sänker rösten i Sändebudets närvaro är de vars hjärtan Gud har gjort redo för gudsfruktan; för dem finns förlåtelse och en rik belöning. 49:4 De flesta av dem som högljutt kallar på dig, när du [Muhammad] befinner dig i de inre rummen, är människor som inte tänker sig för. 49:5 Det vore bäst för dem om de gav sig till tåls tills du kommer ut till dem, men Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.

49:6 TROENDE! Om en människa som inte åtnjuter stadgat rykte [för tillförlitlighet] kommer till er med en upplysning, försök då reda ut [vad som är sanning], så att ni inte utan att inse det tillfogar [andra] skada och sedan måste ångra vad ni gjort. 49:7 Och tänk på att det är Guds Sändebud ni har mitt ibland er; om han var gång ni lägger fram ett problem lyssnade till era [åsikter], kunde det vålla er svårigheter. Men Gud har gjort tron dyrbar för er och visat era hjärtan dess skönhet och Han har ingjutit i er avsky mot förnekandet av sanningen och mot all synd och olydnad. De [som beskrivs på detta sätt] är de som följer den raka vägen 49:8 tack vare Guds nåd och Hans godhet; Gud är allvetande, vis.

49:9 Om två grupper av troende skulle råka i delo med varandra, försök då mäkla fred mellan dem, men om den ena [gruppen] grovt kränker den andras rätt, ingrip då mot de skyldiga tills de fogar sig efter Guds bud; och, om de fogar sig, medla då mellan dem båda med rättvisa och opartiskhet. Gud älskar de opartiska. 49:10 De troende är bröder. Försona därför två bröder [som är oense] och frukta Gud – kanske skall ni erfara barmhärtighet.

49:11 TROENDE! Män skall inte göra narr av andra män – det kan hända att de som de gör narr av är bättre än de själva. Och kvinnor skall inte göra narr av andra kvinnor – det kan hända att de som de gör narr av är bättre än de själva. Och förtala inte varandra och ge inte varandra skamliga öknamn; det är gement, troende emellan, att använda öknamn som leder tanken till synd och lastbarhet, och de som [beter sig så och] inte ångrar det gör sig skyldiga till en svår orätt. 49:12 Troende! Undvik i möjligaste mån att göra lösa antaganden [och förmoda det ena och det andra om varandra]; det kan ligga synd i sådana antaganden. Och spionera inte på varandra och tala inte illa om andra bakom deras rygg. [Eller] skulle någon av er vilja äta sin döde broders kött? Nej, den [tanken] skulle ni finna vämjelig! Och frukta Gud! I Sin barmhärtighet går Gud den ångerfulle till mötes! 49:13 Människor! Vi har skapat er av en man och en kvinna, och Vi har samlat er i folk och stammar för att ni skall lära känna varandra. Inför Gud är den av er den bäste vars gudsfruktan är djupast. Gud vet allt, är underrättad om allt.

49:14 ÖKENARABERNA säger: ”Vi har blivit troende.” Svara [dem, Muhammad]: ”[Ännu] än ni inte troende – säg hellre: 'Vi har underkastat oss Guds vilja'! Ännu har inte [sann] tro vunnit insteg i era hjärtan. Men om ni [med ärligt uppsåt] lyder Gud och Hans Sändebud skall Han inte låta er gå miste om någon del av [lönen för] era handlingar; Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.” 49:15 Inga andra än de som tror på Gud och Hans Sändebud och som inte vacklar i tron och de som kämpar för Guds sak med sina ägodelar och med livet som insats är [verkliga] troende; det är de som är uppriktiga [i sin bekännelse av tron]. 49:16 Säg: "Vill ni underrätta Gud om [beskaffenheten av] er tro, fastän det är Gud som känner allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär? Gud har vetskap om allt!" 49:17 De [tror att de] har gett dig något [Muhammad] när de underkastade sig Guds vilja. Säg: "Er underkastelse under Guds vilja är inte en gåva till mig; nej, det är en Guds välgärning mot er att Han har velat leda er till tron – om er bekännelse är sann." 49:18 Gud känner himlarnas och jordens dolda verklighet – och Gud ser allt vad ni gör.

50 Qaf

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

50:1 Qaf.

VID denna ärorika Koran! 50:2 Men [om denna gåva som de borde ta emot med tacksamhet säger de att] de finner det märkligt att en varnare kommer till dem ur deras egna led; och de som förnekar sanningen säger: "Detta är besynnerligt! 50:3 Skulle vi, sedan vi dött och förmultnat, [uppstå till nytt liv]? En mycket osannolik återkomst!" 50:4 Vi är väl medvetna om att jorden bryter ner och löser upp [människornas döda kroppar], och Vi har en bok [där allt står skrivet]. 50:5 Men när sanningen nu har kommit till dem förnekar de den, och så har de råkat i [fullständig] förvirring. 50:6 Ser de inte över sig himlen som Vi har byggt och utsmyckat, och där inte den minsta reva kan upptäckas? 50:7 Och jorden som Vi har brett ut och sänkt ned i den fast förankrade berg och där Vi låter sköna växter av alla slag spira. 50:8 [Allt detta] bör öppna [människornas] ögon och tjäna till påminnelse för dem av [Våra] tjänare som vänder åter [till sin Herre] i ånger [över sina synder]. 50:9 Och med [Vår] välsignelse sänder Vi ned regn från skyn och låter med detta trädgårdar växa upp och [fält med] brödsäd 50:10 och höga palmer med täta klasar av dadlar 50:11 för [Våra] tjänares försörjning. Så skänker Vi liv åt död jord [och] så skall Vi låta er stiga fram [till nytt liv]. 50:12 Före dem [som nu förnekar uppståndelsen] förnekades den av Noas folk och folket i Ar-Rass och [stammarna] Thamud 50:13 och Aad och Farao och Lots bröder 50:14 och de som befolkade [Madyans] skogklädda dalar och Tubba`s folk; alla kallade de sändebuden för lögnare och så gick varningarna Jag gav dem i uppfyllelse.

50:15 Har den första skapelsen tröttat Oss? Nej, ingalunda! Men [omnämnandet av] en ny skapelse gör dem förvirrade. 50:16 VI HAR skapat människan och Vi vet vad hennes själ viskar till henne; ja, Vi är närmare henne än hennes egen halspulsåder. 50:17 När de två [änglarna som har till uppgift] att skriva ned [hennes ord och hennes handlingar] skriver, sittande på höger och vänster sida, 50:18 kommer inte ett ord över hennes läppar utan att en övervakare är hos henne, färdig [att skriva]. 50:19 [När du, människa, ligger på ditt yttersta] skall dödskampen hjälpa dig att se sanningen i hela dess klarhet och allt det som du ville skjuta ifrån dig. –

50:20 Och [när] det blåses i basunen, är den Dag inne som Vi har varnat er för. 50:21 Och varje människa skall stiga fram med en [ängel] som leder henne och en [ängel] som vittnar, 50:22 [och Gud skall säga:] "Du ägnade inte en tanke åt denna [Stund], men Vi har lyft av bindeln [som täckte dina ögon] och i dag är din syn skarp." 50:23 Och [människans] ständige följeslagare skall säga: "Hos mig ligger allt [upptecknat och] klart." 50:24 [Då faller Guds dom:] "Kasta i helvetet var och en som framhärdade i att förneka sanningen, 50:25 som spärrade vägen för det goda, som kränkte andras rätt och sådde tvivel [i andra människors sinnen] 50:26 och som satte andra gudar vid Guds sida – kasta honom ned där pinan är som svårast!" 50:27 En vän som följde honom överallt [i livet] skall säga: "Herre, jag tvingade honom aldrig att göra det som är orätt; han hade gått vilse och drivit synden till dess yttersta gräns!" 50:28 [Och Gud] skall säga: "Träta inte inför Mig! Jag varnade er i tid. 50:29 Min dom står fast, och Jag tillfogar ingen [av Mina] tjänare orätt!" 50:30 Den Dagen skall Vi fråga helvetet: "Har du fått så många du kan ta emot?" Och dess svar blir: "Finns det fler?" 50:31 Och paradiset skall föras fram helt nära de gudfruktiga [och en röst skall

säga:] 50:32 "Detta är vad som har lovats er, ni som ständigt hade Gud i tankarna och gjorde er möda att hålla [Hans bud], 50:33 som bävade inför den Nåderike, trots att Han inte kan ses eller förnimmas, och som återvände [till Honom] i ödmjukhet och med ånger i hjärtat [över sin synd]." 50:34 [Och de skall hälsas med orden:] "Stig in i fred [i paradiset]! Detta är den Dag som inte har något slut!" 50:35 Där [i paradiset] skall de få allt vad de önskar, och mer [väntar dem] hos Oss.

50:36 OCH HUR många släkten före dessa [människor som förnekar uppståndelsen] har Vi inte låtit gå under, [människor] mäktigare än de! De sökte i land efter land men fann ingen tillflykt [undan Vår vrede]. 50:37 I detta ligger förvisso en påminnelse till den som har ett öppet sinne och som lyssnar uppmärksamt. 50:38 Vi har helt visst skapat himlarna och jorden och allt som finns däremellan under sex dagar – och detta tröttade Oss inte. 50:39 BÄR därför [Muhammad] med jämnmod vad de säger, och lova och prisa din Herre före solens uppgång och före [dess] nedgång, 50:40 och prisa Honom också under natten och efter varje bön. 50:41 Och lyssna [efter ropet] den Dag då roparen skall kalla från en plats helt nära, 50:42 [och människorna] skall höra det dån som [förebådar] sanningen; detta är den Dag då [de döda] skall stiga fram [ur sina gravar] – 50:43 det är Vi som skänker liv och skänker död, och Vi är målet för er färd – 50:44 den Dag då jorden rämnar omkring dem där de skyndar fram [till räkenskap och dom]; för Oss är det lätt att samla dem alla. 50:45 Vi vet vad de [som förnekar uppståndelsen] säger, och du [Muhammad] kan inte tvinga dem [att tro]; men varna med Koranens ord dem som fruktar Min varning!

51 Adh-Dhariyat (De som virvlar upp)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

51:1 VID [vindarna] som virvlar upp [damm och vissna löv]; 51:2 vid [molnen] som för med sig regn; 51:3 vid [skeppen] som glider fram med lätthet; 51:4 vid [änglarna] som på [Guds] befallning fördelar [Hans gåvor]! 51:5 [De vittnar att] det löfte ni fått är sanning 51:6 [och att] räkenskapen och domen skall komma! 51:7 VID himlens valv, korsat av stjärnornas stråk! 51:8 [Människor!] Era åsikter [om trons innehåll] går sannerligen vitt isär! – 51:9 Den som vill låta sig föras bakom ljuset har redan fått synen förvänd! 51:10 Måtte [Gud] förgöra alla lögnare som påstår och gissar vad de inte kan veta, 51:11 de som [vadar] i förvirring och självbedrägeri 51:12 och [hånfullt] frågar: "Och när skall denna Domens dag komma?" 51:13 Den Dagen skall de plågas över elden 51:14 [och en röst skall säga:] "Smaka eldprovet som ni [nu skall undergå]! Det är detta som ni ville påskynda." 51:15 Men de som fruktade Gud skall vistas i lustgårdar med [porlande] källor 51:16 och där njuta av det som deras Herre har skänkt dem, därför att de [på jorden] gjorde de det goda och det rätta; 51:17 de ägnade inte mera än en kort del av natten åt sömn 51:18 och i den tidiga gryningen bad de om Guds förlåtelse för sina synder. 51:19 Och av det som de ägde gav de tiggarna och dem som led nöd [i tysthet] deras rättmätiga andel. 51:20 FÖR DEM som har visshet i tron finns tecken [på Guds allmakt överallt] på jorden, 51:21 och inom er själva. Varför inte [öppna ögonen och] se 51:22 I himlen finns det som [hjälper er] att uppehålla livet och där finns det som ni fått löfte om [i nästa liv]; 51:23 ja, vid himlarnas och jordens Herre! – allt detta är sanning, [lika sant] som att ni har förmågan att tala!

51:24 HAR DU hört berättelsen om Abrahams himmelska gäster? 51:25 När de kom till honom och hälsade "Fred!", svarade han: "Fred [vare med er]! Ni är [tydligtvis] främlingar [här]?" 51:26 Efter ett kort samråd med husfolket kom han ut med en [helstekt] gödkalv; 51:27 som han satte framför dem och bad dem ta för sig. 51:28 [När han såg att de inte åt] blev han rädd att de [hade ont i sinnet]. Men då sade de: "Du har ingenting att frukta!" – och de gav honom det glada budskapet om en son [som skulle födas åt honom och bli en man] med stor visdom. 51:29 Då närmade sig hans hustru och slog sig för pannan med ett jämmerrop och utbrast: "En gammal orkeslös och ofruktsam kvinna [som jag]!" 51:30 De svarade: "Så har din Herre beslutat. Han är den Allvise, den Allvetande!" 51:31 [Abraham] sade: "Vad är [annars] skälet till ert besök, ärade budbärare?" 51:32 De svarade: "Vi har sänts [för att straffa] ett folk av obotfärdiga, trotsiga syndare; 51:33 vi skall låta ett regn av stenblock falla över dem, 51:34 [ett straff] fastställt i din Herres beslut för dem som har drivit sina utsvävningar för långt. 51:35 Vi skulle föra bort de troende [som fanns i städerna som skulle förstöras] 51:36 men, frånsett ett hus, fann vi ingen som hade underkastat sig Guds vilja." 51:37 Och i [de ödelagda städerna] lämnade Vi ett budskap till dem som fruktar det plågsamma straff [som är följden av att framhärda i det onda].

51:38 OCH I [berättelsen om] Moses ligger [samma budskap]. Vi sände honom till Farao med ett klart bevis på hans myndighet, 51:39 men den höge [fursten], stödd på sina mäktiga resurser, vände [honom] ryggen och sade: "Antingen är han en trollkarl eller en galning." 51:40 Och så kastade Vi honom och hans här i havet; och han bar [själv] skulden [till allas undergång]. 51:41 Och i [berättelsen om vad som hände stammen] Aad ligger [samma budskap]: Vi sände mot dem en dödsbringande vind 51:42 som, där den drar fram, inte lämnar något levande efter sig utan förvandlar allt till multnande ben. 51:43 [Samma budskap] ligger i [berättelsen om stammen] Thamud. [Deras profet] sade till dem: "Ni skall få glädjas åt livet [ännu] en liten tid" – 51:44 detta sedan de hade satt sig upp emot sin Herres befallning – och så drabbade [straffets] blixtar dem mitt för deras ögon. 51:45 De kunde inte resa sig på nytt och ingen fanns som kunde hjälpa dem. 51:46 Och före dem lät Vi Noas folk, förhärdade i synd och trots, gå under. 51:47 VI HAR byggt världsalltet och gett det en fast struktur, och förvisso är det Vi som utvidgar det. 51:48 Och Vi har brett ut jordens [yta] – kunde någon ha brett ut den på bättre sätt? 51:49 Allt som Vi har skapat har Vi skapat i motsatspar; kanske skall ni minnas [att En Gud är upphovet till denna väl planerade mångfald].

51:50 [Säg, Muhammad:] ”Fly undan synden till Gud! Jag kommer till er, [sänd] av Honom, för att varna er klart och entydigt: 51:51 'Sätt inte en annan gud vid Guds sida!' – Ja, jag kommer till er, [sänd] av Honom, för att varna er klart och entydigt.” 51:52 [Men som de uppträder mot dig] så har det alltid varit. Inget sändebud kom till dem som levde i gångna tider utan att de kallade honom trollkarl eller galning. 51:53 Lät de orden gå i arv? Nej, men dessa [sentida förnekare] är hårdnackade människor vilkas onda handlingar inte känner några gränser. 51:54 Håll dig därför på avstånd från dem; då kan ingen klandra dig! 51:55 Men [fortsätt att] påminna [och varna]; påminnelsen är till nytta för dem som tror.

51:56 Jag har skapat de osynliga väsendena och människorna enbart för att de skall [känna Mig och] dyrka Mig. 51:57 Jag begär ingen försörjning och ingen föda av dem. 51:58 Det är Gud som drar försorg [om skapelsen], den Starke, den Orubblige. 51:59 De som begår orätt skall få sin andel av det straff som drabbade deras likasinnade föregångare. De behöver inte be Mig att påskynda [domen]! 51:60 Den Dag som förnekarna av sanningen har fått löfte om skall bli en Dag av fasa och elände!

52 At-Tur (Sinai berg)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

52:1 VID SINAI berg! 52:2 Vid [den heliga] Skriften, 52:3 nedtecknad på öppna ark! 52:4 Vid Helgedomen, ständigt fylld av besökare! 52:5 Vid [himlens] höga valv! 52:6 Vid havet och dånet [av dess bränningar]! 52:7 DIN Herres straff skall helt visst bli verklighet; 52:8 ingen kan hindra det! 52:9 [Det skall bli verklighet] den Dag då himlen skälver i ett häftigt skalv 52:10 och bergen sätter sig i rörelse. 52:11 Förlorade denna Dag är de som kallade allt för lögn, 52:12 de som roade sig med tomt prat [och glömde evigheten]; 52:13 den Dag då de skall störtas ned i helvetets eld och [en röst säger:] 52:14 "Detta är Elden som ni förnekade; 52:15 är den en synvilla? Eller är er syn i olag? 52:16 Känn hur dess lågor bränner er! Vare sig ni uthärdar det eller inte, förändrar det ingenting för er; detta är den rätta lönen för era handlingar."

52:17 De gudfruktiga skall [den Dagen] vila lyckliga i lustgårdar, 52:18 där de gläder sig åt allt det som deras Herre har skänkt dem och över att Han har skonat dem från helvetets straff. 52:19 [Och änglarna skall uppmana dem:] "Ät och drick av hjärtans lust; [detta är belöningen] för era handlingar!" 52:20 [De sitter] stödda [av kuddar] på högsäten, ordnade i rader [mitt emot varandra]. Och Vi skall ge dem mörkögda, oskuldsfulla unga kvinnor som sällskap. 52:21 Vi skall låta deras efterkommande som följde dem i tron förena sig med dem utan att förminska något av deras egna förtjänster. Men var och en är ansvarig för sina handlingar. 52:22 Och Vi skall förse dem med allt vad de önskar av frukt och kött, 52:23 och där skall de kappas om att tömma en skål [med vin], som varken förleder dem till lättsinnigt tal eller låter syndiga tankar stiga upp inom dem. 52:24 Och hos dem skall vara ungdomar, som betjänar dem, [av samma rena skönhet] som pärlan i [ostronets] skyddande skal. 52:25 Och de går fram till varandra och frågar [om det förflutna] 52:26 och säger: "Då vi levde bland de våra kände vi [ofta] en stark oro [vid tanken på Guds straff]. 52:27 Men Gud har varit god mot oss som skonat oss från den glödheta vindens plåga; 52:28 förr bad vi alltid till Honom [och Han hörde vår bön]." – Han är den Gode, den Barmhärtige. 52:29 [FORTSÄTT] alltså att påminna [människorna, Muhammad]!

Tack vare din Herres nåd är du varken en spåman eller en galning. 52:30 Kanske säger de: "Han är [bara] en poet; låt oss vänta och se vad ödet kan ha i beredskap [för honom]!" 52:31 Säg: "Vänta gärna! Jag skall vänta med er!" 52:32 Är det deras [berömda] visdom som talar på detta sätt – eller är de alltigenom onda människor? 52:33 Säger de kanske: 'Han har själv diktat ihop alltsammans?' Nej, de vill [helt enkelt] inte tro! 52:34 Låt dem då lägga fram en jämförbar text, om de talar sanning! 52:35 Skapades de kanske av en slump? Eller är de själva skaparna? 52:36 Har de [också] skapat himlarna och jorden? Nej, de är inte säkra på något! 52:37 Har de din Herres skatter i sina händer? Eller är det de som styr [allt]? 52:38 Eller har de en stege [med vars hjälp de når dit där] de kan lyssna [till himlens hemligheter]? Låt då den som [påstår sig ha] lyssnat, lägga fram klara bevis! 52:39 Skall Han nöja Sig med döttrar, fastän ni [själva enbart] vill ha söner? 52:40 Eller begär du en avgift av dem [för att framföra ditt budskap], så att de nu tyngs av skulder? 52:41 Eller har de [sådan kunskap om] den verklighet som är dold för människor att de [kan] skriva ned [vad de vet]? 52:42 Lägger de försåt för dig [och hoppas se dig fastna i fällan]? Men förnekarna av sanningen fastnar själva i sina fällor! 52:43 Eller har de en annan gud än Gud? Stor är Gud i Sin härlighet, fjärran från allt som [människor] vill sätta vid Hans sida!

52:44 OCH OM de skulle se ett stycke av himlen störta ned, skulle de säga: "Det är ingenting annat än moln som tornar upp sig!" 52:45 Låt dem därför vara till dess de får se den Dag vars [fasor] kommer att driva dem från vettet, 52:46 den Dag då deras list inte skall vara dem till någon nytta och de inte finner hjälp någonstans. 52:47 De som ständigt begår orätt [skall straffas] redan innan [den Dagen kommer], men de flesta av dem är ovetande [om detta]. 52:48 Ha tålamod [Muhammad] och vänta på din Herres dom – Vi vakar över dig. Och lova och prisa din Herre när du reser dig, 52:49 och lova och prisa Honom under natten och då stjärnorna bleknar!

53 An-Nadjm (Stjärnan)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

53:1 VID den sjunkande stjärnan! 53:2 Er landsman har inte gått vilse och han är alls inte besatt. 53:3 Och han talar inte av egen drift – 53:4 nej, [det är] uppenbarelsens ord, 53:5 som en av de allra mäktigaste lär honom, 53:6 [en ängel] stark och vis. Och han framträdde i sin verkliga skepnad 53:7 över horisonten; 53:8 därefter närmade han sig till dess han stod [svävande i luften] 53:9 på två båglängders avstånd eller ännu närmare. 53:10 Så uppenbarade [Gud] det han ville uppenbara för Sin tjänare. 53:11 Hjärtat tog inte miste på vad han såg; 53:12 ifrågasätter ni att han såg detta som han såg? 53:13 Ja, han såg honom ännu en gång 53:14 vid lotusträdet [nära] den yttersta gränsen, 53:15 intill [den ljuvliga] vilans lustgård; 53:16 och lotusträdet badade [i ett bländande ljus]. 53:17 Han tog inte sina ögon [från synen] och inte heller försökte han se mer än vad han såg; 53:18 han fick ju se några av sin Herres största tecken.

53:19 HAR ni ägnat en tanke åt Al-Lat och Al-Uzza 53:20 och Manat, den tredje [som ni dyrkar]? 53:21 Förbehåller ni er alltså manlig, och tillskriver Honom kvinnlig avkomma? 53:22 Det är sannerligen en ojämn fördelning! 53:23 Nej, dessa [gudinnor] är ingenting annat än namn som ni och era förfäder har uppfunnit; Gud har aldrig gett tillstånd till detta. – De följer enbart lösa antaganden och vad som faller dem in. Men ändå har vägledningen från deras Herre nått dem. 53:24 Eller skall människan få allt vad hon önskar? 53:25 Nej, [de som anropar krafter som de tror har del i Guds makt, skall veta att] allt i det kommande livet och i denna värld tillhör Gud. 53:26 Hur talrika änglarna i himlen än är, är deras förböner till ingen nytta, om inte Gud har gett Sitt tillstånd; och Han ger det till förmån för den Han vill och som funnit nåd inför Honom. 53:27 De som betraktar änglarna som kvinnliga väsen tror [i själva verket] inte på livet efter detta. 53:28 Om det har de ingen kunskap; de följer bara lösa antaganden, och lösa antaganden kan inte ersätta sanningen. 53:29 Vänd dig därför ifrån dem som försummar att åkalla Oss och vars hela intresse är riktat mot det jordiska livet [och dess fröjder]; 53:30 där ligger summan av deras kunskap. Din Herre vet bäst vem som överger Hans väg och Han vet bäst vem som låter sig vägledas. 53:31 Allt det som himlarna rymmer och allt det som jorden bär tillhör Gud; Han kommer att straffa dem som gör ont med [det som svarar mot] deras handlingar och belöna dem som gör gott med det högsta goda. 53:32 De som avhåller sig från de grövsta synderna och från skamliga handlingar [skall se] – även om de begår mindre felsteg – [att] det inte finns någon gräns för din Herres förlåtelse. Han har full kännedom om er, från det att Han [först] skapade er av jord och från det att ni tog form i moderlivet. Påstå därför inte att ni är rena från synd! Han vet bäst vem som fruktar Honom.

53:33 VAD ANSER du om den som vänder sig ifrån [tron för att ge sig hän åt de jordiska fröjderna] 53:34 och som ger det minsta [möjliga av det han äger åt andra] och knotar till och med över detta? 53:35 Har han kunskap om den verklighet som är dold för människorna, så att han kan se [in i framtiden]? 53:36 Eller har han inte fått veta något om Moses uppenbarelser 53:37 eller hört om Abraham, som troget fullgjorde [allt vad Gud befallde honom]? 53:38 [Eller hört] att det på ingen bärare av bördor skall läggas en annans börda 53:39 eller att ingenting skall tillerkännas människan utom det som hon har eftersträvat; 53:40 och att hon [en Dag] skall få se sina strävanden [i deras rätta ljus] 53:41 och därefter få sin fulla lön; 53:42 och att slutpunkten [för allt] är [återkomsten] till din Herre; 53:43 och att det är Han som ger er orsak att skratta och Han som ger er orsak att gråta; 53:44 och att det är Han som skänker död och Han som skänker liv; 53:45 och att Han har skapat de två könen, mankön och kvinnokön, 53:46 av en droppe utgjuten säd, 53:47 och att Han skall låta det nya livet träda fram; 53:48 och att det är Han som gör [människan] rik och [Han som] förmår [henne] att nöja sig med det hon har; 53:49 och att det är Han som är Hundstjärnans Herre; 53:50 och att Han lät det forna Aad gå under 53:51 liksom stammen Thamud – [de förintades] till sista man – 53:52 och före dem Noas folk – de var de syndigaste och mest hårdnackade [av alla] – 53:53 och de [städer] som Han kastade över ända 53:54 och täckte dem med det som täckte [dem]. 53:55 Vilken av din Herres välgärningar vill du [människa] sätta i fråga?

53:56 DENNE [Profet] är en varnare liksom de som varnade i gångna tider. 53:57 [Stunden] som närmar sig kommer allt närmare, 53:58 [men] ingen annan än Gud kan dra undan [slöjan] som döljer den. 53:59 Förvånas ni över dessa ord? 53:60 Skrattar ni [belåtet] i stället för att gråta, 53:61 och sträcker självsäkert på nacken? 53:62 Fall ned inför Gud och tillbe [Honom]!

54 Al-Qamar (Månen)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

54:1 STUNDEN NÄRMAR sig och månen har rämnat!

54:2 Men om de [som förnekar sanningen] får se ett tecken, vänder de sig bort och säger: "Alltid dessa trollkonster!" – 54:3 De är beslutna att avvisa [sanningen] och följer [bara] vad de själva tycker och önskar. Men allt har sin fasta bestämmelse. 54:4 De har fått lyssna till berättelser som borde ha hållit dem tillbaka 54:5 [och] till djup visdom, men varningarna var till ingen nytta; 54:6 vänd dig därför ifrån dem. Den Dag då roparen kallar människorna till det okända, 54:7 kommer de att stiga ut ur sina gravar, stirrande i marken, och som svärmar av gräshoppor 54:8 skynda fram mot roparen, och de som förnekade sanningen skall säga: "Detta är en svart dag!"

54:9 FÖRE dem förnekade Noas folk [uppståndelsens] sanning; de beskyllde Vår tjänare för lögn och kallade honom besatt och drev bort honom. 54:10 Och han ropade till sin Herre: "De är starkare än jag; [Herre,] kom till min hjälp!" 54:11 Och Vi öppnade himlens portar och lät rikligt regn strömma [utan uppehåll], 54:12 och källor springa fram ur marken så att vattnen möttes – allt i enlighet med [Guds] beslut. 54:13 Och Vi räddade honom på [skeppet] som timrats av plankor och spik, 54:14 och det rörde sig fram [över havet] under Våra ögon; [detta var] belöningen till den som hade kallats lögnare. 54:15 Vi gjorde denna [katastrof] till ett tecken, [ett exempel för människorna] – finns det någon som bevarar den i minnet [och tar lärdom]? 54:16 Hur [hårt drabbade dem inte]

Mitt straff, [de som inte fäste vikt vid] Mina varningar! 54:17 Vi har gjort Koranen lätt att minnas; finns det någon som bevarar [dess ord] i minnet [och tar lärdom]?

54:18 STAMMEN Aad förnekade sanningen och hur [hårt drabbade dem inte] Mitt straff, [de som inte fäste vikt vid] Mina varningar! 54:19 [Till sist,] en lång och olycksdiger dag, sände Vi en rasande stormvind mot dem, 54:20 som grep tag i människorna, [kastade omkull dem och lämnade dem utsträckta på marken] som palmstubbar, uppryckta med rötterna. 54:21 Hur [hårt drabbade dem inte] Mitt straff, [de som inte fäste vikt vid] Mina varningar! 54:22 Vi har gjort Koranen lätt att minnas; finns det någon som bevarar [dess ord] i minnet [och tar lärdom]?

54:23 [STAMMEN] Thamud trodde inte på de varningar [som Vi sände dem], 54:24 och de sade: "Skall vi följa en ensam [man] ur våra egna led? [Om vi gjorde så] skulle vi ha gått vilse eller förlorat förståndet! 54:25 Skulle det bland oss [alla] vara just han som utmärktes med den [gudomliga] påminnelsen [och inte en av våra mer förtjänta män]? Nej, han är ingenting annat än en fräck lögnare!" 54:26 [Och Gud sade till deras profet Salih:] "De skall snart få veta vem som är en fräck lögnare! 54:27 Vi skall nu låta kamelstoet löpa fritt för att sätta dem på prov; ge dig till tåls och se vad de företar sig. 54:28 Men säg dem att vattnet i brunnarna skall fördelas mellan dem – var och en måste vara där, när hans tur [att vattna sina djur] har kommit." 54:29 Men de tillkallade en man i stammen som åtog sig [att slakta kamelstoet] och han slaktade det på grymmaste sätt. 54:30 Hur [hårt drabbade dem inte] Mitt straff, [de som inte fäste vikt vid] Mina varningar! 54:31 Vi lät ett enda dån [– dånet av detta straff –] genljuda över dem, och där låg de som [en hög] torra störar till en inhägnad. 54:32 Vi har gjort Koranen lätt att minnas; finns det någon som bevarar [dess ord] i minnet [och tar lärdom]?

54:33 LOTS folk [trodde inte heller] på [Våra] varningar; 54:34 [och] Vi sände över dem en orkan [av död och förintelse]. Men före gryningen räddade Vi Lot och dem som följde honom [i tron]. 54:35 Vår nåd var med dem; så belönar Vi de tacksamma. 54:36 [Lot] varnade dem för Vårt stränga straff; men de trodde inte på varningarnas [allvar] 54:37 och försökte förmå honom att utlämna sina gäster [till dem]. Då slog Vi dem med blindhet. "Pröva då på Mitt straff, [ni som inte fäste vikt vid] Mina varningar!" 54:38 Och en morgon, tidigt, drabbade dem det slutliga straffet. 54:39 "Pröva nu på Mitt straff, [ni som inte fäste vikt vid] Mina varningar!" 54:40 Vi har gjort Koranen lätt att minnas; finns det någon som bevarar [dess ord] i minnet [och tar lärdom]?

54:41 [Även] Faraos folk varnades; 54:42 [och då] de avvisade alla Våra tecken straffade Vi dem med den överväldigande styrkan hos en allsmäktig Gud, som ingen kan motstå.

54:43 ÄR DÅ de bland er som förnekar sanningen bättre än de [forna folk som här har nämnts], eller har [äldre tiders] böcker med nedtecknad gudomlig visdom förklarat er oskyldiga? 54:44 Kanske säger de: "Vi är alla [eniga i vår åsikt och följaktligen] är det vi som måste vinna?" 54:45 [Nej,] skaran [av förnekare] skall besegras och skall tvingas göra helt om och fly. 54:46 Men den Yttersta stunden är den tid då de är kallade att inställa sig, och denna Stund [kommer att för dem betyda] det djupaste elände och den bittraste sorg. 54:47 Då skall de obotfärdiga syndarna [inse att] de gick vilse och [att] deras förstånd svek dem. 54:48 Den Dag då de släpas på sina ansikten in i Elden [skall de höra en röst:] "Pröva på dess heta famntag!" 54:49 ALLT har Vi skapat med rätta mått 54:50 och Vår befallning [och dess omsättning i verklighet] är ett och detsamma – ett ögonblickligt skeende. 54:51 Era likar [i synd och förnekelse bland tidigare folk] lät Vi gå under; finns det någon som bevarar detta i minnet [och tar lärdom]?

54:52 Alla deras handlingar omtalas i [äldre tiders] böcker med nedtecknad gudomlig visdom; 54:53 allt är redovisat, stort som smått. 54:54 De rättfärdiga skall vistas i lustgårdar [vattnade av] bäckar. 54:55 [Och de skall] ta plats inför en allsmäktig Konung i sanningens [församling].

55 Ar-Rahman (Den nåderike)

Perioden oviss

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

55:1 DEN NÅDERIKE 55:2 har lärt [er] Koranen. 55:3 Han har skapat människan 55:4 och lärt henne att [tänka rätt] och uttrycka sig klart. 55:5 Solen och månen [löper på Hans bud] i bestämda banor; 55:6 och stjärnorna och träden faller ned i tillbedjan [inför Honom]. 55:7 Han har rest himlens valv och fastställt [alltings] mått, 55:8 för att ni inte skall överskrida [dessa] mått 55:9 utan ge rättvis vikt och inte mäta och väga för knappt. 55:10 Och Han har gjort jorden [till boplats] för allt levande; 55:11 där finns frukter och dadelpalmer med blomkolvar i hölster 55:12 och brödsäd på höga strån och örter som sprider vällukt. 55:13 Vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka?

55:14 Han har skapat människan av krukmakarlera, som [krukmakaren formar sina] lerkärl, 55:15 och de osynliga väsendena har Han skapat av en bländande eldslåga. 55:16 Vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka?

55:17 [Han är] de två soluppgångarnas Herre och de två solnedgångarnas Herre. 55:18 Vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka?

55:19 Han låter de två stora vattenmassorna röra sig fritt och mötas; 55:20 mellan dem [har Han likväl dragit] en skiljelinje som de inte kan överskrida. 55:21 Vilket verk av er [allsmäktige] Herre vill ni båda då förneka?

55:22 Från bådadera kommer pärlor och koraller. 55:23 Vilket verk av er [allsmäktige] Herre vill ni båda då förneka?

55:24 Och Honom tillhör skeppen som höjer sig som berg över havets yta. 55:25 Vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka?

55:26 Allt på jorden skall förgå; 55:27 men din Herre förblir i evighet i Sitt majestät och Sin härlighet. 55:28 Vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka?

55:29 Alla som [befolkar] himlarna och jorden är beroende av Honom; varje stund är Han verksam och ingriper [i skeendena]. 55:30 Vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka?

55:31 [I SINOM] tid skall Vi ställa er till ansvar, ni syndbelastade varelser av båda slag! 55:32 Vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka?

55:33 Om ni, osynliga väsen och människor, [tror att ni] kan fly bort genom himlarnas och jordens yttersta gränstrakter [undan Gud], fly! Men ni kan inte fly annat än med en fullmakt [från Honom]! 55:34 Vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka?

55:35 Ni blir måltavla för [strömmar] av eld och smält koppar, och ingen skall komma till er hjälp. 55:36 Vilket verk av er [allsmäktige] Herre vill ni båda då förneka?

55:37 När himlen rämnar och färgas ljusröd som nygarvat läder – 55:38 vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka? –

55:39 Då skall ingen fråga ställas till vare sig människor eller osynliga väsen om [deras] synder. 55:40 Vilket verk av er [allsmäktige] Herre vill ni båda då förneka?

55:41 De trotsiga, obotfärdiga syndarna skall kännas igen på sina [särskilda] kännetecken och de skall gripas i pannluggen och i fötterna. 55:42 Vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka?

55:43 DETTA ÄR helvetet, vars existens de obotfärdiga syndarna förnekar; 55:44 där skall de vandra av och an mellan [eld] och skållhett vatten. 55:45 Vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka?

55:46 MEN DEN som bävar vid tanken på att han en gång skall stå [till svars] inför sin Herre honom [väntar] två lustgårdar – 55:47 vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka? –

55:48 [två lustgårdar] med de lummigaste träd. 55:49 Vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka?

55:50 I båda flödar två källor – 55:51 vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka?

55:52 I båda finns två slag av alla frukter – 55:53 vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka?

55:54 [I lustgårdarna skall de saliga vila] på mjuka mattor bland kuddar, fodrade med sidenbrokad, och i båda lustgårdarna skall all frukt finnas inom nära räckhåll. 55:55 Vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka?

55:56 Där finns de med blygt sänkta blickar, som varken människor eller osynliga väsen förut kommit nära – 55:57 vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka? –

55:58 med rubinens och korallens [skönhet]. 55:59 Vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka?

55:60 Skulle belöningen för den som gör gott vara annat än gott? 55:61 Vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka?

55:62 Förutom dessa två finns [ytterligare] två lustgårdar, – 55:63 vilket verk av er [allsmäktige] Herre vill ni båda då förneka? –

55:64 två lustgårdar av den djupaste, yppigaste grönska. 55:65 Vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka?

55:66 I båda flödar två källor; 55:67 vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka?

55:68 I båda finns [alla slags] frukter och dadelpalmer och granatäppelträd. 55:69 Vilket verk av er [allsmäktige] Herre vill ni båda då förneka?

55:70 I dessa [lustgårdar] finns de bästa, de skönaste [följeslagerskor] – 55:71 vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka? –

55:72 med de fagraste mörka ögon, dolda för allas blickar – 55:73 vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka? –

55:74 som varken människor eller osynliga väsen förut kommit nära. 55:75 Vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka?

55:76 [Där skall de saliga] vila på rikt mönstrade mattor stödda på gröna kuddar. 55:77 Vilket av er [allsmäktige] Herres verk vill ni båda då förneka? 55:78 VÄLSIGNAT vare din Herres namn, omstrålat av makt, ära och härlighet!

56 Al-Waqi'ah (Det som måste komma)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

56:1 NÄR DET kommer som måste komma, 56:2 skall ingen bestrida dess verklighet. 56:3 [Det skall föra med sig] förnedring [för några och] upphöjelse [för andra]. 56:4 Jorden skall skakas av en våldsam skakning 56:5 och bergen skall smulas sönder 56:6 och bli till stoft, som skingras vida omkring; 56:7 och ni [människor] skall delas upp i tre grupper: 56:8 De som hör till den högra sidan – och vilka är de som hör till den högra sidan? 56:9 De som hör till den vänstra sidan – och vilka är de som hör till den vänstra sidan? 56:10 Och de främsta – de främsta [i tron och i att göra gott]. 56:11 De skall vara i Guds närhet 56:12 i lycksalighetens lustgårdar. 56:13 Många av dem är sådana som levde i äldre tider; 56:14 men få av dem är av senare släkten. 56:15 På troner, inlagda med guld, och stödda [på mjuka kuddar] 56:16 skall de vila mitt emot varandra 56:17 och de skall betjänas av evigt unga gossar, som bär omkring 56:18 karaffer och pokaler och en bägare fylld ur en ren källa, 56:19 [med vin] som inte framkallar huvudvärk och inte ger något rus, 56:20 och frukter av alla slag som de önskar, 56:21 och köttet av den fågel som de har lust till. 56:22 Och [deras sällskap] är mörkögda, oskuldsfulla unga kvinnor, 56:23 [sköna] som pärlor i [ostronets] skyddande skal. 56:24 [Sådan är] belöningen för deras handlingar! 56:25 Där skall de inte höra tomt och meningslöst tal, inte heller ord som inbjuder till synd. 56:26 Men överallt hörs [hälsningen] "Fred!", "Fred!".

56:27 OCH DE som hör till den högra sidan – vad [väntar] dem som hör till den högra sidan? 56:28 Under lummiga lotusträd utan törnen 56:29 och blommande akacior 56:30 [skall de njuta] svalkande skugga 56:31 och ständigt porlande vatten 56:32 och ett överflöd av frukt 56:33 ur aldrig sinande förråd och som inga förbud någonsin hejdar. 56:34 Och deras hustrur [skall vara hos dem], upphöjda [till en ny värdighet]. 56:35 Vi skall nämligen låta dem uppstå i en ny skapelse 56:36 och skapa dem som jungfrur, 56:37 kärleksfulla, evigt unga liksom 56:38 [alla] de som hör till den högra sidan. 56:39 Många av dem är sådana som levde i äldre tider 56:40 och många är av senare släkten.

56:41 OCH DE som hör till den vänstra sidan – vad [väntar] dem som hör till den vänstra sidan 56:42 Glödheta vindar och [en dryck av] kokande vatten [väntar dem] 56:43 och skuggan av svart rök 56:44 som varken svalkar eller lindrar. 56:45 I det förgångna levde de ett utsvävande liv 56:46 och vältrade sig i grov synd, 56:47 och de brukade säga: "Skulle vi efter döden, sedan vi blivit mull och torra ben, återuppstå till nytt liv 56:48 Och kanske också våra förfäder?" 56:49 Säg: "De som levde i äldre tid och de som är av senare släkten 56:50 skall föras samman till mötet på utsatt Dag. 56:51 Och då måste ni som övergav [den raka] vägen och kallade sanningen för lögn, 56:52 äta av det förbannade trädets frukt 56:53 för att fylla buken med den. 56:54 Och till detta skall ni bjudas kokande vatten att dricka; 56:55 och ni skall dricka som en törstig kamel dricker." – 56:56 Så skall de tas emot på Domens dag!

56:57 DET ÄR Vi som har skapat er! Kan ni [människor] inte förmå er att tro på sanningen? 56:58 Har ni ägnat en tanke åt det som ni utgjuter [i kvinnans sköte]? 56:59 Är det ni som skapar det? Eller är det Vi som är Skaparen? 56:60 Vi har bestämt att döden skall vara er följeslagare; och ingenting hindrar Oss 56:61 att i ert ställe sätta sådana som liknar er och att låta er uppstå i en för er okänd form. 56:62 Ni är ju medvetna om att ni en gång har skapats; om ni tänker efter [måste ni inse att Vi kan skapa er på nytt]! 56:63 Vad anser ni om det som ni sår [i åkern]? 56:64 Är det ni som får det att gro eller är det Vi som är orsaken till detta 56:65 Om Vi ville kunde Vi låta allt förtorka, och ni skulle bekymrat fråga er [vad som hänt] 56:66 och [jämra er:] "Vilken förlust! 56:67 Ja, vi har berövats [frukten av allt vårt arbete]!" 56:68 Vad tror ni om vattnet som ni dricker? 56:69 Är det ni som har fått regnet att falla eller är det Vi som är orsaken till detta? 56:70 Om Vi ville kunde Vi göra det salt och bittert; bör ni då inte vara tacksamma? 56:71 Har ni ägnat en tanke åt elden som ni tänder upp? 56:72 Är det ni som har fått det träd att växa [vars ved ni bränner], eller är Vi dess upphov? 56:73 Vi har skapat det som en påminnelse [till er] och till nytta och glädje för den vilsne och hungrige vandraren i ödemarken. 56:74 Prisa då din Herres namn, omstrålat av makt och härlighet!

56:75 JAG KALLAR de stegvis uppenbarade avsnitten av Koranen att vittna – 56:76 detta är en försäkran av största vikt, om ni bara kunde inse det! – 56:77 om att detta är en framställning som måste hållas högt i ära, 56:78 [bevarad] i en mot allt ont skyddad Skrift, 56:79 som inga andra än de rena skall röra, 56:80 en uppenbarelse från världarnas Herre! 56:81 Vågar ni visa er ringaktning för detta budskap 56:82 och tacka för er försörjning genom att kalla dess sanning för lögn? 56:83 Varför – när det sista andetaget rosslar i [den döendes] strupe 56:84 och ni bevittnar [hans dödskamp], 56:85 medan Vi, fastän ni inte ser [Oss], är honom närmare än ni – 56:86 varför, om ni inte skall ställas till svars [för era handlingar], 56:87 kallar ni inte tillbaka [hans själ], om det som ni har sagt är sant? 56:88 Om [den döende] hör till dem som skall vara i Guds närhet, 56:89 [skall han få] vila och ro och [välkomnas] med myrtendoft i lycksalighetens lustgård. 56:90 Och är han en av dem som tillhör den högra sidan 56:91 skall han hälsas med orden "Fred! Du är en av dem som hör till den högra sidan!". 56:92 Men om han är en av dem som förnekade sanningen och övergav [den raka] vägen 56:93 [väntar] honom en välkomstdryck av kokande vatten 56:94 och helveteseldens flammor.

56:95 Detta är den Sanning varom visshet råder! 56:96 Prisa därför din Herres namn, omstrålat av makt och härlighet!

57 Al-Hadid (Järnet)

Medina-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

57:1 ALLT det som himlarna rymmer och det som jorden bär prisar Gud – Han är den Allsmäktige, den Vise. 57:2 Hans är herraväldet över himlarna och jorden; Han skänker liv och skänker död och Han har allt i Sin makt. 57:3 Han är den Förste och den Siste; Han är den Uppenbare och den Dolde och Han har kännedom om allt. 57:4 Det är Han som har skapat himlarna och jorden under sex dagar och som tronar [över skapelsen] i Sin allmakts härlighet. Han vet vad som tränger ned i jorden och vad som utgår därifrån och [Han vet] vad som sänker sig från himlen och vad som stiger upp mot den. Han är med er, var ni än befinner er, och Gud ser allt vad ni gör. 57:5 Hans är herraväldet över himlarna och jorden och allt går [sist och slutligen]

tillbaka till Gud. 57:6 Han låter natten glida in i dagen och Han låter dagen glida in i natten och Han vet vad som rör sig i människans innersta.

57:7 TRO PÅ Gud och på Hans Sändebud och ge åt andra av det som Han har gett er i uppdrag att förvalta; de som tror och som ger åt andra har en riklig lön att vänta. 57:8 Hur är det fatt med er, som inte tror på Gud? [Ändå] uppmanar er [Hans] Sändebud att tro på er Herre, som har slutit förbund med er! [Vittnesbörden borde räcka] om ni alls har förmågan att tro! 57:9 Det är Han som uppenbarar klara budskap för Sin tjänare för att leda er ut ur [okunnighetens] mörker till [trons] ljus; Gud ömmar för er, full av barmhärtighet. 57:10 Hur är det fatt med er, som inte vill ge [av det ni äger] för Guds sak? Allt det som himlarna och jorden lämnar i arv skall ändå tillfalla Gud! De bland er som gav [av vad de ägde] och kämpade [för Guds sak] före segern kan inte jämställas [med er andra] och står ett steg högre än de som gav och kämpade [först] efteråt, även om Gud har lovat dem alla det högsta goda. Gud är underrättad om vad ni gör.

57:11 VEM GER Gud ett lån av goda gärningar, som Han återbetalar med mångdubbla värdet och därtill ger en frikostig belöning? 57:12 [Återbetalningen skall ske] den Dag då du får se de troende männen och kvinnorna [skynda fram] och ljuset [av deras tro och deras goda handlingar] skall lysa framför dem och till höger om dem [och hör] det glada budskapet [som riktas till dem:] "I dag står lustgårdar, vattnade av bäckar, beredda att ta emot er och där skall ni förbli till evig tid! Detta är den stora, den lysande segern!" 57:13 Då skall hycklarna, männen såväl som kvinnorna, säga till de troende: "Vänta på oss! Låt oss få litet av ert ljus!" – men de skall få svaret: "Gå tillbaka och be om ljus!" Då reser sig en mur mellan dem och i den syns en port; innanför muren finns nåd och barmhärtighet men utanför den, helt nära, straff och lidande. 57:14 De [som är utanför muren] skall ropa till dem [som är innanför]: "Var vi inte med er?" [och de andra] skall svara: "Jo, [ni var med oss], men ni lät er frestas och ni ville i det längsta vänta och se [hur det skulle gå för oss troende]; ni var osäkra och tvekade [om vägen] och lät lura er [av ert önsketänkande], till dess att Gud avgjorde saken. Det var den store bedragaren som förledde er att missräkna er på Gud. 57:15 I dag får ni inte köpa er fria, varken ni eller de som [öppet] förnekade sanningen. Elden är er sista hemvist, [ja,] den skall bli ert hem – ett i sanning jämmerligt mål!"

57:16 ÄR DET inte tid att de troende ödmjukar sig i sina hjärtan inför Gud och den sanning som har uppenbarats, så att de inte blir som de som förr fick del av uppenbarelsen, men vars hjärtan med tiden hårdnade tills de – många av dem – återföll i trots och olydnad [mot Gud]? 57:17 Tänk på hur Gud skänker nytt liv åt torr och död jord! Ja, Vi har klargjort [Våra] budskap för er för att ni skall använda ert förstånd. 57:18 Och de män och de kvinnor som skänker av sitt åt de behövande och [på så sätt] ger Gud ett fullgott lån, skall få det mångdubbla tillbaka och därtill en frikostig belöning. 57:19 Och de som tror på Gud och Hans Sändebud och som vittnar om sanningen inför Gud, de skall få sin lön och [skall lysas av] ett klart ljus! Men de som förnekar sanningen och påstår att Våra budskap är lögn har Elden till arvedel! 57:20 TÄNK [ÄVEN] på att detta jordiska liv [knappast är annat än] lek och förströelse, tom prakt, ihåligt skryt och tävlan om att överträffa varandra i rikedom och i antal söner. Det är som [jord som fått ta emot] rikligt regn. Den grönska som det framkallar gläder odlarna, men sedan vissnar den och du ser hur den gulnar, till dess ingenting annat återstår än torra strån. I nästa liv [väntar] ett strängt straff eller Guds förlåtelse och Hans välbehag, men livet här i denna värld ger enbart flyktig och bedräglig glädje. 57:21 Tävla [därför] om [att vinna] er Herres förlåtelse och ett paradis, lika vidsträckt som himlarna och jorden, vilket är berett att ta emot dem som tror på Gud och Hans Sändebud. I Sin godhet låter Gud Sin nåd [flöda] över den Han vill – Guds nåd är en outsinlig källa.

[57:22] Ingen olycka drabbar jorden och inte heller er själva utan att den förts in i [Vår] bok, innan Vi sätter den i verket. Detta kostar inte Gud någon möda. [57:23] [Så är det] för att ni inte skall sörja över det som ni har gått miste om, och inte heller jubla i övermod över det som Han har skänkt er. Gud älskar inte inbilska skrävlare [57:24] och [inte heller] girigbukar, som förmanar andra att hålla hårt om penningpåsen. Och den som vänder [Gud] ryggen [bör tänka på att] Gud är Den som är Sig själv nog, Den som allt lov och pris tillkommer. [57:25] Vi sände Våra profeter med klara bevis [om sanningen] och med dem sände Vi Skriften och en Våg för att [hjälpa] människorna att handla rättvist. Och järnet, som har fruktansvärd styrka och som är människan till nytta, har Vi satt i era [händer]. Låt därför dem ge sig till känna som vill stödja och försvara Guds och Hans Sändebuds sak, fastän [Gud] inte kan ses eller förnimmas. All styrka och all makt ligger hos Gud!

[57:26] Ja, Vi sände Noa och Abraham och kallade flera av deras efterkommande till profeter och gav dem [Våra] uppenbarelser; bland dessa [efterkommande] följde några den raka vägen, men många av dem visade trots och olydnad [mot Gud]. [57:27] Och Vi lät [andra av] Våra sändebud följa i deras spår och Vi sände Jesus, Marias son, och gav honom Evangeliet; och Vi lät hjärtana hos dem som följde honom fyllas av ömhet och medkänsla. Men själva införde de munkväsendet – Vi föreskrev det inte för dem – och med dess [späkningar och försakelser] strävade de efter att uppnå Guds välbehag. Men de följde inte dess [regler] så som de borde ha följt dem. Vi belönade dem bland efterföljarna [till Jesus] som var [sanna] troende, men många av dem visade trots [mot Gud]. [57:28] TROENDE! Frukta Gud och tro på Hans Sändebud! Då skall Han av nåd ge er en dubbel belöning och låta ett ljus lysa er på er vandring och Han skall ge er Sin förlåtelse – Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. [57:29] Efterföljarna av gångna tiders uppenbarelser bör förstå att de inte har någon makt över Guds nåd. Nåden är i Guds hand och Han skänker den till den Han vill. – Guds nåd är en outsinlig källa.

58 Al-Mudjadalah (Hon som vädjar)

Medina-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[58:1] GUD har helt visst hört hennes ord, hon som vädjar till dig i [tvisten med] sin man och som bönfaller Gud om hjälp. Och Gud hör vad ni båda har haft att anföra – Gud är Den som hör allt, ser allt. [58:2] De av er som [hädanefter vill] förskjuta sina hustrur [bör inse att de] inte är deras mödrar; deras mödrar är de som födde dem och inga andra. Orden [som yttras enligt denna sed] strider mot rim och reson och är en klar lögn. Men Gud utplånar och förlåter mycken synd. [58:3] De som på detta sätt förskjuter sin hustru men tar tillbaka sitt ord skall [som bot] skänka en slav friheten, innan samlivet [med den förskjutna] får återupptas. Detta är vad Gud föreskriver för er. Gud är underrättad om vad ni gör. [58:4] De som inte [är i stånd att lyda denna föreskrift] skall fasta två månader i följd, innan [man och hustru] får återuppta samlivet; och de som inte förmår [fasta] skall ge mat åt sextio nödställda; på så sätt får ni [visa] er tro på Gud och Hans Sändebud. Detta är Guds föreskrifter, och de som inte lyder [dem] har ett plågsamt straff [att vänta]. [58:5] De som sätter sig upp mot Gud och Hans Sändebud skall förödmjukas såsom deras föregångare blev förödmjukade, eftersom Våra budskap är otvetydiga. De som förnekar sanningen har ett förnedrande straff [att vänta] [58:6] den Dag då Gud skall uppväcka dem alla till nytt liv och låta

dem veta vad deras handlingar [var värda]. Gud håller räkning på det som de själva har glömt. Gud är vittne till allt som sker.

58:7 HAR DU inte klart för dig att Gud känner allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär? När tre samlas till en hemlig överläggning är Han den fjärde, och om fem samlas är Han den sjätte; och vare sig de är färre eller flera är Han med dem, var de än befinner sig. Till sist, på Uppståndelsens dag, skall Han låta dem veta vad deras handlingar [var värda]. Gud har kännedom om allt. 58:8 Har du inte lagt märke till, hur de som ålagts att avhålla sig från hemliga överläggningar, återgår till det förbjudna och överlägger i hemlighet om syndiga handlingar och om att motarbeta och trotsa Profeten? När de kommer till dig [Muhammad], hälsar de dig med ord som Gud inte har anbefallt, och säger till sig själva: "Varför straffar inte Gud oss för det vi säger?" Helvetet är straff nog för dem; i dess eld skall de brinna – ett fasansfullt slut!

58:9 Troende! Om ni överlägger i avskildhet om era angelägenheter, undvik då allt som kan ligga synd, illvilja och trots mot Sändebudet nära. Nej, överlägg om hur ni skall verka för större fromhet och lydnad för Gud – och frukta Gud! [En Dag] skall ni föras samman inför Honom. 58:10 Hemliga överläggningar är något som Djävulen funnit på för att förarga och plåga de troende; men han kan inte vålla dem skada utan Guds tillåtelse; låt därför de troende sätta sin lit till Gud!

58:11 TROENDE! När ni under era sammankomster uppmanas "Ge plats!" – ge plats; då skall Gud bereda plats åt er [i Sin nåd]. Och när ni uppmanas "Res er!" – res er [utan att dröja]. Då skall Gud upphöja dem bland er som är [sanna] troende och dem som har fått kunskap, till högre rang. Gud är underrättad om vad ni gör. 58:12 TROENDE! Om ni vill få ett samtal i avskildhet med Sändebudet, ge då en offergåva till de behövande före ert samtal; det är för ert eget bästa och det leder till större renhet [i ert uppsåt]. Men den som inte har [möjlighet till detta, skall finna att] Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.

58:13 Om föreskriften att inför ert samtal ge en offergåva vållar er bekymmer och ni har underlåtit att [följa den] och Gud i Sin nåd förlåter er, [nöj er då med att samvetsgrant] förrätta bönen och betala allmoseskatten; och lyd Gud och Hans Sändebud; Gud är underrättad om vad ni gör.

58:14 HAR DU inte lagt märke till de [hycklare] som söker stöd hos dem som har drabbats av Guds vrede [därför att de förnekar sanningen]? De hör inte samman med er och inte heller med dem och de svär på det som de vet är en lögn. 58:15 Gud har ett strängt straff i beredskap för dem; vad de gör är ont. 58:16 De svär sina eder för att skydda sig och på så sätt leder de [andra] bort från Guds väg. De har [att vänta] ett förnedrande straff. 58:17 Varken deras [betydande] jordiska ägodelar eller deras [många] söner kan ge dem skydd mot Gud; deras arvedel är Elden och där skall de förbli till evig tid. 58:18 Den Dag då Gud uppväcker dem alla från de döda, kommer de att bedyra och svära inför Gud [att de hade underkastat sig Hans vilja] liksom de nu bedyrar och svär inför er i tron att de uppnår något [med sina eder]. Nej, de är lögnens verkliga mästare! 58:19 Djävulen har helt tagit befälet över dem och kommit dem att glömma att åkalla Gud. [De är Djävulens trogna och] Djävulens trogna är sannerligen förlorarna! 58:20 De som trotsar Gud och Hans Sändebud kommer att höra till de eländigaste [på Uppståndelsens dag]. 58:21 Gud har slagit fast: "Helt visst är det Jag, Jag och Mina sändebud, som skall segra!" – Hos Gud finns all styrka, all makt!

58:22 Du kan inte finna [sådana] människor som tror på Gud och den Yttersta dagen och som [samtidigt] söker vänskap med dem som trotsar Gud och Hans Sändebud – inte ens om det gäller

deras egen fader eller son eller broder eller [andra] som står dem nära. Det är i deras hjärtan som Han har skrivit in tron och de som Han har stärkt med Sin ande, och dem skall Han föra till lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid. Gud är nöjd med dem och de är nöjda [där de njuter] Hans [gåvor]. De är Guds trogna och Guds trogna skall det sannerligen gå väl i händer!

59 Al-Hashr (Mönstringen)

Medina-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[59:1] ALLT det som himlarna rymmer och det som jorden bär prisar Gud; Han är den Allsmäktige, den Vise. [59:2] Det är Han som förmådde dem av efterföljarna av äldre tiders uppenbarelser som förnekade sanningen, att överge sina hem vid den första [stora] mönstringen. Ni [troende] tvivlade på att de skulle ge sig av [utan strid] och de trodde att de var väl skyddade mot Guds makt i sina fästen. Men Guds hårda slag drabbade dem från ett håll som de inte hade räknat med, och Han injagade [sådan] skräck i deras hjärtan att de raserade sina hem med egna händer – och de troende [rev vad som återstod]. Lär av detta, ni som ser klart! [59:3] Om Gud inte hade beslutat att de skulle förvisas skulle Han ha låtit [ytterligare] lidande drabba dem i denna värld. Men i det kommande livet [väntar dem] Eldens straff [59:4] eftersom de satte sig upp mot Gud och Hans Sändebud och den som sätter sig upp emot Gud [skall få erfara att] Gud straffar med stränghet.

[59:5] När ni [troende] högg ned deras palmer eller lät dem stå, [skedde allt] enligt Guds vilja, och för att förnedra dem som hade förhärdat sig i olydnad och trots. [59:6] [Glöm inte att] ni varken har behövt sporra häst eller kamel för att vinna det byte [som ni tog från fienden och] som Gud har överlämnat till Sitt Sändebud. Gud lägger makten över dem Han vill i Sina sändebuds händer; Gud är allsmäktig. [59:7] Det som Gud anvisar Sitt Sändebud av [det byte som tagits utan krig] av städernas folk tillhör Gud och Sändebudet, [hans] närmaste, de faderlösa och de behövande och vandringsmannen. Det får inte bli [en handelsvara], som cirkulerar mellan dem av er som lever i välstånd. Tag alltså emot vad [Hans] Sändebud ger er [av detta] och avstå [villigt] från det som han nekar er; och frukta Gud; Gud straffar med stränghet.

[59:8] Bland dem [som skall få del av bytet är] de fattiga och utvandrarna som tvingats att lämna sina hem och sin egendom och överge ondskans rike för att söka Guds nåd och Hans välbehag och som ger sina bidrag [i kampen] för Guds och Hans Sändebuds sak. De är de som har en sann och uppriktig [tro]. [59:9] [Till dem hör också] de som var bofasta i staden och antog tron före [utvandrarnas ankomst, och som] med kärlek bemötte alla som sökte tillflykt hos dem och inte missunnade dem vad de fick ta emot, utan tvärtom gav dem företräde, trots att de själva måste göra uppoffringar. De som värjer sig för girighetens [frestelser] – dem skall det gå väl i händer. [59:10] De som kommer efter dem ber: "Herre, ge oss Din förlåtelse och förlåt våra bröder som gått före oss i tron, och låt inte ovilja mot [någon] troende bli kvar i våra hjärtan! Herre! Du ömmar, full av barmhärtighet, [för Dina tjänare]!"

[59:11] HAR DU inte insett [vad] hycklarna säger till sina bröder, dem bland efterföljarna av äldre tiders uppenbarelser som förnekar sanningen? "Om ni blir bortdrivna lovar vi att lämna [staden] med er och vi kommer aldrig att följa någon [som vill gå hårt fram] mot er; och om ni

blir angripna skall vi helt säkert stå på er sida." Men Gud vittnar att de ljuger. [59:12] Om [förnekarna] drivs bort kommer [hycklarna] med säkerhet inte att gå med dem, och om de angrips kommer [hycklarna] inte att sluta upp vid deras sida; men kommer de [ändå] till deras hjälp, gör de [snart] helt om och flyr och så blir [förnekarna] till sist ensamma. [59:13] Ja, de hyser långt större fruktan för er [troende] än för Gud; de är nämligen människor som alls ingenting förstår. [59:14] De kommer aldrig att kämpa i samlad trupp mot er om det inte sker från [ställningar i] befästa städer eller bakom murar. Inbördes är de hätska fiender. Det är lätt att tro att de håller samman, men i sitt inre är de splittrade [utom i sitt hat mot de troende]; de är människor som inte använder sitt förstånd. [59:15] Liksom de som en kort tid före dem fick känna på [de onda] följderna av sina handlingar, måste de utstå svåra lidanden [också i nästa liv]. [59:16] Se hur Djävulen [beter sig]: först säger han till människan: "Förneka sanningen!" och när hon förnekar sanningen, säger han: "Jag är inte ansvarig för dig; jag fruktar Gud, världarnas Herre!" [59:17] Och slutet för båda är Elden, där de skall förbli till evig tid; sådan är syndarnas lön.

[59:18] TROENDE! Frukta Gud, och tänk på vad ni sänder framför er, var och en, till morgondagen! Ja, frukta Gud! Han är väl underrättad om vad ni gör. [59:19] Var inte som de som glömmer Gud och som Han låter glömma själens [välfärd]; det är de som har förhärdat sig i synd och trots. [59:20] De som har Elden till arvedel kan inte jämföras med dem som ärver paradiset; paradisets arvtagare är de som har vunnit den stora segern. [59:21] OM VI hade uppenbarat denna Koran för ett berg, skulle du helt säkert ha sett det rämna av fruktan för Gud. Sådana liknelser framställer Vi för människorna för att stämma dem till eftertanke.

[59:22] HAN är Gud; ingen gudom finns utom Han! Han känner allt det som är dolt för människor liksom det som de kan bevittna – Han, den Nåderike, den Barmhärtige. [59:23] Han är Gud; ingen gudom finns utom Han, Konungen, den Helige, Han [som skänker] fred, Han som [väcker och vidmakthåller] tron, Han som vakar [över uppenbarelsen], den Mäktige, Han som betvingar och återupprättar, Han vars storhet [ingen kan fatta]! Stor är Gud i Sin härlighet, fjärran från allt som [människor] vill sätta vid Hans sida! [59:24] Han är Gud, Skaparen, som är upphovet till allt och som ger allt dess slutliga form. Hans är fullkomlighetens sköna namn; allt och alla i himlarna och på jorden prisar Honom – Han är den Allsmäktige, den Vise.

60 Al-Mumtahanah (Den som skall förhöras)

Medina-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[60:1] TROENDE! Tag inte Mina fiender – de är också era fiender – till bundsförvanter som ni skänker vänskap och tillgivenhet, [människor som] har avvisat den sanning som ni har fått del av, och som har jagat bort Sändebudet och er [själva från era hem] på grund av er tro på Gud, er Herre! Om ni har valt att kämpa för Min sak och strävar efter [att vinna] Mitt välbehag, [tag dem då inte till vänner] som ni i hemlighet visar tillgivenhet. Jag har full kännedom om det som ni vill dölja liksom om det som ni gör öppet. De bland er som handlar så har avvikit från den raka vägen. [60:2] Om de fick ta befälet över er skulle de öppet visa er sin fiendskap och lyfta sina händer mot er och låta sina tungor löpa i onda avsikter; ja, de skulle vilja att [också] ni förnekade sanningen.

60:3 Varken era anförvanter eller era söner skall vara er till hjälp på Uppståndelsens dag, då [Gud] skall döma mellan er. Gud ser vad ni gör. 60:4 Ett gott föredöme har ni i Abraham och de som följde honom, när de sade till sina landsmän: "Vi är inte ansvariga för er och för det som ni dyrkar i Guds ställe och vi tar avstånd från er. Fiendskap och hat skall råda mellan oss och er ända till dess ni tror på den Ende Guden." [Men tag] inte [exempel av] Abraham när han sade till sin fader: "Jag lovar att be [Gud] ge dig Sin förlåtelse; men jag kan inte av Gud utverka någon [lindring i ditt straff]." [Abraham och de som följde honom bad:] "Herre! Till Dig sätter vi vår lit, till Dig vänder vi oss i ånger [över våra synder] och Du är målet för vår färd! 60:5 Herre! Gör oss inte till [Ditt redskap när] Du vill sätta förnekarna av sanningen på prov! Och Herre! Förlåt oss [våra synder]! Du är den Allsmäktige, den Vise!" 60:6 I dem har ni ett gott föredöme, [ett föredöme] för den som ser fram mot [mötet med] Gud och den Yttersta dagen med hopp [och fruktan]. Och den som vänder ryggen [åt Gud bör tänka på att] Gud är Den som är Sig själv nog, Den som allt lov och pris tillkommer.

60:7 Kanske skall Gud i Sin allmakt låta vänskap uppstå mellan er och dem som ni nu ser som era fiender; Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. 60:8 Gud förbjuder er inte att visa godhet mot dem som inte bekämpar er på grund av [er] tro och inte driver ut er ur era hem, och [Han förbjuder er inte] att bemöta dem med rättvisa och opartiskhet – Gud älskar de opartiska. 60:9 Det är inga andra än de som bekämpar er på grund av [er] tro och som vill driva bort er från era hem eller hjälper [dem som vill] driva bort er, vilkas skydd och vänskap Gud förbjuder er att söka. De som söker deras vänskap och skydd har begått orätt mot sig själva!

60:10 TROENDE! När troende kvinnor som har utvandrat kommer till er, förhör dem! Ingen utom Gud känner deras tro, men om ni har övertygat er om att de är troende, sänd då inte tillbaka dem till förnekarna av sanningen; deras män har inte [längre] rätt att leva med dem och de har inte rätt att leva med sina män. Men ge tillbaka till männen vad [brudgåvan] har kostat dem. Och ni begår ingen synd om ni sedan tar dem till hustrur efter att ha gett dem deras brudgåva. Håll inte fast vid det äktenskapliga bandet med kvinnor som förnekar sanningen; begär att få tillbaka det som ni har gett [dem som brudgåva], och låt dem [vars hustrur går över till er] begära tillbaka det som de har gett ut [för sina hustrur]. Detta är Guds dom; Han dömer [rättvist] mellan er [och de icke-troende]. Gud är allvetande, vis. 60:11 Och om [ni lider en förlust genom att] hustrun till någon av de troende lämnar honom och återgår till förnekarna och ni kan göra en motsvarande vinst, ge då den vars hustru övergett honom motvärdet till vad han gett [henne i brudgåva] och frukta Gud, som ni tror på!

60:12 Profet! När troende kvinnor kommer till dig för att avlägga trohetsed – [och lovar] att inte sätta något, vad det än är, vid Guds sida, att inte stjäla, att inte begå äktenskapsbrott, att inte döda sina egna barn, att inte sprida förtal som de själva diktat upp och att aldrig vägra dig lydnad i det som är rätt och rimligt – tag då emot deras trohetsed och be Gud förlåta dem deras synder; Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.

60:13 TROENDE! Sök inte vänskap och skydd hos dem som har drabbats av Guds vrede! De hoppas inte på det eviga livet, liksom de som [helt] förnekar sanningen inte hoppas [få återse] dem som [de har följt till graven].

61 As-Saff (I slutna led)

Medina-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

61:1 ALLT det som himlarna rymmer och det som jorden bär prisar Gud; Han är den Allsmäktige, den Vise. 61:2 TROENDE! Varför säger ni ett och gör ett annat? 61:3 Det är djupt förhatligt för Gud att era ord inte överensstämmer med era handlingar! 61:4 Gud älskar dem som kämpar för Hans sak i slutna led [så att de tillsammans bildar] liksom en stark och solid byggnad.

61:5 [Minns] Moses, som talade till sitt folk och sade: "Varför orsakar ni mig sorg och bekymmer, fastän ni vet att jag är sänd till er av Gud?" Men när de [ändå] vek av [från den raka vägen], stämplade Gud deras hjärtan med avvikelsens stämpel; Gud leder inte dem som förhärdar sig i trots. 61:6 Och [minns] Jesus, Marias son, som sade: "Israeliter! Jag är sänd till er av Gud för att bekräfta vad som ännu består av Tora och för att förkunna för er det glada budskapet att ett sändebud skall komma efter mig vars namn skall vara Ahmad." Men när han kom till dem med klara tecken och vittnesbörd, sade de: "Detta är uppenbart vältalighet som bländar och förhäxar!"

61:7 Vem är mer orättfärdig än den som, när han får kallelsen att underkasta sig Guds vilja, finner på lögner om Gud? Gud vägleder inte dem som begår [sådan] orätt. 61:8 De vill släcka ut Guds ljus med sina ord, men Gud skall låta Sitt ljus lysa med full styrka, hur förhatligt detta än måste vara för förnekarna av sanningen. 61:9 Det är Han som har sänt Sitt Sändebud med vägledningen och [för att förkunna] den sanna tron som skall föras till seger över all [annan form av] gudstro, hur förhatligt detta än kan vara för dem som sätter medhjälpare vid Guds sida.

61:10 TROENDE! Skall Jag berätta för er om en byteshandel som kommer att rädda er från ett svårt lidande? 61:11 [Den består för er del i att] ni tror på Gud och Hans Sändebud och strävar och kämpar för Guds sak med er egendom och ert liv som insats; detta är för er det bästa – om ni bara visste! 61:12 [I gengäld] skall Han förlåta era synder och föra er till lustgårdar, vattnade av bäckar, och de bästa boningar i [detta] Edens paradis; detta är den stora, den lysande segern. 61:13 Och därtill något som ligger er om hjärtat: Guds hjälp och en förestående seger. – Tillkännage detta för de troende! 61:14 TROENDE! Bli Guds medhjälpare! Liksom Jesus, Marias son, sade till de vitklädda: "Vem vill bli min medhjälpare [i arbetet] för Guds sak?" och de svarade: "Vi vill vara Guds medhjälpare!". Bland Israels barn kom några att tro [på Jesus och hans budskap] medan andra förnekade [honom]. Men Vi stödde dem som trodde på honom mot deras fiender, och de [troende] avgick med segern.

62 Al-Djumu'ah (Fredagsbönen)

Medina-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

62:1 ALLT det som himlarna rymmer och det som jorden bär prisar Gud, Konungen, den Helige, den Allsmäktige, den Vise. 62:2 Det är Han som har sänt ett Sändebud till de olärda ur deras egna led för att framföra Hans budskap till dem och [lära] dem renhet och undervisa dem i Skriften och [profeternas] visdom – de hade förut helt uppenbart gått vilse – 62:3 och till andra [folk], som

ännu inte kommit i beröring med dem – Han är den Allsmäktige, den Vise. 62:4 Sådan är Guds nåd, och Han skänker den till den Han vill. Guds nåd är en outsinlig källa. 62:5 DE som anförtroddes Tora och som därefter inte förmådde bära denna [börda], kan liknas vid åsnan som bär en last av heliga böcker. Ett folk som påstår att Guds budskap är lögn visar upp sin mest motbjudande sida; Gud vägleder inte dem som oupphörligt begår orätt.

62:6 Säg: "Ni, bekännare av den judiska tron! Om ni som ni påstår är Guds enda vänner bland människorna, borde ni önska er döden – om ni talar sanning!" 62:7 Men de kommer aldrig att önska sig döden på grund av det som deras händer har sänt före dem [till Domen]; och Gud känner de orättfärdiga. 62:8 Säg: "Döden, som ni vill fly från, skall infinna sig till det möte [som är utsatt] för er och då skall ni föras åter till Honom som känner allt det som är dolt för människor och det som de kan bevittna, och då skall Han låta er veta vad era handlingar [var värda]."

62:9 TROENDE! När böneutroparen kallar till fredagsbönen, lämna då handel och köpenskap och skynda er dit där Guds namn åkallas; detta är för er det bästa – om ni [bara] visste! 62:10 Och när bönen är slut skall var och en gå tillbaka till sitt för att söka det som Gud i Sin godhet [beviljar honom]. Och ha alltid Gud i tankarna, för att det skall gå er väl i händer. 62:11 [Men om] människorna blir varse [ett tillfälle att göra] en vinst eller [att få en stunds] förlustelse, bryter de upp [från bönen] och lämnar dig [Muhammad] stående [i predikstolen]. [Varna dem och] säg: "Det som [väntar er] hos Gud är bättre än ytlig förströelse eller [ett tillfälle att göra] en vinst; ingen sörjer bättre [för de sina] än Gud!"

63 Al-Munafiqun (Hycklarna)

Medina-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

63:1 NÄR HYCKLARNA kommer till dig säger de: "Vi vittnar att du är Guds Sändebud!" Men Gud vet att du är Hans Sändebud, och Gud vittnar att hycklarna ljuger. 63:2 De svär sina eder för att skydda sig och på så sätt leder de [andra] bort från Guds väg; det de gör är ont, 63:3 därför att de utåt bekänner tron men förnekar den [i hjärtat] – och då förseglas deras hjärtan så att sanningen inte kan nå dem. 63:4 När du ser dem kan du få ett gott intryck av deras yttre och du lyssnar på dem när de talar. [I själva verket är de lika andefattiga] som uppstöttade trästockar, och [i sin rädsla och osäkerhet] tror de att varje rop [från mängden] är ett hot mot dem. De är dina fiender, [Muhammad]; – var därför på din vakt mot dem. Guds förbannelse över dem! Hur förvirrade är inte deras begrepp!

63:5 När de uppmanas: "Kom [och låt] Guds Sändebud be att Han förlåter er!" vänder de bort huvudet och du ser dem dra sig undan, fulla av högmod. 63:6 Vad dem beträffar är det likgiltigt om du ber om förlåtelse för dem eller inte – Gud kommer inte att förlåta dem. Gud vägleder inte dem som förhärdats i synd och trots. 63:7 Det är de som säger [till andra]: "Ge ingenting till dem som sluter upp kring Guds Sändebud; då ger de sig nog av härifrån!" – Men himlarnas och jordens skatter tillhör Gud, fastän hycklarna inte förstår det. 63:8 De säger [också]: "Om vi kommer tillbaka till staden [från detta fälttåg], skall de som har makten helt säkert driva bort dessa föraktliga stackare härifrån!" – Men [den verkliga] makten ligger hos Gud – och Hans Sändebud och de troende – och det vet inte hycklarna.

63:9 TROENDE! Låt inte [omsorgen om] era ägodelar och [bekymren för] era barn få er att glömma att åkalla Guds namn; de som gör detta är förlorarna. 63:10 Och ge av det som Vi har skänkt er för er försörjning innan ni känner döden närma sig och ni säger: "Herre! Ge mig bara ett kort uppskov; då skall jag ge åt de behövande och leva som en rättskaffens människa!" 63:11 Men Gud beviljar inte uppskov åt den vars tid har löpt ut, och Gud har full kännedom om vad ni gör.

64 At-Taghabun (Då vinnarna och förlorarna byter plats)

Perioden oviss

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

64:1 ALLT det som himlarna rymmer och det som jorden bär prisar Gud; herraväldet är Hans och allt lov och pris tillkommer Honom och Han har makt över allt. 64:2 Det är Han som har skapat er; bland er finns den som [tvivlar och] förnekar sanningen och den som tror. Och Gud ser vad ni gör. 64:3 Han har skapat himlarna och jorden i enlighet med en plan och ett syfte; Han har format er [och gett er] den bästa skapnad och Han är målet för er färd. 64:4 Han känner allt som finns i himlarna och på jorden och Han vet vad ni håller hemligt och vad ni öppet visar; ja, Gud är Den som vet vad som rör sig i människans innersta.

64:5 HAR NI inte hört berättas om dem som i gångna tider förnekade sanningen? De fick smaka de bittra frukterna av sina handlingar och [i nästa liv väntar dem] ett svårt lidande; 64:6 så är det därför att de, när sändebuden kom till dem med klara bevis, svarade: "Är det då människor som skall vägleda oss?" – och så förnekade de sanningen och vände ryggen till. Men Gud behöver dem inte – Gud är Sig själv nog; allt lov och pris tillkommer Honom.

64:7 De som förnekar sanningen påstår att de inte skall uppväckas från de döda. Säg: "Vid min Herre och Gud! Helt visst skall ni återuppväckas och då skall ni få veta vad era handlingar [var värda]. Detta är lätt för Gud."

64:8 Tro därför på Gud och Hans Sändebud och på det ljus som Vi har uppenbarat [för er]; Gud är väl underrättad om vad ni gör. 64:9 Den Dag då Han kallar er till den stora Samlingen, kommer de förmodade vinnarna och förlorarna att byta plats. För dem som trodde på Honom och levde ett rättskaffens liv skall Gud utplåna deras dåliga handlingar och låta dem stiga in i lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid – detta är den stora, den lysande segern. 64:10 Men de som framhärdade i att förneka sanningen och påstod att Våra budskap är lögn har Elden till arvedel och där skall de förbli till evig tid – i sanning ett eländigt slut!

64:11 INGEN olycka drabbar [er] utan Guds tillåtelse. Gud ger hjärtat hos den som tror på Honom dess vägledning. – Gud har kunskap om allt. 64:12 Lyd Gud och lyd Sändebudet! Om ni vänder honom ryggen [skall ni veta att] det bara åligger Vårt Sändebud att klart framföra det budskap [som anförtrotts åt honom]. 64:13 Gud – det finns ingen annan gud än Han; låt därför de troende sätta all sin lit till Gud! 64:14 TROENDE! Bland era hustrur och era barn kan finnas [de som är] era fiender; var därför på er vakt mot dem! Men om ni har överseende, förlåter och glömmer [de felsteg som de begår, skall Gud visa att] Han är ständigt förlåtande, barmhärtig.

64:15 Era ägodelar och era barn är inte annat än [medel med vilka] Han prövar er; hos Gud väntar en rik belöning. 64:16 Frukta därför Gud efter måttet av er förmåga; lyssna till och lyd [Hans ord]. Och ge åt andra för er själs bästa; det skall gå dem väl i händer som värjer sig för girighetens [frestelser]. 64:17 Om ni ger Gud ett lån av goda gärningar, skall Han betala tillbaka det med mångdubbla värdet och förlåta era synder; Gud erkänner [Sina tjänares] förtjänster och Han har överseende [med deras brister]. 64:18 Han känner allt det som är dolt för människor och det som de bevittnar – Han, den Allsmäktige, den Vise.

65 At-Talaq (Skilsmässa)

Medina-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

65:1 PROFET! När någon av er har för avsikt att skilja sig från sin hustru, skall han [iaktta] den föreskrivna väntetiden och beräkna denna tid [med all noggrannhet]. Och frukta Gud, er Herre! Mannen får inte tvinga [hustrun] att lämna hemmet och hon skall inte heller [självmant] lämna det annat än om hon gjort sig skyldig till en grovt oanständig [eller annan förkastlig] handling. Dessa är de regler som Gud [har föreskrivit], och den som överträder dessa av Gud [givna] regler har begått orätt mot sig själv; det är nämligen möjligt – om det kan du ingenting veta – att Gud efter det [som varit] låter ett nytt läge uppstå.

65:2 [När någon av er skilt sig från sin hustru] och hennes väntetid närmar sig sitt slut, skall han antingen hålla henne kvar eller också låta henne gå, allt i hedersamma former. Och tag två rättsinniga människor ur er krets till vittnen, och avge själva vittnesmål inför Gud! Denna maning riktas till alla som tror på Gud och den Yttersta dagen. Gud visar var och en som fruktar Honom en utväg ur [alla svårigheter] 65:3 och sörjer för honom på ett sätt som han inte kan förutse; och den som litar till Gud behöver inget annat [stöd]. Gud når alltid Sitt syfte [och] Gud har fastställt ett mått för allt.

65:4 Om ni tvekar om [vad som gäller] dem av era kvinnor, vilkas månadsblödningar helt har upphört, är deras väntetid tre månader, och samma tid gäller dem vars blödningar har uteblivit. Och de som är havande skall invänta barnets födelse. Och för var och en som fruktar Honom gör Gud uppgiften lätt; 65:5 detta är vad Gud befaller er genom Sin uppenbarelse. Och för den som fruktar Honom skall Gud utplåna hans dåliga handlingar och öka hans belöning.

65:6 Låt [den hustru som inväntar skilsmässa] leva under samma villkor som ni själva inom ramen för era möjligheter, och gör inte livet svårt för henne med inskränkningar [av olika slag]. Om hon är havande, sörj då för hennes uppehälle tills barnet har fötts, och ge henne skälig ersättning om hon ammar ert [barn]; och samråd med henne i godo [om barnets bästa] på brukligt sätt. Men uppstår svårigheter, anställ då någon som ammar [barnet] åt er. 65:7 Den förmögne skall sörja [för det som nu har sagts] med sin rikedom, och den som lever under knappa förhållanden skall avstå [vad han kan] av det som Gud har gett honom för hans försörjning. Gud fordrar inte av någon mer än vad Han har låtit honom förfoga över. Efter svårigheterna skall Gud skänka er lättnad.

65:8 HUR många folk, som i övermod satte sig upp emot Guds och Hans sändebuds befallningar, har Vi inte avkrävt sträng räkenskap och låtit dem utstå svåra straff. 65:9 Och de

måste smaka de bittra frukterna av sina handlingar och resultatet var [deras] slutliga undergång och förintelse; [65:10] och Gud har i beredskap för dem ett strängt straff [i det kommande livet].

Frukta därför Gud, ni som tror och har förstånd! Gud har sänt er en påminnelse, [65:11] ett Sändebud som framför till er Guds klara budskap för att leda dem som tror och lever rättskaffens ut ur mörkret till ljuset. Och Gud skall föra dem som tror på Honom och lever rättskaffens till lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid; ja, Gud har sörjt för dem på bästa sätt!

[65:12] GUD ÄR Den som har skapat sju himlar och lika många jordar och genom dem alla strömmar [oupphörligt] Hans vilja. Detta för att ni skall veta att Gud har allt i Sin makt och att Gud omfattar allt med Sin kunskap.

66 At-Tahrim (Förbudet)

Medina-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[66:1] PROFET! Varför pålägger du [dig själv] – i en önskan att vara dina hustrur till lags – förbud mot det som Gud har förklarat tillåtet för dig? Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. [66:2] Gud har tillåtit er att frångå eder [vars innehåll strider mot lag och rätt] och att plikta för detta. Gud är er Beskyddare och Han är den Allvetande, den Allvise.

[66:3] Det hände att Profeten i förtroende berättade något för en av sina hustrur och hon förde det vidare; när Gud lät honom veta detta nämnde han något om det [till andra] men undanhöll [en del]. Då han sade det till henne frågade hon: "Vem har låtit dig veta det?" – och han svarade: "Han som vet allt, är underrättad om allt, har låtit mig veta det." [66:4] [Det är bäst för er båda] att ni vänder åter till Gud i ånger över [ert handlingssätt], eftersom era hjärtan har avvikit [från pliktens väg]! Om ni gör gemensam sak mot honom [bör ni veta att] Gud är hans Beskyddare och att därför också Gabriel och de främsta bland de troende och [alla] änglar står vid hans sida. [66:5] Om [Profeten] skulle förskjuta er skänker honom kanske hans Herre bättre hustrur än ni – kvinnor som underkastar sig Guds vilja, sanna troende, ödmjuka inför Gud, som ångrar [sina synder] och troget tillber sin Herre, och som ständigt går [Guds ärenden] – förut gifta eller ungmör.

[66:6] TROENDE! För er egen skull och för deras som står er nära bör ni frukta den Eld som har människor och stenar till bränsle, och som mäktiga och stränga änglar [vakar över, änglar] som aldrig brister i lydnad för Gud, vad Han än befaller dem, och som utför allt som åläggs dem. [66:7] "Urskulda er inte denna Dag, ni envisa förnekare av sanningen! Ni skall lönas enbart för det som ni gjorde [i livet]."

[66:8] Troende! Vänd er i uppriktig ånger [över era synder] till Gud! Kanske skall er Herre ur er [bok] utplåna era dåliga handlingar och föra er till lustgårdar, vattnade av bäckar, den Dag då Gud inte låter skam komma vid Profeten och dem som följde honom i tron – ljuset [av deras tro och deras goda handlingar] skall lysa framför dem och till höger om dem [och] de ber: "Herre, låt vårt ljus lysa allt klarare och förlåt oss våra synder! Du har allt i Din makt!"

66:9 PROFET! Kämpa outtröttligt mot förnekarna av sanningen och mot hycklarna och visa dig omutligt sträng mot dem; Elden är deras slutliga hemvist – detta eländiga mål! 66:10 Gud har utpekat Noas hustru och Lots hustru som varnande exempel för dem som framhärdar i att förneka sanningen; deras män var två av Våra rättfärdiga tjänare och de svek dem. Men [männen] kunde inte skydda dem mot Guds [straff] och [på Domens dag] skall de få höra dessa ord: "Gå in i Elden med de [övriga fördömda]!" 66:11 Och som ett [efterföljansvärt] exempel för de troende har Gud framhållit Faraos hustru, som bad: "Herre! Bygg en boning åt mig i paradiset i Din närhet och skydda mig mot Farao och allt [det onda] han har gjort och skydda mig mot alla dem som ständigt begår orätt!" 66:12 Ännu ett exempel har de i Maria, `Imrans dotter; Hon bevarade sin oskuld och Vi andades in i [hennes kropp] något av Vår ande. Hon trodde på sin Herres ord och på Hans uppenbarelser och hon var en av dem som ödmjukt böjer sig under Hans vilja.

67 Al-Mulk (Herravälde)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

67:1 VÄLSIGNAD Han som har allt herravälde i Sin hand och vars makt övervinner allt! 67:2 Han som har skapat döden och livet för att sätta er på prov [och låta er visa] vem av er som i sitt handlande är den bäste. Han är den Mäktige, Den som ständigt förlåter. 67:3 [Det är] Han som har skapat sju himlar som välver sig över varandra. Du kan inte upptäcka någon brist eller ofullkomlighet i den Nåderikes skapelse; men lyft på nytt din blick mot [himlen] – ser du någon spricka? 67:4 Lyft blicken ännu en gång och ännu en gång och den skall vända tillbaka till dig med oförrättat ärende, utmattad [av att spana efter fel].

67:5 Vi har låtit den nedre himlen lysas upp av stjärnskott [som] prydnad och för att hålla de djävulska krafterna i schack; och för dem har Vi i beredskap en högt flammande Eld. 67:6 På alla som hädar sin Herre, väntar helvetets lidande – ett eländigt mål! 67:7 Och när de kastas i detta [helvete] hör de det rossla och ryta, kokande av vrede, 67:8 ja, nära att sprängas i stycken av ursinne; och varje gång en hop [syndare] störtas ned i det skall vakterna fråga dem: "Kom ingen till er för att varna er?" 67:9 ”Jo, det kom en varnare till oss, men vi beskyllde honom för lögn och sade: 'Gud har aldrig uppenbarat något [budskap]. Ni tar miste, [du och de som följer dig].'” 67:10 Och de skall tillägga: "Om vi bara hade lyssnat [till honom] eller använt vårt förstånd skulle vi inte höra till dem vars mål är den högt flammande Elden!" 67:11 De kommer alltså [till sist] att erkänna sin synd, men de vars mål är den högt flammande Elden är då långt bortom all nåd och förlåtelse. 67:12 Men förlåtelse och en riklig belöning [väntar] dem som står i bävan inför sin Herre, fastän de inte kan se eller förnimma Honom.

67:13 VARE SIG ni håller era åsikter hemliga eller öppet tillkännager dem, vet Han vad som rör sig i ert innersta. 67:14 Skulle inte Han, Skaparen, känna det som Han har skapat, Han, den Outgrundlige som genomskådar allt, som är underrättad om allt? 67:15 Det är Han som har skapat jorden för att tjäna er; färdas då över dess vidder och livnär er av det som Han skänker er för er försörjning och [tänk på att] ni skall återuppstå för att möta Honom. 67:16 Kan ni vara säkra på att Han, som är i himlen, inte låter jorden [rämna under er och] uppsluka er? Se hur den [redan] skälver och skakar! 67:17 Eller kan ni vara säkra på att Han, som är i himlen, inte släpper lös en storm över er, så våldsam att ni förstår [allvaret i] Min varning?

67:18 Före dem levde helt visst andra som förnekade sanningen – och hur [hård] var inte Min dom över dem! 67:19 Har de aldrig sett på fåglarna över deras [huvuden], hur de under flykten sträcker vingarna och sedan fäller in dem [mot sidorna]? Ingen utom den Nåderike håller dem uppe; Han ser allt. 67:20 Vem, utom den Nåderike, kan bistå er [med styrkan hos] en armé? De som förnekar sanningen är [offer] för självbedrägeri! 67:21 Vem kan dra försorg om er om Han skulle hålla tillbaka Sina gåvor? – Men, nej, de framhärdar i sitt högmod och sitt trots! 67:22 Når den lättare fram som går böjd med sänkt huvud än den som går upprätt på en rak väg

67:23 SÄG [Muhammad]: "Det är Han som har skapat er och begåvat er med hörsel, syn och förstånd – men var är er tacksamhet?" 67:24 Säg: "Det är Han som har låtit er uppfylla jorden och till Honom skall ni samlas åter." 67:25 Men de frågar: "När skall detta löfte infrias, om det ni säger är sanning?" 67:26 Säg: "Gud ensam har kunskap om detta; jag är bara en varnare, [som varnar] klart och entydigt." 67:27 När de som förnekar sanningen [till sist] ser den [yttersta verkligheten] komma dem helt nära, skall fasa och förtvivlan stå målade i deras ansikten, men [änglarna] kommer att säga: "Detta är vad ni alltid begärde [att få se]!" 67:28 SÄG [Profet]: "Vad tror ni? Vare sig Gud låter mig och mina anhängare gå under eller Han förbarmar Sig över oss, var finns den som kan skydda förnekarna av sanningen mot ett svårt straff [i nästa liv]?" 67:29 Säg: "Han är den Nåderike – vi tror på Honom och till Honom litar vi. Ni kommer [snart] att få veta vem [av oss] som uppenbart har gått vilse." 67:30 Säg: "Vad tror ni? Om allt ert vatten skulle försvinna i jordens djup, vem skulle då kunna ge er vatten ur rena och klara källor?"

68 Al-Qalam (Pennan)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

68:1 Nun.

VID PENNAN och det som skrivs ned!

68:2 Tack vare din Herres nåd är du inte besatt! 68:3 Helt visst kommer din belöning att vara i evighet. 68:4 Ditt liv och ditt handlande är ett lysande [exempel], 68:5 och du skall se – och [dina fiender] skall se – 68:6 vem av er som har förlorat förståndet. 68:7 Din Herre vet bäst vem som har vikit av från Hans väg, och Han vet bäst vem som följer Hans ledning. 68:8 Hör därför inte på dem som förnekar sanningen; 68:9 de skulle vilja att du gick dem till mötes för att då visa sig tillmötesgående [mot dig]. 68:10 Och lyssna inte till den som är färdig att svära på allt 68:11 och springer med skvaller och illvilligt förtal, 68:12 som motarbetar det goda, överträder alla förbud [och] syndar [av vana], 68:13 grov i sättet och omåttlig [och] därtill av tvivelaktig härkomst. 68:14 [Högmodig över] sin rikedom och sina [talrika] söner 68:15 säger han, när han hör Våra budskap läsas upp: "[Detta är ingenting annat än] sagor från förfädernas tid!" 68:16 På hans panna skall Vi bränna in skammens och vanärans brännmärke!

68:17 Vi har satt [dessa människor] på prov, liksom Vi satte ägarna till en fruktträdgård på prov, när de svor att de skulle skörda [dess frukt] följande morgon 68:18 utan att göra förbehåll [för Guds vilja]. 68:19 Medan de sov, kom en [besökare sänd] av din Herre; han gick ronden [runt fruktträdgården] 68:20 och följande morgon låg [den] tom som ett redan skördat sädesfält. 68:21 I

gryningen ropade de till varandra: [68:22] "Vi bör gå tidigt till trädgården om vi vill skörda [frukten]!" [68:23] Och när de gick sade de sinsemellan med låg röst: [68:24] "I dag får ingen fattiglapp komma in och störa oss!" [68:25] Och de begav sig tidigt i väg, beslutna att genomföra vad de hade föresatt sig. [68:26] Men när de fick se [trädgården] sade de: "Vi måste ha tagit fel väg!" [68:27] [Men när de insåg vad som hänt ropade de:] "Vi har blivit ruinerade!" [68:28] Den förnuftigaste av dem sade: ”Jag sa' er ju att ni skulle prisa Gud.” [68:29] Och de svarade: "Stor är vår Herre i Sin härlighet! Vi har sannerligen gjort orätt!" [68:30] Och de överföll varandra med förebråelser. [68:31] [Till sist] sade de: "Vår olycka var att vi gick för långt! [68:32] Kanske ger oss vår Herre något ännu bättre än det [som vi har förlorat] – till vår Herre vänder vi vår håg, till honom sätter vi vårt hopp!" [68:33] SÅDANT är Vårt straff [i denna värld]. Men det straff [som väntar syndarna] i det kommande livet är sannerligen hårdare – om de bara visste ...!

[68:34] [Men] på de gudfruktiga väntar lycksalighetens lustgårdar hos deras Herre; [68:35] eller skulle Vi behandla dem som har underkastat sig Vår vilja på samma sätt som de obotfärdiga syndarna? [68:36] Hur är det fatt med ert omdöme? [68:37] Eller har ni en Skrift som ni studerar [68:38] där [det sägs] att ni skall ha det som ni [själva] väljer? [68:39] Eller har ni fått ett högtidligt löfte av Oss, gällande till Uppståndelsens dag, att låta er själva fälla avgörandet? [68:40] Fråga dem vem av dem som borgar för detta; [68:41] Har de några som är med dem i detta, låt dem då kalla på dem, om de har talat sanning. [68:42] [Påminn dem om] den Dag då allt som varit djupast dolt skall dras fram i ljuset och de kommer att uppmanas att falla ned [inför Gud] men förmår inte göra det. [68:43] [De skall stå] med sänkta huvuden, överväldigade av skam, eftersom de redan [i livet], friska [till kropp och själ], uppmanades att falla ned [inför Honom men vägrade].

[68:44] Lämna nu åt Mig [att ta itu med] dem som förnekar sanningen i detta budskap; Vi skall föra dem mot undergången steg för steg, utan att de inser vad [som sker]; [68:45] Jag ger dem ett uppskov, men Min plan ligger fast. [68:46] Eller begär du en avgift av dem [för att framföra ditt budskap], så att de nu tyngs av skuldbördor [68:47] Eller har de [sådan kunskap om] den verklighet som är dold för människor att de [kan] skriva ned [vad de vet]? [68:48] HA därför tålamod, [Muhammad,] och avvakta din Herres dom och var inte som han som slukades av en väldig fisk och som anropade [sin Herre], medan vreden [mot hans motspänstiga landsmän ännu] kokade inom honom. [68:49] Och om inte hans Herre hade inneslutit honom i Sin nåd, skulle han ha kastats upp på den öde stranden, tyngd av sin skuld. [68:50] Men Gud hade utvalt honom och gjort honom till en av de rättfärdiga. [68:51] [Ha tålamod] även om de som förnekar sanningen kastar så hätska blickar mot dig, när de får höra [stycken av] Koranen [att de så när får dig att förlora fattningen] och säger: "Han är sannerligen galen!" [68:52] Denna [Koran] är ingenting mindre än en påminnelse till alla folk.

69 Al-Haqqah (Sanningens stund)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[69:1] SANNINGENS stund [skall komma]! [69:2] Vad betyder Sanningens stund? [69:3] Och vad kan låta dig förstå vad Sanningens stund betyder?

69:4 [STAMMARNA] Thamud och Aad ville inte tro på det dundrande slaget. 69:5 Thamudenerna begravdes av ett jordskalv; 69:6 och vad [stammen] Aad beträffar utplånades den av en piskande stormvind med iskyla, 69:7 som Han lät rasa mot dem utan uppehåll i sju nätter och åtta dagar. Där kunde man se människorna ligga utsträckta [på marken] som urgröpta palmstubbar. 69:8 Kan du [nu] finna några spår efter dem? 69:9 Och Farao och [folken] som levde före honom och [människorna i] de ödelagda [städerna] bar [alla på en tung börda av] synd. 69:10 När de satte sig upp mot sin Herres sändebud, straffade Han dem med fruktansvärd stränghet. 69:11 När vattenmassorna sprängde alla hinder lät Vi arken bära er. 69:12 Den skulle bli ett tecken och en påminnelse för er, som varje uppmärksam lyssnare bevarar i sitt hjärta.

69:13 Och när domedagsbasunen ljuder – en enda gång – 69:14 och jordytan och bergen lyfts upp och krossas i en enda stöt, 69:15 den Dagen har det kommit som måste komma. 69:16 Och himlen – som har blivit skör – skall brista 69:17 och änglarna [skall stiga fram] från alla håll och över dem skall åtta [bärare] den Dagen bära din Herres tron. 69:18 Den Dagen kommer ni att undergå [rannsakan och dom] och ingenting, som ni höll hemligt, skall förbli dolt. 69:19 Och den som får ta emot sin bok med höger hand skall ropa: "Kom! Läs [vad som står] i min bok! 69:20 Jag visste att jag [en dag] skulle kallas att avlägga räkenskap!" 69:21 Han skall leva, salig, 69:22 i ett himmelskt paradis, 69:23 där [alla] frukter är [lockande] nära. 69:24 [Han och hans medbröder skall uppmanas:] "Ät och drick av hjärtans lust! [Detta är lönen] för de [goda handlingar] som ni sände framför er!" 69:25 Men den som får ta emot sin bok med vänster hand skall säga: "Ack, om jag ändå hade sluppit se min bok 69:26 och fått förbli i okunnighet om denna räkenskap över mitt [liv]! 69:27 Om ändå detta hade varit slutet! 69:28 Ingen nytta har jag av allt det som jag ägde! 69:29 Mina argument har mist all styrka!" 69:30 [Då skall befallningen ges:] "Grip honom och slå honom i en krage av järn 69:31 och låt helvetets lågor sveda honom. 69:32 Kedja därefter ihop honom [med andra syndare] i en kedja vars längd är sjuttio alnar; 69:33 han ville nämligen inte tro på Guds höga majestät, 69:34 och uppmanade ingen att ge den fattige att äta. 69:35 Därför har han här i dag ingen vän 69:36 och får ingen annan föda än sådana motbjudande anrättningar 69:37 som bara syndarna kan svälja."

69:38 VID allt det som ni kan urskilja 69:39 och vid det som ni inte kan urskilja! 69:40 Förvisso är detta ett ädelt Sändebuds ord, 69:41 inte ord av en poet – få är de ting ni tror på! – 69:42 Inte heller ord av en spåman – få är de ting ni ägnar eftertanke åt! 69:43 [Detta är] en uppenbarelse från världarnas Herre! 69:44 Om han [som fått uppenbarelserna sig anförtrodda hade tillfogat] några ord och påstått att de var Våra, 69:45 skulle Vi ha gripit hans högra hand 69:46 och sedan ha skurit upp hans kroppspulsåder. 69:47 Ingen av er hade då kunnat rädda honom! 69:48 [Denna Koran] är helt visst en påminnelse till dem som fruktar Gud och ständigt har Honom för ögonen. 69:49 Vi vet att det bland er finns de som kommer att förneka [den] 69:50 och detta kommer att orsaka förnekarna [själva] bitter grämelse. 69:51 Helt visst är den den absoluta Sanningen. 69:52 Prisa därför din Herres namn, omstrålat av makt och härlighet!

70 Al-Ma'aridj (Vägarna upp till gud)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

70:1 EN MAN frågade om ett straff som väntar 70:2 dem som förnekar sanningen och som ingen kan avvärja, 70:3 [ett straff] från Gud till vilken många vägar leder upp. 70:4 Till Honom stiger

änglarna och den heliga ingivelsens ande upp under en dag vars längd är femtiotusen år. [70:5] Uthärda därför [dina prövningar, Muhammad,] med väl buret tålamod! [70:6] De ser [straffet] som något mycket avlägset, [70:7] men Vi ser det som något som ligger helt nära! [70:8] Den Dagen skall himlen likna smält koppar [70:9] och bergen skall vara som högar av rödfärgad ull. [70:10] Ingen vän frågar efter en vän; [70:11] [ändå] får de se varandra. För att köpa sig fri från straffet kommer den obotfärdige syndaren den Dagen att vilja offra [till och med] sina barn, [70:12] sin hustru, sin broder, [70:13] de anhöriga som hade beskyddat honom, [70:14] ja, alla jordens invånare – [om] han på så sätt kan rädda sig. [70:15] Ack, nej! [Han slipper inte ifrån denna] rasande eld [70:16] som skall [bränna] bort hans hud upp till och med huvudsvålen! [70:17] Den kallar alla dem som vände ryggen [åt budskapet] och drog sig undan [70:18] och dem som samlade och gömde [rikedomar i sina kassakistor].

[70:19] MÄNNISKAN är skapad rastlös och otålig. [70:20] Hon beklagar sig så fort hon drabbas av något ont, [70:21] men om det goda kommer på hennes lott visar hon [de behövande] ifrån sig. [70:22] [Så uppträder] inte de som med allvar ger sig hän åt sin andakt [70:23] och som oförtröttligt förrättar sin bön, [70:24] och som av vad de äger [anslår] rättmätiga andelar [70:25] åt tiggarna och dem som [i tysthet] lider nöd [70:26] och som tror på Domens dag [70:27] och fruktar sin Herres straff – [70:28] ingen kan vara säker på att gå fri från sin Herres straff – [70:29] och som håller sina begär i styr [70:30] och inte [ger fritt utlopp åt sin lust] med andra än sina hustrur eller dem som de rättmätigt besitter – inget klander kan då riktas mot dem; [70:31] men går de längre är de syndare – [70:32] och de som troget fullgör sina förtroendeuppdrag och uppfyller sina löften, [70:33] och de som står fast vid sitt vittnesmål, [70:34] och de som slår vakt om bönen. [70:35] [Alla] dessa skall [hälsas] med hedersbetygelser i [paradisets] lustgårdar.

[70:36] HUR ÄR det fatt med [dessa] sanningens förnekare, som ivrigt tränger fram med sträckta halsar [70:37] från höger och vänster i stora grupper? [70:38] Är det av iver att få stiga in i lycksalighetens lustgårdar? [70:39] Visst inte! De vet ju av vad de har skapats! [70:40] Vid alla soluppgångars och alla solnedgångars Herre! Vi är sannerligen i stånd [70:41] att i deras ställe sätta bättre [människor än de] – ingenting kan hindra Oss! [70:42] Låt nu [förnekarna] fortsätta med sina ordlekar, till dess de står inför den Dag som de fått löfte om, [70:43] den Dag då de skall skynda fram ur sina gravar, som om de hade bråttom att inställa sig [till andakten] inför sina gudabilder, [70:44] stirrande i marken, nedtyngda av skam. Detta är den Dag om vars ankomst de gång på gång har varskotts.

71 Nuh (Noa)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[71:1] VI SÄNDE Noa till hans folk med uppdraget: "Varna ditt folk, innan ett plågsamt straff drabbar dem!" [71:2] [Och Noa] sade: "Jag har kommit, mitt folk, för att varna er klart och entydigt: [71:3] dyrka Gud och frukta Honom! Och lyd mig! [71:4] Då skall Gud förlåta er era synder och ge er uppskov till en tid [som Han] har fastställt – när den är inne, kan den inte uppskjutas – om ni [bara] visste...!"

[71:5] [Noa bad till Gud och] sade: "Herre! Jag har talat till mitt folk natt och dag, [71:6] men mina uppmaningar har bara lett till att de alltmer drar sig undan. [71:7] Och varje gång jag kallar dem [till

tron] för att Du skall ge dem Din förlåtelse, sätter de fingrarna i öronen och sveper kläderna tätare om sig, och de förskansar sig i envishet och högmod. [71:8] Jag har vädjat till dem med hög röst [71:9] och talat offentligt till dem på allmän plats, och jag har talat med dem i förtrolighet [71:10] och sagt dem: 'Be er Herre om förlåtelse för era synder! Han förlåter och förlåter på nytt; [71:11] Han skall låta himlen sända er rikligt regn [71:12] och föröka er rikedom och era söners [antal] och skänka er trädgårdar, vattnade av bäckar. [71:13] Hur är det fatt med er? Ni håller inte Gud i ära så som Han i Sitt höga majestät bör äras! [71:14] Det är Han som har skapat er steg för steg! [71:15] Ser ni inte att Gud har skapat sju himlar, som välver sig över varandra, [71:16] och satt ibland dem månen [som lyser med lånat] ljus och solen som en sprakande fackla? [71:17] Gud har låtit er växa upp som plantor ur jorden; [71:18] med den skall Han sedan låta er återförenas [och till slut] skall Han låta er träda fram [ur den på nytt] i uppståndelsens [ögonblick]. [71:19] Och Gud har brett ut jordens [yta] för er som en matta, [71:20] för att ni skall kunna färdas över den på vägar och stigar.'"

[71:21] Noa sade [vidare]: "Herre! De lyssnar inte till mig men följer den som [stoltheten över stora] rikedomar och [många] söner driver allt närmare undergången. [71:22] De har gjort upp en slug plan [71:23] och säger [till varandra]: 'Låt oss aldrig överge våra gudar – varken Wadd, Suwa, Yaghuth, Ya'uq eller Nasr!' [71:24] På detta sätt har de lett många vilse. Herre! Låt dessa orättfärdiga [människor] gå vidare från misstag till misstag!"

[71:25] De dränktes på grund av sina synder och [en Dag] skall de ledas in i Elden, och de kommer inte att finna en annan hjälpare än Gud. [71:26] Och Noa [sade till Gud]: "Herre! Låt ingen av dem som förnekar sanningen bli kvar på jorden; [71:27] om Du låter dem bli kvar, kommer de att leda Dina tjänare vilse och de kan inte lämna i arv annat än [ytterligare] sedligt fördärv och gudlöshet. [71:28] Herre! Skänk oss Din förlåtelse – mig och mina föräldrar och de troende som stiger in i mitt hus och alla troende män och kvinnor! Och låt de orättfärdiga gå allt snabbare mot sin undergång!"

72 Al-Djinn (Osynliga väsen)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[72:1] Säg [Muhammad]: ”Det har uppenbarats för mig att en skara av osynliga väsen fick lyssna till [Koranen], och [att] de sade [till de sina]: 'Vi har lyssnat till en märklig uppläsning, [72:2] som leder [lyssnaren] till kunskap om rätt och orätt. Vi tror på dess [ord] och vi skall inte sätta gudar vid vår Herres sida. [72:3] Låt Vår Herres namn hållas högt i ära, Han som aldrig haft en ledsagerska vid Sin sida och inte har [avlat] någon son! [72:4] Den dåraktigaste av oss brukade göra oerhörda [påståenden] om Gud, [72:5] och förr trodde vi att varken människorna eller de osynliga väsendena skulle yttra lögner om Gud. [72:6] Men det fanns människor som hade för vana att anropa några av de osynliga väsendena om skydd, och kom på så sätt deras högmod att växa, [72:7] och de trodde, liksom ni har trott, att Gud inte skulle sända någon ytterligare [profet]. [72:8] Vi försökte nå himlen [för att utforska dess hemligheter], men där fann vi mäktiga väktare och flammor av eld; [72:9] och vi [försökte] komma till de platser där vi brukade lyssna, men den som nu vill lyssna kommer att finna [att] en flamma av eld ligger i beredskap för honom. [72:10] Vi vet inte om de som lever på jorden skall få det onda [på sin lott] eller om deras Herre vill [ge dem] kunskap om rätt och orätt. [72:11] Bland oss finns de som vill göra det rätta och andra som har mindre intresse för det rätta; ja,

vi har alltid varit delade i olika grupper. 72:12 Men vi har insett att vi inte kan trotsa Guds [vilja] på jorden och inte heller komma undan den genom att fly. 72:13 Och efter att [nu] ha fått höra om vägledningen, tror vi på den; den som tror på sin Herre behöver inte vara rädd att [hans förtjänster] skall frånkännas honom eller [att han skall få lida annan] orätt. 72:14 Bland oss finns [nu] de som har underkastat sig Guds vilja och de som går det ondas väg. De som har underkastat sig Guds vilja är de som sökte kunskap om rätt och orätt; 72:15 men de som väljer att gå det ondas väg skall bli bränsle för helvetets [ugnar]!'"

72:16 OM DE [som förnekar Oss] hade slagit in på den raka vägen, skulle Vi helt visst ha skänkt dem regn i riklig mängd 72:17 för att pröva deras [villighet att tacka Oss för Våra gåvor]. Och den som vägrar att åkalla sin Herre skall Han utlämna åt ett straff från vilket ingen lindring ges. 72:18 All dyrkan tillkommer Gud; anropa därför ingen vid sidan av Honom! 72:19 Men när Guds tjänare reser sig för att anropa Honom tränger massorna på [som om de ville övermanna honom]. 72:20 Säg: "Jag anropar ingen annan än min Herre och jag sätter ingen vid Hans sida." 72:21 Säg: "Jag har ingen makt över er och kan inte vålla er skada; inte heller [kan jag] förmå er att följa den raka vägen." 72:22 Säg: "Ingen kan skydda mig mot Gud och jag kan heller inte finna en tillflykt undan Honom, 72:23 om [jag] inte förkunnar vad Gud [befaller mig att förkunna] och framför [alla] Hans budskap."

Och på den som visar olydnad mot Gud och Hans Sändebud väntar helvetets eld och i den skall han [och hans likar] förbli till evig tid. 72:24 När de [som sätter gudar vid Guds sida] till sist får skåda [straffet], som de varnades för; skall de inse vilka som hade det svagaste stödet och var obetydligast till antalet [– de eller de troende]! 72:25 Säg: "Jag vet inte om det som har lovats er är nära förestående eller om min Herre skall skjuta upp det." 72:26 Han känner det som är dolt för människor, men Han låter ingen få insikt i Sina hemligheter 72:27 utom det sändebud som Han [utser till detta]. Och då sätter Han ut vakter framför och bakom sändebudet, 72:28 för att det skall vara uppenbart att [han såväl som de andra sändebuden] har kunnat framföra sin Herres budskap. Allt som berör dem har Han under uppsikt och Han håller räkning på allt [i Sin skapelse].

73 Al-Muzzammil (Du som täcker över dig)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

73:1 DU som täcker över dig [med din mantel]! 73:2 Vaka [i bön] under natten, inte hela, 73:3 men halva natten – eller förkorta denna tid något, 73:4 eller förläng den – och läs högt ur Koranen i en lugn och jämn rytm, med klart uttal och tanken fäst vid dess mening. 73:5 Vi inpräglar i ditt [hjärta] ord av stor vikt. – 73:6 Den nattliga [bönen] går med stadigare steg och dess ord ljuder renare, 73:7 medan en strid ström av ärenden om dagen påkallar din uppmärksamhet. 73:8 Åkalla alltid din Herres namn och ge dig i din andakt hän åt Honom med hela din själ. 73:9 Han är Herre över öst och väst; ingen gudom finns utom Han. Lita därför [i allt] till Honom som din Beskyddare 73:10 och bär vad [illasinnade människor] säger med tålamod, men håll dig värdigt på avstånd från dem. 73:11 Och lämna åt Mig att [ta itu med] dem som förnekar sanningen [i Mina budskap] och ägnar sig åt att njuta av livets goda [utan en tanke på evigheten]. Låt dem hållas ännu en liten tid! 73:12 Hos Oss ligger bojor [i beredskap] och helvetets eld [väntar] 73:13 och föda

som kväver [den ätande], och [annat] svårt lidande, [73:14] den Dag då jorden och bergen skall bäva och bergen bli till drivor av lös sand.

[73:15] VI HAR sänt ett sändebud till er, som skall vittna mot er, liksom Vi sände ett sändebud till Farao. [73:16] Men Farao lydde inte sändebudet och Vi straffade honom med ett fruktansvärt straff. [73:17] Om ni framhärdar i att förneka sanningen, hur skall ni skydda er mot [följderna av detta] den Dag då barnens lockar skall gråna, [73:18] himlen skall rämna och Hans löfte bli verklighet? [73:19] Detta är en påminnelse. Låt nu den som vill, söka en väg till sin Herre [medan det är tid]!

[73:20] DIN HERRE vet att du [Muhammad] vakar [i bön] nästan två tredjedelar av natten eller halva natten eller en tredjedel av den, tillsammans med några av dina följeslagare. Och Gud, som fastställer nattens och dagens längd, vet att ni inte håller räkning på [era vakor] och Han vänder Sig till er [och lättar i Sin barmhärtighet era bördor]. Läs således ur Koranen vad ni med lätthet kan läsa. [Gud] vet att det kommer att finnas sjuka bland er och andra som färdas långt bort för att söka [den utkomst som] Han i Sin godhet [beviljar dem], och andra som kämpar för Guds sak. Läs alltså vad ni med lätthet kan läsa och förrätta bönen och hjälp de behövande och ge Gud ett lån av goda gärningar – varje god handling som ni sänder framför er [till Domen] skall ni återfinna hos Gud, förskönad och [följd av] en rikare belöning. Och be om Guds förlåtelse för era synder – Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig!

74 Al-Muddaththir (Du som sveper in dig)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[74:1] DU SOM sveper in dig [i din ensamhet]! [74:2] Stå upp och varna! [74:3] Och prisa din Herres majestät! [74:4] Och rena ditt hjärta! [74:5] Och fly från all hednisk smitta! [74:6] [När du ger] ge inte för att få något tillbaka! [74:7] Och ha tålamod och fördrag [med allt] för din Herres skull!

[74:8] När det blåses i basunen [74:9] har en svår Dag randats [74:10] för dem som [ständigt] förnekade sanningen, och ingen lättnad skall ges dem! [74:11] LÄMNA åt Mig att [ta itu med] den som Jag har skapat ensam [i moderlivet] [74:12] och gett stor rikedom [74:13] och söner som står vid hans sida, [74:14] och för vilken Jag har jämnat vägen [genom livet]. [74:15] Och som nu väntar sig att Jag skall ge honom ännu mer! [74:16] Nej! Denne inbitne motståndare till Våra budskap, [74:17] skall Jag låta utstå [ett straff tyngre än] klättringen uppför [en hal och brant bergvägg]. [74:18] Han tänker skarpt och överväger [hur han skall angripa dessa budskap] – [74:19] måtte han förgås för dessa tankar, [74:20] ja, måtte han förgås för dessa [onda] tankar. – [74:21] Så ser han sig omkring, [74:22] rynkar pannan och antar en bister uppsyn. [74:23] Till sist vänder han sig bort med överlägsen min [74:24] och säger: "Det är bara vältalighet som bländar [åhöraren, ord] hämtade från [gamla sagor]; [74:25] människors ord och ingenting annat!"

[74:26] Honom skall Jag låta brinna i helvetets eld! [74:27] Och vad kan låta dig förstå vad helvetets eld betyder? [74:28] Den skonar ingen och förtär allt. [74:29] I [dess lågor] förkolnar människans [hud]. [74:30] Nitton [väktare vakar] över den. [74:31] Till Eldens väktare har Vi inte utsett andra än änglar, och Vi har enbart angett deras antal för att sätta dem som framhärdar i att förneka sanningen på prov, och att de som [i gångna tider] fick del av uppenbarelsen skall få visshet [om sanningen i

denna Skrift], och att de som tror skall befästas i sin tro och att ingen tvekan skall finnas kvar hos dem som [tidigare] fick del av uppenbarelsen och hos de troende, och för att de vilkas sinne är sjukt [av tvivel] och förnekarna skall ställa sig frågan: "Vad kan Gud ha velat säga med denna liknelse?" Så låter Gud den Han vill gå vilse och så vägleder Han den Han vill. Och ingen känner [styrkan hos] Guds härskaror utom Han själv. Allt detta är enbart en påminnelse till människorna. [74:32] NEJ, vid månen! [74:33] Vid natten, när den viker; [74:34] vid morgonrodnadens glöd! [74:35] [Påminnelsen om domen och helveteselden] är förvisso ett av de mäktiga [varningstecknen] [74:36] som varnar människorna, [74:37] både dem av er som vill gå i främsta ledet och dem som [tvekar och] blir efter.

[74:38] Var och en skall ställas till svars för vad han har gjort [74:39] utom de rättfärdiga som hör till den högra sidan [74:40] [och som där de vilar] i [paradisets] lustgårdar, skall förhöra sig [74:41] om [de dömda] syndarna [och fråga]: [74:42] "Vad förde er till helveteselden?" [74:43] De skall svara: "Vi hörde inte till dem som bad [74:44] och vi gav inte heller den nödställde att äta [74:45] och vi ägnade oss med [andra] likasinnade åt tomt och respektlöst tal [om höga ting] [74:46] och påstod att Domens dag var en lögn – [74:47] till dess vi fick visshet." [74:48] Då skall medlarnas förböner inte vara dem till någon nytta.

[74:49] HUR är det fatt med dem som vänder ryggen åt påminnelsen [74:50] [De beter sig] som skrämda åsnor [74:51] som flyr för ett lejon! [74:52] Men [i stället för att lyssna till uppenbarelsen] begär de, var och en av dem, att få [en egen] lättförståelig Skrift! [74:53] Nej! De [tror ju inte på räkenskap och dom] fruktar inte evigheten. [74:54] Nej, detta är en påminnelse, [74:55] och låt den som vill lägga den på minnet! [74:56] Men de kommer inte att lägga den på minnet annat än om Gud vill. Det är Han som är värd att fruktas, Han ensam som förlåter synd.

75 Al-Qiyamah (Uppståndelsen)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[75:1] Jag kallar till vittne Uppståndelsens dag! [75:2] Jag kallar till vittne den anklagande [rösten] i människans [inre]! [75:3] Tror människan att Vi inte förmår sätta samman hennes ben [på nytt]? [75:4] Visst förmår Vi det! Vi förmår [till och med] återställa hennes fingerspetsar [i deras forna skick]! [75:5] Men människan vill fortsätta att leva sitt syndiga liv [75:6] och hon frågar [misstroget]: "Och denna Uppståndelsens dag, när kommer den?"

[75:7] [Den Dag] då blickarna grumlas [av fruktan] [75:8] och månen mister sitt sken [75:9] och solen och månen förenas – [75:10] den Dagen skall människan ropa: "Vart skall jag fly?" [75:11] Men då finns ingen trygg plats dit du kan fly! [75:12] Den Dagen [är du tillbaka hos] din Herre – målet för din färd! [75:13] Den Dagen skall människan förstå vad hon gjorde och vad hon underlät; [75:14] ja, hon skall se sig själv [sådan hon var], [75:15] även om hon söker ursäkter [för sina fel].

[75:16] SKYNDA inte på din tunga [när du vill återge uppenbarelsens ord] för att snabbt få fram allt! [75:17] Det ankommer på Oss att samla [allt i ditt hjärta] och [att vaka över] läsningen. [75:18] När Vi läser den [för dig Muhammad], följ då uppmärksamt med i läsningen; [75:19] sedan är det Vår sak att göra dess mening klar.

75:20 NEJ! Ni [människor] älskar detta liv och dess flyktiga [glädjeämnen] 75:21 [till den grad att] ni skjuter tankarna på evigheten åt sidan! 75:22 Den Dagen skall [några] ansikten lysas upp av glädje – 75:23 de får skåda sin Herre – 75:24 medan mörka skuggor kommer att skymma [andras] ansikten – 75:25 de grubblar över det lidande som väntar dem.

75:26 NEJ! När [den döende] är nära att utandas sin sista suck 75:27 och de [anhöriga] frågar: "Vem har det botemedel [som kan rädda honom]?" 75:28 och han själv tänker att avskedets stund är inne 75:29 och vånda läggs till vånda. 75:30 Då återstår [bara] den sista färden till din Herre! 75:31 Men [denne man] hade ingen tro och han bad inte. 75:32 [När sanningen kom] förnekade han den och vände den ryggen; 75:33 och sedan gick han, högfärdig och självbelåten, tillbaka till de sina.

75:34 [Ditt slut] är nära [eländige förnekare]! 75:35 Ja, [ditt slut] är nära! 75:36 TROR människan att hon skall lämnas i fred att göra som hon vill [utan att ställas till svars]? 75:37 Var hon inte en droppe sädesvätska, utgjuten [i ett kvinnligt sköte], 75:38 och blev därefter en grodd som satte sig fast – och som Han sedan skapade och formade [till människa i enlighet med den uppgift som skulle bli hennes] 75:39 och skapade av detta de två könen, det manliga och det kvinnliga? 75:40 Skulle då denne [Skapare] inte ha makt att uppväcka de döda till nytt liv?

76 Al-Insan (Människan)

Perioden oviss

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

76:1 EN OÄNDLIG tid förflöt före människans ankomst, [en tid] då hon var något helt okänt. 76:2 För att sätta henne på prov har Vi skapat människan av en droppe av ett flöde, blandat [med ett annat flöde], och så har Vi gett henne hörsel och syn. 76:3 Vi har visat henne [hennes] väg, [och det är sedan hennes sak] att antingen visa tacksamhet [och följa vägledningen] eller att visa otacksamhet och så förneka [Oss].

76:4 För dem som väljer förnekelsens väg har Vi kedjor och järn och en flammande eld i beredskap. 76:5 Men de gudfruktiga skall tömma en bägare [vin] spetsat med kamfer 76:6 [från] en källa där Guds tjänare släcker törsten och vars flöde aldrig sinar. 76:7 [Det är] de som står fast vid sina löften och som bävar för den Dag då skräcken skall överskugga allt, 76:8 de som ger den fattige, den faderlöse och fången att äta – oavsett deras eget behov och det pris de sätter på [födan] – 76:9 [och säger:] "Det är för Guds skull vi ger er att äta och vi väntar ingen gengåva och inget tack från er; 76:10 vi fruktar vad vår Herre [har i beredskap för oss] en olycksdiger Dag!" 76:11 Den Dagen skall Gud skydda dem mot allt ont och skänka dem kraft och glädje, 76:12 och belöna med en [evigt grönskande] lustgård och [dräkter av] silke för deras tålamod och uthållighet. 76:13 I denna [lustgård] skall de vila på divaner, stödda [på mjuka kuddar], och där skall de varken utsättas för solens [hetta] eller för köld; 76:14 skuggorna skall luta sig över dem och [fruktträden] tjänstvilligt bjuda ut sin frukt. 76:15 Och fat av silver skall bäras omkring och bägare, genomskinliga som kristall – 76:16 som [om de hade varit] av kristall [fastän de är] av silver; och de bestämmer [själva] hur mycket [som skall sättas för dem]. 76:17 Och [i lustgården] skall de bjudas en dryck spetsad med ingefära 76:18 från en källa vars namn är Salsabeel. 76:19 Och de skall betjänas av evigt unga gossar, som du skulle kunna tro vara kringströdda pärlor; 76:20 och vart du än vänder dig, ser du överallt glädje och överdådig prakt. 76:21 Och de skall bära dräkter av grönt siden och

brokad och som smycken skall de ha armringar av silver. Och deras Herre skall stilla deras törst med den renaste dryck. [76:22] [Och en röst skall säga:] "Detta är lönen för era mödor, som [Gud] har sett med välbehag!"

[76:23] JA, DET är Vi, som steg för steg har uppenbarat för dig denna Koran. [76:24] Vänta därför med tålamod [Muhammad] på din Herres dom, och lyssna inte till någon av dem som är djupt sjunkna i synd eller framhärdar i förnekelse. [76:25] Och åkalla din Herres namn när dagen gryr och när aftonen är nära [76:26] och fall ned i tillbedjan inför Honom också under natten, och prisa och lova Honom utan avbrott en hel natt.

[76:27] De älskar livet och dess flyktiga glädjeämnen [över allt annat] och de skjuter undan [alla tankar på] den svåra Dag [som skall komma]. [76:28] Det är Vi som har skapat dem och gett deras lemmar och leder styrka, men om Vi vill kan Vi i deras ställe sätta andra, som liknar dem.

[76:29] DETTA är en påminnelse. Låt då den som vill, söka en väg till sin Herre! [76:30] Men ni kan bara vilja om [också] Gud vill [att ni söker denna väg]; Gud är allvetande, vis. [76:31] Han innesluter den Han vill i Sin nåd; men för de orättfärdiga har Han ett plågsamt straff i beredskap.

77 Al-Mursalat (De som sänds ut)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[77:1] JAG KALLAR till vittnen [vindarna] som sänds ut, en efter en [77:2] och som kan växa till en rasande orkan! [77:3] Och [uppenbarelserna] som lägger fram [sanningen] [77:4] och därmed skiljer [rätt från orätt] [77:5] och ger en påminnelse, [77:6] som befriar på samma gång som den varnar! [77:7] DET SOM har lovats er skall helt visst komma, [77:8] när stjärnorna förlorar sitt ljus, [77:9] och himlen rämnar, [77:10] och bergen [smulas sönder till stoft] som skingras för vinden, [77:11] och timmen slår då sändebuden kallas fram [för att vittna]. [77:12] Vilken är den Dag då detta skall ske? [77:13] [Det är] Åtskillnadens dag! [77:14] Vad kan låta dig förstå vad Åtskillnadens dag betyder? [77:15] Förlorarna denna Dag är de som förkastade sanningen! [77:16] Lät Vi inte [förnekarna] i gångna tider gå under? [77:17] Och Vi skall låta senare tiders [förnekare] följa dem! [77:18] Så behandlar Vi de obotfärdiga syndarna! [77:19] Förlorarna denna Dag är de som förkastade sanningen!

[77:20] Skapade Vi er inte av en oansenlig vätska [77:21] som Vi sedan lämnade i [skötets] säkra förvar [77:22] till en fastställd tidpunkt? [77:23] Så har Vi fogat det – och hur förträffligt har Vi inte fogat det! [77:24] Förlorarna denna Dag är de som förkastade sanningen! [77:25] Har Vi inte gjort jorden till en behållare [som rymmer] [77:26] levande och döda? [77:27] Och sänkt ned i den höga, fast förankrade berg och gett er sött vatten att dricka? [77:28] Förlorarna denna Dag är de som förkastade sanningen!

[77:29] FORTSÄTT er väg mot den [verklighet] som ni alltid förnekade! [77:30] Fortsätt mot den tredubbla skuggan, [77:31] som varken svalkar eller ger skydd mot lågorna, [77:32] vilka liksom stockarna [i en brasa] sänder ut gnistor [77:33] [i en oavbruten ström], som ett rep tvinnat av eld! [77:34] Förlorarna denna Dag är de som förkastade sanningen! [77:35] De kommer inte att kunna säga något denna Dag; [77:36] ingen kommer att tillåtas urskulda sig. [77:37] Förlorarna denna Dag är de som förkastade sanningen! [77:38] Det är Åtskillnadens dag [då Gud skall skilja de goda från de onda och säga:] "Vi har fört er samman med förnekarna från gångna tider; [77:39] har ni någon [oprövad]

krigslist [för att slingra er undan straffet], använd den då mot Mig!" 77:40 Förlorarna denna Dag är de som förkastade sanningen! 77:41 DE SOM fruktade Gud skall få njuta av [svalkande] skugga bland [porlande] källor, 77:42 och alla frukter som de har lust till [skall de få]. 77:43 [Och de skall uppmanas:] "Ät och drick av hjärtans lust; [detta är belöningen] för era handlingar [i livet]!" 77:44 Så lönar Vi dem som gör det goda och det rätta; 77:45 men förlorarna denna Dag är de som förkastade sanningen!

77:46 ÄT OCH gläds åt livet en liten tid, ni trotsiga, obotfärdiga syndare! 77:47 Förlorarna denna Dag är de som förkastade sanningen! 77:48 När de uppmanades att böja ryggen [inför Gud], böjde de den inte; 77:49 ja, förlorarna denna Dag är de som förkastade sanningen! 77:50 På vilket budskap skall de hädanefter tro?

78 An-Naba' (Tillkännagivandet)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

78:1 VAD FRÅGAR de varandra om? 78:2 [De frågar] om det viktiga tillkännagivandet, 78:3 om vars [innebörd] meningarna går isär. 78:4 Men [de behöver inte fråga]! De skall snart få visshet. 78:5 Ja, de skall sannerligen snart få visshet! 78:6 HAR VI inte gjort jorden till en bädd [över vilken ni kan resa ert tält för att] få vila? 78:7 Och [har Vi inte gjort] bergen som tältpålar? 78:8 Vi har skapat er i par, [män och kvinnor,] 78:9 och Vi har skänkt er sömnen som ett avbrott för vila 78:10 och gjort natten som ett täcke 78:11 och dagen så att ni [kan se] att förtjäna ert bröd. 78:12 Och Vi har välvt sju fast hopfogade [himlar] över er 78:13 och [där] skapat en vitglödande lampa. 78:14 Och Vi pressar ut vattnet ur regnmolnen i rikliga flöden 78:15 och frambringar därmed säd och [annan] växtlighet 78:16 och rikt blommande trädgårdar. 78:17 TIDEN FÖR Åtskillnadens dag [då de goda skall skiljas från de onda] är fastställd. 78:18 Det är den Dag då det skall stötas i basunen och ni skall skynda fram [ur gravarna] i myllrande massor, 78:19 och himlen skall öppnas som [om den varit försedd med] portar 78:20 och bergen skall tona bort som hägringar. 78:21 Och helvetet som [ständigt] lurar på [offer] 78:22 skall välkomna de trotsiga syndarna. 78:23 Där skall de förbli under oöverskådlig tid 78:24 utan att känna svalka och utan att få dricka 78:25 annat än skållhett vatten och den motbjudande [vätska som sipprar ur ett sår], – 78:26 en lön som svarar mot [deras handlingar]! 78:27 De fruktade varken räkenskapen [eller domen] 78:28 och de förkastade alla Våra budskap som lögn, 78:29 men allt [vad de har gjort] har Vi fört upp i en bok. 78:30 [Och Vi skall säga:] "Smaka nu [frukten av era handlingar] – Vi skall [hädanefter] bara hopa nya lidanden över er!"

78:31 I sin triumf får de gudfruktiga glädjas åt 78:32 lummiga parker och [spaljéer av] vindruvor 78:33 och följeslagerskor, evigt unga som de själva, 78:34 och bägare fyllda till brädden [med paradisets vin]. 78:35 Där skall de varken höra tomt och meningslöst tal eller lögner. 78:36 [Detta är] din Herres belöning – som Han skänker enligt [Sin] räkning – 78:37 Herren över himlarna och jorden och allt som är däremellan, den Nåderike!

Ingen skall kunna tala till Honom 78:38 den Dag då själarna och änglarna står uppställda på led och ingen tar till orda utom den som fått den Nåderikes tillåtelse och han säger inte annat än det som är rätt och sant. 78:39 Så kommer Sanningens dag att vara. Låt då den som så vill, försöka finna vägen tillbaka till sin Herre [medan det är tid]! 78:40 Vi har varnat er för ett straff som är nära

förestående [och som kommer att drabba er] den Dag då människan ser [klart], vad hon har sänt framför sig [till Domen], och då den som förnekade sanningen skall säga: "Ack, om jag nu hade varit mull och jord!"

79 An-Nazi'at (De som stiger över horisonten)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

79:1 VID STJÄRNORNA som stiger [över horisonten] för att [sedan sjunka och] försvinna, 79:2 som rör sig i jämna och stadiga banor, 79:3 som svävar med lätthet [genom rymden], 79:4 som passerar varandra [i sina kretslopp] 79:5 och som ger fasta hållpunkter [för människornas liv]. 79:6 [TÄNK PÅ] den Dag då [jorden] skall skälva i ett väldigt skalv, 79:7 följt av ännu ett [skalv], 79:8 och då allas hjärtan skall bulta av fruktan 79:9 [och] allas blickar vara naglade vid marken! 79:10 [Om detta] säger de: "Skall vi återställas i vårt ursprungliga skick, 79:11 sedan våra ben förmultnat?" 79:12 [Och] de fortsätter: "På denna återkomst skulle vi förlora!" 79:13 Ett enda dån [skall höras] 79:14 och de [döda och begravda] skall stå där, fullt vakna!

79:15 HAR DU hört berättelsen om Moses? 79:16 Det hände sig att hans Herre ropade till honom i den heliga dalen Tuwa [och sade]: 79:17 "Gå till Farao – han har gått för långt i sitt övermod – 79:18 och säg [till honom]: ”Vill du bli renad [från synd]? 79:19 Vill du att jag visar dig vem din Herre är – så att du kan frukta Honom?'" 79:20 Och [Moses begav sig till Farao och] visade honom [Guds] största tecken. 79:21 Men [Farao] kallade honom lögnare och ville inte lyssna till honom. 79:22 Därefter vände han Moses ryggen och gick 79:23 för att samla [sina styrkor] 79:24 och sade: "Jag [och ingen annan] är er högste Herre!" 79:25 Och Gud gav honom hans straff såväl i det kommande livet som i denna värld och gjorde honom till ett varnande exempel [för eftervärlden]. 79:26 I detta ligger helt visst en lärdom för dem som står i bävan [inför Gud].

79:27 VAR DET en svårare uppgift att skapa er än att skapa den himmel som Han har byggt? 79:28 Han har rest dess valv och format det [med hänsyn till den uppgift det skall fylla]; 79:29 Han har höljt dess natt i djupt mörker och låtit dess morgon framträda i klart ljus. 79:30 Och efter detta har Han brett ut jordens yta 79:31 och låtit dess vatten komma i dagen och dess ängar och beteshagar [frodas] 79:32 och förankrat bergen; 79:33 [allt detta har Han gjort] till nytta för er och er boskap. 79:34 OCH när den Dag kommer då allt omstörtas, 79:35 den Dag då människan skall återkalla i minnet allt det som hon strävade mot 79:36 och då helvetet skall göras fullt synligt för alla som kan se – 79:37 då skall han som alltid överskred [Guds bud] 79:38 och som valde det jordiska livet [framför evigheten], 79:39 [då skall han få se att] helvetet är [hans] slutliga bestämmelse! 79:40 Men den som bävade vid tanken att en Dag stå [till svars] inför sin Herre och som kunde lägga band på sina begär 79:41 skall [få se att] paradiset är [hans] slutliga bestämmelse.

79:42 DE FRÅGAR dig om den Yttersta stunden och när den skall komma. 79:43 Hur skulle du kunna säga något om detta? 79:44 Ingen annan än din Herre vet när den [Yttersta stunden] till sist skall komma. 79:45 Du [Muhammad] är bara varnaren som skall varna dem som fruktar denna [Stund]. 79:46 Den Dag då de får uppleva den, [skall det förefalla dem] som om de inte hade tillbringat mer än en afton eller en morgon [på jorden].

80 'Abasa (Med bister min)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

80:1 MED BISTER min vände han sig bort 80:2 när den blinde mannen kom fram till honom. 80:3 Och kanske skulle han – hur hade du kunnat ana detta? – [kanske skulle han] ha vuxit i renhet 80:4 eller ha tagit emot och dragit nytta av vad du skulle ha sagt [honom]. 80:5 Den som inte tror sig behöva [Gud och Hans ord], 80:6 till honom lyssnade du uppmärksamt, 80:7 fastän ingen kan klandra dig om han inte renas från sin synd; 80:8 men den som kom till dig med sin enträgna bön 80:9 och [visade att han] fruktade Gud, 80:10 [honom] lät du gå sin väg ohörd! 80:11 NEJ [låt] detta bli en påminnelse [för dig]! 80:12 Och låt den som vill lägga den på minnet! 80:13 [Bevarade] på ark som behandlas med vördnad, 80:14 hålls de högt i ära, obesmittade av [jordisk smuts]; 80:15 [himmelska] budbärare bär dem i sina händer, 80:16 ädla och plikttrogna [tjänare].

80:17 [Men] genom sin ihärdiga förnekelse av sanningen drar människan på sig [Guds] fördömelse och utestänger sig själv från Hans nåd! 80:18 Av vad har Gud skapat henne? 80:19 Han har skapat henne av en droppe sädesvätska och ger henne därefter de egenskaper [som hennes uppgift kräver]. 80:20 Sedan jämnar Han vägen för henne. 80:21 Till sist låter Han henne dö och begravas, 80:22 och när Han vill skall Han väcka henne till nytt liv. 80:23 Men [människan] har inte fullgjort de plikter som Han har lagt på henne! 80:24 Låt människan se på sin föda: 80:25 Vi sänder ned regn i riklig mängd 80:26 och låter sedan [de spirande fröna] öppna fåror i jorden 80:27 och brödsäd växa upp ur den, 80:28 och druvor och färskt grönt, 80:29 och olivträd och dadelpalmer 80:30 och [andra träd som bildar] lummiga parker 80:31 och frukter och foderväxter 80:32 för era egna behov och för er boskap.

80:33 NÄR [Uppståndelsens dag] bryter in [med ett mäktigt dån], 80:34 kommer människan att undvika sin broder 80:35 och sin moder och sin fader 80:36 och sin hustru och sina barn, 80:37 ja, var och en av dem skall ha nog av sina egna bekymmer. 80:38 Den Dagen kommer några ansikten att stråla av glädje, 80:39 leende och lyckliga. 80:40 Men några ansikten kommer den Dagen att täckas av damm 80:41 och skymmas av svart [rök]; 80:42 de är de som förnekade sanningen och sjönk djupt i synd.

81 At-Takwir (När solen lindas in)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

81:1 NÄR SOLEN lindas in [i mörker], 81:2 och stjärnorna mister sitt sken, 81:3 och bergen sätts i rörelse, 81:4 och de dräktiga kamelstona lämnas utan tillsyn, 81:5 och de vilda djuren tyr sig till varandra, 81:6 och haven fattar eld, 81:7 och själarna förs samman [de goda med de goda, de onda med de onda], 81:8 och den nyfödda, som begravdes levande, tillfrågas 81:9 för vilket brott hon miste livet, 81:10 och [räkenskapens] böcker öppnas, 81:11 och himlens [förhänge] dras ifrån, 81:12 och helvetets [ugnar] fyras under, 81:13 och paradiset görs synligt – 81:14 [då] skall varje själ få veta vad den har fört med sig [till Domen].

81:15 JAG kallar att vittna planeterna, 81:16 som, när de följer sina banor, döljer sig [under horisonten], 81:17 och natten, när dess mörker sänker sig, 81:18 och morgonen, när den drar sitt [första] andetag. – 81:19 Denna [Skrift] är förvisso [Guds] ord, framsagda av en ädel budbärare, 81:20 en som äger stor makt och vars plats är nära Herren till allmaktens tron, 81:21 åtlydd och därtill högt betrodd! 81:22 Er landsman är inte besatt av andar – 81:23 han såg helt visst [budbäraren] vid den klara horisonten – 81:24 och han undanhåller ingenting av [vad han fått veta av] det som är dolt för människor. 81:25 Och i [Skriften] finns ingalunda ord av en utstött demon.

81:26 Vilken väg skall ni [nu] slå in på [i försöken att beljuga och misstänkliggöra den]? 81:27 Denna [Skrift] är ingenting mindre än en påminnelse till alla människor – 81:28 till dem av er som vill följa en rak väg. 81:29 Men ni kan bara vilja [det] i den mån Gud, världarnas Herre, vill [att ni följer denna väg].

82 Al-Infitar (När himlen rämnar)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

82:1 NÄR HIMLEN rämnar, 82:2 och stjärnorna skingras, 82:3 och haven svämmar över sina bräddar, 82:4 och gravarna störtas över ända – 82:5 [då] skall varje själ klart inse vad den har sänt framför sig och [vad den] har skjutit upp. 82:6 VAD KOM dig, människa, att missta dig i fråga om din Herre, den Givmilde? 82:7 [Han] som har skapat dig och format dig [med hänsyn till den uppgift du skall fylla] och gett din natur dess jämvikt; 82:8 skapat dig i enlighet med Sin vilja. 82:9 Nej, [i er otacksamhet] förnekar ni domen! 82:10 Och det finns de som vakar över er, 82:11 ädla skrivare, 82:12 som [känner er och] vet vad ni gör. 82:13 De gudfruktiga skall helt visst finna salighet 82:14 och de som har sjunkit djupt i synd skall förvisso finna helvetets eld; 82:15 där skall de brinna på Domens dag 82:16 och de skall inte komma undan [straffet]. 82:17 Och vad kan låta dig förstå vad Domens dag betyder? 82:18 Ja, vad kan låta dig förstå vad Domens dag betyder? 82:19 Det är den Dag då ingen människa kan hjälpa en annan; den Dag då [det blir uppenbart att] all makt och all myndighet tillhör Gud.

83 Al-Mutaffifin (De som snålar med mått och vikt)

Perioden oviss

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

83:1 OLYCKLIGA de som snålar med mått och vikt, 83:2 de som vid köp kräver fullt mått, 83:3 men som vållar förlust [för andra när de säljer] genom att mäta och väga upp snålt! 83:4 Tror dessa [människor] att de inte skall uppväckas från de döda, 83:5 ja, [uppväckas] till en fruktansvärd Dag, 83:6 då människorna [i all sin ynklighet] skall stå inför världarnas Herre? 83:7 NEJ! Registret över [de handlingar som] de som sjunkit djupt i synd [har begått finns] i Sidjdjeen – 83:8 och vad kan låta dig förstå vad Sidjdjeen är? – 83:9 [Det är] en bok med outplånlig skrift. 83:10 Förlorarna denna Dag är de som förnekade sanningen, 83:11 som förnekade Domens dag! 83:12 Ingen förnekar den utom den som överträder alla förbud och som sjunkit djupt i synd, 83:13 den som, när Våra budskap läses

upp för honom, säger: "[Det där är bara] sagor från förfädernas tid!" 83:14 Nej [de är lögnare]! Det [onda] de har gjort har förlamat deras hjärtan! 83:15 Nej! Denna Dag kommer de förvisso att se sig utestängda från Guds nåd 83:16 och de kommer helt säkert att brinna i helvetets eld, 83:17 medan de [hör en röst] säga: "Det är detta som ni brukade kalla en lögn!"

83:18 NEJ! Registret över de gudfruktigas [handlingar finns] i `Illiyyin – 83:19 och vad kan låta dig förstå vad `Illiyyun är? – 83:20 Det [är] en bok med outplånlig skrift, 83:21 bevittnad av dem som är i Guds närhet. 83:22 De gudfruktiga skall förvisso finna salighet. 83:23 [När de, vilande] på högsäten, betraktar [allt det som deras Herre har skänkt dem] 83:24 kommer deras ansikten att ses stråla av lycka. 83:25 De skall få dricka [paradisets] rena vin, förseglat med [Guds eget] sigill, 83:26 [ett sigill] med [doft av] mysk. Låt dem som strävar [mot höga mål] tävla om [att få dricka av] detta [vin] – 83:27 blandat med [vatten från en källa vars namn är] Tasneem, 83:28 en dryck för dem som är i Guds närhet. 83:29 DE som har slagit sig till ro med sin synd försöker göra de troende till åtlöje, 83:30 och när de går förbi [någon av] dem utbyter de sinsemellan menande blickar; 83:31 när de sedan återvänder till de sina [fortsätter de] med sina skämt. 83:32 Och när de ser dem säger de: "De där [människorna] har sannerligen gått vilse!" 83:33 Men de hade inget uppdrag att vaka över de troende! 83:34 På denna [Uppståndelsens] dag skall de troende kunna se med [medlidsamt] löje på dem som förnekade sanningen; 83:35 [där de sitter] på tronerna [i paradiset] kommer de att bevittna [deras straff och säga till varandra:] 83:36 "Har inte förnekarna fått en [rättvis] lön för sina handlingar?"

84 Al-Inshiqaq (När himlen brister i stycken)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

84:1 NÄR HIMLEN brister i stycken 84:2 därför att den hör sin Herres befallning, som den måste lyda, 84:3 och när jordens [yta] slätas ut, 84:4 och den kastar upp allt vad den bar inom sig och ligger tom, 84:5 därför att den hör sin Herres befallning, som den måste lyda – 84:6 [då skall] du, människa, som under ditt mödosamma liv [på jorden] alltid hade din Herre för ögonen, [då skall du] möta Honom! 84:7 Och den som får ta emot sin bok med höger hand, 84:8 för honom skall räkenskapen bli lätt, 84:9 och han återvänder med glatt sinne till de sina. 84:10 Den som får ta emot sin bok bakom ryggen däremot, 84:11 kommer att bönfalla om att [snabbt] förintas, 84:12 där han brinner i helvetets eld. 84:13 Han levde ett glatt och sorglöst liv med likasinnade 84:14 och trodde inte att han skulle återvända [till Gud för räkenskap och dom]. 84:15 Men [han tog miste]! Gud förlorade honom inte ur sikte. 84:16 JAG kallar till vittnen aftonrodnadens glöd 84:17 och natten och vad den famnar 84:18 och månen, när dess [skiva] blir full – 84:19 så måste även ni [människor] gå från ett tillstånd till ett annat.

84:20 MEN HUR är det fatt med dem som inte vill tro 84:21 och som inte faller ned med pannan mot marken när de hör Koranen läsas? 84:22 Förnekarna av sanningen [går så långt att de] avvisar [den] som lögn! 84:23 Men Gud vet vad de gömmer i sitt innersta. 84:24 Låt dem därför veta att de har att se fram mot ett plågsamt straff, 84:25 om de inte [vänder om och] antar tron och lever rättskaffens; [då] väntar dem en belöning utan ände.

85 Al-Burudj (Stjärnbilderna)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

85:1 VID NATTHIMLEN, smyckad med stjärnbilder! 85:2 Vid den utlovade Dagen! 85:3 Vid Vittnet och Vittnesbördet! 85:4 GUDS förbannelse över dem [som grävde] en grav [för de troende], 85:5 [en grav] av eld med rikligt bränsle, 85:6 och som satte sig intill den 85:7 för att själva bevittna den [illgärning] som de här begick mot de troende! 85:8 De ville hämnas på dem enbart därför att de trodde på Gud, den Allsmäktige, som allt lov och pris tillkommer, 85:9 Han som äger herraväldet över himlarna och jorden. Men Gud är vittne till allt.

85:10 De som utsätter troende män och kvinnor för [svåra] prövningar och som inte därefter känner ånger, skall utlämnas åt helvetets straff, ja, de skall utlämnas åt eldens plåga! 85:11 [Men] de som tror och lever ett rättskaffens liv [skall stiga in i] lustgårdar, vattnade av bäckar – detta är den stora segern! 85:12 Din Herres hämnd är fruktansvärd! 85:13 Det är Han som inleder skapelsen och som skall förnya den. 85:14 Han är Den som ständigt förlåter, den Kärleksfulle, 85:15 Herren till maktens och ärans tron, 85:16 Han som i allt genomför Sin vilja. 85:17 HAR DU [Muhammad] hört hur det gick för den armé 85:18 som Farao [sände ut för att genskjuta Israels barn], och för [stammen] Thamud? 85:19 Trots detta envisas förnekarna med att vilja göra sanningen till lögn; 85:20 men Gud har dem i Sin makt fastän de inte är medvetna om det.

85:21 Nej, detta är en ärorik Koran [med budskap] 85:22 inristade på en [oförstörbar] tavla.

86 At-Tariq (Den nattliga Besökaren)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

86:1 VID himlen och vid den nattliga besökaren! 86:2 Och vad kan låta dig förstå vad den nattliga besökaren betyder? 86:3 [Det är] den stjärna vars ljus lyser upp [det djupaste mörker]. 86:4 Ingen människa [har lämnats] utan den som vakar över henne.

86:5 LÅT människan betrakta det som hon är skapad av! 86:6 Hon är skapad av flöden, 86:7 som väller fram ur [mannens] länder och ur [kvinnans] bäckenring. 86:8 Han [som har skapat henne] har helt visst makt att återskapa henne 86:9 den Dag då [hjärtats] innersta vrå skall granskas 86:10 och då hon varken kan lita till [sin egen] styrka eller till andras hjälp.

86:11 Vid himlen som ger regn 86:12 och vid jorden som öppnar sig [för att ge plats åt det som spirar]! 86:13 [UPPENBARELSENS ord] är ord som avgör [vad som är sanning och vad som är lögn], 86:14 det är inte [fråga om] skämt eller upptåg. 86:15 [Förnekarna] smider planer, 86:16 men [även] Jag smider planer. 86:17 Låt dem därför hållas, dessa förnekare, låt dem hållas [ännu] en liten tid!

87 Al-A'la (Den högste)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

87:1 PRISA din Herres, den Högstes, namn! 87:2 Han som skapar [allt] och därefter formar det [med hänsyn till den uppgift som det skall fylla], 87:3 och som ger [människan] hennes rätta mått och därefter leder henne på rätt väg, 87:4 och som låter betesmarkernas gräs växa 87:5 för att sedan vissna och svartna. 87:6 VI SKALL lära dig att läsa och du kommer inte att glömma något 87:7 utom det som Gud vill [att du skall glömma]; Han vet vad [människorna] öppet tillkännager likaväl som det som [de vill] dölja. 87:8 Och Vi skall göra det lätt för dig [att följa religionens bud]. 87:9 PÅMINN nu [människorna, Muhammad] – kanske skall påminnelsen vara [dem] till nytta; 87:10 den som står i bävan [inför Gud] kommer att lägga den på minnet 87:11 och [bara] den olycklige stackare kommer att vända ryggen till 87:12 som blir lågornas rov i den stora Elden, 87:13 där han varken kan dö eller leva. 87:14 Den skall det gå väl i händer som [under sitt liv] strävar efter renhet 87:15 och åkallar sin Herres namn och förrättar sin bön. 87:16 Men ni [människor] sätter det jordiska livet före allt annat, 87:17 trots att det kommande livet är bättre och varar i evighet. 87:18 [Allt] detta har helt visst redan [sagts] i de tidigare uppenbarelserna, 87:19 i Abrahams och Moses uppenbarelser.

88 Al-Ghashiyah (Det som skall överskugga allt)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

88:1 HAR DU hört talas om Det som skall överskugga allt? 88:2 Den Dagen skall [några] ansikten vara märkta av förödmjukelse: 88:3 de släpar på [bördan av sin synd] 88:4 [på väg mot] den heta eld där de skall brinna. 88:5 Vid en kokande källa får de släcka sin törst 88:6 och deras enda föda skall vara en torr, törnig buske, 88:7 som varken ger näring eller stillar hungern. 88:8 [Andras] ansikten skall den Dagen visa glädjen och 88:9 tillfredsställelsen över [att ha nått det mål] de strävade mot, 88:10 [vilande] i en högt belägen lustgård, 88:11 där de inte tvingas höra tomt och meningslöst tal; 88:12 [en lustgård] med flödande källor 88:13 och rikt utsirade troner, 88:14 där dryckesbägare har burits fram 88:15 och kuddar ordnats i rader 88:16 och [mjuka] mattor lagts ut. 88:17 HAR DE [som förnekar uppståndelsen] aldrig ägnat en tanke åt kamelens skapnad? 88:18 Och åt himlens valv, hur det har rests? 88:19 Och åt bergen, hur fast de har förankrats? 88:20 Och åt jordens [yta], hur den har bretts ut

88:21 Påminn dem [Muhammad]! Din uppgift är att påminna – 88:22 men över deras [sinnen] har du ingen makt. 88:23 Men den som vänder ryggen till och envist framhärdar i att förneka sanningen 88:24 skall Gud straffa med det strängaste av alla straff. 88:25 Det är till Oss de skall återvända, 88:26 och därefter tillkommer det Oss att ställa dem till svars.

89 Al-Fadjr (Gryningsljuset)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

89:1 VID gryningsljuset 89:2 och vid de tio nätterna! 89:3 Vid det jämna talet och det udda! 89:4 Vid natten, när den viker! 89:5 Räcker inte denna försäkran för [att övertyga] den som är begåvad med insikt och förstånd?

89:6 HAR DU inte sett hur din Herre gick till väga mot [stammen] Aad? 89:7 Och mot Iram, [de tusen] pelarnas [stad], 89:8 vars like aldrig har återskapats på jorden? 89:9 Och mot thamudenerna, som högg ut [sina bostäder] i dalens klippväggar? 89:10 Och mot [de oräkneliga] tältmasternas Farao? 89:11 [Alla] gick de för långt i sitt trots på jorden, 89:12 och de störde ordningen och spred överallt sedefördärv, 89:13 och därför lät din Herre straffets piska vina över dem. 89:14 Din Herre förtröttas sannerligen [inte] i Sin vaksamhet!

89:15 MEN vad människan beträffar säger hon, var gång hennes Herre för att pröva henne låter henne nå ära och välstånd: "Min Herre har hedrat mig [på grund av mina förtjänster]." 89:16 Men då Han prövar henne genom att ge henne knappare utkomst, säger hon: "Min Herre skämmer ut mig." 89:17 Nej, men [se på er själva]! Mot de faderlösa visar ni ingen givmildhet, 89:18 och ni uppmanar inte varandra att ge den nödställde att äta, 89:19 och ni slukar [andras] arv med glupande aptit. 89:20 Och er kärlek till pengar känner inga gränser! 89:21 Nej [tag er i akt]! När jordskorpan smulas sönder i stöt efter stöt, 89:22 och din Herre visar sig med änglarna i slutna led, 89:23 och helvetet görs [synligt], den Dagen skall människan minnas [Våra varningar] – men vad hjälper det henne då att hon minns? 89:24 [Då] kommer hon att säga: "Om jag ändå hade tänkt på [att med goda handlingar] förbereda mig för mitt liv [i evigheten]!" 89:25 Ingen straffar så hårt som Han den Dagen skall straffa, 89:26 och ingen kan fängsla med sådana bojor som Han. 89:27 [Då säger Gud till den rättfärdige:] "Du själ, som har kommit till ro! 89:28 Vänd tillbaka till din Herre, tillfredsställd [med Hans gåvor och] omsluten av Hans välbehag! 89:29 Stig in med skaran av Mina tjänare! 89:30 Stig in i Mitt paradis!"

90 Al-Balad (Landet)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

90:1 JAG kallar detta land att vittna – 90:2 detta land där du är fri att bo – 90:3 och Jag kallar människorna och deras avkomma! 90:4 Helt visst har Vi skapat människan för [ett liv av] slit, plågor och prövningar. 90:5 Tror hon att ingen skall få makt över henne? 90:6 Hon skryter: "Jag har förbrukat en förmögenhet!" 90:7 Tror hon kanske att ingen har sett henne? 90:8 Har Vi inte gett henne ögon, 90:9 tunga och läppar, 90:10 och visat henne de två huvudvägarna? 90:11 Men hon gör sig ingen brådska att slå in på den väg som bär brant uppför. 90:12 Vad kan låta dig ana vad det innebär [att slå in på] den väg som bär brant uppför? 90:13 [Det innebär] att befria [en människa] från slaveri, 90:14 eller att i hungerns tider föda 90:15 en faderlös anförvant 90:16 eller en människa som lider nöd. 90:17 [Det innebär] också att vara en av dem som tror och som uppmanar varandra att ha

tålamod och uppmanar varandra att visa medkänsla [med de sämre lottade]. [90:18] Dessa är de rättfärdiga som hör till den högra sidan. [90:19] Men de som envist framhärdar i att förneka Våra budskap är de orättfärdiga som hör till den vänstra sidan. [90:20] Eldens [lågor] skall sluta sig omkring dem från alla håll.

91 Ash-Shams (Solen)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[91:1] VID SOLEN och dess [bländande] sken, [91:2] och vid månen, när den lånar dess ljus! [91:3] Vid dagen, när den gör [jorden] synlig, [91:4] och vid natten, när den sveper [världen] i mörker! [91:5] Vid himlen och Den som har rest dess [valv], [91:6] och vid jorden och Den som har brett ut dess [yta]! [91:7] Vid människans väsen och Den som har format henne [med sikte på den uppgift som hon skall fylla], [91:8] och nedlagt i henne både syndfullhet och gudsfruktan. [91:9] Helt visst skall det gå den väl i händer som [i detta liv] strävar efter att rena [sin själ], [91:10] men den som begraver den [i synd och mörker] skall gå mot fördärvet. [91:11] I SITT trotsiga högmod förnekade [stammen] Thamud sanningen [91:12] och den uslaste bland dem störtade fram [för att utföra sin gemena handling], [91:13] trots att Guds sändebud sade till dem: "[Detta är] Guds kamelsto; vattna henne [och låt henne inte komma till skada]!" [91:14] Men de påstod att han ljög, och så slaktades kamelstoet på det grymma sättet – varpå deras Herre lät straffet drabba dem och förgjorde dem till sista man på grund av deras synd; [91:15] ingen [av dem] fruktade nämligen följderna [av dådet].

92 Al-Layl (Natten)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[92:1] VID NATTEN, när den höljer [jorden] [92:2] och vid dagen, när den träder fram i klarhet! [92:3] Vid Den som har skapat man och kvinna! [92:4] [Alla] strävar ni mot olika [mål]! [92:5] För den som villigt ger [av sina ägodelar] och fruktar Gud [92:6] och som tror på det högsta goda, [92:7] skall Vi göra det lätt [att följa religionens bud]. [92:8] Men den som håller hårt om penningpåsen och som [därför att han är rik] tror sig vara fri från allt beroende [92:9] och som förnekar det högsta goda, [92:10] [för honom] skall Vi göra det tungt och svårt. – [92:11] Och vilken glädje har han av sin rikedom, när han störtar i fördärvet?

[92:12] VÄGLEDNINGEN ankommer helt visst på Oss; [92:13] och Oss tillhör det kommande [livet] såväl som ert första [liv i denna värld]. [92:14] Jag varnar er därför för en Eld som flammar högt, [92:15] där bara den uslaste skall brinna, [92:16] den som ropar "Lögn!" och vänder sanningen ryggen. [92:17] Men den gudfruktige skall föras långt bort från denna [Eld] – [92:18] han som ger [av sina ägodelar] för att rena [sin själ], [92:19] inte för att betala tillbaka tidigare mottagna förmåner [92:20] men av kärlek till sin Herre, den Högste. [92:21] Och han kommer förvisso att bli nöjd.

93 Ad-Duha (Det klara morgonljuset)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

93:1 VID DET klara morgonljuset 93:2 och vid natten, när dess mörker tätnar! 93:3 Din Herre har inte övergett dig och du har inte väckt Hans missnöje. 93:4 Det liv som ligger framför dig skall förvisso bli lättare än det som hittills varit! 93:5 Och din Herre skall skänka dig [Sitt goda i överflöd] och du skall bli helt nöjd. 93:6 Fann Han dig inte faderlös och gav dig ett hem? 93:7 Och såg Han dig inte vilsen och vägledde dig? 93:8 Och såg Han dig inte lida nöd och skänkte dig allt vad du behövde?

93:9 Var därför inte hård mot den faderlöse 93:10 och stöt inte bort tiggaren med barska ord. 93:11 Men berätta [för alla] om din Herres välgärningar!

94 Ash-Sharh (Har vi inte öppnat ditt bröst?)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

94:1 HAR VI inte öppnat ditt bröst 94:2 och lyft av bördan 94:3 som tyngde din rygg? 94:4 Och lagt ditt namn i var mans mun? 94:5 På prövningen följer lättnad! 94:6 [Ja,] på prövningen följer lättnad! 94:7 Stå upp, när du har fullgjort [din uppgift], 94:8 och vänd dig med hela ditt hjärta [i bön] till din Herre.

95 At-Tin (Fikonträdet)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

95:1 VID FIKONTRÄDET och oliven 95:2 och Sinai berg 95:3 och detta trygga land! 95:4 Vi har sannerligen skapat människan i den bästa skepnad 95:5 men därefter låtit henne sjunka lägre än de lägsta, 95:6 utom dem som tror och lever ett rättskaffens liv; ja, deras lön skall vara utan ände! 95:7 Vad kan hädanefter förmå dig [människa] att påstå att förkunnelsen [om uppståndelse, räkenskap och dom] är lögn? 95:8 Är inte Gud den visaste av domare?

96 Al-'Alaq (Grodden)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

96:1 LÄS I din Herres namn, Han som har skapat – 96:2 skapat människan av en grodd som sätter sig fast! 96:3 Läs! Din Herre är den Främste Givaren, 96:4 som har lärt [människan] pennans [bruk], 96:5 lärt människan vad hon inte visste!

96:6 Nej, människans högmod går verkligen över alla gränser 96:7 då hon tror sig vara fri från allt beroende; – 96:8 till din Herre måste alla återvända. 96:9 VAD ANSER du om den som vill hindra 96:10 en [Guds] tjänare från att förrätta bön? 96:11 Följer han vägledningen 96:12 eller anbefaller han gudsfruktan? 96:13 Eller anser du att han [snarare] förnekar sanningen och vänder den ryggen? 96:14 Vet han inte att Gud ser [allt]? 96:15 Nej! Om han inte upphör [med detta] skall Vi helt visst gripa honom i luggen – 96:16 luggen på hans lögnaktiga, syndiga [panna] – 96:17 och låt honom då kalla på de äldstes råd; 96:18 Vi skall kalla på helvetets änglavakt! 96:19 Nej [Profet]! Lyd honom inte, men fall ned i tillbedjan och sök komma [din Herre] nära!

97 Al-Qadr (Allmaktens natt)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

97:1 SE, VI har uppenbarat denna [heliga Skrift] under Allmaktens Natt. 97:2 Och vad kan låta dig förstå vad Allmaktens Natt betyder? 97:3 Allmaktens Natt är mera värd än tusen månader; 97:4 då stiger änglarnas härskaror och Anden ned med sin Herres tillstånd för [att utföra] alla [Hans] uppdrag. 97:5 Den [Natten andas] fred till dess dagen gryr!

98 Al-Bayyinah (Det klara vittnesbördet)

Perioden oviss

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

98:1 DE SOM framhärdar i att förneka sanningen, antingen de är efterföljare av äldre tiders uppenbarelser eller sådana som sätter gudar vid Guds sida, utestängdes inte [från Guds nåd] förrän det klara vittnesbördet hade nått dem – 98:2 ett sändebud från Gud, som framförde rena, oförvanskade budskap 98:3 med sanna, klara och evigt giltiga påbud. 98:4 De som i äldre tid fick ta emot uppenbarelser söndrades [i tron] först sedan de nåtts av detta klara vittnesbörd. 98:5 Men inga andra påbud gavs dem än att dyrka Gud med ren och uppriktig tro liksom de som i gångna tider sökte sanningen, och att förrätta bönen och att hjälpa de behövande. Detta är den sanna, i människans natur nedlagda religionens klara och evigt giltiga [påbud]. 98:6 På dem som [trots detta] framhärdar i att förneka sanningen, antingen de är efterföljare av äldre tiders uppenbarelser

eller sådana som sätter gudar vid Guds sida, väntar helvetets eld, och där skall de förbli till evig tid; de är de uslaste av alla skapade varelser.

98:7 Men de som tror och lever ett rättskaffens liv, de är de bästa av alla skapade varelser. 98:8 Belöningen väntar hos deras Herre: Edens lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid. Gud är nöjd med dem och de är nöjda [där de njuter] Hans [gåvor]. Detta väntar dem som står i bävan inför sin Herre.

99 Al-Zalzalah (När jorden skälver)

Perioden oviss

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

99:1 NÄR JORDEN skälver i sitt [sista] skalv 99:2 och jorden kastar upp sina bördor 99:3 och människan ropar: "Vad har hänt med den?" 99:4 Den Dagen skall [jorden] berätta vad den har bevittnat [av människornas handlingar]; 99:5 det gör den på din Herres ingivelse. 99:6 Den Dagen skall människorna stiga fram i spridda skaror för att se sina handlingar. 99:7 Och den som har gjort så litet som ett stoftkorns vikt av gott skall se det, 99:8 och den som har gjort så litet som ett stoftkorns vikt av ont skall se det.

100 Al-'Adiyat (Stridshästarna)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

100:1 SE de frustande stridshästarna! 100:2 Se hur deras [hovar] slår upp gnistor 100:3 när de galopperar till anfall i den tidiga morgonen 100:4 [och] hur de river upp moln av damm 100:5 när de stormar fram i stridsvimlet! 100:6 MÄNNISKAN är sannerligen djupt otacksam mot sin Herre – 100:7 om detta vittnar hon själv – 100:8 och visar sin kärlek till rikedom i ivern [att samla mer].

100:9 Vet hon inte [att] då det som göms i gravarna strös omkring 100:10 och det som människorna har dolt i sina hjärtan uppenbaras; 100:11 den Dagen [skall det bli uppenbart att] deras Herre var väl underrättad om dem.

101 Al-Qari'ah (Det dundrande slaget)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

101:1 [EN DAG skall ni höra] det dundrande slaget! 101:2 Vad betyder det dundrande slaget? 101:3 Vad kan låta dig förstå vad detta dundrande slag betyder? 101:4 [Det skall dåna] en Dag då människorna myllrar och svärmar som mott och mal, 101:5 och då bergen [förvandlas] till högar av kardad ull. 101:6 Då skall den vars vågskål [med goda handlingar] väger tungt 101:7 gå till ett liv i

lycksalighet, [101:8] men den vars vågskål väger lätt [101:9] skall se sig innesluten i en avgrund. [101:10] Och vad kan låta dig förstå vad denna [avgrund] betyder? [101:11] En [famn av] het eld!

102 At-Takathur (Tävlan i rikedom)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[102:1] NI FINNER ert nöje i att överglänsa varandra i rikedom och världsliga framgångar [102:2] ända till dess ni står vid gravens rand. [102:3] Ack nej! En dag skall ni få veta [ert misstag]! [102:4] Ja, en dag skall ni få veta [ert misstag]! [102:5] Ack, om ni visste det [nu] med full visshet...! [102:6] Ja, ni skall få skåda helvetets eld! [102:7] Era egna ögons vittnesbörd skall då ge er visshet, [102:8] och den Dagen skall ni ställas till svars för [vad ni gjorde av] det goda som skänktes er [i livet]!

103 Al-'Asr (Den flyende tiden)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[103:1] VID DEN flyende tiden! [103:2] Människan förbereder helt visst sin egen undergång, [103:3] utom de som tror och lever ett rättskaffens liv och råder varandra [att hålla fast vid] sanningen och råder varandra [att bära motgång med] tålamod.

104 Al-Humazah (Baktalaren)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[104:1] ILLA SKALL det gå den som försöker finna fel hos [andra] och baktalar dem! [104:2] [Och] som samlar pengar på hög och [i stället för att göra gott] ägnar sig åt att räkna dem [104:3] i förhoppningen att hans rikedom skall ge honom evigt liv! [104:4] Nej [han misstar sig]! Han kommer att kastas i Hutamah! [104:5] Och vad kan låta dig förstå vad Hutamah betyder? [104:6] [Det är] Guds eld, [104:7] som skall blossa upp och tränga in i [syndarnas] hjärtan; [104:8] och sluta sig omkring dem [104:9] i ändlösa kolonnader av eld!

105 Al-Fil (Elefanten)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

105:1 HAR DU inte sett hur din Herre gick till väga mot Elefantens armé? 105:2 Han gjorde deras krigslist om intet, 105:3 när Han sände mot dem svärm efter svärm av fåglar 105:4 som lät [ett regn av] stenar hagla över dem – Hans förutbestämda straff! – 105:5 Och [där] lät Han dem [ligga utströdda] som de torra stråna på ett avmejat sädesfält.

106 Quraysh

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

106:1 SÅ ATT Quraysh kunde förbli enade och trygga, 106:2 enade och trygga vad gäller såväl deras vinter– som deras sommarfärder. 106:3 Därför skall de tillbe Herren till denna Helgedom, 106:4 som har gett dem föda när hungersnöden hotade och trygghet när fruktan hade fått makt över deras [sinnen].

107 Al-Ma'un (Den minsta hjälp)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

107:1 VAD ANSER du om den [människa] som förnekar Domen? 107:2 Det är samme man som motar undan den faderlöse 107:3 och som inte uppmanar [någon] att ge dem som lider nöd att äta. 107:4 Det skall gå dem illa som ber 107:5 utan att deras hjärtan deltar i bönen, 107:6 de som vill ses [och berömmas] 107:7 men som vägrar [sin medmänniska] även den minsta hjälp!

108 Al-Kawthar (Det goda i överflöd)

Perioden oviss

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

108:1 VI HAR sannerligen gett dig det goda i överflöd! 108:2 Be därför till din Herre och förrätta [ditt] offer! 108:3 Det är den som är full av hat mot dig, som är utestängd [från Guds nåd].

109 Al-Kafirun (Sanningens förnekare)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

109:1 SÄG: "Ni som förnekar sanningen! 109:2 Jag dyrkar inte vad ni dyrkar. 109:3 Inte heller dyrkar ni vad jag dyrkar. 109:4 Och jag kommer aldrig att dyrka vad ni dyrkar, 109:5 och ni kommer heller aldrig att dyrka vad jag dyrkar. 109:6 Ni har er tro – och jag har min tro!"

110 An-Nasr (Guds hjälp)

Medina-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

110:1 DÅ GUDS hjälp kommer med segern, 110:2 och du ser människorna i oräkneliga skaror flocka sig till Guds religion, 110:3 lova och prisa då din Herres namn och sök Hans förlåtelse! Han är alltid beredd att ta emot den [uppriktigt] ångerfulles ånger.

111 Al-Masad (Ett tvinnat rep)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

111:1 MÅTTE Abu Lahab förgås! Ja, måtte han [hel och hållen] förgås! 111:2 Vad hjälper honom [nu] hans rikedomar och allt vad han har förvärvat? 111:3 Han skall brinna i en Eld som blossar högt, 111:4 och hans hustru, alltid på språng med illvilligt skvaller och förtal, 111:5 skall bära ett tvinnat rep om sin hals.

112 Al-Ikhlas (Den rena tron)

Mekka-perioden

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

112:1 SÄG: "Han är Gud – En, 112:2 Gud, den Evige, den av skapelsen Oberoende, av vilken alla beror. 112:3 Han har inte avlat och inte blivit avlad, 112:4 och ingen finns som kan liknas vid Honom."

113 Al-Falaq (Gryningens herre)

Perioden oviss

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

113:1 SÄG: "Jag söker skydd hos gryningens Herre, 113:2 mot det onda i det som Han har skapat, 113:3 mot det onda i nattens tätnande mörker, 113:4 mot det onda från dem som blåser på knutar, 113:5 och mot det onda i avunden från den som avundas."

114 An-Nas (Människornas herre)

Perioden oviss

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

114:1 SÄG: "Jag söker skydd hos människornas Herre, 114:2 människornas Konung, 114:3 människornas Gud, 114:4 mot det onda som den förrädiske frestaren 114:5 viskar i människornas hjärtan, 114:6 [viskar] genom [onda] osynliga väsen och [deras likar bland] människorna."